

தாய்வீடு

ISSN 2369-3657

THAIVEEDU | MAY | 2025

தாய்வீடு | மே | 2025

கன்டாவின் மாற்றம் மார்க் கார்னி
- பொன்னையா விவேகானந்தன்

புனுவலும் ப்ரெஸ்ஸோனும்:
மதமறுப்பும் பேரருளும் திரையிறையியலும்
- சொர்ணவேல்

NAVA WILSON LLP
BARRISTERS AND SOLICITORS

10 Milner Business Court, Suite 210
Toronto, ON M1B 3C6

416.321.1100 info@navawilson.law
416.321.1107 www.navawilson.law

Sri Nadarajasundram
Real Estate Broker

416-276-6666 srinada21@gmail.com

RE/MAX ACE
REAL ESTATE BROKERAGE

Siva Shanmuganathan Broker
416-545-7482

Joy Selvanayagam Broker
416-358-6928

Knowledge. Experience. Success
Siva & Joy Real Estate Team

HomeLife/Future Realty Inc., Brokerage *
205-7 Eastvale Dr., Markham ON, L3S 4N8
Bus: 905.201.9977 Fax: 905.201.9229
*Independently Owned and Operated

Tennyson Dilipkumar
Realtor
416-896-8989
tennysondilipkumar@gmail.com

HomeLife
HomeLife Galaxy

Baskaran Sinnadurai
Broker

Commercial - Industrial - Investment

Dir: 416.880.8585
Off: 416.270.1111
Fax: 416.270.7000
baskaran.toronto@hotmail.com

Best Rates & Advice You Can Trust!

உங்கள் அனைத்து அபிவிருத்திகளின் தேவைகளுக்கும்
Purchase | Refinance | Renewal

Ram Krish
MORTGAGE AGENT
416-427-5555

795 Milner Ave D2, Scarborough, ON M1B 3C3

Brokerage No. 12728

Need Assistance for your

First and Second Mortgages?
Re-Financing?
Secured Line of Credit?
Commercial Mortgages?

Are you ...
Self Employed?
Temporary Resident?
New Immigrant?

Not to Worry!

Please Call
Theven Kankesu
(MCS, MCP, AMP, CMBA)
Mortgage Agent, FSCO Lic# M08008759
416.939.8789

Address:
88 New Delhi Drive Unit 113, Markham, Ontario L3R 0S5
theven.kankesu@mtgarc.ca
thevenk11k@gmail.com

Raj Nadarajah
Sales Representative

Direct : 416-333-6115
Email : nano4homes@gmail.com
www.nano4homes.ca

RE/MAX
Excel Realty Ltd., Brokerage*
30 Acadia Ave #125, Markham, ON L3R 0B3
Tel: 905-475-4750 Fax: 905-475-4770

Vela Subramaniam
Sales Representative

416 786 0760
vela4homes@gmail.com

www.facebook.com/vela4homes
www.vela4homes.com

HomeLife/Future Realty Inc., Brokerage*
Bus: (905) 203-8877

கத்தோலிக்க திருஅவையின் 266-ஆவது திருத்தத்தை (பாப்ரசர்) பிரான்சிஸ் அவர்களின் மறைவு உலகெங்கு முள்ள கத்தோலிக்க மக்களை மட்டுமல்லாது, மனிதநேயத்தை மதித்த அனைவரையுமே கவலையில் ஆழ்த்தியுள்ளது.

2013-ஆம் ஆண்டு திருத்தந்தையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரான்சிஸ் அவர்கள் ஐரோப்பியரல்லாதவர் எனக் கவனம் பெற்றார். அவரின் பெற்றோர் இத்தாலியக் குடியேயர்வாளர்களாக இருந்தபோதும் அவர் பிறந்தது தென்னமெரிக்காவின் ஆர்ஜென்டினாவில்.

இவருக்கு முன்னர் ஐரோப்பியரல்லாத ஒரு திருத்தந்தையைக் கத்தோலிக்க திருஅவை கொண்டிருந்தது எட்டாம் நூற்றாண்டில். அவர் 741-இல் மறைந்த, சிரியா நாட்டவரான முன்றாம் கிரகோரி.

இந்த இரு திருத்தந்தையருக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் கத்தோலிக்க திருஅவையின் வரலாறு மாபெரும் கறைபடிந்ததாகவும், பல தருணங்களில் மானுட நேயத்துக்கு முரணானதாகவுமே இருந்துவந்துள்ளது. பதினோராம் நூற்றாண்டின் இறுதியில், திருத்தந்தை இரண்டாம் அர்பனாஸ் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட சிலுவைப் போர்கள் 17-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிவரை தொடர்ந்தன. அந்தப் போர்கள் ஏற்படுத்திய வடுக்கள் இன்னமும் ஆறாத நிலையில், மதவன்முறைகளாக ஆங்காங்கே தொடர்கின்றன.

ஐரோப்பிய நாடுகளின் காலனித்துவ வெறிக்கு ஆதரவாகவும், ஒத்திசைவாகவும் செயற்பட்டு, உலகப்பரப்பெங்கும் வாழும் பூர்வகுடி மக்களின் பண்பாடுகளையும், வாழ்க்கை முறைகளையும் சீரழிப்பதற்கும் திருஅவை பங்களித்திருக்கிறது. கனடா நாட்டின் மிகப்பெரிய வரலாற்றுக் குற்றமான குடியிருப்புப் பள்ளிகள் என்ற மானுடவிரோதக் கொடூரத்தில் கத்தோலிக்கத் திருஅவை ஆற்றிய பங்கு மிகப்பெரியது.

ஆனால், இந்தப் பாவங்களுக்காவெல்லாம் திருஅவை பொறுப்புக்கூறுவதற்கோ, மன்னிப்புக் கோருவதற்கோ பதிலாக, பாவச் செயல்களில் ஈடுபட்ட தனது உறுப்பினர்களைப் பாதுகாப்பதிலேயே கவனம் செலுத்தி வந்துள்ளது. இது பாதிக்கப்பட்டவர்களின் வலியை மேன்மேலும் அதிகரிக்கும் எனத்தெரிந்தே திருஅவை இதைச் செய்தது. இதே வேளை, திருஅவைக்குள்ளே சிறுவர்களுக்கு எதிராக, சமயக் குரவர்களால் இழைக்கப்பட்ட பாலியல் துன்புறுத்தல்களும் அத்துமீறல்களும் பரவலாக உலகின் பல பகுதிகளிலும் நடந்திருக்கின்றன. அந்தக் குற்றச்செயல்களில் ஈடுபட்டவர்கள் யாரையொன்றத் தெரியவந்த சந்தர்ப்பங்களிலும், அவர்களைச் சட்டத்திடம் கையளிக்காது அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு வழங்கவே திருஅவை முனைந்தது. இன்னொருபுறம், பால்புதுமையினரைப் பாவிகளென்று தீர்ப்பிட்டுச் சபித்தது.

ஓராயிரம் ஆண்டுக்கும் மேலாகத் தொடர்ந்துவந்த திருஅவையின் இத்தகைய போக்கை, பிரான்சிஸ் அவர்கள் தான் திருத்தந்தையாய் இருந்த 12 ஆண்டுகளில் நேரெதிராக மாற்றியமைத்தார். அப்படி மாற்றியமைத்ததன் மூலம் உலகெங்கும் வாழும் பல்லாயிரம் மக்களின் அன்பையும், திருஅவைக்குள்ளே இருக்கும் கடும்போக்குவாதிகளின் விரோதத்தையும் ஒருங்கே சம்பாதித்துக்கொண்டார்.

'நான் கடவுளை நம்புகிறேன்' என ஒரு திருத்தந்தை சொல்வதிலே எந்த வியப்பும் இல்லை. அதையேதான் 2013-ஆம் ஆண்டு ஒரு நேர்காணலிலே திருத்தந்தை பிரான்சிசும் சொன்னார். அத்தோடு நின்றுவிடாமல் தொடர்ந்து, 'ஆனால் கத்தோலிக்கக் கடவுளை அல்ல. கத்தோலிக்கக் கடவுள் என்று ஒருவர் இல்லை. இருப்பது கடவுள் ஒருவரே' என்று அவர் சொன்னபோது உலகமே வியந்து பார்த்தது. தனது ஈராயிரம் ஆண்டு இருப்பில் பிற மதநம்பிக்கைகளைச் சிறுமைப்படுத்துவதிலும், பூர்வகுடி மக்களின் வழிபாட்டு முறைமைகளை அழிப்பதிலுமே அக்கறை செலுத்திவந்த ஒரு மதத்தின் தலைவர், இத்தகையதொரு மத நல்லிணக்கக் கருத்தை வெளியிடுவதற்கு அசாத்திய துணிவும் திடமும் நம்பிக்கையும் இருக்கவேண்டும். அவை திருத்தந்தை பிரான்சிஸ் அவர்களிடம் இருந்தன.

அத்தகைய திடமும், நீதி வடிவாத பண்புமே அவரை 2022-இலே கனடாவின் குடியிருப்புப் பள்ளிகளில் இடம்பெற்ற கொடூரங்களில் கத்தோலிக்கத் திருஅவை ஆற்றிய பங்குக்கு வருந்தி, 'பல கிறிஸ்தவர்களால் பூர்வகுடி மக்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகளுக்காக நான் உங்கள் மன்னிப்பைக் கோரிப் பணிவோடு மன்றாடுகிறேன்' என்று 2022-ஆம் ஆண்டின் கோடையில் கனடாவின் அல்பேட்டா மாகாணத்துக்கு வந்து பூர்வகுடி மக்களிடம் மன்னிப்புக் கோரச்செய்தது.

2023-இலே 'ஒருபால் உறவு குற்றச்செயல் அல்ல' எனச் சொல்லவைத்ததோடு, பால்புதுமையினரை நோக்கி அவரை நேசக்கரம் நீட்டவைத்தது.

அந்தத் திருத்தந்தை இப்போது மறைந்துவிட்டார். அது பேரிழப்பே. அடுத்து வரும் திருத்தந்தையும் பிரான்சிஸ் அவர்களைப் போன்றே திருஅவையை மத அடிப்படையாதத்திலிருந்து மானுடநேயம் நோக்கி நகர்த்துவாரா? அல்லது மீண்டும் திருஅவையை அதே அடிப்படையாதத்துக்குள் புதைப்பாரா? என்பதே இப்போதுள்ள பதில் தெரியாத கேள்வி.

சரியோ, தவறோ, உலகில் வேறெந்த மதத் தலைவருக்கும் இல்லாத கவனமும் செல்வாக்கும் கத்தோலிக்கத் திருஅவையின் தலைவரான திருத்தந்தைக்கு உண்டு. அந்தச் செல்வாக்கு முழு மானுடகுலத்தின் நன்மைக்காகவும் பயன்படவேண்டும் என்பதே இப்போது உலகின் தேவை.

நம்பிக்கையுடன் காத்திருப்போம்.

போகின்றவரை வழியனுப்புதலும் வருகின்றவரை வாழ்த்துதலும்		புனுவலும் ப்ரெஸ்ஸோனும்: மதமறுப்பும் பேரருளும் திரையிறையிலும் 52 - சொர்ணவேல்	பதினம் வயதினருக்கும் உங்களுக்கும் இடையே... 118 - எஸ்.கே. விக்னேஸ்வரன்
கனடாவின் மாற்றம் மார்க் கார்னி - பொன்னையா விவேகானந்தன்	5	Beyond the Steppes, Katyn படங்களினூடாக... 64 - ரதன்	குழந்தைகளின் கேள்விகளுக்கு சோவியத் யூனியன் எப்படிப் பதில் சொன்னது? 121 - எஸ். சத்யதேவன்
உலக பொருளாதார நிகழ்வுகளும் அமெரிக்க டொலரும் - ரதன்	9	‘ராணி’ வன்முறை ஒரு கருத்தியலாகும்போது எவருக்குமே பாதுகாப்பு இல்லை 67 - ஜகத் வீரசிங்க தமிழில்: மணி வேலுப்பிள்ளை	AI ChatGPT 124 - குகன் சங்கரப்பிள்ளை
ஆயுத வர்த்தகமும் போர்களின் அரசியலும் - தெ. ஞாலசீர்த்தி மீநிலங்கோ	15	கீர்த்திகாவின் ஓவியங்கள்: பெண் உணர்வுகள், கனவுகள், கொண்டாட்டங்கள் 71 - ருபன் சிவராஜா	வாழ்வியலோடு பின்னிப் பிணைந்த கலையாக காமன் கூத்து 129 - அருணாசலம் லெட்சுமணன்
அந்த ஐந்து நாட்கள் - போல் ஜோசேப்	20	திருத்தந்தை பிரான்சிசும் புவிசார் அரசியலில் ஆசிய மைய நகர்வும் 77 - எழில்	ஈழத்துப் பெண்ணிலைவாதக் கவிதைகளில் இந்திய இராணுவத்தினரின் மறைக்கப்பட்ட பக்கங்களும் மறுக்கப்பட்ட உரிமைகளும் 135 - சி. ரமேஷ்
உடற்பயிற்சியின் போது கொழுப்பு எவ்வாறு கரைகிறது? - சுப்ரமணியம் ஜெயசீலன்	23	மனவளக் கலை ‘வாழ்க வளத்துடன்’ 82 - நெல்லை ஜெயசிங்	மலேசியப் பெண்பாற் கவிஞர்கள் 140 - கோட்டி திருமுருகானந்தம்
தோல் இழையத் தொற்றுடன் கூடிய அழற்சியும் சித்த மருத்துவமும் - வெற்றிவேல் சக்திவேல்	26	எஸ்.எல்.எம். ஹனீபா ஒரு மூத்த படைப்பாளியுடன் ஓர் இளவலின் இலக்கியப் பயணம் 86 - ஜிஃப்ரி ஹாசன்	பெண்ணியவாதம்: அறிவாராய்ச்சியிலும்கோட்பாடும் 146 ஆங்கில மூலம்: ஜயதேவ உயன்கொட தமிழவாக்கம்: கந்தையா சண்முகலிங்கம்
வகுப்பறையை மாணவர்கள் ஏன் வெறுக்கின்றார்கள்? - அகமட் பிஸ்தாமி	28	அரசியல்வாதியான இலக்கியவாதி கா.பொ. இரத்தினம் 89 - வே. விவேகானந்தன்	திருக்குறள் காமத்துப்பாலில் உரைவேற்றுமை 149 - சு. வேணுகோபால்
காப்புறுதி செய்பவர்களின் உரிமையும் கடமையும் - செந்தூரன் புனிதவேல்	30	யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்: ஒரு மகோன்னதம் 92 - மு. நித்தியானந்தன்	இனப்படுகொலையின் அரசியல் சர்வதேச போர்க்குற்ற விசாரணை: அறிமுகக் குறிப்புகள் 157 - தெ. ஞாலசீர்த்தி மீநிலங்கோ
பாவனையும் பராமரிப்பும் - வேலா சுப்பிரமணியம்	31	கௌசியின் ‘குருவிக் கூடு’ 96 - அன்னலட்சுமி இராஜதுரை	பள்ளியெழுச்சி பாடவைத்த கண்ணன் 164 - கிருங்கை சேதுபதி
விண்வெளியில் எதிர்கொண்ட சோதனையும் சாதனையும் - குரு அரவிந்தன்	33	மலையகக் கலைத்திட்டம் : அரசு ஆலோசனை 100 - மல்லியப்புசந்தி திலகர்	ஈழத்தில் தமிழ் பெளத்தர்கள் 167 - செல்வநாயகி ஸ்ரீதாஸ்
கந்தையாப் போடியாரும் தேனீர்க்கடைச் சுந்தரமும் - ப. விஸ்வகோகிலன்	36	‘இந்திய இலக்கியம்: கைலாசபதியும் அனந்தமூர்த்தியும்’ நூல் குறித்து... 103 - நவஜோதி ஜோகர்ட்னம்	கம்பனின் கருவூலம் திறந்து... 170 மாவிலி மைந்தன் சி. சண்முகராஜா
திருக்குறளில் காமத்துப்பால் - குமார் புனிதவேல்	38	கவிஞர் சேரனின் ‘காஞ்சி’ 106 - பொ. திராவிடமணி	முலையறுகாதை! 175 - மா. சித்திவினாயகம்
அறம் அறியா நாகரிகம் - மாதவி உமாசுதசர்மா	41	முகமிழுந்தவர்கள்: பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகளும் பெண் உரிமை மீறல்களும் 109 - பி.எம். ஜமாஹிர்	சிறுகதை ‘மோகத் தீ...!’ 177 - உஷாதீபன்
தொலைத்தொடர்பு அறிவியல் வளர்ச்சியும் தொலைத்தொடர்பு நாளும் - சி. நற்குணலிங்கம்	44	ஒரு நூலின் உருவாக்கம்: ஆசிரிய - வெளியீட்டாளருக்கான கைநூல் 113 - என். செல்வராஜா	இரவின் துயர் 180 - தாமரைச்செல்வி
மாற்றுத்திறனாளர்களின் மேம்பாட்டில் சமுதாயத்தின் பங்கு - அ. மேரி றெசோதா	46		தத்தளிக்கும் இளமை 187 - அ. கந்தசாமி
கதை சொன்ன சுவரொட்டிகள் - ஓவியர் ஜீவா	49		சரளைக்கல் சாப்பிடாத கோழிக்குஞ்சு 192 - கிளாரா டில்லிங்காம் பியேசன் தமிழில்: என்.கே. மகாலிங்கம்

கனடாவின் மாற்றம் மார்க் கார்னி

- பொன்னையா விவேகானந்தன்

கனடாவில் நடைபெற்று முடிந்த தேர்தலில் ஆளும் லிபரல் கட்சி பெரும்பான்மைப் பலத்துடன் ஆட்சி அமைக்கும் என்றே பல்வேறு கருத்துக்கணிப்புகளும் எதிர்வுகூறல்களும் வெளியிடப்பட்டுவந்தன. எனினும், தேர்தல் முடிவுகளின் வழியே லிபரல் 169 உறுப்பினர்களைப் பெற்றுச் சிறுபான்மை அரசாக அமையவுள்ளது. ஒரு கட்சி தொடர்ந்து நான்காவது தடவை யாக ஆட்சியைத் தக்க வைத்திருப்பது எளிதானதல்ல. குறிப்பாக, கடும் விமர்சனங்களுக்கும் குற்றச்சாட்டுகளுக்கும் உள்ளாகி, மக்கள் செல்வாக்கைப் பெருமளவில் இழந்திருந்த லிபரல் கட்சி, மீண்டெழுந்து 169 உறுப்பினர்களைப் பெற்று மீண்டும் ஆட்சி அமைக்கவிருப்பது என்பது வரலாற்று நோக்கில் ஆச்சரியமானதே.

கன்சர்வேட்டிவ் கட்சி கடந்த தடவையை விட 25 உறுப்பினர்களை அதிகமாகப் பெற்று பலம்மிக்க எதிர்க்கட்சியாக உருக்கொண்டிருக்கின்றது. சில மாதங்களுக்கு முன் பெரும்பான்மையுடனான வெற்றிக் கனவில் மிதந்த கட்சி இது. லிபரல் பெற்ற வெற்றியை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பியர் பொலிவியர் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றார். அதேவேளை, அவர் 20 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பிரதிநிதித்துவம் செய்த தன் தொகுதியிலேயே தோல்வி கண்டிருக்கின்றார்.

புதிய ஜனநாயகக் கட்சி ஏழு உறுப்பினர்களை மட்டுமே தக்கவைத்து பெருவீழ்ச்சியைச் சந்தித்திருக்கின்றது. தன்னுடைய தொகுதியில் தோல்வியடைந்த கட்சித்தலைவர் ஜக்மீத் சிங் கட்சியின் தலைமைப்பதவியில் இருந்து விலகுவதாக அறிவித்திருக்கின்றார். எனினும் கட்சியின் தலைவராக இருந்து லிபரல் அரசோடு இணைந்து அவர் மக்களுக்காக முன்னெடுத்த பல சேவைத்திட்டங்களை இவ்விடத்தில் நன்றியுடன் நினைவுகூர வேண்டும்.

நீரிழிவு போன்றவற்றுக்கான பரிந்துரைக்கப்பட்ட மருந்துகள் நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டு இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றமையும் வருமானம் குறைந்தோருக்கான பல் மருத்துவ சேவைகள் சில இலவசமாக்கப்பட்டமையும் ஜக்மீத் சிங் - புதிய ஜனநாயகக் கட்சியின் ஆதரவை லிபரல்களுக்கு வழங்கியதன் மூலம் சாதித்தவை என்பதை மறுக்கவியலாது.

அரசியலாளராக வளராத, வாழாத, பொருளியல் வல்லுநரான மார்க் கார்னியே மீண்டும் பிரதமராகப் பதவியேற்கவுள்ளார்.

இது கனடாவின் பாரிய மாற்றம். இந்த மாற்றம் தானாக நிகழ்ந்துவிடவில்லை. கடந்த சில மாதங்களில் நடைபெற்ற நிகழ்வுகள் ஏற்படுத்திய தாக்கங்களின் விளைவாக ஏற்பட்ட மாற்றங்கள்.

கனடாவின் கடந்த ஆறுமாத அரசியல், பொருளாதார நிகழ்வுகளும் நகர்வுகளும் கடந்தகாலங்களில் இருந்து பெரிதும் மாறுபட்டிருப்பதாகவும் புதிய மாற்றங்களுக்கும் தாக்கங்களுக்கும் வித்திட்டிருப்பதாகவும் நோக்கரும் துறைசார் வல்லுநரும் தெரிவித்த கருத்துகள் சிலவற்றைச் சுருக்கமாக நோக்குதல் இக்கட்டுரைக்கு அவசியமாகின்றது.

கடந்தகாலக் காட்சிகள் சிலவற்றைச் சுருக்கமாக நோக்குவோம்.

ஒன்று:

கடந்த 10 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஆட்சியில் இருந்த லிபரல் கட்சி மீது மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருந்த நிறைவின்றமை, அதன் விளைவாக கட்சியின் தலைவரும் பிரதமருமான ஜஸ்டின் ட்ரூடோ பதவி விலகவேண்டும் என கட்சிக்குள்ளேயே எழுந்த பேரெதிர்ப்பு.

இது வழமையானதல்ல. பெரும்பாலும் ஒரு கட்சியின் தலைவர் குறிப்பிட்ட காலத்தில் தானாகவே விலகிச் செல்வார். கட்சியாலும் மக்களாலும் விரட்டப்படும் சூழல் பெரிதும் ஏற்பட்டதில்லை. இதைப் பயன்படுத்திய எதிர்க்கட்சிகள் ட்ரூடோவுக்கும் அவர் கொண்டு வந்த கரி வரி (Carbon tax) போன்றவற்றுக்கும் எதிராகத் தங்கள் பரப்புரை வியூகங்களை வகுத்தன.

இரண்டு:

இந்நிலையில் அமெரிக்காவின் அரசுத் தலைவராக டொனால்ட் ட்ரம்ப் தெரிவாகின்றார். அதன் பின்னர், ட்ரம்ப் கனடா தொடர்பில் முன்வைத்த விடயங்கள் கனடாவுக்குள் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. 'கனடா அமெரிக்காவின் 51-ஆவது மாநிலமாகவேண்டும்', 'கனடியப் பொருட்களுக்கு 25 விழுக்காடு வரி விதிப்பேன்' போன்ற அவர் கூற்றுகளும் கனடியர்களால் நகைச்சுவையாக நோக்கப்படவில்லை. அவை கனடியருக்குள் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. இந்தத் தாக்கம் கனடியர் மத்தியில் தேசிய உணர்வை வலுப்படுத்தியது மட்டு

மன்றி, அமெரிக்கா மீதான எதிர்ப்புணர்வுகளையும் ஏற்படுத்தி, போராட்டங்களுக்கும் வழிவகுத்தது. ஆட்சியில் இருந்த ட்ரூடோ, ட்ரம்பைக் கையாண்ட விதம் குறித்தும் பல்வேறு கருத்துகளும் விமர்சனங்களும் எழுந்தன.

ட்ரம்பின் கனடா மீதான கூற்றுகள், கனடாவின் மனநிலையில் ஏற்படுத்திய தாக்கங்கள் முன்னெப்போதும் இல்லாதவை. நூற்றாண்டுக்கு மேற்பட்ட அமெரிக்க - கனடிய உறவில் கடந்த காலங்களில் சில மனத்தாங்கல்கள் இருந்தபோதும் இவ்வாறான விரிசல் முன்னர் ஏற்பட்டதில்லை என்கின்றனர் நோக்கர்கள் சிலர்.

மூன்று:

மக்களின் ஆதரவு தொடர்பில் மிகவும் பின்தங்கியிருந்த லிபரல் கட்சிக்குள் ஏற்பட்ட பலத்த எதிர்ப்புக் காரணமாக ட்ரூடோ பதவி விலகினார். கனடாவில் ஏற்பட்டிருந்த பொருளாதார நெருக்கடி தொடர்பில் ட்ரூடோவுக்கு ஆலோசனை வழங்கி வந்த மார்க் கார்னி, நாட்டின் பொருளாதாரத்தை நிமிர்த்த வல்ல வல்லுநர் என்பதை உணர்ந்த ட்ரூடோ, அவருக்கு அரசியல் வழியான அதிகாரத்தைக் கொடுக்க முயற்சிகள் மேற்கொண்டார்.

அதுவரை நிதி அமைச்சராக இருந்த கிறிஸ்டினா பிரிலான்ட் முன்மொழிந்த பொருளாதார அணுகுமுறைகளை ஏற்காது கார்னி முன்வைத்த கருத்துகளை ஏற்று, பொருளாதாரம் தொடர்பான முடிவுகளை ட்ரூடோ எடுத்தார். இருவருக்கும் இடையில் விரிசல் தோன்றுவதற்கு இதுவும் ஒரு காரணியாயிற்று. கார்னிக்கும் ட்ரூடோவுக்கும் இருந்த நெருக்கம், அவரையே கட்சியின் அடுத்த தலைவராகக் ட்ரூடோ முயல்கின்றார் என்ற கருத்தை வலுப்படுத்தியது. பின்னாளில் அதுவே உண்மையும் ஆயிற்று. தொடக்கத்தில் கட்சியினரால் விரும்பப்படாத கார்னி குறுகிய காலத்தில் கட்சி உறுப்பினர்களின் வரலாற்றுச் சாதனை படைத்த ஆதரவைப் பெற்று, கட்சியின் தலைவராகவும் பிரதமராகவும் ஆனார்.

நான்கு:

அரசியலாளராகத் தன்னை வளர்த்துக்கொள்ளாத, அரசியல் சார்ந்த எந்தப் பொறுப்புகளையும் வகிக்காக ஒருவர் சடுதியாக வல்லமையான ஒரு தேசியக்கட்சியின் தலைவரும் பிரதமருமாகத் தோற்றம் பெற்று, தேர்தலைச் சந்தித்து, அதில் வெற்றியும் பெற்று விடுகின்றார். சில மாதங்களுக்கு முன்னர் 44 விழுக்காடு மக்களின் ஆதரவைப் பெற்று முன்னிலையில் இருந்த கன்சர்வேட்டிவ் கட்சியையும் அதன் அனுபவமும் ஆற்றலும் மிக்க தலைவர்களையும் தோற்கடித்து விடுகின்றார். தேர்தற் பரப்புரைக் காலத்தில் எதிர்க்கட்சியினரையும் மக்களையும் ஊடகங்களையும் கார்னி எதிர்கொள்ளக் கையாண்ட வியூகங்களும் வெளிப்படுத்திய மொழியுமே இதற்குக் காரணம் என்கின்றனர் நோக்கர்கள்.

மேற்குறித்த நான்கு விடயங்களுமே கனடாவில் நடைபெற்ற, நடைபெறுகின்ற மாற்றங்களுக்குக் காரணமானவை என்பதைத் தெளிவாகவே கூறமுடியும்.

நாம் மாற்றங்களுக்கான காரணங்களாகச் சிலவற்றைக் குறிப்பிட்டாலும் இதில் முக்கிய பாத்திரமேற்றோர் மக்களே. அவர்

கள் கையில் இருந்த வாக்குகளே மாற்றங்களுக்கான அடிப்படை வித்துகள்.

சில மாதங்களுக்கு முன்னர் கன்சர்வேட்டிவ் கட்சியைத்தான் ஆட்சியில் அமர்த்துவோம் என முடிவெடுத்திருந்த கனடியர்கள், தங்கள் முடிவை ஏன் மாற்றினர்? மக்களிடையே பெருஞ் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த பியர் பொலிவியரை ஏன் வீழ்த்தினர்? புதிய ஜனநாயகக் கட்சி நாடாளுமன்றத்தில் அதிகாரபூர்வமான ஒரு கட்சி எனும் தகுதியை இழக்க ஏன் காரணமாயினர்?

மேற்குறிப்பிட்ட வினாக்களுக்கான விடைகளில் அமெரிக்க அதிபர் ட்ரம்ப் அவர்களே ஆளுகை செலுத்துகின்றார் என்பதில் பலருக்கும் ஐயம் இருக்காது.

கனடா ஏற்கனவே பொருளாதார நெருக்கடியில் இருந்த நாடு. பணவீக்கம், வாழ்க்கைச் செலவு உயர்வு, வேலைவாய்ப்பு போன்ற பொருளாதாரத்தோடு நெருங்கிய சிக்கல்களைக் கொண்டிருந்த நாடு. பொருளாதாரச் சிக்கலை முன்னிறுத்தியதாற்றான் முன்னாள் பிரதமர் ட்ரூடோ, (ட்ரம்பின் இரண்டாவது வெற்றிக்கு முன்பாகவே) கார்னியை அரசியலுக்குள் கொண்டுவர முயன்றார்.

அப்போது மக்கள் மத்தியில் வெறுப்பைப் பெற்றிருந்த லிபரல் கட்சியையும் அதன் தலைவரையும் அவர்கள் கொண்டு வந்த வரிகளையும் பேசுபொருளாக்கி, 'மாற்றத்துக்கான கனடா' என்ற மந்திர வார்த்தையை உச்சரித்தது கன்சர்வேட்டிவ் கட்சி. அது பயனையும் தந்தது. அச்சுழந்தலையில் மக்களும் கன்சர்வேட்டிவ் கட்சியினரும் பொருளாதாரச் சிக்கல்களை நேரிடையாக முன்னிறுத்தாமல், லிபரல்கள் அகன்றாலே விடிவு கிடைக்கும் எனக் கருதினர்.

இந்த நிலையை அடியோடு மாற்றியது ட்ரம்பின் வருகை. எம் பொருளாதாரம் எமக்குள்ளே இருக்கவேண்டும் என்ற குரலோடு ஆட்சிக்கு வந்த ட்ரம்ப், முதலில் தொடங்கிய வணிகப்போர் கனடாவுடனாகவே அமைந்தது. கனடாவை நோக்கிய ட்ரம்பின் வணிகப்போர் கனடியர்களை பொருளாதார விழிப்படையத் தூண்டியது. உலகிலேயே மிக நீண்ட எல்லையைப் பகிர்ந்து, பொருளாதாரத்தில் விட்டகலமுடியா உறவைக் கொண்டிருக்கும் கனடாவுக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட வணிகப்போரை லிபரல் கட்சி எதிர்கொண்ட விதம் மக்களுக்கு ஓரளவு பிடித்திருந்தது. கனடியர்களின் அமெரிக்க எதிர்ப்பு உணர்வைப் பயன்படுத்திய ஒன்றாறியோ மாகாண கன்சர்வேட்டிவ் அரசு, 16 மாதங்களுக்கு முன்னதாகவே ஆட்சியைக் கலைத்து, அமெரிக்க எதிர்ப்புவாதத்தை முன்வைத்து, மீண்டும் ஆட்சியை நான்கு ஆண்டுகளுக்குத் தக்கவைத்துக் கொண்டதையும் இவ்விடத்தில் நினைவுகொள்ள வேண்டும்.

ட்ரம்ப் தொடங்கிய வணிகப்போர் கனடியர்களிடையே ஏற்படுத்திய விழிப்புணர்வுதான், 'லிபரல் கட்சியின் தலைவராக முன்மொழியப்பட்ட மார்க் கார்னி யார்?' என்ற தேடலுக்கு வழிவகுத்தது. கார்னியின் பொருளாதாரப் பின்புலமே, அக் கட்சியின் தலைவர் தேர்தலுக்கான போட்டியில் 83 விழுக்காடு ஆதரவைப் பெற்றுக்கொடுத்து அவரைத் தலைவராகியது. ட்ரூடோ விலகவேண்டும் என்று அடம்பிடித்த கட்சி உறுப்பினர்களே, அவரால் முன்மொழியப்பட்ட கார்னிக்குப் பேராதரவு வழங்கியதை இங்கே நினைவு கொள்ளவேண்டும்.

கட்சிக்குள் குறுகிய காலத்தில் கார்னி பெருஞ்செல்வாக்குப் பெற்றமை மக்களை மேலும் சிந்திக்கத் தூண்டியது. கனடாவில் ஏற்கனவே இருந்த பொருளாதார நெருக்கடி, பின்னர் அமெரிக்கா ஏற்படுத்திய வணிகப் போர் என நாட்டின் பொருளாதாரத் தேவையின் முதன்மை வலியுறுத்த, பொருளாதார வல்லுநரான கார்னி மக்களிடையே நன்மதிப்புப் பெறத்தொடங்குகின்றார். அவர் பதவியேற்றவுடன் முதலில் செய்த விடயம், கன்சர்வேட்டிவ் கட்சியின் லிபரல் எதிர்ப்புப் பரப்புரையில் முதன்மை பெற்றிருந்த 'கரி வரி'யை நீக்கியமை. இதன் காரணமாக எரிபொருள் விலைவீழ்ச்சியை மக்கள் அனுபவித்தனர்.

புதிதாகத் தோன்றிய பெருஞ்சவாலான அமெரிக்காவின் வணிகப்போரை எதிர்கொள்வதற்கு கார்னியே சிறந்தவர் என்ற எண்ணம் மக்களிடையே ஏற்பட்டது. ஆட்சி கலைக்கப்பட்ட பின்னர் புதிய தேர்தலுக்கான கால இடைவெளி ஒரு மாதமாகவே இருந்தது. இந்த இடைவெளியில் கார்னி மேற்கொண்ட பரப்புரைகளில் தன்னைப் பற்றி மக்கள் கொண்டிருந்த கருத்தை வலுப்படுத்தப் பெருமளவில் முயலாவிடினும் அக் கருத்து வீழ்ச்சியடையாமல் பார்த்துக்கொண்டார். 'கனடாவின் அடுத்த சிறந்த பிரதமர் யார்?' என்ற கருத்துக்கணிப்பில் கார்னியை முதலிடத்தில் தொடர்ந்து வைத்திருக்க, மக்கள் அவர் மீது வைத்திருந்த இந்த நம்பிக்கை உதவியது.

கன்சர்வேட்டிவ் கட்சி தனது தொடக்ககாலப் பரப்புரையில் ட்ரூடோவையும் 'கரி வரி'யையும் முன்னிலைப்படுத்துவதோடு நின்றுவிட்டமையால், பிற வலுவான பரப்புரைக் கருத்துகளை உருவாக்குவதில் கவனம் செலுத்தவில்லை. தேர்தற் களம் பொருளாதாரக் சிக்கல்களில் மையங்கொண்டபோது, அதை முறையாகக் கையாள்வதற்கு கன்சர்வேட்டிவ் கட்சி தவறியிருந்தது. இதுவும் கார்னியின் எழுச்சிக்குக் காரணமாக அமைந்தது.

இத்தேர்தல் குறித்து கனடிய ஆய்வாளர்கள் இரு விடயங்களை முன்னிலைப்படுத்திருந்தனர்.

- ஒன்று மாற்றத்தை முன்னிலைப்படுத்திய வாக்குறுதிகளும் பரப்புரைகளும்.
- மற்றையது நிலைத்தன்மையை முன்னிலைப்படுத்திய வாக்குறுதிகளும் பரப்புரைகளும்

கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாகவே மாற்றத்தை நோக்கிய பரப்புரைகளை வலுவாக முன்னெடுத்து வந்தது கன்சர்வேட்டிவ் கட்சி.

லிபரல்களைப் பொறுத்தவரை மாற்றங்களைப் பற்றி அதிகம் பேச முடியாத சூழல். ஏனெனில் கடந்த 10 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக லிபரல் கட்சியே நாட்டை ஆண்டது. தாங்கள் ஏற்படுத்திய பொருளாதார நடைமுறைகளைத் தாங்களே விமர்சிக்க முடியாதல்லவா!

இந்நிலையில் அமெரிக்க ஜனாதிபதி ட்ரம்ப் பெரியதொரு துருப்புச் சீட்டை லிபரல்களின் கைகளுக்குள் திணித்தார். அதுதான் கனடாவின் இறையாண்மை. ட்ரம்பின் வருகைக்கு முன்னர் கனடாவின் இறையாண்மை இந்த அளவுக்குப் பெரியதொரு பேசுபொருளாக இருந்திருக்கவில்லை.

ட்ரம்ப் கனடா மீது ஏற்படுத்திய பொருளாதார, அரசியல் நெருக்கடிகள் கனடாவை அதன் இறையாண்மை குறித்துப் பேசுவதற்கு உந்தின. புத்திசாலித்தனமாக லிபரல் கட்சியின் புதிய தலைவர் அதனைப் பற்றிக்கொண்டார். 'கனடாவை இறையாண்மை மிக்க உறுதியான நாடாக மாற்றுவேன்' என்ற குரலை வலுவாக எழுப்பினார். அதனைப் பிரதிபலிக்கும் விதமாக 'உறுதியான கனடா' (Canada Strong) என்ற அறை கூவலை நாடெங்கும் பரப்பினார்.

இது குறித்த புள்ளிவிபரமொன்றைச் சில வாரங்களுக்கு முன்னர் 'பொலாரா' (Pollara survey) என்ற தளம் வெளியிட்டிருந்தது. அத்தரவுகளின்படி, இந்தக் கூட்டாட்சித் தேர்தலில்

'மாற்றத்தை' ஏற்படுத்த வேண்டுமா? அல்லது 'உறுதியான கனடா' வேண்டுமா? என்பதில் கனடியர்கள் சமமாகப் பிளவு பட்டிருக்கின்றார்கள் எனக் குறிப்பிடுகின்றது.

இதேவேளை பொலிவியரும் உறுதியான கனடா பற்றிப் பேசினார். கார்னியும் மாற்றங்களைப் பேசினார். லிபரல் கட்சியின் புதிய தலைவர் என்பதனால் கட்சியின் கடந்தகாலச் செயற்பா

டுகளை ஆய்வுக்குட்படுத்திப் புதிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்த கார்னியால் முடியும். எடுத்துக்காட்டாக, கரி வரி நீக்கத்தைக் குறிப்பிடலாம்.

கார்னிக்கு முன்புவரை கனடாவில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பது தொடர்பில் பெரும்பான்மையான கனடியர்கள் கன்சர்வேட்டிவ் கட்சியுடன் உடன்பட்டு நின்றனர். ஆனால் ட்ரம்பின் வருகையும் லிபரல் கட்சியின் தலைமை மாற்றமும் புதியதொரு பேசுபொருளை நோக்கிக் கனடியர்களைத் திருப்பிவிட்டிருந்தன. மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதற்கு முன்பாக பொருளாதார. அரசியல் நகர்வுகளில் கனடா நிலைத் தன்மை பெறவேண்டும் என்ற சிந்தனையை வலுப்படுத்துகின்றன. மக்களின் இச்சிந்தனை வலயத்துக்குள் கார்னி முன்னிலை பெற்றார். காரணம் அவர் ஒரு பொருளியல் வல்லுநர்.

கார்னி, ஏனைய அரசியலாளர்களைப் போன்று தன் பின்புலத்தில் உள்ள வல்லுநர்கள் எழுதிக்கொடுத்த கருத்துகளை அல்லது உரைகளை வாசிப்பவர் அல்லர். தான் பேசவேண்டிய கருத்துகளை அவரே உருவாக்கிக் கொள்கின்றார். அவர் கருத்துகளும் வெளிப்படுத்தும் மொழியும் முற்றிலும் அவருக்கே உரியவை. காரணம் அவர் அரசியலாளராக வளர்ந்தவர் அல்லர். இதுவே கனடாவின் அதியுயர்ந்த மாற்றம் என ஓர் ஆய்வாளர் 'ரொறன்ரோ ஸ்டார்' நாளேட்டில் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

மேற்குறித்த விடயங்களே மக்களின் மனமாற்றத்துக்குக் காரணம் என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ளலாம்.

இத்தேர்தல் முடிவுகள் மற்றுமொரு பாடத்தை நமக்குக் கற்பித்திருக்கின்றன. 2011-இல் நடைபெற்ற தேர்தலில் புதிய ஜனநாயகக் கட்சியின் தலைவரான ஜாக் லேய்ரன், தன்னுடைய தலைமைக் கவர்ச்சியால் பேரவை ஒன்றை ஏற்படுத்தி, நாட்டின் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஆனார். அவ்வேளை சற்றும் செல்வாக்கில்லாத பல வேட்பாளர்கள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் ஆயினர். இத்தேர்தலிலும் ஏறக்குறைய அதேநிலை தான். மார்க் கார்னி என்ற ஒருவர் மீது ஏற்பட்டிருக்கும் நம்பிக்கை, அக்கட்சியைப் பெருவீழ்ச்சியில் இருந்து பாதுகாத்திருக்கின்றது. இரண்டே மாதங்களில் குறுகியகாலப் பிரதமராகப் பதவி வகித்து, மக்களிடையே நம்பிக்கையை விதைத்து, அக்கட்சியைப் பெரு வெற்றி பெறச்செய்த வரலாறு கனடாவுக்குப் புதியது.

பெரும்பான்மைப் பலத்துக்கு மூன்று இருக்கைகள் குறைவாக இருக்கும் நிலையில் புதிய ஜனநாயகக் கட்சி, லிபரல்களுக்குக் கைகொடுக்கும் என்கின்றனர் நோக்கர்கள். ஏழு உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருக்கும் இக்கட்சி கடந்தகாலங்களிலும் லிபரல் ஆட்சிக்குக் கைகொடுத்திருக்கின்றது. இம்முறையும் அது தொடரலாம்.

10 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகவும் நாடாளுமன்றம் கலைக்கப்படும்போது நீதி, அரசு - தொல் குடி உறவுகள், வடபிராந்திய விவகாரங்கள் அமைச்சராகவும் இருந்த கரி ஆனந்தசங்கரி; கடந்தகாலங்களில் பாதுகாப்பு, போக்குவரத்து அமைச்சராகவும் நாடாளுமன்றம் கலைக்கப்படும்போது புத்தாக்கம், அறிவியல், தொழிற்துறை அமைச்சராகவும் இருந்த அனிதா ஆனந்த்; புதிய வேட்பாளராகக் களமிறங்கிய யுவனிதா நாதன் ஆகிய தமிழர்கள் வெற்றி பெற்றிருக்கின்றனர். இவர்களுள் கரி ஆனந்தசங்கரி, அனிதா ஆனந்த் ஆகியோர் மீண்டும் அமைச்சரவையில் அங்கம் வகிக்க வாய்ப்புகள் உண்டு.

ஜூன் மாதம் புதிய உறுப்பினர்களுடன் நாடாளுமன்றம் கூட இருக்கின்றது. மே மாத இறுதிக்குள் அமைச்சரவை அறிவிக்கப்படும் என நம்பகமான தகவல்கள் கூறுகின்றன.

புதிய பிரதமராகப் பதவி ஏற்றவுடன், புதிய பிரதமர் மார்க் கார்னி, அமெரிக்க ஜனாதிபதி டொனால்ட் ட்ரம்பைச் சந்திப்பார். இச்சந்திப்பு கனடிய மக்களின் பலத்த எதிர்பார்ப்புக்கு உள்ளானதாக இருக்கும். உலகின் உயர்ந்த தன்னிச்சைத் தலைவராகத் தன்னை கருதிக்கொள்ளும் ட்ரம்ப் எவ்வாறு கார்னியைக் கையாளப் போகின்றார் என்பது விரைவில் தெரியவரும்.

புதிதாக ஆட்சி அமைத்திருக்கும் லிபரல் கட்சிக்கும் வெற்றி பெற்ற தமிழ் உறுப்பினர்களுக்கும் தாய்விடு தமது வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றது.

vivekanandan.p@thaiveedu.com

உலகப் பொருளாதார நிகழ்வுகளும் அமெரிக்க டொலரும்

ரதன்

இன்று உலகமெங்கும் உரையாடப்படும் அல்லது உச்சரிக்கப்படும் சொல் டொனால்ட் ட்ரம்ப். இவர் பதவியேற்ற பின்னர் மூன்று விடயங்கள் அதிகளவு ஊடகங்களில் உரையாடப்படுகின்றன, பதிவிடப்படுகின்றன. முதலாவது சுங்க வரி அல்லது இறக்குமதி வரி, இரண்டாவது பங்குச் சந்தை, மூன்றாவது அமெரிக்க டொலர். இந்த மூன்றும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பானவை. இவை ஒரு நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியையும், தேய்வையும் தீர்மானிக்கும் காரணிகளுள் முக்கியமானவை. ஏன் அமெரிக்க டொலர் என்ற கேள்வி எழலாம். ஒரு நாட்டின் ஏற்றுமதியை அளவிடும் கருவியாக டொலர் உள்ளது. அது மட்டுமல்ல ஏற்றுமதிக்கான பணம் அமெரிக்க டொலர் மூலமே செலுத்தப்படுகின்றது. அமெரிக்க டொலர் பல நாடுகளின் பணத்தின் பெறுமதியையும் மதிப்பீடு செய்வதற்குப் பயன்படுகின்றது. ஏப்பிரல் மாத தாய்வீடு இதழில் சுங்க வரியைப்பற்றிய விரிவான கட்டுரை இடம் பெற்றுள்ளதால், இங்கு சுங்க வரியைப் பற்றிய மதிப்பீடுகள் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது.

பங்குச் சந்தை:

கடந்த பல வாரங்களாக அமெரிக்காவில் பங்குச் சந்தை வீழ்ச்சியடைவதாகவும், மீள உயிர் பெறுவதாகவும் மாறி, மாறி நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகின்றது. இதற்கு பிரதான காரணமாக டொனால்ட் ட்ரம்பின் சுங்க வரி அதிகரிப்பும், பின்னர் சில பொருட்களுக்கு விதிவிலக்கு அறிவிப்பதுமாக மாறி மாறி வருவதனால், பங்குச் சந்தை ஒரு சீராக இயங்கவில்லை. பங்குச் சந்தை வீழ்ச்சி என்பது பெரும் நிறுவனங்களுையே பாதிக்கும். ஆனால், இன்று மத்திய வர்க்கத்தினர் தங்களது சேமிப்புகளைப் பல்வேறுபட்ட நிதி, பொருட்களில் முதலீடு செய்கின்றனர். பலர் பங்குகளை வாங்கியும் விற்றும் வருகின்றனர். உதாரணத்துக்கு: கனடாவில் ஓய்வூதிய பணச் சேமிப்பானது, பல்வேறு நிறுவனங்களில் முதலீடு செய்யப்படுகின்றது. எனவே இந்த பங்குச் சந்தை வீழ்ச்சி இன்று சாதாரணமானவர்களையும் பாதிப்படையச் செய்கின்றது. பங்குச் சந்தையில் பங்குகளின் பெறுமதி என்பது அரசுகளின் அறிவிப்புகளிலும் தங்கியுள்ளது. இது நிறுவனங்களின் எதிர்கால வளர்ச்சியை பாதிக்கும். உதாரணத்துக்கு: 25 வீத சுங்கவரி அதிகரிப்பானது வாகன நிறுவனங்களின் விற்பனையை நேர

டியாகப் பாதிக்கும். எனவே அந்த நிறுவனங்களின் பங்குகளின் பெறுமதி வீழ்ச்சியடையும். அந்த நிறுவனங்களின் பங்குகளை வாங்கி வைத்திருப்போர், வாங்கிய பெறுமதியைவிட குறைந்த விலைக்கு விற்கவேண்டி வரும். அல்லது இருப்பில் உள்ள அவர்களின் பங்குகளின் பெறுமதி குறைவடைந்திருக்கும்.

பங்குச் சந்தை வீழ்ச்சியினால் ஒரு நாட்டின் பொருளாதாரமும் பாதிப்படைகின்றது. பங்குச் சந்தைகளை இரண்டு வகையாக வகைப்படுத்துவார்கள். Bull Market இதனை தமிழில் எடுத்துச் சந்தை என மொழிபெயர்க்கமுடியாது. விதையகற்றப்

படாத காளை, யானை மற்றும் திமிலிங்கத்தின் ஆண் என சென்னைப் பல்கலைக்கழக அகராதி குறிப்பிடுகின்றது. விலையை உயர்த்துகின்ற என்ற பொருளும் அங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. புலச் சந்தையில் பங்குகளின் விலை ஒரு சீராக அதிகரித்துச் செல்லும். அது முதலீட்டாளர்களை கவரும். முதலீடு அதிகரிக்கும். கேள்வி அதிகரிக்கும். பொருட்க

ளுக்கான விநியோகம் அதிகரிக்கும். எனவே உற்பத்தி அதிகமாகவேயிருக்கும். வேலையின்மை குறைவாகவிருக்கும். அரசின் கொள்கைகள் இதன் தொடர்ச்சிக்கான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும். வட்டி வீதம் குறைவாகவிருக்கும்.

இரண்டாவது வகை Bear Market. இது புல்ச் சந்தைக்கு எதிரானது. பங்குச் சந்தை வீழ்ச்சி. பங்குகளின் விலை குறைவடையும். முதலீட்டாளர்கள் பின்வாங்குவார்கள். முதலீடு செய்யத் தயங்குவார்கள். பொருளாதாரம் வீழ்ச்சியடையும். வேலையின்மை அதிகரிக்கும். கேள்வி குறையும், விநியோகம் குறைவடையும், உற்பத்தி குறையும். பணவீக்கம் அதிகரிக்கும். வட்டிவீதம் அதிகரிக்கும்.

கடந்த சில வாரங்களாக பங்குச் சந்தை எங்கு செல்கின்றது என்பதனைக் கணிக்கமுடியாத நிலைமையே இருந்து வருகின்றது. ஒரு வகையில் சுங்கவரி அதிகரிப்பின் மூலம் பல நாடுகளை தனது கால்களில் விழச்செய்ய டொனால்ட் ட்ரம்ப் முயற்சித்து வருகின்றார். பயமுறுத்தும் அல்லது அச்சுறுத்தும் அரசியலை டொனால்ட் ட்ரம்ப் செய்து வருகின்றார். இதனை அவர் பொருளாதாரரீதியாக மட்டுமல்ல, அரசியல் ரீதியாகவும் செய்கின்றார். இன்று உக்ரேன், ஈரான் ஆகிய நாடுகளைப் பயமுறுத்தியே அடிபணியச் செய்துள்ளார். உக்ரேனைப் பல கூறுகளாக உடைப்பதற்கான நகர்வுகளையும் டொனால்ட் ட்ரம்ப் ஆரம்பித்துள்ளார்.

ஒரு அரசின் முடிவு பல மிகப் பெரிய நிறுவனங்களைப் பாதிக்கின்றது. இதற்கு கடந்த சில வாரங்களில் டொனால்ட் ட்ரம்ப் 2.0-ல் அதிரடியாக அதிகரித்த சுங்க வரிகள் பல நிறுவனங்களைப் பாதித்துள்ளது. Amazon.com, Alphabet (Google), Ally Financial, Shopify, Advanced Micro Devices போன்றவற்றின் பங்குகள் 27 வீதம் வீழ்ச்சியடைந்துள்ளது.

போயிங் நிறுவனத்திடமிருந்து புதிதாக விமானங்களை வாங்கவேண்டாம் எனச் சீன அரசு தனது நாட்டிலுள்ள நிறுவனங்களுக்கு உத்தரவிட்டுள்ளது. 2015-2020 வரையிலான காலப்பகுதியில் 668 விமானங்களைச் சீனா வாங்கியிருந்தது. 2020-2025 வரையிலான காலப்பகுதியில் 109 விமானங்களையே வாங்கியிருந்தது. எனவே ஏற்கனவே போயிங் நிறுவனத்துக்கான சீனாவின் கொள்வனவு குறைவடைந்துவருவது தெரியும். ஆனாலும் தற்போதைய அறிவிப்பு போயிங் நிறுவனத்தைப் பல வழிகளிலும் பாதிக்கும். இதனால் அதிகளவு போயிங் தொழிலாளர்கள் வேலை இழப்பார்கள். இவ்வாறு ஒவ்வொரு நிறுவனத்தையும் ஆய்வுக்குட்படுத்தலாம்.

பெரும் நிறுவனங்கள் எப்பொழுதும் முதலீட்டாளர்களைக் கவரவே முயற்சிப்பார்கள். இது அவர்களின் எதிர்காலத்தைப் பிரகாசமாக்கும். அதேசமயம், நிறுவனங்களின் வளர்ச்சியானது நாட்டின் வளர்ச்சிக்கும், தனி நபர் வளர்ச்சிக்கும் வித்திடும் என முதலாளித்துவ அமைப்பானது நிறுவியிருக்கின்றது. இது உண்மையான யதார்த்தத்துக்கு எதிராக இருப்பினும், அதுவே இன்றைய அரசியல் உலகத்திலும், ஊடக உலகத்திலும் நம்பப்படுகின்றது. அதனையே நுகர்வோரும் நம்புகின்றனர். அல்லது நம்ப வைக்கப்படுகின்றனர். மேற்கு நாடுகளின் அரசியலில் வலது சாரிக் கட்சிகளுக்கு இருக்கும் அதிக ஆதரவு என்பது இதனையே சுட்டி நிற்கின்றது. கனடியத் தேர்தலில் இரண்டு தீவிர வலதுசாரித் தலைவர்களுக்கான ஆதரவு

80 வீதமாகவுள்ளது.

வோல் ஸ்ட்ரீட்:

உலகின் நிதிக் கோபுரம் எனக் கருதப்படும் வோல் ஸ்ட்ரீட் (வீதி) ஒரு மிகச் சிறிய வீதியாகும். கிழக்கே தெற்கு வீதிக்கும், மேற்கே புறோட்வே-யுக்கும் இடைப்பட்ட ஒரு அரை மைலுக்கும் உட்பட்ட நீளம் கொண்டதே இந்த வீதி. தமிழில் கூறுவார்கள் கடுகு சிறிதானாலும் காரம் பெரிது என, அது இந்த வீதிக்கு பொருந்தும். நியூயோர்க் நகரத்தை முன்னர் புதிய அம்சரடாம் எனக் கூறுவார்கள். அங்கு டச்சு மக்கள் பரந்து வாழ்ந்தனர். டச்சு படைகளுக்கும், ஆங்கிலேயப் படைகளுக்கும்மான போரில், ஆங்கிலப் படைகளைத் தடுப்பதற்காக கட்டப்பட்ட மதிலாலேயே இப்பெயர் வந்தது எனச் சரித்திரக் குறிப்புகள் தெரிவிக்கின்றன. இது முன்னர் டச்சு பெயரான Het Cingel ('the Belt') ஆல் அழைக்கப்பட்டது. பின்னர் இங்கு அடிமைகளைக் கொண்டுவந்து வியாபாரம் செய்வார்கள். அதன் வளர்ச்சியில் நிறுவனங்களின் பங்குகள் விற்கப்பட்டன. இந்த வீதியில் இன்று உலகின் முக்கிய பங்குச் சந்தையான நியூயோர்க் பங்குச் சந்தையுள்ளது. இதனைவிட மிக முக்கிய நிதி நிறுவனங்களும் இங்கு உள்ளன. முன்னர் அடிமைகளை விற்பனை இந்த வீதி, இன்று மக்களை அடிமைகளாகும் வணிகம் இங்கேதான் நடைபெறுகின்றது. வோல் வீதியின் வீழ்ச்சி உலகின் வீழ்ச்சி என்று கூறுமளவிற்கு ஊடகங்களால் இந்த வீதி பிரபலப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. டொனால்ட் ட்ரம்ப் பின் இரண்டாவது வருகையுடன் வோல் வீதியின் வீழ்ச்சியும் ஆரம்பமாகியுள்ளது.

கடன் பத்திரங்கள் (Bond):

மேற்கு நாடுகள் நிதிச் சந்தைகளை விரும்பிநிற்கின்றார்கள். நாட்டின் ஒவ்வொரு பொருளாதார முடிவுகளும், பங்குச் சந்தைகளைப் பாதிக்கின்றன. பல நிதிச் சந்தைகள் உள்ளன. முதலாவது பங்குச் சந்தை, இரண்டாவது கடன் பத்திர சந்தை Bond Market மூன்றாவது பொருட்களுக்கான சந்தை Commodities market, நான்காவது வழித்தோன்றல் சந்தை அதாவது ஒரு சொத்தின் மதிப்பீட்டை மையப்படுத்தியது Derivatives market.

டொனால்ட் ட்ரம்ப் 2.0 இன் முடிவுகள் பொருட்களுக்கான சந்தையையும், அதனையொட்டிய நிறுவனங்களின் பங்குகளையும் மற்றும் பங்குச் சந்தையையும் பாதிப்பதையச் செய்துள்ளது. இதன் பாதிப்பை ஈடுகட்ட பல நிறுவனங்கள் கடன் பத்திரங்களை விற்பனை செய்யும். நிறுவனங்கள் மட்டுமல்ல அரசுகளும் இதனை விற்பனை செய்கின்றது.

டொனால்ட் ட்ரம்ப் 2.0-ல் அமெரிக்காவின் கடன் பத்திரங்கள் நெருக்கடிக்குள்ளாகின்றன என்று ஊடகங்கள் செய்தி வெளியிட்டுள்ளன. அமெரிக்காவின் கடன் பத்திரங்களை 'பொன்ட்' என ஆங்கிலத்தில் அழைப்பார்கள். அமெரிக்காவிற்கு நிதி வழங்கிய பல நாடுகள் உள்ளன. யப்பான் 1.058 பில்லியன் டொலர்கள், சீனா 759 பில்லியன், ஐக்கிய இராச்சியம் 722.7 பில்லியன், லக்சம்போர்க் 423.9 பில்லியன், கேமன் தீவுகள் 418.9 பில்லியன், கனடா 378.8 பில்லியன், பெல்ஜியம் 374.6 பில்லியன், அயர்லாந்து 336.2 பில்லியன், பிரான்ஸ் 332.3 பில்

லியன், சுவீற்சிலாந்து 288.5 பில்லியன், தைவான் 282.5 பில்லியன், இதர நாடுகள் 1.5913 ரில்லியன் டொலர்கள் ஆகும். மொத்தமாக 4 ரில்லியன் டொலர்களுக்கு மேலாகும்.

பொதுவாக கடன் பத்திரங்கள் 20-30 வருடங்கள் கொண்டதாகவிருக்கும். இந்தக் காலப்பகுதி முடிந்த பின்னர் அமெரிக்க அரசு கடன் பத்திரத்தை வைத்திருக்கும் நாட்டிற்கோ அல்லது தனிநபருக்கோ, நிறுவனத்திற்கோ முழுப் பணத்தையும் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும். இதற்கிடையில் மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு தடவையோ அல்லது பத்திரத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள காலத்தில் கடனுக்கான வட்டியை அமெரிக்கா கொடுக்கவேண்டும். மேலே குறிப்பிட்டுள்ள நாடுகள் வைத்திருக்கும் கடன் பத்திரங்கள் ஒரேயடியாக வாங்கப்படவில்லை. காலத்துக்கு காலம் வாங்கிய தொகையே அது. எனவே ஒவ்வொரு வருடமும் முடிவுக்கு வரும் கடன் பத்திரங்களுக்கான முழுத்தொகையும் அமெரிக்கா செலுத்த வேண்டியும்.

டொனால்ட் ட்ரம்ப் 2.0 ஆட்சியில் சீனா, கனடா உட்பட்ட நாடுகள் தங்களது பத்திரங்களை விற்பனை செய்கின்றன. இதன் மூலம் இந்த நாடுகள் தங்களது நாட்டின் டொலர் இருப்பை அதிகப்படுத்தும். அதே சமயம் இவ்வாறான விற்பனைகள் அமெரிக்க கடன் பத்திரத்துக்கான கேள்வியைக் குறைக்கும். அதே சமயம் அமெரிக்க டொலரின் பெறுமதியும் குறைவடையும். இது அமெரிக்காவிற்கு சில சிக்கல்களைக் கொடுக்கும். மீண்டும் கடன் பத்திரங்களை விற்பனை செய்து பழைய கடன் பாக்கிகளைக் கொடுக்க முடியாமலிருக்கும். அவ்வாறு கடன் பத்திரங்கள் வைத்திருக்கும் நாடுகளுக்கு பணத்தை கொடுக்க முடியாவிட்டால், அமெரிக்கா வங்குரோத்து நிலையை நோக்கித் தள்ளப்படும். இது அமெரிக்காவின் பொருளாதாரத்தை நேரடியாக பாதிக்கும். டொலரின் பெறுமதி குறைவடையும். டொலரின் பெறுமதி குறைவடைந்தால் இறக்குமதிக்கான செலவு அதிகமாகும். பணவீக்கம் அதிகரிக்கும். ஒரு சங்கிலித் தொடர்போல் இது பொருளாதாரத்தைப் பாதிக்கும்.

டொனால்ட் ட்ரம்ப்பின் 2.0-இல் குறிப்பிட்டபடி முறையான பத்திரமற்ற குடிவரவாளர்கள் பலவந்தமாக வெளியேற்றப்படுகின்றார்கள். அதே சமயம் 5 மில்லியன் டொலர்களுக்கு தங்க அட்டை விற்கப்படுகின்றது. நீங்கள் ஐந்து மில்லியன் கொடுத்து தங்க அட்டையை வாங்கி அமெரிக்காவில் குடியேறலாம். இந்த தங்க அட்டை விற்பனைக்கான முக்கிய காரணங்களில் ஒன்று, இதன் மூலம் சிறிதளவாவது 4 ரில்லியன் கடனின் ஒரு பகுதியை கொடுக்கலாம் என்பதேயாகும்.

கனடா 2021-க்கு பின்னர் அமெரிக்க கடன் பத்திரத்தை அதிகளவு வாங்கியுள்ளது. சீனா, கனடா போன்ற நாடுகள் அமெரிக்க கடன் பத்திரங்களை வாங்குவதன் மூலம், அமெரிக்காவுடனான உறவை பலப்படுத்துகின்றது. இதன் மூலம் ஏற்றுமதியை அதிகரிக்கலாம். இன்று அமெரிக்காவின் கொள்கைகள் இந்த நாடுகளை நேரடியாக பாதிப்பதையச் செய்வதனால் எதிர்மறையாக முடிவெடுக்கின்றார்கள். இது வரையில் கனடிய மத்திய வங்கி, அமெரிக்க கடன் பத்திரங்கள் விற்பனை பற்றியும், கடந்த சில வருடங்களில் அதிகளவு கடன் பத்திரங்களை வாங்கியது பற்றியும் கருத்து எதுவும் கூறவில்லை.

அமெரிக்க கடன் பத்திரங்கள் பாதுகாப்பானவை என்ற கருத்து நிலவுகின்றது. அமெரிக்கா உலகின் பொருளாதாரமற்றும் பாதுகாப்பு வல்லரசு. எனவே, அமெரிக்கா தனது கடன் பத்திரங்களுக்கு மதிப்பளித்து வட்டியையும், முதலையும் முறையாகச் செலுத்தும் என்ற நம்பிக்கையுண்டு. டொனால்ட் ட்ரம்ப் 2.0-ல் அந்த நம்பிக்கை தகர்த்தெறியப்பட்டுள்ளது. அவரது அச்சுறுத்தும் அரசியல் நகர்வுகளால் பல நாடுகள் அமெரிக்காவை ஐயத்துடனேயே பார்க்கின்றன.

கனடிய அரசின் கடன் பத்திரங்களை அதிகளவு வைத்திருப்பவர்கள் கனடிய நிதி நிறுவனங்களாகும். (Key Holders of Canadian Government Bonds: Canadian Financial Institutions: Foreign Investors: Other Institutional Investors: as stated by the Bank of Canada). கனடாவை அமெரிக்காவுடன் ஒப்பிடுவதற்கான காரணம், அமெரிக்க கடன் பத்திரங்களை பல நாடுகளே வாங்கியுள்ளது. ஆனால் கனடிய கடன் பத்திரங்கள் அவ்வாறல்ல. கனடிய கடன் பத்திரங்கள் ஒரு வகையில் கனடிய அரசின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் உள்ளன என்றே குறிப்பிடலாம்.

வரவு செலவு திட்ட பற்றாக்குறை:

கனடாவைப் போன்று அமெரிக்காவிலும் வரவு செலவில் பற்றாக்குறை காணப்படுகின்றது. இது சுமார் 2 ரில்லியன் அளவாகும். இப்பற்றாக்குறையை போக்குமளவிற்கு அமெரிக்காவில் உள்ளநாட்டிற்குள் நிதியில்லை. இதனாலேயே செலவைக் குறைக்கும் நோக்குடன் அரசு ஊழியர்களை வேலை நீக்கம் செய்தல், அரசு உதவிகள், சமூக நலன் திட்டங்களை நீக்குதல் போன்றவற்றை அமெரிக்க செயல்படுத்தத் தொடங்கியுள்ளது. சுங்க வரி மூலம் பெறப்படப்போகும் நிதியும் இந்தப் பற்றாக்குறையை போக்க காணாது. இதனைவிட கடன் பத்திரங்களுக்கான வட்டி தலைக்கு மேலேயுள்ளது. இன்றைய நிலையில் வெளிநாட்டு மூலதனமே அமெரிக்காவிற்கு தேவை. அதனை பெறுமளவிற்கு கவர்ச்சிகரமான திட்டம் எதுவும் அமெரிக்காவிடம் தற்போது இல்லை. அவர்களது பலவீனமே டொனால்ட் ட்ரம்ப் என்ற பெயரும் அவரது திட்டங்களுமாகும்.

அமெரிக்க மத்திய வங்கியும் டொனால்ட் ட்ரம்பும்:

1933-ம் ஆண்டு பிரான்சின் ரூஸ்வெல்ட், அமெரிக்க மத்திய வணிக ஆணையத்தின் தலைவர் William Humphrey-யை பதவி நீக்கம் செய்திருந்தார். அதனை எதிர்த்துத் தொடரப்பட்ட வழக்கில் ஒரு சுதந்திரமாக இயங்கும் ஆணையத்தில் அரசியல் தலையீடுகளுக்கு அனுமதியில்லை என அமெரிக்க மேல் நீதிமன்றமான சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பளித்து, பதவி நீக்கம் தவறானது எனக் குறிப்பிட்டிருந்தது. இதன் பின்னர் அமெரிக்காவில் சுதந்திரமாக இயங்கும் அரசு ஆணையங்களில் அரசியல் தலையீடு பெரியளவில் இருக்கவில்லை.

டொனால்ட் ட்ரம்ப் 2.0-ல் அமெரிக்க மத்திய வங்கி ஆளுநர் (Federal Reserve Chair) ஜே பவுல் மீதான தனது அதிருப்தியை வெளிப்படையாகத் தெரிவித்துள்ளார். He's always too late, a little slow. And I'm not happy with him எனக் கூறியுள்ளார். அது மட்டுமல்லாமல் நான் நினைத்தால், அவரை

வேலை நீக்கம் செய்வேன் என ட்ரம்ப் பாணியில் கூறியுள்ளார். அதன் பின்னரும் வட்டி வீதத்தை குறைக்குமாறு அவரைக் கேட்டுள்ளார். ஆனால் ஜே பவுல் மறுத்துவிட்டார். அரசு மத்திய வங்கியும் எதிர் முரண் நிலையில் இயங்குகின்றன. இந்நிலைமை முதலீட்டாளர்களை தள்ளியே வைத்திருக்கும். மத்திய வங்கி பொருளாதாரத் தரவுகள் உட்பட்ட பல்வேறு விடயங்களை கருத்திற்கொண்டே வட்டி வீதத்தை தீர்மானிக்கின்றது. அரசு அரசியல் காரணங்களுக்காக வட்டி வீதத்தை குறைக்குமாறு கேட்கின்றது.

யூலை 2019-ல் காங்கிரசில் நடைபெற்ற கேட்டல் நிகழ்வில், ஜே பவுல் கேள்வி ஒன்றிற்கு பதிலளிக்கையில் 'எனது பதவிக் காலம் முடியுமுன்னர் பதவி விலகமாட்டேன்' என பதிலளித்துள்ளார். டொனால்ட் ட்ரம்புக்கும் ஜே பவுலுக்குமிடையிலான உறவு முறுகல் நிலையடைந்துள்ளது. டொனால்ட் ட்ரம்ப் அவரைப் பதவி நீக்கம் செய்வதற்கான சட்ட ஆலோசனைகளை மேற்கொண்டு வருகின்றார். அமெரிக்க மத்திய வங்கி ஆளுநருக்கும், அரசுக்குமிடையிலான மோதல் இது முதல் தடவையல்ல. வியட்நாம் போரின்போது அப்போதைய ஜனாதிபதி லின்டன் ஜோன்சன், மத்திய வங்கித் தலைவர் வில்லியம் எம். மார்ட்டினிடம் வட்டி வீதத்தைக் குறைக்குமாறு கேட்டார். போருக்கு நிதி வழங்கவே அவ்வாறு கேட்டிருந்தார். மார்ட்டின் மறுத்துவிட்டார். அண்மைக் காலங்களில் அமெரிக்க அரசு புத்திஜீவிகள் மீதும், பல்கலைக்கழகங்களின் சுதந்திர இயக்கத்தின் மீதும் கட்டுப்பாடுகளை விதித்துவருகின்றது. இது ஒரு சாதகமான சூழ்நிலையல்ல.

அமெரிக்க டொலர்:

கடந்த வாரங்களில் அமெரிக்க டொலரின் பெறுமதி வீழ்ச்சியடைவதும், மீள்வதாகவும் மாறிக் கொண்டிருந்தது. அமெரிக்க டொலரின் வீழ்ச்சியானது, அமெரிக்காவின் ஏற்றுமதியை அதிகரிக்கும். இதனால் டொனால்ட் ட்ரம்ப் 2.0-ல் குறிப்பிடும் வணிக பற்றாக்குறையின் இடைவெளி குறையும். சீனா பல தடவைகள் செயற்கையாக தனது நாணயத்தின் பெறுமதியைக் குறைத்தது, இந்நிலை சீனாவுக்கு வெளிநாட்டு தொழிற்சாலைகளை அமைக்க உதவியது. அதன் மூலம் சீன மக்கள் அதிக வேலைவாய்ப்பைப் பெற்றனர். அதேபோல அமெரிக்காவும் திட்டமிட்டு டொலரின் பெறுமதியைக் குறைப்பதாக ஒரு ஐயப்பாடுமிருந்தது. ஆனால் உண்மையில் அமெரிக்காவின் பொருளாதாரக் கொள்கைகளினாலேயே டொலரின் பெறுமதி குறைவடைந்தது.

அமெரிக்க நிறுவனங்களின் பங்குகளின் பெறுமதி வீழ்ச்சியடையும் பொழுது, அமெரிக்க டொலரின் பெறுமதியும் குறைவடைகின்றது. டொனால்ட் ட்ரம்ப் அறிமுகப்படுத்திய 2.0 நடவடிக்கையால் வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்கள் அமெரிக்காவில் முதலீடு செய்ய தயங்குகின்றார்கள். அதே சமயம் யுரோவின் பெறுமதி அதிகரித்துள்ளது. பல முதலீட்டாளர்கள் அமெரிக்கப் பங்குகளை விற்றுவிட்டு, ஐரோப்பிய நிறுவனங்களில் முதலீடு செய்கின்றார்கள்.

அமெரிக்காவின் சுங்கவரி அதிகரிப்பால் பல நாடுகள் பாதிப்படைந்து அவர்களின் பொருளாதாரம் நலிவடைந்தால், அமெரிக்க டொலரின் பெறுமதி அதிகரிக்கலாம்.

பல்வேறு காரணிகளுடன் இந்த மூன்று பிரதான காரணிகளும் டொலரின் பெறுமதியைத் தீர்மானிக்கின்றன.

- ▶ முதலாவது தேசிய உற்பத்தி. ஜி7 நாடுகளுடன் ஒப்பிடும் பொழுது அமெரிக்காவின் தேசிய உற்பத்தி அதிகமாகவே யுள்ளது.
- ▶ இரண்டாவது நிதிக் கொள்கைகள். அமெரிக்க கடன் பத்திரங்கள் அதிகளவு கேள்வியைக் கொண்டுள்ளன. டொனால்ட் ட்ரம்பின் 2.0-ஆல் இந்த நிலை மாற்றமடைந்துள்ளது.
- ▶ மூன்றாவது பொருளாதார மற்றும் வணிகக் கொள்கை மாற்றங்கள். டொனால்ட் ட்ரம்ப் 2.0-க்கு முன்னரான ஆட்சியில் அமெரிக்காவின் வணிகக் கொள்கைகள் சீரிய கொள்கைகளாகவிருந்தன. டொனால்ட் ட்ரம்ப் 2.0-ல் அதிக சுங்கவரி, உள்நாட்டில் சிக்கல்கள் போன்ற பல காரணங்கள் டொலரின் பெறுமதியைக் குறைக்கின்றது. அதே சமயம் இன்று வரை சர்வதேச வணிக நாணயமாகவிருந்து வருகின்றது அமெரிக்க டொலர். ஆனால் அண்மைக் காலங்களில் சீனா, ரஷ்யா, இந்தியா போன்ற பல நாடுகள் தங்களுக்கிடையிலான வணிக கொடுப்பனவுகளுக்கு டொலரை தவிர்த்து வருகின்றன. அமெரிக்காவின் நெருங்கிய நண்பனான சவுதி அரேபியா சீனாவிற்கு ஏற்றுமதி செய்யும் எண்ணெய்க்கான பெறுமதியை யுவனில் (Yuan) பெற்றுக்கொள்கின்றது.

மேலே குறிப்பிட்ட நிதிக் கொள்கைகளை அரசு எவ்வாறு கொண்டுள்ளது அல்லது தீர்மானிக்கின்றது என்பது முக்கியமானது. பணவீக்கம் அதிகமாகவிருக்கும் பொழுது, டொலரின் பெறுமதி குறைவாகவேயிருக்கும். அமெரிக்கா பல தடவைகள் வட்டி வீதத்தை அதிகரித்து டொலரின் பெறுமதியை அதிகமாகவே வைத்திருந்துள்ளது. இன்றைய அமெரிக்காவின் பொருளாதார வீழ்ச்சிக்கு ஒப்பாக 2008-இல் குடியரசுக் கட்சி ஜனாதிபதி ஜோர்ஜ் டபிள்யு புஸ்ஸின் ஆட்சியின்போது பொருளாதார தேக்க நிலை ஏற்பட்டது. 8.8 மில்லியன் தொழிலாளர்கள் வேலையிழந்தனர். ஒகரோபர் 2009-ல் வேலையற்றோர் வீதம் 10 வீதமாக அதிகரித்திருந்தது. எட்டு மில்லியன் வீடுகள் வங்கிக் கடன்களைக் கட்டமுடியாமல் பறிமுதல் செய்யப்பட்டது. வீட்டு அடமானக் கடன் கட்டமுடியாத தொகை 17 மில்லியன் ஆகும். அமெரிக்க வீடுகளின் சராசரி விலை 40 வீதத்தால் வீழ்ச்சியடைந்தது. (இது மாநிலத்துக்கு ஏற்ப மாறுபடும். - <https://www.investopedia.com/news/10-years-later-lessons-financial-crisis/>) மத்திய வங்கியை கட்டாயப்படுத்தி வட்டி வீதத்தை குறைப்பதன் மூலம், அமெரிக்க டொலரின் பெறுமதியும் குறைவடையும். நுகர்வோர் வங்கியில் வைப்பில் இருக்கும் பணத்துக்கு வட்டி குறைவாகவே இருக்கும். எனவே நுகர்வோர் பணத்தை செலவு செய்வார்கள். அல்லது வேறு விடயங்களில் முதலீடு செய்வார்கள். இது பொருளாதார வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தும். ஆனால் இது தற்காலிகமானது. பொருட்களுக்கான கேள்வி கூடி, விலையேற்றம் ஏற்படலாம். இதனால் பணவீக்கம் ஏற்படும். எனவே இந்த பொருளாதாரச் சங்கிலியை முறையாக கையாளவிட்டால் பொருளாதார வளர்ச்சி தடைப்படும். அது நாணயத்தின் பெறுமதியை பாதிக்கும்.

2025-ம் ஆண்டு வளர்ந்த நாடுகளில் அமெரிக்காவின் பொருளாதார வளர்ச்சி எதிர்பார்த்ததை விட குறைவாகவேயிருக்கும் என சர்வதேச நாணய நிதியம் கருத்து வெளியிட்டுள்ளது.

இதுவும் அமெரிக்க டொலரின் பெறுமதியைப் பாதிக்கும் அம் சமாகும்.

யூரோவின் பெறுமதி அதிகரித்துச் செல்கின்றது. கடந்த மாதங்களில் ஐரோப்பிய ஒன்றியம் உட்கட்டுமானத்துக்கான முதலீட்டை அதிகரித்துள்ளதுடன், பாதுகாப்பிற்கான நிதியையும் அதிகரித்துள்ளது. இது யூரோவின் பெறுமதி அதிகரிப்புக் கான காரணங்களில் ஒன்றாகும்.

சீனா:

சீனா அடிப்படையில் ஒரு கொம்யூனிஸ்ட் நாடாகவேயிருந்தது. மாவோ சே துங்கின் மரணத்தின் பின்னர் சமத்துவக் கொள்கைகளிலிருந்து விலகினாலும், சட்ட ஒழுங்கு மாறவில்லை. அதே கட்டுப்பாட்டுக்குள்ளேயேயிருந்தது. ஹென்றி கீசிங்கர்-நிக்சன் கூட்டணி சீனாவைக் கண்டுபிடித்த பின்னர் அமெரிக்க மற்றும் மேற்கின் மிகப் பெரிய நிறுவனங்கள் சீனாவில் காலடி எடுத்து வைத்தன. இரு கரம் கூப்பி வரவேற்ற சீனா, அவர்களுக்கு ஏற்ப தனது நாணயத்தின் மதிப்பையும் குறைத்தது. அமெரிக்க பெரும் நிறுவனங்கள், அமெரிக்க மக்களை மறந்து, அவர்களது வேலைவாய்ப்பினை சீன மக்களுக்கு கொடுத்தார்கள். வங்கிகளில் இந்த நிறுவனங்களின் நிதி பெருகியது.

காலம் செல்ல சீனா தான் திட்டமிட்டவாறு தனது பொருளாதாரப் பாதையை வகுத்தது. உட்கட்டுமான நிர்மாணத்தில் கவனம் செலுத்தியது. நெடுஞ்சாலைகள், தொழிற்சாலைகள் எனப் பல தோன்றின. சுற்றியுள்ள நாடுகளுடன் சிலக் பாதை அமைப்பில் கவனம் செலுத்தி, நெடுஞ்சாலைகளைச் சீனா அமைத்துக்கொண்டது. சீனா கடற்போக்குவரத்தையும் விருத்தி செய்துகொண்டது. தொழில்நுட்பத்தில் அதி உச்ச வளர்ச்சியடைந்தது. போர்க் கருவிகளுக்கு ஓரளவிற்கு மாற்றீடான ரோன் உற்பத்தியில் கவனம் செலுத்தி, உலகின் 70 வீதமான ரோன் உற்பத்தியை தன்னகத்தே கொண்ட நாடாகச் சீனா மாறியது.

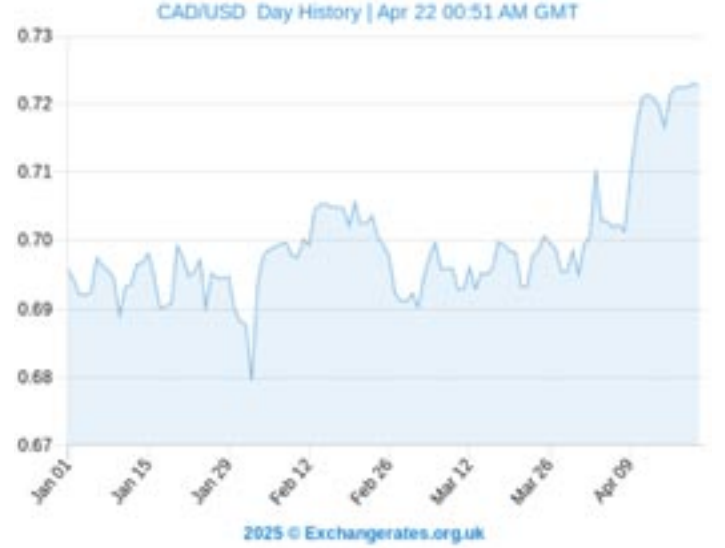
சர்வதேச நாணய நிதியம் மற்றும் உலக வங்கியால் கடுமையான விதிகளுக்குட்பட்ட நாடுகளுக்கு நிதியுதவி செய்து, அந்த நாடுகளின் பொருளாதாரத்தில் ஒரு அங்கமாக, நட்பு நாடாக மாறியது. ஆசிய நாடுகளுடன் நின்று விடாமல், அமெரிக்காவின் தெற்கு எல்லை அண்டை நாடான மெக்சிக்கோவரை தன்னை விரித்துக் கொண்டது. பனாமாக் கால்வாயின் முக்கிய அங்கமாகியது.

1997 ஜூலை ஒன்று-இல் இங்கிலாந்து ஹொங்ஹொங்கை சீனாவிடம் கையளித்தது. ஒரு நிதி மூலதனத்தையே சீனாவிடம் இங்கிலாந்து கொடுத்துச் சென்றது. ரோக்கியோவிற்கு அடுத்து ஹொங்ஹொங் பங்குச் சந்தைகளின், நிதி மூலதனத்தின் முக்கிய நகரமாக (நாடாக) விளங்கியது. இதுவும் சீனாவிற்கு சாதகமானது. தனது நாணயத்தின் பெறுமதியை அதிகரித்தது. இதன் தொடர்ச்சியாக பிறிங்ஸ் அமைப்பின் தோற்றம் மேலும் சீனாவிற்கு வளர்ச்சியைக் கொடுத்தது. இன்று பல நாடுகள் தங்களுக்கிடையிலான வணிகத்துக்கு சீனா நாணயமான யுவானைப் பாவிக்கின்றன.

சீனாவிற்கு எதிரான அமெரிக்காவின் சுங்க வரி அதிகரிப்பு

ஏலப் போட்டி முதலானவை சீனாவிற்கு பாதிப்பை ஏற்படுத்தினாலும், அமெரிக்காவுடன் ஒப்பிடும் பொழுது அது சீனாவிற்கு சாதகமாகவேயுள்ளது. அண்டை நாடுகளுடன், ஆசியாவின் பொருளாதார வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளுடன் பண்டமாற்றுக்கு சீனா தயாராகிவருகின்றது. சீனாவினதும், பிறிக்கினதும் வளர்ச்சியானது அமெரிக்காவிற்கு பெரும் தலையிடியாகும்.

கனடிய டொலரின் பெறுமதி:

கனடிய டொலரின் பெறுமதி .72 யு.எஸ் ஆக தற்சமயம் உள்ளது. (<https://www.exchangerates.org.uk/CAD-USD-spot-exchange-rates-history-2025.html>) தொடர்ந்து கனடாவின் தேசிய உற்பத்தி வீழ்ச்சியடைந்து, ஏற்றுமதி குறைவடைந்து, வேலையற்றோர் தொகை அதிகரிப்பினால் கனடிய டொலரின் பெறுமதி குறைவடையும். அதே சமயம் அமெரிக்க மத்திய வங்கி அமெரிக்க வட்டி வீதத்தை அதிகரித்து, கனடிய மத்திய வங்கி அதற்கேற்ப அதிகரிக்காவிட்டாலும் கனடிய டொலரின் பெறுமதி குறைவடையும். ஒரு கனடிய டொலருக்கு .80 யு.எஸ் டொலர் பெறுமதியானது கனடாவின் ஏற்றுமதியை அதிகரிக்க உதவும் என பொருளியல் வல்லுநர்கள் கருதுகின்றார்கள். இது கூட ஆய்வாளர்களுக்கு ஏற்ப மாறுபடுகின்றது. எது எப்படியிருப்பினும் கனடிய பொருளாதார வளர்ச்சியானது கனடிய டொலரை வலுப்படுத்தும். கனடா அமெரிக்காவை ஏற்றுமதிக்கு நம்பியிருந்தால், அமெரிக்காவின் பொருளாதாரக் கொள்கைகள் கனடாவையும் பாதிப்படையச் செய்யும். 2025 முடிவடையும்போது ஒரு கனடிய டொலருக்கு .60-.65 யு.எஸ் டொலர் நிலையை அடையலாம்.

அமெரிக்காவுடனான வணிகப்போருக்கு மாற்றீடாக கனடா சீனாவைக் கருதுமானால், அது கனடாவிற்கு பாதிப்பையே ஏற்படுத்தும். கனடா ஒரு நாட்டுடன் நின்றுவிடாது பல நாடுகளுடன் வணிகத்தை விருத்தி செய்தால் கனடாவிற்கு அது நீண்ட காலத்திற்கு நன்மையளிக்கும்.

உழைப்பு:

இறுதியாக பங்குச்சந்தை, நிதிச்சந்தை. அரசு, தனியார் நிறுவனங்கள் இவையெல்லாம் எம்மிடம் எதிர்பார்ப்பது உழைப்பு. ஒரு தனி நபர் உழைப்பின் மூலமே முதலில் நிதி

யைப் பெறுகின்றார். அதுவே பின்னர் முதலீடுகள் மூலம் வளர்ச்சியடைகின்றது. ஒரு நிறுவனம் ஒருவரை அதிகமாக வேலைக்கமர்த்தினால் அந்நிறுவனத்தின் மூலதனத்தில் செலவாகின்றது. எனவே அதற்கான உற்பத்தியை அந்த நிறுவனம் அவரிடம் எதிர்பார்க்கின்றது. தொழிலாளிக்கு அது அவரது உழைப்புக்கு அல்லது உற்பத்தித் திறனுக்கு ஏற்ற கூலி கிடைக்கின்றதா என்பதே கேள்வியாகின்றது. அமெரிக்காவில் சட்டவிரோதமாகக் குடியேறியவர்கள் என்று குறிப்பிடப்படுவர்கள், அமெரிக்காவின் சட்டபூர்வமான குடியானவர்களை விட மிகக் குறைந்த கூலியில் வேலை பார்த்தனர். இதனால் சிறு நிறுவனங்களிலிருந்து, பெரிய நிறுவனங்கள் வரை இலாபமடைந்தன. பல வருடங்களாக இரத்தம் சிந்திய தொழிலாளி நாடுகடத்தப்படுகின்றார்.

உலகமயமாதல், அமெரிக்காவிலிருந்து சீனாவிற்கு உழைப்பை நகர்த்தியது. தொழிலாளியின் நிலை ஒன்றே. தொழிலாளி துன்பமடைய முதலாளி இன்பமடைகின்றார். இது சீனாவிற்கும் அமெரிக்காவிற்கும் ஒன்றேயாகும். மேற்கு நாடுகள் மூன்றாம் உலக நாடுகளிலிருந்து குடிவரவாளர்களை வரவேற்பதற்கான பிரதான காரணம் உழைப்பு. இன்று தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியும், உழைப்பின் நகர்வும் மேற்கு நாடுகளுக்கு குடிவரவாளர்களின் தேவை குறைவடைந்துள்ளது.

ஒரு மூன்றாம் உலக நாட்டிலிருந்து அகதியாக குடிபெயர்ந்த மேற்கு நாட்டு வாசியான எனக்கு, எனது உழைப்பும், ஊதிய முமே முக்கியமானது. ஆனால், எனது கூலியானது மேற்கூறிய

அனைத்து அம்சங்களாலும் பாதிப்படைந்துள்ளது. வலியும் இன்பமுமே தொழிலாளிக்கும் முதலாளிக்குமான வேறுபாடு.

மூடிய பொருளதாரம்:

டொனால்ட் ட்ரம்ப் 2.0-ல் முன்வைக்கும் மூடிய பொருளதாரக் கொள்கை மூலதனத்தையும், உழைப்பையும் மீண்டும் அமெரிக்காவினுள் கொண்டுவருமா என்பது கேள்விக்குறியாகும். ஆனால் கடந்த காலங்களிலும் இனிவரும் காலங்களிலும் அமெரிக்கா மற்றைய நாடுகள் மீது சவாரி செய்யவே செய்யும். பல நாடுகளை பிச்சைக்கார நாடுகளாக்கிய பெருமை அமெரிக்காவிடையேயுள்ளது. அது மீண்டும் தனது பாணியில் மூன்றாம் உலக நாடுகளைத் தனது காலடியில் வீழ்த்த முயற்சிக்கின்றது. புதிய சீன வல்லரசு அமெரிக்காவிற்கு போட்டியாக செயல்படுகின்றது. அடிப்படையில் அமெரிக்கா செய்ததையே சீனா செய்கின்றது.

ஒரு நாட்டின் பொருளதார இழப்பு என்பது மற்றொரு நாட்டின் பொருளதார ஆதாயமாகும்.

rathan@thaiveedu.com

உலகளவில் 550 மில்லியனுக்கும் அதிகமான துப்பாக்கிகள் புழக்கத்தில் உள்ளன. அதாவது, பூமியில் உள்ள ஒவ்வொரு பன்னிரண்டு பேருக்கும் ஒரு துப்பாக்கி.

ஓரேயொரு கேள்வி: எஞ்சிய பதினொருபேரையும் நாம் எவ்வாறு ஆயுதபாணியாக்குவது?

இந்த வரிகளோடுதான் 'லோர்ட் ஒவ் வார்' (Lord of War) திரைப்படம் தொடங்குகிறது. இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வந்த திரைப்படம் என்றபோதும் அந்த வரிகள் இன்றும் பொருத்தமானவை. கடந்த மாதம், ஸ்டாக்ஹோம் சர்வதேச சமாதான ஆய்வு நிறுவனம் (SIPRI-Stockholm International Peace Research Institute) வெளியிட்ட சர்வதேச ஆயுதப் பரிமாற்றங்கள் குறித்த புதிய தரவுகள், ஆயுத வர்த்தகம் குறித்த விரிவான தகவல்களைத் தருகின்றன. இவை குறிப்பாகக் கடந்த 5 வருடகால ஆயுத வர்த்தகத்தை மையமாகக் கொண்டுள்ளதுடன் இதற்கு முந்தைய காலப்பகுதியோடு ஒப்பிடக்கூடியனவாகவும் இருக்கின்றன. ஸ்டாக்ஹோம் சர்வதேச அமைதி ஆராய்ச்சி நிறுவனம் 1950-ம் ஆண்டிலிருந்து ஆயுத வியாபாரத் தகவல்களைச் சேகரித்து வைத்திருக்கின்றது. இத்தகவல்கள் ஒப்பீட்டு நோக்கில் மிகவும் பயனுள்ளவை.

புதிய தகவல்களின்படி அமெரிக்காவின் உலகளாவிய ஆயுத ஏற்றுமதி 43 சதவீதம் அதிகரித்துள்ளது, அதே நேரத்தில் ரஷ்யாவின் ஏற்றுமதி 64 சதவீதம் குறைந்துள்ளது. 2020-ம் ஆண்டு தொடக்கம் 2024-ம் ஆண்டு வரையிலான காலகட்டத்தில் உக்ரேன் உலகின் மிகப்பெரிய ஆயுத இறக்குமதியாளராக மாறியது, அதன் இறக்குமதி 2015-ம் ஆண்டிலிருந்து 2019-ம் ஆண்டுவரையிலான காலப்பகுதிகளுடன் ஒப்பிடும் போது கிட்டத்தட்ட 100 மடங்கு அதிகரித்துள்ளது. உக்ரேன் மீதான ரஷ்யாவின் படையெடுப்பு மற்றும் அமெரிக்க வெளியுறவுக் கொள்கையின் எதிர்காலம் குறித்த நிச்சயமற்ற தன்மைக்கு ஐரோப்பிய நாடுகள் பதிலளித்ததால், ஐரோப்பிய ஆயுத இறக்குமதிகள் ஒட்டுமொத்தமாக அதே காலகட்டங்களுக்கிடையில் 155 சதவீதம் அதிகரித்தன.

உலகளவில் ஆயுதப் பரிமாற்றங்களின் ஒட்டுமொத்த அளவு கடந்த பத்தாண்டுகளில் (2015-2024) அதேயளவாக உள்ளது. ஆனால் அதற்கு முந்தைய 5 ஆண்டுகளோடு ஒப்பிடும் போது 18 சதவீதம் அதிகமாகும். ஏனெனில் ஐரோப்பா மற்றும் அமெரிக்காவில் அதிகரித்து வரும் இறக்குமதிகள் ஏனைய

பிராந்தியங்களில் ஏற்பட்ட குறைவால் ஈடுசெய்யப்பட்டன. 2020-ம் ஆண்டு தொடக்கம் 2024-ம் ஆண்டுவரை, முதல் 10 ஆயுத ஏற்றுமதியாளர்கள் 2015-ம் ஆண்டு தொடக்கம் 2019-ம் ஆண்டுவரையான காலப்பகுதியில் இருந்ததைப் போலவே இருந்தனர். ஆனால், உலகளாவிய ஆயுத ஏற்றுமதியில் 7.8 சதவீதத்தைக் கொண்டுள்ள ரஷ்யா, பிரான்சிற்கு அடுத்தபடியாக மூன்றாவது இடத்திற்குச் சரிந்தது. அதே நேரத்தில், இத்தாலி (4.8 சதவீதம்) 10-வது இடத்திலிருந்து ஆறாவது இடத்திற்கு உயர்ந்துள்ளது.

2022-ம் ஆண்டில் ரஷ்யா மேற்கொண்ட உக்ரேன் மீதான தாக்குதலுக்குப் பிறகு குறைந்தது 35 நாடுகள் உக்ரேனுக்கு ஆயுதங்களை அனுப்பியுள்ளன. அவற்றினைவிடவும் மேலதிகமான ஆயுதங்களை அனுப்புவதற்கும் அந்நாடுகள் தயாராகவே இருந்தன. 2020-ம் ஆண்டு தொடக்கம் 2024-ம் ஆண்டுவரையான காலப்பகுதியில் உலகளாவிய ஆயுத இறக்குமதியில் உக்ரேன் 9 சதவீதத்தைப் பெற்றது. உக்ரேனுக்கு வழங்

கப்பட்ட முக்கிய ஆயுதங்களில் பெரும்பாலானவை அமெரிக்காவிலிருந்தும் (45 சதவீதம்), அதைத் தொடர்ந்து ஜெர்மனி (12 சதவீதம்) மற்றும் போலந்தில் (11 சதவீதம்) இருந்தும் கொண்டுவரப்பட்டன. இதே (2020-2024) காலப்பகுதியில் முதல் 10 இறக்குமதியாளர்களில் உக்ரேன் மட்டுமே ஐரோப்பிய நாடாக இருந்தது. இருப்பினும் பல ஐரோப்பிய நாடுகள் அந்தக் காலகட்டத்தில் தங்கள் ஆயுத இறக்குமதியைக் கணிசமாக அதிகரித்துள்ளன. சவுதி அரேபியா, இந்தியா மற்றும் சீனா உள்ளிட்ட நாடுகள் தங்கள் பிராந்தியங்களில் அதிக அச்சுறுத்தல்கள் இருந்தபோதிலும் பல்வேறு காரணங்

களுக்காக ஆயுத இறக்குமதியின் அளவுகளைக் குறைத்துக் கொண்டுள்ளன. ஆனால், ஐரோப்பிய நேட்டோ உறுப்பினர்கள் இன்றுவரை அமெரிக்கா வழங்கும் ஆயுதங்களை நம்பியே இருக்கின்றார்கள்.

ஐரோப்பிய நேட்டோ உறுப்பினர்களின் ஆயுத இறக்குமதி 2015-2019 காலப்பகுதியோடு ஒப்பிடும் போது; 2020- 2024 காலப்பகுதியில் இரு மடங்கிற்கும் மேலாக அதிகரித்துள்ளது. இந்த ஆயுதங்களில் 64 சதவீதத்தை அமெரிக்கா விற்பனை செய்தது, இது 2015-2019 காலப்பகுதியில் விற்பனை செய்யப்பட்ட ஆயுதங்களைவிட 52 சதவீதம் அதிகம். விற்பனை செய்த ஏனைய நாடுகளில் பிரான்ஸ், தென் கொரியா, ஜெர்மனி மற்றும் இஸ்ரேல் போன்றவை முக்கியமானவை.

இங்கே கவனிக்கவேண்டிய விடயம் யாதெனில், ஊடகங்கள் 'அமெரிக்கா ஆயுதங்களை வழங்கியது' என்று எழுதுவதனால் அமெரிக்கா இலவசமாக ஆயுதங்களை வழங்குகின்றது என்ற மாயை உருவாக்குகிறது. ஆனால் அது உண்மையில்லை, பணம் கொடுத்தே ஆயுதங்கள் வாங்கப்படுகின்றன.

'டொனால்ட் டிரம்பின் மீள்வருகைக்குப் பிறகு, ஐரோப்பிய நேட்டோ நாடுகள் அமெரிக்காவிலிருந்து ஆயுத இறக்குமதியைச் சார்ந்திருப்பதைக் குறைத்து ஐரோப்பிய ஆயுத உற்பத்தியை வலுப்படுத்த நடவடிக்கை எடுத்துள்ளன. சரியாகச் சொல்வதாயின் ஆயுதச் சுயச்சார்பை நோக்கி நகர முயல் கின்றன,' என்று SIPRI அறிக்கை கூறுகிறது. ஆனால் 'அமெரிக்காவிற்கும் ஐரோப்பாவிற்கும் இடையிலான ஆயுத விநியோக உறவு ஆழமான வேர்களைக் கொண்டுள்ளது. அமெரிக்காவிலிருந்து இறக்குமதிகள் அதிகரித்துள்ளன. மேலும் ஐரோப்பிய நேட்டோ நாடுகள் கிட்டத்தட்ட 500 போர் விமானங்களையும் இன்னும் பல ஆயுதங்களையும் அமெரிக்காவிடமிருந்து வாங்க முன்வந்துள்ளன' என்று அவ்வறிக்கை மேலும் குறிப்பிடுகிறது.

கடந்த 5 ஆண்டு காலப்பகுதியில் (2020-2024) அதற்கு முந்தைய காலப்பகுதியோடு (2015-2019 ஒப்பிடுகையில் அமெரிக்காவின் ஆயுத ஏற்றுமதி 21 சதவீதம் அதிகரித்துள்ளது. மேலும் உலகளாவிய ஆயுத ஏற்றுமதியில் அதன் பங்கு 35 சதவீதத்திலிருந்து 43 சதவீதமாக வளர்ந்துள்ளது. 2020-ம் ஆண்டு தொடக்கம் 2024-ம் ஆண்டுவரையான காலப்பகுதி

ளில் அமெரிக்கா 107 நாடுகளுக்கு ஆயுதங்களை வழங்கியுள்ளது. இந்த இரண்டு தசாப்தங்களில் முதல்முறையாக, 2020-2024 காலப்பகுதியில் அமெரிக்காவின் ஆயுத ஏற்றுமதியின் மிகப்பெரிய பங்கு மத்திய கிழக்கு நாடுகளை (33 சதவீதம்) விடவும் ஐரோப்பாவை நோக்கியதாக (35 சதவீதம்) உள்ளது.

'உலகளாவிய நிலையில் நோக்கும் போது 43 சதவீத ஆயுத ஏற்றுமதியை அமெரிக்கா மேற்கொண்டு, தனக்குரிய தனித்துவமான இடத்தை தக்கவைத்துள்ளது. அடுத்த நிலையில் பிரான்ஸ் இருக்கின்றபோதும் பிரான்ஸைவிட நான்கு மடங்கு அதிகமாக அமெரிக்காவின் ஆயுத வியாபாரம் உள்ளது. இதனைவிடவும் போர் விமானங்கள், நீண்ட தூரத் தாக்குதல் திறன் கொண்ட ஆயுதங்கள் போன்றவற்றின் விற்பனையில் அமெரிக்கா தனது முதன்மை இடத்தைத் கொண்டிருக்கிறது' என அறிக்கை குறிப்பிடுகின்றது.

2020-2024 காலப்பகுதியில் பிரான்ஸ் உலகின் இரண்டாவது பெரிய ஆயுத விற்பனையாளராக மாறியிருந்தது. இக்காலப்பகுதியில் 65 நாடுகளுக்குப் பிரான்ஸ் ஆயுதங்களை வழங்கி வந்திருந்தது 2015-2019; 2020-2024 ஆண்டுகளுக்கிடப்பட்ட காலப் காலப்பகுதிகளில் பிரான்ஸின் முக்கிய ஆயுத ஏற்றுமதி கிட்டத்தட்ட மூன்று மடங்காக அதிகரித்திருந்தது. அதாவது, 187 சதவீதம். இது முக்கியமாக கிரீஸ் மற்றும் குரோஷியாவிற்குப் போர் விமானங்களை வழங்கியதாலும், 2022-ம் ஆண்டில் ரஷ்யாவின் முழு அளவிலான படையெடுப்பிற்குப் பிறகு உக்ரேனுக்கு ஆயுதங்களை வழங்கியதாலும் ஏற்பட்டது. அத்தோடு இந்தியாவிற்கு பிரான்ஸ் அதிகளவு ஆயுதங்களை ஏற்றுமதி செய்துள்ளது. இது, பிரான்ஸின் மொத்த ஏற்றுமதியில் 28 சதவீதம். அனைத்து ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கும் சென்ற பங்கை (15 சதவீதம்) விட இது கிட்டத்தட்ட இரண்டு மடங்கு அதிகமானதாகும். பிரான்ஸிலிருந்து முக்கிய ஆயுதங்களைப் பெற்ற இரண்டாவது பெரிய நாடாக கத்தார் விளங்குகிறது.

இதேவேளை உலகின் மிகப்பெரிய ஆயுத உற்பத்தி மற்றும் இராணுவ சேவை நிறுவனங்களின் - முதல் 100 நிறுவனங்களின் - ஒருங்கிணைந்த ஆயுத வருவாய் 2023-ஆம் ஆண்டில் 4.2 சதவீதம் அதிகரித்து 632 பில்லியன் டாலர்களை எட்டியது. முதல் 100 ஆயுத விற்பனை நிறுவனங்களின் மொத்த ஆயுத வருவாய் 2015-ம் ஆண்டு தொடக்கம் 2023-ம் ஆண்டு வரையான காலப்பகுதிக்குள் 19 சதவீதம் அதிகரித்துள்ளது. அமெரிக்காவைத் தலைமையிடமாகக் கொண்ட நிறுவனங்களின் (முதல் 100-இல் 41 அமெரிக்க நிறுவனங்கள்) மொத்த ஆயுத வருவாய் 2023-ம் ஆண்டில் (2.5 சதவீதம்) 317 பில்லியன் டாலர்களாக அதிகரித்துள்ளது. முதல் 100 இடங்களிலுள்ள ஆறு மத்திய கிழக்கு நிறுவனங்கள் தங்கள் மொத்த ஆயுத வருவாயை 18 சதவீதமாக அதிகரித்து 19.6 பில்லியன் டாலர்களாக அதிகரித்துள்ளன. காசாவில் நடந்த போர் இஸ்ரேலிய நிறுவனங்களின் ஆயுத வருவாயை பெருமளவில் அதிகரித்துள்ளது.

ஆசியாவும் ஆயுத வியாபாரமும்:

2020-ம் ஆண்டு தொடக்கம் 2024-ம் ஆண்டு வரையான காலப்பகுதியில் சீனா நான்காவது பெரிய ஆயுத ஏற்றுமதியாளராக இருந்தது, இது உலகளாவிய ஆயுத ஏற்றுமதியில் 6

சதவீதமாகும். சீனா தனது ஆயுத ஏற்றுமதியை அதிகரிக்க முயற்சித்த போதிலும், பல பெரிய இறக்குமதியாளர்கள் அரசியல் காரணங்களுக்காக சீன ஆயுதங்களை வாங்குவதில்லை. ஆசியா மற்றும் ஓசியானியா மிகப்பெரிய ஆயுத இறக்குமதிப் பிராந்தியமாக உள்ளது. இதேவேளை சீனாவின் இறக்குமதி பாதியாகக் குறைந்துள்ளது. இதன்மூலம் தனக்கான ஆயுதங்களைத் தானே உற்பத்தி செய்வதில் சீனா முன்னேறியுள்ளது என்பது புலப்படுகிறது. சீனாவின் ஆயுத இறக்குமதி அதன் உள்நாட்டு ஆயுதத் தொழிலின் திறன் வளரும் போது தொடர்ந்து குறைய வாய்ப்புள்ளது.

2015-2019 காலப்பகுதியோடு ஒப்பிடும் போது 2020-2024 காலப்பகுதியில் ஆசியா மற்றும் ஓசியானியா நாடுகளுக்குச் செல்லும் உலகளாவிய ஆயுதப் பரிமாற்றத்தின் பங்கு 41 சதவீதத்திலிருந்து 33 சதவீதமாகக் குறைந்துள்ளது. இரண்டு காலகட்டங்களுக்கு இடையில் சீனாவின் ஆயுத இறக்குமதி 64 சதவீதம் குறைந்துவிட்டதால், பிராந்தியத்திற்கான இறக்குமதி குறைந்துள்ளது.

2020-ம் ஆண்டு தொடக்கம் 2024-ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் உலகளாவிய 10 பெரிய ஆயுத இறக்குமதி நாடுகளில் ஆசியா மற்றும் ஓசியானியாவில் உள்ள நான்கு நாடுகள் இடம் பெற்றுள்ளன: இந்தியா, பாகிஸ்தான், ஜப்பான் மற்றும் ஆஸ்திரேலியா. 1990-ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1994-ம் ஆண்டு வரையான காலப்பகுதிக்குப் பிறகு முதல் முறையாக சீனா முதல் 10 ஆயுத இறக்குமதி நாடுகளிலிருந்து இருந்து வெளியேறியது. 2020-2024 காலப்பகுதியில் இந்தப் பிராந்தியத்திற்கான ஆயுத விற்பனை நாடுகளில் முன்னிலையில் அமெரிக்காவும் (37 சதவீதம்), அடுத்த நிலையில் ரஷ்யாவும் (17 சதவீதம்) அதற்கு அடுத்த நிலையில் சீனாவும் (14 சதவீதம்) ஆதிக்கம் கொண்டுள்ளன.

இந்தியா உலகின் இரண்டாவது பெரிய ஆயுத இறக்குமதியாளராக இருந்தது. அதன் இறக்குமதிகள் சீனா மற்றும் பாகிஸ்தானிடமிருந்து வரும் அச்சுறுத்தல்களைக் காரணமாகக் காட்டி நியாயப்படுத்தப்பட்டன. இருப்பினும், 2015-2019 காலப்பகுதியோடு ஒப்பிடும் போது 2020-2024 காலப்பகுதியில் அதன் இறக்குமதிகள் 9.3 சதவீதம் குறைந்துள்ளன. இந்திய ஆயுத இறக்குமதியில் மிகப்பெரிய பங்கு (36 சதவீதம்) ரஷ்யாவிலிருந்து வந்தது. 2015-2019 காலப்பகுதியோடு ஒப்பிடும் போது 2020-2024 காலப்பகுதியில் பாகிஸ்தானின் ஆயுத இறக்குமதி 61 சதவீதம் அதிகரித்துள்ளது. சீனா அதன் பிரதான ஆயுத வழங்குனராக ஆதிக்கம் செலுத்திவருகிறது.

சீனா, தாய்வான், தென் கொரியா போன்ற நாடுகளின் ஆயுத இறக்குமதியில் காணப்பட்ட வீழ்ச்சி, கிழக்கு ஆசிய நாடுகளின் ஆயுத இறக்குமதியை 2015-2019 காலப்பகுதியோடு ஒப்பிடும் போது 2020-2024 காலப்பகுதியில் 22 சதவீதத்தால் குறைவடையச் செய்துள்ளது. ஆயுத இறக்குமதியில் அதிகரிப்பைக் கண்ட ஒரே கிழக்காசிய நாடு ஜப்பான் (93 சதவீதம்) மட்டுமே.

ஆயுத இறக்குமதியின் வரைபடம்:

2015-2019 காலப்பகுதியோடு ஒப்பிடும் போது 2020-2024 காலப்பகுதியில் மத்திய கிழக்கு நாடுகளின் ஆயுத இறக்கு

மதி 20 சதவீதம் குறைந்துள்ளது. 2020-2024 காலப்பகுதியில் உலகின் முதல் 10 இறக்குமதி நாடுகளில் நான்கு மத்திய கிழக்கில் இருந்தன: கத்தார், சவுதி அரேபியா, எகிப்து, குவைத். 2020-2024 காலப்பகுதியில் கத்தார் உலகின் மூன்றாவது பெரிய ஆயுத இறக்குமதி நாடாக இருந்தது. 2015 - 2019 காலப்பகுதியில் இது 10-வது இடத்திலிருந்தது. 2015-2019 காலப்பகுதியோடு ஒப்பிடும் போது, 2020- 2024 காலப்பகுதியில், சவுதி அரேபியாவின் ஆயுத இறக்குமதி 41 சதவீதம் குறைவடைந்துள்ளது. மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்கான ஆயுத இறக்குமதி, 52 சதவீதம் அமெரிக்காவிலிருந்தும் 13 சதவீதம் இத்தாலியிலிருந்தும், 10 சதவீதம் பிரான்சிலிருந்தும், 8 சதவீதம் ஜெர்மனியிலிருந்தும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

பாதுகாப்பு நிலைமை மோசமடைந்துள்ளதால், மேற்கு ஆபிரிக்காவிற்கான ஆயுத இறக்குமதிகள் கடந்த 15 ஆண்டுகளாக கடுமையாக அதிகரித்து வருகின்றன. 2010-2014 காலப்பகுதியோடு ஒப்பிடும் போது 2020-2024 காலப்பகுதியில் மேற்கு ஆபிரிக்க நாடுகளின் ஒருங்கிணைந்த ஆயுத இறக்குமதி கிட்டத்தட்ட இரட்டிப்பாகியுள்ளது (82 சதவீதம்). 2020-2024 காலப்பகுதியில் மேற்கு ஆபிரிக்காவிற்கான ஆயுத இறக்குமதியில் நைஜீரியா மிகப்பெரிய பங்கை (34 சதவீதம்) கொண்டிருந்தது.

‘மேற்கு ஆபிரிக்காவிற்கான ஆயுத இறக்குமதியின் வளர்ச்சி குறிப்பிடத்தக்க அளவில் உள்ளது. இறக்குமதியின் அளவு ஒப்பீட்டளவில் குறைவாகவே இருந்தாலும், அது முக்கியமான புவிசார் அரசியல் தாக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது,’ என்று அறிக்கை கூறுகிறது. புர்கினா பாசோ, மாலி மற்றும் செனகல் போன்ற நாடுகள் தங்கள் இறக்குமதியை வேகமாக அதிகரித்து வருகின்றன.

2015-2019 காலப்பகுதியோடு ஒப்பிடும் போது 2020-2024 காலப்பகுதியில் பிரேசிலின் ஆயுத இறக்குமதி 77 சதவீதம் அதிகரித்துள்ளது. 2020-2024 ஆண்டுவரையான காலப்பகுதியில் தென் அமெரிக்காவிற்கு இறக்குமதி செய்யப்பட்ட அனைத்து ஆயுத இறக்குமதிகளில் இது 49 சதவீதமாகும். 2020-2024 காலப்பகுதியில் தென் அமெரிக்காவிற்கு முக்கிய ஆயுத விற்பனை நாடுகளாக பிரான்ஸ் (தென் அமெரிக்க ஆயுத இறக்குமதியில் 30 சதவீதம்), அமெரிக்கா (12 சதவீதம்)

தம்) மற்றும் இங்கிலாந்து (11 சதவீதம்) ஆகிய நாடுகள் விளங்குகின்றன.

ஆயுத வியாபாரத்தின் அரசியல்:

போர்கள் ஏன் நடக்கின்றன என்ற வினாவிற்கு சரியான பதிலை யாரும் வழங்க முடியாத போதிலும் அரசு, இராணுவம், ஆயுத உற்பத்தி நாடுகள் மற்றும் ஆயுத இறக்குமதி நாடுகளுக்கிடையில் என்ன வகையான உறவுகளை போர்கள் ஏற்படுத்துகின்றன என்பதனை விளங்கிக் கொள்ள முயற்சி செய்யலாம். உலகின் பிரதான ஆயுத ஏற்றுமதி நாடான அமெரிக்காவில் தான் அதிகளவிலான துப்பாக்கிச் சூட்டுச் சம்பங்கள் பதிவாகின்றன. ஒரு வன்முறைக் கலாசாரம் ஆயுதவியாபாரத்தின் பகுதியாக ஊக்குவிக்கப்படுகிறது.

இராணுவத்துறைக்கும் ஆயுத உற்பத்தித் தொழில்துறைக்கும் இடையிலான நெருக்கம் பெரிதாக வெளித்தெரிவதில்லை. இந்தக் கொடிய மற்றும் ஊழல் நிறைந்த வர்த்தகம், போருக்கு ஏற்பாடு செய்யும் மிகப் பெரிய அரசுகளின் அமைப்பில் தன்னை வலுவாக நிலைநிறுத்தியுள்ளது. இந்த அமைப்புப் பெரும்பாலும் இராணுவ-தொழில்துறை வளாகம் (Military-Industrial Complex) என்று அழைக்கப்படுகிறது, ஆனால் இராணுவ-தொழில்துறை-கல்வி-அதிகாரத்துவ வளாகம் (military-industrial-academic-bureaucratic complex) என்று இதை விவரிப்பதே பொருத்தமானதாகும். ஏனெனில் இதில் அனைவரும் கூட்டுச்சேர்ந்துள்ளனர். கணிசமான ஆயுதப் படைகளைக் கொண்ட அனைத்து நாடுகளும், கணிசமான அதிகாரத்துடன் கூடிய இத்தகைய வளாகங்களைக் கொண்டுள்ளன. அவை நாட்டின் எல்லைகளுக்குள் மட்டுப்படுத்தப்படவில்லை. அவை உலகம் முழுவதும் பரவுகின்றன. குறிப்பாக நேட்டோ போன்ற இராணுவக் கூட்டணிகள் மூலம், அவற்றின் செல்வாக்கை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து மற்றும் பிரான்ஸ் போன்ற வளாகங்களில் சில, ஆயுதங்களை உற்பத்தி செய்து ஏற்றுமதி செய்வதில் நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்டுள்ளன. ஸ்வீடன், சுவீட்சர்லாந்து, நோர்வே போன்ற நாடுகள் இதில் புதிதாகச் சேர்ந்துள்ளன. இவை தங்கள் சொந்தப் பாதுகாப்புக் கொள்கையில் மிகுந்த அவதானம் கொண்டு தற்காப்புடன் செயற்படுகின்றன. இவை அனைத்துமே ஒரே நேரத்தில் தங்கள் கணிசமான ஆயுத ஏற்றுமதித் தொழில்களுடன் வெளிநாடுகளில் போர்களைத் தூண்டுகின்றன. கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களில் சீனா தனது இராணுவச் செலவீனங்களை கணிசமாக அதிகரித்துள்ளது.

முத்த அரசியல்வாதிகள், அரச அதிகாரிகள், இராணுவம், உளவுத்துறைத் தலைவர்கள், உலகின் முன்னணி ஆயுத உற்பத்தி நாடுகள் மற்றும் முத்த நிர்வாகிகள் ஆகியோருக்கு இடையேயான கூட்டு உடன்படிக்கை வெளித்தெரியாதவாறு செயற்படுகின்றது. ஆயுத வர்த்தகம் அதன் இலாபத்தில் சில வற்றை தமது அரசியல் அமைப்புகள் மூலம் அரசியல் கட்சிகளுக்கு நன்கொடைகளாகவும், நேரடி லஞ்சமாகவும் வழங்குகின்றன. இவ்வாறு வழங்கப்படும் இலஞ்சங்களில் ஒன்றுதான் நேட்டோவின் தலைவர் பதவி. கடந்தாண்டுவரை நேட்டோவைத் தலைமைதாங்கியவர் ஜென்ஸ் ஸ்டொல்தன் பேர்க். இவர் நீண்டகாலம் நோர்வேயின் பிரதமராக இருந்தவர். இவ

ரது காலத்திலேயே நோர்வேயின் பாதுகாப்புச் செலவீனம் பலமடங்கு அதிகரிக்கப்பட்டது. நோர்வேயின் இராணுவத்தை 'அதிநவீனமயமானதாக' மாற்றுவது என்ற திட்டத்தின் பேரில் ஆயுத இறக்குமதிக்கு அதிகளவான பணம் பயன்படுத்தப்பட்டது. நேட்டோ உருவாகும் போதே அதன் அங்கத்துவ நாடாக நோர்வே இருந்தபோதும், நேட்டோவின் நடவடிக்கையில் நோர்வே நேரடியாகப் பங்களிப்பதைத் தவிர்த்து வந்தது. ஆனால் இவரது ஆட்சிக்காலத்திலேயே நோர்வேஜியப் படைகள் நேட்டோப் படைகளின் பகுதியாக பணியாற்றி, உயிரிழப்புகளையும் சந்தித்தன. அமைதிக்கான நோபல் பரிசு வழங்கும் நாட்டின் இந்நடத்தையை நோர்வேஜியர்களே கேள்விக்குள்ளாக்கி உள்ளனர். அரசியல் உயரடுக்குகளுக்கும் ஆயுத உற்பத்தி நிறுவனங்களுக்கும் இடையிலான உறவு வெளிப்பட்ட தருணம்து.

உண்மை என்னவென்றால், ஆயுத நிறுவனங்கள் தேசிய மற்றும் சர்வதேச சக்தியுடன் அனுபவிக்கும் சிறப்பு உறவுகள், சட்டரீதியாக வழங்கப்பட வேண்டிய தண்டனைகள் வழங்கப்படாமை, ஆயுத வர்த்தகத்தை செயல்படுத்திப் பயனடையும் தனிநபர்கள் போன்றவை குறித்து மறுபரிசீலனை செய்யாமல் -ஆயுத வர்த்தகத்தின் வேருக்குச் சென்று - இந்த உலகளாவிய பேரழிவுகளை நாம் சமாளிக்க முடியாது. உலகெங்கிலும் உள்ள ஏராளமான மக்கள் இராணுவவாதக் கலாசாரத்தையும் அதன் பேரழிவு விளைவுகளையும் சவாலுக்குட்படுத்த வேண்டும். இல்லையென்றால் காசா போன்ற பேரழிவுகளும் போர்களும் நடந்து கொண்டே இருக்கும்.

அமெரிக்காவிற்குள் ஆயுதமேந்திய வன்முறை மற்றும் பாசிசத்திற்கு, வெளிநாடுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்டுவரும் இனப்படுகொலைகளுக்கு அமெரிக்க அரசாங்கத்தின் ஆதரவானது ஆயுத உற்பத்தியாளர்களைப் பெருமளவில் இலாபம் ஈட்டவைக்கின்றது. காசாவில் போர்க்குற்றங்களையும், அமெரிக்கா முழுவதும் வெகுஜன துப்பாக்கிச் சூடுகளையும் தூண்டுதற்கு ஆயுத உற்பத்தியாளர்களே பொறுப்பு. இந்த நிறுவனங்களின் இலாப மாதிரிகள் ஒன்றே. அதிக வன்முறை என்பது அதிக வாடிக்கையாளர்களைக் குறிக்கிறது. ஆயுதங்களை அதிகமாக விற்பனை செய்வதற்கு கோபம் மற்றும் நியாயத்தன்மையைத் தூண்டுதல், 'பாதுகாப்பின்மைக்கு விடையாக ஆயுதங்கள்' என்ற கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் ஒரு பொது கலாசாரத்தை உருவாக்குதல், இன்னும் இதற்கு வலுச்சேர்க்க இனத்துவம், நிறவெறி போன்றவற்றைத் தீவிரப்படுத்துல் போன்றவற்றினை மேற்கொள்ள வேண்டும். இதனை பல ஆயுத விற்பனை நாடுகள் இலாவகமாக செய்து வருகின்றன.

இலாபம் ஈட்டுவதற்கு சந்தைப்படுத்தல் தேவைப்படுகிறது. இதற்கு போர்க்குணமிக்கவர்களாக இளையோரை மாற்ற முனைகின்றனர். இதற்கு திரைப்படங்கள், தொலைக்காட்சி, வீடியோ கேம்கள் மற்றும் சமூக ஊடகங்கள் போன்றவை பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஆயுதக் கவர்ச்சியை ஏற்படுத்தக் கூடிய திட்டமிடப்பட்ட நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுவதோடு இராணுவவாத சிந்தனைகள் சந்தைப்படுத்தப்படுகின்றன. இங்கு மிகவும் முக்கியமான விடயம் என்னவெனில் துப்பாக்கி உற்பத்தியாளர்கள் மற்றும் இராணுவ நிறுவனங்கள் பொழுதுபோக்குத் துறைகளை தமது கைக்குள் வைத்துக் கொண்டு சிறுவர்கள், இளைஞர்களை கவரக்கூடிய, அவர்க

ளிடம் வன்முறை மனப்பாங்கினை ஏற்படுத்தக்கூடிய விளையாட்டுகளை அறிமுகப்படுத்துவதை நோக்காகக் கொண்டு செயற்படுவதுதான். இதில் அமெரிக்கா போன்ற ஆயுத விற்பனையில் ஈடுபடும் நாடுகள் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. இதன் மூலம் ஆயுத வன்முறைக் கலாசாரத்தினை உற்பத்தி செய்து ஆயுத விற்பனையில் இலாபத்தினை பெற்றுக் கொள்ளும் பொறிமுறை சிறப்பாக இயங்குகிறது.

பல விளையாட்டுகள் போரை ஓய்வு நேரத்திற்கான நுகர்வுப் பொருளாகக் கொண்டுள்ளன. அமெரிக்க பாதுகாப்புத் துறை மற்றும் மத்திய புலனாய்வு நிறுவனம் ஆகியன வீடியோ கேம் மற்றும் திரைப்பட நிறுவனங்களுடன் முறையான வணிக ஏற்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளன. போருக்கெதிரான திரைப்படங்கள் தயாரிக்கப்படுவதை அமெரிக்க பாதுகாப்புத் துறை தடுத்து, திரைப்படங்களிலிருந்து போர்க்குற்றங்களை நீக்கியது, தோல்வியுற்ற இராணுவ நடவடிக்கைகளை மறுசீரமைத்து திரைப்படத் திரையிடல்களுக்கு வெளியே ஆட்சேர்ப்பு நிலையங்களை அமைத்தது, மேலும் இராணுவத்தைத் தொடர்ந்து ஹீரோக்களைப் போல தோற்றமளிக்கச் செய்தது. இவையும் போர் மீது ஈர்ப்பையும் ஆயுதத்தின் மீது கவர்ச்சியையும் இளையோர் மத்தியில் ஏற்படுத்த முனையும் ஒரு நுட்பமாகவே கொள்ளப்படுகின்றன. இது ஆயுத விற்பனையை அதிகரிக்கச் செய்யும் என்றும் நம்பப் படுகின்றது.

இன்று எல்லா நாடுகளிலும் ஆயுதம் குறித்த ஒரு பரவசம் இருக்கிறது. இதை முன்னர் தொலைக்காட்சிகளும் திரைப்படங்களும் பரப்பின. இப்போது சமூக வலைத்தளங்களும்

வீடியோ கேம்களும் பரப்புகின்றன. ஆறு வயதுச் சிறுவர்கள் போரியல் விளையாட்டுகளை விளையாடவும் சுட்டுக்கொல்லவும் அனுமதிக்கும் வகையிலேயே விளையாட்டுகள் வடிவமைக்கப்பட்டு, வயது வேறுபாட்டின்றி விளையாட அனுமதிக்கப்படுகிறது. இது வன்முறையான ஒரு சமூகத்தையும் வன்முறைக்கு ஆயுதங்களைத் தீர்வாகத் தேடும் மனநிலையையுமே ஏற்படுத்துகிறது. இந்த மனநிலையினை விதைக்கும் கைங்கரியத்தின் சூத்திரதாரிகள் எப்போதும் ஆயுத உற்பத்தியாளர்கள் மற்றும் ஆயுத வியாபாரிகளாகவே இருக்கின்றார்கள். இதுவே விற்பனையை அதிகரிக்கச் செய்யும் யுக்தியாகவும், உலகில் போரினை முட்டிவிடும் சக்தியாகவும் விளங்குகின்றது.

கீழ்க்கண்ட வரிகளோடு 'லோர்ட் ஓவ் வார்' (Lord of War) திரைப்படம் முடிவடைகிறது.

பூமியை யார் இறுதியில் பரிசாகப் பெறப் போகிறார்கள் தெரியுமா? ஆயுத வியாபாரிகள். ஏனென்றால், மற்ற அனைவரும் ஒருவரையொருவர் கொல்வதில் மிகவும் மும்முரமாக இருக்கிறார்கள். அதுதான் உயிர்வாழ்வதற்கான இரகசியம். ஒருபோதும் போருக்குச் செல்லாதீர்கள், குறிப்பாக உங்களுடன்.

meenilankco@thaiveedu.com

ரொறன்ரோ தமிழ்ச் சங்கம்

நடத்தும்

இணையவழிக் கலந்துரையாடல்

நாள் : மே 16 வெள்ளிக்கிழமை 2025
நேரம் : இரவு 8:00 - 10:00 மணி (கனடா ரொறன்ரோ)
நாள் : மே 17 சனிக்கிழமை 2025
நேரம் : மாலை 1:00 - 3:00 மணி (இலண்டன்)
மாலை 5:30 - 7:30 மணி (இலங்கை, இந்தியா)
மாலை 10:00 - 12:00 மணி (அவுஸ்திரேலியா சிட்னி)

**“இந்தியத் தத்துவ இயலில்
திருக்குறளின் வகிபாகம்”**

பேச்சாளர்: திரு.த.சிவபாலு MA

Zoom ID: 84777257162 Passcode: 554268

அந்த ஐந்து நாட்கள்

- பேரல் ஜேனசுப்

மாதவிடாய் என்பது பெண்மையின் தாய்மைக்கான ஒரு செந்நிறமை. இது ஏதோ வெளியேறும் கழிவு அல்ல, கருவில் இருந்து வெளியேறும் தூய மை. ஏனென்றால் இது Pure Arterial blood அதாவது நேரடியாக நாடிக் குருதி குழாய்களில் இருந்து வெளியாகும் சுத்த ரத்தம்.

கருவறையில் கருவை வரவேற்கும் சிவப்புக் கம்பளம், உருவான கருவை வளர்த்தெடுக்கும் வகையில் தாய்மைக்கான ஒரு முதல் உறவுப் பாலமான தொப்புள் கொடியின்வேர், இதில் தூய ரத்தமும் தூய்மையான மென்சவகளுமே கலந்து வெளியேறும். ஒரு உயிரையே உருவாக்கும் பணிக்காகக் காத்திருந்து அது நடைபெறாததால் ஏக்கத்தோடு அடுத்த மாத புதிய தயாரிப்பு பணிகள் நடைபெற ஏதுவாக கருவறைக்கு குட்பை சொல்லிவிட்டு வெளியேறும் இயற்கையான ஒரு உடல் செயலியல் நிகழ்வு.

தமிழர் பண்டையகாலப் பண்பாட்டில் பெண்மையினைப் போற்றும் பெண் தெய்வ வழிபாடுகள் பெண்ணைச் சக்தியாக, உயிரைப் படைக்கும் ஆற்றல் பெண்ணிடம் மட்டுமே உண்டு என்பதால் குல தெய்வங்களாக வழிபடும் உயரிய பண்பு இருந்து வந்துள்ளது. இலக்கியங்களிலும் கலைகளிலும் குறிப்பாக பெண்களின் உடலியல், பாலியல் என்பது புனித சக்தியின் மையமாக இருந்தபடியால் தான் சில ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ஆலயங்களில் சிற்பங்களாக வடித்தும் வழிபட்டனர்.

அறிவியல் பற்றிய விழிப்புணர்வு மனித சமூகத்தில் தோன்றும் முன்பே திருமணம், குடும்ப வாழ்க்கை என்ற வரைமுறைகள் உருவாகும் முன்பே பெண்தான் தாய்மையின் மூலம் உயிரை உருவாக்கும் சக்தியைப் பெற்றவள் என்பதாலே அவள்தான் குழந்தையை வளர்க்கும், பேணும் முறையில் வல்லமை கொண்டவள் என்பதாலும் சமூகத்தில் தெய்வீகமானவள் எனப் போற்றப்பட்டாள்.

அதன் பின்பு சில ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ஆணின் சேர்க்கையும் விந்துவின் முக்கியத்துவமும் அனுபவ அறிவியலாக திருமூலர் காலத்திலேயே ஈருடல் ஒருடலாய் ஒருயிர் பெற்றது என்ற திருமந்திர பாடலில் 'விழுந்தது லிங்கம் விரிந்தது

தது யோனி' என்று தொடங்கி கருவறைக்குள்ளே சிசுவின் வளர்ச்சி பற்றியும் இன்றைய அறிவியல் கூறும் பலவற்றை அன்றே விவரித்து இருப்பது உண்மையில் ஆச்சரியமானது தான்.

மேலும் சங்க இலக்கியங்களிலும் பெண் அடிமைத்தனம் என்பதையும் பெண்களை இழிவுபடுத்தும் வரலாறுகளையும் காண்பது மிக அரிது. பெண்கள் கல்வி அறிவிலும், இலக்கியம், சமூகம் சார்ந்த துறைகளிலும், ஏன் அரசியலிலும், ஆட்சியிலும் கோலோச்சிய காலம் சங்க காலம் என்பதை மறுக்க முடியாது.

இலக்கியங்கள் படைப்பதிலும் புலவர்களாகவும், அரசனுக்கு ஆலோசகர்களாகவும், தூதுவர்களாகவும், எதிர்த்துப் போராடுபவர்களாகவும் அவ்வை முதல் கண்ணகி வரை பெண்கள் பலர் இருந்தது அனைவரும் அறிந்ததே. பத்து வீதம் பெண் பால் புலவர்கள் இருந்துள்ளனர், ஆனால் இன்று பிரபலமான திரைத்துறையில் எத்தனை வீதம் பெண் கவிஞர்கள், ஒரு சதவீதம் என்பதுகூட சந்தேகம்தான். அன்றைய எழுத்தாளப் பெண்கள் இன்றைய சில எழுத்தாளர்களைப் போல ஏதோ சமையல் குறிப்புகளையும் அழகு கலை நுணுக்கங்களையும் பற்றி எழுதியவர்கள் அல்ல. மாறாக, படைப்பிலக்கியங்களின் கதாநாயகிகள். ஏழாம் நூற்றாண்டுக்கு பின்பு தான் ஆரிய வருகையும் பிராமணர்களின் அதிகாரமும் செல்வாக்கும் பெண்களின் மீதான கண்ணோட்டத்தையே மாற்றி அமைத்து ஒடுக்கு முறைகளுக்கு வழிவகுத்தது. அதனால் மாதவிடாய் என்பதே ஒரு தீட்டு குழந்தை பேறு ஒரு துடக்கு என்ற கருதுகோள்கள் தோன்றத் தொடங்கின.

நம் தமிழர் பண்டையகாலப் பண்பாட்டில் மாதவிடாய் வந்த பெண்களை வீட்டுக்கு தூரம் என்று ஒதுக்கிவிடவில்லை. வழக்கம்போல துணிகளைக் கட்டிக்கொண்டு தங்களின் நாளாந்த செயல்பாடுகளில் ஈடுபட்டுத்தான் வந்துள்ளனர். ஒரு பெண்ணின் முதல் மாதவிடாய் என்பதை பூப்புனித நீராட்டு என்றுதான் வழங்கி வந்துள்ளோம். ஒரு பெண் உயிரைப் படைக்கும் புனிதமான தகுதியை பெற்றுவிட்டாள் என்பதைக் கொண்டாடும் சமூகமாக தமிழர் இருந்துள்ளனர்.

சேர நாட்டில் குறிப்பாக கேரள பகுதிகளில் சக்திதேவி வழி

பாடு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. ஒவ்வொரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தினருக்கும் ஒரு குலதெய்வம் இருந்தது, அதில் இன்றும் செங்கண்ணூர் என்ற இடத்தில் மகாதேவர் கோயில் உள்ளது. இது பகவதி கோவிலாகவும் கருதப்படுகிறது. இதன் சிறப்பு என்னவென்றால் மாதவிடாயின் தெய்வமாகக் கொண்டாடப்படுகிறது, இங்கு வீற்றிருக்கும் பகவதியே கண்ணகியாக அவதரித்தார், மானுடப் பெண்ணாக அவதரித்தவர் என்பதாலேயே இந்த தேவிக்கு மாதவிடாய் ஏற்படுகிறது என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் தெய்வமாக போற்றப்படுகிறாள்.

இந்தியாவில் அசாம் மாநிலத்தில் கங்காத்தியில் இருந்து 12 கிலோமீட்டர் தொலைவில் நீலாச்சல் என்ற மலையில் காமாக்கியா தேவியின் கோவில் அமைந்துள்ளது. இது ஏழாம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்டதாகும் இங்குள்ள விக்கிரகம் விக்கிரகம் மாதவிடாய் ஏற்படுவது போல வடிவமைக்கப்பட்டு மாதவிடாயின் தெய்வம் Goddess of menstruation என்று போற்றி வழிபடுகின்றனர்.

ஏன் இவற்றையெல்லாம் குறிப்பிடுகிறேன் என்று நீங்கள் எண்ணலாம், நம் முன்னோர்கள் மாதவிடாய் என்பது அசுத்தமோ, தீட்டோ அல்ல தூய்மையான ஒரு இயற்கையான உடலியல் நிகழ்வு. வளமையின், செழிப்பின், பெருக்கத்தின், படைப்பின் குறியீடாகத்தான் கொண்டாடி மகிழ்ந்தனர். அதனால் தான் தமிழர் பண்பாட்டிலும் முதல் மாதவிடாய் வரும் நிகழ்வை புனித நீராட்டு விழாவாக உறவுகள் கூடி மகிழ்ந்து கொண்டாடுகின்றனர். பெண் கருவுற்று ஒரு புதிய உயிரை இந்த உலகில் உருவாக்கும் தகுதியைப் பெற்றுள்ளாள் என்பதை காணும் மகிழ்ச்சியின் குறியீடே இவ்விழாவாகும்.

மாதவிடாயின் போது வெளியாகும் குருதியின் பயன்பாடு பற்றிய ஆய்வுகளில் தூய்மையான குருதி என்பதால் அதில் பெரும்பாலும் குருத்தணுக்கள் என்ற Stem cells நிறைந்துள்ளது. அவற்றைப் பிரித்தெடுத்து இவை மேலும் தொடர்ந்து கலப்பிரிவுக்கு உட்படும் தன்மை கொண்டவை என்பதால் இறக்கும் கலங்களை ஈடுசெய்யவும் பாதிப்புக்கு உள்ளான இழையங்களைப் பிரதியீடு செய்து புத்துருவாக்கம் செய்யவும் பயன்படுத்தலாம் என்பது ஆய்வுகளின் முடிவாகும். எனவே எதிர்காலத்தில் மாதவிடாயில் வெளியேறும் ரத்தம் மருத்துவத்திற்கும் பயன்படப்போவது உறுதி.

ஸ்டெம் செல் சிகிச்சை என்பது இரத்தப் புற்று நோய்களைக் குணப்படுத்த எலும்பு மச்சை மாற்று சிகிச்சையிலும் நடைமுறையில் உள்ள ஒரு மருத்துவ முறையாகும். இப்போது பல்வேறு மருத்துவத் துறைகளிலும் வளர்ச்சி அடைந்து வரும் ஸ்டெம் செல் சிகிச்சையானது முதலில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதில் கனடாவின் பங்களிப்பு குறிப்பிடத்தக்கது. ரொரன்டோ பல்கலைக்கழகத்தில் 1960-களில் விஞ்ஞானிகளாக பணியாற்றிய Ernest McCulloch மற்றும் James Till and என்ற இருவரும் தான் முதலில் குருத்த அணுக்கள் தொடர்பான விடயங்களைக் கண்டுபிடித்தனர். ஆனால் 2012-இல் இதில் மேலும் ஆய்வுகளைச் செய்து சாதனை புரிந்த ஜப்பான் சேர்ந்த விஞ்ஞானி சின்யா யாமானாக்கா என்பவருக்கு தான் நோபல் பரிசு வழங்கப்பட்டது.

மாதவிடாய் என்பது எவ்வளவு தூய்மையானதோ அதே அளவுக்கு பலருக்கு அது பல உடல் உளநல பிரச்சனைகளைக்

கொடுக்கும் ஒரு செயலாகவும் காணப்படுகிறது. மாதவிடாய் தொடர்பாக பெண்களுக்கு பல்வேறு குறைபாடுகளும் பிரச்சனைகளும் இருந்தாலும் குறிப்பாக இந்த கட்டுரையில் இரண்டு விடயங்களைப் பற்றி உங்களோடு பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

முதலில் வலிமிகு மாதவிடாய் Dysmenorrhoea பெரும்பாலும் 80 வீதமான பெண்களுக்கு லேசான வலியுடன் கூடிய மாதவிடாய் முதல் ஓரிரு நாட்களில் இருப்பது வழமையானது. ஆனால் 30 விதமான வளரிளம் மற்றும் இளம் பெண்களுக்கு மிகுந்த வலியுடன் மாதவிடாய் ஏற்படுகிறது. இது பெண்களை அந்த நாட்களில் பெரும்பாடு படுத்திவிடுகிறது, இதனால் பெண்கள் மனம் மற்றும் உடல்ரீதியான பாதிப்புக்கு உள்ளாகின்றனர். வலி தாங்கமுடியாது மனவிரக்தியில் தங்களை அழித்துக் கொள்ளும் நிலையும் கடந்த காலங்களின் வரலா

றாகக் காணப்படுகிறது. ஆனால், இன்று வலி மாத்திரைகளால் அவ்வாறான நிலை தவிர்க்கப்படுகிறது.

கட்டுரையின் முன் பகுதியில் குறிப்பிட்டது போல, கருவை வரவேற்கும் கம்பளமாக கருப்பையின் உள்சுவரில் தயாராகும் கருப்பை உள்வரிச்சவ்வு எனும் Endometrium கருவறாத நிலையில் மாதம் தோறும் அது வெளியேறியாக வேண்டும். அந்த பொறிமுறையில் கருப்பையானது மிக வீரியத்தோடு சுருங்கி விரிந்து எண்டோமெட்ரியத்தை கருப்பை உள்பகுதியில் இருந்து பிரித்து வெளித்தள்ளும். அதற்கு உறுதுணையாக கடந்த கட்டுரைகளில் குறிப்பிட்ட ஈஸ்ரோஜென், ப்ரோஜெஸ்டீரோன் மற்றும் ப்ரோஸ்டிரோகிளாண்டின் போல இன்னும் பல ஹோமோன்கள் துணைபுரிகின்றன. இதில் சிலருக்கு ப்ரோஸ்டிரோகிளாண்டின் அதிகமாகச் சுரந்து கருப்பைச் சுவர்தசைகளை அதிகமாக சுருங்கி விரியப் பண்ணும் spasm என்ற பிசைவது அல்லது முறுக்கி திருகுவது போன்ற வலியுணர்வு ஏற்படும்.

வலிமிகு மாதவிடாயில் முதன்மை நிலை Primary மற்றும் இரண்டாம் நிலை secodary என்று வகைப்படுத்தலாம். இதில் முதல்நிலை என்பது பெண்களின் இனப்பெருக்க மண்டலத்தில் எந்த நோய்களும் இன்றி வலிமிகு மாதவிடாய் இருப்பதாகும், இதுதான் பெரும்பாலும் பொதுவானதாக மகளிருக்கு ஏற்படுகிறது. இது வலியானது மாதவிடாய் தொடங்குவதற்கு இரண்டு நாளுக்கு முன்னதாகவே வலி லேசாக அடி வயிற்றில் தொடங்கி மாதவிடாயின்போது வலியானது உச்ச நிலை அடைந்து பின்னர் மாதவிடாய் குறைய கூடிய வலியும் குறைந்துவிடும். ஆனால் இரண்டாம் நிலை பெரும்பாலும் 30 முதல் 40 வயதிற்கு உட்பட்டவர்களுக்கு வரலாம் வலியானது மாதவிடாய் தொடங்கியது முதல் முடியும் வரை நாஸ்தோறும் கடுமையான வலி இருந்து கொண்டே இருக்கும் அதோடு இடுப்பு வலி, தொடை வலி, வாந்தி கும்பட்டல், தலைவலி தலைச்சுற்று, பதட்டம், மன அழுத்தம் போன்ற இணை அறிகுறிகளும் ஏற்படலாம்.

இதற்கு சினைப்பை, கருக்குழாய் என்ற பலோப்பியன்ரியூப், கருப்பை போன்ற உறுப்புகளில் ஏதாவது நோய்களோ அல்லது குறைகளோ இருப்பதால் ஏற்படலாம். குறிப்பாக எண்டோமெட்ரியோஸிஸ் என்ற நோய் அதாவது கருவறையில் உட்சுவர் படலம் கருப்பையினையும் தாண்டி பிற இனப்பெருக்க பாகங்களில் வளமைக்கு மாறாக அமைந்துவிடுகிறது. உதாரணமாக கருப்பைக்கு வெளியில் சினைப்பையில், கருக்குழாய் போன்ற இடங்களிலும் இந்த எண்டோமெட்ரியம் வள

ரத் தொடங்கி விடுகிறது. இதைப் பற்றிய விளக்கங்கள் இனிவரும் கட்டுரைகளில் விரிவாக பார்க்கலாம்.

அடுத்தது அடினோமையோசிஸ் Adenomyosis எனும் நோய், இது எண்டோமெட்ரியம் என்ற கருப்பையின் உட்சுவர்ப் படலம் கருவறையின் தசைச்சுவர்களுக்கு உள்ளே இடையில் வளருதல். இது அதிகமான மாதவிடாய் வலிக்கும் அதிக ரத்தப்போக்கிற்கும் காரணமாக அமைந்து விடுகிறது. அடுத்த முக்கியமான காரணம் Fibroids என்ற கருப்பை தசைநார் கட்டிகள் மற்றும் சினைப்பை நீர்க்கட்டிகளுமாகும் (Ovarian cysts). இன்றைய வளரிளம் பெண்களின் உணவுப்பழக்கமும் வாழ்கைமுறையுமே இதற்கு காரணம். மேலும் இனப்பெருக்க மண்டலத்தின் நோய் தொற்றுகள் மற்றும் அழற்சி pelvic inflammatory Diseases போன்றவையும் இப்படிப் பல காரணிகள் மாதவிடாய் வலியை அதிகப்படுத்தும். தீவர நோயின் அடிப்படைக் காரணிகள், வலியின் தன்மை, நோயாளியின் வயது பிற இணைநோய்கள், குணங்குறிகள், உடல்வாகு, வாழ்க்கை முறை போன்ற பலவற்றை கருத்தில் கொண்டு ஹோமியோபதி மருத்துவத்தால் மகளிர் வலியின்றி நலமான மாதவிடாயோடு வாழலாமே.

paul.joseph@thaiveedu.com

வெளியீடும் அறிமுக உரைகளும்

சமுத்தின் இலக்கிய முன்னோடிகளில் ஒருவரான
பெனடிக்டர் பாலன் அவர்களது படைப்புகளின் தொகுப்பு!!

பெனடிக்டர் பாலன் படைப்புகள்

• சிறுகதைகள் • குறுநாவல்கள் • நாவல் • குட்டிக் கதைகள்

எழுத்தாளர் க. நவம் • பத்திரிகாசிரியர் வ. தேவராஜ்
• ஆய்வாளர் மைதிலி தயாநிதி

Saturday, MAY 10th, 2025 4:30 P.M
மே 10, 2025 சனிக்கிழமை மாலை 4:30 மணி
Scarborough Village CRC
3600 Kingston Road, Scarborough, ON. M1M 1R9

அனைவரையும் தோழமையுடன் அழைக்கின்றோம்!!

for more info; 416 • 275 • 0070

உடற்பயிற்சியின் போது கொழுப்பு எவ்வாறு கரைகிறது?

- சுப்ரமணியம் ஜெயசீலன்

நாம் உடற்பயிற்சி செய்யும் போது எவ்வாறு கொழுப்பு கரைகிறது என்பது குறித்து அறிந்து கொள்வது மிக முக்கியமான விடயமாகும்.

அனேகமானவர்கள் உடலில் காணப்படும் கொழுப்பைக் குறைப்பதற்கு உடற்பயிற்சியில் ஈடுபடுகின்றனர்.

எனினும் கொழுப்புக் கரைதல் என்பது உடலில் உடனடியாக ஏற்படக்கூடியதொன்றல்ல. அதற்காகச் சக்தியைப் பயன்படுத்துதல் உடற்பயிற்சியின் தன்மை, உடற்பயிற்சி செய்யும் காலம், உணவு வகைகளில் காணப்படும் போசனைப் பொருட்கள் உள்ளிட்ட பல்வேறு விடயங்கள் இதில் தாக்கம் செலுத்துகின்றன. குறிப்பாக உணவுப் பதார்த்தங்களில் காணப்படும் குளுக்கோஸின் அளவு முக்கிய காரணியாக அமைந்துள்ளது.

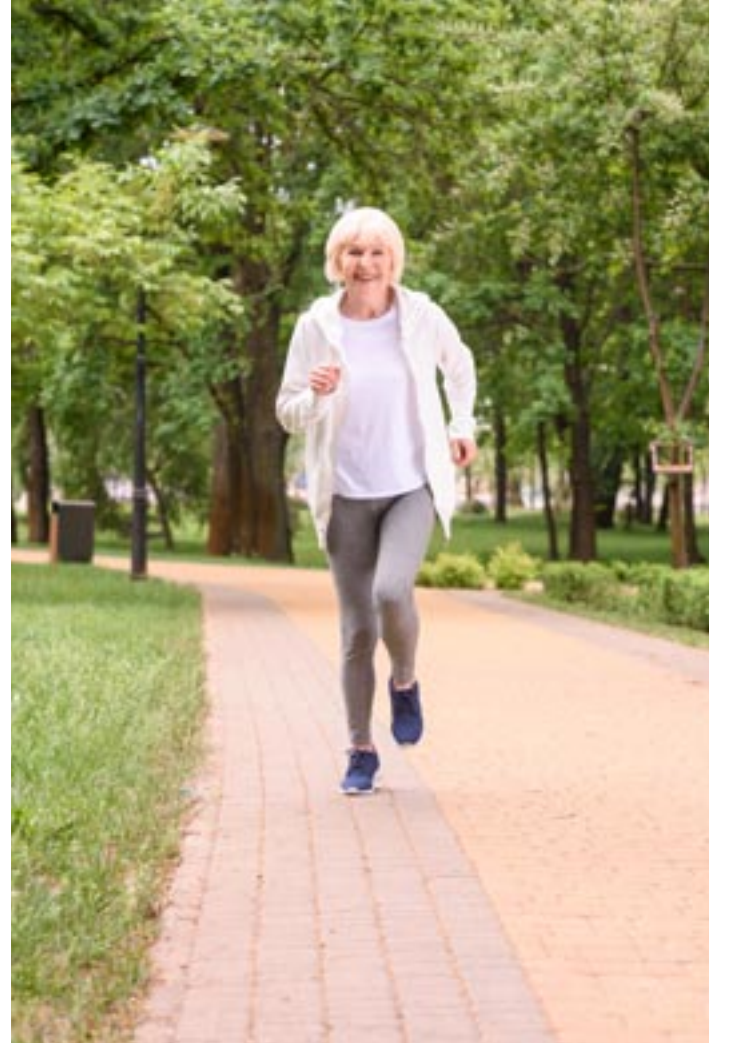
உடல் சக்தியை எவ்வாறு பயன்படுத்துகின்றது:

உடலில் மிகவும் அண்மையில் காணப்படக்கூடிய சக்தி சேமிப்பானது கிளைக்கோசன் என அழைக்கப்படுகின்றது. இது ஒரு மாப்பொருள் பதார்த்தம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அது தசைகளில் மற்றும் கல்லீரல் பகுதியில் படிந்து காணப்படுகின்றது என பிரேஸிலின் பல்கலைக்கழகத்தின் பேராசிரியர் போலோ கொரியா (Polo koriya) தெரிவிக்கின்றார். இதன் மூலம் மிக வேகமாக 100 மீட்டர் ஓடுதல் அல்லது பாரிய அளவு எடையைச் சுமப்பது போன்ற திடீர் செயல்பாடுகளில் தேவையான உடனடி சக்தியை இந்த கிளைக்கோசன் வழங்குகின்றது என பேராசிரியர் தெரிவிக்கின்றார்.

நாம் உணவாக உட்கொள்ளும் மாப்பொருளே கிளைக்கோசனாக மாற்றமடைகின்றது. அதை உடலுக்கு ஆரோக்கியமான பழங்கள், மரக்கறி வகைகள், முழுத் தானியங்கள் போன்றவற்றிலிருந்தும் எமது உடலுக்கு ஆரோக்கியத்தைக் குறைவாகக் கொடுக்கக்கூடிய சீனி உள்ளடங்கிய சிற்றுண்டிகள், வெள்ளை பாண், சோடா போன்றவற்றிலிருந்தும் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். இந்த இரண்டு உணவு வகைகளிலும் சுகாதாரத்திற்குப் பாதிப்பான அதிக அளவு கலோரிகள் காணப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மறுபுறத்தில் விரயம் செய்யும் சக்தியிக்கு அதிகமாக கலோரிகளை உணவாக உட்கொண்டால் சக்தியை சேமித்து வைக்கக்கூடிய வழியாக கொழுப்பு காணப்படுகின்றது. இதில் கொழுப்புப் படிவினைச் சக்தியாக மாற்றுவதற்கு நீண்ட காலம் தேவைப்படுகின்றது.

மெழுகுவர்த்தி ஒன்றையும் பலகைத் துண்டு ஒன்றையும் உதாரணமாகக் கொண்டு இந்த விடயத்தைத் தெளிவுபடுத்த முடியும். டெக்ஸாஸ் பல்கலைக்கழகத்தின் பேராசிரியர் எடி மெரிட் (Edi merit) இந்த விடயத்தை பின்வருமாறு விளக்கு

கின்றார். மெழுகுவர்த்தியையும் பலகைத் துண்டையும் கொழுப்பு சக்தியாக உருவகப்படுத்தினால், மெழுகுவர்த்தி சீரான அமைப்பில் குறைந்தவேகத்தில் எரிந்து முடியும். ஆனால், பலகை துண்டு விரைவில் எரிந்து சாம்பலாகிவிடும். அதேபோலதான் எமது உடலும் செயற்படுகின்றது. நாம் வேகமாக செயல்படும்போது வேகமாக சக்தியைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக மாப்பொருளை பயன்படுத்துகின்றோம். சக்தியின் தேவை குறைவடையும் போது கொழுப்பைப் பயன்படுத்துகின்றோம்.

நாம் சிறிய உடற்பயிற்சிகளைச் செய்யும் போது உடலுக்கு மேலதிக சக்தி தேவைப்படாத காரணத்தினால் உடலின் கொழுப்பு சக்தி கரைவதில்லை.

கதிரையில் அமர்ந்திருத்தல் தொலைக்காட்சி பார்த்தல் போன்ற செயற்பாடுகளின் போது எமது உடலில் இருந்து சக்தி வெளியேறக்கூடிய சாத்தியங்கள் இருக்கின்றன. ஆனாலும் அது உடல் எடையை குறைப்பதற்கான சக்தி வெளியேற்றமாக அமையாது என ஆய்வாளர்கள் தெரிவிக்கின்றனர்.

எனவே உடல் எடையைக் குறைப்பதற்காகக் கொழுப்பைக் கரையச் செய்வதை மட்டும் இலக்காகக் கொண்டு செயல்படுவது புத்திசாதுரியமானதல்ல. உடல் எடையைக் குறைப்பது தொடர்பான வேறு பல காரணிகளைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமென ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

நாம் எவ்வாறான உடற்பயிற்சிகளைத் தெரிவு செய்ய வேண்டும்:

கொழுப்பினைக் கரைப்பதற்கான உடற்பயிற்சிகளாக இருதயத்துடன் (Cardio) தொடர்புடைய உடற்பயிற்சிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்பது பொதுவான நிலைப்பாடாகக் காணப்படுகின்றது. ஆனால் இது பிழையான எண்ணக் கருவாகும். ஓடுதல், சைக்கிளில் செல்லுதல், உடற்பயிற்சிகள் செய்தல் போன்றவை கலோரிகளைக் குறைப்பதற்கு உதவுகின்றன. எனினும் உடல் எடையைக் குறைப்பதற்குக் கொழுப்பினைக் குறைக்கக் கூடிய உடற்பயிற்சிகளைச் செய்தல் வேண்டும்.

தசைநார்களைப் பராமரித்துக் கொள்ளக் கொழுப்பு சக்தியை விடக் கூடுதலான சக்தி தேவைப்படுவதனால் தசைகள் மேம்படுவதற்கு உணவு சக்தியாக மாறும் தொழிற்பாடு தீவிரப்படுத்தப்படுகின்றது. இதன் மூலம் நீங்கள் உடற்பயிற்சி செய்யாத போதும் கூட நாள் முழுவதும் அதிகளவு கலோரிகள் செலவிடப்படுகின்றன என்பதே இதன் அர்த்தமாகும்.

நீரிழிவு, இருதய நோய்கள், ஒஸ்டியோபோரோசிஸ் போன்ற நாட்பட்ட நோய்களைத் தவிர்ப்பதற்கும் உடலின் பொதுவான ஆரோக்கியத்தன்மையைப் பேணுவதற்கும் தசைகளின் கட்டுமஸ்து முக்கிய கடமையை ஆற்றுகின்றது.

கடுமையான உடற்பயிற்சிகளின் மூலம் பிரதானமாகக் கிளை கோசன் விரயமாகின்றது. நீண்ட காலமாக வேகமாக நடப்பதன் மூலம் கொழுப்புச்சத்து சக்தியாக மாறி இயங்குவதனால் கலோரிகள் விரயமாகி கொழுப்புக் குறைகின்றது.

இதயத்துடிப்பு வேகம் 60 முதல் 70 வீதம் வரையில் காணப்படும் உங்களுடைய இரத்த ஓட்டத்தைச் சீராக்குவதற்கு இந்தப் பயிற்சிகள் உதவுகின்ற போதிலும் கொழுப்பினை விரவாகக் கரைப்பதற்கு உகந்தவையல்ல. நீங்கள் உடற்பயிற்சி செய்யும் போது கொழுப்புப் படிவுகளைக் கரைப்பதற்கும் உடல் எடையைக் குறைப்பதற்கும் கலோரிகளின் எண்ணிக்கையை குறைப்பது அல்லது கலோரிகளை விரயமாக்குவதே பிரதான ஏதுவாகும்.

நாம் செலவிடும் கலோரிகளின் அளவை விட, மீண்டும் உணவு மூலம் அதிகளவு கலோரிகளை எடுத்துக் கொள்ளும் போது அந்தக் கலோரிகளே நமது உடலில் கொழுப்பாகப் படிக்கின்றன. குறைந்த சக்தியைச் செலவிடும் போது உங்களது உடலில் கூடுதல் கொழுப்புப் படிக்கின்றது.

எந்தப் பயிற்சி முறை சிறந்தது?

அதிக வேகமும் அதற்கேற்ப ஓய்வும் எடுத்துக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்படும் பயிற்சிகள் (High-Intensity Interval Training போன்றவை) நேர்மறையான விளைவுகளைத் தருகின்றன. மெதுவான பயிற்சிகளில் கொழுப்பு அதிகம் விரயமாகும், ஆனால் எரியும் கலோரிகள் அளவு குறைவாக இருக்கலாம். அதிக வேகமும் அற்கேற்ப ஓய்வும் எடுத்துக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்படும் பயிற்சிகள் பயிற்சிகளை முடித்த பிறகுங்கூட உடல் சக்தியைச் செலவழிக்கச் செய்கிறது - இது 'Afterburn Effect' என்று குறிப்பிடப்படுகின்றது.

கொழுப்புக் கரைப்பதற்கான திறன் மனிதர்களுக்கு மனிதர் வேறுபடும். வயது, மரபணுக்கள், தசைகள் மற்றும் ஹார்மோன் நிலைகள் ஆகியவை இதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. வயதானவர்கள் மெதுவாகக் கொழுப்பை கரையச் செய்கின்றனர்; இதனால் தசைகள் குறையும், ஹார்மோன்களில் மாற்றங்கள் ஏற்படும்.

உடற்பயிற்சி செய்த பிறகு உணவு உண்டால் கொழுப்பைக் குறைக்க முடியுமா?

உடற்பயிற்சிக்கு பின் நீங்கள் மீண்டும் சக்தியை எவ்வாறு பெறுகிறீர்கள்? அல்லது மீண்டும் பெற வேண்டுமா? என்பவை முக்கியமான கேள்விகளாகும்.

'உடற்பயிற்சியின் போது நீங்கள் பயன்படுத்திய கலோரிகள் (குளுக்கோஸ்) மீண்டும் நிரப்ப, உங்கள் உடல் இயங்க ஆரம்பிக்கிறது. நீங்கள் உடனே உணவு உண்பதில்லை என்றால், அந்த மட்டத்தை மீட்டெடுக்க, உங்கள் உடல் சேமித்து வைத்திருக்கும் கொழுப்பை எரிக்க ஆரம்பிக்கும்' எனப் பேராசிரியர் மெரிட் விளக்குகிறார்.

எனினும், உங்கள் இலக்கு மேம்பட்ட செயல்திறனை நோக்கி இருப்பின்-எடுத்துக்காட்டாக, அதிக எடையைத் தூக்கும் திறன், வேகமாக ஓடும் திறன் அல்லது அதிகமாக தாங்கிக் கொள்ளும் திறன் கொண்ட உடற்பயிற்சிகள் முடிந்தவுடன் உணவுச் சாப்பிடுவது மிகவும் முக்கியமானதாகும்.

'அது உடலை மீண்டும் இயல்புநிலைக்குத் திரும்ப உதவுகி

றது. இதனால், நீங்கள் மீண்டும் உற்சாகமாகப் பயிற்சி செய்ய முடியும். இறுதியில், இது உங்கள் இலக்கில் நேரடியாகப் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும். எடை குறைத்தல் மற்றும் செயல் திறன் ஆகியவை ஒன்றுக்கொன்று முரணாக இருக்கின்றன என மெரிட் கூறுகிறார்.

கார்போஹைட்ரேட்டுகள் (carbohydrates) அளவைக் குறைப்பது, உடல் அதிக கொழுப்பை எரிக்க உதவுகிறது என்றாலும், சில சந்தர்ப்பங்களில் இது பயனளிக்கக்கூடியதாக இருக்கலாம். ஆனால், தொடர்ந்து உடற்பயிற்சி செய்பவர்களுக்கு இது நன்கு வேலை செய்யும்.

கொழுப்பு எரிதலால் சக்தி தேவை பூர்த்தியாக முடியாத நிலை வந்தால், உடல் தனது தசைநார்களை உடைத்து குளுக்கோஸாக மாற்றத் தொடங்கும். எனவே, கார்போஹைட்ரேட்டுகளின் குறைவான உபயோகம் தசை பலவீனத்திற்கு அல்லது தசைகள் குறைவதற்கும் காரணமாகலாம். கிளைக்கஜன் (glycogen) மீள்நிறைவு மற்றும் நோயெதிர்ப்பு செயல்பாட்டில் முக்கிய பங்கு வகிப்பதால், கார்போஹைட்ரேட்டுகளின் குறைவான உபயோகம் நோயெதிர்ப்பு அமைப்புக்கும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தக்கூடும்.

கொழுப்பைக் குறைக்க உணவுப் பழக்கம் உடற்பயிற்சிக்குப் பிறகு ஏன் முக்கியம்?

உடல் பயிற்சி போன்ற செயல்பாடுகளில் ஈடுபடுவது கொழுப்பு சேமிப்பை தடுக்கும், ஆனால் உடற்பயிற்சியால் எரிக்கக்கூடிய கலோரி அளவு வரையறுக்கப்பட்டதாகும்

குறிப்பாக, விளையாட்டு வீரர்கள் அல்லாதவர்களுக்கு இது பெரிதும் பொருந்தும்.

‘உங்கள் உடலில் கொழுப்பு சேமிக்கப்படுவது, நீங்கள் பயன்படுத்தாத கூடுதல் சக்தியின் காரணமாகவே’ என விளக்கப்படுகின்றது. இதனைப் புரிந்து கொள்ள, ஒரு கிலோகிராம் கொழுப்பு சுமார் 7,000 கலோரிகளுக்குச் சமம்.

உதாரணமாக: 30 நிமிட சைக்கிள் ஓட்டத்தில் சுமார் 300 கலோரி எரிக்கப்படலாம். ஆனால், ஒரு பீட்சாத் துண்டு அல்லது ஒரு ப்ரவுனி சாப்பிடுவதன் மூலம் அதே அளவு கலோரி உடனடியாக உடலில் சேர்ந்துவிடும்.

‘ஒருவரது மொத்த உடல்நலத்திற்கு உடற்பயிற்சி அவசியம் தான், ஆனால் உடற்பயிற்சியின்போது எரியும் கலோரி அளவு, உணவின் மூலம் எளிதாக மீண்டும் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடியது’ என ஆய்வாளர்கள் தெரிவிக்கின்றனர்.

இதனால் எடை குறைப்பது தொடர்பான சரியான புரிதலைப் பெற்றுக் கொண்டு உடற்பயிற்சியில் ஈடுபடுவது அவசியம் என்பது ஆய்வாளர்களின் கருத்தாகும்.

jeyaseelan.s@thaiveedu.com

Supported by
University of Toronto
Scarborough

உரைகள்:
சுவாமி இளங்கோ
முதன்மை எழுத்தாளர்
அ. முத்துலிங்கம்
மொழிபெயர்ப்பு
எம்.பெளசர்

கவிஞர், கல்விப்பள்ளி
சேரனின்
முன்னிலையில்

உரைகள் :
துஷி ஞானப்பிரகாசம்
பி. விக்னேஸ்வரன்
பால சபேசன்
சித்தார்த்தன் மெளனகுரு

நன்றியுரை
அரசி விக்னேஸ்வரன்
CONTACT: (416) 707-9104
SIVAN ILANGKO

நிகழ்வு அனுசரணை
V AUSTRALIAN TAMIL

உறைய மறுக்கும்
காலம்!

பாண்டிச்சேர் - பதிவுகள் - ஆய்வுகள்

கவிஞர் சேரனின் படைப்புகள், எழுத்துகள் பற்றி
இருபத்தாறு ஆண்டுகள் எழுதிய பெருந்தொகுப்பு

வெளியீட்டு நிகழ்வு !
10th MAY 2025 Timing 2.30PM

Venue
University of Toronto Scarborough
Scarborough UTSC Academic
Advising & Career Centre 1265 Military Trail,
Toronto, ON, Canada, M1C 1A4

தோழமைபுடன் உங்களை
அழைக்கிறோம்!

AUSTRALIAN TAMIL

தோல் இழையத் தொற்றுடன் கூடிய அழற்சியும் சித்த மருத்துவமும்

– லெர்நிலேவ் சக்திலேவ்

தோலில் ஏற்படும் இழைய அழற்சி நோயினால் (Cellulitis) தோலானது சிவந்து வலி, வீக்கம், காய்ச்சல் போன்றவை ஏற்படும். இந்நோயானது நோய் எதிர்ப்பு சக்தி குறைவதனால் ஏற்படுகின்றது. மேலும் நீரிழிவு நோயாளர், முதியவர்கள் போன்றோர்க்கு இந்நோய் அதிகமாக ஏற்படுகின்றது. பாதங்களில் ஏற்படுகின்ற காயங்கள், பூச்சிக்கடி போன்ற பல்வேறு நிலைகளிலும் நோய் ஏற்படுவதை காணலாம்.

மாசடைந்த வளியினால் அழல், ஐயம் ஆகியன அதிகரித்து இரத்தத்தில் மாறுபாடு ஏற்படுகின்றது. இரத்தத்தில் நச்சுப்பொருள் தேக்கம் அடைந்து காணப்படுவதோடு, நோய் எதிர்ப்பு சக்தி குறைவான நிலைமையில் இந்நோயின் தாக்கம் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது. இந்நோயினை வளி, அழல், ஐயம், முக்குற்ற நிலை, வெளிநிலை காரணமாய் ஏற்படும் நோய் என வகைப்படுத்தலாம். ஆயுர்வேத மருத்துவத்தில் இந்நோயானது 'விர்ணசோப' என்று சுஸ்ருதரால் அழைக்கப்பட்டுள்ளது.

சித்த மருத்துவ முறையில் இந்நோயைக் குணப்படுத்துவதற்கு சித்த மருத்துவ தந்திரோபாயங்களை (siddha medical strategies) மேற்கொள்வது அவசியமானதாகும். இதற்கு, மாறுபாடு அடைந்த மூன்று குற்றங்களைச் சமநிலைப்படுத்துகின்ற சிகிச்சை முறைகள், மூலிகைச் சிகிச்சைகள் (herbal remedies), உணவுச் சிகிச்சை (dietary modification) நச்சு அகற்றுகின்ற சிகிச்சை (detoxification), வாழ்க்கை முறை மாற்றம் (lifestyle modification) போன்றவற்றைக் கடைபிடிக்க வேண்டும். உடலில் சேர்ந்துள்ள நச்சுப் பொருளை அகற்றுவதற்குப் பேதி மருந்தாக அகத்தியர் குழம்பு, கடுக்காய்ப் பேதி, சஞ்சீவிப் பேதி போன்றவற்றைக் கொடுக்கலாம். மேலும் கந்தகரசாயண, பறங்கிச் சூரணம், சின்னச் சிவப்புக் குளிரை, இரச கெந்தி மெழுகு, காஞ்சனார்க்குக்குலு, மஞ்சள் குளிரை, திரிபலா சூரணம் போன்றவற்றை உள்ளுக்குக் கொடுப்பதுடன் வெளிப்பிரயோகமாக மத்தன் தைலத்தைப் பயன்படுத்தலாம். சின்னச் சிவப்புக்

குளியசையானது காய்ச்சலைக் கட்டுப்படுத்துவதுடன் கிருமித் தொற்றையும் கட்டுப்படுத்தும். நீரிழிவு நோய் உள்ளவர்கள் அதற்குரிய சித்த மருந்துகளையும் பயன்படுத்த வேண்டும் இந்த நோய் நிலையில் சித்த மருந்துகளைச் சித்த மருத்துவ நிபுணர்களின் நேரடிக் கண்காணிப்பின் கீழ் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

இந்த நோய் ஏற்படாமல் பாதுகாப்பதற்குக் காலில் மண், புழுதி போன்றவை படாமல் பாதுகாத்தல், வெறுங்காலுடன் செல்வதை தவிர்த்தல், நகங்களை வெட்டிப் பராமரித்தல், நகங்களை வெட்டும்போது நகத் தின் அடி யில் தோலைக் காயப் படுத்தாத வாறு வெட்டுதல், தோல் வறட்சி அடையாதவாறு தொற்றுக் கிருமிகளைப் பாதுகாக்கக் கூடிய வேப் பெண்ணெய், அறுகம் தைலம் போன்றவற்றை முற் காப்பாகப் பயன்படுத்தலாம்.

மஞ்சள் என்பன நோய் எதிர்ப்பு சக்தியை அதிகரிக்கும். பாலில்

மஞ்சள் சேர்த்து உட்கொள்வது நோய் எதிர்ப்பு சக்தியை அதிகரிப்பதற்கு நல்லதொரு உபாயமாகும். மேலும் நெல்லிக்காய் லேகியம், அழுக்கர லேகியம் போன்றவற்றை உட்கொண்டு வருவதன் ஊடாக நோய் எதிர்ப்பு சக்தியை மேம்படுத்தலாம், சித்த மருத்துவ முறையில் அறுசுவை உணவை முக்கியப்படுத்திக் கூறுகின்றனர். அறுசுவை உணவு பயன்படுத்தும் போது பல்வேறு உணவு வகைகள் சேர்வதால் எல்லாவித ஊட்டச்சத்துகளும் கிடைப்பதானது பல்வேறு நோய்கள் ஏற்படுவதனைக் கட்டுப்படுத்துகின்றது. மேலும் கீரை வகைகள், மரக்கறி, பழங்கள், பச்சிலை மூலிகைகள், தானியங்கள், பயறு வகைகள் போன்றவற்றை உட்கொள்ளும்போது உடலில் நோய் எதிர்ப்பு சக்தி மேம்படும். தமிழர் பண்பாட்டில் சைவத்தமிழ் ஆலயங்களில் அன்னதானம், பொங்கல், மோதகம் போன்ற ஊட்டச்சத்துமிக்க உணவுகள் வழங்கப்படுவதோடு தொற்றுநீக்கி மூலிகைகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இவை தொற்றுக் கிருமிகளில் இருந்து தொற்றுகள் ஏற்படுவதைத் தடுப்பதாக அமைகின்றன.

யோகா, தியானம், மூச்சுப் பயிற்சி போன்றவற்றைச் செய்கின்றபோது மன அழுத்தம் ஏற்படாமல் நோயெதிர்ப்பு சக்தி மேம்பட உதவுகின்றது. முக்கியமாக, போதிய அளவு உறக்கம் தேவையாகும். போதுமான அளவு உறக்கம் உள்ள நிலையில் மன அழுத்தம் குறைவதோடு நோய் எதிர்ப்பு சக்தியும் மேம்படுகின்றது. எண்ணெய்க் குளியல் இந்நோய்

வராமல் தடுப்பதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. எண்ணெய்க் குளியலானது நீரிழிவு நோயாளர்களின் இரத்த வெல்ல அளவைக் குறைப்பதுடன் இரத்த அழுத்தத்தையும் குறைக்கின்றது. மஞ்சிட்டி, அறுகு போன்ற மூலிகைகள் இரத்தத்தைச் சுத்திகரிக்கின்றன. உள்ளிசாப்பிடுவதும் நல்ல தீர்வாகக் கொள்ளப்படுகிறது. கால்களைச் சுத்தமாக வைத்திருத்தல் நோய் வருமுன் காக்கும் செயற்பாடாகும். நோய் ஏற்பட்டதன் பின்னர், காலில் வீக்கம் இருக்கும்போது காலை உயர்த்தி வைத்தலும் நன்று. காலில் நீர்ச்சிரங்கு, வெட்டு காயம், ஏற்படும் போது மருந்தினைப் பயன்படுத்துவது இந்த நோய் ஏற்படாமல் தடுப்பதற்கு உதவியாக அமையும்.

கிணறு மூலம் குடிப்பதற்கும் குளிப்பதற்கும் நீர் எடுக்கும் போது கவனமாக இருத்தல் வேண்டும். தோல் நோய்கள் உள்ள நோயாளிகள் பயன்படுத்தும் கிணறுகளை இறைத்துச் சுத்தமாக வைத்திருக்கவேண்டும். இதனால் ஏனையவர்களுக்குக் கடி, சொறி, புண்கள் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்கலாம். சில நோயாளிகளின் கால்களில் அழுக்கு இருக்கும்போது புண்கள் மாறாமல் இருக்கும். இப்படியான நோயாளர்களின் கால்களைச் சவர்க்காரமிட்டு நன்றாகக் கழுவி அதன் பின் புண்ணுக்குத் தொற்று நீக்கி மூலிகை மருந்து பயன்படுத்தும் போது புண்கள் மாறும். கர்ப்பான் (Eczema) என்ற தோல் நோய் உள்ளவர்கள் சவர்க்காரத்தைப் பாவித்தால் அது ஒவ்வாமையை ஏற்படுத்தும். மேலும் தோல் நோய்கள் வராமல் பாதுகாப்பதற்கு நலங்குமா அல்லது மூலிகைக் குளிப்புத்தான் பயன்படுத்தி ஒவ்வொரு நாளும் குளிப்பதுடன் வாரத்தில் இரண்டு நாட்கள் எண்ணெய் தேய்த்துக் குளிப்புச் செய்வது நன்று. யாழ்ப்பாணக் குடா நாடு வெப்பம் மிகுந்து காணப்படுவதால் உடலைக் குளிர்ச் சிப்படுத்த எண்ணெய்க்குளிப்புச் செய்வது வரவேற்கத்தக்கது. இது தமிழர் மருத்துவத்தில் சிறப்பாகக் கூறப்படுகின்றது. மேலும் அணியப்படுகின்ற உடைகள் துவைத்துச் சுத்தமாக அணிவது அவசியமானது. இதனை 'கந்தையா னாலும் கசக்கிக் கட்டு' என்ற தமிழ்ப் பழமொழி மூலம் அறியக் கூடியதாக இருக்கின்றது. படுக்கை விரிப்புப் போன்றவற்றையும் சுத்தமாகப் பேணுவது நன்று. படுக்கை மெத்தைகளை வெயிலில் உலர விடுவது நன்று. கால்களை முகம் போல சுத்தமாகப் பேண வேண்டும். கால்களில் தோல் இழைய அழற்சி நோய் (Cellulitis) ஒருமுறை வந்தவர்கள், கால்களில் புண்கள் ஏற்படாமல் அவதானமாக இருப்பது அவசியமானதாகும். மண் தூசி போன்றன உள்ள இடங்களில் செல்வதைத் தவிர்க்க வேண்டும். நோய் எதிர்ப்பு சக்தியை அதிகரிக்கத் தினமும் வல்லாரை, முருங்கை இலை, கறி வேப்பிலை போன்ற பச்சிலைக் கீரைகள், பச்சிலை மூலிகைகள் பழங்கள் உட்கொள்வது நன்று. நோயைக் குணப்படுத்துவதில் மருந்து மட்டுமல்லாது மருத்துவருடைய சிறந்த ஆலோசனையைப் பின்பற்றி நடப்பதும் அவசியமானதாகும்.

(வளரும்...)

Vettivel.Sakthivel@thaiveedu.com

வகுப்பறையை மாணவர்கள் ஏன் வெறுக்கின்றார்கள்?

● அகமட் பிஸ்தாமி

மாணவர்களுக்கு கற்றல் - கற்பித்தல் சார்ந்த போதனைகளை அளவுக்கதிகம் வலியுறுத்தித் தீணிப்பதை விடவும் வாழ்வைப் புரியவும் வாழ்வில் எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ள சவால்களை வெற்றிகரமாக முகம் கொடுக்கவும் எதிர்பாராத நிலைமைகளின் போதும் இழப்புகளின் போதும் நிதானமிகுக்காது நிலைமை களைக் கையாளவும் கூடிய மென்திறன்களை கட்டாயம் கையளிக்க வேண்டும்.

வகுப்பறைக்கு மாணவர்கள் ஆசையுடன்தான் வருகிறார்கள். புறச்சூழலின் அழுத்தங்களை விட்டும் தற்காலிக விடுதலையாவது கிடைக்கட்டுமே, பெற்றோரின் இடை விடாத நச்சரிப்பும் திட்டு வார்த்தைகளும் ஓய்வெடுக்கட்டுமே எனும் மன நிலையுடன் தான் அதிகமான மாணவர்கள் பாடசாலைக்கு வருகிறார்கள். இது மறுக்க முடியாத உண்மை. இதனைப் புரிந்து கொள்ளாமல் எரியும் நெருப்பில் எண்ணெய் ஊற்றுவது போல பிள்ளைகள் விடயத்தில் பாடசாலை நிர்வாகமும் ஆசிரியர்களும் நடந்துகொண்டால் பிள்ளைகள் சென்று சேர்வதற்கான, அடைக்கலம் பெறுவதற்கான போக்கிடம் தான் என்ன?

சம வயது சகபாடிகளுடன் கூடிக் குதூகலித்துக் கொண் டாடி மகிழவும் தத்தமது உணர்வுகளை (emo tion) வெளிப்படுத்தவுமே மாணவர்கள் பாடசாலைக்கும் வகுப்பறைகளுக்கும் மேலதிக வகுப்புக்களுக்கும் படையெடுக்கின்றனர். பாடங்களில் உள்ள ஆர்வங்களை விடவும் தத்தமது சகபாடிகளுடன் கதைத்து உண்டு மகிழ்ந்து கலந்துரையாடி, விளையாடி பொழுது போக்குவதையே மாணவர்கள் பிரதான நோக்காகக் கொண்டுள்ளனர். இந்நிலையில் இவற்றுக்குத் தடையை விதித்து சட்ட திட்டங் களையும் வரம்பு வரையறைகளையும் இட்டு தமது ஆசை அபிலாசைகளையும் எதிர்பார்ப்புகளையும் தவிடு பொடி யாக்க நினைக்கும் தரப்புடன் இன்றைய தலைமுறை ஒரு போதும் இசைவாக்கமடையாது. அது பெற்றோராகவோ பாடசாலை நிர்வாகமாகவோ ஆசிரியர்களாகவோ இருக்கலாம். தமது எதிர்ப்பை நேரடியாக முகத்துக்கு முன்னே வெளிக்காட்டி விடும் இயல்பையும் ஆற்

றலையும் பெற்றது. இந்த துணிச்சலுக்கு சமூக ஊடகங்களும் சினிமாவும் முடிவுக்கும் முறிவுக்கும் உள்ளாகும் பெற்றோரின் குடும்ப வாழ்வும் மிகப்பிரதான காரணிகள் எனலாம்.

முன்னரை விடவும் எல்லாப்புறத்தாலும் அழுத்தங்களுக்கும் நெருக்கடிகளுக்கும் அகப்பட்டு அவற்றுக்கு மத்தியில் அவதிப்பட்டு வாழ்வைத் தள்ளும் ஒரு தலைமுறை தான் இது. அவர்களிடம் முன்னைய தலைமுறையினரிடம் இருந்த கட்டுப்பாடோ கட்டுக்கோப்போ கல்வி மீதான ஆர்வோமோ இயல்பாக வருவதே இல்லை. இதனால்தான் பாடசாலைகளில் முன்னெப்போதும் இல்லாத சிக்கல்களை ஏற்படுத்தும் தரப்பாக மாணவத் தரப்பு உருமாறி, நிலைமாறியுள்ளது. குற்றச்செயல்களுடன் நேரடியாகவும் பகிரங்கமாகவும் தொடர்புபடும் பயங்கர நிலை கண்கூடு. ஆசிரியர்களுக்கும் பாடசாலையின் சொத்துக்களுக்கும் சேதம் விளைவிக்கும் நிலை, சமூக விரோத செயல்களிலும் குற்றசெயல்களுக்கும் நேரடியாக தொடர்புபடும் நிலை, போதைப்பொருளுக்கு அடிமையாதல், முகவர்களாக நின்று செயற்படல், கடத்தல், விற்பனை செய்யும் நிலை போன்றன அன்றாடச் செய்தித்தாள்களின் கட்டமிடப்பட்ட செய்திகளாக வருவது ஆச்சரியப்படத்தக்க ஒன்றல்ல எனும் நிலை தோன்றியுள்ளது.

கற்பனை கூட செய்து பார்க்க முடியாத இந்த தலைகீழ் மாற்றத்துக்கான காரணிகளுள் பிரதானமான ஒன்று மிகப்பிழையான பிள்ளை வளர்ப்பு முறைமை தான், அடுத்து பெற்றோரின் நவீன வாழ்வொழுங்கும் கட்டமைப்பும். அடுத்து சமூக ஊடகங்களின் அளவு கடந்த செல்வாக்கு. அடுத்து

பிள்ளைகளை வழிகெடுக்கவேன்றே தயாரிக்கப்பட்டுள்ள மிகவும் கவர்ச்சிகரமான பொழுது போக்கு செயலிகள் (apps) இவற்றின் அழுத்தங்களில் இருந்தும் உடம்புப்பிடியில் இருந்தும் இந்தத் தலைமுறையை சட்டத்தால் அப்புறப்படுத்தவோ கழற்றவோ முடியாது. ஆசிரியர்களின் உளவியல் சார்ந்த அணுகுமுறைகளுடன் அன்பும் நெருக்கமும் இணைக்கப்படல் வேண்டும். மாணவர்கள் நேசிக்கும் வகையில் நெருங்கிப் பழகும் வகையில் ஆசிரியர்கள் தமது இயல்புகளை சற்று மாற்றிக்கொள்ள வேண்டிய கட்டாய தேவை எழுந்துள்ளது.

மாணவர்களுக்கு கற்றல் - கற்பித்தல் சார்ந்த போதனைகளை அளவுக்கதிகம் வலியுறுத்தித் திணிப்பதை விடவும் வாழ்வைப் புரியவும் வாழ்வில் எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ள சவால்களை வெற்றிகரமாக முகம் கொடுக்கவும் எதிர்பாராத நிலைமைகளின் போதும் இழப்புகளின்போதும் நிதானமிழக்காது நிலைமைகளைக் கையாளவும் கூடிய மென்திறன்களை கட்டாயம் கையளிக்க வேண்டும். இன்று புத்தகங்களின் சுமையால் மாணவர்களின் மூளை சிதைக்கப்பட்டு வருகிறது போலவே அக புற சூழல் அழுத்தங்களால் மெல்லிய இதயங்களும் உணர்வுகளும் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. இதனால் மன அழுத்தங்களும் வியாதிகளும் அவர்களைப் பாடாய்ப் படுத்துகின்றன. வாழ வேண்டிய பருவத்தில் சிக்கல்களைச் சமாளிக்க முடியாமல் விரக்தியும் வெறுப்பும் ஆட்கொண்ட நிலையில் இடை நடுவில் வாழ்வை முடித்துக் கொள்ள முற்படும் அவலமும் நிகழ்கிறது.

பிள்ளைகளுக்கு வாழ்க்கை பற்றிய பிடிப்பும் பிடிமானமும் அறுபடாத வகையில் வகுப்பறைச் செயற்பாடுகளை ஆசிரியர்கள் மிகவும் உன்னிப்பாகவும் உணர்வுபூர்வமாகவும் அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும். குடும்பப் பின்புலங்களை, மாணவர்களது இயல்புகளை, நோய் நிலைமைகளை, பொருளாதார சூழலை ஓரளவேனும் தெரிந்து அதற்கு ஏற்றாற்போல நடந்துகொள்ள வேண்டும். ஆசிரியர் பணி என்பது தொண்டாக, சேவையாக, கடமையுணர்வுடன் எதிர்காலத் தலைமை மற்றும் தலைமுறை உருவாக்கமாகக் கருதி மன சாட்சிக்கு விரோதமின்றி மேற்கொள்ளவேண்டிய ஒன்றாகும்.

மாணவர்களின் மன இயல்பைப் புரியாமல் எப்போதும் நச்சுரித்து நக்கல் நையாண்டியுடன் நோகடித்து நெருடலுக்கு ஆளாக்குவதன் ஊடாக வகுப்பையும் ஆசிரியர்களையும்

பாடசாலையையும் கல்வியையும் கல்வித்துறையையும் கடுமையாக வெறுக்கும் நிலை ஏற்படுமளவுக்கு நடந்துகொள்ளக்கூடாது. ஜோஜ் பெர்னாட்ஷா சொல்வது போல 'எப்போது பாடசாலைக்கு விடுமுறை என்று அறிவித்தால் குழந்தைகள் மனம் வருந்துகிறார்களோ, பாடசாலை வேண்டும் என்று அடம்பிடித்து விடாப்பிடியாக இருப்பார்களோ அப்போது தான் உண்மையான கல்வி நடைபெறுகின்றது என்று அர்த்தம்'.

இந்த சுமுகமான இயல்பான நிலையை மீள உருவாக்க வேண்டியது பாடசாலை ஆசிரியர்களின் தலையாய பணி. ஆசிரியர்கள் மாணவர்களைக் கௌரவமாக அணுகி பணியாற்ற வேண்டும். ஆசிரியர்களை வாழ்வின் தவிர்க்கவே முடியாத முன் மாதிரிகளாகக் கொள்ளும் அளவு வாழ்ந்து காட்ட வேண்டும். முன்னாள் இந்திய ஜனாதிபதி அப்துல் கலாம் அவர்கள் இப்படிச் கூறுவார்கள் 'நம் கல்வி உருவாக்க வேண்டியது அஞ்சி ஒளிந்தோடும் பிரஜையை அல்ல, மனவலிமை, சுயகட்டுப்பாடு, ஆளுமை, தலைமைத் துவப் பண்பு மிக்க இளைஞர்களைத்தான்'.

தத்தமது எதிர்காலம் குறித்து ஒளிமயமான கனவுகளை, கற்பனைகளை காட்டி கற்பிக்கும் ஆசான்களை யார் தான் வெறுப்பார்கள்? விரண்டோடுவார்கள்? விருப்பம் கொள்ள மாட்டார்கள்? ஆசிரியப் பணி என்பது மலை போன்ற பாரமான தலையாய பணி. சில்லறைக்கடை செய்வோரும் வியாபாரம் செய்வோரும் இயந்திரங்களைக் கையாள்வோரும் இதனைச் செய்ய முடியாது. இது இதயங்களோடு தொடர்பான பணி. கொஞ்சம் ஈரமும் இரக்கமும் தேவை. இன்முகம் தேவை. இவை எதுவுமற்று நடைபிணங்களாக வந்து இயந்திரத்தனமாக ஈவிரக்கமற்று நடக்கும் ஆசிரியர்களின் நடத்தையால்தான் பிள்ளைகள் கல்வியை வெறுக்கின்றனர். சமூகத்தை வெறுக்கின்றனர். இராணுவத்தனமாக நடக்கும் சர்வாதிகாரப் போக்குக் கொண்டு கெடுபிடிக்கும் கொடுமையும் தண்டனையும் தயவு தாட்சணை எதுவுமின்றி நடந்துகொள்ளும் ஆசிரியர்களின் முன்னால் மாணவர்கள் நவதுவாரங்கள் அனைத்தையுமே அடக்கிக்கொண்டு தான் இருப்பார்கள். உள்ளுக்குள் அனைத்தும் கனன்றுகொண்டிருக்கும். குமுறிக்கொந்தளிக்கும். ஒருகட்டத்தில் வெடித்துச் சிதறும். அளவு கடந்த ஆசிரிய சர்வாதிகாரத்தை எதிர்த்து கடுமையான தொனியில் வினாத்தொடுத்து அப்பட்டமாகவே எதிர்க்கும் நிலை உருவாகும். 'சாது மிரண்டால் காடு கொள்ளாது' எனும் நிலையை வகுப்பறைக்குள் ஆசிரியர்கள் உருவாக்கினால் மாணவர்களது மன நலனும் கெடும். ஆசிரியர்களது மன நலனும் கெடும். இது ஆரோக்கியமான அறிகுறியாக அமையாது.

ஆசிரியர்கள் தங்களைக் கொஞ்சம் மாற்றிக்கொண்டால் மாணவர்கள் மிக விறுவிறுப்புடன் விரைவாகவே தம்மையும் தம் நிலைப்பாடுகளையும் மாற்றிக்கொள்வார்கள். வெற்றிகரமான மாற்றங்கள் பாடசாலையில் வெளிப்படத் தொடங்கும்.

bisthamy.ahamed@thaiveedu.com

காப்புறுதி செய்பவர்களின் உரிமையும் கடமையும்

— செந்தூரன் புனிதவேல்

காப்புறுதி செய்பவன் என்பதனால் என்னிடம் காப்புறுதி செய்ய வருபவர்களுக்கு சில உரிமைகளும் கடமைகளும் உண்டு. அவற்றை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வதனால் உங்களுக்கு நீங்கள் செய்யப்போகும் காப்புறுதி பற்றிய தெளிவான அறிவு இருக்கும். ஒரு பொருள் வாங்கும்போது அதனைப்பற்றிய தெளிவான அறிவு இருப்பது அவசியம் அல்லவா?

- நீங்கள் வாங்கும் காப்புறுதியைப் பற்றிய தெளிவு உங்களுக்கு இருக்கவேண்டும். நீங்கள் காப்புறுதியை பெறும் வேளையில் காப்புறுதி முகவர் உங்களுக்கு எளிதான முறையில் அக்காப்புறுதி எப்படி, எவ்வாறு இயங்குகிறது என்பதை விளக்குவதற்கு கடமைப்பாடு உடையவராவார். அத்துடன், ஏற்கனவே ஏற்றுக்கொண்ட காப்புறுதியில் ஏதாவது மாற்றங்கள் செய்வதனால் உங்களுக்கு குறைந்த பட்சம் முப்பது நாட்கள் முன்னறிவித்தல் கொடுக்க வேண்டும். காப்புறுதி காலம் முடிவடைவதற்கு முப்பது நாட்களுக்கு முன்பே புதுக் காப்புறுதிக்கான உடன்படிக்கையை உங்களுக்கு அனுப்பி வைக்க வேண்டும்.
- உங்களைக் காப்புறுதி செய்த அமைப்பிலிருந்து, உங்கள் காப்புறுதிக்கேட்பனவினை கவனிப்பவர் தரமான அறிவுடையவராய் இருக்கவேண்டும் என நீங்கள் எதிர்பார்க்கலாம். உங்கள் கேட்பனவை ஏதாவது காரணத்துக்காகக் கொடுக்க மறுத்தால் அதற்கான விளக்கத்தை தரவேண்டிய கடமையும் காப்புறுதி அமைப்புக்குண்டு.
- ஏதாவது நல்ல காரணத்துக்காக காப்புறுதி அமைப்பு எடுத்த முடிவு பிழை என நீங்கள் எண்ணினால், காப்புறுதி அமைப்பிலேயே அதற்கான தீர்வு குறித்துத் தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்திருப்பார்கள். ஆனால், அவர்கள் தீர்மானம் உங்களுக்கு ஏற்பில்லாதிருப்பின் மாகாணத்தினால் General Insurance Ombud Service எனும் சுயாதீனமான இயங்கும் அமைப்பில் உங்கள் அதிருப்தியை முன்வைக்கலாம், அதன் முடிவுதான் இறுதி முடிவாக ஏற்கப்படும்.
- வாடிக்கையாளருடைய தகவல்களைக் காப்புறுதி அமைப்பு இரகசியமாக வைத்திருக்க கடமைப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் மற்றைய அமைப்புகள், ஸ்தாபனங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள முடியாது. இது கனடிய தனியார் தகவலுக்கான சட்டத்திற்கு உட்பட்டதாக இருக்கும். உங்களுக்கு உங்கள் தகவல்கள் காக்கப்படுவதற்கான கட்டுப்பாடுகளை கேட்டுப் பெறுவதற்கு உரிமை உண்டு.

இப்போது காப்புறுதி செய்பவருடைய உரிமைகள் பற்றிக் கவனித்தோம். இனி காப்புறுதி செய்பவருடைய கடமைகள் என்ன என்பதையும் சற்றுக் கவனிப்போம்.

- முதல் தலையாய கடமை காப்புறுதியில் இருக்கும் தெரி

யாத சந்தேகங்களைக் கேட்டு தெளிவு பெறவேண்டும். உங்களுக்கு காப்புறுதி செய்பவரிடம் உங்கள் தேவைகளைத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்வதுடன், தெரியாதவற்றை கேட்டுத் தெளிவு பெற்றுக் கொள்ளுங்கள். உங்கள் தேவைகளைத் தெளிவாகச் சொன்னால்தான் அவர்கள் உங்களுக்கு உகந்த காப்புறுதியைச் சிபாரிசு செய்ய முடியும். உங்கள் மாதாந்த கட்டுப்பணத்தை உரிய காலத்தில் கட்டவேண்டும் அல்லாவிடில் சில காலத்திற்கு காப்புறுதி இல்லாதிருக்கும், அல்லது காப்புறுதி முற்றாக நிறுத்தப்படும்.

- நீங்கள் கொடுக்கும் தகவல்களுக்கு நீங்களே பொறுப்பாளியாவீர்கள். காப்புறுதிக்கான உடன்படிக்கை நீங்கள் கொடுக்கும் தகவல்களிலிருந்துதான் தயாரிக்கப்படுகிறது. அதனால், தகவல்களுக்கு நீங்களே பொறுப்பானவர். மேலும் உடன்படிக்கையில் ஏதும் கேள்விகள் இருப்பின் காப்புறுதி முகவரிடம் கேட்டு தெரிந்து கொள்வதும் உங்கள் கடமையாகும். அவருக்கு விளக்குவதற்கு மட்டுமே முடியும்.
- ஒரு காப்புறுதி உடன்படிக்கை கையொப்பமிட்டு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டபின், முதல் தந்த தகவலில் ஏதும் மாற்றம் இருந்தால் அதனை அதிகரிக்க வேண்டிய கடமை உங்களுடையதாகும். அப்படி அறிவிக்காதவிடத்து ஏதாவது இழப்பு ஏற்பட்டு கேட்பனவு கேட்கும்வேளையில் காப்புறுதி அமைப்பு இழப்பை ஈடுசெய்ய மறுக்கலாம். உதாரணமாக: நீங்கள் வாகனக் காப்புறுதி செய்யும் வேளையில் நீங்கள் ஒருவர்தான் வீட்டில் ஓட்டுநராக இருக்கும் வேளையில், உங்கள் பிள்ளை வாகனச் சாரதி பத்திரம் பெற்றிருப்பின் அதனை அறிவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளீர்கள். இல்லாவிடில் பிள்ளை வாகனத்தைச் செலுத்தி விபத்துக்குள்ளானால் உங்கள் இழப்புகள் ஈடு செய்யப்படாது போகலாம். அதே போல், வீட்டி இருந்து வேலை செய்ய முற்படும் வேளையில் அல்லது வீட்டில் இன்னொருவருக்கு பகுதியை வாடகைக்கு விடுகையில் காப்புறுதி அமைப்புக்கு அறிவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளீர்கள்.

இறுதியாக ஒரு முக்கியமான விடயம் என்னவென்றால், விபத்து அல்லது இழப்பு ஏற்படும் வேளையில், எல்லா விடயங்களையும் விளக்கமாகவும் நேர்மையாகவும் கொடுக்க வேண்டிய கடமைப்படும் உங்களுக்கும் உண்டு.

senthuran.p@thaiveedu.com

பாவனையும் பராமரிப்பும்

- வேலா சுப்பிரமணியம்

ஒரு வீட்டில் முக்கிய அம்சமாக இருக்கும் சமையறையில் இருக்கக்கூடிய இயந்திர சாதனங்கள் பற்றியும் இதர கூறுகளின் பாவனை பற்றியும் தொடர்ந்து குறிப்பிட வேண்டியது பொருத்தமானது.

பாத்திரம் கழுவும் இயந்திரம் (Dish Washer)

தற்போது கட்டப்படும் வீடுகளிலும் சரி, தொடர் மாடிக் குடியிருப்புகளிலும் சரி Dish Washer பொருத்தப்படுவது ஒரு இயல்பான அம்சமாகக் காணப்படுகிறது. இயந்திரமயமாக்கப்பட்டிருக்கும் வாழ்க்கை எனும் வட்டத்தில் சுழன்று கொண்டிருப்பவர்களுக்கு இது மிக அவசியமான தொன்றாகவே காணப்படுகிறது. குறிப்பாக இளைஞர்களது வாழ்வில் இது அதி முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது. மறுபுறம் வயதானவர்களுக்கும் வேறு சிலருக்கும் Dish Washer என்பது பாத்திரங்களைக் களஞ்சியப்படுத்தும் ஒரு பெட்டகமாகக் காணப்படுகின்றது. புதிய வீடுகள் சிலவற்றில் ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட Dish Washers பொருத்தப் பட்டிருப்பதையும் இங்கு குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

தற்போதய சந்தையில் சாதாரண அம்சங்கள் தொடக்கம் பல உச்சமான அம்சங்கள் வரை உள்ளடக்கிய பலவித Dish Washer-கள் பல வித நிறுவனங்களினால் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு சந்தைப் படுத்தப்படுகின்றன. சுமார் \$500 டொலர்கள் தொடக்கம் \$5,000 டொலர்கள் வரை அதன் தன்மையைப் பொறுத்து விலை வேறுபட்டிருப்பதை அவதானிக்கலாம்.

பாவனை என்று வரும் போது ஒரு தடவை முழு அளவில் நிரப்பப்பட்ட பாத்திரங்களைக் கழுவி, உலர்த்தி எடுக்க 2 தொடக்கம் 2:30 மணித்தியாலங்கள் தேவைப்படும். தொடர்ச்சியாக ஓர் இயந்திரத்தை நீண்ட நேரம் இயங்க வைக்கின்றபோது மின்சாரச் செலவு அதிகமாக இருக்கும் என்பது தவிர்க்க முடியாதது. எனவே மின்

சாரச் செலவைக் கட்டுப்படுத்த பின்வரும் சில யுக்திகளைப் பாவிக்கலாம்.

- பாத்திரங்களை அடிக்கடி கழுவுதைத் தவிர்த்து அவற்றைச் சேகரித்து நாள் முடிவில் கழுவவைப்பது சிறந்தது.
- மின்சாரக் கட்டணம் குறைவாக இருக்கும் காலப்பகுதியாகிய Off Peak வேளைகளில் இவ் இயந்திரங்களைப் பாவிப்பது உசிதமானது.
- குறிப்பாக இரவு 7 மணிக்குப் பின்னர் இவற்றை இயங்கும்

விதத்தில், பொருத்தப்பட்டிருக்கும் Delay Start-ஐ பாவித்து இயக்குவது மேலும் புத்திசாலித்தனமானது.

- வேண்டத்தகாத இடர்களைத் தவிர்க்க வேண்டுமானால் மனித நடமாட்டம் உள்ள காலப்பகுதியில், அதாவது இரவு நித்திரைக்குச் செல்லமுன் இவற்றைப் பாவிப்பது சிறந்தது.
- மேலதிக மின்சாரச் செலவைக் குறைக்க வேண்டுமானால் இந்த இயந்திரங்களின் இயக்கத்தில் ஓர் அம்சமாக இருக்கும் உலர்த்தியைப் பாவிக்காது கழுவுவதற்கான தெரிவுகளும் உண்டு என்பதைக் கவனத்திற் கொள்ளவும்.
- நீண்டகாலம் இந்த இயந்திரத்தைப் பாவிக்காது பூட்டி வைப்பதாலும் சில இடர்களைச் சந்திக்க வேண்டும் என்பதையும் கவனத்திற் கொள்ளவும். அதாவது பொருத்தப்பட்டிருக்கும் 'Rubber Seals' பலகாலம் இயங்காது இருந்தால் வரட்சியாகி கடினமாகதாகவோ அல்லது அவற்றில் வெடிப்புகள் ஏற்படுவதற்கோ வாய்ப்புகள் உள்ளது. அதனால் தண்ணீர்க் கசிவுகள் ஏற்படுவதும், இறுதியில் அவற்றைப் பிரதியீடு செய்ய வேண்டிய சந்தர்ப்பமும் ஏற்படலாம் என்பதையும் கவனத்திற் கொள்ளவும். எனவே 6 மாதத்திற்கு ஒரு முறையாவது இவற்றைப் பாவிப்பது சிபாரிசு செய்யப்பட வேண்டிய தொன்று.

குளிர்சாதனப் பெட்டி (Fridge):

வெளிநாட்டு வாழ்க்கையில் குளிர்சாதனப் பெட்டி என்பது மிக இன்றியமையாத ஒன்றாகக் காணப்படுகிறது என்பதில் மாற்றுக் கருத்து இருக்க முடியாது. சமையல் அறை இல்லாது வாழலாம் ஆனால் ஒரு குளிர்சாதனப் பெட்டியில்லாது வாழமுடியாது என்ற ஒரு நிலையே காணப்படுகிறது.

கிழமைக்கு ஒரு தடவையோ அல்லது இரண்டு தடவையோ சமைப்பது தான் சாதாரண நடைமுறை. ஒரு சில விதி விலக்குகள் இருக்கலாம். சில உயிரினங்களின் வாழ்வுக் காலத்தை விட அவை குளிர் சாதனப் பெட்டியில் உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் காலம் தான் அதிகமானது.

குளிர்சாதனப் பெட்டியின் முக்கியத்துவம் கருதி அதன் உற்பத்தியாளர்களும் பலவித அளவுகளிலும் வடிவத்திலும் பல வித புதிய தொழில் நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தி புதிய குளிர் சாதனப் பெட்டிகளை அறிமுகம் செய்த வண்ணமே இருக்கிறார்கள். கடந்த பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் குளிர்சாதனப் பெட்டிகளில் உறைந்து விடும் பனிக்கட்டிகளை (ICE) சுத்தம் செய்வது என்பது சராசரியாக மாதமொருமுறை ஒரு பாரிய வேலையாக இருந்தது. ஆனால் தற்போதவை ICE கட்டிகள் உருவாகாத விதத்தில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

குறிப்பாக Internet, TV Screen உள்ளிட்ட குளிர் சாதனப் பெட்டிகள் கூட பாவனைக்கு வந்துவிட்டன. YouTube, AI என்பனவற்றை தேடி வேறு இடம் போகத் தேவையில்லை. Samsung நிறுவனத்தினால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ள Refrigerator with Family Hub and AI Vision என்ற

குளிர்சாதனப் பெட்டி இதற்கு ஒரு சிறந்த உதாரணம். YouTube-ஐயும் Internet-ஐயும், நம்பி சமையலில் குதிக்கும் இளைஞர்களுக்கும் இது ஒரு வரப்பிரசாதம்.

தொழில் நுட்பம் அதிகரிக்க அதிகரிக்க அவற்றால் ஏற்படும் சிக்கல்களும் அதிகரிப்பது தவிர்க்க முடியாதது. எனவே இவற்றைப் பராமரிப்பதிலும் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டியது அவசியமானது.

நவீன குளிர்சாதனப் பெட்டிகளில், பார்ப்போர் கண்ணுக்குத் தெரியாத மறைவான இடத்தில் Heating Elements பொருத்தப்பட்டிருக்கும். தொடர்ந்து குளிருட்டப்படுவதால் உறை நிலை அடைந்து பனிக்கட்டியாகும் படலத்தை உருகவைப்பது இதனுடைய தொடர்ச்சியான தொழிற்பாடு. உருகிவிடும் நீர், குழாய்கள் மூலம் Compressor-ன் மேற்பகுதியில் பொருத்தப்பட்டிருக்கும் Evaporator தட்டில் சேகரிக்கப்பட்டு ஆவியாக்கப்படுவது திரை மறைவில் நடைபெறும் தொழிற்பாடு. ஆனால் இனிப்புப் பதார்த்தங்களை குளிர்சாதனப் பெட்டிகளில் திறந்தபடி வைப்பதும் ஒரு தரம் சொண்டில் வைத்த பின்னர் Coke, Sprite போன்ற can களை இத

னுள்ளே உறங்க வைப்பதும் அரைகுறையான நிலையில் இருக்கும் ICE Cream Corn போன்றவற்றை வீண் விரயத்தைக் கருத்திற் கொண்டு குளிர்சாதனப் பெட்டியில் வைப்பதும் நாம் நடைமுறையில் பல வீடுகளில் காணும் அவலங்கள். குறிப்பாக சிறுவர்கள் இருக்கும் வீடுகளில் இது சர்வசாதாரணம்.

இங்கு கவனிக்க வேண்டியதென்ன வென்றால் இனிப்புப் பதார்த்தங்கள் சிந்தப்படும்போது பசைத் தன்மை கொண்ட அவை வழிந்தோடி சாதாரண இயக்கத்திற்காகப் பொருத்தப்பட்டிருக்கும் குழாய்களையும் துவாரத்தையும் அடைத்துவிடும். இதனால் Defrost and Evaporation Process தடைப்படுகின்றது. இதன் விளைவாக குளிர்சாதனப் பெட்டியில் ICE உறைந்திருப்பதையும், தண்ணீர் வழிந்தோடுவதையும் காண முடியும். அத்துடன் வைக்கப்படும் பொருட்கள் பழுதாகி விரயமாக்கப்படுவதும் தவிர்க்க முடியாதது. முதலில் பால் பழுதாவதைப் பார்க்கலாம். படிப்படியாக ஏனைய பொருட்கள்.

இத்தகைய பழுதுகளைத் திருத்த ஒரு தொழில் நுட்ப வல்லுநரை அழைக்க வேண்டியதும் வருபவர்கள் அதை இதைச் சொல்லி தங்கள் பைகளை நிரப்புவதையும் சந்தித்தே ஆக வேண்டும். எனவே குளிர்சாதனப் பெட்டிகளை சுத்தமாகவும் கவனமாகவும் பாவிப்பது பல ஆயிரம் டொலர்களை சேமிக்க உதவியாக இருக்கும் என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ளவும்.

குறைந்தது 1-3 மாதத்திற்கு ஒரு முறையாது சுவருடன் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும் குளிர்சாதனப் பெட்டிகளை வெளியே இழுத்து பிற்பகுதியில் இருக்கும் Air Filter தட்டுகளை சுத்தம் செய்வது அல்லது Vacuum செய்வது மிக அவசியமானது. குளிர்சாதனப் பெட்டிகளின் இயக்கத்தை உச்ச நிலையில் வைத்திருக்கவும் அவற்றின் ஆயுட் காலத்தை நீடிக்கவும் இவை வழிவகுக்கும்.

(தொடரும்...)

velasubramaniam@thaiveedu.com

விண்வெளியில்

எதிர்கொண்ட சோதனையும் சாதனையும்

குரு அரவிந்தன்

சுனிதாவும் புட்ச்சும் ஒருவரை ஒருவர்

பார்த்துக் கொண்டார்கள். அவர்கள் மௌனமாக இருந்தாலும், அவர்களது கண்கள் ஆயிரம் கதைகள் சொல்லின, அவர்களுக்கு கண்களின் வார்த்தைகள் புரிந்தன. இன்னும் சற்று நேரத்தில் அவர்களது பயணம் ஆரம்பிக்கப் போகிறது. காலநிலை எல்லாம் சரியாக இருந்ததால் பயணத்தில் எந்தத் தடையும் இருக்காது என்று அவர்கள் நம்பினார்கள். இது அவர்களாகவே ஏற்றுக் கொண்ட ஆபத்தான

ஒரு பரீட்சார்த்தப் பயணம், பயணத்தின் காலம் அதிகநாட்கள் இல்லை, எட்டேஎட்டு நாட்கள்தான்!

ஒருவரை மட்டுமே நம்பியிருக்கக்கூடாது. அவசரத்துக்கு உதவுவதற்கு இன்னும் சிலர் தேவை என்ற நம்பிக்கையோடுதான் அவர்களின் அந்தப் பயணம் ஆரம்பமானது. அதனால்தான் புதியவர்களுக்கும் சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு வழமையாகப் பாவிக்கும் 'ஸ்பேஸ்எக்ஸ்' என்ற விண்கலத்திற்குப் பதிலாகப் புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட போயிங்கின் 'ஸ்டார் லைனர்' என்ற விண்கலத்தை அவர்கள் தெரிவுசெய்ய வேண்டியிருந்தது.

புளோரிடாவில் உள்ள கேப் கனாவரில் ஏற்கனவே திட்டமிட்டபடி அவர்கள் தயாராக நின்றார்கள். என்ன நடக்கப் போகிறது என்பது தெரியாது. முதன் முதலாகப் பயணிக்கும் விண்கலம் என்பதால் மனதில் சாதுவான பயம் இருந்தது. ஆனால் இதையெல்லாம் தாங்கக்கூடிய வகையில்தான் அவர்களுக்கு நாசா நிறுவனத்தினர் 'எதிர்பார்க்காததை எதிர்பார்க்க' பயிற்சி கொடுத்திருந்தார்கள். எந்த நிமிடமும் எதுவும் நடக்கலாம் என்பதைத் தெரிந்துதான் இந்த ஆபத்தான பணியை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்கள்.

அன்று புதன்கிழமை யூன் மாதம் 5-ஆம் திகதி 2024. கேப்கனாவரில் இருந்து அட்லஸ் வி என்-22 ரொக்கெட்டில் ஏவுகணை வளாகம் 41-இல் இருந்து ஏவப்பட்ட போயிங் ஸ்டார்லைனர் விண்கலத்தில் 59 வயதானசுனில் வில்லியம்ஸ் மற்றும் 62 வயதான புட்ச் வில்மோர் ஆகிய இருவரும் விண்வெளி நோக்கிய தங்கள் பயணத்தை ஆரம்பித்தனர். விண்வெளிக்குச் சென்று எட்டு நாட்களில் திரும்பிவிடலாம் என்ற நம்பிக்கையோடு அவர்கள் புறப்பட்டார்கள்.

இம்முறை திரும்பிவந்ததும் கிறிஸ்மஸ் விடுமுறைக்குத் தங்கள் குடும்பத்தோடு எங்கேயாவது சென்று அவர்களுடன் விடுமுறையை மகிழ்ச்சியாகச் செலவிடவேண்டும் என்றெல்லாம் திட்டம் போட்டிருந்தார்கள். சற்றுத் தூரம்தான் பயணித்திருப்பார்கள், விண்கலத்தின் உந்துவிசையில் ஏதோ தவறு இருப்பதை அவதானித்தார்கள். இயந்திரக் கோளாறு காரணமாகப் பயணத்தில் ஏதாவது நடந்து விடுமோ என்று உள்மனது சஞ்சலப்பட்டது. ஏற்கனவே விபத்தில் சிக்கிய கொலம்பியா விண்கலம், சலஞ்சர் விண்கலம் என்று ஒவ்வொன்றாக மனவோட்டத்தில் விண்கலத்தைவிட வேகமாக வந்து போயின. இந்தவிண்கலத்திற்கு என்னநடந்தது என்று தெரியவில்லை. திட்டமிட்டபடி எல்லாம் நடந்ததா? அல்லது விதி அவர்களுடன் விளையாட நினைத்ததா?

இந்தபணியின் முக்கியநோக்கம் மனிதர்கள் விண்வெளிக்குப் பயணிப்பதற்கு புதிதாக அமைக்கப் பெற்ற 'ஸ்டார்லைனர்' என்றவிண்கலத்தைப் பாவிக்கலாமா என்பதுதான். அதைச் சோதித்துப் பார்ப்பதற்காகத்தான் அவர்கள் பயணித்தார்கள். ஒரு காலத்தில் சோவியத் ஒன்றியத்தின் சோயுஸ் விண்கலம் மட்டுமே இதற்கான பாவனையில் இருந்தது. இந்தமுயற்சி சரியாக அமைந்தால் இனிவருங் காலங்களில் விண்வெளி வீரர்களை சர்வதேச விண்வெளி நிலையத்திற்கு கொண்டுசெல்வதற்கு ஸ்பேஸ்எக்ஸ் என்ற இதுவரை சேவையாற்றிக் கொண்டிருக்கும் விண்கலம் போல இதையும் மாற்று விண்கலமாகப் பாவிக்கலாம் என்ற திட்டமும் நம்பிக்கையும் நாசாநிறுவனத்திடம் இருந்தது.

அதனால்தான் புதிதாக அமைக்கப்பட்ட இந்த விண் கலத்தின் பரீட்சார்த்த பயணம் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

2020-ஆம் ஆண்டுமுதல் ஸ்பேஸ்எக்ஸ் நிறுவனத்தினர் 'க்ருடி ராகன்' என்ற விண்கலத்தைத்தான் விண்வெளிப் பயணத் திற்குப் பயன் படுத்துகின்றார்கள். விண்வெளிநிலையத் திற்குச் செல்வதற்கு இந்த விண்கலத்திற்குச் சராசரி 25 மணி நேரம் எடுக்கிறது. இந்த விண்வெளிநிலையம் ஐந்துநாடு களின் பிரதிநிதிகளின் ஒத்துழைப்புடன் அமைக்கப்பெற்று குறைந்த புவிக்ரந்துப்பாதையில் பராமரிக்கப்படுகிறது. NASA (அமெரிக்கா), Roscosmos (ரஷ்யா), ESA(ஐரோப்பா), JAXA (ஜப்பான்) மற்றும் CSA (கனடா)ஆகியநாடுகள் இதற்குப் பொறுப்பாக இருக்கின்றன. இதே போன்ற 'தியாங்கோங்' என்ற விண்வெளி நிலையம் ஒன்று சீனாவிடமும் இருக் கின்றது. ஆனால் அது இதைவிட இரண்டு மடங்கு சிறியது.

குறிப்பிட்டபடி எல்லாமே சரியாக நடந்தன. உந்துவிசையில் பிழை இருந்தாலும், திட்டமிட்டபடி ஸ்டார்லைனர் பூமியில் இருந்து வானத்தில் 253 மைல்கள் உயரத்தில் இருந்த சர்வதேச விண்வெளிநிலையத்தை நோக்கிப் பறந்தது. இந்த விண்வெளி நிலையம் 2000-ஆம் ஆண்டுதொடக்கம் 25 வருடங்களாக விண்வெளியில் பணியாற்றி வருகின்றது. 22 நாடுகளில் இருந்து சுமார் 280 விண்வெளிவீரர்கள் வரை இதுவரை இங்கு வருகை தந்திருக்கிறார்கள். இதுவரை 676 பேர் விண்வெளிக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். பூமியைப்போல ஈர்ப்பு இல்லாததால், இங்கு பணிபுரிபவர்கள் மிதந்துகொண் டுதான் பணியாற்றவேண்டும்.

பயணத்தின் போது, ஸ்டார்லைனரின் தானியங்கியில் திடீரென ஏதோகோளாறு ஏற்பட்டதை அதற்குப் பொறுப்பான விண்வெளிவீரர் புட்ச் வில்மோர் அவதானித்தார். எனவே விண் கலத்தை கைமுறையாக அவர் கட்டுப்படுத்தவேண்டியிருந்தது. ஆனால் புதிய முறையில் விண்கலம் வடிவமைக்கப் பட்டிருந்ததால் அவர் சற்றுக் குழப்பமடைந்தார். விண்க லத்தைத் தாங்கள் செல்லவிரும்பிய திசையில் நகர்த்தும் திறனை வில்மோர் சற்று நேரம் இழந்திருந்தார். ஆனாலும் அவருக்கும் அவரோடு பயணித்த அவரது சக விண்வெளிவீ ரரான சுனிதாவில்லியம்ஸிற்கும் தாங்கள் எங்குசெல்ல வேண்டும் என்பது தெரியும். ஒருவிதமாக விண் கலத்தைத் தாங்களாகவே இயக்கி விண்வெளி நிலையத்தை நெருங்கியிருந்தார்கள்.

விண்கலத்தின் உந்துதல்களில் கோளாறு ஏற்பட் டதால், விண்வெளிநிலையத்தோடு அதை இணைப்பது கடினமான காரியமாக இருந்தது. தற்செ யலாக விண்வெளி நிலையத்துடன் மோதிக் கொண்டால், அதில் இருப்பவர்களின் உயிருக்கும் ஆபத்து ஏற்படலாம். இத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில், அவர்கள் திரும்பி பூமிக்கு வரவேண்டும். ஒத்துழைக்க மறுக்கும் ஒரு விண்கலத்தோடு விண்வெளிநிலை யத்தை நெருங்குவது ஸ்டார்லைனரில் இருந்த வில்மோர் மற்றும் வில்லியம்ஸிற்கும் மிகவும் ஆபத்தான செயலாகத் தெரிந்தது.

விண்கலங்கள் விண்வெளிநிலையத்தை நெருங் கும்போது, அவை இரண்டு கற்பனைக் கோடுகளைப் பயன்படுத்துகின்றன. இதில் ஒன்றுஆர்-பார் ஆகும், ஆர் என்பது ஆரத்தைக் குறிக்கும். இது விண்வெளிநிலை யத்தை பூமியின் மையத்துடன் இணைக்கும் கோடாகும். வி-பார் என்பது விண்வெளிநிலையத்தின் திசை விரைவுதி சைச்சாரி (velocity vector) ஆகும். விண்வெளிநிலையத்தை நெருங்கியபோது, உந்துதலில் ஏற்பட்ட சிக்கல்கள் காரணமாக, ஸ்டார்லைனர் விண்வெளி நிலையத்திலிருந்து சுமார் 850 அடி விலகியிருந்ததால், வில்மோர் விண்க லத்தைக் கைமுறையாகக் கட்டுப்படுத்த வேண்டியிருந்தது.

ஆனால் இறுதி அணுகலுக்காக விண்கலத்தின் கட்டுப் பாட்டை விட்டுவிடுமாறு தரையில் இருந்து கட்டளைவந் தபோது, வில்மோர் அவ்வாறு செய்வதற்குத்தான் பயப்படுவ தாகக் கூறினார். மீண்டும் கணினியின் பயன்முறையில் சென்றால், தேவைஏற்படின் அதன் கட்டுப்பாட்டைத் திரும்பத் தான் பெறுவது சாத்தியமில்லை என்பதால் அவர் கவலைப் பட்டார்.

தற்செயலாக விண்கலம் இணையும்போது விண்வெளி நிலைய அவசரநிலை ஏற்பட்டால், அவர்கள் என்னசெய்வது? அவர்கள் அவசரகாலப் புறப்பாட்டிற்காக ஸ்டார்லைன ருக்குப் பின்வாங்கவேண்டுமா அல்லது அங்கு தரித்துநிற்கும் மற்றவிண்கலத்தில் ஏறவேண்டுமா? இதுவரை அவர்கள் அனு பவித்த பிரச்சினைகள் காரணமாக இதெல்லாம் முடியுமா என்ற சந்தேகம் அவர் களுக்கு ஏற்பட்டது.

ஆனால் திரும்பி வீட்டிற்கு வருவது பாதுகாப்பாக இல்லா விட்டால் என்னசெய்வது? 'அந்தநேரத்தில் பழுதடைந்த இந்த விண்கலத்தை நம்பிநாம் மீண்டும் பூமிக்குவரமுடியும் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை', என்று வில்மோர் அதன்பின் நடந்த ஒரு நேர்காணலில் கூறினார். 'நம்மால் முடியுமா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. உண்மையில், நம்மால் முடியாது என்றுதான் நான் அப்போது நினைத்தேன்'.

பழுதடைந்த விண்கலத்துடன் விண்வெளி நிலையத்திற்குச் செல்வது மிகவும் கடினமான காரியம் என்பதால் அவர்கள் திரும்பி வரலாம் என்றுதான் முடிவெடுத்தார்கள்.ஆனால் இந் தமுயற்சி ஆபத்தானது என்று தெரிந்திருந்தும் மேலிடத்துக் கட்டளைப் படி எப்படியோ விண்கலத்தை சுயமாக இயக்க வேண்டிவந்தது. கடின உழைப்பினால் ஒருவிதமாக சர்வதேச விண்வெளிநிலையத்துடன் 6-ஆம் திகதி விண்கலத்தை இணைத்துக் கொண்டார்கள்.

இந்தவிண்வெளிநிலையம் ஒவ்வொரு 24 மணிநேரத்திற்கும் 16 முறைபூமியைச் சுற்றிவருவதால், 16 சூரிய உதயங்க ளையும் அஸ்தமனங்களையும் அவர்களால் காணக்கூடி யதாக இருந்தது. ஆனால் இது அவர்களுக்குப் புதிதல்ல, ஏற்கனவே அவர்கள் விண்வெளிக்குச் சென்றுவந்தவர் கள்தான்.

திட்டமிட்டபடி எட்டுநாட்களில் திரும்பவேண்டும். திரும்பிப் பூமிக்குவருவதற்குமுன் செய்யப்பட்ட சோதனையில் ஸ்டார் லைனர் விண்கலத்தில் இருந்த 28 தரஸ்டர்கள் என்னுசொல் லப்படும் உந்துதல்களில் ஐந்துசெயலிழந்த நிலையில் இருப் பதைக் கண்டறிந்தனர். அதனால் அதைத் திருத்தும்வரை அவர்களின் பயணம் தாமதமாகியது. அதனால் சற்றுத் தாமதமாக18-ஆம் திகதி அவர்கள் திரும்பிவர இருப்பதாக அறிவிப்புவந்தது.

இப்போது அவர்களைத் திரும்பிப் பூமிக்கு வரவழைப்பதற்கு முன்று சாத்தியமான வழிகள் மட்டுமே இருந்தன. ஒன்று பழுத டைந்த ஸ்டார்லைனரைத் திருத்தி அவர்களைக் கொண்டுவ ருவது, அடுத்தது சேவையில் இருக்கும் ஸ்பேஸ்எக்ஸ் விண் கலத்தை அனுப்பி அவர்களை வரவழைப்பது. முன்றாவது வழி ரஸ்யாவிடம் அவசர உதவிகேட்பது. குழுவினரின் முடி வின்படி விரைவாக அவர்களை வரவழைப்பதற்கு இரண்டாவ துவழிதான் சிறந்ததாக முடிவு எடுக்கப்பட்டது.

ஸ்டார்லைனர் விண்கலத்தின் உந்துவிசை அமைப்பில் ஏற்பட்ட சிக்கல்களும், தொடர்ந்த ஹீலியம் கசிவும் காரணமாக அதன் பின் இதுசார்ந்து நடந்த எல்லா நிகழ்வுக் ளிலும் எதிர்பாராதமாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. முதலில் எதிர் பார்த்ததைவிட கிட்டத்தட்ட மூன்றுமாதங்கள் கழித்து, செப் தம்பர் மாதம் 7-ஆம் திகதி ஸ்டார்லைனர் தானியங்கி மூலம் பூமிக்குத் திரும்பிவந்தது. விண்கலத்தில் யாரும் இல்லாமல். நியூமெக்ஸிகோ பாலைவனத்தில் தரையிறக்கம் தடையின்றி நடைபெற்றது.

ஸ்பேஸ்எக்ஸின் 'க்ரூடிராகன் விண்கலம்' பொதுவாக நான்கு விண்வெளிவீரர்களை விண்வெளிநிலையத்திற்குக் கொண்டு செல்வது வழக்கம். ஆனால் இம்முறை இதன் காரணமாக ஆகஸ்ட் 30 அன்று, நாசா நிறுவனம் தனது 9-ஆவது குழுவின விண்வெளிவீரர்களில் இருவரின் பயணத்தை தற்கா லிகமாக நிறுத்திவைத்து, வில்மோர் மற்றும் வில்லியம்ஸ் திரும்பிவருவதற்கு இடம் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது.

விண்வெளியில் தொடர்ந்து வசித்தால் எலும்பு அடர்த்தி இழப்பை எதிர்நோக்க வேண்டிவரும். இதைஎதிர்த்து போராடு வதற்கு தினமும் இரண்டுமணி நேரம் அவர்கள் உடற்பயிற்சி செய்வேண்டி இருந்தது. பூஜ்ஜிய ஈரப்படுவிசை என்றால் என்ன வென்று தெரியும்தானே? அப்படி ஒரு இடத்தில் வாழ்வதன் விளைவை எதிர்கொள்ள முன்று வெவ்வேறு இயந்திரங்கள் அவர்களுக்கு உதவியாக இருந்தன. கிறிஸ்மஸ் தினத்தி லன்று தாங்கள் மகிழ்ச்சியாக இருப்பதாக குடும்பத்தினருக்கு அங்கிருந்து வாழ்த்துச் செய்தி அனுப்பியிருந்தனர்.

சுனிதாவில்லியம்ஸ், ஜனவரி 30-ஆம் திகதி அன்று 5.5 மணி நேர விண்வெளி நடைப்பயணத்தை முடித்தபின், மொத்தம் 62 மணி நேரம் ஆறு நிமிட விண்வெளிநடைப் பயணநே

ரத்தைக் குவித்து சாதனை படைத்திருந்தார். மேலும் அவரும் வில்மோரும் நிலையத்திற்கு வெளியேசென்று பாவனையற்று இருந்த ஒரு பழுதடைந்த ரேடியோ தகவல் தொடர்புப் பிரிவை அகற்றியிருந்தார்கள். சுனிதாவின் தந்தை, தீபக் பாண்டியா, குஜராத்தின் மெஹ்சானாமாவட்டத்தைச் சேர்ந்த நரம்பியல் நிபுணர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தியப் பிர தமரின் அழைப்பை ஏற்று சுனிதா ஏற்கனவே இந்தியாவிற்குச் சென்றுவந்திருந்தார்.

நான்குபேர் அடங்கிய நாசாவின் க்ரூ-10 விண்வெளிவீரர்கள் மார்ச் 14-ஆம் திகதி வெள்ளிக்கிழமை புளோரிடாவில் உள்ள நாசாவின் கென்னடி விண்வெளிமையத்தில் இருந்து பால்கன் 9 ராக்கெட் மூலம் ஏவப்பட்டு பயணத்தைத் தொடர்ந்தனர். 28 மணி நேரம் கழித்து மார்ச் மாதம் 16-ஆம் திகதி இவர்கள் பயணித்த ஸ்பேஸ்எக்ஸ் விண்வெளிநிலையத்தைச் சென்ற டைந்தது. நாட்களோ விரைவாக ஓடிக்கொண்டிருந்தன. திரும்பி வருவதற்கு வழியில்லாமல் ஒன்பதுமாதங்களாக அவர்கள் இருவரும் விண்வெளியில் தங்கி இருந்தார்கள்.

இந்தத் தடைவை அவர்களுக்கு அதிஸ்டம் காத்திருந்தது. ஒருவிதமாக வில்லியம்ஸ், வில்மோர், மற்றும் க்ரூ-9 வீரர் களான ஹேக், கோர்புனோவ் ஆகியோருடன் டிராகன் பூமிக்குத் திரும்பியது. இந்தநால்வர் அடங்கிய குழுவின ருடன் செவ்வாய்க் கிழமை மார்ச் 18-ஆம் திகதி அதிகாலை 1:05 மணிக்கு விண்வெளிநிலையத்தில் இருந்து புறப்பட்ட விண்கலம் மாலை 5:57 மணியளவில் புளோரிடா கடற்க ரையில் பரகூட்டின் உதவியுடன் இறங்கியது.

சுனில்லியம்ஸ் தனது ஒன்பது மொத்தவிண்வெளிப் பய ணங்களின்போது, மற்ற பெண்களைவிட ஒட்டுமொத்தமாக 62 மணிநேரம் 6 நிமிடங்களை விண்வெளியின் வெற்றிடத்தில் கழித்து சாதனை படைத்துள்ளார். இதற்கு முன் 2017-ஆம் ஆண்டுநாசா விண்வெளி பெண் வீரர் பெக்கிவிட்சன் 60 மணிநேரம் 21 நிமிடங்களில் சாதனைபடைத்திருந்தார். இவர்கள் விண்வெளியில் இருந்தே தேர்தலில் வாக்களித்தும் ஒருசாதனையை நிலைநாட்டினர். மீண்டும் புவியீர்ப்புக்கு ஏற்ற படி பழகுவதற்கு இவர்களுக்குச் சிலநாட்கள் எடுக் கலாம். தேவையில்லாமல் பொது இடங்களில் பேசாமல் இருக்கஅவர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கப்பட்டதால், விண்வெ ளிநிலையத்தில் இருந்து திரும்பிவந்த வில்மோர் ஊடகத்தின ரிடம் 'என்னால் எதுவும் பேசமுடியாது. நானும் பேசமாட்டேன்'. என்றார்.

ஆனாலும் மனம் சோர்ந்துபோகாமல் தாங்கள் எதிர்கொண்ட சோதனைகளைச் சாதனைகளாக மாற்றலாம் என்பதை வில்மோர் மற்றும் வில்லியம்ஸ் நிரூபித்துக் காட்டியிருந் தார்கள்.

உசாத்துணை:

<https://www.bbc.com/news/articles/cg4yqepr4690>

kuruaravindan@thaiveedu.com

அன்று அதிகாலை 5 மணி. பிள்ளையார் கோயிலின் காண்டா மணியின் ஓசையிலே கைகளைக் கண்களில் ஒற்றிக் கொண்டு கந்தையாப் போடியார் படுக்கையிலிருந்து எழுந்து கொண்டு சற்று வெளியே தலையை நீட்டினார். சில்லென்ற பனிக்காற்று அவரின் உடலை வருடிச்சென்றது. அத்துடன் தன் காலைக் கடமைகளை நிறைவேற்றத் தொடங்கிவிட்டார். மனைவி பாக்கியமும் நாளாந்த வேலைகளை ஆரம்பித்து விட்டாள்.

காலையில் மனைவியின் முட்டைக் கோப்பியோடு தேன் ஊற்றிய அப்பமும் உண்டுவிட்டு, 'பாக்கியம், நான் சற்று வெளியே சென்றுவருகின்றேன்' என்ற ஓசையுடன், துண்டை எடுத்து தோளில் போட்டு, வெற்றிலை பெட்டியையும் கைகளிலே இடுக்கிக்கொண்டு வெளியே சென்றுவிட்டார் கந்தையாப் போடியார். பாக்கியத்தின் குரல் மெதுவாக வெளியே வந்தது. 'போனால் போன இடம் எண்டு கதைத்துக்கொண்டிருக்காமல் கெதியா வீட்டுக்கு வாங்கள், நான் இங்க ஒண்டிக்கட்டையா இருப்பன்' என்றாள். இந்த ஓசைக்கு நாளாந்தம் ஓய்வே இல்லை என்றுவிட்டுச் சென்றார் கந்தையா.

வயல் வெளியே பல வண்ண நிற முயல்கள் பொந்திலிருந்து வெளியேறியது போல் மக்கள் தங்கள் நாளாந்த செயற்பாடுகளுக்காக ஓடிக்கொண்டிருந்தார்கள். வீதியிலே வேலைக்குச் செல்பவர்கள் ஒருபக்கம், பாடசாலை மாணவர்கள் ஒரு பக்கம், வீட்டு வாசலின் வெளியே நின்று வெட்டிக்கதை பேசுபவர்கள் ஒரு பக்கம் என, பலராலும் தெரு நிரம்பியிருந்தது. கந்தையாவும் வெற்றிலையை சப்பி துப்பிக்கொண்டு சுந்தரத்தின் தேநீர்கடையை வந்தடைந்தார்.

ஊரிலே சுந்தரத்தின் தேநீர்கடை மிகவும் பிரபல்யம். சுட்டுப் போட்ட போண்டாவும், பயற்றம் போளையும், தென்னை ஈற்கில் தொங்குகின்ற பனங்காய்ப் பலகாரமும் மிகச்சிறப்பு. உடல் சூட்டுக்காக வொயில் பக்கமாக கந்தையா போடியார் ஒதுங்கிக்கொண்டார். அவருக்காகவெனவே கால் ஆடுகின்ற நாற்காலி ஒன்று காத்துக்கொண்டிருக்கும்.

'என்ன கந்தையா அண்ண! காலங்காத்தால, வழக்கம் போல இஞ்சித் தேநீர் தானே' என்றான் தேநீர்க்கடை சுந்தரம்.

'ஓமட, உனக்கு என்ன சொல்லையா வேணும். அது தான் ஒவ்வொருநாளும் தாரியே. அதையே போடு' என்றார் கனத்த குரலுடன் கந்தையா. 'உண்ட கடைக்கு வந்து இஞ்சிப் பிலேன்டி ஒண்டு குடிச்சி, ஒரு வடையும் சாப்பிட்டாத்தான்டா எனக்கு நிம்மதி' என்று கூறிக்கொண்டு, அன்றைய பத்திரிகையை எடுத்துப் படிக்கத்தொடங்கினார். ஒரு பக்கம் தேநீர் கலக்குகின்ற கரண்டியின் சத்தம், மறு பக்கம் கொதிக்கின்ற வொயிலரின் விசில் சத்தம், அந்தநேரம் பார்த்து ரேடியோவில் எம்ஜியாரின் பாட்டும் கந்தையா போடியாரின் காதைக் குடைந்தது. அவற்றினைக் கேட்டுக்கொண்டு பத்திரிகைச் செய்திகளைப் படிக்கத்தொடங்கினார்.

காலை 7 மணியாகிவிட்டது 'என்ன அண்ண பேப்பர்ல விசேசம்' என்றான் சுந்தரம். 'அட ஒன்றுமில்லையடா வழக்கம் போலத்தான்' என்றார் கந்தையா. 'உங்களுக்கு என்ன அண்ண, பிள்ளைகள் எல்லாம் வெளிநாட்டில, உங்களுக்கு நல்லா காசி வருது, அதோட வயல் வேற, எங்களைப் பாருங்க ஒவ்வொரு நாளும் இந்த அடுப்பில கிடந்து வேக வேண்டியிருக்கு' என்றான் சுந்தரம்.

அதைக்கேட்டவுடன் கந்தையா பத்திரிகையை மடித்துக் கொண்டு, 'எல்லோருக்கும் அதுதான்டா தம்பி நினைப்பு. நானும் என்ற மனிசியும் எவ்வளவு வேதனைப்படுகின்றோம் எண்டு எங்களுக்குத்தான்டா தெரியும். என்ன தான் இருந்தாலும் பெற்ற பிள்ளைகள் பக்கத்தில இருக்கிற மாதிரி இல்லத் தானே' என்றார் கந்தையாப் போடியார்.

'அதுவும் சரிதான் அண்ணே, என்ன செய்வது, எல்லாம் அவன் விட்ட வழி' என்றான் சுந்தரம்.

கந்தையாப் போடியார் ஊரிலே சற்று வசதிபடைத்த மனிதர். கல்வி அறிவும் வயல், காணியென சொத்துகளோடும் வாழ்கின்ற மனிதர் தான். இவருக்கு நான்கு பிள்ளைகள். அவர்கள் எல்லோரும் படித்து, திருமணம் முடித்துக்கொண்டு வேலை

வாய்ப்புகள் என்று வெளிநாட்டிலேயே தங்கிவிட்டார்கள். மனைவி பாக்கியத்திற்கும் அதே கவலை தான். வருடம் ஒரு முறை விடுமுறை என பேரன், பேத்திகளுடன் குடும்பமாக வருவார்கள், இரு வாரம் தங்கியிருந்துவிட்டு சென்றுவிடுவார்கள். அந்த நாட்களில் இவர்களின் மகிழ்ச்சியினை அளவிடவே முடியாது. விதம் விதமான உணவுகளும் சிறு சிறு தீன் பண்டங்களும் அதனை தயார் செய்வதற்கு பாக்கியத்திற்கு உதவிசெய்ய என ஒரு குழாமும் காத்திருக்கும். இரவு நேரம் வீட்டின் வெளியே உணவு சமைத்து அதனை உண்பதும் பல மணி நேரம் கதைத்துக்கொண்டிருப்பதும் ஒரு அழகான கிராமிய வாழ்வியல் அம்சத்தினை வெளிக்காட்டுவதாக அமையும். அதுமட்டுமா, நலம் விசாரிப்பதற்காக உறவினரும் ஊராரும் வருவதும் செல்வதும் வெளியிடங்கள் சுற்றிப்பார்ப்பதற்காகச் செல்வதும் என அந்தவிடுமுறைக் காலம் கந்தையா விற்கும் பாக்கியத்திற்கும் பெருமகிழ்ச்சியாகவும் ஆரவாரமுமாகவுமே இருக்கும். இவ்வாறான நிலையானது பிள்ளைகள் தம்முடன் தமக்கு அருகில் இருக்கும்போது ஏற்படுகின்ற மகிழ்ச்சி. இதனை அவர்கள் தங்கள் இறுதிக்காலம் வரைக்கும் அனுபவிக்க வேண்டும் என விரும்புகின்றார்கள். ஆனால், மிக வேகமாகச் சுற்றுகின்ற புவிமும் நேரமும் அதற்கான சந்தர்ப்பத்தினை வழங்குவதனைத் தடுத்துவிடுகின்றது.

இவையனைப்போல தாயகத்தில் வாழ்கின்ற பல முதியவர்கள் இவ்வாறான தனித்த நிலையினை எண்ணி ஒவ்வொருநாளும் கலங்கியவண்ணம் தம் இறுதி நாட்களை எதிர்பார்த்து ஓட்டிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

‘சரி சுந்தரம் நானும் வாரன்’ என்று கூறிக்கொண்டு கந்தையா மேலே தொங்கிக்கொண்டிருந்த வாழைப்பழம் ஒன்றினை எடுத்துக்கொண்டு நடக்கத்தொடங்கும் வேளை, பக்கத்து வீட்டு பேரப்பிள்ளைகளின் ஞாபகம் வந்தது. சுந்தரம்! ‘அவித்த கடலையும் தோடம்பழ முட்டாயும் தா! எனக் கேட்டு வாங்கிக்கொண்டு சென்றார்.

தனிமையில் வாழும் இவர்களுக்கு அந்தப் பிள்ளைகள் தான் சற்று ஆறுதல். தாம் மகிழ்ச்சியினை உணர்வது அந்தப் பிள்ளைகளின் மூலமே. அவர்களின் பெற்றோர் மாலை நேரம் தம் வீட்டிற்கு வந்து கதைத்துக்கொண்டிருப்பது, மனைவி பாக்கியத்திற்கு துணையாகச் சின்ன சின்ன உதவிகளைச் செய்து கொடுப்பது, தனக்கும் தோட்டத்தில் வேலைகளைப் பார்ப்பது எல்லாம் அக்குடும்பம் தான். இவ்வாறான செயற்பாடுகள் அவர்களுக்கு பெரும் மன ஆறுதலைக் கொடுக்கின்றது.

கந்தையா போடியார் வெளியேறும் வேளை நண்பகலாகிவிட்டது. வாங்கிய மிட்டாயை கொடுப்பதற்காகப் பிள்ளைகளைக் கூப்பிட்டார். ‘அதுகள் பள்ளிக்கு போய்டுதுகள், வந்ததும் வரச்சொல்றேன்’ என்றாள் தாய் சாந்தி. ‘பரவாயில்லை இதைப் பிள்ளைகளுக்கு கொடு, நான் வாரன், நேரம் ஆகி விட்டது, கிழவி வேற கறகறக்கும், மாலைக்கு அதுகள் கூட்டிட்டு வீட்டுக்கு வா’ என்று கூறிக்கொண்டு கந்தையா சென்றார்.

வீட்டிலே புளுங்கல் அரிசி சோறும், முருங்கை இலை சொதி

யும், முருங்கற்காய் கலந்து ஓட்டி மீன் குழம்புமாக கறி காச்சி யிருந்தாள். போடியார் கந்தையா முகத்தினை கழுவிக்கொண்டு சோற்றில் ஒரு பிடியெடுத்து கண்ணில் ஒற்றிக்கொண்டு படிக்கத்தின் மேலே தட்டினை வைத்து மதிய நேர உணவினை உண்ணத்தொடங்கினார். அந்தநேரம் பார்த்து... ‘இந்த மனிசனுக்கு போனால் போன இடம் தான், நான் இங்க தனிய ஒண்டிக்கட்டையா இருப்பன் எண்டு தெரியாதா, கதைக்கத் தொடங்கினா இருட்டுறதும் தெரியாது விடியிறதும் தெரியாது’ என முனுங்கத் தொடங்கினாள்.

காதில் வாங்கியும் வாங்காத மாதிரியும் அவளின் தனிமையின் புலம்பல். அவள் கவலையை யார்ட்ட சொல்லுவாள். நான் தானே இருக்கின்றேன் என தன்னுள்ளே எண்ணிக்கொண்டு, மடித்து வைத்த சாக்கு கட்டிலை எடுத்து வேப்ப மர நிழலுக்கு கீழே போட்டு, ஈற்கிளை எடுத்து பற்களை குற்றிக்கொண்டு சற்று கண் அசரத்தொடங்கினார் கந்தையா.

பாத்திரங்களைக் கழுவி வைத்துவிட்டு, தன் பனையோலை பாயினை எடுத்துக்கொண்டு சற்று ஓய்வொடுக்கலாம் என விறாந்தைக்குச் சென்றாள் பாக்கியம். இங்கு பூனை வேறு கூறுண்டு படுத்திருந்தது.

பணம், காணி, சொத்து, வசதி வாய்ப்புகள் என எல்லாம் இருந்தாலும்... வாழ்க்கையின் இறுதிப்பகுதியானது அமைதியாகவும் நிம்மதியாகவும் இருப்பதற்குப் பெற்ற பிள்ளைகள் என்பது இன்றியமையாததாகும். தாயகத்திலிருந்து இடம் பெயர்ந்து வெளிநாடுகளில் வாழ்கின்ற தம் பிள்ளைகளைப் பெற்றோர் சதாகாலமும் நினைத்துக்கொண்டே வாழ்கின்றார்கள். இவ்வாறான சந்தர்ப்பத்திலே அவர்களுக்கான ஆதரவானது, ஒரு தொலைபேசி அழைப்பு மூலமாவேனும் கிடைக்காதா? என கலக்கத்துடன் வாழ்கின்றனர்.

இவ்வாறான பிரிவானது தற்கால உலகில் தவிர்க்கமுடியாத ஒன்று. கால ஓட்டத்திற்கேற்ப வாழ்க்கைப்போக்கினை மாற்றியமைத்துக்கொள்ளும் தன்மை இருத்தலும் அவசியம். ஆனால், ஒருசில முதியோர் சதாகாலமும் பிள்ளைகளைக் நினைத்து வாடிக்கொண்டிருக்கின்றனர். இவ்வாறான குடும்ப இடைவெளியானது தற்கால உலகில் படிப்படியாக அதிகரித்துக்கொண்டு செல்கின்றது. இதனால் முதுமையின் ஆரோக்கிய நன்நிலையானது உடலாலும் உள்ளத்தாலும் பாதிப்படைகின்றது. இவ்வாறான நிலைப்பாட்டினைத் தவிர்ப்பதற்கு இயலாவிட்டாலும் சற்று குறைத்துக்கொள்ள முற்படுவது சிறப்பு. குறிப்பாக வருடம் ஒருமுறையாவது பிள்ளைகள், அவர்களைச் சென்று பார்ப்பது; அவ்வப்போது தொலைபேசி அழைப்பினை மேற்கொண்டு அவர்களின் நலம் விசாரிப்பது; சுற்றத்தாரின் ஆதரவு; உறவுகளின் இடையூடாட்டம் மற்றும் சமுதாய பொதுச்செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவது போன்ற விடயங்கள் அம்முதியவர்களின் ஆரோக்கியத்தினை சற்றேனும் வலுப்படுத்தும்.

vishvakohilan.p@thaiveedu.com

திருக்குறளில் காமத்துப்பால் - குமார் புனிதவேல்

திருக்குறள் தமிழர்களுடைய அடையாளம் என்பதுடன், அதனைத் தமிழ் மறை என்றும் பெருமையாகக் கூறிக்கொள்ளும் நாம், அதன் ஒரு பகுதியை இருட்டடிப்புச் செய்து விட்டோம் எனலாம். திருக்குறள் மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவை அறத்துப்பால், பெருட்பால், காமத்துப்பால் என்பனவாகும். அதன் சிகரமாய் உள்ள காமத்துப்பாலை மறைத்து வைப்பதன் இரகசியத்தை இங்கு பார்ப்போம். அறத்தையும், பொருளையும் சொன்ன வள்ளுவன் தானே, எமக்கு காமத்துப்பாலையும் தந்தார். சர்க்கரை வியாதி உள்ளவர்கள் சர்க்கரையை ஒதுக்குவது போல், இரத்த அழுத்தம் உள்ளவர்கள் உப்பைத் தவிர்ப்பது போல் பொதுமக்கள் ஏன் காமத்துப்பாலைத் தவிர்க்க வேண்டும்? வேண்டுமானால் துறவிகள் அதனைத் தவிர்க்கலாம். ஆனால் பொதுமக்கள் அதனை இளமையில் தவிர்ப்பது அவசியமா? என்ற கேள்வியை என்னுள் எழுப்புகிறேன்.

படைப்பில் அனைத்து உயிரினத்திற்கும் இரண்டு தேவைகள் உள்ளன. அந்த இரண்டு தேவைகளை நிரப்பாவிட்டால் மண்ணில் உள்ள ஜீவராசிகள் அழிந்து விடும். முதலாவது பசி. உயிரினம் அனைத்தும் தாம் உண்பது இல்லை என்று தீர்மானம் எடுத்தால் அந்த இனம் அழிந்துவிடும். அதேபோல் தான் பாலியல். அந்த தேவை பூர்த்தி செய்யப்படாவிட்டால் அந்த இனம் வாரிசு இல்லாமல் அழிந்துவிடும். இதை அழகாக ஒரு பாடலில் கவிஞர் கண்ணதாசன் தருகிறார்.

**‘நிலவைப் பார்த்து வானம் சொன்னது
என்னைத் தொடாதே
நிழலைப்பார்த்து பூமி சொன்னது
என்னைத் தொடாதே...’**

**தாளத்தை ராகம் தொடாத போதிலே
கீதத்தை நெஞ்சம் தொடாமல் போகுமே
தந்தை தன்னையே தாய் தொடாவிடில்
நானும் இல்லையே நீயும் இல்லையே...’**

துறவறம் செல்பவரின் தாய் - தந்தையைத் தொடாவிட்டால் துறவுக்குச் சென்றவரே இருக்க மாட்டார். இனம் தொடர்வதற்கு உணவும் உறவும் அவசியமே. காமவேட்கையைப் பற்றி சமண, பௌத்த மதங்கள் கூறும் நிலையில் இல்லை. ஆனால் தமிழ் மறையில் அதற்கான வரைவிலக்கணம் தெளிவாகத்

தரப்பட்டுள்ளது. அதுவே காமத்துப்பால். முதன்முதல் ஐரோப்பிய மொழியான இலத்தீனில் வீரமாமுனிவர் என்னும் துறவி திருக்குறளின் முதல் இரு பகுதிகளையும் 1730-ல் மொழி பெயர்த்தார். காமத்துப்பாலை ஒதுக்கிவிட்டார். இவரை தொடர்ந்து 1840-ல் வில்லியம் ஹென்றி டிரியூ என்பவரும் முதல் 630 குறள்களை மட்டும் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்தார். முழுமையாக ஆங்கில மொழியில் திருக்குறளை மொழி பெயர்த்த பெருமை, கனடியரான Rev. G.U போப் அவர்களைச் சாரும். அவருடைய மொழிபெயர்பில் மூன்றாவது பாலான காமத்துப்பாலையும் உள்ளடக்கி இருந்தார். 1963-ம் ஆண்டில் கி.வா. ஐகநாதன் செய்த ஆராய்ச்சிப் பதிப்பில் பரிமேழலகர், காலிங்கர், மணக்குடவர் போன்றவர்கள் உரைகளை ஒப்புநோக்கி எழுதியுள்ளார். அதிலும் மூன்றாவது பகுதி காமத்துப்பால் எனவே குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனால் அவற்றை கற்பிப்பதுதான் இல்லை.

திருவள்ளுவர், மனிதர்கள் எப்படி பசித்தேவையையும் காமத்தேவையையும் தர்மமான வழியில் பெறுவது என்பதைக் கற்பிக்கவே திருக்குறளை எழுதியுள்ளார். மனிதர் தனது இறுதி இலக்கான வீடுபேற்றினை அடைவதற்கு காடு சென்று, பட்டினி இருக்கத் தேவை இல்லை. உன் மனைவி மக்களோடு தர்மமாக வாழ்ந்தால் நீ இறைவன் வாழும் உலகு செல்வாய் என்றார். இதனை

**‘வையத்து வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வான் உறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்’**

திருக்குறள் - 50

எனும் குறள்கொண்டறியலாம்.

தன்னெஞ்சு அறிவது பொய்க்காமல் மனைவி மக்களுடன் வாழ்ந்தால் அது உன்னை வானில் வசிக்கும் தெய்வத்துடன் சேர்த்துவிடும் என்கிறார் வள்ளுவர். இதைத்தான் வீட்டிற்கு வீடு வாசற்படி என்று எமது முன்னோர்கள் சொன்னார்கள். யாராவது ஒரு துறவியிடம் சென்று எங்கு சொர்க்கம்? என்று கேட்டால், அவர் வானத்தைக் காட்டுவதுடன் அங்கு மேனகா, ரம்பா, ஊர்வசி எல்லாரும் உங்களை ஆடி மகிழ்விக்கப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பார்கள் என்பார். ஆனால் அவர்களைக் கண்டார்களா என்றால் இல்லை. இறந்தபின் என்பார்கள்.

இல்லறத்தை துறந்து இயற்கைக்கு மாறாக வாழ்ந்ததால்த்

தான் விசுவாமித்திரர் முதற்கொண்டு உள்ளூர்ச் சாமிமார்கள் வரை அசிங்கப்பட்டுள்ளார்கள். காமத்துப்பால் என்ற சொல்லைப் பாவிக்க விரும்பாமல் இப்போ மூன்றாவது பாலை இன்பத்துப்பால் என்கிறார்கள். இது ஏன் என்று பார்த்தவேளை, பல சுவையான தகவல்கள் கிடைத்தன. திருவள்ளுவர் திருக்குறளில் இருபத்தி இரண்டு இடங்களில் இன்பம் என்ற சொல்லையும் காமம் என்ற சொல்லை முப்பத்தைந்து இடங்களிலும் பாவித்துள்ளார். திருக்குறளின் கடைசிக்குறளில் இரு சொற்களுமே இடம் பெற்று உள்ளனவே. இதோ அந்த கடைசிக்குறள்.

**‘ஊடுதல் காமத்திற்கு இன்பம் அதற்கின்பம்
கூடி முயங்கப் பெறின்.’**

எனவே, திருவள்ளுவரின் அனுமதி இல்லாமல் எப்படி அவர் எழுதிய தலைப்பை மாற்றினார்கள் என்பதைச் சற்றுக் கவனிப்போம். பொது ஆண்டுக்குப்பின் முதலாம் நூற்றாண்டில்

வாட்சாயனர் என்பவரால் வடமொழியில் ‘காம சூத்திரம்’ என்ற நூல் எழுதப்பட்டது. இந்த நூலின் முதல் பகுதி தர்மம், அர்த்தம், காமம் ஆகியன பற்றி பொதுவான கருத்துகளுடன் ஆரம்பித்து இரண்டாம் பகுதியில் கலவி பற்றி நிலைகள், செயல்கள், உடலியல் விடயங்களைக் கொச்சையாகக் கூறப்படுகிறது. இந்த ஆபாசநிலைகளைக் காமசூத்திரா பகிரங்கப்படுத்தியது. இதனை நம் சிற்பக்கலையும் வெளிப்படுத்தி நின்றது. பல மாகாணங்களில் குறிப்பாக மத்திய பிரதேசத்தில், உள்ள கயரகோ (Khaj Urako) என்ற கோவில் Unesco-வினால் உலக Heritage Plate ஆகவும் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதனால் மூன்றாவது பகுதியை காமத்துப்பால்

எனக் கூறாது இன்பத்துப்பால் என அழைக்கத்தலைப்பட்டனர். ஆனால் வள்ளுவரே காமத்தில் மனநிலை பற்றித்தான் குறிப்பிட்டுள்ளார். இனி நாங்கள் காமத்துப்பாலில் சில குறள்களைக் கவனிப்போம்.

காதலன் - காதலி அல்லது கணவன் - மனைவி எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதை 1122-வது குறளில் அழகாக எடுத்துச் சொல்கிறார்.

**‘உடம்பொடு உயிரிடை என்னமற்றன்ன.
மடந்தையொடு எம்மிடை நட்பு’**

அதாவது என் மனைவிக்கும் எனக்கும் இடையே உள்ள உறவு உடம்பிற்கும் உயிர்க்கும் உள்ள உறவு போன்றது. அதாவது உயிர் பிரிந்தால் இருப்பது வெறும் சவம், எனவே மாற்று உறவு இல்லை என்று கூறுகிறார் வள்ளுவர். அடுத்ததாக எது நல்லறம் என்று பார்த்தால், அதாவது இல்லறமா அல்லது துறவறமா எனப் பார்த்தால் இல்லறம் என்பது தான் நல்லறம். இறைவன் மனிதருக்கு இரு கட்டாய தேவைகளைக் கொடுத்துள்ளார். ஒன்று உடற்பசி மற்றது உள்ளப் பசி. இரண்டையும் பூர்த்தி செய்வது இல்லறமே. மற்றவர் உழைப்பில் உண்பவர்தான் துறவி. அதனால்தான் திருவள்ளுவர் இல்வாழ்க்கை பற்றி குறிப்பிடுகையில் 42-வது குறளில், துறந்தார்க்கும் துவ்வாதார்க்கும் இறந்தார். இல்வாழ்வார் என் பார் துணை என்கிறார். அதாவது துறவிகளுக்கும், வறியவர்க்கும், தன்னிடத்தே இறந்தவர்கும் இல்லறத்தில் வாழ்பவர் துணையாவார் என்கிறார். இதனை அழகாக வாலி சொன்னார்.

**‘இல்லறம் என்பது நல்லறமாகும்
இதுவே வள்ளுவன் சொன்ன சொல்லாகும்
சக்தியின் வடிவம் சம்சாரம்
அவளே அன்பின் அவதாரம்
வேண்டாம் வெளி வேஷம்...’
என்று..’**

ஆண் ஆதிக்கம் மிக்க அந்தக் காலத்திலே, ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் உள்ள உறவு காவடியின் கோல் போல் சமமாக இருக்க வேண்டும் எனக் காமத்துப்பாலில் திருவள்ளுவர் குறிப்பிடுகிறார்.

**‘ஒருதலையான் இன்னாது காமம்காப் போல
இருதலை யானும் இனிது’**

1196

அதாவது காவடியின் தண்டின் இரு பக்கங்களும் ஒரே கனமாக இருப்பதுபோல், ஆண் - பெண் ஆகிய இருவரிடையே காதலும் ஓரளவாக மலர வேண்டும் என்கிறார். ஒருவருக்கு மட்டும் விருப்பம் மலர்ந்தால் அந்தக் காதலில் அர்த்தம் ஏதுமில்லை. அதனைக் காம வன்முறையாக கணிக்கவேண்டும். இன்றைய காலத்தில் காதலர்கள் தொடர்பு கொள்வதற்கு Text பண்ணுவார்கள் அல்லது அழைத்து கதைப்பார்கள். வள்ளுவர் கூற்றுப்படி இவை ஒன்றும் தேவை இல்லை. காதலி தன் உள்ளத்தில் எழும் காதலை கண்ணின் வாயிலாக வெளிப்படுத்துகிறாள்.

‘கண்ணாடு கண்ணினை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்கள் என்ன பயனும் இல்’

இதைப் பார்த்துத்தான் கம்பரும் தன் கம்பராமாயணத்தில், ‘அண்ணலும் நோக்க, அவளும் நோக்க முற்றும் துறந்த முனி வனும் நோக்கினார்’ என்றார் போலும். எனவே செல்போனில் சொல் ஒன்றும் சொல்ல வேண்டாம். பார்வை ஒன்றே போதும்.

திருவள்ளுவர் இறந்து இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பின் கண்ணதாசன் ‘யார் நீ’ படத்தில் எழுதிய ‘பார்வை ஒன்றே போதுமே’ என்ற பாடலும் இதனையே பிரதிபலிக்கின்றது,

**‘பார்வை ஒன்றே போதுமே
பல்லாயிரம் சொல் வேண்டுமா
பேசாத கண்ணும் பேசுமா
பெண் வேண்டுமா? பார்வை போதுமா...’**

திரைகடல் ஓடித் திரவியம் தேடிய தமிழர்கள் வாழ்வில் பிரிவு என்பது இயல்பே. காமத்துப்பாலில் காதலர் வாழ்வில் பிரிவு பற்றி என்ன சொல்கிறார். திருவள்ளுவர் என்று பார்ப்போம். ‘கூடிய சீக்கிரமே திரும்புவேன்’ என்று கூறிய காதலனுக்கு காதலி சொல்கிறாள்:

**‘செல்லாமை உண்டேல் எனக்குரை மற்றுநின்
வல்வரவு வாழ்வார்க் குரை’**

குறள் 1151

பிரிந்து செல்லாத நிலைமை இருந்தால் எனக்குச் சொல், பிரிந்து சென்று விரைந்து வருதலைப் பற்றியானால் அதுவரையில் உயிர்வாழ வல்லவர்க்குச் சொல் என்றாள்.

காமத்துப்பாலில் திருவள்ளுவர் ஒரு புதுவகையான நெருப்பை அறிமுகப்படுத்துகிறார். நம் அறிவோ நெருங்கிப் போனால் நெருப்பு சுடும் என உரைக்கும். ஆனால் திருவள்ளுவருடைய காமத்துப்பாலில் கூறும் நெருப்பு புதுமையானது. அந்நெருப்பு சுடவும் வல்லது. குளிர்விக்கவும் வல்லது.

**‘நீங்கின் தெறாஉம் குறுகுங்கால் தண்ணென்னும்
தீயாண்டுப் பெற்றாள் இவள்’**

அதாவது தன்னை விட்டு விலகினால் சுடும், அதேவேளை அவள் நெருங்கினால் குளிரும். ஒரு தீயை ஏற்ற இவள், அதை எங்கிருந்து பெற்றாள் என்று வியக்கிறானாம் காதலன்.

தமிழ் மறை எனும் திருக்குறளில் இல்லாதது ஒன்றுமில்லை. நீங்களும் வள்ளுவனின் காமத்துப்பாலை இரசித்துச் சுவைத்துப் படியுங்கள். பின்னர் படித்தபடி வாழுங்கள் வளமுடன்.

kumar.punithavel@thaiveedu.com

சிந்தனைக் களம் (இசை, நடனம்)

இணையவெளி உரை நிகழ்வும் கலந்துரையாடலும்

Zoom ID: 841 8955 5886 Passcode: 736 093

சிறப்பு நிகழ்ச்சி - 1

**உரைப் பொருள்
‘இசையும் கற்பனையும்’**

**உரையாளர்
Dr.G. பேபி ஸ்ரீராம்**
(Faculty Member at The Music Academy's
Advance School of Carnatic Music)

17 மே 2025 சனிக்கிழமை 9:00AM-10:30AM (கனடா-ரொறன்ரோ)

17 மே 2025 சனிக்கிழமை 6:30PM - 8:00PM (இலங்கை, இந்தியா)

17 மே 2025 சனிக்கிழமை 11:00PM-12:30AM(சிட்னி)

website: www.chinthanakkalam.org

E-mail: chinthanakkalam@gmail.com

அறம் அறியா நாகரிகம்

- மாதவி உமாசுதசர்மா

அவனுக்குத் தெரியும், அவளின் உயிர்நாடி எதென்பது...அவளுக்கே தெரியாது ஆனாலும் அவனுக்குத் தெரியும். சங்கீதத்திலும், நாட்டியத்திலும் அவளின் பித்து எப்பேற்பட்டது என்பது அவளைச் சார்ந்தவர்கள் அனைவருக்கும் தெரியும். அவன் முதலில் அடிக்கவில்லை, மெதுவாக மிக மெதுவாக கிளிப்பிள்ளைக்கு பேச்சு சொல்வது போல சொல்லிப் புரியவைத்தான்.

‘நாங்க அவுஸ்திரேலியாவுக்கு போகப் போறம், இதெல்லாம் அங்க சரி வராது, அங்க PhD படிச்சவனுக்கே வேலை கிடைக்காம கடைவளிய நிக்கிறான். உனக்கு அவ்வளவா இங்கிலீஷும் கதைக்க வராது, படிக்கிறதும் சாதாரண டிகிரி, என்ன செய்யப் போறாய்? நான் வெளியில் ஈஸியா போய்டுவன், நீ வாறதும் வராததும் உன்னோட விருப்பம். ஆனா வாறதா இருந்தா நல்ல தொழில் ஒண்டு எடுக்கணும், பிறகு தான் வரலாம்.’

‘நான் படிச்சனான் தானே, என்னால எங்கயும் வேலை எடுக்க முடியும். நான் எப்பிடியும் வேலை ஒண்டு எடுத்திடுவன், நீங்க பாக்கத்தானே போறீங்க...’

‘நீ இங்க படிச்ச உந்தப் படிப்ப வச்ச இங்கயே வேலை எடுக்கிறது கஷ்டம், உதில் வெளிநாட்டில என்ன செய்ய ஏலும்... ஒழுங்கா சொல்லுறதைக் கேள், தேவை இல்லாம இப்பிடி நேரத்தை வீணடிக்காம ஏதும் படி.’

என்னட்ட திறமையே இல்ல எண்டு ஏன் இவர் மட்டும் நினைக்கிறார், இல்ல உண்மையிலேயே உலகத்தோட ஒப்பிட்டானைக்கு வேலையே கிடைக்காதா?

அவனுக்கு நன்றாகத் தெரியும், அவளை ஒன்றுமே இல்லாமல் ஆக்குவது எப்படி என்பது... அவன் உண்மையில் அவளைக் கொல்லும் அளவுக்கு வெறுத்துக் கொண்டிருந்தான், ஆனால், வெளியில் இப்படியாகக் காய்களை நகர்த்திக் கொண்டிருந்தான். தனக்கிருக்கும் மனப்பிறழ்வுகளால் அவன் எப்போதோ மனிதர்களுடன் வாழும் தகுதியை இழந்து விட்டான் என்பது தெரியாமல் அவனை நம்பி அவனுக்காக அந்நிய தேசம் செல்வதற்காகத் தன்னை தகுதிப்படுத்த ஆரம்பித்தாள் இவள்.

பெற்றோர்களால் நிச்சயிக்கப்பட்ட திருமணத்திற்காகத்தான் கண்ணனும், ஆரபியும் தயாராகிக்கொண்டு இருந்தார்கள். ஆரபிக்கு ஏதோ ஒன்று ஆழ்மனதில் தப்பாகவே தோன்றியது. எப்போதும் அவளைக் குறைத்துப் பேசுவதும், அவளின் சின்னச் சின்னச் சந்தோசங்களில் எல்லாம் தனக்கு மகிழ்ச்சி ஏற்படவில்லை என்று சொல்வதும், பெரியவர்களின் முன்னால் எப்போதும் அமைதியாகவே இருப்பதும், அபிப்பிராயம் சொல்ல வேண்டிய சாதாரண விடயங்களில் கூட கண்ணனின் அம்மாவே முடிவெடுப்பதும் இன்னும் இன்னும் நிறைய விஷயங்களில் கண்ணன் சரியாக இல்லை. இதெல்லாம் அவளின் எதிர்

கால வாழ்க்கையைக் குறித்து அவளுக்குள் பயத்தை ஏற்படுத்தியது. நாளாக நாளாக அவளின் ஆணாதிக்க மனப்பாங்கும், அவன் தாயின் அதிகாரப் போக்கும் எல்லோரையும் தாங்கொணாத் துன்பத்திற்குள் தள்ளியது.

ஆரபி தினமும் அழுவதும், ஏதோ ஒரு உப்புப் பெறாத சிறிய விஷயத்திற்காக அவளைக் குறை சொல்வதுமாக தொடர, ஒரு நாள் இந்த வாழ்க்கையில் தனக்கு எதிர்காலம் இல்லை என்ற முடிவிற்கு வந்தாள்.

பெற்றோர்கள், உறவினர்கள் எல்லோரும் அவளுக்கு புத்தி சொன்னார்கள், ‘நிச்சயித்த கல்யாணம் நிண்டு போனா பிறகு கஸ்டமடி, சொன்னாக் கேள், மாமியார் எண்டா அப்பிடித் தான், மாப்பிள்ளையும் இஞ்சினியர், படிச்ச ஆள் தானே, நீ கட்டிட்டு வெளில போ, எல்லாம் சரியா வரும்...’

அவள் யார் பேச்சையும் கேட்பதாக இல்லை, அவள் ஒரே ஒரு கேள்வி கேட்டாள், அனைவரும் அதற்குப் பிறகு வாயைத் திறக்கவே இல்லை.

‘கல்யாணத்துக்குப் பிறகு சரிவரேல எண்டு ஒரு பிள்ளையோட வந்து நிண்டா, நீங்க எல்லாரும் சந்தோசமா இருப்பீங்களோ?’ உங்கட கௌரவத்துக்கு என்ர வாழ்க்கையைப் பலி யாக்கிப் போடாதீங்கோ’.

அத்துடன் கல்யாணம் நிறுத்தப்பட்டது.

உறவினர்களாலும், கண்ணின் குடும்பத்தாலும் நிறையப் பிரச்சினைகளை ஆரபியும், அவளின் குடும்பமும் எதிர் கொள்ள வேண்டியிருந்தது. கண்ணன் அடுத்த வருடமே வேறொரு பெண்ணைத் திருமணம் செய்து குழந்தையும் பிறந்து விட்டது என்று பலரும் ஆரபியின் காதுபடவே பேசினார்கள். அவள் எதையுமே பொருட்படுத்தவில்லை.

காலம் தான் எல்லாவற்றுக்கும் மருந்தாக இருக்கும் என்பது எவ்வளவு உண்மை. அவள் தொடர்ந்தும் தனது திறமைகளை வளர்ப்பதிலும், படிப்பதிலும் கவனம் செலுத்தினாள். எது வெல்லாம் அவளிடம் இல்லை என்று கண்ணன் சொன்னானோ, அவை எல்லாவற்றையும் அவள் அடைந்தாள். பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெறும் அனைத்து நிகழ்வுகளிலும் அவளின் பங்களிப்பு இருந்தது, போட்டி நிகழ்ச்சிகள் பலவற்றில் தேசியரீதியில் வெற்றியீட்டினாள். ஆங்கில விவாத மேடைகளிலும் பங்குபற்றினாள். அவள் கடந்த ஐந்து வருடங்களில் கடந்து வந்த பாதை மிகவும் கடினமானது, ஆனால் சோதனைகள் அவளை இன்னும் பலமாக்கின.

ஆரபி பல்கலைக்கழகத்தில் இரண்டு உயர் படிப்புகளை நாட்டியத்தில் முடித்து, விரிவுரையாளர் வேலை எடுத்த பிறகும் கூட அவளுக்கு வேறு திருமணம் நடக்கவில்லையே என அவளின் பெற்றோர்கள் மனம் வருந்தினார்கள்.

ஆரபியின் நண்பர்கள் பலரும் அவளுக்கு ஆறுதலாக இருந்தார்கள், அவள் தன்னுடன் கூடப் படித்த தர்சிகனைக் காதலித்து மணமுடித்தாள்.

தர்சிகன், அவளின் எல்லா முமாக இருந்தான். எப்படியான ஒரு வாழ்க்கையை அவள் கனவு கண்டாளோ, அப்படியான ஒரு வாழ்க்கையை அவள் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தாள்.

இப்படியாகப் பலவற்றைக் கடந்து, ஆரபியின் வாழ்க்கை கண்ணின் நினைவுகள் பாதிக்காத வண்ணம் சென்று கொண்டிருக்கும் ஒரு நாளில்... மறுபடி அவனைச் சந்திக்க நேர்ந்தது.

ஆரபி, அவளின் நண்பி சந்தியாவுக்காக வரவேற்பறையில் காத்திருக்கும்போது, கண்ணனும் அவளின் மனைவியும் அதே வரவேற்பறையில் காத்திருந்தார்கள். ஆரபிக்கு வெளியே போவதைத் தவிர வேறு வழி இருக்கவில்லை.

‘சந்தியா வெளியில் வருவாள் தானே அப்ப பாப்பம், நாளை யான் ப்ரோக்ராமுக்கு அவளைக் கண்டிப்பா பிரதம விருந்தினராக் கூப்பிடணும், அவளைப் பார்த்தா, அவளின்ர பேச்சைக் கேட்டால், பிள்ளையளுக்கு படிக்கவேண்டும் என்னும் உத்வேகம் கண்டிப்பாக வரும், ஆனாலும் அவளின்ர கிளி னிக்குக்கு இவர்கள் வந்திருக்கினம் எண்டா, கண்டிப்பா பெரிய பிரச்சினை இருக்கணும். நான் கண்டிப்பா இதப்பற்றி சந்தியாவிட்ட கேக்கக்கூடாது, என்ன இருந்தாலும் எனக்கு தேவை இல்லாத விஷயம்’

கொஞ்சம் கொஞ்சமாக பழைய நினைவுகள் மேலெழ அவள் கடினப்பட்டு நிகழ் காலத்துக்குள் தன்னை சிறைப்படுத்தினாள். அவள் வெளியே அரைமணிநேரம் காத்திருக்கவும், சந்தியா வேலை முடித்து வரவும் சரியாக இருந்தது.

‘சொறியடி காக்க வைச்சிட்டன் போல. மன்னிச்சிக்கொள்ளு... என்ன செய்ய கடைசி நேரத்தில சில பேர் பூக் பண்ணி வருவினம், அதான் லேட்டாகிட்டு. வா வீட்டை போய்க்கொண்டு கதைப்பம். கன நாளாயிற்று உன்னோட கதைச்சு...’ என்றபடி காரில் பயணித்தார்கள்.

வேலை, குடும்பம், வாழ்க்கை, நாட்டு நடப்பு எண்டு பல விஷயங்களையும் உரையாடிய பின்னர் சந்தியாவே அந்தக் கேள்வியைக் கேட்டாள்.

‘உனக்கு வெளியில் கண்ட ஆளை நினைவிருக்கா?’

ஓமடி, எப்பிடி தெரியாம போகும். எண்ட வாழ்க்கையை அழிக் கப்பார்த்த ஆள் எல்லோ.

‘நீ சொன்னது சரிதான், உண்ட வாழ்க்கையை மட்டும் இல்ல, கூட வாழ்ற ஆக்கள் எல்லாரையும் அழிக்கக் கூடிய ஆள் தான், இப்ப அந்த ஆளின்ட மனிசிக்கு மனநிலைப் பிரச்சினை. இப்பிடியான ஆக்களோட இருந்தாலே அது மனநிலையை பாதிக்கும் தானே. பாவம் பிள்ளையும் ஒண்டு இருக்கு, ஸ்கூல் போகுது போல. ஆனா, பெரிசா அகட்டிவ் இல்லாத பிள்ளை. எல்லாத்துக்கும் காரணம் உந்த ஆள் தாண்டி. நீ தப்பிட்ட, நீ எடுத்த முடிவு அண்டைக்கு கன பேருக்கு பிழையா தெரிஞ்சிருக்கலாம், ஆனா இன்டைக்கு விளங்கும் எவ்வளவு சரி எண்டு.’

‘சும்மா விட்டி, சனங்கள் நேற்று பிழை எண்டு கதைக்கும், இன்டைக்கு இப்பிடி ஆகிட்டு எண்டதால சரி எண்டு. ஆனா நான் மனசளவில் பாதிக்கப் படுக்க என்னோட கூடவே இருந்து எனக்கு சரியாய் முடிவெடுக்க உதவினது நீ தானே. நீ மட்டும் அண்டைக்கு இல்லாட்டி, நான் அந்தப் பிள்ளையின்ட நிலைமையில் நிண்டிருக்கோணும், இது யாருக்கு புரியுமோ இல்லையோ, எனக்கும் உனக்கும் புரியும். நிச்சயம் பண்ணின கொஞ்ச மாசத்திலையே என்ன மனசளவில் காயப் படுத்தி, என்னோட குறைகளை மட்டுமே பூதக்கண்ணாடி வச்சுப் பார்த்து, நான் வாழவே தகுதி இல்லை எண்டு என்னைத் தற்கொலை எண்ணங்களுக்கு கொண்டு போய்க் கொடுமைப் படுத்தினவனக் கட்டியிருந்தா..., ஐயோ இப்ப நினைச்சாலும் பயமா இருக்கு.’

‘இதெல்லாமே தன்னுடைய தாழ்வுச்சிக்கலின்ட வெளிப்பாடு தான், நீ ஒண்டும் யோசிக்காத... விடு.’

‘எனக்கு இன்னமும் பிடிபடாத விஷயம், எப்படி ஆக்களின்ட மனசில் இருக்கிற குறைபாட்ட தெரிஞ்சு கொளறது?. உடலில்

குறைபாடு எண்டா கூட வாழலாம். ஆனா, மனசில குறைபாடு இருந்தா எப்பிடி வாழ ஏலும்? இது எந்த அறத்தில் சேரும்? வெறுமனே நாங்க கல்யாணம் எண்டவுடன குடும்பம் எப்பிடி, படிப்பென்ன, வேலை என்ன, வருமானம் எப்பிடி எண்டு விசாரிக்கிறம்... ஆனா, இதெல்லாம் மட்டுமே போதுமா? இதெல்லாம் தான் ஒரு ஆளை அறிஞ்சு கொள்ளக் கூடிய அளவு கோலா?

‘ஆரபி, இதால தான் இண்டைக்குப் பலபேர், கல்யாணம் முடிஞ்சபிறகுதான் மற்ற முகம் தெரிய வந்திட்டுது எண்டு பொதுவா சொல்லீனம், ஆனா நாங்க மட்டும் கதைச்சு என்ன மாறப்போகுது சொல்லு? இண்டைக்கும் டொக்டர், இன்ஜினீயர் மாப்பிள்ளை எண்டவுடன தரகர்மார் சீதனம் கூட்டிக் கேக்கிறதும், இல்லாட்டி கல்யாணம் பேசேக்க பெத்தவை தங்கட எதிர்பார்ப்பு இவ்வளவு எண்டு மற்ற உறவுகள் மூலமா சொல்லுதும் வழமைதானே. பிரச்சினை எண்டு சொன்னா, பிள்ளை பிறந்தவுடன மாறிடும் எண்டுறதும், பிள்ளை பிறந்தும் பிரச்சினை எண்டா பிள்ளையும் பிறந்திட்டு இனி என்னத்த மாத்த ஏலும், விலக ஏலாது எண்டு சொல்றதும் தானே எங்கட சமூக வழக்கம். இப்பிடியெல்லாம் இருந்து கொண்டு நாங்க மேடையேறி சாதிக்கணும், முன்ன மாதிரி இல்ல இப்ப முன்னேறிவிட்டம் எண்டும் சொல்லுவாங்களே அதுதான் பகிடி.’

‘என்னவோ மனசு ஒரு மாதிரியா படபடப்பாகவே இருக்கடி, நீ சொல்றதெல்லாம் யோசிக்கேக்க கோவம்தான் வருகுது. சரி அதை விடு, நாங்க எங்கட கதைக்கு வருவம். நாளையான் ப்ரோக்ராமை பத்தி கதைப்பம்...’

‘என்னவோ மனசு ஒரு மாதிரியா படபடப்பாகவே இருக்கடி, நீ சொல்றதெல்லாம் யோசிக்கேக்க கோவம்தான் வருகுது. சரி அதை விடு, நாங்க எங்கட கதைக்கு வருவம். நாளையான் ப்ரோக்ராமை பத்தி கதைப்பம்...’

mathavi.u@thaiveedu.com

தொலைத்தொடர்பு என்பது ஒரு தகவலை ஓரிடத்திலிருந்து இன்னோர் இடத்திற்குக் கடத்துகின்ற நுட்பமாகும். தொலைத்தொடர்பு என்ற சொல் வானொலி, தந்தி, கடிதம், தொலைபேசி, தொலைக்காட்சி, தரவுத்தொடர்பு, மின்நகல், இணையம், செய்மதித் தொடர்புகள், மின்னஞ்சல் கணினிவலையமைப்புப் போன்ற எல்லாத் தொலைதூரத் தொடர்புகளையும் உள்ளடக்குகின்றது. இவை தொலைத்தொடர்புத் துறையில் மனிதர் அடைந்த சாதனைகளின் எச்சங்களாகும். தொலைத்தொடர்புமுறையொன்றின் மூலங்களாவன பரப்பி, கம்பி, அலைவரிசை, என்பனவாகும். பரப்பி என்பது ஒரு தகவல் சைகை எனப்படும். இது பௌதீகத் தோற்றப்பாடாக உருமாற்றுகின்ற அல்லது குறியீடாக்குகின்ற கருவியாகும்.

ஆரம்பகால மனிதர் சைகை, புறாக்கள், முரசுகொட்டுதல், தூதுவிடுதல் போன்ற முறைகள் மூலம் ஓரிடத்திலிருந்து இன்னோரிடத்திற்குத் தகவல்களை வழங்கினர். நவீன தொடர்பாடல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியானது பாரம்பரிய தொடர்பாடல் முறைகளை ஓரம்கட்டி, விரைவான தொடர்பாடல் முறைகளை விரிவுபடுத்தி வருகின்றது. அத்தகைய தொடர்பாடல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியின் முதல் அங்கமாக 1450-ம் ஆண்டு ஜேர்மனியைச் சேர்ந்த யொகான்சுடன்பெர்க் என்பவரால் அச்சியந்திரம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதனைக் கருதமுடிகின்றது. இவ்வச்சியந்திரம் மூலம் ஆரம்பித்த பத்திரிகைத் தொடர்பாடல் வடிவம் சற்றே விரிவடைந்து கிரஹம்பெல்லால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தொலைபேசித் தொடர்பாடலாக வளர்ச்சிக்கட்டத்தை எட்டியது.

தோமஸ்வாட்சன் தொலைபேசியை வடிவமைத்திருந்தாலும் மின்சாரம் மூலம் ஒலியை எடுத்துச் செல்வது பெல்லின் மூளையில் உதித்த யோசனையாகும். ஒரே சமயத்தில் இரண்டு சமிக்ஞைகள் தந்தி வயர்மூலம் அனுப்ப 1875-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் ஆறாம் திகதி அராசாங்கம் அனுமதித்தது. கிரஹம்பெல் இம் முறையை மேம்படுத்தி 1876-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் ஏழாம் திகதி ஒலியை தந்திவயர்மூலம் பரிமாறச் செய்து காட்டினார். இவ்வாறாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட நவீன தொலைத்தொடர்பின் மூலங்கள் கம்பி இல்லாத் தந்தி கண்டுபிடிக்கப்பட்டதும் தொழில்நுட்ப ரீதியில் வளர்ச்சியடையத் தொடங்கியது.

உலகின் பொதுவான தொடர்பாடல் ஊடகமாக இசை விளங்குகின்றது. இதுவே தொலைத்தொடர்பு சாதனங்களின் வரு

கைக்கும் அடிப்படையானதாக விளங்கியிருக்கின்றது. முற்காலத்தில் தொடர்பாடலுக்கு இசையும் இசைக் கருவிகளும் ஊடகமாகத் தொழிற்பட்டதை நூல்களும் இலக்கியங்களும் குறிப்பிடுகின்றன.

முதன் முதலாக 1865-ம் ஆண்டு மே மாதம் 17-ம் திகதி பாரி

சில் பன்னாட்டுத் தொலைத்தொடர்பு ஒன்றியம் நிறுவப்பட்டது. பின்பு இது உலகத் தொலைத்தொடர்பு சங்கம் (INTERNATIONAL TELE COMMUNICATION UNION (ITU)) எனப் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது. இச் சங்கம் தொடங்கப்பட்டதன் நினைவாக 1969-ம் ஆண்டிலிருந்து ஒவ்வொரு ஆண்டும் மே மாதம் 17-ம் திகதி சர்வதேச தொலைத்தொடர்பு தினம் கொண்டாடப்படுகிறது. இணையம் மற்றும் புதிய தொலைத்தொடர்புத் தொழில்நுட்பங்களைப் பாதுகாப்பாகப் பயன்படுத்துவது குறித்த விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதனை நோக்கமாகக் கொண்டதுடன், மனித குலத்திற்குத் தொலைத்தொடர்பு சாதனங்கள் ஆற்றிவரும் சேவையினை எடுத்துணர்துவதனையும் நாட்டின் அபிவிருத்தி, மனிதகுல அபிவிருத்திக்கு இவை எந்தளவு பங்களிக்கின்றன என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதனையும் நோக்கமாகக் கொண்டு இத்தினம் கொண்டாடப்படுகிறது. இதனைவிட சர்வதேச தொலைத்தொடர்பு சங்கம் நிறுவப்பட்டதனையும் 1865-ம் ஆண்டு சர்வதேச தந்தி மாநாட்டில் கையெழுத்திடப்பட்டதனையும் இத்தினம் நினைவுபடுத்துகின்றது.

2006-ம் ஆண்டு துருக்கியில் உள்ள அன்டாலியா(Antalya) வில் நடந்த பன்னாட்டுத் தொலைத்தொடர்பு ஒன்றியத்தின் முழு அதிகாரம் கொண்ட மாநாட்டில் உலகத் தொலைத்

தொடர்பு தினம் மற்றும் சமூக தகவல் தினம் ஆகிய இரு நிகழ்வுகளையும் ஒன்றுபடுத்தி உலகத் தொலைத்தொடர்பு மற்றும் தகவல் சமூக நாளாகக் கொண்டாடத் தீர்மானம் எடுக்கப்பட்டது. இற்றைப்படுத்தப்பட்ட தீர்மானத்தின்படி உறுப்பு நாடுகளையும் துறைசார் உறுப்பினர்களையும் ஆண்டு தோறும் தேசிய அளவில் தகுந்த நிகழ்ச்சிகளை வடிவமைத்து இத்தினத்தினைக் கொண்டாடுமாறு அழைப்புவிடுக்கப்பட்டிருந்தது. 50-வது உலகத்தொலைத்தொடர்பு மற்றும் சமூக தகவல் தினம் (WORLD INFORMATION SOCIETY DAY) வெகு சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டுள்ளது. இதே வேளை மார்ச் 2006-ம் ஆண்டு ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச் சபை (UNGA) மே மாதம் 17-ம் திகதியை உலகத் தகவல் நாளாகவும் அறிவித்துள்ளது.

தொலைத்தொடர்பு அறிவியலின் வளர்ச்சியால் மனிதகுலம் அடைந்துவரும் நன்மைகள், அதனைத் தவறாகப் பயன்படுத்தும் போது மனிதகுலம் சந்திக்கநேரிடும் ஆபத்துகள் போன்றவை குறித்த விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தவும், பாகுபாடற்ற முறையில் அனைவருக்கும் இதன் பயன் கிடைக்கவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தும் வகையிலும் இத்தினம் ஐ.நா சபையினால் அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது.

தொலைத்தொடர்பானது பல்வேறு நவீன தொலைத்தொடர்பு சேவைக்குள் உள்வாங்கப்பட்டு தற்போதைய விஞ்ஞான உலகில் மனிதரோடு இணைந்து உலாவருகின்றது. எண்ணியல் அதாவது டிஜிற்றல் (DIGITAL) பரிமாற்றத்தை அதிகரிப்பதற்கும், வலுப்படுத்துவதற்கும் தேவையான புத்தாக்கமுயற்சிகள் முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இப்புத்தாக்க முயற்சியானது பல நாடுகளால் போட்டிபோட்டு முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றது. தொடர்பாடல் துறையின் ஜாம்பவான் யாரோ அவரே இந்த உலகினை ஆள்வதற்குரியவர் என்ற நிலைமை அதிகரித்து வருகின்றது. இதுவே இன்றைய தொடர்பாடல் துறையின் வளர்ச்சிக்குக் காரணமாகவும் அமைகின்றது.

தொலைத்தொடர்புத்துறையின் வளர்ச்சியின் படிநிலைகளை எடுத்துநோக்கின் இணையம் மிக முக்கிய அங்கமாகக் கருதப்படுகின்றது. எமக்குத் தேவையான சகல சந்தேகங்களையும் தீர்த்துவைக்கின்ற ஓர் ஆசானாகவும் உலகளாவியரீதியிலான தகவல் பரிமாற்றத்தினை மிக இலகுவாக மேற்கொள்ளக்கூடிய தொழில்நுட்ப மையமாகவும் இவ் இணையம் தொழிற்படுகின்றது. இன்றைய உலகில் ஒவ்வொரு நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சியிலும் தனிமனித வளர்ச்சியிலும் மனிதரோடு மனிதராகப் பிணைந்துள்ளதோர் விடயமாகவும், உலகில் ஏதோவொரு மூலையில் இருந்துகொண்டு நமது விரல் நுனிக்குள் விடயங்கள் அனைத்தையும் கொண்டுவருவதற்கான சிறந்ததோர் சாதனமாகவும் இது விளங்குகின்றது. அதேவேளை தவறான உபயோகத்தின் விளைவாக மனித சமூகம் பல தீமைகளையும் எதிர்கொள்ளும் நிலையில் உள்ளது. இது தொடர்பான சரியாதொரு ஆய்வு முன்னெடுக்க வேண்டிய தேவையும் உள்ளது. தொலைத் தொடர்புத் துறையின் வளர்ச்சியானது மனித சமூகத்தைச் சீரழிப்பதற்குரியதல்ல, அதனைச் சரியானவகையில் பயன்படுத்தினால் அது மனிதரின் வாழ்வில் பல்வேறு நன்மைகளைக் கொண்டுவந்து குவிக்கும் என்பதனை ஒவ்வொரு மனிதரும் புரிந்து கொண்டு செயற்பட வேண்டும்.

உலகத் தொடர்பாடல் தினத்தின் கருப்பொருட்கள் சிலவற்றை

றினை அவதானிப்பதன் மூலம் அத்தினத்தின் முக்கியத்துவத்தினை உணர்ந்து கொள்ள முடிகின்றது. 2022-ம் ஆண்டில் 'முதியவர்கள் மற்றும் ஆரோக்கியமான வயதானவர்களுக்கான டிஜிற்றல் தொழில்நுட்பங்கள்' என்பதும், 2023-ம் ஆண்டில் 'தகவல் மற்றும் தகவல் தொடர்பு தொழில்நுட்பங்கள் மூலம் குறைந்த வளர்ச்சி அடைந்த நாடுகளை மேம்படுத்தல்' என்பதும் 2024-ம் ஆண்டில் 'நிலையான வளர்ச்சிக்கு டிஜிற்

றல் கண்டுபிடிப்பு' என்பதும், 2025-ம் ஆண்டில் 'எண்ணிம மாறுகையினுள் பாலின சமத்துவம்' என்பதும் கருப்பொருட்களாக அமைகின்றன. இக்கருப்பொருட்களை நோக்கும் போது மனித சமூகம் வளர்ச்சியை எட்டுவதற்குப் பல்வேறு வழிகளிலும் இத்தொடர்பாடல் தொழில்நுட்பத்தினைப் பயன்பாடுடையதாக மாற்றுவதனையே இலக்காகக் கொண்டுள்ளன என்பது புலனாகின்றது. உண்மையில் டிஜிற்றல் தொழில்நுட்பங்கள் 2030-ம் ஆண்டுக்குள் ஐ.நா சபை அடைய நினைக்கும் இலக்குகளில் 70 வீதமான இலக்குகளை எட்டிவிடும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

தொழில்நுட்பத்தின் கோட்பாடுகள் பெரும்பாலும் தொழில்நுட்பத்தின் எதிர்காலத்தை முற்கூட்டியே கணிக்கின்றன. இருப்பினும் எதிர்காலத்தின் அனைத்துக் கணிப்புகளையும் போல தொழில்நுட்பமும் நிலையற்றது. எதிர்காலவாதியான ரேகர் வெயில் என்பவர் மரபியல், நானோ மற்றும் ரோபாதாட்டிக்ஸ் ஆகிய மூன்று தொழில்நுட்பங்கள்தான் எதிர்காலத்தில் இருக்கும் எனக் கணித்துள்ளார். ஆகவே, மனிதர் இத்தகைய தொழில் நுட்பங்களை பயன்படுத்தும் போது மனித இருப்புக்கு அச்சுறுத்தல் இல்லாதவகையில் பயன்படுத்துவது தொடர்பில் சிந்திக்கவேண்டும். எதிர்காலச் சந்ததியின் பெறுமதி மிக்க வாழ்வினைப் பாதுகாத்துக் கொடுக்க வேண்டியது ஒவ்வொரு மனிதருடைய கடமையாகும். இதைத்தான் ஒவ்வொரு வருடமும் நினைவு கொள்ளப்படும் தொலைத்தொடர்பு தினத்தின் இலக்குமாகும்.

natkunalngam@thaiveedu.com

மாற்றுத்திறனாளர்களின் மேம்பாட்டில் சமுதாயத்தின் பங்கு

- அ. மோரி றேசோதா

சமூக அலகுகளின் கூட்டாக அமைவதே சமுதாயம் என எளிமையாக வரையறுக்கலாம். சமுதாயத்தில் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட பண்புக்கூறுகளால் ஒருவருக்கொருவர் பிணைக்கப்பட்ட தனிநபர்களின் கூட்டுணர்வு மற்றும் செயல் முறைகள் காணப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு மனிதரும் 'நான்' எனும் தனித்துவத்தைத் தாண்டி 'நாம்' எனும் கூட்டுணர்வோடு சமூக உறவுகளில் இணையும்போது, சமூகக் குழு உருவாகிறது.

சமுதாயத்தில் பல்வேறு சமூகக் குழுக்கள் உள்ளன. ஒவ்வொரு குழுவின் நலன் மற்றும் வளர்ச்சியும் முழு சமுதாயத்தின் கூறுகளைப் பொறுத்தது. இந்த அடிப்படையில், மாற்றுத்திறனாளிகளை ஒரு சமூகக் குழுவாகக் கருதலாம். இவர்களின் தனித்துவமான இயல்புகள் மற்றும் நடத்தைகள் இதற்கு அடிப்படையாக அமைகின்றன. எனவே, மாற்றுத்திறனாளிகளின் மேம்பாட்டில், சமுதாயத்தின் அடிப்படை அலகான குடும்பம் முதல் அரசு வரையிலான அனைத்து உறுப்புகளும் பங்களிக்கின்றன.

மாற்றுத்திறனாளிகள் என்பவர்கள், பிறவியிலோ அல்லது வாழும் நிலையிலோ, ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட உடல் அல்லது மன ஆற்றல்களை இழந்தவர்களைக் குறிக்கின்றனர். இத்தகையோர் மருத்துவச் சான்றிதழ் மூலம் உறுதி செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டியது அவசியமாகும். உடல் ரீதியான பிரச்சினைகள் மட்டுமன்றி, உள ரீதியான பிரச்சினைகளால் பாதிக்கப்பட்டவர்களும் இந்த வகையில் அடங்குவர். இவர்களின் இயலாமைகள் வெவ்வேறு அளவுகளில் காணப்படுகின்றன. சிலர் சிறிய தடைகளை மட்டுமே எதிர்கொள்கின்றனர், சிலர் தினசரி வாழ்க்கையில் முழுமையான உதவியை நாடவேண்டியவர்களாக இருக்கின்றனர். இத்தகையோரைச் சமூகத்தில் முழுமையாக ஒருங்கிணைப்பதற்கு, சம வாய்ப்புகளும் சமசந்தர்ப்பங்களும் வழங்கப்பட வேண்டும். மனித உரிமைகள் மற்றும் அடிப்படை உரிமைகள் அனைத்தும் மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கும் பொருந்தும் என்பதை உறுதி செய்ய வேண்டும். சிறப்பு வசதிகள் மற்றும் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதன் மூலம், அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்த முடியும்.

ஒரு சமூகத்தின் முன்னேற்றம், அந்த சமூகம் தன் பலவீனமான உறுப்பினர்களுக்கு எவ்வளவு மதிப்பும் மரியாதையும் அளிக்கிறது என்பதைப் பொறுத்தது. குடும்பம் முதல் அரசு

வரை அனைவரும் ஒத்துழைத்து, கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, சுகாதாரம் போன்ற அடிப்படைத் தேவைகளைப் பெறுவதில் எந்தவிதத் தடைகளும் இல்லாமல் இருக்கும்படி செயற்பட வேண்டும். மாற்றுத்திறனாளிகளின் திறமைகளுக்கு ஏற்ப வாய்ப்புகள் வழங்கப்படுவதோடு, அவர்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் சட்டங்கள் கடுமையாகச் செயற்படுத்தப்பட வேண்டும். இவ்வாறு ஒரு சமத்துவமான சமூகத்தை உருவாக்குவதே நாகரிகத்தின் உச்சமாகக் கருதப்படுகிறது.

மாற்றுத்திறனாளிகளின் வளர்ச்சி சமுதாயத்தின் பல்வேறு அம்சங்களைப் பொறுத்துள்ளது. சமுதாய வளர்ச்சி என்பது நிலையான மற்றும் செயல்திறன்மிக்க சமூக அமைப்புகளை உருவாக்குமொரு செயல்முறையாகும். இந்தச் செயல்முறை, சமூக நீதி மற்றும் பரஸ்பர மரியாதை போன்ற அடிப்படைக் கொள்கைகள் சார்ந்ததாக அமைகிறது. இது மக்களின் வாழ்க்கையைப் பாதிக்கும் முடிவுகளில் அவர்களின் பங்கேற்பைத் தடுக்கும் அதிகாரக் கட்டமைப்புகளை நீக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. மாற்றுத்திறனாளிகளின் வாழ்க்கைத் தரம் மேம்படுவதற்கு, இத்தகைய கொள்கைகள் இன்றியமையாதவை.

மாற்றுத்திறனாளிகளின் வாழ்க்கை நிலை, கல்வி, பொருளாதாரம், சுகாதாரம், மருத்துவப் பாதுகாப்பு, நல்வாழ்வு போன்ற குறிகாட்டிகள் உயர்ந்த நிலையில் இருக்க வேண்டுமெனில், தனிநபர் முதல் அரசு வரை அனைவரும் ஒருங்கிணைந்து செயல்பட வேண்டும். மாற்றுத்திறனாளிகளின் சமூக ஒருங்கிணைப்பு, உளவியல் நிலை மற்றும் தேவைகள் நிறைவேறுதல் போன்ற பல காரணிகள் இதில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன.

குடும்பம், நண்பர்கள், கல்வி நிறுவனங்கள், மத நிறுவனங்கள், அரசியல் அமைப்புகள், சட்டம், அரசு, பொருளாதாரக் கட்டமைப்புகள், பண்பாட்டு அம்சங்கள், சமூகக் குழுக்கள், அரசு மற்றும் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் போன்ற சமூகத்தின் பல்வேறு அங்கங்களின் செயல்பாடுகள், மாற்றுத்திறனாளிகளின் வளர்ச்சியில் முக்கியமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. இவை ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியாகவும், ஒன்றாக இணைந்தும் திறம்பட பங்களிப்பை வழங்குவதன் மூலமே, மாற்றுத்திறனாளிகள் நிலைபேறான வளர்ச்சியை அடைய முடியும்.

மாற்றுத்திறனாளிகளின் வளர்ச்சியில் குடும்பம் முதன்மையான பங்கு வகிக்கிறது. ஒரு நபரின் சமூகமயமாக்கல் செயல்முறை குடும்பத்திலிருந்தே தொடங்குகிறது. குடும்பத்தின் மூலமே ஒரு குழந்தை மொழி, ஒழுக்க மதிப்புகள், நெறிமுறைகள், பரஸ்பர புரிந்துணர்வு போன்ற அடிப்படைப் பண்புகளைக் கற்றுக்கொள்கிறது. இதன் காரணமாக, மாற்றுத்திறனாளிகளின் சமூகத் தொடர்புத் திறன்கள் வளர்வதில் குடும்பம் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது.

சில குடும்பங்களில், இயல்பிலேயே மாறுபட்ட திறன்களைக் கொண்டவர்களைப் பற்றித் தவறான கருத்துகள் நிலவுகின்றன. சமூகத்தின் தவறான எண்ணங்களால் பாதிக்கப்பட்டு, தங்கள் குழந்தைகளை வெளியே அனுப்பாமல் தனிமைப்படுத்துவது, கல்வி வாய்ப்புகளை மறுப்பது, தேவையான சுகாதார வசதிகளை வழங்காது விடுவது போன்ற செயல்கள் மாற்றுத்திறனாளிகளின் வளர்ச்சியைத் தடுக்கின்றன. எனவே, குடும்பத்தின் சரியான, முறையான ஈடுபாடு அவர்களின் வாழ்க்கையை மேம்படுத்துவதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது.

மாற்றுத்திறனாளிகளை மற்றக் குழந்தைகளைப் போலவே பாதுகாத்தல், குடும்ப உறுப்பினராக ஏற்றுக்கொண்டு மதிப்பளித்தல் அவசியம். அவர்களின் கருத்துகளைக் கேட்டல், உணர்வுகளை வெளிப்படுத்த வாய்ப்புகள் வழங்குதல், 'திறன்கள் வெவ்வேறு வடிவங்களில் இருக்கலாம்' என்ற நம்பிக்கையுடனும் சொற்களால் ஊக்கப்படுத்துதல் போன்ற நடவடிக்கைகள் மூலம் குடும்பங்கள் சிறப்பான பங்களிப்பைச் செய்ய முடியும். பெற்றோர்கள் தங்கள் மாற்றுத்திறனாளிக் குழந்தைகளுடன் தொடர்ந்து அன்புடனும் புரிந்துணர்வுடனும் பழகினால், அக்குழந்தைகள் அனைத்துத் துறைகளிலும் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றத்தை அடைந்து கொள்வர்.

இருப்பினும், சில குடும்பங்கள் இன்னும் மாற்றுத்திறனாளிகளை முழுமையாக ஏற்கத் தயங்குகின்றன. Lansdowne (2002) என்பவரின் ஆய்வுக் குறிப்பின்படி, 'மாறுபட்ட திறன்கள் கொண்டவர்களுக்கு எதிரான பாரபட்சம் பெரும்பாலும் குடும்பங்களிலிருந்தே தொடங்குகிறது' இத்தகைய மனநிலைகளை மாற்றுவது அவசியம். ஒவ்வொரு குடும்பமும் மாற்றுத்திறனாளிகளின் வெற்றிகரமான வாழ்க்கைக்கு உறுதுணையாக நிற்கும்போது, சமூகத்தின் ஒட்டுமொத்த வளர்ச்சியையும் கண்டடைய முடிகிறது.

மாற்றுத்திறனாளிகளின் வளர்ச்சியில் நண்பர்களின் உதவிகளும் சேவைகளும் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களை ஏற்படுத்துகின்றன. உள ஆரோக்கியத்தைப் பேணுவதற்கு மனம் திறந்து பேசுவது முக்கியமானது. இந்த வகையில், நண்பர்களின் பங்கு அவர்களின் சவால்களைச் சமாளிப்பதில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. தெம்ஸன் என்பவர் தனது ஆய்வில், மாற்றுத்திறனாளிக் குழந்தைகளை விளையாட்டு மைதானங்கள், நீச்சல் குளங்கள், பூங்காக்கள் போன்ற இடங்களுக்கு நண்பர்கள் அழைத்துச் செல்ல வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தியுள்ளார்.

2019-ல் பிரேசிலில் நடந்த கால்பந்துப் போட்டியை நேரடியாகப் பார்த்த தாயொருவர், கண்பார்வையற்ற தனது மகனுக்கு வருணனை மூலம் விளக்கம் கொடுப்பதை FIFA நிர்வாகம் கவனித்தது. பின்னர், பார்வையற்ற அந்த நபரை கால்பந்துப் போட்டியின் 'சிறந்த இரசிகர்' ஆகத் தெரிவு செய்து விருது வழங்கிக் கௌரவித்தது. இத்தகைய செயல்கள் மாற்றுத்திறனாளிகளின் உத்வேகத்தையும் தன்னம்பிக்கையையும் அதிகரிக்க வல்லது.

கல்வியினால் ஒருவர் தனது வாழ்வையும் சமுதாயத்தையும் மாற்றியமைக்க முடியும். கல்வி என்பது அனைவரினதும் உரிமையாகும். ஒவ்வொரு மாற்றுத்திறனாளிக் குழந்தையும் கல்வி கற்க வேண்டியது அவசியம். 'சமூகத்தில் மாற்றம் வேண்டுமென்றால், அனைவரும் கல்வி கற்றிருக்க வேண்டும்' என லெனின் குறிப்பிட்டுள்ளார். UNESCO நடத்திய ஆய்வின் படி (Guidelines, 2005), உலகளாவிய அளவில் 140 மில்லியன் மாற்றுத்திறனாளிக் குழந்தைகள் பாடசாலைக்குச் செல்லவில்லை என்பது தெரியவந்துள்ளது.

மாற்றுத்திறனாளிகளின் முழுமையான வளர்ச்சியில் கல்வியின் பங்கு மிகவும் முக்கியமானது. அறிவு, திறமை, ஆளுமை மற்றும் உளவியல் வளர்ச்சி போன்றவற்றைக் கல்வி வழங்குகிறது. மாற்றுத்திறனாளிகளும் மற்ற மாணவர்களைப் போலவே கல்வி பெற வேண்டும் என்பதற்காக, சிறப்புக் கல்வி, ஒருங்கிணைந்த கல்வி மற்றும் உள்ளடக்கிய கல்வி முறைகள் அமைக்கப்பட்டு செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

விசேட கல்வி முறை (Special Education) கட்டிலனிழந்தோர், செவிப்புலனிழந்தோர், மனவளர்ச்சி குன்றியோர் போன்ற மாணவர்களுக்காக உருவாக்கப்பட்டிருந்தாலும், தற்போதைய உள்ளடக்கிய கல்வி முறை (Inclusive Education) மூலம் அனைவரையும் ஒருங்கிணைப்பதே சமூகத்தின் விருப்பம். எந்தவொரு மாற்றுத்திறனாளிகளும் தமது திறன்களுக்கேற்ற கல்வியைப் பெற வேண்டும். இதற்கு, பெற்றோர்களும் கல்விச் சமூகமும் முழுமூச்சாகப் பங்களிக்க வேண்டும்.

பாடசாலைகள் மற்றும் பல்கலைக்கழகங்களில் மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கான விசேட திட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டும். குறிப்பாக, அணுகல் வசதிகள் (Ramps, Braille Materials, Sign Language Interpreters) உறுதி செய்யப்பட வேண்டும். ஒரு மாற்றுத்திறனாளி சுயமாகத் தனது கற்றல் செயல்பாடுகளில் ஈடுபடுவதை உறுதி செய்வது மேன்மையானது. இன்றும், மாற்றுத்திறனாளி மாணவர்கள் கல்வியைப் பெறுவதில் பல சவால்களை எதிர்கொள்கின்றனர். அடுக்கு மாடிக் கட்டடங்களில் வகுப்பறைகள் அமைந்திருப்பதால், உடல் ரீதியான குறைபாடுகள் உள்ள மாணவர்கள் பாதிக்கப்படுகின்றனர். குறிப்பாக, கட்டிலன் குறைபாடு உள்ள மாணவர்களுக்கு, கற்றலுக்குத் தேவையான அனைத்து நூல்களும் ஒலிவடிவில் (Audiobooks) கிடைக்குமாறு செய்வது கல்விச் சமூகத்தின் கடமையாகும். மேலும், பாடப்புத்தகச் செயல்பாடுகளுடன் (Curricular Activities), இணைபாட விதானங்களிலும் (Co-curricular Activities) மாற்றுத்திறனாளிகளை ஈடுபடுத்த வேண்டும்.

தொழில் மற்றும் வருமானத்தை ஈட்டிக் கொள்வதற்குச் சமுதாயக் கட்டமைப்புகள் கைகொடுக்க வேண்டும். மாற்றுத்திறனாளிகள் மூன்றாம் நிலைக் கல்வியை முடித்திருந்தாலும், அரசு மற்றும் தனியார் துறைகளில் வேலைவாய்ப்புகள் கிடைப்பதில் குறைபாடுகள் உள்ளன. மத்திய அரசின் பொதுநிர்வாகத் துறை சுற்றறிக்கை 27/88-ன் படி, அனைத்து அரசு நிறுவனங்களிலும் 3% வேலைவாய்ப்புகள் தகுதியுள்ள மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டும். ஆனால், இந்தக் கொள்கை நடைமுறையில் முழுமையாகச் செயல்படவில்லை.

கல்வி கற்ற மாற்றுத்திறனாளி பட்டதாரிகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தாலும், 3% ஒதுக்கீடு போதுமானதாக இல்லை. எனவே, உயர்கல்வி முடித்த அனைத்து மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கும் தகுதிக்கேற்ற வேலைவாய்ப்புகள் வழங்கப்பட வேண்டும். மாற்றுத் திறனாளிகளை அரசு பணிக்கு அமர்த்துவதில் அதிகாரிகள் சிரமப்படுகின்றனர். மாற்றுத்திறனாளிகளுக்குக் குறித்த பணியை செய்ய இயலாது என்பதனை அதிகாரிகளே முடிவு செய்கின்றனர். இது மாற்றுத் திறனாளிகளின் உள்பாங்கில் எதிர்மறையான தாக்கத்தினை விளைவிக்க வல்லது.

மாற்றுத்திறனாளிகளின் சுயசார்புப் பொருளாதாரத்தினை கட்டியமைப்பதில் சமுதாயத்திலுள்ள அரசு நிறுவனங்களின் பணிகள் மாத்திரமன்றித் தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனங்களின் பணிகள் மற்றும் சேவைகள் அளப்பரியது. மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கு தொழிற்பயிற்சி வழங்குவது, கூட்டுத் தொழில் முயற்சிகளை ஊக்குவிப்பது, குடும்ப நிலைமைகளை கவனத்தில் கொண்டு பொருத்தமான வாழ்வாதார உதவிகளை வழங்குவது, அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தினை மதிப்பிடுவது மற்றும் கண்காணிப்பது போன்ற பல்வேறு நடவடிக்கைகளை முன்னெடுப்பதால் அவர்களின் அபிவிருத்தியினை மேம்பாடடையச் செய்ய முடியும்.

மாற்றுத்திறனாளிகளின் நலன்களை மேம்படுத்துவதனை இலக்காகக் கொண்டு சமூக சேவை திணைக்களமானது 1948 பெப்ரவரி முதலாம் திகதி ஸ்தாபிக்கப்பட்டு இன்றுவரை ஏகப்பட்ட பணிகளை முன்னெடுத்து வருகின்றது. சமுதாய அடிப்படையிலான புனர்வாழ்வு நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் பல்வேறு வகையான நலச்சேவைகளை முன்னெடுத்து வருகின்றது. மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கு அடிப்படை வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கின்றது. இதனுள் நீரை அணுகும் வசதிகள், கழிவகற்றல் வசதிகள், காணி மற்றும் வீட்டு வசதிகள் என்பனவும் உள்ளடங்குகின்றன. அதுமட்டுமன்றி மாற்றுத்திறனாளிகள் பயன்படுத்தும் உபகரணங்களான ஊன்றுகோல், வெண்பிரம்பு, சக்கர நாற்காலி, காது கேட்கும் கருவி, மூக்குக் கண்ணாடி மற்றும் ஏனைய இதர உபகரணங்களும் வழங்கப்படுகின்றன. வருமானம் குறைந்த மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கு மாதந்தம் ரூபா 7,500 வழங்கப்படுவதும் நோக்கத்தக்கது.

'சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமன்' இலங்கை ஜனநாயக சோசலிச குடியரசு அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் உறுப்புரை 12 (1) குறிப்பிடுவது போல அனைத்து மனிதர்களையும் சமனாக எண்ணி, சம சந்தர்ப்பம் மற்றும் சம வாய்ப்புகள் வழங்கப்படுவதுடன் உரிமைகள் மறுக்கப்படாது, மாறாக மதிக்கப்படுகின்ற போது சமுதாயத்திலுள்ள அனைத்தக் கட்டமைப்புகளினதும் வினைத்திறனான பங்களிப்பு மற்றும் செயல்கள் மூலம் மாற்றுத்திறனாளிகளின் சிறப்பான வாழ்க்கைத்தரத்தினை உறுதி செய்ய முடியும். இப்பேற்பட்ட பல்பரிமாண பங்களிப்பானது மாற்றுத்திறனாளிகளின் சுபீட்சகரமான அபிவிருத்தியினை முன்னெடுத்துச் செல்லும் என்பதில் ஐய மில்லை.

meryesotha.a@thaiveedu.com

கதை சொன்ன சுவரொட்டிகள்

- ஓவியர் ஜீவா

திரைப்படங்களுக்கும், ஏனைய பண்டங்களைப் போலவே விளம்பரங்கள் முக்கியம். மக்களிடம் திரைப்படங்களை எடுத்துச் செல்வதில் விளம்பரத்திற்கு முக்கிய பங்குண்டு. மாட்டு வண்டியில் இரு புறமும் தட்டிகளில் போஸ்டர் ஒட்டிக் கொண்டு நோட்டீஸ் கொடுத்தபடி செல்வது கிராமப்புறங்களின் அந்தக் கால வழக்கம். பின்னர் நகர்ப்புறங்களில் போஸ்டர்களுையோ, சிறு பேனர்களுையோ இரண்டு பக்கமும் வைத்துக்கொண்டு சிறிய சக்கரங்களைப் பொருத்தித் தள்ளிக் கொண்டு செல்லும் பாணி, தலைக்கு மேல் ஒரு கூண்டு வடிவத்தில், உள்ளே பெட்ரோல்மாக்கஸ் விளக்கைப் பொருத்திக் கொண்டு ஊர்வலமாகச் சென்று நோட்டீஸ் கொடுப்பது, மூன்று சக்கர மிதிவண்டியில் போட்டோ காட்டுகளையும் போஸ்டர்களையும் ஒட்டிக்கொண்டு பேண்டு வாத்தியம் முழங்க ஊர்வலமாகச் செல்வது என்று பல விளம்பர உத்திகள் நிறைந்த ஒரு காலம் இருந்தது.

‘சந்திரலேகா’ வெளியான காலத்தில் பேனர், கட்டாவுட்கள் பிரபலமாயின. முக்கிய நகரங்களில் ஓவியர்கள் கைகளினால் வரைந்த பிரம்மாண்டமான போஸ்டர்களைத் தயாரித்துத் தியேட்டர்களிலும் சாலைகளிலும் நிறுவினார்கள். மக்கள் விளம்பரங்களைப் பார்த்துப் பிரமித்து நின்ற காலம் அது. சென்னையில் ஓவிய மேதை கே. மாதவன் தொடங்கி பாலு பிரதர்ஸ், ஸ்வாமி ஆர்ட்ஸ், ஜெயா ஆர்ட்ஸ், ஆர்ட் லேண்ட், மோகன் ஆர்ட்ஸ், ஜெயராம் ஆர்ட்ஸ், சாய் ஆர்ட்ஸ், சந்திரன் ஆர்ட்ஸ் என்று ஏராளமான பேனர் ஓவியர்கள் புகழ் பெற்றுத் திகழ்ந்தனர். சென்னை மவுண்ட் ரோட்டில் திரைப்படங்களுக்காக இவர்கள் விதவிதமான பாணிகளில் வைத்த விளம்பரங்கள் இன்று நினைவுகளில் சில புகைப்படங்களாக மட்டுமே தங்கியிருக்கின்றன. பிரெஞ்சு இயக்குனர் லூயி மால், புகழ் பெற்ற ஓவிய மேதை எம்.எப். ஹுசைன் என்று சிலரே இவற்றை ஆவணப்படங்களாகப் பதிவு செய்திருக்கின்றனர். நடிகர் சிவகுமார், மோகன் ஆர்ட்ஸில் பயிற்சி எடுத்த பின்னர் தான் ஓவியக் கல்லூரியில் மாணவனாகச் சேர்ந்தார். கோவை, சேலம், திருச்சி, மதுரை போன்ற நகரங்களிலும் பேனர் ஓவியர்கள் இருந்தனர். கோவையில் எங்களது சினி ஆர்ட்ஸ் பெரும் புகழ் பெற்றிருந்தது. மவுண்ட் ரோடு போலவே கோவையில் ஜெயில் ரோட்டில் ஒரு காலத்தில் வரிசையாகப் பிரம்மாண்டமான பேனர்கள் மக்களைக் கவரும் வண்ணம் வைக்கப்பட்டிருந்தன!

திரைப்படப் பேனர்களின் கவர்ச்சியே அதன் பிரம்மாண்டத்

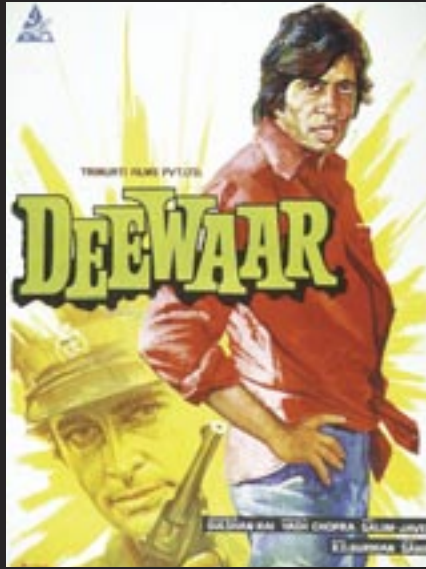
தில்தான் இருந்தது. தென்னாட்டில் கேரளா தவிர பிற மூன்று மாநிலங்களிலும் பேனர் கலை என்பது பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றிருந்தது. இதன் வடிவமைப்பில் ஓவியர்கள் பல புதுமைகளைப் புகுத்தினர். நான்கு விளிம்புகளுக்கு வெளியே முப்பரிமாணத் தோற்றத்தில் நீண்டு நிற்கும் உடலின் மேல் பாகங்கள், நீட்டியிருக்கும் துப்பாக்கிகள், மிகைப்படுத்தப்பட்ட வண்ணங்கள், ஜாடையின் துல்லியம், ஜிகினா மினுமினுக்கும் எழுத்து வடிவங்கள், வடிவமைப்பில் புதுமை என்று ஏராளமான கண்ணைக் கவரும் அம்சங்கள் நிறைந்திருக்கும். பிளைவுட்டினால் செய்யப்பட்ட உயரமான கட்டாவுட்கள் நடிகர்களின் ரசிகர்களுக்குக் கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்தின. அவற்றுக்கு மாலையிட 40, 50 அடி உயரங்களுக்கு ஏறித் தவறி விழுந்து இறந்து போன கதைகளுமுண்டு. ஒரு பிரபல நடிகருக்கு இன்னொருவரை விட உயரமான கட்டாவுட் வைத்தால் ஏற்பட்ட கைகலப்புகளில் பலத்த காயங்களுக்கு உள்ளானவர்களும் உண்டு. இந்தப் பேனர் கலை தமிழகத்தில் உருவானாலும் அது நாடு முழுக்கப் பரவி, பாகிஸ்தான், இலங்கை என்று அண்டை நாடுகளிலும் பிரபலமாகத் திகழ்ந்தது. இலங்கையில் புகழ் பெற்ற ஓவியர் மணியம் வரைந்த பிரம்மாண்டமான திரைப்பட விளம்பரங்களைப் புகைப்படங்களில் நான் கண்டதுண்டு.

விமானங்களில் இருந்து திரைப்பட விளம்பர நோட்டீஸ் வீசுவது, திரைப்படத்தின் பெயரை ராட்சத பலூனில் எழுதிப் பறக்க விடுவது என்று சில உத்திகளும் இருந்தன. ‘மோட்டார் சுந்தரம் பிள்ளை’, ‘வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே’ போன்ற திரைப்படங்களுக்கு இந்தப் பலூன் விளம்பரங்களைப் பயன்படுத்தியதைப் பார்த்து மெய்மறந்த காலங்கள் நினைவுக்கு வருகின்றன. சில சமயங்களில் கட்டடத்தின் மீதுள்ள பிரம்மாண்டமான விளம்பரப் பலகைகள் மீது எனாமல் பெயிண்டினால் திரைப்பட விளம்பரங்கள் வரைந்ததுண்டு.

சுவரொட்டி விளம்பரங்களும், பத்திரிகை விளம்பரங்களும் திரைப்படங்களுக்குப் பெரும் பலன் கொடுத்தவை. அந்த விளம்பர உலகம் இன்னும் பெரிது. இவர்களுக்கு ஸ்டில் புகைப்படக்காரர்கள் படப்பிடிப்பின்போதே எடுக்கும் புகைப்படங்கள்தான் மூலாதாரம். எண்பதுகளுக்கு முன் பெரும்பாலும் கறுப்பு வெள்ளைப் புகைப்படங்களே பயன்படுத்தப்பட்டன. வண்ணப் புகைப்படங்கள் பின்னரே வந்தன. அதுவும் வண்ண பிலிம் ரோல்கள் மலிவாகக் கிடைத்ததும் அது சார்ந்த புகைப்பட லாஃப்கள் அதிகரித்ததும் தான் காரணம். திரைப்படப் போஸ்டர் வடிவமைப்பாளர்களே பத்திரிகை

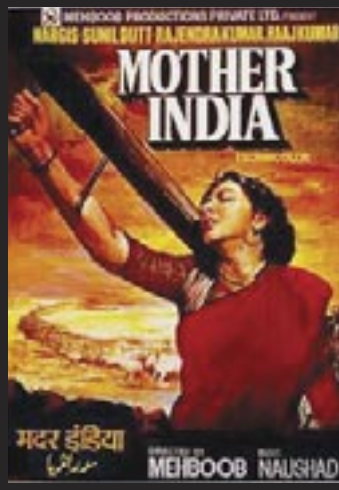
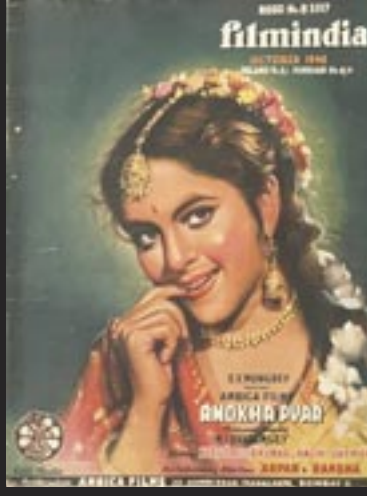
ளுக்கும், சினிமாப் புத்தக அட்டைகளுக்கும், போஸ்டர்களுக்கும் வடிவமைப்பாளர்களாக இருந்தனர். பேனர் ஓவியர்க ளான கே. மாதவனும் பாலு பிரதர்ஸும் இதன் ஆரம்ப விற்பன் னர்கள். மாதவன் ஒளி ஊடுருவாத டெம்பரா போஸ்டர் வண்ணங்களைப் புகைப்படங்களின் மீது அவர் பாணியில் வரைந்து டிசைன்களை வடிவமைத்தால், பாலு பிரதர்ஸ் போன்றவர்கள் ஒளி ஊடுருவக்கூடிய ட்ரான்ஸ்பரண்ட் நீர் வண்ணங்களைக் கறுப்பு வெள்ளைப் புகைப்படங்

களின் மீது அழகுறப் பூசி அருமையான டிசைன்களை உருவாக்கினார் கள். பாலு பிரதர்ஸ் நடத்திய 'கலை', மற்றும் 'பேசும் படம்', 'குண்டுசி' இதழ்களில் அட்டைப்படம் திரைப்பட விளம்பரங் கள்தான். பின் அட்டையிலும் பெரும்பாலும் அவையே இடம் பெறும்.

திரைப்பட போஸ்டர் டிசைன்கள் முன்னொரு காலத்தில் ஓவியர்களாலேயே செய்யப்பட்டு வந்தன. எஸ்.எம். பண்டிட், ஜே.பி. சிங்கல், ராம்குமார், பாமார்ட், திவாகர், பி.எம். குப்தா, எஸ். ரஹ்மான், முல்கவுங்கர், அக்தார் ஷேக் என்று இந்தியில் புகழ் பெற்ற ஓவியர்கள் தங்கள் ஓவியப் பணியுடன் திரைப்பட போஸ்டர் வடிவமைப்பிலும் ஈடுபட்டு வந்தனர்.

50, 60-களில் போஸ்டர் டிசைன்கள் பெரும்பாலும் கையால் வரையப்பட்டவையாகவே இருந்தன. அதாவது கட் அண்ட் பேஸ்ட் முறையிலேயே புகைப் படங்களின் மீது ஒரு முழு வண்ண ஓவியமாகவே தீட் டினார்கள். இத்தகைய கையால் வரையப்பட்ட போஸ்டர்கள் இன்று அருங்காட்சியகங்களிலும் சேக ரிப்பாளர்களிடமும் இருக்கின்றன. அவற்றுக்குச் சொல்லிக்கொள்ளும் படியான பெரிய விலைகளும் இன்று உண்டு. கிளர்ச்சியூட்டும் வண்ணங்கள், ஓவியத் திறன், அற்புதமாக எழுதப்பட்ட எழுத்து ருக்கள் என்று இவற்றின் பெருமை சொல்லி மாளாது. ஓவியர்கள் திரைப்படத்தின் மூட் மற்றும் கதைப்போக்கைச் சித்திரிக்கும் வடிவமைப்புடன், திரைப்பட நடிகர்களை உரிய முறையில் வண்ணங் களில் சித்திரித்தனர். பிங்க், மஞ்சள், பச்சை போன்ற அடர் நிறங்களை முகத்தில் சரியான விகி தத்தில் கலந்து தீட்டும் திறன் படைத்தவர்கள் அவர்கள். நாயகனுக்கு என்ன வண்ணம், எதிர்நாய கனுக்கு என்ன வண்ணம் என்று தரம் பார்த்து போஸ் டர்களை உருவாக்கினார்கள். மஹாராஷ்டிரா வில்தான் முதல் முதல் வண்ணத் திரைப்படப் போஸ்டர் உருவானது என்று சொல்வார்கள். சத்ரபதி சிவாஜி வாழ்க்கையிலிருந்து ஒரு பகுதியாக உரு வாக்கப்பட்ட 'கல்யாண் கஜினா'(1924) எனும் திரைப் படத்தின் போஸ்டர் உருவாகி நூறாண்டுகளைக் கடந்து விட்டது. திரைப்படத்தின் இயக்குனரான ஓவியர் பாபுராவ் பெயிண்டர், இந்தப் போஸ்டரையும் வரைந்தார் என்பது ஒரு செய்தி! 1941-இல் வெளியான பிரபாத் ஸ்டுடியோவின் 'சந்த் சக்ரு' திரைப்படத்திற்கு ஓவிய மேதை 'ராஜா ரவி வர்மா'வின் ஓவியம் பயன்படுத்தப்பட்டது. 1957-ல் வெளியான 'மதர் இந்தியா' திரைப்படத்தை நினைத்தாலே நர்கீஸ் ஒரு கலப்பையைத் தூக்கிக் கொண்டிருக்கும் போஸ்டர் அனைவரின் நினை வுக்கும் வரும். ரஷ்ய ஓவியத்தை நினைவுபடுத்தும் பாணியில் வரையப்பட்ட இந்தப் போஸ்டரை உரு

வாக்கியவர் பி.எம். குப்தா.

இந்தியாவின் பெருமைக்குரிய ஓவியர்களில் ஒருவர் எஸ்.எம். பண்டிட். இன்றும் கன்னியாகுமரி விவேகானந்தர் பாரையில் உள்ள நினைவு மண்டபத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் புகழ் பெற்ற விவேகானந்தர், ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர், சாரதா அம்மையார் ஓவியங்கள் இவர் வரைந்தவைதான். இவர் திரைப்படப் போஸ்டர் ஓவியங்களில் ஈடுபட்டு அற்புதமான பல வண்ண விளம்பரத் தொகுப்புகளை வழங்கியிருக்கிறார். 'பாபுராப் படேல்' என்ற பிரபலப் பத்திரிகையாளர் நடத்திய பிலிம் இந்தியா என்ற இதழின் அட்டையில் இவர் வரைந்த திரைப்பட விளம்பரங்கள் பெரும் பொக்கிஷங்களாகக் கருதப்படுகின்றன.

'முகலே ஆஸம்' இந்தியில் புகழ் பெற்ற திரைப்படங்களில் ஒன்று. முகலாய பின்னணியில் அற்புத ஆடையலங்காரங்கள், நடிகர்களின் முகங்கள் என்று இதன் போஸ்டர்கள் பெரிதாகப் பேசப்பட்டன. இந்தப் படத்தின் போஸ்டர்கள் பல ஓவியர்களால் உருவாக்கப்பட்டன. எஸ். ரஹ்மானும் அக்தர் ஷேக் கும் இவர்களில் முக்கியமானவர்கள். ஹிந்திப் பட போஸ்டர் ஓவியர்களில் திவாகர் கர்கரே முக்கியமானவர். 'ஜேஜே' ஓவியக்கல்லூரியில் முறையாகப் படித்தவர். அமிதாப் பச்சின் கோபக்கார இளைஞர் இமேஜுக்கு போஸ்டர்கள் மூலமாக வடிவம் தந்தவர். தீவார், காலா பத்தர், ஷோலே, கபி கபி, போன்ற படங்களின் போஸ்டர்கள் மிகப் புகழ் பெற்றவை. இதே போல இந்திய ஓவியத் துறையில் உச்ச இடங்களில் இருந்தவர்களான ராம்குமார் ஷர்மாவும் ஜே.பி. சிங்கலும் தங்கள் தனிப் பாணியான வண்ணக்கலவைகளில் ஏராளமான திரைப்படங்களுக்குப் போஸ்டர்களை உருவாக்கினார்கள்.

போஸ்டர் டிசைனர்களாக சில புகழ் பெற்ற திரைப்பட இயக்குனர்கள் தங்கள் பிஸியான நேரங்களிலும் பணி புரிந்திருக்கிறார்கள். சத்யஜித் ராய் தன் முதல் படமான பதேர் பாஞ்சாலி தொடங்கி தன் பெரும்பாலான படங்களின் போஸ்டர்களை டிசைன் செய்திருக்கிறார். அவருடைய கோட்டுச் சித்திரங்களைப் போலவே அவர் உருவாக்கிய எழுத்துருக்களும் தனித் தன்மை மிக்கவை. பதேர் பாஞ்சாலி, தேவி, மகாநகர் போன்ற படங்களின் போஸ்டர்கள் உலகத் திரைப்பட வரலாற்றில் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. மலையாள இயக்குனர்கள் பி.என். மேனனும் அவரது உறவினரான பரதனும் தங்கள் படங்களுக்கு மட்டுமின்றி மற்றவர்கள் படங்களுக்கும் புதுமையான

முறையில் போஸ்டர்களைத் தீட்டியவர்கள். தமிழ்நாட்டில் ஓவியர் பரணி தன் வாழ்க்கையின் பிற்பகுதியில் ஒரு படத்தை இயக்கியிருக்கிறார். படத்தின் பெயர் 'ஆனந்தராகம்'.

மேலும் பல டிசைனர்கள் சென்னையில் அந்தக் காலத்தில் பெரும் புகழ் பெற்று இருந்தனர். ஒவ்வொரு விளம்பரத்தையும் பார்ப்பவர்களுக்கு யார் அதை டிசைன் செய்திருப்பார்கள் என்று தெரியுமளவுக்குத் தனித் தன்மை மிக்க பிரபலங்கள் அவர்கள். நாகேஸ்வர ராவ், ஜி.ஹெச். ராவ், பக்தா, கோபார்ட், சினி சோமு, எஸ்.ஏ. நாயர், பரணி, ஈஸ்வர், உபாஸ்டு, பாண்டியன், தீனதயாளன் என்று நிறைய டிசைனர்கள் வரைகலை நிபுணர்களாகத் திகழ்ந்தனர்.

இவர்களில் ஈஸ்வரும் பரணியும் தனித்தன்மை மிக்கவர்களாகத் திகழ்ந்தனர். வடிவமைப்பு, பிரத்யேக எழுத்துரு, வண்ணம், கறுப்பு வெள்ளைக் கோட்டுச்சித்திரங்கள் என்று பத்திரிகை விளம்பரங்களிலும், சுவரொட்டிகளிலும் புதுமையைப் பரப்பி ஏராளமான ரசிகர்களைக் கொண்டவர்களாகத் திகழ்ந்தனர். புதுமைப் பார்வை கொண்ட இயக்குனர்களான ஸ்ரீதர், பாலச்சந்தர், மகேந்திரன், மணிரத்னம் போன்றவர்களின் போஸ்டர்களை நவீன பாணியில் இவர்கள் உருவாக்கினர். இவர்களின் பாணியைப் பின்பற்றி ஏராளமான ஓவியர்கள் உருவானார்கள். பரணி 'வறுமையின் நிறம் சிவப்பு' படத்தில் ஓவியராகவே நடித்தார். ஆங்கில ஸ்கிரீன் பத்திரிகையும், தினத்தந்தியும் முழுப்பக்கத் திரைப்பட விளம்பரங்களை வெளியிட்டு வந்தன. அவற்றில் வந்த கோட்டோவியங்களைப் பார்த்த என்னைப் போன்றவர்கள் ஓவியப் பயிற்சி எடுத்துக் கொண்டனர்.

இப்போது ஏராளமான திரையரங்குகள் தரைமட்டமாகிவிட்டன. இணையம் வந்தபின் விளம்பரங்களுக்காகச் சுவரொட்டிகளைப் பயன்படுத்துவது குறைந்து போய்விட்டது. போஸ்டர்கள் அச்சடிப்பின் தலைநகராகத் திகழ்ந்த சிவகாசியும் கூடப் பொலிவிழந்து வருகிறது. போஸ்டர்கள் கடந்த காலங்களின் ஆவணங்களாக மாறி வருகின்றன.

jeeva@thaiveedu.com

புனுவலும் ப்ரெஸ்ஸோனும் : மதமறுப்பும் பேரருளும் திரையிறையியலும்

நமது வாழ்நாளில் நான் கண்ட கனிவான கண்ணியமிக்க சமாதானம் மற்றும் சமத்துவத்தின் இறைதூதர் போப் ஆண்டவர் பிரான்சிஸ் அவர்களின் மறைவிற்கு அஞ்சலியாக, பெரியாரின் மண்ணிற்கும் நான் எனது தங்கம் படத்தின் தொகுப்பிற்காக சென்ற ரோம்/வாடிகனுக்கும் இடையில் அலைபாயும் எனது மனவோட்டத்தை, நான் மதிக்கும் இரண்டு பெருங்கலைஞர்களின் சினிமாவைப் பற்றிய சிந்தனைக் குறுப்புகளாக இங்கு பகிர்கிறேன். இந்த சிந்தனைகளின் ஊற்று புனுவலிய ப்ரெஸ்ஸோனிய அறிஞர்களே. நான் இங்கு எனது வகுப்பறையில் பல முறை பகிர்ந்த அவர்களின் சிந்தனைகளின் கடத்துக்குழாய் மட்டுமே.

**லூயி புனுவல்:
(பத்து அசைவுகளில்)
கவிதைசார் மதமறுப்பு**

லூயி புனுவலின் சினிமா எனும் பிரபஞ்சத்தின் ஆழத்தையும், அதன் சிந்தனைத் துகள்களையும் விரித்துரைக்கும் அஞ்சலி இது.

**கனவில் கீறிய கத்தி: உன் ஷியான்
ஆண்டலூ (Un Chien Andalou)
மற்றும் லா'ஜ் தோர் (L'ge d'or):**

புனுவலின் சினிமா ஞானஸ்நானம், ஒரு திறந்த ரணமாய் நிகழ்ந்தது - 'உன் ஷியான் ஆண்டலூ'வும் 'லா'ஜ் தோர்'ம் பகுத்தறிவின் விழியை மட்டும் கிழித்து திறக்கவில்லை, அவை கலாச்சார விழித்திரையையே குடைந்தன. சல்வடார் டாலியுடன் இணைந்து பிறந்த இந்த ஆதிகாலப் படைப்புகள், பிரிவினைக்கும் கிளர்ச்சிக்குமான காட்சி அறிக்கைகள். இங்கு, சர்ரிய லிசம் வெறும் கலை அல்ல. அது வெடிக்கும் பீரங்கி. இப்படைப்புகளில், பகுத்தறிவற்றதன் வேர்கள் ஊடுருவு கையில், கதை ஓட்டம் அலறலுடன் மரணிக்கிறது. விழிகள் கிழிக்கப்படு கின்றன, பியானோக்கள் இறந்த கழுதைகளைச் சுமக்கின்றன, மயக்க மற்ற ஆசையின் தகிக்கும் சூரியனுக்குக் கீழ் காலம் உருகுகிறது. இவை வெறும் செயலற்ற கனவுகள் அல்ல, முதலாளித்துவப் பார்வையையும் தார்மீக நிலைப்பாடுகளையும் நொறுக்கும் வெடிப்புகள்.

- செபர்னாவேல்

**லாஸ் ஹூர்டெஸ் (Las Hurdes)
மற்றும் இனவியல் படுகுழி:**

பாரிஸின் அவாண்ட்-கார்ட் கலை அரங்கங்களிலிருந்து ஸ்பெயினின் மறக்கப்பட்ட இருண்ட மூலைகளுக்கு, 'லாஸ் ஹூர்டெஸ்' புனுவலின் ஆவணப்படப் பயணத்தின் ஆழத்தைச் செதுக்குகிறது. ஆனால் இது நடுநிலைப் பார்வை அல்ல. இது கத்தியுடன் பயணிக்கும் இனவியல். குறியீட்டு யதார்த்தவாதம் சர்ரியலிச மாண்டேஜுடன் கலந்து, யதார்த்தத்தையே அதன் சொந்தக் கனவாக உருமாற்றுகிறது-அரசியல் அவமதிப்பும் கவித்துவ ஏளனமும் சொட்டும் ஆவணமாகிறது. இது 'குறியீட்டு சர்ரியலிசம்', அனுபவப் பார்வையை வேண்டுமென்றே சிதைத்து, நாகரிகத்தின் பார்வையையே குற்றவாளியாக்குகிறது.

**மெக்சிகன் நாடுகடத்தலும்
பாட்டாளி வர்க்க மீட்பும்:**

புனுவலின் மெக்சிகன் காலம் (1947-1960) சினிமா பாட்டாளி வர்க்கவாதத்தின் பாடப் படாத சிம்பொனியை இசைக்கிறது. 'லாஸ் ஒல்விடாடோஸ்' முதல் 'நாசரின்' வரை, புனுவல் விளிம்புநிலையின் புழுதியில் புனிதத்தைத் தோண்டி எடுக்கிறார். அவரது கதாபாத்திரங்கள் பிச்சைக்காரர்கள், அனாதைகள், வீழ்ந்த புனிதர்கள். நியோரியலிச அமைப்பு களின் ஊடேயும், சர்ரியலிசம் வெடிக்கிறது-கற்கள் மிதக்கின்றன, கனவுகள் குறுக்கிடுகின்றன, நீதி சிலுவையில் அறையப்பட்ட புனிதனைப் போல இடை நிறுத்தப்படுகிறது. இவை தார்மீகக் கதைகளில் சுற்றப்பட்ட மதமறுப்புகள், 'கிளர்ச்சியின் ஒழுக்கச் செயல்கள்'. மெக்சிகன் படங்கள் புனுவலின் கொல்லைப்புறத்திலிருந்து ஒலிக்கும் பிரசங்கங்கள், அங்கு சித்தாந்தம் நம்பிக்கையுடன் ரத்தம் சிந்துகிறது, கொடுமை வழக்கத்தின் முகமுடியை அணிகிறது.

**எல் (I), ஒரு சாடிசத்தின்
பிரயத்தனம்:**

'எல்' இல், சித்தப்பிரமை சிற்றின்ப இறையியலாக உருவெடுக்கிறது. கதை ஒரு தூக்குக் கயிறென இறுகிறது: ஒரு ஆணின் ஆவேசம், ஒரு பெண்ணின் மௌனம், ஒரு சமூகத்தின் உடந்தை. புனுவல் ஆணாதிக்கத்தை மட்டுமல்ல, ஆண் பைத்தியக்காரத் தனத்தின் கட்டமைப்புக்கே சவால் விடுகிறார். இது ஒரு தனிநபர் ஆய்வு அல்ல. இது ஆணாதிக்க நோயியலின் உடற்கூறாய்வு. புனுவலுக்கு க்ரூரத்தின் ஆசான் என்ற பிம்பம் இருந்த போதிலும், பெண் குரல்களை வெளிப்படுத்தும் அவரது விசித்திரமான திறமையை மூன்-க்ளோத் கேரியே குறிப்பிடுகிறார்.

தேவதையும் விருந்தும்: பிரெஞ்சு முத்தொகுதி:

'தி எக்ஸ்டெர்மினேட்டிங் ஏஞ்சல்' முதல் 'தி டிஸ்க்ரீட் சார்ம் ஆஃப் தி பூர்ஜுவாசி' மற்றும் 'தி பாண்டம் ஆஃப் லிபர்ட்டி' வரை, புனுவல் தனது சமூக அழிவின் அரங்கைச் செம்மைப்படுத்துகிறார். முதலாளித்துவ வர்க்கம் உண்ணவோ, வெளியேறவோ, நினைவுகூரவோ முடிவதில்லை. இந்தப் படங்கள் சர்ரியலிச ஃபியூக்குகள்/பலவோசைப் பாடல்கள், இங்கு மீண்டும் மீண்டும் நிகழ்தலே விமர்சனத்தின் பொறிமுறையாகிறது. புனுவல் சமூக தர்க்கத்தின் சரிவைப் பிரதிபலிக்க 'கதையாடலை சிதறச் செய்கிறார்'. நையாண்டியாகத் தொடங்குவது மீவியற்பியலின் ஏளனத்தில் முடிகிறது. முதலாளித்துவ வர்க்கம் சுவர்களால் அல்ல, அவர்களின் சொந்த உரிமையின் அபத்தமான மந்தநிலையால் சிக்கியுள்ளது.

**விரிட்யானா (Viridiana) மற்றும்
தூய்மையின் தலைகீழாக்கம்:**

'விரிட்யானா' ஒரு நீதிக்கதையென்றால், அது நிந்தனையின் நீதிக்கதை. ஒரு கன்னியாஸ்திரியின் பக்தி சிற்றின்பத்தில் சிதைகிறது, பிச்சைக்காரர்களின் இரவு உணவு கடைசி விருந்தின் களியாட்டப் பகடியாக மாறுகிறது. இந்தப் படம் அன்றாடத்தையே அவமதிப்பாக மாற்றுகிறது, சர்ரியல் சின்னங்களின் கோரமான சிம்பொனி வழியே ஆணாதிக்க, மத ஒழுங்குகளை மறு கட்டமைக்கிறது. இங்கே, ஒழுக்கம் கட்டுடைக்கப்படுகிறது, புனிதம் மனித ஆசையின் சேற்றில் புதைகிறது.

திரிஸ்தானா (Tristana) மற்றும் உரிமைக்கான உருவகம்:

‘திரிஸ்தானா’வில், புனுவல் ஆசைக்கும் சார்புநிலைக்குமான சிக்கலான கொடுமையை நெய்கிறார். டான் லோப் திரிஸ்தானாவை மயக்கி முடக்குகிறார். உருவகமாகவும் உண்மையாகவும். அவள் விரக்தியடைந்த திறனின் உருவகமாகிறாள், அவளது இறுதிச் செயல் கவித்துவ முரணுடன் செதுக்கப்பட்ட அமைதியான பழி வாங்கல். இது புனுவலின் அமைதியான ஆயினும் கொடுமையான தருணம். தனிப்பட்டது அரசியல் ஆகிறது, உடல் வர்க்கம் மற்றும் பாலினப் படிநிலைகளின் போர்க்களமாக மாறுகிறது.

முறையான மதமறுப்பு: ஒழுக்கமின்மையின் ஒழுக்கம்:

புனுவலுக்கு, ஒவ்வொரு இயக்கச் செயலும் ஒரு தார்மீக ஆத்திரமுட்டல். ஆயினும் அவரது மதமறுப்புகள் சூனியவாதம் அல்ல-அவை நோயறிதல். புனுவலின் கற்பித்தல் புதிய பார்வை அளவுகோல்களைக் கோரியதால் அவரது கலை துல்லியமாக நெய்யப் பட்ட மதமறுப்பாக இருந்தது. அவரது படங்கள் எதிர்ப்பு கோட்பாட்டு நூல்கள். அவை பார்வையாளரைச் சமூகக் கட்டமைப்புகளின் கொடுமையை எதிர்கொள்ள சவால் விடுகின்றன-கதார்ஸிஸ் அல்லது ஆழ்ந்த உணர்ச்சி தூய்மைக்கு வழிவகுக்காமல்.

ஆசையின் தெளிவற்ற பொருள்: பிரிவின் சிற்றின்பம்:

புனுவலின் அன்னப் பாடல், ‘தட் அப்ஸ்க்யூர் ஆப்ஜெக்ட் ஆஃப் டிசையர்’, அவரது சிதறுண்ட ஆடி. இரண்டு கொன்சிட்ராக்ட்கள்-பொன்னி றமும் கருமையும், முதலாளித்துவமும் பாட்டாளி வர்க்கமும் ஆண் புரிதலின் சாத்தியமற்றதை நிழலாடுகின்றன. இந்தப் படம் பெண்ணிய விமர்சனத்தை எதிர் நோக்கியிருந்தது மட்டுமல்லாமல், வர்க்கம் மற்றும் பாலின உரிமைகளின் குறுக்கீட்டையும் எதிர்பார்த்தது. அதன் இறுதிப் படிமம், வெடிப்பின் விளிம்பில் நிற்கும் ஆசை நவீன அதிருப்தியைப் பற்றிய புனுவலின் தீர்க்கதரிசனப் பார்வைக்குச் சான்று, சமகால சமூக-அரசியல் அமைதியின்மை காட்சிகளில் விசித்திரமாக எதிரொலிக்கிறது.

திறந்தே இருக்கும் கண் இமை: புனுவலின் மறுவாழ்வு:

புனுவலைப் பார்ப்பது என்பது கற்றதை மறப்பது. அவரைப் படிப்பது என்பது ஆசை, சித்தாந்தம், அபத்தம் என்பவை முரண்பாடுகள் அல்ல, தோழர்கள் என்பதைப் அறிந்துகொள்வது. அவரது சினிமா தெளிவின் கொடுங்கோன்மைக்கு எதிரான ஒரு நிரந்தர எதிர்ப்புச் செயல். புனுவல் சொன்னது போல், ‘ஒரு கிளாஸ் ஓயின் ஒரு கிளாஸ் மட்டுமல்ல-அது ஆசையைப் போல எல்லையற்றது’. ஒவ்வொரு படமும் ஒரு கவிதை காயமாகவே உள்ளது, ஒருபோதும் குணமடையாமல், எப்போதும் தன்னை எதிர்ப்புத்துடன் வெளிப்படுத்திக்கொண்டே.

புனித மதமறுப்புகள்: லூயி புனுவல் மற்றும் சினிமாவில் பற்றுறுதியின் நெருக்கடி

‘நான் ஒரு நாத்திகன், கடவுளுக்கு நன்றி’. - லூயி புனுவல்

லூயி புனுவலின் மதத்துடனான உறவு, குறிப்பாக கத்தோலிக்கம்-ஒரே நேரத்தில் நெருக்கமாகவும் உருவ வழிபாட்டுக்கு எதிராகவும் ஊசலாடியது. ஒரு பக்தியுள்ள ஜெசுயிட் குடும்பத்தில் வளர்ந்து, மதப் பள்ளியில் கல்வி கற்ற புனுவல், கிறிஸ்தவத்தின் சின்னங்களையும், கட்டமைப்புகளையும், முரண்பாடுகளையும் ஒருபோதும் கைவிடவில்லை; மாறாக, அவற்றை அவர் கட்டுடைப்புக்கான கருவிகளாக மறுகழற்சி செய்தார். ‘நாசரின, விரிடியானா, சிமோன் டெல் டெசியர்டோ’, எல், தி மில்கி வே’, மற்றும் ‘தட் அப்ஸ்க்யூர் ஆப்ஜெக்ட் ஆஃப் டிசையர்’ போன்ற படங்கள் முழுவதும், புனுவல் மதத்தை ஒரு பின்னணிச் சரடாக அல்ல, மாறாக நல்லொழுக்கம், நம்பிக்கை, சடங்கு, பற்றிய கேள்விகளின் சர்ரியலிச விசாரணையின் கீழ் வெடிக்கும் ஒரு மையப் போர்க்கள வெளியாக அரங்கேற்றுகிறார். இந்தக் கட்டுரை புனுவலின் மத விமர்சனத்தை மதமறுப்பின் சினிமா இறையியலாக ஊடுருவுகிறது. அவரது படங்கள் மதத்தை வெறுமனே கேலி செய்வதில்லை, மாறாக அதை ஒரு நெறிமுறை விசாரணையின் முறைமையாகப் பயன்படுத்துகின்றன, கோட்பாட்டிற்கும் வாழ்வெதார்த்தத்திற்கும், தூய்மைக்கும் துன்பத்திற்கும், பக்திக்கும் பாசாங்குத்தனத்திற்கும் இடையிலான பிளவுகளை அவை அம்பலப்படுத்துகின்றன.

நாசரின்: இறை நம்பிக்கை எனும் புதிர்:

‘நாசரின்’, தூய்மையின் ஒரு ஜெகையிட் சோதனையை முன்வைக்கிறது. அதன் நாயகன், தந்தை நசாரியோ, கிறிஸ்துவைப் பின்பற்ற முனைகிறார், வறுமையையும் பணியையும் தேர்ந்தெடுத்து, விபச்சாரிகளுக்கும் குற்றவாளிகளுக்கும் கருணை காட்டுகிறார். ஆயினும் உலகம் அவரது பக்தியைத் தண்டிக்கிறது. அவரது தொண்டு குழப்பத்தை விளைவிக்கிறது. அவரது மன்னிப்பு துரோகத்தை அழைக்கிறது. இரட்சிப்புக்குப் பதிலாக, அவரது பாதை ஏமாற்றத்திற்கும் கைதுக்கும் இட்டுச்செல்கிறது. புனுவலின் பார்வையில், நசாரியோ தியாகி அல்ல, அபத்தமாக உருமாற்றப்படுகிறார். அவர் ‘தார்மீக மத மறுப்பாளர்’ ஆகிறார்-அவரது நல்லொழுக்கம் அவரை நிறுவனமயமாக்கப்பட்ட மதம், சமூகம் இரண்டிலிருந்தும் தனிமைப்படுத்தும் ஒரு ஆன்மா. அவரது துன்பம் மீட்பளிப்பதில்லை, சுழற்சியானது, படம் எந்த மீயியற்சி முடிவையும் மறுக்கிறது. புனுவலின் பார்வை இங்கு காஃப்காவின் கிறிஸ்து வழி போன்றது: நம்பிக்கை என்பது வெளியேறு வழியில்லாத ஒரு சிக்கலான புதிர்.

விரிடியானா: இறை அருளின் பகடி:

‘விரிடியானா’ புனுவலின் மிகவும் இறுகிய சினிமா சமயச் சிறுபயிற்சியைப் பிரதிபலிக்கிறது. ஒரு புதிய கன்னியாஸ்திரி ஒரு தோட்டத்தை மரபுரிமையாகப் பெற்று, பிச்சைக்காரர்கள் மற்றும் பொருந்தாதவர்களை வைத்து கிறிஸ்தவ தொண்டு செய்ய முயற்சிக்கிறார். அவரது முயற்சிகள் கடைசி விருந்தின் இழிவான பகடியில் உச்சக்கட்டத்தை அடைகின்றன, அங்கு ஏழைகள் கேலி செய்கிறார்கள், குடிக்கிறார்கள், விருந்தைத் தீட்டுப் படுத்துகிறார்கள். அருள் பாவத்தால் அல்ல, இலட்சியவாதத்தின் அப்பாவித்தனத்தால் களங்கப்படுத்தப்படுகிறது. புனுவல் கத்தோலிக்க சடங்குகளை மட்டுமல்ல, புனிதத்தின் சினிமா மொழியையும்-முகப்பு அமைப்புகள், நற்கருணை சின்னங்கள், ஒளிநிழல் விளக்குகள்-கீழறுத்து, வக்கிரமான மதத்தன்மையின் ஒரு காட்சியை நெய்கிறார். சிலுவை ஒரு குத்துவாளாகிறது, புனிதமானது ஆபாசமாகிறது, இரட்சிப்பு சிறுநிள்பத்தில் சரிகிறது. ‘விரிடியானா’வில், தெய்வீகப் பொருளாதாரம் இல்லை, தோல்வியுற்ற பக்தியின் எச்சமும் ஆணாதிக்கத்தின் காமமும் மட்டுமே எஞ்சியுள்ளன. பிராங்கோவின் ஆட்சி ஸ்பெயினில் படத்தைத் தடைசெய்தது, வாடிகன் அதைக் கண்டித்தது. புனுவலைப் பொறுத்தவரை, அதுவே நியாயப்படுத்துதல்: ஒரு உண்மையான மதப் படம், திருச்சபையை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்க வேண்டும் என அவர் ஒருமுறை கேலியாகக் கூறியுள்ளார்.

சிமோன் டெல் டெசியர்டோ: துறவறமும் சாத்தானிய பரிகாசமும்:

சிமோன், புனித சிமியோன் ஸ்டைலிஸை மாதிரியாகக் கொண்ட ஒரு துறவி, பாலைவனத்தில் ஒரு தூணின் மேல் வாழ்கிறார், தனிமையும் பட்டினியும் கொண்டு ஆன்மீக அறிவொளியைத் தேடுகிறார். ஆனால் அவரது தேடல் மீண்டும் மீண்டும் ஈடறுக்கப்படுகிறது-அற்புதங்களைத் தேடும் கிராமவாசிகள், அவரது மரபை கேள்விக்குள்ளாக்கும் பாதிரியார்கள், இறுதியாக, பிசாசே, அவரை பல்வேறு வேடங்களில் சோதிக்கிறார், மான்ஹாட்டன் இரவு விடுதியில் ஒரு நவீன நடனக் கலைஞர் உட்பட இங்கே, புனுவல் இடைக்காலத்தையும் நவீனத்தையும் இணைத்து, ஆன்மீகம் வரலாறு அல்லது பொருள்முத வாதத்திலிருந்து தப்ப முடியாது என உணர்த்துகிறார். சிமோனின் முயற்சிகள் உன்னதமானவை, அதே சமயம் அபத்தமானவை: அவரது புனிதம் காட்சிப் பொருளாகக் குறைக்கப்படுகிறது. இறுதி வெட்டு-சிமோனை பாலைவனத்திலிருந்து 1960களின் டிஸ்கோதேக்கிற்கு இழுத்துச் செல்வது-துறவறத்தை வழக்கற்றுப் போனதாக ஆக்குகிறது. மதமறுப்பு சர்ரியல் மோண்டாஜ் தற்காலிக இடப்பெயர்ச்சி மதத் தொடர்ச்சியை பலவீனப்படுத்துவதைச் சுட்டுகிறது

மதமறுப்பு, நம்பிக்கை, மற்றும் அருள்:

புனுவலின் சினிமா எளிமையான அர்த்தத்தில் நாத்திகமோ மதச்சார்பற்றதோ அல்ல. அவர் மதத்தை நிராகரிக்க வில்லை; அவர் அதை ஊடுருவுகிறார், அதன் முரண்பாடுகளை ஆராய்கிறார், அதன் படிநிலைகளைக் கேலி செய்கிறார், அதன் சின்னங்களை மறுகட்டமைக்கிறார். அவரது படங்கள் 'மதமறுப்பின் ஒழுக்கங்கள்', அவை பார்வையாளர்களுக்கு போதனையை அல்ல, வேதனையை வழங்குகின்றன. வெளிப்படுவது ஆன்மீகத் தெளிவின் மையின் ஒரு சினிமாவாகும், அங்கு நம்பிக்கை ஒளிவீசுவதில்லை, ஆனால் நிறுவனமயமாக்கத்திலிருந்து விலக்கப்படுகிறது. அவரது படங்களில் வசிக்கும் குருடர்கள் மற்றும் பிச்சைக்காரர்களைப் போல, புனுவல் நம்மை இறைப் பற்றை நோக்கித் தடுமாறச் செய்கிறார். தெளிவுடன் அல்ல, அவமதிக்கும் பக்தியுடன். அவர், உண்மையான அர்த்தத்தில், அபத்தத்தின் இறையியலாளர்.

லூயி புனுவல் மற்றும் ஆசையின் புதிர்: அடக்குமுறை மற்றும் திரும்பத் திரும்பச் செய்தலின் ஒரு சினிமா

'பாவம் இல்லாத செக்ஸ், உப்பு இல்லாத முட்டை போன்றது'
- லூயி புனுவல்

லூயி புனுவலின் சினிமாவில் ஆசை என்பது வெறும் சிற்றின் பமானது அல்ல-அது இருத்தலியல் சார்ந்தது. ஒவ்வொரு இடப்பெயர்ச்சி, ஒவ்வொரு முறிவு, யதார்த்தத்தின் ஒவ்வொரு சர்ரியல் தலைகீழாக்கத்தின் பின்னுள்ள எரிபொருள் அது. ஒரு கருப்பொருள் என்பதை விட, புனுவலின் படங்களில் வேட்கை முறையான கொள்கையாக செயல்படுகிறது: அதன் விரக்தி, ஒத்திவைப்பு, தலைகீழாக்கம் ஆகியவை அவரது கதைகளின் கட்டமைப்பை நெய்கின்றன. 'தி டிஸ்க்ரீட் சார்ம் ஆஃப் தி பூர்ஜுவாசி', 'பெல் டி ஜூர்', 'தட் அப்ஸ்க்யூர் ஆப்ஜெக்ட் ஆஃப் டிசையர்', அல்லது 'எல்' ஆக இருந்தாலும், ஆசை ஒருபோதும் நிறைவேற்றப்படுவதில்லை. அது முடிவில்லாமல் இடம்பெயர்கிறது, சின்னங்கள், கனவுகள், சடங்குகள், அபத்தங்கள் வழியே மத்தியஸ்தம் செய்யப்படுகிறது. உளப்பகுப்பாய்வுக் கோட்பாடு, மற்றும் சித்தாந்தம், அடக்குமுறையின் மார்க்சிய விமர்சனங்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து ஒளியைப் பெற்று, இந்தப் பகுதி புனுவலின் வேட்கையின் மீதான சினிமா அணுகுமுறையை தனிப்பட்ட நோயியல் மற்றும் அரசியல் உருவகம் ஆகிய இரண்டாகவும் ஊடுருவுகிறது.

புறம்போக்கு புனிதர்களும் நிந்தனை உருவங்களும்:

இந்த மையப் படங்களைத் தாண்டி, புனுவலின் முழுப் படைப்பும் இறையியல் துணை நூல்களால் நிரம்பியுள்ளது: 'எல்' ஒரு பக்தியுள்ள மனிதனைக் காட்டுகிறது, அவனது மத உணர்வு சித்தப்பிரமையாகவும் பெண் வெறுப்பாகவும் மாறி, கத்தோலிக்க ஒழுக்கம் ஆணாதிக்க வன்முறைக்கு எப்படி ஊட்டமளிக்கிறது என்பதை விமர்சிக்கிறது. இது எல்லா மதங்களுக்கும் பொருந்தும், 'தி எக்ஸ்டெர்மினேட்டிங் ஏஞ்சல்' ஒரு இரவு விருந்துக்குப் பிறகு, விவரிக்க முடியாதபடி அறையை விட்டு வெளியேற முடியாத முதலாளித்துவ விருந்தினர்களின் குழுவைக் கொண்டுள்ளது. பாவம் மீறல் அல்ல, ஒரு செயலை மீண்டும் மீண்டும் செய்தல் எனப் பரிந்துரைக்கிறது. அது அன்றாடம் நாம் செய்யக்கூடிய உணவருந்தலாகக் கூட இருக்கலாம்.

'தட் அப்ஸ்க்யூர் ஆப்ஜெக்ட் ஆஃப் டிசையர்' வெளித் தோற்றத்தில் சிற்றின்ப ஆவேசத்தைப் பற்றியது, ஆசை சடங்கை எவ்வாறு பின்பற்றுகிறது என்பதைக் காட்டுகிறது, கதாநாயகனின் காமம் அவமானம் மற்றும் இயலாமையின் திருவருட் சாதனமாக மாறுகிறது. இந்த எல்லாப் படங்களிலும், புனிதமானது அதிகாரம், கட்டுப்பாடு, மாயை ஆகியவற்றின் முகமுடியாக அவிழ்க்கப்படுகிறது.

ப்ரெஸ்ஸோனின் எதிர்வினை: மறைக்கப்பட்ட கடவுளும் திறந்த முடிவும்

மத சினிமா பெரும்பாலும் போதனையாக நீர்த்துப்போகும் தற்காலத்தில், ப்ரெஸ்ஸோன் திறந்த முடிவுகளையும் தீர்க்கப்படாத கேள்விகளையும் கொண்ட ஒரு சினிமாவைப் வழங்குகிறார். அவர் விரக்தி மற்றும் ஆறுதல் இரண்டையும் மறுக்கிறார், பதிலாக மர்மத்திற்கான வெளியை விட்டுச்செல்கிறார். அவரது படங்கள் நம்பிக்கையின் ஒப்புதல் வாக்குமூலங்கள் அல்ல, ஆனால் கடவுளின் இல்லாமை மற்றும் சாத்தியம் பற்றிய தியானங்கள். மனித இதயம் அமைதியற்றது, தகர்ந்திருக்கிறது, ஆயினும் அருளுக்குத் திறந்திருக்கிறது. ப்ரெஸ்ஸோனின் கேமரா மதகோட்பாட்டை உறுதிப்படுத்த முற்படவில்லை, ஆனால் ஆன்மாவை அதன் நிர்வாண பாதிப்புநிலையில் வெளிப்படுத்த முயற்சிக்கிறது-காத்திருத்தல், ஏங்குதல், தாங்குதல் மூலம்.

ஃபெட்டிஷ் மற்றும் பாசிசம்: எல் மற்றும் திரிஸ்தானா:

‘எல்’ இல், ஒரு பக்தியுள்ள, சித்தப்பிரமை கொண்ட மனிதன் தனது கட்டுப்பாட்டுக்கான ஆசையை மனைவியின் மீது செலுத்துகிறான், அவளைக் கண்காணித்து கற்பனை செய்யப்பட்ட துரோகங்களுக்காகத் தண்டிக்கிறான். ‘திரிஸ்தானா’வில், ஒரு வயதான மனிதன் ஒரு இளம் பெண்ணை வளர்த்து ஆதிக்கம் செலுத்துகிறான், அவளது அமைதியான கிளர்ச்சி உளவியல் பழி வாங்கலைக் கோரும் வரை. இரண்டு படங்களும் ஆசையை அதிகாரமாக விசாரிக்கின்றன. அவை சிற்றின்ப ஏக்கத்தை அல்ல, பாசிச பதற்றத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றன. புனுவல் உடைமையை அன்புடன், தூய்மையை கண்காணிப்புடன் இணைக்கும் கத்தோலிக்க, ஆணாதிக்க கலாச்சாரங்களை விமர்சிக்கிறார் ஃபெட்டிஷ். அது பாதமாக இருந்தாலும், சிலையாக இருந்தாலும், மணியாக இருந்தாலும், ஒருபோதும் அப்பா வியாக இருப்பதில்லை. அது ஆசை ஒழுக்கமாக மாறும் தருணத்தைக் குறிக்கிறது, அங்கு சிற்றின்பம் சட்டமாகிறது.

தி மில்கி வே: மதமறுப்புகளின் சிறுபயிற்சி:

‘தி மில்கி வே’ என்பது கிறிஸ்தவ மதமறுப்புகளின் வரலாற்றை வரைபடமாக்கும் ஒரு அலைந்து திரியும் பயணப் படம்-நைசியா கவுன்சில் மற்றும் ஜான்செனிசத்திலிருந்து இரட்டை வாதப் பிரிவுகள் வரை. இரண்டு யாத்ரீகர்கள் கோட்பாட்டு வாதங்களையும், அற்புத அபத்தங்களையும், இறையியல் புதிர்களையும் சந்திக்கின்றனர். புனுவலின் கோட்பாட்டின் மீதான அணுகுமுறை பாண்டித்தியமானதல்ல, ஆனால் மகிழ்ச்சியுடன் அதன் வேர்களை கீழறுக்கக்கூடியது. ஒரு பிஷ்ப் கிறிஸ்துவின் இரட்டை இயல்பு பற்றி விரிவுரை ஆற்றுகிறார், அதே நேரத்தில் ஒரு குழந்தையைச் சுடத் தயாராகிறார். துண்டிக்கப்பட்ட கை ஒரு அற்புதத்தைச் செய்கிறது. படம் ஒரு சர்ரியல் கேடெகிசமாக மாறுகிறது, தெளிவைக் குழப்பத்துடன் இணைக்கிறது. இது ‘வரலாற்றுப் பாடம் அல்ல வரலாற்றிலிருந்து விடுதலை’. இந்தப் படத்தில், புனுவல் மதத்தை சோகமாகவும் நகைச்சுவையாகவும் அரங்கேற்றுகிறார். தெய்வீகம் நடுவக்கூடியதாக, அணுக முடியாததாக, எப்போதும் மனித முட்டாள்தனத்தின் வழியே ஊடுருவிச் செல்கிறது.

சமூக சடங்காக ஆசை: தி டிஸ்க்ரீட் சார்ம் ஆஃப் தி பூர்ஜுவாசி:

புனுவலின் சில படங்கள் ‘தி டிஸ்க்ரீட் சார்ம் ஆஃப் தி பூர்ஜுவாசி’ போல அடக்குமுறைக்கும் திரும்பத் திரும்பச் செய்தலுக்குமான இடைவினையை நேர்த்தியாக நாடகமாக்குகின்றன. முன்னுரை ஏமாற்றும் வகையில் எளிமையானது: ஒரு உயர்தர நண்பர்கள் குழு இரவு உணவு சாப்பிட முயற்சிக்கிறது, ஆனால் அவர்களின் உண்ணும் முயற்சிகள் தொடர்ந்து குறுக்கிடப்படுகின்றன-மரணம், கனவுகள், போர் விளையாட்டுகள், திருச்சபை ஒப்புதல் வாக்குமூலங்கள், நாடக வெளிப்பாடுகள் வழியே. இங்கே, ஆசை ஒரு வளையமாக கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. பாத்திரங்கள் எப்போதும் மேஜையில் அமர்ந்திருக்கிறார்கள், ஆனால் ஒருபோதும் உணவளிக்கப்படுவதில்லை/புசிப்பதில்லை. அவர்களின் பசி-உணவு, செக்ஸ், அல்லது உரையாடலுக்காக-அதிகரித்து வரும் விசித்திரமான ஊடுருவல்களால் தடுக்கப்படுகிறது.

புனுவல் இந்த குறுக்கீடுகளை சீரற்ற சர்ரியலிச கேலிகளாக அல்ல, மாறாக சமூக வெளிப்பாட்டின் வழி முறைகளாக வடிக்கிறார்: ஒவ்வொரு இடையூறும் முதலாளித்துவ நாகரிகத்தின் சித்தாந்த அடித்தளங்களை வெளிச்சமிடுகிறது. சாப்பாட்டு சடங்கு, நேர்த்திக்கும் கட்டுப்பாட்டிற்குமான சின்னம், சட்ட விரோத உறவுகள், போதைப்பொருள் கடத்தல், இராணுவ உடந்தை, தார்மீக பாசாங்குத்தனத்தின் வலையை மறைக்கிறது. ஆசை, பின்னர், காமத்தால் மட்டும் கட்டுப்படுத்தப்படுவதில்லை, ஆனால் சமூக-குறியீட்டு ஒழுங்கால் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது என்பது புலனாகிறது. பாத்திரங்களின் இரவு உணவு மேஜைக்கு திரும்பும் கட்டாயத் தன்மை பிராய்டின் மரண உந்துதலை தூண்டுகிறது, மேலும் அவர்களால் உட்கொள்ள இயலாமை ஒரு வகையான வக்கிரமான நற்கருணையைக் குறிக்கிறது, அங்கு சடங்கு வாழ்வாதாரத்தை இடமாற்றுகிறது. புனுவலில் முதலாளித்துவ வர்க்கம் வில்லன்கள் அல்ல, பழக்கத்தின் தானியங்கி இயந்திரங்கள்: ‘ஆசைக்கு முடிவில்லை, ஏனெனில் அதன் பொருளாதாரம் அதிகாரத்தின் செயல்திறன் மூலம் திருப்தியை ஒத்திவைப்பதாகும்’.

மசோகிச உடல்: பெல் டி ஜார்:

‘பெல் டி ஜார்’ இல், செவெரின், ஒரு முதலாளித்துவ இல்லத்தரசி, இரட்டை வாழ்க்கை வாழ்கிறார். அவர் தனது திருமணத்திற்குள் கற்பைப் பராமரிக்கும் போது, பிற்பகலை ஒரு விபச்சார விடுதியில் வேலை செய்வதில் கழிக்கிறார். புனுவல் பார்வையாளரை அவரது கற்பனை வாழ்வில் மூழ்கடிக்கிறார். எல்லைகள் கரையும் வரை கனவுகளையும் யதார்த்தத்தையும் பிணைக்கிறார். இங்கே, ஆசை இன்பத்தைத் தேடுவது பற்றியல்ல, அடையாளத்திலிருந்து தப்பிப்பது பற்றியது. செவெரின் மசோகிசம், அவரது நிலையான சமூகப் பாத்திரத்திற்கு எதிரான ஒரு கிளர்ச்சியாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. திருமணத்தின் மலட்டு உலகில், அவர் ‘வீட்டின் தேவதை’ விபச்சார விடுதியில், அவர் பன்முகத்தன்மையின் புரிந்துகொள்ள முடியாத உருவமாக மாறுகிறார். சமர்ப்பிப்பவர், கட்டளையிடுபவர், பேய் போன்றவர். புனுவல் அவளது ஆசையை ஒரு முரண்பாடாக அரங்கேற்றுகிறார்: அவள் விரும்பாததை விரும்புகிறாள். இன்பம் அவமானத்தின் மூலம் மட்டுமே அணுகப்படுகிறது, ஆனால் அந்த அவமானம் சுதந்திரமாகச் சுட்டப்படுகிறது. படத்தின் கட்டமைப்பு இந்த முரண்பாட்டைப் பின்பற்றுகிறது. விழிப்புக்கும் கனவு நிலைகளுக்கும்மிடையே மாறி மாறி, கற்பனையை ஒருபோதும் தீர்க்கவில்லை. இது ‘மற்றமையின் ஆசை’ என லக்கானியக் கருத்துக்களுடன் ஒத்துப்போகிறது, எப்போதும் நடுவிணக்கம் செய்யப்படுகிறது, ஒருபோதும் நேரடியாக இல்லை.

மீட்பும் அம்பலப்படுத்தலும்:

- அருளின் மீதான அவர்களின் அணுகுமுறையில், ப்ரெஸ்ஸோனும் புனுவலும் எதிர் எதிர் தரிசனங்களை வழங்குகிறார்கள்:
- ப்ரெஸ்ஸோன்: அருள் உண்மையானது. ஆனால் அது மறைவிடத்திலுள்ளது. அதை துன்பம் உன்னதமாக்குகிறது. மௌனம் வெளிப்படுத்துகிறது.
 - புனுவல்: அருள் ஒரு பொய். மதம் கருணையாக உடையணிந்த போலி நிறுவனம். புனிதர்கள் கேலி செய்யப்படுகிறார்கள், தொண்டு வீணானது. கடவுள், அவர் இருந்தால், அறையை விட்டு வெளியேறிவிட்டார்.

ஆயினும், இரண்டு இயக்குநர்களும் மனிதத் துன்பத்தின் மர்மத்தைத் தொடர்கிறார்கள். புனுவலில், இந்த மர்மம் கோரமானது, தீர்க்கப்படாதது. ப்ரெஸ்ஸோனில், அது சோகமானது ஆனால் சாத்தியமான மீட்பளிக்கக்கூடியது. இருவரும் சினிமாவின் கருவிகளைப் பிரசங்கிக்க அல்ல, கேள்வி கேட்க, நிச்சயமற்ற தன்மையை சீர்குலைக்கப் பயன்படுத்துகிறார்கள். ப்ரெஸ்ஸோன் சந்தேகிக்கும் விசுவாசி என்றால், புனுவல் நம்பிக்கையின் இல்லாமையை விசனப்படுத்தும் நாத்திகர்.

சொர்க்கத்திற்கும் பூமிக்கும் இடையில் சினிமா

லூயி புனுவலும் ராபர்ட் ப்ரெஸ்ஸோனும் வெவ்வேறு ஆன்மீக விண்மீன் கூட்டங்களைச் சேர்ந்தவர்கள், ஆயினும் அவர்களின் படங்கள் ஒரு பகிரப்பட்ட சுற்றுப்பாதையை ஆக்கிரமித்துள்ளன: இருவரும் கண்ணுக்குத் தெரியாததைக் காட்சிப்படுத்த, மொழிக்கும் வடிவத்திற்கும் அப்பாற்பட்டதைத் தொட முற்படுகிறார்கள். ஒருவர் இறக்கும் பாதிரியாரின் மௌனத்தில் மீயியற்சியைக் காண்கிறார். மற்றவர் ஒரு குத்துவாளாக மாறிய சிலுவையின் வடிவத்தில் கேலியைக் காண்கிறார். அவர்களின் படங்கள் வெறுமனே மதத்தைப் பற்றியவை அல்ல. அவை சினிமா இறையியல்கள், மதமறுப்பும் புனிதமும் கலந்தவை, அதன் அருள் புனிதத்தை எதிர்கொள்ளும் தைரியத்தில் ஒளிர்கிறது.

புனுவலின் சிற்றின்ப முழுமையற்ற சினிமா:

லூயி புனுவல் சிற்றின்பப் படங்களை உருவாக்கவில்லை. அவர் சிற்றின்ப நிறைவின் சாத்தியமற்ற தன்மை பற்றிய படங்களை நெய்தார். அவரது சினிமா என்பது விரக்தியடைந்த சடங்கு, ஒதுக்கிவைக்கப்பட்ட உணவு, அடைய முடியாத பெண்களின் அரங்கம். ஆனால் இந்த ஒத்திவைப்பிற்குள் ஒரு அரசியல், கவிதைப் பார்வை உறங்குகிறது: தீர்வை மறுப்பதன் மூலம், வேட்கை எவ்வாறு உருக்கொள்கிறது, கையாளப்படுகிறது, புராணமயமாக்கப்படுகிறது என்பதைப் பார்க்க புனுவல் நம்மை சவால் விடுகிறார். ‘தி டிஸ்க்ரீட் சார்ம் ஆஃப் தி பூர்ஜுவாசியில், பாத்திரங்கள் முடிவில்லாமல் எங்கும் சென்றடையாத ஒரு சாலையில் நடக்கிறார்கள். அது புனுவலின் ஆசையின் கருத்தாக்கத்தின் கச்சிதமான படிமம்: தெளிவிற்கான பாதை அல்ல, மாயையின் ஒரு யாத்திரை.

படிமத்தின் இரண்டு இறையியல்கள்:

புனுவல் மற்றும் ப்ரெஸ்ஸோனின் சீரிய தேர்வுகள் அவர்களின் ஆன்மீகத் தத்துவங்களை நிழலாடுகின்றன:

- ஒலியும் குரலும்: ப்ரெஸ்ஸோனின் ஒலி வடிவமைப்பு உட்புறத்தை வலியுறுத்துகிறது. ஒலி ஆன்மீகத்தை உள்ளுணரக்கூடிய ஒரு இடைவெளியை உருவாக்குகிறது. புனுவல், மாறாக, ஒலியின் உரத்த மாறுபாட்டில் மகிழ்கிறார், மத சடங்கின் புனிதத்தைக் கேலி செய்கிறார்.
- உடலும் சைகையும்: ப்ரெஸ்ஸோன் சிற்றின்ப உடலை மறுக்கிறார், கைகள், கால்கள், இயந்திர இயக்கம் ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்துகிறார். புனுவல் உடலின் மிகுதியைத் தழுவுகிறார்: ஃபெட்டிஷ்கள், கசையடிகள். ஆசையும் மதக் குற்ற உணர்வும் பிணைக்கப்பட்டுள்ளன. புனுவலைப் பொறுத்தவரை, விரத கட்டுப்பாடுகளின் அடக்குமுறை புனிதத்தன்மை அல்ல அது நோயியல்.
- கட்டமைப்பு: ப்ரெஸ்ஸோனின் படங்கள் ஆன்மீக முன்னேற்றத்தைச் சுற்றி கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன. புனுவல் சுழல்களையும் குறுக்கீடுகளையும் விரும்புகிறார். அவரது கதைகள் தீர்வை மறுப்பதன் மூலம் மீட்பைப் பகடி செய்கின்றன.

அருள் மற்றும் மதமறுப்பு: லூயி புனுவல் மற்றும் ராபர்ட் ப்ரெஸ்ஸோனின் புனித சினிமாக்கள்:

‘நான் ஒரு நாத்திகன், கடவுளுக்கு நன்றி.’
- லூயி புனுவல்

‘சிந்தனைகளை மறைத்து வை, ஆனால் மக்கள் கண்டறியும் வகையில். மிக முக்கியமானது மிகவும் மறைக்கப்பட்டதாக இருக்கும்.’
ராபர்ட் ப்ரெஸ்ஸோன்

சினிமா, லூயி புனுவல் மற்றும் ராபர்ட் ப்ரெஸ்ஸோனின் கைகளில், இறையியல் மோதல் மற்றும் மீவியற்பியல் விசாரணைக்கான ஒரு களமாக உருமாறுகிறது. இரண்டு இயக்குநர்களும் மதம், இரட்சிப்பு, அருளின் மர்மங்களுடன் ஈடுபடுகிறார்கள், ஆயினும் அவர்களின் பாதைகள் வியத்தகுமுறையில் வேறுபடுகின்றன. ப்ரெஸ்ஸோன், ஒரு கத்தோலிக்க மாயவாத, துறவற வடிவ மற்றும் தார்மீக தீவிரம் வழியே ஆன்மீக மீயியற்சியின் ஒரு சினிமாவைக் கட்டமைக்கிறார். புனுவல், ஜெசுயிட வெளிகளில் கல்வி கற்ற ஒரு நாத்திகர், நிந்தனையை விமர்சனமாக அரங்கேற்றுகிறார், அவரது சர்ரியலிசப் படங்கள் நிறுவனமயமாக்கப்பட்ட மதத்தின் பாசாங்குத்தனங்களையும் மனித நல்லொழுக்கத்தின் தோல்விகளையும் கட்டவிழ்க்கின்றன. இந்தப் பகுதி இங்கு புனுவல் மற்றும் ப்ரெஸ்ஸோன் தங்களின் அந்தந்த திரைப்படங்களில் மதம் மற்றும் இறைருளின் கருப்பொருள்களை எவ்வாறு கையாளுகிறார்கள் என்பதை ஆராய்கிறது. இரண்டு இயக்குநர்களும் தனித்துவமான இறையியல் சினிமாக்களை வழங்குகிறார்கள் என்று வாதிடுகிறேன்: ப்ரெஸ்ஸோன் அமைதியான மீட்பின் திரைப்பட மேதையாக, புனுவல் தெய்வீக இல்லாமை யின் கவிஞராக.

துறவறப் படிமம்: ப்ரெஸ்ஸோனின் அருளின் சினிமா:

ப்ரெஸ்ஸோனின் சினிமா சைகை மற்றும் ஒலி வெளிப்பாட்டின் சிக்கனத்தால் குறிக்கப்படுகிறது. அவரது ‘மாதிரிகள்’ ஒரே மாதிரியான தொனியில் பேசுகிறார்கள், அவரது காட்சியமைப்பு நாடகத்தன்மையிலிருந்து அகற்றப்பட்டுள்ளது. ‘டயரி ஆஃப் எ கண்ட்ரி ப்ரீஸ்ட்’ இல், இளம் பாதிரியார் உடல்ரீதியாகவும் மற்றும் ஆன்மீகத் தனிமையினாலும் துன்புறுகிறார். அவரது திருச்சபை அவரை எதிர்க்கிறது; அவரது உடல் உருகுகிறது. ஆனால் இறுதி வரிகள் ‘எல்லாமே அருள் தான்’ - படத்தை இருத்தலியல் விரகத்தியிலிருந்து இறையியல் உறுதிப்பாட்டிற்கு உயர்த்துகின்றன. அருள் சம்பாதிக்கப்படுவதில்லை. அது அமைதியாகவும் கண்ணுக்குத் தெரியாமலும் துன்புறும் ஆன்மாவின் மீது கீழிறங்குகிறது. ப்ரெஸ்ஸோனின் அருள் பற்றிய கருத்து அகஸ்ஸினியன் பள்ளியைச் சார்ந்தது: அது உள்ளார்ந்தது, பெரும்பாலும் அடையாளம் காண முடியாதது, உலக வெற்றியில் இருந்து வேறுபட்டது.

ப்ரெஸ்ஸோனின் அழகியல் ஒழுக்கம் அவரது பாத்திரங்களின் ஆன்மீகக் கடுமையைப் பிரதிபலிக்கிறது. சொற்பமான காட்சிகள், தடுத்து நிறுத்தப்பட்ட உணர்ச்சிகள், உள் விவரிப்பு ஆகியவை காட்ட முடியாததை தெய்வீகத் தலையீட்டின் மர்மத்தை தூண்டுவதற்கு உதவுகின்றன. ‘ஆ ஹாசார்ட் பல்தசார்’ இல், துன்புறும் கழுதை ஒரு கிறிஸ்து உருவமாக மாறுகிறது. எதிர்ப்பு இல்லாமல் தாங்குகிறார். இறுதி காட்சியில், அவர் செம்மறி ஆடுகளால் சூழப்பட்ட ஒரு வயலில் தனியாக இறக்கிறார். இது ஆன்மீகத் தூய்மையின் ஒரு படிமம்-ஆரவாரம் இல்லாத தியாகம். ப்ரெஸ்ஸோனின் சினிமா ஆத்ம அறிதலைப்பற்றிய பயணமே. அங்கு மீயியற்சி பணிவு, மௌனம், நீடித்த அருள் வழியே எட்டிப்பார்க்கப்படுகிறது.

அருளின் மௌனம்: ராபர்ட் ப்ரெஸ்ஸோன் மற்றும் மீயியற்சியின் சினிமா இறையியல்:

‘மக்கள் ஒரு படத்தைப் புரிந்துகொள்வதற்கு முன்பு அதை உணர வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்’. - ராபர்ட் ப்ரெஸ்ஸோன்

ராபர்ட் ப்ரெஸ்ஸோனின் சினிமா ஆழ்ந்த ஆன்மீக உள்நோக்கத்தின் பிரதிபலிப்பு. அவரது படங்கள், வடிவத்தில் சுருக்கமானவை/சிக்கனமானவை. ஆனால் மீயியற்பியல் அதிர்வில் செழிப்பானவை, கத்தோலிக்க சிந்தனையில் அடித்தளமிடப்பட்ட ஒரு சினிமா இறையியலை இயற்றுகின்றன, ஆயினும் கோட்பாட்டு எல்லைகளை மீறுகின்றன. ப்ரெஸ்ஸோன் ‘கத்தோலிக்க திரைப்பட இயக்குநர்’ என்ற முத்திரையை நிராகரித்தாலும், அவரது படைப்புகள் மதப் படிமங்கள், மீட்பளிக்கும் ஏக்கம், மற்றும் அருளின் மர்மத்தால் நிறைந்துள்ளன. இந்தக் கட்டுரை இங்கு ப்ரெஸ்ஸோனின் படங்கள் மினிமலிச அழகியல், தார்மீக நீதிக்கதைகள், ஆன்மீக முரண்பாடுகள் மூலம் ஒரு மதப் பார்வையை எவ்வாறு உருவாக்குகின்றன என்பதை ஆராய்கிறது. ப்ரெஸ்ஸோன் மதத்தைப் பற்றிய படங்களை உருவாக்கவில்லை. அவர் அனுபவத்தில் மதத்தை உணரக்கூடிய படங்களை உருவாக்குகிறார். அவரது சினிமா பார்வையாளரை மீயியற்சியின் பிரசன்னத்திற்குத் திறக்கிறது, காட்சி அல்லது அற்புதம் மூலம் அல்ல, ஆனால் அமைதியான துன்பம், அன்றாட சைகைகள், அவரது பாத்திரங்களின் தீவிர உள்நோக்கம் வழியே.

நிந்தனையும் பரிகாசமும்: புனுவலின் மதமறுப்பின் சினிமா:

ப்ரெஸ்ஸோனின் சினிமா புனித மினிமலிசமாக இருந்தால், புனுவலின் சினிமா குறியீட்டு மிகுதியின் ஒரு பெருங்கலகம். ‘விரிடியானா’வில், ஒரு புதிய கன்னியாஸ்திரி கிறிஸ்தவத் தொண்டை வாழ முயற்சிக் கிறார். அவரது இலட்சியவாதம் ஒழுக்கக்கேட்டில் முடிகிறது: ஏழைகள் அவரைக் கேலி செய்கிறார்கள், அவரது வீட்டைச் சூறையாடுகிறார்கள், கடைசி விருந்தின் கோரமான பகடியை அரங்கேற்றுகிறார்கள். இந்தப் படம் வாடிகனால் கண்டிக்கப்பட்டது. இங்கே, அருள் மீட்பளிக்கக்கூடியது அல்ல; அது சாத்தியமற்றது. கிறிஸ்தவ நல்லொழுக்கம் அதன் முரண்பாடுகளின் எடையின் கீழ் சரிந்துவிடுகிறது. புனுவலின் விமர்சனம் கோட்பாடாக மதத்தைப் பற்றியது மட்டுமல்ல, அதிகாரமாக மதப்பற்றைப் பற்றியதும் ஆகும். ‘நாசரின்’ இல், தந்தை நசாரியோவின் கிறிஸ்து போன்ற தொண்டு மகிமைக்கு அல்ல, சமூகச் சிதைவுக்கு வழிவகுக்கிறது. அவர் ஒரு விபச்சாரிக்கு உதவுகிறார், அதற்காக தண்டிக்கப்படுகிறார். அவரது தீவிர பணிவு பைத்தியக்காரத்தனமாகத் தவறாகப் புரிந்து கொள்ளப்படுகிறது. படம் அருளுடன் முடிவதில்லை, ஆனால் தெளிவின்மையுடன் முடிகிறது. ஒரு விவசாயி அவருக்கு ஒரு அன்னாசிப்பழத்தை வழங்குகிறார், பாதிரியார் தயங்குகிறார். ‘சிமோன் டெல் டெசியர்டோ’வில், புனுவல் துறவறத்தையே கேலி செய்கிறார். சிமோன், பாலவனத்தில் ஒரு தூணின் மேல் வாழும் ஒரு தூண்-புனிதர், பிசாசால் துன்புறுத்தப்படுகிறார். படம் திடீரென்று 1960களின் இரவு விடுதியில் முடிகிறது. பாலவனத்திலிருந்து டில்கோவிற்கு மாறுவது சர்ரியல் மட்டுமல்ல அது இறையியல் சூனியவாதம். வரலாறுக்கு வெளியே எதுவும் இல்லை, அருளுக்கு தூய்மையான தளம் இல்லை. புனிதத்தன்மையும் கூட.

அணுக முடியாததாக ஆசை: தட் அப்ஸ்க்யூர் ஆப்ஜெக்ட் ஆஃப் டிசையர்:

புனுவலின் இறுதிப் படம், ‘தட் அப்ஸ்க்யூர் ஆப்ஜெக்ட் ஆஃப் டிசையர்’, வயதான டான் மேடியோவின் மழுப்பலான காதல் ஆர்வலரான கொன்சிட்டாவாக இரண்டு நடிகைகளை, கரோல் பூகே மற்றும் ஏஞ்சலா மோலினாநடிக்க வைப்பதன் மூலம் ஆசையின் பிளவுபட்ட தன்மையை எழுத்துப்பூர்வமாக்குகிறது. கொன்சிட்டா மயக்கித் தடுக்கிறார், அழைக்கிறார், மறுக்கிறார். அவரது இரட்டைத்தன்மை பார்வையாளரையும் அவரைப் பின்தொடர்பவரையும் குழப்புகிறது. புதுமையின் ஒரு கருவியாக இருப்பதை விட, இரண்டு கொன்சிட்டாக்கள் ஆசையை ஒரு நிலையான பொருளாகக் குறைக்க இயலாமையை நாடகமாக்குகின்றன. இரண்டு நடிகைகள் ஒரு பெண்ணின் அம்சங்கள் அல்ல. அவர்கள் வர்க்க உடல்கள்: கருமையானவர் பாட்டாளி வர்க்கம், பொன்னிறமானவர் முதலாளித்துவம். டான் மேடியோவின் கொன்சிட்டாவைத் தேடுவது சிறின்பமானது மட்டுமல்ல, காலனித்துவமானது, உடைக்க முடியாத மற்றொன்றை உடைக்க முயற்சிப்பது. படம் ஒரு வெடிப்புடன் முடிகிறது. உண்மையில், ஒரு பயங்கரவாத குண்டு தெருவில் வெடிக்கிறது. புனுவல், எப்போதும் தீர்க்கதரிசி, தனிப்பட்ட ஆசையின் நோயியலை பொது வாழ்வின் வன்முறையுடன் இணைக்கிறார். காட்சி ஒரு சர்ரியல் நீள்வட்டம்: வரலாறு காதல் கற்பனையில் வெடிக்கிறது, சிறின்பபத் தீர்வின் எந்த மாயைகளையும் சிதறடிக்கிறது.

விலங்குகள், அப்பாவித்தனம், மற்றும் மீட்பின் மர்மம்:

‘ஆ ஹாசார்ட் பஸ்தசார்’ ஒருவேளை ப்ரெஸ்ஸோனின் மிகவும் புதிரான, பிரியமான மத நீதிக்கதையாகும். தலைப்புக் கழுதை பஸ்தசார் தொடர்ச்சியான மனித எஜமானர்களின் கைகளில் செல்கிறது, ஒவ்வொருவரும் ஒரு வகையான க்ரூரத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார்கள். ஆயினும் பஸ்தசார் மௌனமாக இருக்கிறார், எல்லாவற்றையும் கண்ணியத்துடன் தாங்குகிறார். அவர் மனிதமயமாக்கப்படவில்லை, ஆயினும் அவர் தார்மீகப் பிரசன்னத்தை வெளிப்படுத்துகிறார். பஸ்தசார் ஒரு கிறிஸ்து உருவமாக மாறுகிறார். அவர் அற்புதங்களைச் செய்வதால் அல்ல, ஆனால் அவர் தீர்ப்பு இல்லாமல் துன்பப்படுவதால். செம்மறி ஆடுகளால் சூழப்பட்ட அவரது மரணம், கடவுளின் ஆட்டுக்குட்டியின் படிமத்தைத் தூண்டுகிறது. ஆயினும் படம் உருவகத்தை வலியுறுத்துவதில்லை. அது தெளிவற்றதாக, திறந்தவெளியாக உள்ளது. பஸ்தசார் ஒரு விலங்கு, ஒரு சின்னம், ஒரு ஆன்மீக குறியீடு எல்லாம் ஒரே நேரத்தில். பஸ்தசார் மூலம், ப்ரெஸ்ஸோன் அப்பாவிகள் புரிதல் இல்லாமல் துன்பப்படுபவர்கள். ஒரு வகையான புனித சாட்சியைத் தாங்குகிறார்கள் என்று பரிந்துரைக்கிறார். கழுதை அருளின் ஒரு பாத்திரமாக மாறுகிறது, அது உலகின் அழகையும் கொடுமையையும் (ஒரே வேளையில்) சம அளவில் வெளிப்படுத்துகிறது.

தீமையின் பிரச்சினையும் துன்பத்தின் சாட்சியும்:

ப்ரெஸ்ஸோனின் மதப் பார்வை ஒருபோதும் அப்பாவித்தனமானது அல்ல. அவரது உலகம் வன்முறை, கொடுமை, ஆன்மீகக் குருட்டுத்தன்மையால் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. ‘முஷெட்’ இல், ஒரு இளம் பெண் ஒடுக்குமுறை, வறுமை, வன்புணர்வைத் தாங்குகிறாள், இறுதியில் தற்கொலை செய்துகொள்கிறாள். படம் எந்த வெளிப்படையான மீட்பையும் வழங்கவில்லை, ஆயினும் அது ஆழ்ந்த ஆன்மீக உரையை நிகழ்த்துகிறது. முஷெட்டின் துன்பம் கருணை இல்லாத உலகிற்கு எதிரான ஒரு அமைதியான குற்றச்சாட்டாகவும் மறைக்கப்பட்ட கடவுளை நோக்கிய ஒரு அமைதியான அழகையாகவும் மாறுகிறது. ப்ரெஸ்ஸோன் தீமையை விளக்குவதில்லை. அவர் அதை மூல எளிமையுடன் வழங்குகிறார். அவரது படங்கள் யோபுவின் புத்தகத்தை தூண்டுகின்றன. ஆனால் விரக்தியிலும் கூட, ப்ரெஸ்ஸோன் மீயியற்சியின் சாத்தியத்தை பரிந்துரைக்கிறார். ‘முஷெட்’ கண்டனத்துடன் முடிவதில்லை, ஆனால் ஒரு வகையான மாய அமைதி, மரணம் மூலம் அடையப்படுகிறது. ‘தி ட்ரையல் ஆஃப் ஜோன் ஆஃப் ஆர்க்’ இல், ப்ரெஸ்ஸோன் புனிதரின் தியாகத்தை ஒரு வழிபாட்டு சடங்காக மறுபரிசீலனை செய்கிறார். விசாரணை வார்த்தைக்கு வார்த்தை வழங்கப்படுகிறது, கேமரா தொலைவில் உள்ளது, ஜோனின் குரல் அளவிடப்பட்டதாகவும் அடக்கப்பட்டதாகவும் உள்ளது. அவளது தியாகம் காட்சி அல்ல, சாட்சியம். சினிமா சாட்சி தாங்கும் செயலாக மாறுகிறது.

திரையிறையியல்:

ப்ரெஸ்ஸோனின் கடின அழகியல் வெறுமனே அழகு சார்ந்ததல்ல, அது இறையியல். அவர் சினிமாவிலிருந்து நாடகத்தன்மையை அகற்றுகிறார், தொழில்முறை அல்லாத நடிகர்கள், ஒரே மாதிரியான வரி விநியோகம், குறைந்தபட்ச எடிட்டிங் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்துகிறார். அவரது சினிமாக்கூறுகள் கட்டுப்படுத்தப்பட்டவை. இந்த சினிமா மினி மலிசம் ஆன்மாவின் உள் போராட்டத்தைப் பிரதிபலிக்கிறது. ப்ரெஸ்ஸோனின் படங்கள் வழக்கமான உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்புகள் மற்றும் கதை எதிர்பார்ப்புகளை அடக்குவதன் மூலம் ஒரு ஆன்மீக ‘நிலைத்தன்மையை’ உருவாக்குகின்றன. இந்த நிலைத்தன்மை பார்வையாளரை படத்தின் மௌனங்கள் மற்றும் நீள்வட்டங்களின் மீது உள் அர்த்தத்தை செலுத்த உதவுகிறது. ப்ரெஸ்ஸோனின் புனிதமானது உறுதிப்பாட்டின் மூலம் அல்ல, கழித்தலின் மூலம் வெளிப்படுகிறது. ப்ரெஸ்ஸோனிய அறிஞர்கள் வலியுறுத்துவதைப் போல அவருடையது சினிமாவின் ஒரு எதிர்மறை இறையியல் கடவுள் அல்லாத அனைத்தையும் அகற்றுவதன் மூலம் தெய்வீகம் அணுகப்படும் ஒரு எதிர்மறை வழி. ப்ரெஸ்ஸோனைப் பொறுத்தவரை, வடிவம் என்பது பிரார்த்தனை. காட்சி மற்றும் உணர்ச்சிகரமான மிகுதியைத் தடுத்து நிறுத்துவது தியானத்திற்கான இடத்தை அனுமதிக்கிறது. புனிதமானது காட்டப்படாதவற்றில் வாழ்கிறது.

ப்ரெஸ்ஸோனிய மௌனம், ஒலி, மற்றும் தனிப்பெரும் கருணை:

ப்ரெஸ்ஸோனியின் படங்களில், மௌனம் வெறுமை அல்ல, ஆனால் தோற்றுவாய். உரையாடல் சுருக்கமானது. துல்லியமான, சில நேரங்களில் பெருக்கப்பட்ட ஒலிகளுடன். இந்த ஒலி நிலப்பரப்பு ஆன்மீகக் கட்டமைப்பின் ஒரு வடிவமாக மாறுகிறது, பார்வையாளரின் கவனத்தை உள்நோக்கி வழிநடத்துகிறது. ப்ரெஸ்ஸோனியின் ஒலி பயன்பாடு ஒரு நற்கருணை போல செயல்படுகிறது. அது சாதாரணமானதை புனிதமாக மாற்றுகிறது. 'எ மேன் எஸ்கேப்ட்' இல், சொறிதல், கிசுகிசுத்தல், மௌனத்தின் ஒலி ஆன்மீகப் பதற்றத்தை அதிகரிக்கிறது. தப்பிக்கும் செயல் ஆன்மாவின் விடுதலைக்கான ஒரு உருவகமாக மாறுகிறது. கதாநாயகன் சொல்வது போல், 'வாகை என்னில் இல்லை, ஆனால் கடவுளில் உள்ளது'.

ஆசையின் கட்டமைப்பு இலக்கணம்:

புனுவலின் படங்கள் முழுவதும், ஆசை ஒரு கட்டமைப்பு இலக்கணத்தைப் பின்பற்றுகிறது:

- தாமதம் - ஒவ்வொரு தேடலும் குறுக்கிடப்படுகிறது.
- இரட்டைத்தன்மை - ஆசையின் பொருள்கள் பிளவுபடுகின்றன.
- இடப்பெயர்ச்சி - கனவுகள் யதார்த்தத்தைத் தொற்றி அரங்கேற்றுகின்றன.
- மறுப்பு - அருகாமையின் தருணங்களில் கூட நுகர்வு இல்லை.
- சித்தாந்தம் - ஆசை உள்ளுணர்வு அல்ல என்பது வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

இந்த இலக்கணம் லக்கானின் கூற்றை எதிரொலிக்கிறது: 'மனிதனின் ஆசை மற்றமையின் ஆசை' புனுவலைப் பொறுத்தவரை, அந்த மற்றவர் எப்போதும் சமூகம், மதம், வர்க்கம், மற்றும் பார்வையாளர்கள். அவர்களே நமது பிடியிலிருந்து நமுவும் சின்னங்களின் மீது அர்த்தத்தை செலுத்துகிறார்கள்.

பேரருளின் சினிமா:

ப்ரெஸ்ஸோனியின் ஆன்மீகப் பார்வைக்கு மையமானது அருளின் கருத்து வாழ்ந்த, பெரும்பாலும் கண்ணுக்குத் தெரியாத அனுபவமாக. 'டயரி ஆஃப் எ கண்ட்ரி ப்ரீஸ்ட்' இல், ஒரு இளம் பாதிரியார் ஆன்மீக நெருக்கடியையும் உடல் வலியையும் அனுபவிக்கிறார். படம் 'எல்லாம் அருள் தான்' என்ற வார்த்தைகளுடன் முடிகிறது. அருள் வெற்றி மூலம் வருவதில்லை, அது எப்போதும் உணரக்கூடியதாகவும் இல்லை. அது விரக்திக்குப் பிந்தைய மௌனத்தில், துன்பத்திற்கு அடிபணிவதில், தோல்வியை ஏற்றுக்கொள்வதில் வெளிப்படுகிறது. ப்ரெஸ்ஸோனியின் அருள் அகஸ்டினியன் மற்றும் பாஸ்கலியன் வழியை பின்தொடர்வது. அது சம்பாதிக்கப்படாதது, தகுதியற்றது, அளவிட முடியாதது. ப்ரெஸ்ஸோனியின் கடவுள் மறைக்கப்பட்டவர். பார்வையாளருக்கு ஒருபோதும் தெய்வீகத்தின் படிமம் அளிக்கப்படுவதில்லை. அருள் சோகத்தை பொருளுடன் கதிர்வீச்சு செய்யும் ஒரு வகையான இல்லாமையாகத் தோன்றுகிறது. அதன் பிரசன்னம் அதன் கண்ணுக்குத் தெரியாத தன்மை மூலம் உணரப்படுகிறது.

முடிவுரை :

புனித யதார்த்தவாதத்தின் ஒரு கவிதை நோக்கி:

ராபர்ட் ப்ரெஸ்ஸோனின் படங்கள் அமைதியான வேதனையின் தேவாலயங்கள், அங்கு புனிதமானது அற்புதம் மூலம் அல்ல, தாங்குதலின் மூலம் அணுகப்படுகிறது. அவரது ஆன்மிகப் பார்வை வெற்றியைச் சார்ந்ததல்ல, நடுங்கும் நம்பிக்கையின் வெளிப்பாடாகும். அவரது பாத்திரங்கள் காப்பாற்றப் பட துன்புறுவதில்லை, ஆனால் பார்க்கப்பட ஏங்குகிறார்கள். அந்தப் பார்வையில், ஒரு பேரருளின் துளி வெளிப்படலாம். இருபதாம் நூற்றாண்டின் வேறு எந்த திரைப்பட இயக்குனரையும் விட, ப்ரெஸ்ஸோன் அருளின் சினிமாவை சாத்தியமாக்கினார்: அது பிரசங்கம் செய்யாத, ஆனால் பிரார்த்தனை செய்யும் ஒரு சினிமா. பார்வையாளரை பதில்களுடன் அல்ல, மௌனத்துடன் விட்டுச்செல்லும் ஒரு சினிமா. அந்த மௌனத்தில், திரையகற்றும் மீமெய்யிலுக்கான ஒரு கதவு திறந்திருக்கிறது, மறைக்கப்பட்ட பேரருளை அணுக.

‘கருணை என்பது எந்தத் தீமையையும் விட எப்போதும் மிக்கது, எல்லாம் மன்னிக்கும் இறைவனின் அன்பிற்கு யாராலும் வேலியிடமுடியாது.’

— போப் ப்ரான்சிஸ்.

மேற்கோள் காட்டப்பட்ட படைப்புகள்

- பாசின், ஆந்த்ரே. ‘ராபர்ட் ப்ரெஸ்ஸோன்: சினிமாவில் ஒரு ஆன்மீக பாணி.’ சினிமா என்றால் என்ன?, தொகுதி 1.
- ப்ரெஸ்ஸோன், ராபர்ட். சினிமாதோகிராஃப் பற்றிய குறிப்புகள். கிரீன் இன்டெஜர், 1997.
- புனுவல், லூயி, மற்றும் ஜீன்-கிளாட் கேரியர். எனது கடைசிப் பெருமூச்சு. ஜொனாதன் கேப், 1984.
- புனுவல், லூயி. எனது கடைசிப் பெருமூச்சு. மொழிபெயர்ப்பு: அபிகாயில் இஸ்ரேல். மினசோட்டா பல்கலைக்கழக அச்சகம், 1983.
- கார்டுல்லோ, பெர்ட். ‘ப்ரெஸ்ஸோன் மற்றும் அருளின் சக்தி.’ தி ஹட்சன் ரிவியூ, தொகுதி 63, எண் 2, 2010.
- கேரியர், ஜீன்-கிளாட். ப்ரெஸ்ஸோன் நேர்காணல்: ஸ்டுடியோகானல், 2018.
- டர்க்னாட், ரேமண்ட். லூயி புனுவல். பிரிட்டிஷ் ஃபிலிம் இன்ஸ்டிடியூட், 1967.
- குட்டிரெஸ்-அல்பில்லா, ஜூலியன் டேனியல். புனுவலின் சினிமாவில் இடப்பெயர்ச்சியின் அழகியல், 2005.
- குட்டிரெஸ்-அல்பில்லா, ஜூலியன் டேனியல். ‘விரிடியானாவில் குறியீட்டியல் மற்றும் பகடி.’ ஸ்பானிய கலாச்சார ஆய்வுகள் இதழ், 2005.
- லகான், ஜாக். எக்ரிட்ஸ்: ஒரு தேர்வு. மொழிபெயர்ப்பு: ஆலன் ஷெரிடன். ரூட்லெட்ஜ், 1977.
- ‘லூயி புனுவல், நமது சமகாலத்தவர்.’ வெளியிடப்படாத கட்டுரை.
- மெர்டன், தாமஸ். ஏழு அடுக்கு மலை. ஹார்கோர்ட், 1948.
- மல்வி, லாரா. ‘காட்சி இன்பம் மற்றும் கதை சினிமா.’ ஸ்க்ரீன், 1975.
- நடால்-மெல்சியோ, நூரியா. லாஸ் ஹூர்டெஸ் மற்றும் குறியீட்டு யதார்த்தவாதம் பற்றி, 2013.
- ரெய்ரா-பாப்டிஸ்டா, விட்டோர். லூயி புனுவலின் மதமறுப்பு கற்பித்தல். லண்ட் பல்கலைக்கழகம், 1987.
- ரோசன்பாம், ஜொனாதன். லூயி புனுவல், நமது சமகாலத்தவர்.
- ஷ்ரேடர், பால். சினிமாவில் மீயியற்சி பாணி: ஓசு, ப்ரெஸ்ஸோன், ட்ரேயர். கலிபோர்னியா பல்கலைக்கழக அச்சகம், 1972.
- சோன்டாக், சூசன். ‘ராபர்ட் ப்ரெஸ்ஸோனின் படங்களில் ஆன்மீக பாணி.’ விளக்கத்திற்கு எதிராக, 1966.
- டரங்கர், மைக்கேல். ‘கதையின் வெடிப்பு: புனுவல் மற்றும் சர்ரியலிசம்.’ எட்யூட்ஸ் சினிமாதோகிராஃபிக்ஸ், 1990.
- டி. காம்பெல், ‘புனுவலின் குழப்பமான சட்டமும்’ வெளி-உள்வட்ட’ (extimate) காட்சிப்படமும்: எல் ஆஞ்செல் எக்ஸ்டெர்மினடார் மற்றும் லா மோர் ஆன் செ ஜார்டின் படங்களில்,’ Hispanic Research Journal, 2022.
- ஜேம்ஸ் ரேமி, ‘ப்ரோக் புனுவல்: உன் ஷியேன் அந்தலுவலில் மறைந்துள்ள கல்டெ ரனிஸ்மோ’, 2016.
- ஜோர்டானா மென்டல்சன், போட்டி நிலப்பரப்பு: புனுவலின் லாஸ் ஹூர்தெஸ்: தியெரா சின் பானில் உள்ள புவிமியல் அரசியல்கள், 1996.
- ஜூலியன் டேனியல் குதியெரெஸ்-அல்பில்லா, புனுவலின் விரிடியானாவில் பிச்சைக்காரர்களை காட்சிப்படுத்தல்: லியோனார்டோ டா வின்சியின் ‘கடைசி இரவு உணவு’ பிம்பத்தின் ஒரு விகார புனமீட்டி, 2005.
- ஜூலி ஜோன்ஸ், நிகர உண்மை விளக்கம்: லோஸ் ஒல்விடாடோஸும் ஆவணப்பட நடைமுறைகளும், 2005.
- லிண்டா வில்லியம்ஸ், வாஞ்சையின் உருவங்கள்: சுரியலிஸ்ட் சினிமாவின் ஒரு கோட்பாடு மற்றும் பகுப்பாய்வு, 1981.
- மாரி-கிளாட் தரஞ்சேர், லூயிஸ் புனுவல்: விளையாட்டு மற்றும் சட்டம், 1990.
- பாட்ரிக் எவன்ஸ், ‘லூயிஸ் புனுவலின் படங்கள்: உளவியல் மற்றும் வாஞ்சை,’ 1995.
- சாரா நடால்-மெல்சியோ, ‘புனுவலின் கடைசி கால அத்துமீறல் முன்னோடி: லாஸ் ஹூர்தெஸ் மற்றும் குறியீட்டு நிகரத்தன்மை,’ 2013.

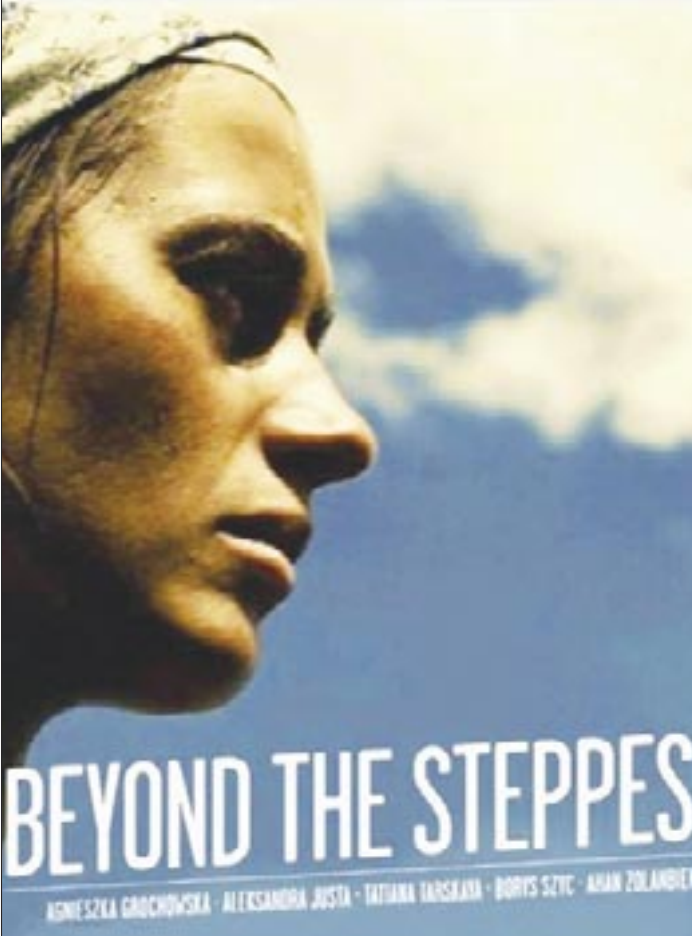
Swarnavel@thaiveedu.com

Beyond The Steppes, Kaytn படங்களிலூடாக

- ரதன்

புலம் பெயர்வு என்பதே வலி மிகுந்தது. போர்க் காலங்களில் மக்கள் புலம் பெயர்ந்து வெவ்வேறு பிரதேசங்கள் நாடுகளுக்கு செல்வார்கள். சில சமயங்களில் குண்டு வீச்சுகளிலிருந்து தப்பிக்க கிராமம், கிராமமாக மக்கள் நகர்ந்து செல்

விட்டு வெளியேறும் பொழுது அவர்களுடன் ஒரு தாத்தாவும் வெளியேறுகின்றார். குண்டு வீச்சுகள் மத்தியில் அவர்கள் நகரும் பொழுது, அவர்களது வேகத்துக்கு ஈடுகட்டி தாத்தாவால் நகரமுடியாதுள்ளது. தானாகவே தாத்தா நின்று விடுகின்றார். பின்னர் அவர் இறந்துவிடுகின்றார்.

போர் எங்கெல்லாம் நடைபெற்றதோ அங்கெல்லாம் இவ்வாறான நிகழ்வுகள் நடைபெற்றுள்ளன. காசாவில் மக்கள் தஞ்சமடைந்த இடமெல்லாம் குண்டுகள் மழையாக பெய்தது. இன்று சமூக வலைத் தளங்கள், இணையங்கள், தொலைக்காட்சிகள் மக்கள் அழிவை அப்பட்டமாகக் காட்சிப்படுத்துகின்றன. இஸ்ரேலின் அராஜகத்தை அதிகளவு சமூக வலைத் தளங்களே வெளிப்படுத்தின. ஆனால் முள்ளிவாய்க்கால் அழிவுகள் இன்னமும் முழுமையாக வெளியாகவில்லை.

எங்களிடம் கூறுவதற்கு பல கதைகள் உள்ளன. ஆனால், நாங்கள் ஏராளமானவற்றைப் பதிவு செய்யவில்லை. போர் முடிந்து 16 ஆண்டுகளாகிவிட்டன. ஒரு பத்துப் படம் கூட முறையாக போரைப் பற்றி வெளிவரவில்லை. ஆனால், இரண்டாம் உலகப்போர் முடிந்து பல ஆண்டுகளாகிவிட்டன. இன்றும் பல படங்கள் இரண்டாம் உலகப் போரில் மக்களின் அவல நிலையைப்பற்றி வெளிவருகின்றன. அவ்வாறான ஒரு படமே Beyond the Steppes.

ரஷ்யா இன்று உக்ரேனை ஆக்கிரமித்து பல பிரதேசங்களைக் கைப்பற்றியுள்ளது. இரண்டாம் உலகப் போரின்போது ரஷ்யா, சோவியத் யூனியனாக பல நாடுகளைக் கைப்பற்றியிருந்தது. அவ்வாறு கைப்பற்றப்பட்ட நாடு போலாந்து. 1940-ல் Katyn Massacre சோவியத் யூனியனாலேயே நடத்தப்பட்டது. போலாந்தைக் கைப்பற்றிய சோவியத், போலாந்து இராணுவ வீரர்களைக் கொன்று குவித்தது. 1941-ல் ஜேர்மனியின் இராணுவம் சோவியத்துக்குள் நுழைந்த பின்னரேயே போலாந்து முழுமையாக விடுதலை பெற்றது. 1943-ல் ஜேர்மனிய இராணுவம் Katyn காட்டினுள் 4443 போலாந்து இராணுவ வீரர்களின் உடல்களைக் கண்டெடுத்தது. முள்ளிவாய்க்காலின் பின்னர் இலங்கை இராணுவத்தினரிடம் சரணடைந்த புலிகளைப்போல், சோவியத்திடம் சரணடைந்த போலாந்து இராணுவத்தினர் கொல்லப்பட்டனர்.

இக்கொலைகளை மையப்படுத்தி Katyn என்ற திரைப்படம் 2007-ல் வெளிவந்தது. 1939 செப்ரம்பர் 17-ல் சோவியத் படையினர் கிழக்கு போலாந்தைக் கைப்பற்றியபோது, போலாந்து

வது வழமை. வேறு சில சமயங்களில் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டு மக்கள் வெளியேற்றப்படுவதுண்டு. வேறு சில பிரதேசங்களில் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டு குடியேற்றப்படுவதும் நடைபெற்றுள்ளது.

மதி சுதாவின் 'தாத்தா' என்ற குறும்படத்தில் குண்டு வீச்சிலிருந்து தப்பிக்க மக்கள் தங்களது சொந்தக் கிராமங்களை

இராணுவ அதிகாரிகளை Kozelsm உள்ள சிறைச்சாலைக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டனர். அனா தனது கணவனைத் தேடி வரும்பொழுது, தனது கணவன் உட்பட பல இராணுவ அதிகாரிகளை புகையிரத வண்டி ஒன்றினுள் தள்ளி ஏற்றுவதைக் காண்கின்றார். அனா வந்த இடம் சோவியத் பகுதியில் உள்ளது. ஒரு சோவியத் அதிகாரியின் உதவியினால் அனா மீண்டும் போலாந்தை சென்றடைகின்றார். அனாவின் இராணுவ அதிகாரிக் கணவன், நாட்குறிப்பு எழுதும் பழக்கமுள்ளவர். அவர் எழுதிய நாட்குறிப்புக்களைக் கொண்டே இப்படத்தின் திரைக்கதை எழுதப்பட்டுள்ளது. அனாவின் கணவன் Andrzej கொல்லப்பட்டவர்களின் பட்டியலில் இல்லை. அனாவின் கணவன் சக இராணுவ நண்பன் கொடுத்த குளிர் அங்கியை அணிந்திருந்தார். சோவியத் இராணுவம் காட்டுப் பகுதிக்கு கொலை செய்வதற்காகக் கொண்டு சென்றபோது, குளிர் அங்கியில் நண்பனின் பெயர் இருந்தமையினால் அனாவின் கணவன் இறக்கவில்லை எனக் கருதப்பட்டது. அதனால் அனா தனது கணவன் இறக்கவில்லை என்றே கருதினார்.

அனாவின் கணவன் தனது நாட்குறிப்பில் சிறையிலிருந்து படுகொலை காட்டிற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்ட போலாந்து இராணுவ வீரர்கள் ஒவ்வொருவரது பெயரையும், அழைத்துச் செல்லப்பட்ட திகதியையும் எழுதிவைத்திருந்தார்.

இப்படுகொலைச் சம்பவத்தை படமாக்கியவர் Andrzej Wajda. இவர் போலாந்தின் மிகச் சிறந்த இயக்குநர்களில் ஒருவராவார். ஓஸ்காரின் சிறப்பு இயக்குநர் விருதையும் பெற்றுள்ளார். இவரது நான்கு படங்கள் ஓஸ்காரின் சிறந்த வெளி நாட்டுப் படத்துக்காகப் பரிந்துரை செய்யப்பட்டிருந்தது.

போலாந்திலிருந்து இரண்டாம் உலகப் போரில் நடைபெற்ற பல துயர சம்பவங்களை மையப்படுத்தி பல திரைப்படங்கள் வெளிவந்துள்ளன. இப்படங்கள் இன்றைய சந்ததிக்கு போலாந்து கடந்து வந்த பாதையை நினைவுபடுத்துவதுடன், பல அரசியல் நிகழ்வுகளையும் கற்பிக்கின்றது. அவ்வாறு வெளிவந்த மற்றொரு படம் Beyond the Steppes. (Steppe - மரங்களற்ற புல்வெளிப் பிரதேசம்) புல்வெளிப்பிரதேசத்துக்கு அப்பால்.

1939-ல் போலாந்தின் கிழக்கு பகுதியை சோவியத் கைப்பற்றியது. மேற்கு பகுதியை ஜேர்மனி கைப்பற்றியது. சோவியத் படகுகள் போலாந்து பெண்களைக் குழந்தைகளுடன் சோவி

யத்தின் ஆசிய கண்டப்பகுதிக்கு கொண்டு சென்றது. இன்றைய Kazakhstan பகுதியாகும்.

நீனா தனது கணவன் ரோமனுடன் மகிழ்ச்சியாக வாழ்ந்துவருகின்றார். இத்தம்பதிகளுக்கு ஒரு குழந்தையும் உள்ளது. சோவியத், போலந்தைக் கைப்பற்றிய பின்னர், ரோமன் இராணுவச் சேவைக்கு சென்றுவிடுகின்றார். நீனா, தனது குழந்தையுடன் சோவியத்தின் கட்டாய புலம்பெயர்வுக்குள்ளாகின்றார். போலாந்து பெண்களை கடினமான நிலப்பகுதியில் விவசாய வேலைக்கு உட்படுத்துகின்றது சோவியத். அங்கு இப்பெண்கள் கல்லுடைத்தல் உட்பட்ட பல கடினமான வேலைகளைப் பார்க்கின்றனர்.

நீனாவின் குழந்தை நோய்க்குள்ளாகிவிடுகின்றார். குழந்தையைக் குணப்படுத்த மருந்து தேவை. இரக்கமற்ற சோவியத் படகுகள் உதவ மறுக்கின்றது. சற்றுத் தள்ளி உள்ள சிறிய நகரத்தில் உள்ள வைத்தியசாலையில் மருந்து உள்ளது. நீனா பல முயற்சிகளின் பின்னர், குழந்தையை முகாமில் விட்டு விட்டு, தனித்து பயணமாகின்றார். ஒருவாறு மருந்து பெற்று மீள திரும்பிவந்தபோது, குழந்தை இறந்துவிடுகின்றது. குழந்தையை அடக்கமும் செய்து விடுகின்றார்கள்.

இப்படத்தினை ஒரு பெண் இயக்குநர் நெறியாள்கை செய்திருப்பதனால், ஒரு பெண் - அதுவும் குழந்தையுடன் ஒரு மிகவும் கடினமான முகாமில் படும் துயரங்களைச் சிறப்பாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார். வீரியமிக்க உணர்வின் அடித்தளத்தில் இருந்து வெளிப்படும் நீனாவின் மனஉளைச்சல்களை, துயர பிம்பங்களை பதிவு செய்துள்ளார். நீனாவின் வாழ்க்கையை இறந்து போன புற்கள், நடமாடமற்ற பாதைகள், ரஷ்ய இராணுவத்தின் இறுகிய முகங்களினூடாக இயக்குநர் வெளிப்படுத்துகின்றார். ஆண்வழிச் சமூகத்தினால், அரசியலால் உருவாக்கப்பட்ட போர்களினால், பெண்கள் படும் அவல நிலையை காட்சிகளினூடாக இயக்குநர் கேள்விக்குள்ளாக்குகின்றார். இது முள்ளிவாய்க்கால், சூடான், றுவாண்டா போன்ற பல நாடுகளினூடாக இன்றைய காசாவரை தொடர்கின்றது. ஆணாதிக்க அரசியல் மேகங்களால் உருவாக்கப்பட்டுள்ள போர் விழுமியங்களில், பெண்களே அதிகம் பாதிக்கப்படுகின்றார்கள். இயக்குநரால் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ள முகாமில் பெண்கள் கடினமான வேலை செய்பவர்களாக, ஆண்கள் அவர்களை கண்காணிக்கும் இரக்கமற்ற போர் வீரர்களாகப் பிம்பப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர்.

இப்படத்தில் அரசியல் களத்தைவிட, நீனாவின் வாழ்வு போரினால் சிதைக்கப்படுவதனையே உணர்வுபூர்வமாக பதிவு செய்துள்ளார். பெண்களுக்கே முதன்மையைக் கொடுத்து இயக்குநர் திரைக்கதையமைத்துள்ளார். இப்படத்தின் திரைக்கதையாசிரியரும் இயக்குநரேயாவார். நீனாவாக Agnieszka Grochowska மிகச் சிறப்பாக இயல்பாக நடித்துள்ளார். பெல்ஜியத்தைச் சேர்ந்த பெண் இயக்குநர் Vanja d'Alcantara தனது பாட்டியார் கூறிய கதையை மையப்படுத்தி இப்படத்தை எழுதி இயக்கியுள்ளார். ஆமேனிய கனடிய இயக்குநர் அற்றம் எகோயன் ஒரு மூன்றாம் சந்ததி ஆமேனியர். துருக்கியரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட படுகொலைகளைத் தனது படங்கள் மூலம் உலகிற்கு மீண்டும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அதே போலவே Vanja d'Alcantara சோவியத் படைகளின் போலாந்து மக்கள் மீதான அராஜகத்தை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது தனது பாட்டியார் கூறிய கதைகள்.

நாம் எமது பிள்ளைகளுக்கு நாங்கள் கடந்து வந்த பாதையைப் பற்றிய கதைகளைச் சொல்லியிருக்கின்றோமா? ஏன் சொல்லவில்லை?

இவ்விரு படங்களும் சமூகப் பார்வையில் ஒரு கிளர்ச்சியற்ற துயரங்கள் போன்றுள்ளது. அதே சமயம் அரசியல் களத்தில் போலாந்தின் நிலையைக் கேள்விக்கும் உட்படுத்துகின்றது. உக்ரேன் - ரஷ்ய போரில் அதிகளவு உக்ரேன் அகதிகளை போலாந்து தாங்கிக் கொண்டது. ரஷ்யாவிற்கு அருகில் இருப்பதனால், இதன் அரசியல் நிலை என்பது எப்போதும் கேள்விக்குறியாகவே தொடர்கின்றது. இரண்டு படங்களிலும் எதிர்-முரண் நிலை காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அனா தனது கணவன் திரும்பிவருவார் என்ற நம்பிக்கையுடன் காத்திருக்கின்றார். நீனா தனது குழந்தையை காப்பாற்றிவிடுவேன் என்ற நம்பிக்கையுடன் பயணிக்கின்றார். கசப்பான யதார்த்தங்களினூடாக நிலையற்ற அரசியல் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது.

இரண்டு படங்களும் வாழ்விடங்களினூடாகவே பாத்திரங்களின் துயர, கடின வாழ்வையும், ஆக்கிரமிப்பாளர்களின் அராஜகத்தையும், அதே சமயம் போலாந்து அரசின் ஒன்றுமே செய்ய முடியாத நிலையையும் இயக்குநர்கள் வெளிப்படுத்துகின்றார்கள். Katyn Massacre-ஐ இன்றுவரை ரஷ்யா தான் செய்ததாக ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அதனை ஜேர்மனியே செய்ததாக குற்றஞ்சாட்டிவருகின்றது.

லியோனார்ட் பெல்ற்றியேர் (Leonard Peltier)இன் கவிதை ஒன்று,

‘நாம் ஒவ்வொருவரும் குற்றமற்ற நிலையில்தான் தொடங்குகிறோம் நாம் அனைவரும் குற்றவாளியாக மாறுகிறோம்’

‘நாம் ஒவ்வொருவரும்

குற்றமற்ற நிலையில்தான் தொடங்குகிறோம்

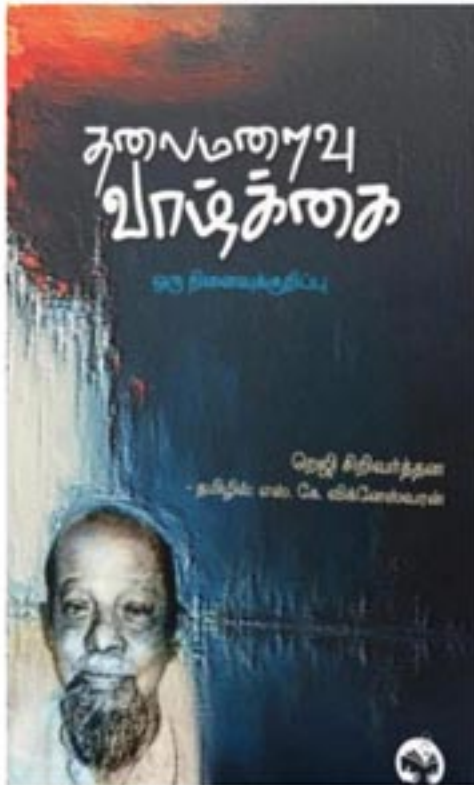
நாம் அனைவரும்

குற்றவாளியாக மாறுகிறோம்’

rathan@thaiveedu.com

எஸ்.கே விக்னேஸ்வரனின் மொழிபெயர்ப்பிலான நூல் வெளியீடு

நெஜி சிறிவர்த்தனவின் தலைமறைவு வாழ்க்கை

உரைகள்

ரகுமான் ஜான்

சுருண்சபேசன்

அருண்மொழிவர்தன்

ஏற்புரை

எஸ். கே. விக்னேஸ்வரன்

வழிப்படுத்தல்

அசை சிவதாசன்

காலம்: 11 மே 2025 (ஞாயிற்றுக்கிழமை)

பகல் 2.30 மணிக்கு

இடம்: Scarborough Village CRC

3600 Kingston Road, Scarborough ON M1M1R9

தொடர்பு: +1 416 508 8565

‘ராணி’

வன்முறை ஒரு கருத்தியலாகும்போது
எவருக்குமே பாதுகாப்பு இல்லை

- ஜகத் வீரசிங்கா

தமிழில்: மணி வேலுப்பிள்ளை

அசோக ஹந்தகமவின் தலைசிறந்த திரைப்படங்களுள் ‘ராணி’ ஒன்று என்பது எனது கருத்து. சிறப்புகள் பலவும் நிறைந்த அவரது படைப்புகளுள் இதுவும் ஒன்று. கடத்தப் பட்டு, கொல்லப்பட்ட ஒரு மகனைப் பெற்ற தாயின் கதையை எடுத்துரைக்கும் படம் இது.

படத்தின் தலைமைப் பாத்திரம் மனோராணி; அவரது மகன் ஓர் ஊடகர்; இவரது நண்பர் ஓர் அரசியல் வினையுடையவர்; இன்னொரு நெடுங்கால நண்பர் ஓர் அரசியல்வாதி; தாயின்மீதும், மகன்மீதும் வாஞ்சைகொண்ட வீட்டுப் பணியாளர் இன்னொருவர்; தாயுடன் நட்புறவு நாடிய வேறொருவர் கணவரை இழந்தவர். ஆறு முக்கிய பாத்திரங்களுக்கும் இடையே தொடர்ச்சியாக, மிகவும் அந்தரங்கமாக, உணர்ச்சிபொங்க நிகழும் உரையாடல்களின் ஊடாக விரிவடையும் படம் இது.

மெய்ம்மையும், நேர்மையும், ஈடுபாடும்:

இப்படம் ஒரு புனைவுப் படைப்பு. எனினும் மருத்துவர் மனோராணி சரவணமுத்துவின் உண்மைக் கதையே படத்தின் உந்துவிசை. அவர் மகன் ரிச்சார்ட்-டி-சொய்சா ஒரு நாடறிந்த ஊடகர்; ஒரு செயல்வீரர். 1991-ல் அவர் கடத்தப்பட்டு, கொல்லப்பட்டார். இவ்வுண்மை நிகழ்வுகளைப் படம் உள்வாங்கியுள்ளது. அதேவேளை, இது மனோரானியின் வாழ்க்கை வரலாற்றுப் படமென்றோ, அவருக்கு நேர்ந்த பேரிடியின் உண்மைப் பதிவென்றோ படத்தில் மார்தட்டப்படவில்லை.

மாறாக, ஒரு புனைவுப் படைப்பாகவே இது முன்வைக்கப்படுகிறது. சம்பந்தப்பட்ட நிகழ்வுகளுக்கு அடிப்படையாய் அமைந்த சமூக, அரசியல் நடப்புகளை விரிவாகவும், அடுக்கடுக்காகவும் ஆராய்வதற்கு இது இடங்கொடுக்கிறது.

ரிச்சார்ட்டின் கொடூரமான கொலைக்கு இட்டுச்சென்ற நிகழ்வுகள் உண்மையில் இடம்பெற்றவையா? அல்லவா? என்பதில் படம் புலனைச் செலுத்தவில்லை. அதை விடுத்து, இன்னும் சிக்கலான, தீர்க்கப்படாத வினாவுக்கே அது விடை தேடுகின்றது: வன்முறை நிகழும் கட்டமைப்பிலும், வழமையிலும் சமூகத்துக்கு என்ன நடக்கின்றது? இந்த வினாவுக்கே படம் விடைதேடுகின்றது.

வன்கோலர்கள் தமது சொந்த அரசியல் ஆதாயத்துக்காகவும், தமது சொந்தப் பாதுகாப்புக்காகவும் கொடூரமான நடவடிக்கைகளை இடைவிடாது மேற்கொள்வதுடன் நின்றுவிடா

ஜகத் வீரசிங்கா

மல், சாதாரண குடிமக்களும் அவற்றைப் பத்தோடு பதினொன்றாகக் கருதிக்கொண்டு, ஏற்றுக்கொண்டு, பங்குபற்றும் சூழ்நிலையைத் தோற்றுவிக்கும் விதங்களை இத்திரைப்படம் அலசி ஆராய்கின்றது. அத்தகைய சூழ்நிலையில் ஒழுக்க வரம்புகள் படிப்படியாகச் சிதைந்து, ஒழுக்கசீலர்களே அஞ்சியொதுங்கி அமைதிகாத்து, உடந்தையாய் ஒழுக நேர்கின்றது.

உண்மையில் அதையே இப்படம் உணர்ச்சிபொங்க எடுத்தியம்புகிறது என்று நான் கருதுகிறேன். இது வெறுமனே ஒருவருக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு அல்லது அரசியல்வாரியாக அவருக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதி பற்றிய கதை அல்ல. ஒரு சமூகம் ஒடுக்குமுறைக்கு உட்பட்டு வாழும் சூழ்நிலையால் ஆகும்

விளைவுகளைக் கருத்தில் கொள்ளும் படம் இது. அச்சம், வன்முறை, உடந்தை என்பன அன்றாட வாழ்வின் பின்னிப் பிணையும் விதத்தைக் கருத்தில் கொள்ளும் படம் இது; தாம் அவற்றுக்கு அப்பாற்பட்டவர்கள் என்று கருதுவோரைக்கூட அவற்றுள் அகப்படுத்தும் விதத்தை அலசும் படம் இது.

அதேவேளை, சம்பந்தப்பட்ட ஆட்களையும் நிகழ்வுகளையும் நேரில் அறிந்தவர்கள் இப்படத்தை உதறித்தள்ளி முன்வைக்கும் எதிர்மறையான விமர்சனங்களை இப்படம் எதிர்கொள்ள நேர்வது தவிர்க்கவியலாதது. உண்மையான ஆட்களையும் நிகழ்வுகளையும் இப்படம் உந்துவிசையாகக் கொண்டபடியால், இதன் சித்தரிப்பு கடும் பதில்வினைகளை ஈர்த்தல் இயல்பு - குறிப்பாக அந்நிகழ்வுகளை எதிர்கொண்டவர்களின் அல்லது படத்தில் சித்தரிக்கப்பட்டவர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவர்களின் கடும் பதில்வினைகளை ஈர்த்தல் இயல்பு.

படத்தில் காட்டப்படும் பாத்திரங்களும், தருணங்களும் நாட்பட்டவையோ, மறக்கப்பட்டவையோ அல்ல - அவை இலங்கையின் அண்மைக்கால வரலாற்றில் ஒரு பாகமாய் அமைபவை. பலரின் நினைவுகளில் நின்று கொதிப்பவை. சம்பந்தப்பட்டவர்களின் உள்ளத்துள் நேரடித் தாக்கம் விளைவிப்பவை. ஆதலால், படத்தின் புனைவுமயப்பட்ட அணுகுமுறை சிலருக்கு குழப்பம் விளைவிக்கக் கூடும். தாம் எதிர்கொண்ட சிக்குப்பிக்குகள் முற்றுமுழுதாகச் சித்தரிக்கப்படவில்லை என்று அவர்கள் கருதக்கூடும்.

இன்னமும் மக்களின் நினைவிலும், அதிரடிக்கு உள்ளான

அவர்களின் உள்ளத்திலும் நிலைநிற்கும் கடந்தகால நிகழ்வினைக் கையாளும்பொழுது, அத்தகைய விமர்சனத்தைத் தவிர்க்கவியலாது. எனினும், இது ஓர் ஆவணப்படமென்றோ, ஒரு முழு வரலாற்றுப் பதிவென்றோ இப்படத்தில் மார்தட்டப்படவில்லை. அதனை விடுத்து, நடந்த நிகழ்வினைக் குறித்து ஒருவகையான விளக்கத்தையே அது முன்வைக்க முற்படுகின்றது - வாழ்வின் உண்மை நிகழ்வுகளை உள்ளபடி மீட்டி உரைப்பதை விடுத்து, பரந்துபட்ட சமூக, அரசியற் கருத்தாடலையே அது மேற்கொள்கின்றது.

அதேவேளை, இத்தகைய படத்தை இன்னொரு விதத்திலும் நாம் கருத்தில் கொள்ளலாம் - அதை அதனளவிலேயே ஒரு கலைப்படைப்பாக எடுத்துக்கொண்டு, அதில் வெளிப்படும் அம்சங்களை, அதன் ஒலி, ஒளி, காட்சி நகர்வுகளை நாம் கருத்தில் கொள்ளலாம். வாழ்வின் உண்மை நிகழ்வுகளை மட்டும் வைத்து இப்படத்தை எடைபோடுவதை விடுத்து, திரைமொழியின் ஊடாக அதன் கருத்து மேலெழும் விதத்தை நாம் எடைபோடலாம்.

‘எழுத்தாளர் இறந்த பின்னரே வாசகர் பிறக்கிறார்’ என்பது பிரஞ்சு விமர்சகர் ரோலன்ட் பார்தின் கூற்று. அதாவது ஒரு கலைப் படைப்பின் - அல்லது எந்தப் படைப்பின் - கருத்தும் விளக்கமும் வெறுமனே படைப்பாளியின் மேதைமையில் தங்கியிருக்கவில்லை; வாசகரது, அவையோரது ஈடுபாட்டின் ஊடாகவே அவை வெளிப்படுகின்றன. மேற்படி கூற்றில் பொதிந்துள்ள கண்ணோட்டம் இதுவே.

அதாவது, ஒரு திரைப்படத்தின் கருத்து நிலையானதுமல்ல,

தயாரிப்பாளரது நோக்கத்தால் நிர்ணயிக்கப்படுவதும்ல்ல; திரைக்கதையையும் உருவகிப்பையும் கலையழகுத் தெரிவுகளையும் பார்வையாளர்களே தேர்ந்து தெளிந்து பொருள் கொள்ளும் விதத்தினால் உருவாக்கப்படுவதே திரைப்படத்தின் கருத்து. இப்படம் பற்றிய எனது குறிப்புகளில் மேற்படி அணுகுமுறையையே நான் கைக்கொள்ள எண்ணுகிறேன். காரணம்: இது ஒரு வியக்கத்தக்க, பொருள்பொதிந்த திரைப்படம் என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன்.

அதிகாரம், அரசியல், வன்முறை என்பவற்றுக்கு இடையே காணப்படும் பிணைப்புகள் பற்றிய பாரம்பரிய எண்ணங்களைக் கேள்விக்கு உள்ளாக்கும் படமெனவும், அத்தகைய நிலையுன்றிய கட்டுக்கோப்புகளின் விளிம்புகளுக்கே எம்மை உந்தித்தள்ளும் படமெனவும் நான் உறுதியாக நம்புகிறேன்.

தலைமைப் பாத்திரம் உட்பட ஆறு முக்கிய பாத்திரங்களையும் பொறுத்தவரை, ஒவ்வொருவரின் வாழ்வும் ஒன்றுடன் ஒன்று பின்னிப் பிணைந்தது. தமது உள்ளப்பதைப்புகளை எதிர்கொள்வதில் அவர்கள் ஒருவரில் ஒருவர் தங்கியிருப்பது உண்மையே. எனினும் அவர்கள் ஒருவரில் ஒருவர் எவ்வளவு தூரம் தங்கியிருந்தாலும் கூட, அவர்களிடம் பொங்கும் உணர்வுகளுக்கு இடையே ஒரு வெளி விரியவே செய்கின்றது.

சிலவேளைகளில் அவர்களின் ஒட்டுறவே அற்றுப்போய்விடும் கட்டத்தை எட்டுகின்றது. படம் விரிவடைய விரிவடைய, அந்த வெளியும் விரிவடைகிறது. ஒரே வெளியில் அகப்பட்ட அந்நியர்கள் போல, பற்றற்ற ஆவிகள் போல ஊடாடும்பொழுது, அவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் 'கண்டுகொள்ள' முடியாத தருணங்கள் கூட வெளிப்படுகின்றன.

தமது சொந்த வாழ்க்கையில் அவர்கள் ஒருவரிடமிருந்து ஒருவர் அறவே அந்நியப்படுவதை மாத்திரம் இது குறிக்கவில்லை; சமூக - அரசியல் அரங்கில் அத்தகைய நிலைவரம் பரந்து விரிந்துள்ளதை இது குறிக்கின்றது. அரசியல்வாரியான ஒடுக்குமுறைக்கும், நீடித்த கொடுமைக்கும் உட்படும் சமூகம், அவற்றைச் சகித்துக்கொள்ள நேரும்பொழுது, ஆட்கள் திரள் திரளாக உளமொடிந்து, தமது உற்றாரை விட்டே பிரிந்து விடுவதை இது குறிக்கின்றது.

வன்முறைக் கட்டமைப்புகள் உடலுறு மட்டும் விளைவிப்பதில்லை. உறவுகளின் கட்டுக்கோப்புகளைக்கூட அவை உருக்குலைக்கின்றன. அத்தகைய சூழ்நிலையில் ஒருவரில் ஒருவர் நம்பிக்கை குன்றி, தோழமை நலிந்து, தனிமைப்படும் நிலைக்கு அவர்கள் தள்ளப்படுகின்றார்கள்.

அத்தகைய சமூக உருக்குலைவை இத்திரைப்படம் மிகவும் நேரிய முறையில் அலசி ஆராய்கின்றது. அரசியல் வன்முறையினால் ஏற்படும் விளைவுகளை உள்ளத்திலும், பொங்கும் உணர்வுகளிலும் ஏற்படும் பாரிய விளைவுகளை ஆராய்வதற்கான பூதக்கண்ணாடியாகவே மனோராணி - ரிச்சார்ட் கதையை இப்படம் முன்வைக்கிறது.

மனோராணி தனது தேநீர்க் குவளையை எடுத்து வீசும் காட்சி எம்மைப் பெரிதும் ஈர்க்கின்றது - இது ஒரு சாதாரண செயலாகவே தோன்றும். எனினும், அவர் உள்ளத்துள் பொங்கும் சீற்றம்,

ஆற்றாமை, ஒட்டமுடியாதவாறு ஒடிந்த இதயம் அனைத்தும் அதில் பளிச்சிடுகின்றன. அவர் அடையுந் துயரையும் கொடுமைக்கு உள்ளாக்கப்படும் ஒரு சமூகத்துக்கு ஒட்டுமொத்தமாக நேரும் ஊறுபாட்டையும் அது ஒருங்கே உணர்த்துகின்றது.

புரிவும், பரிவும், உருமாறும் சீற்றமும்:

புரிவும், பரிவும் எவ்வாறு திரைக்கதையுடன் பின்னிப் பிணைகின்றன? தொல்பொருளியல் பட்டப்பின்கல்வி நிறுவகத்தைச் சேர்ந்த எனது நண்பர் கலாநிதி பிரசன்னா ரணபாகு அத்தகைய வினாக்களை எண்ணிப் பார்த்துள்ளார். 'ராணி' படத்துக்கும், சத்யஜித் மைதிபே (Satyajit Maiti) நெறிப்படுத்திய 'ஸ்மரண சமப்தி' (Smarana Samapthi) படத்துக்கும் இடையே காத்திரமான தொடர்பு இருப்பதை அவர் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

அவரது கருத்தோடு நான் உடன்படுகின்றேன். புரிதல், பரிதல் என்பவற்றின் வரம்புகளை இத்திரைப்படம் நாகுக்காக அலசி ஆராய்கின்றது. ஆள் வெளியிலும் அரசியல் வெளியிலும் அவை நொருங்கும் சாத்தியத்தை இரு படங்களும் அம்பலப்படுத்துகின்றன.

புரிதலை இப்படம் விதந்துரைக்கவோ, அதை ஓர் உள்ளார்ந்த ஒழுக்கநெறியாகப் பரிந்துரைக்கவோ இல்லை. மாறாக, ராணி எனும் தலைமைப் பாத்திரத்தின் ஊடாக, புரிதலை அக்குவேறு ஆணிவேறாக அலசி ஆராய்ந்து, ஈற்றில் உருமாற்றுகின்றது. முதற்கண் துயரத்தில் ஆழ்ந்து, பிறகு வெகுண்டெழும் ராணியின் சீற்றம் படிப்படியாக, அவரது செயலாக்கத்தின் ஊடாக, உருமாறுவதைப் படம் தடம்பிடித்துக் காட்டுகின்றது; துயரமும் சீற்றமும் பின்னிப் பிணைவது குறித்து வலியுறுத்து சிந்தனையை முன்வைக்கின்றது; இழந்து வருந்தல், எதிர்த்து நிற்பது பற்றிய பாரம்பரியக் கதையாடலைக் கேள்விக்கு உள்ளாக்குகின்றது.

ஒருவர் தனக்குத் தானே இரங்குந்தோறும் அவரது சீற்றம் நீடிக்கும்; சீற்றம் அவரை ஒரு வேதனைச் சுழற்சிக்குள் அகப்படுத்தும். ஆனால், துயரமோ உள்ளத்துள் பொங்கும் உணர்ச்சிகளை உருமாற்றவல்லது; இழப்பை நேரடியாக எதிர்கொள்ள வைத்து, உள்ளத்தை தேற்றவல்லது. அதாவது துன்பமும் துயரமும் சீற்றத்தைப் பெருக்குவதில்லை, தணிப்பவை எனும் காத்திரமான விளக்கத்தை இப்படம் முன்வைக்கின்றது. ஆயினும், துயரமும் சீற்றமும் இப்படி எதிரும் புதிருமாக இப்படத்தில் பிளந்து காட்டப்படவில்லை.

ஓரளவு சீற்றம் தேவையே என்பதைப் படம் உணர்த்துகிறது - வெறுமனே சீற்றம் முக்கியமானது என்ற வகையில் அல்ல, இழப்புக்கு உள்ளானவர் ஈற்றில் தனது துயரத்தை ஏற்று, அமைதி காண்பதற்கு அப்பால், தனது வேதனையை அரசியற் செயலாக்கமாக உருமாற்றத் தூண்டும் விசை என்ற வகையில் ஓரளவு சீற்றம் தேவையே என்பதை இப்படம் உணர்த்துகின்றது. சீற்றத்துக்கும் துயரத்துக்கும் இடையே, அழிப்புக்கும் மீட்சிக்கும் இடையே காணப்படும் இந்த நுண்ணிய சமநிலை எம்மை ஈர்க்கின்றது; புரிவையும், பரிவையும் படம் அலசி ஆராயும் விதம் எம்மை வெகுவாக ஈர்க்கின்றது.

நம்பிக்கையும் மீள்திறனும்:

ஏற்கெனவே கூறியபடி, அரசியல் மோதல் எனும் கொடுமையுடன் பின்னிப் பிணைந்த மனித வாழ்வை இப்படம் செப்பநுட்பமாகச் சித்தரிக்கின்றது. வெறுமனே ஒடுக்குமுறையையும், அதற்கு இரையாகுவோரையும் சித்தரிப்பதை விடுத்து, கட்டமைப்புவாரியான வன்முறையினால் ஏற்படும் உளவியல் தாக்கங்களையும், சமூக விளைவுகளையும் கருத்தில் கொள்ளும் படி பார்வையாளரிடம் இப்படம் வேண்டிக் கொள்கின்றது; இன்னலை எதிர்கொள்ள வலிமையுடன் தோழமை பூணும்படி அவர்களைத் தூண்டுகின்றது.

இதுவே இப்படம் முன்மொழியும் அரசியல் நடவடிக்கை என்று நான் வாதாடுவேன். ஆனால், அரசியல் நடவடிக்கையை இது நேரடியாகப் பரிந்துரைக்கவில்லை நாகூக்கான முறையில், அதேவேளை கண்டிப்பான முறையில், இருபொருள்படும் வண்ணம் கதைப்பின்னலுக்குள் அந்நிலைப்பாடு பொதிந்துள்ளது.

இறுதிக் காட்சியைக் கருத்தில் கொள்ளுங்கள் இது பார்வையாளரைக் குழம்பவைக்கும் ஒருவகையான பின்னரை, பின்சிந்தனை நுணுக்கப்படி பார்த்தால், ஏறத்தாழ ஒன்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எந்தக் கடல், மகனின் குதறப்பட்ட உடலைத் தாயிடம் கொண்டுவந்து சேர்த்ததோ, அந்தக் கடலை அவர் வெறித்துப் பார்ப்பதில் படம் முடிவடைகிறது. மனோராணி பேச்சுமூச்சின்றி, சிந்தனையில் ஆழும் இந்தப் படிமம், காலத்தின் கனதியை, துயரத்தின் கனதியை, தீர்வுகாணப்படாத அதிரடியின் கனதியை உணர்த்துகின்றது.

எனினும் படம் அதில் முடிவடையவில்லை. இன்னொரு காட்சியையும் அது காட்டுகின்றது. மனோராணியின் மகன் கடத்தப்பட்டதற்குப் பொறுப்பான குழுவினரை அது காட்டுகின்றது. பிரித்தானியர் காலத்து வங்காளா ஒன்றிலிருந்து ஜீப்பொன்றில் அவர்கள் புறப்படுவதை நாம் பார்க்கிறோம். தமது மேலதிகாரிகளுடன் சேர்ந்து குடித்த பிறகு, அவர்கள் வெறியுடன் வெளியேறுவது தெரிகிறது.

போதையுடன், போகடிபோக்காக, அவர்கள் கதைக்கும்பொழுது, ஒரு பயங்கர உண்மை வெளிப்படுகிறது. 'இந்த ஊடகருக்கு ஒரு பாடம் புகட்ட' தங்கள் பாட்டில் அவர்கள் எடுத்த முடிபு வெளிப்படுகிறது; அது மேல்மட்டத்திலிருந்து விடுக்கப்பட்ட ஒரு நேரடி உத்தரவு கூட அல்ல என்பது வெளிப்படுகின்றது.

அவர்களை உந்திய கூட்டு வன்முறைக்கு, ஓர் இளம் ஊடகரும், தன்பாற் சேர்க்கையருமாகிய ரிச்சார்ட் இலக்காகின்றார்; வன்முறையை வழமையான ஒன்றாக, தேவையான ஒன்றாக வகுத்துக்கொண்ட ஒரு கட்டமைப்பில், அவர் ஒரு வாசியான பலியாடாகின்றார்.

மங்கி எரியும் விளக்கொளி கவியும் தெருவழியே அந்த ஜீப் விரையும்பொழுது, அவர்களுள் ஒருவர் பாடத் துவங்குகிறார். மக்கள் நலனை நன்கு பேணும் வண்ணம், அமைதியும் செழிப்பும் கோலோச்சும் இலட்சியபுரியை வர்ணிக்கும் நாட்டுப்பற்றுப் பாடல். அவர்கள் கட்டவிழ்த்துவிடவுள்ள காட்டுமிராண்டித்தனத்துக்கு நேரெதிரான சொற்களைக் கொண்ட பாடல். இந்த முரண் - அணி எம்மை முர்ச்சிக்க வைக்கின்றது.

அந்த ஜீப் மனோராணியின் வீட்டை அணுகும் காட்சியில், அதன் முன்சில்லு முழுத்திரையிலும் விழும்படி பெருப்பித்துக் காட்டப்படுகிறது. இது அரசு வன்முறை யந்திரத்தையும், நடக்கப்போவதை அறவே தவிர்க்கமுடியாது என்பதையும் உணர்த்தும் ஒரு துர்ச்சகனத் திரையுருவகம்.

‘உறங்கு மகனே, உறங்கு’ எனும் சோக கீதம் பின்னணியில் இசைக்க படம் முடிவடைகின்றது. சற்று முன்னர் நாம் கண்ட துன்பியற் காட்சியின் கனதியை இந்தச் சோக கீதம் வலுப்படுத்துகிறது.

இந்தக் காட்சியில் ஒரு காத்திரமான விடயத்தை நாம் கவனிக்க வேண்டும், இங்கு நாம் பார்க்கும் குண்டர்கள், படத்தில் ஏற்கெனவே நாம் எதிர்கொண்ட அதே ஆட்கள் அல்ல. முன்னர் நாம் பார்த்தவர்கள் ஓரளவு கண்டிப்பும், கட்டுப்பாடும் கொண்டவர்கள். ஓர் ஒழுங்கமைத்த அதிகாரப் படிநிலை கொண்ட கட்டமைப்பினுள் இயங்கியவர்கள்.

இப்பொழுது, இத்தருணத்தில் நாம் பார்ப்பவர்கள் வெறும் குடிகாரர்கள், மேலதிகாரிகளின் நேரடிக் கட்டுப்பாடின்றி, வெளிப்படையான உத்தரவின்றி, வன்முறை புரிபவர்கள் - வன்முறை புரியப்பட வேண்டும் என்பதற்குத் தெளிவற்ற கருத்தியல் நியாயம் கூறக்கூடியவர்கள். மேற்படி இரு தரப்பு களுக்கும் இடையே காணப்படும் வேறுபாடு காத்திரமானது.

அந்தக் காலத்தில் வன்முறை வெறுமனே அரசின் ஆயுதமாக இருக்கவில்லை ஒரு மேலதிகாரியின் உத்தரவில் அது தங்கியிருக்கவில்லை. வன்முறை, ஒரு கருத்தியல் நடைமுறையாக இருந்த காலம் அது. பரந்த சமூக நன்மைக்காக வன்முறை புரிய வேண்டும் எனும் எண்ணம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, வழமைப்படுத்தப்பட்டு, நியாயப்படுத்தப்பட்ட காலம் அது. வன்முறை ஒரு கருத்தியலாகும்பொழுது எவருக்குமே பாதுகாப்பு இல்லை என்பதை நினைவுபடுத்தும் திரைப்படம் இது. இக் கொடிய உண்மையை இறுதிக் காட்சியில் நாம் எதிர்கொள்கிறோம்.

வன்முறை சமூகத்துடன் பின்னிப் பிணைந்து, தன்னைத் தானே நிலைநிறுத்திக் கொள்கிறது. கற்பனையில் ஓங்கும் ஒரு குறிக்கோளை, ஒரு தலைவரை, ஓர் உயர்ந்த நோக்கத்தைச் சாட்டி வன்முறை புரியப்படுகிறது. ஆதலால் ஒரு சர்வாதிகாரி வன்முறைக்கு உத்தரவிட வேண்டிய தேவை இல்லை.

அவர்கள் பாடும் பாடல், திட்டவட்டமாக அதையே எமக்குச் சொல்கின்றது. அது வெறும் பின்னணி ஓசை அல்ல அது, தமக்கே உரிய காட்டுமிராண்டித்தனத்துக்கு நியாயம் கற்பிக்கும் ஒரு சமூகத்தின் கருத்தியலை உணர்த்தும் தாலாட்டு. என்றுமே மானுடப் பண்புக்கு அப்பாற்பட்டதே வன்முறை!

Jagath Weerasinghe, My thoughts on Handagama's 'Rani', Financial Times, 2025-03-28,
<https://lk.bookmyshow.com/sri-lanka/movies/rani/ET00005624>

mani.velupillai@thaiveedu.com

கீர்த்திகாவின் ஓவியங்கள்: பெண் உணர்வுகள், கனவுகள், கொண்டாட்டங்கள்

- ரூபன் சிவராஜா

கீர்த்திகாவின் ஓவியங்களில் அசைவுகள் அதிகம் பிரதிபலிக்கின்றன. நடன அசைவுகள், அலை, காற்று, மரம், இலை, கடல் உட்பட்ட இயற்கையின் கூறுகள் அதிகம் ஓவியங்களில் இடம்பிடித்துள்ளன. அவை பெரும்பாலும் பெண்ணோடு இணைந்ததாக, பெண்ணைப் பிரதிபலிப்பதாக, பெண்ணின் சக்தியை வெளிப்படுத்தும் உருவகங்களாக உள்ளன. பல ஓவியங்கள் பெண்ணை உயிர் சக்தியாகச் சித்தரிக்கின்றன.

உயிர்ச் சக்தியாகப் பெண்:

ஈழத் தமிழ் ஓவியர் கீர்த்திகா ஸ்டீபன் பிரான்சில் வசித்து வருகின்றார். அவரது ஓவியக் கண்காட்சி மார்ச் மாதம் 3 வாரங்கள் பாரிசில் இடம்பெற்றது. அதற்கு என்னை அழைத்திருந்தார். முன்னதாக எழுத்தாளர் தோழர் இரா.மோகன்ராஜன் இந்நிகழ்வில் பங்கேற்கும் வாய்ப்பிருந்தால் கலந்துகொள்ளுமாறு தோழமையுடன் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார். ஓவியக்காட்சியைக் காண் பதற்காக இரண்டு நாள் பயணமாக பாரிஸ் சென்று வந்தேன். குறுகிய பயணம் எனினும் ஓவியங்களைப் பார்வையிட்டதோடு கீர்த்திகாவுடன் ஓர் உரையாடலை மேற்கொள்ளவும் வாய்ப்பமைந்தது. கீர்த்திகா ஓவியத்துறையில் பல்கலைக் கழகக் கல்வி கற்றவர். அவருடைய ஓவியங்கள் இதற்கு முன்னரும் பல கண்காட்சிகளில் இடம்பிடித்துள்ளன.

இம்முறை 'அவள்/SHE' என்ற தலைப்பின் கீழ் ஓவியங்கள் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தன. பிரான்சின் Châtillon மாநகரின் சமூக பண்பாட்டு மையத்தில் (Centre Socio-Culturel Guynemer.)

மார்ச் 7-ஆம் திகதி தொடங்கி 27-ஆம் திகதி வரையான 3 வாரங்கள் காட்சிப் படுத்தப்பட்டுள்ளன. இதன் ஏற்பாடும் Châtillon சமூக பண்பாட்டு மையமே.

பெண்ணின் உணர்வுகளையும், கனவுகளையும் கொண்டாட்டங்களையும் சித்தரிக்கும் பல வகை ஓவியங்கள் அங்கு இருந்தன. பல ஓவியங்கள் பெண்ணை உயிர்ச் சக்தியாகச் சித்தரிக்கின்றன. மனித உறவுகள், ஆழ்மன மென்னுணர்வுகள், இயற்கை, பறவைகள், பிரபஞ்சஞ்சத்தின் கூறு என்பவற்றோடு இணைத்துப் பெண்களை ஓவியங்களாகச் செய்துள்ளார்.

ஓவியங்கள் ஒவ்வொன்றையும் பற்றிய நுணுக்கமான விடயங்கள் பலவற்றை விரிவாகப் பேசமுடியும். ஆனால் இந்தக் கட்டுரை ஓவியரின் பின்னணி, ஓவியக்கல்வி, படைப்புக்கம், படைப்புகள், உத்திகள், வெளிப்பாடு, பிரதிபலிப்பு, கலைப் பார்வை முதலான விடயங்கள் மீது கவனம் செலுத்துகின்றது. உரையாடலில் வெளிப்பட்ட விடயங்களின் தொகுப்பாகவும், நேர்காணலின் கேள்வி-பதில்களாகவும் இக்கட்டுரை வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

சித்திரமும் கைப்பழக்கம்:

யாழ் இடப்பெயர்வினைத் தொடர்ந்து சிறுமியாக ஈழத்திலிருந்து பிரித்தானியாவிற்குப் புலம் பெயர்ந்த கீர்த்திகா அங்கு பாடசாலை முதல் பல்கலைக்கழகக் கல்விவரை நிறைவு செய்தார். கலை ஆற்றுப்படுத்தல் உளவியல் (Psychology of Art Therapy) துறையிலும் கற்றிருக்கின்றார். பதின்ம வயதில் ஓவியம் மீதான விருப்பம் ஏற்பட்டது. ஓவிய ஆசிரியர் அளித்த ஊக்கமும் வழிகாட்டலும் தனது ஈடுபாட்டுக்கு உந்துதலாக அமைந்ததாகக் குறிப்பிட்டார்.

நிலைப்படவியல் ஓவியம் (Still life frames/Painting) மூலம் ஆரம்பத்தில் ஓவியத்தைப் பழகிக்கொண்டதாகக் குறிப்பிடுகின்றார். நிலைப்பட ஓவியவியல் என்பது அசையாப் பொருட்களை அழகியலோடு ஒழுங்குபடுத்தி அவற்றைப் பார்த்து வரைந்து ஓவியமாக்குதலாகும். இத்தகைய நிலைப்படவியல் ஓவியங்களோடு, தனக்குப் பிடித்த காட்சிகளையும் பொருட்களையும் பார்த்து வரைவதை பயிற்சிக்கான களமாகக் கையாண்டுள்ளார். நிலைப்படவியலில் பொதுவாகச் சாதாரண வீட்டுப் பொருட்களான பூக்கள், கூடையில் பழங்கள், அல்லது உணவு உட்பட்ட இன்னபிற பொருட்களாக இருக்கலாம். இதனை அதிகமாக எண்ணெய் வண்ணத்திலேயே வரைவது வழமை.

பயிற்சி செய்வதற்காக நான் அதிகமாக நீர்வண்ணம், பென்சில் ஓவியங்களையே ஆரம்பத்தில் நிலைப்பட ஓவியங்களாக வரைந்தேன்,

என்கிறார்.

பறவைகளும் காதலும் தன் ஓவியங்களுக்கான ஆதர்சம்:

பறவைகள் மீதான ஈர்ப்பும் காதலுமே தன் ஓவியங்களுக்கான ஆதர்சம், உந்துதல் என்று குறிப்பிடுகின்றார். சுதந்திரம்,

துணிவு, அழகு, சுயாதீனம் ஆகியவற்றைப் பறவைகள் பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்றன. பெண்களைப் பறவையோடு உவமை, உருவகங்களாக ஓவியங்களிற் பிரதிநிதித்துவம் செய்வது தனக்கு மிகவும் பிடித்தமானது என்றும் கூறுகின்றார்.

எனது ஓவியத்தில் பெரும்பாலும் பெண் தனியாக இருப்பாள். அவள் தனியாக இருந்தாலும், திடமானவளாகவும் அமைதியானவளாகவும் இருப்பாள். எப்போதும் இயற்கையால் சூழப்பட்ட அழகோடு இருப்பாள். மலர்கள், இலைகள், பறவைகள், நிலா, நட்சத்திரங்கள், கடல், கடற்சிப்பிகள் அல்லது இயற்கையின் ஏதோவொரு அம்சத்துடன் அவள் இணைந்திருப்பாள்.

என்று பெண் பற்றிய தனது ஓவியப் படைப்பாக்கத்தின் தன்மையைச் சித்தரிக்கின்றார்.

ஆதர்சக் கலைஞர்கள்: குஸ்டவ் கிளிம்ட் | விக்டர் ஹோர்டா:

குஸ்டவ் கிளிம்ட் (Gustav Klimt), மற்றும் விக்டர் ஹோர்டா (Victor Horta) ஆகியோர் கீர்த்திகாவின் ஆதர்சமான ஓவியக் கலைஞர்கள். குஸ்டவ் கிளிம்ட் ஒஸ்திரிய நாட்டைச் சேர்ந்த ஓவியர். 1900-களின் தொடக்கத்தில் ஒஸ்திரிய நவீனத்துவ ஓவியத்தில் அவரது பங்கு முக்கியமானது. அத்தோடு குறியீட்டுவாதம் மற்றும் ஆர்ட் நூவோ (Symbolism and Art nouveau) யுகத்திலும் அவரது பங்களிப்பும் வகிபாகமும் வலுவாக இருந்தது. அவர் ஓவியத்தில் ஒரு தனித்துவமான பாணியை உருவாக்கினார். அது அலங்காரக் கூறுகளால் நிரம்பியிருந்தது. பொன் வண்ணத்தினை அதிகம் பயன்படுத்தியிருக்கின்றார். கிளிம்ட் பெரும்பாலும் தனது ஓவியங்களில் பெண் உருவங்கள் மற்றும் இயற்கையை (மலர்கள் மற்றும் மரங்கள்) பயன்படுத்தினார். சிருங்கார வெளிப்பாடுகளை அதீதமாகக் கொண்டிருந்தமையினால் சர்ச்சைக்குரியவாகவும் பார்க்கப்பட்டன.

‘Vienna Secession’ ஓவியக் கலைஞர் கூட்டமைப்பின் மைய ஆளுமையாகவும் அவர் இருந்தார். அது அடிப்படையில் ஒரு எதிர்ப்பியக்கம். கலைகளைக் கல்வியியற் பாரம்பரியங்களிலிருந்து விடுவிக்க முயன்றது அவ்வியக்கம். அடுத்தடுத்த ஓவியத் தலைமுறைகளில் உலகளாவிய பாதிப்பை ஏற்படுத்தியவர்களில் கிளிம்ட் முக்கியமானவராகக் கருதப்படுகின்றார். குஸ்டவ் கிளிம்ட் தனது ஓவியங்களில் தீவிர நிறங்களைப் பயன்படுத்தினார். தங்கம், மஞ்சள் மற்றும் செம் மஞ்சள் பின்னணிகள் கிளிம்டின் படைப்புகளில் பெரிதும் இடம்பெற்றுள்ளன. கிளிம்டின் படைப்புகளில் பரவலாக வளைவுகள், செவ்வகம் மற்றும் அலங்காரங்கள் இடம்பெற்றிருக்கும். காதலின் அணைப்பு, முத்தம் உட்பட்ட சிருங்கார வெளிப்பாடுகளைக் கொண்டிருக்கும்.

-கிளிம்டின் நிறங்கள், வளைந்த கோடுகள், பெண் உருவங்கள் மற்றும் மலர், கொடி, கொடிகள், களைகள் போன்ற இயற்கையைப் பயன்படுத்துவதில் நான் மிகவும் ஈர்க்கப்பட்டுள்ளேன்.

என்று கிளிம்ட் மீதான தனது ஈர்ப்பினைப் பகிர்கின்றார் கீர்த்திகா.

விக்டர் ஹோர்டா (Victor Horta) பெல்ஜியத்தைச் சேர்ந்த கட்டடக்கலைஞரும் பேராசிரியருமாவார். 1890-களில் ஒரு மாற்றுக் கலைப்பாணியுடன் நீடித்த ஆர்ட் நூவோ கலைப் போக்கின் வளர்ச்சியில் இவரது வகிபாகத்திற்காக அறியப் பட்டவர்.

இவரது ஆரம்பகாலப் படைப்புகளில் Hôtel Tassel (1892-1893) ஆர்ட் நூவோ கலைப்போக்கின் ஆரம்பகால முன்மாதிரியாகக் கருதப்படுகின்றது. இக்கட்டடக் கலை வடிவத்தின் முக்கிய அம்சம், எண்திசைகளைக் கொண்ட மண்டபமும் ஒவ்வொரு மாடிகளுக்கும் அங்கிருந்து செல்லக்கூடிய படிகளின் அமைப்பு முறைமையுமாகும். அத்தோடு விடுதியின் முகப்பும் உட்பக்கமும் வளைந்த கோடுகளுடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளமையுமாகும். பிரஸ்ஸல்ஸில் உள்ள இவர் வடிவமைத்த ஏனைய கட்டடங்களில் Hôtel Solvay, Hôtel Winssingers மற்றும் Rue Américaine-இல் அமைந்துள்ள அவரது சொந்த வீடு என்பன விசேடமாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றன. அவரது இறுதிக்கால முக்கியமான படைப்புகளில் Palais des Beaux-Arts (1920-1928), பிரஸ்ஸல்ஸில் மத்திய நிலையம் (1955-இல் முடிக்கப்பட்டது) ஆகியன குறிப்பிடப்படுகின்றன.

ஆர்ட் நூவோ கலைப்போக்கு (Art nouveau movement):

பிரான்ஸ் தலைநகர் பாரிசில் கலைசார்ந்த ஓவியம் சார்ந்த பல கண்காட்சிகள், அருங்காட்சியகங்களைப் பார்வையிட்டதால், ஆர்ட் நூவோவிலிருந்தும் உந்துதலைப் பெற்றதாகவும் கீர்த்திகா கூறுகின்றார்.

ஆர்ட் நூவோ என்பது 1890-களில் தோன்றிய கலைப் போக்குச் சார்ந்த ஓர் இயக்கமாகும். அடிப்படையில் அது

பிரெஞ்சுச் சொல். இது இயற்கை வடிவங்கள் மற்றும் வளைந்த கோடுகளாலான கலை, குறிப்பாக ஓவியங்களைக் குறிப்பதாகும். தொழில்மயமாக்கல் மற்றும் இயந்திரமயமாக்கலுக்கு எதிர்வினையாக. இந்த இயக்கம் கட்டடக்கலை, ஓவியம் மற்றும் கிராஃபிக்ஸ் ஆகியவற்றில் குறிப்பிடத்தக்க தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது, இப்பாணி உருவாக்கத்தின் மூல வர்களாக ஆன்டோனி கவுடி மற்றும் குஸ்டாவ் கிளிம்ட் (Antoni Gaudí, Gustav Klimt) ஆகியோர் கருதப்படுகின்றனர்.

'The Arts and Crafts Movement' போன்ற கலை இயக்கங்களிலிருந்து ஆர்ட் நூவோ தோன்றியது. அத்தோடு ஐப்பானிய கிராஃபிக்ஸ் மற்றும் பின்-உணர்வுப்பதிவுவாதம் (Post-impressionism) ஆகியவற்றால் ஈர்க்கப்பட்ட கலைப்பாணியுமாகும். இந்தப் பாணி நீளமான, மெலிந்த கோடுகள் மற்றும் மலர் வடிவங்களைக் கொண்டது. கூர்மையான மூலைகள், நேரான கோடுகளைத் தவிர்க்கிறது. இது 1895-1905 காலப்பகுதியில் ஐரோப்பாவில் வளர்ச்சி பெற்றது. 1900-இல் பாரிசில் நடைபெற்ற உலகக் கண்காட்சி இதனைப் பிரபலப்படுத்திய முக்கிய நிகழ்வாகக் கருதப்படுகின்றது. 1905-இற்குப் பின், இந்தப் பாணி சர்வதேச அளவில் வளர்ச்சி பெற்றது.

கீர்த்திகாவின் ஓவியங்களில் ஆர்ட் நூவோவின் தாக்கம்:

ஆர்ட் நூவோ யுகம் தொடர்பாகத்தான் கற்றுக் கொண்டதையும், தனது ஓவியங்களில் அந்த ஓவிய வகைமை, வடிவம், நிறங்களின் தாக்கங்கள் பற்றியும் கீர்த்திகா குறிப்பிடுகின்றார். கொண்டாட்டம், அசைவு, பெண்கள், பறவைகள், பொன்னிறம், பச்சை கொடிபோல் படர்தல், செழிப்பு (Richness) விடயங்கள் தன்னைக் கவர்ந்ததாகவும் உந்துதலாக அமைந்ததாகவும் கூறுகின்றார். அதைவிட இத்தகு தன்மைகளுடன் வெளிப்படுத்தப்படும் விடயமானது, உரிமை மறுக்கப்பட்ட ஒரு தருணம் அல்லது சூழலிலிருந்து அதனைத் திடீரென்று உடைத்துக் கொண்டு பிரகாசமாக வெளிப்ப

டும்போது - அது பார்ப்பவரைக் கவர்கின்றது. ஒடுக்குமுறை, உரிமைமறுப்பை உடைத்து வெளிவரும்போது - அது பேசப்படும் விடயமாக அமைகின்றது என்றும் கூறுகின்றார்.

இறகுகள், அலைகள், வளைவுகள், கொம்புகள், தண்டுகள், நரம்புகள், பறவைகள், இயற்கையின் அம்சங்களும் வடிவங்களும், பசுமை, மலர்கள், சுழல்கள் கீர்த்திகாவின் ஓவியங்களின் கவனிக்கத்தக்க அம்சங்களாக இருக்கின்றன. 'அவள்' பேசுபொருளில் கண்காட்சிக்கு வைக்கப்பட்ட ஓவியங்களிலும் அந்த அம்சங்களை அவதானிக்க முடிந்தது.

உடல்நிலையில் ஏற்பட்ட சில அசௌகரியங்கள் காரணமாக ஓவியங்களை உருவாக்குவதில் சிரமமும் சவால்களும் உள்ளன. இரண்டு குழந்தைகளுக்குத் தாயாகவும் பொறுப்புகள் அதிகம். ஆனால் அனைத்து போராட்டங்களையும் சவால்களையும் முகம்கொடுத்தபடி ஓவியப் பயணத்தைத் தொடர்கின்ற மனோதிடமும் கலைத்தாகமும் அவரிடம் உள்ளது.

கல்லூரி - பல்கலைக்கழக நுண்கலைக் கல்வி:

கீர்த்திகா பாடசாலைக் கல்வியை அடுத்து, கலைக் கல்லூரியைத் (Harrow Weald College) தெரிவுசெய்தார். அங்கு எண்ணிம வரைகலை (digital graphics), செராமிக் கலை (Ceramic art), மரவேலைப்பாடு உட்பட்ட கலைகளைக் கற்பதற்கான வாய்ப்பு அமைந்ததால் அதனையும் கற்றும் செய்முறைப் பழக்கத்தையும் பயிற்சி செய்தார். அங்கும் ஆசிரியர்களின் நல்லாக்குவிப்புத் தனக்குக் கிடைத்ததாக நெகிழ்கின்றார். பல்வேறு கலைவடிவப் படைப்பாக்கம் சார்ந்த துறைகள் கல்லூரியில் இருந்தமையால் புதிய பரீட்சார்த்த, புத்ததாக்க முயற்சிகளுக்குரியதும் கற்றலுக்குரியதுமான வெளி அமைந்திருக்கின்றது. அதேவேளை படைப்பாற்றலுக்குரிய மனத்தூண்டுதல், தேடலை அடைய வேண்டியிருந்ததாகவும் குறிப்பிடுகின்றார்.

செராமிக் கலை என்பது களிமண் உட்பட செராமிக் பொருட்களால் செய்யப்படும் படைப்புகளைக் குறிக்கின்றது. இது கலைத்துவமான மட்பாண்டங்கள், மேசை அலங்கார, பாவனைப் பொருட்கள், ஓடுகள், உருவச்சிலைகள், சிற்பங்கள் உட்பட பல்வேறு வடிவங்கள் செராமிக், களிமண்ணில் செய்யப்படுகின்றன. சில செராமிக் கலைகள் நுண்கலைகளாகக் கருதப்படுகின்றன, குறிப்பாகக் கலைத்துவப் பாண்டங்கள், சிற்பங்கள், உருவச்சிலைகள் அலங்கார, தொழில்துறை அல்லது பயன்பாட்டுக் கலைப் பொருட்களாகக் கருதப்படுகின்றன. செராமிக் கலை ஒருவரால் அல்லது பலர் இணைந்த குழுவால் உருவாக்கப்படலாம், ஒரு மண் அல்லது செராமிக் தொழிற்சாலையில் குழு கலைப்பொருட்களை வடிவமைத்து உற்பத்தி செய்கிறது.

கிழக்கு இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் (University of East London) நுண்கலைத் துறையில் ஓவியக் கல்வி பயின்று இளமாணிப் பட்டப்படிப்பினை நிறைவுசெய்தவர். புலம்பெயர் தேசம் ஒன்றில் மருத்துவ, சட்டவியல், தொழில்நுட்பத் துறைகளைத் தாண்டிச் சமூகம், மானிடவியல், ஊடகம் உட்பட்ட துறைகளிற் கற்பவர்களே மிக அரிது. இந்நிலையில் கலைத்துறையில் ஓவியத்தினை உயர்கல்வியில் தெரிவு செய்தமை மிகப் பாராட்டுதற்குரிய செயல். கல்லூரிக் காலத்தில் வரைதல் என்பதைத் தாண்டி, ஓவியங்கள் சார்ந்து வாசிக்க வேண்டிய தேவை உருவானமை, கலை வரலாறு, கலையின் அரசியல் குறித்த புரிதலும் இந்தக்கட்டத்தில் ஏற்படத் தொடங்கியமை குறித்தும் நினைவுகூர்ந்தார்.

ஓர் ஓவியத்தை வரையத் தொடங்கும்போது எவ்வாறு தூண்டப்படுகின்றீர்கள்? அந்தச் செயல்முறை (Process) எப்படி நிகழ்கிறது? முன்தீர்மானித்து ஓர் ஓவியத்தினை வரைகின்றீர்களா? அல்லது ஒரு பொறியிலிருந்து இயல்பாக நிகழ்கின்றதா? ஓர் ஓவியத்தை வரையத் தொடங்குவதிலிருந்து அதனை முடிக்கும் வரையான செயல்முறை, அதன் வடிவம், அது எதனை வெளிப்படுத்தப் போகின்றது என்ற செயல்முறை எப்படி நிகழ்கின்றது என்பதைக் கூறுங்கள்:

உண்மையில் அது மூன்று படிநிலைகளுக்கு ஊடாக இறுதி வடிவத்தை அடைகிறது. முதலில் மனதில் உள்ளவை வெளிப்படும். அடுத்து அவற்றை ஒன்றோடொன்று தொடர்புபடுத்திகின்ற ஒரு படிநிலை நிகழும். மூன்றாவதாக வரையத் தொடங்கும் போது அது இறுதிவடிவத்தை அடையும். ஆனால் சில நேரங்களில் இறுதிவடிவத்தை உருவாக்கும்போது விபத்தாக அல்லது எதிர்பாராமல் சில விடயங்கள் நடைபெறும். அது புதிய உள்ளீடுகளைக் கொண்ட வடிவத்தையும் அடைவதுண்டு.

கலை என்பது அடிப்படையில் ஒரு மனதின் உணர்வுகளை இன்னொரு மனதிற்குக் கடத்துவது. உங்களுடைய மனமும் வாழ்வும் அனுபவங்களும் ஓவியங்களில் எந்த அளவிலும் வகையிலும் பிரதிபலிக்கின்றது?

ஆரம்ப காலத்தில் ஓர் ஓவியத்தைத் தொடங்கும்போது மிகச் சோசமான வெளிப்பாடுகளாக வந்துள்ளன. உதாரணமாக கண்ணீர்த்துளி ஒரு படிமமாக வந்ததுண்டு. ஒரு கட்டத்தில் இவை வேண்டாம் என்ற உணர்வு வந்தது. இவை எதனைப் பிரதிபலிக்கப்போகின்றன, கடத்தப் போகின்றன என்று என்னைக் கேட்டுக்கொண்டேன். இவற்றுக்குப் பதிலாக நான் எப்படியான ஒரு அமைதியையும் அதுசார்ந்த சூழலையும் விரும்புகின்றேனோ அவற்றை வெளிப்படுத்தும் வகையில் அழகியலோடு இணைத்து ஓவியங்களை உருவாக்கத் தொடங்கினேன்.

நான் எப்படியாக இருக்க விரும்புகிறேன் என்பதோடு நான் எப்படியாக இருக்கிறேன் என்பதையும் பிரதிபலிக்கத் தொடங்கினேன். நான் நம்பிக்கையோடு, சுதந்திரத்தோடு, என்னால் முடியும் என்ற திடத்தோடு இருப்பதை விரும்பும் என் மனநிலையை, என் கனவுகளை வெளிப்படுத்துவதை முக்கியமாகக் கருத்ததொடங்கினேன். இன்னும் சொல்லப் போனால் மன அமைதியை படைப்பாற்றலாகவும் கற்பனாபூர்வமாகவும் அழகியலுடனும் வெளிப்படுத்த முனைகின்றேன்.

உங்களுடைய பல ஓவியங்கள்,கொண்டாட்ட மனநிலையை அல்லது கொண்டாட்டம் மீதான பிரியத்தை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளன. அது குறித்துக் கூறுங்கள்:

ஓவியத்துக்கான தேடல்கூட எனக்கு ஒரு வகையிற் கொண்டாட்டமான அனுபவங்களைத் தான் தந்திருக்கின்றன, தந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஓவியத்தில் ஈடுபடுவது, ஓவியத்தினை உருவாக்குவது எனக்கு ஒரு சந்தோசத்தைத் தருகின்ற முக்கியமான விடயம். பதினம் வயதுகளில் எனது வாழ்வுச் சூழலில் எனது தாய்மொழியிற் பேசுவோ உணர்வுகளைப் பகிரவோ அருகில் பெரிதாக யாரும் இருக்கவில்லை. அந்தச் சூழலில் எனது சுயத்தை நான் தேடவும் பரிட்சிக்கவும் கண்டடையவும் ஓவியம் ஒரு கருவியாகத் துணைநின்றது. 'There is an end towards somewhere, எங்கோ ஒரு பாதை இருக்கிறது தானே. அதை நோக்கி அமைதியாகச் செல்வோம்' என்பதே என் மனநிலை. அதனை ஓவியங்களின் ஊடாகப் பெரும்பாலும் வெளிப்படுத்துகின்றேன்.

தனி ஓவியமாக இருக்கட்டும் அல்லது ஒரு கருப்பொருளை மையப்படுத்திய பல ஓவியங்களாக இருக்கட்டும், உதாரணமாக இப்பொழுது கண்காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ள ('அவள்') ஓவியங்களுக்கான எண்ணக்கரு உருவாகுவதிலி

ருந்து இறுதி வடிவம் பெறும் வரையிலான செயல்முறையில் உங்கள் அநுபவம் எப்படியானது, எப்படி உங்களை உணரவைக்கிறது.?

கல்லூரி, பல்கலைக் கழக காலத்தில் எங்களுக்கான கருப்பொருள் தரப்படும், வழிகாட்டல் இருக்கும். அது இலகுவானது. ஆனால் தற்போது சுயாதீனமாக ஓவியங்களை உருவாக்குவது முற்றிலும் சுய தேடலுக்கும் ஆற்றலுக்கும் ஊடாக வெளிப்படுத்தப்படவேண்டியது.

நான்தான் கருவைத் தெரிவுசெய்ய வேண்டும், அதை வளர்த்து வடிவமைக்க வேண்டும். ஆனால் தொடர்ச்சியான பயிற்சிகளும் அநுபவங்களும் ஆர்வமும் தேடலும் புதிய படைப்புகளை உருவாக்குவதை இலகுவடுத்துகின்றன. இறுதி வடிவத்தைக் காண்பதில் அலாதிமான ஒரு மகிழ்ச்சி உண்டாகும். அதற்காகவே இடையறாது பல மணி நேரங்கள் தொடர்ந்து வரைந்திருக்கின்றேன்.

பொதுவாகவே ஓவியங்கள், குறிப்பாக நவீன ஓவியங்களை நேரடியாக விளங்கிக் கொள்வது இலகுவாக இருப்பதில்லை. ஓவியங்கள் மீது அதீத ஈடுபாடு உள்ளவர்களால் தான் நவீன ஓவியங்களைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். அதைவிட Abstract தன்மையுடைய ஓவியங்கள் பல்வேறு கோணங்களில் புரிந்து கொள்ளக்கூடியவை, பொருள்விளங்கக்கூடியவை. தருணங்களில் ஓவியர் எத்தகைய எண்ணக்கருவினை மனதிற் கொண்டு வரைந்தாரோ அதற்கு மாறான பொருள்களையும் பார்வையாளர்களும் விமர்சகர்களும் அர்த்தப்படுத்துவதுண்டு. உங்களுடைய ஓவியங்களிலும் மரபுசாராத நவீன Abstract ஓவியங்கள் உள்ளன. இது குறித்த உங்கள் அநுபவம், பார்வை பற்றிக் கூறுங்கள்:

எனது படைப்புகளில் வெவ்வேறு அர்த்தங்கொள்ளத்தக்க மறைபொருள் (Hidden abstract) தன்மையுள்ள ஓவியங்கள் உள்ளன.

அதனை நீங்கள் திட்டமிட்டு abstract தன்மையான வெளிப்பாடு அமையவேண்டுமென்ற ஒரு கவனத்தோடு உருவாக்குகின்றீர்களா? அல்லது இயல்பாகவே அவ்வாறு அமைகின்றதா?

இயல்பாகத் தான் அமைகின்றது. Abstract தன்மையோடு உருவாக்கவேண்டுமென்ற வலிந்த பிரயத்தனம் இல்லை. ஒவ்வொருவரும் வெவ்வேறு பார்வையோடு அவற்றைப் புரிந்து கொள்கின்றனர். கருத்துகளைச் சொல்கின்றனர். ஓவியங்கள் தொடர்பான ஈடுபாடும் அறிதலும் உள்ளவர்கள் வெவ்வேறு பார்வைகளை என்னிடம் வெளிப்படுத்துவதுண்டு. சில விடயங்களை நேரடியாகச் சொல்ல முடியாமலிருக்கும் அல்லது தயக்கமாக இருக்கும். சில பேர் அதைச் சொல்லத் தேவையில்லை என்று நினைக்கக்கூடும். நான் அவற்றைச் சொல்வது நல்லதென்று நினைப்பதுண்டு. ஓவியங்களில் நீங்கள் பயன்படுத்துகின்ற உத்திகள், நிறங்கள்,வடிவங்கள் குறித்துச் சொல்லுங்கள்:

நான் அதிகம் எண்ணெய் வண்ண ஓவியங்களையே உருவாக்குகின்றேன். நீர்வண்ணத்தினை மிகக்குறைவாகவே பயன்படுத்துகிறேன். கலவை ஊடகக்கலை உத்திகளையும் (Mixed media art techniques) சிறிய அளவில் கையாளுகின்றேன்.

எண்ணெய் வண்ண 'Emboss' உருவாக்கம் எனக்கு அதிகம் பிடிக்கும். அதில் ஒரு தொட்டு-உணர்தல் (Touch and feel) தன்மையும் ஒரு முப்பரிமாணத் தன்மையையும் (3D) கொண்டுவரலாம். மகத் துல்லியமும் கூர்மையுமான தன்மையுடனும் ஓவியங்களை உருவாக்கமுடியும்.

காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருந்த ஓவியங்களிற் சில பெண்ணும் மயிலும் இணைந்ததான தோற்றங்களும் படிமங்களும் கொண்டனவாக இருந்தன அப்படியான உருவகப்படுத்தலுக்குப் பின்னால் உள்ள அம்சம் என்ன?

எனது ஓவியங்களில் நீங்கள் காண்கின்ற தோகை விரிக்கின்ற மயில் ஆண் மயில். அதனை நான் அழகியற் பார்வையில் மட்டும் பயன்படுத்தவில்லை. பெண்ணையும் ஆண்மயிலையும் உருவகமாக அமைத்திருப்பதன் மூலம் ஒரு சமத்துவத்தையும் பாதுகாப்பினையும் ஒரு சேர வெளிப்படுத்த விழைகின்றேன்.

பாதுகாப்புணர்வு,சௌகரியம் சார்ந்த ஒரு ஏக்கமாகவும், அவற்றின் மீதான ஒரு தேடலாகவும் அதனை உணரமுடியும். இந்த இணைப்பினை நான் ஒரு பெண்ணிய நோக்குநிலையில் உருவகப்படுத்தவில்லை. ஆனால் இதனுடிக் ஆண் - பெண் சமத்துவத்தையும் கொண்டாட்ட மனநிலையையும் தான் வெளிப்படுத்துகின்றேன். பெண்ணுரிமை என்பது ஆணைத் தவிர்த்து ஏற்படுத்தப்படுவதில்லை. ஆணும் சேர்ந்து சாத்தியப்படுத்தப்பட வேண்டியது.

உங்களுடைய ஓவியங்களில் நான் அவதானித்த மற்றுமொரு விடயம் அசைவுகள், நடன அசைவுகள் வருகின்றன. அலை, காற்று, மரங்கள், இலைகள், கடல் உட்பட்ட இயற்கையின் கூறுகள் அதிகம் ஓவியங்களில் இடம்பிடித்துள்ளன. அவை பெரும்பாலும் பெண்ணோடு இணைந்ததாக, பெண்ணைப் பிரதிபலிப்பதாக, பெண்ணின் சக்தியை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளன. இந்த உருவக வெளிப்பாடு பற்றிக் கூறுங்கள்:

சிறு வயதிலிருந்தே எனக்கு நடனத்தில் ஈடுபாடு இருந்திருக்கின்றது. பரதநாட்டியம் பழகியிருக்கிறேன். ஆனால் தொடர்ந்து பழகவும் அரங்கேற்றம் செய்யும் நிலைக்குச் செல்லமுடியாத தடைகள் ஏற்பட்டமை குறித்து வருந்தியிருக்கின்றேன். அது என்னுடைய இயக்கத்தை (அசைவுகளை) நிறுத்தியதான ஒரு உறுத்தல் உணர்வை எனக்குத் தந்தது. கலைகளில் எனக்கு ஓவியம், நடனம், பாடல் மீதான ஆர்வங்கள் உள்ளன. ஆனால் நடனத்தில் என்னைத் தடுத்து நிறுத்தியதான உணர்வு, ஓவியங்களில் அசைவுகளைக் கொண்டுவரத் தூண்டியது.

இதனை அடக்கப்பட்ட ஒரு கலை வடிவம் இன்னொரு கலை வடிவத்தினுடாகப் பிரதிபலிக்கின்றது என்று சொல்லலாமா?

ஓம். அத்தோடு இந்த மனமும் வாழ்வும் ஏதோவொன்றைத் தேடிக்கொண்டிருக்கின்றது, அதனை நோக்கி நகர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது என்பதன் குறியீடாகவும் அந்த அசைவுகள் வெளிப்படுவதாக நான் உணர்கிறேன்.

உங்கள் வாழ்வில் ஓவியம் என்பதன் பங்கு என்னவாக இருக்கின்றது?

தற்போது ஓவியம் என்வாழ்வில் முக்கிய அங்கமாக ஆகியிருக்கிறது என்று உணர்கிறேன். குறிப்பாக இந்தக் கண்காட்சி எனக்கு மிகமிக விசேடமானதும் மனதுக்கு நெருக்கமானதுமாக உணர்கிறேன். இதற்கு முன்னரும் எனது ஓவியங்கள் பல கண்காட்சிகளைக் கண்டிருக்கின்றன. ஆனால் அவற்றிலிருந்தெல்லாம் இது வேறுபடுகின்றது. என்னளவில் இது மிக முக்கியமானது. இந்த நிகழ்வை ஏற்பாடு செய்த பிரெஞ்சு கலை பண்பாட்டு மையம் பல்லின மக்கள் ஒன்றுகூடும் இடம். இந்த ஓவியக் காட்சியை 3 வாரங்கள் பல்வேறு இன, மொழி, பண்பாட்டுப் பின்னணியுடைய மக்கள் பார்வையிட்டனர். அவர்களின் பலருக்கு என் ஓவியங்களின் நிறப்பாவனை, பேசுபொருள், வெளிப்பாடு பிடித்திருக்கின்றது. உற்சாகமளிக்கும் வகையிலான பல கருத்துகள், பாராட்டுகளையும் தெரிவித்திருந்தனர்.

இது ஒருவகையில் என்னுள் ஒரு பயத்தையும் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது. இன்னும் கவனமாகவும் பொறுப்பாகவும் சிறப்பாகவும் ஓவியங்களை உருவாக்கவேண்டுமென்ற உணர்விற்பாற்பட்ட பயம் அது. அதேவேளை தொடர்ந்து இயங்குவதற்கான நம்பிக்கையையும் தந்திருக்கின்றது.

அடுத்து தமிழ் சார்ந்த அடையாளம், பண்பாட்டு வெளிப்பாட்டுக்குரிய கண்காட்சியை நடாத்துவதற்கான வாய்ப்பும் இதனுடாகக் கிடைத்திருக்கின்றது என்பது இன்னுமோர் மகிழ்வைத் தருகின்றது. புதிய வாய்ப்புகளுக்கான திறவுகோலாக இந்தக் கண்காட்சி அமைந்ததையிட்டு உள்ளார்ந்த நெகிழ்வு உண்டாகுகின்றது.

என்று நிறைவாகக் கூறிக்கொண்டார்.

உணர்வுகள், மனித உறவுகள், வாழ்வு, சமூகம் குறித்த வெவ்வேறு பேசுபொருட்களில் ஓவியங்களை உருவாக்கும் திட்டங்கள் உள்ளதாகவும் பகிர்ந்து கொண்டார். வேறு நாடுகளிலும் ஓவியக் கண்காட்சிகளை நடாத்துவதற்கான சில அழைப்புகளும் வந்துள்ளதாகவும். காலமும் சூழலும் எத்தகையை வாய்ப்புகளை வழங்குகின்றது எனப் பார்ப்போம் என்ற எதிர்பார்ப்போடு அவர் தன்னை அடுத்தடுத்த ஓவிய உருவாக்கங்களுக்காகத் தயார்ப்படுத்தும் மனநிலையுடன் உள்ளார்.

ஓவியம் அமைதியான சூழலையும் அதிக நேரத்தையும் கோருகின்ற கலை. இரண்டு சிறு குழந்தைகளுக்கு அம்மா. குழந்தைகளோடு செலவிட வேண்டிய பெறுமதியான நேரங்களை ஓவியத்திற்காக ஒதுக்க முடியாது. அது குழந்தைகளுக்கு உரித்தான நேரத்தை அவர்களிடமிருந்து பிடுங்குவதாக அமைந்துவிடும். அதனை கவனத்தோடு தவிர்த்து, நீண்ட இரவுகள் விழித்துத்தான் ஓவியங்கின்றார்.

rooban.s@thaiveedu.com

திருத்தந்தை பிரான்சிசும் புவிசார் அரசியலில் ஆசிய மைய நகர்வும் - ஷதில்

திருத்தந்தை பிரான்சிஸ் காலமானார் எனும் செய்தி ஊடகங்களில் வலம் வந்து கொண்டிருப்பதும், அடுத்த திருத்தந்தை யார் என்ற ஊகங்கள் வெளிவரத் தொடங்குவதும் வரலாற்றில் புதியது அல்ல. திருத்தந்தையின் வரலாற்றை வெவ்வேறு கோணங்களிலிருந்து அணுக முயற்சிப்பது இயல்பானது. ஆனால் திருத்தந்தை பிரான்சிஸின் (ஆட்சிக்காலம்) காலத்தை புவிசார் அரசியல் பரப்பிலிருந்து ஆராயும் பார்வை அதிகரித்திருப்பதை நிராகரிக்க முடியாது. 'திருத்தந்தை பிரான்சிஸின் புவிசார் அரசியல்' என்ற நூல் 2019-ல் கட்டுரைகளின் தொகுப்பாக வெளிவந்திருந்ததையும் ஏனைய கட்டுரைகளையும் சாதாரண தேடல் மூலம் இணையத்தில் வாசிக்கலாம்.

தமிழ் வாசிப்பு ஆய்வுப்பரப்பில் திருத்தந்தை பிரான்சிஸின் புவிசார் அரசியலைத் தழுவி பதிப்புகள் வெளிவந்ததாக அறிய முடியவில்லை. இக்கட்டுரை ஏற்கனவே வெளிவந்த ஆய்வுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமிழ் வாசிப்புப் பரப்பில் உள்ள வெறுமையை நிரப்ப முனைவதாக அமையும்.

திருத்தந்தை பிரான்சிஸின் புவிசார் அரசியலை புரிந்து கொள்வதற்கு அவருடைய இலத்தின் அமெரிக்க புவிசார் அரசியலை விளங்கிக் கொள்வது அதிக தெளிவை கொடுக்கும். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் திருச்சபை, கத்தோலிக்க வெளியை நிலப்பரப்பு சார்ந்து புதுப்பித்தல் அல்லது மீளமைத்தல் செயன்முறைக்குள் போக நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டது. புதிய உலக நோக்கிலிருந்தும், நிர்வாக ரீதியிலிருந்தும் இவை மேற்கொள்ளப்பட்டாலும் அவற்றிற்கொரு அரசியல் இருப்பதை மறுக்க முடியாது. சர்வதேச தொடர்பாடலில் யதார்த்தவாத கருத்தியலை முன்வைத்து உலக ஒழுங்கு நடைமுறையை ஆய்வு செய்பவர்கள் அரசியல் அதிகார வலுவையும் அவ்வலுவை தக்கவைப்பதற்கான போட்டியையும், இவ்விரண்டிற்கும் இடையேயான உரசலால் ஏற்படுகின்ற அரசியல் பண்பாடு உலக ஒழுங்கை உருவமைப்பதில் காத்திரமான பங்களிப்பு செய்கிறது என்பதை ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். இதிலிருந்தே மத-புவிசார் அரசியல் உருவாகியிருக்கலாம் என்று ஒரு சாரார் கருதுகின்றனர். உரோமை மையமாகக் கொண்ட பேரரசுக் கட்டமைப்பு, வரலாற்றில் பேரரசுக் கட்டமைப்பை மறுசீரமைக்குப்படுத்தித் தொடர்ந்தும் தனது அரசாங்கத்தன்மையை மேய்ப்புப் பணிக்கூடாக முன்னெடுத்து ஏனைய பல்துருவ, இருதுருவ, ஒருதுருவ உலக ஒழுங்கில் பேரரசை உருவாக்கி அரசியல் வலுவை ஒரு மையத்தை

நோக்கிக் குவிக்க முற்பட்டவர்களுக்கு ஒரு பெரும் சவாலாகவே இருந்து வந்துள்ளது.

தற்போதைய தேச-அரசு கட்டமைப்பிலிருந்து அணுகும் போது அவற்றின் நிலவெளி என்பது எப்போதுமே வரையறைக்குட்பட்டது. ஆனால் உரோமய திருச்சபையின் மேய்ப்

புப்பணிவெளி மேற்குறிப்பிட்ட தேச-அரசு எல்லைகளைக் கடந்து, அதன் அதிகார வரையறைகளையும் தாண்டிய அரசியல் வலுவைக் கொண்டிருந்தது என்பது நோக்கத்தக்கது. இதற்கு காலனித்துவத்தின் பங்கு மிகவும் காத்திரமானது. வரலாற்றில் ஐரோப்பிய மைய அல்லது மேற்குலக மைய உலக ஒழுங்கை கட்டியெழுப்புவதில் கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் பங்கை மறுதலிக்க முடியாது. அதே நேரத்தில் காலனித்துவமும், கிறிஸ்தவ மதமும் இணைந்து முன்னெடுத்த நவீனத்துவ நாகரிகமயமாக்குதலில் பல பழங்குடி / பூர்வீக குடிகளின் இன அழிப்பு அறங்கேற்றப்பட்டதையும் திருச்சபை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. திருச்சபையின் வரலாற்றுத் தவறுகளுக்காக திருத்தந்தை மன்னிப்பு கோரியுள்ளதும் நினைவுகூரப்பட வேண்டியது. மன்னிப்பு கோரியது மட்டும் தீர்வாகாது என்கின்ற உண்மையையும் ஏற்றுக் கொண்டுதான் ஆக வேண்டும்.

இக்கட்டுரை இலத்தின் அமெரிக்க கத்தோலிக்க திருச்சபையின் கூட்டு அடையாள கட்டமைப்பையும், அது புவிசார் அரசியலில் செலுத்திய செல்வாக்கையும், இக்கட்டமைப்பிற்கு

திருத்தந்தையாக வருமுன் ஜோர்ஸ் பெர்கோலியோவின் பங்களிப்பையும் அதனைத் தொடர்ந்து திருத்தந்தை பிரான்சிசின் புவிசார் அரசியல் கட்டமைப்பில் ஆசியமைய நகர்வையும் அவரது சிறிலங்கா திருப்பயணத்தையும் புவிசார் அரசியல் நோக்கிலிருந்து ஆய்வுக்கு உட்படுத்துகின்றது.

இலத்தின் அமெரிக்க கத்தோலிக்க திருச்சபையும் புவிசார் அரசியலும்:

திருத்தந்தை ஆறாவது அலெக்சாண்டரின் (1472-1503) ஆணை, Inter Cantera Divine பூகோளத்தை இரு துருவங்களாக்கியது. ஒரு துருவம் ஸ்பெயினிற்கும், மறு துருவம் போதுக்கல்லுக்கும் வழங்கப்பட்டது. இவ் ஆணை ஐரோப்பிய கிறிஸ்தவ காலனித்துவத்திற்கு சமய/சட்ட வலுவை வழங்கியது என்றால் மிகையாகாது. இவ்விரண்டு துருவங்களையும் கத்தோலிக்கத் திருச்சபையே ஒருங்கிணைத்தது. பேரரசுக் கட்டமைப்புகளைக் கடந்து கத்தோலிக்கர்களை ஒருங்கிணைக்கின்ற வலுவை திருச்சபை கொண்டிருந்தது.

பின்-காலனித்துவ அரசியல் வரலாற்றில் புதிய அரசுகளின் தோற்றம் உருவானதை அரசியல் வரலாறு ஆவனப்படுத்தியுள்ளது. இவ் அரசியல் சூழலில் மதச்சார்பற்ற உலகியல்

வாதத்தை முன்வைத்து ஒரு அரசியல் கருத்தியல் வேகமாக முன்னெடுக்கப்பட்டது. இதன் பின்னணியில் அரசும், மதமும் வெவ்வேறானது என்ற பிரிப்பு கட்டமைக்கப்பட்டது. ஆனால் 19-ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் கத்தோலிக்க திருச்சபை 'மதச்சார்பற்ற அரசு' கோரிக்கைக்கூடாக அதாவது இறையியல் கோட்பாட்டுத் தன்மையில் விட்டுக்கொடுப்பிற்கு உடன் படாமல் அதன் அரசாங்கத் தன்மையில் நெகிழ்வுத்தன்மையைக் கடைப்பிடித்து தனது அரசியல் வலுவை பயன்படுத்திக் கொண்டே வந்ததெனலாம். இதனது ஒரு அலகாக அல்லது உத்தியாக 'இலத்தின் அமெரிக்க மயமாக்கம்' அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு, அது தேச-அரசுகளைக் கடந்த அடையாளத்திற்கூடாக மக்களை ஒன்றிணைத்தது. அதை ஓர் புவிசார்

அரசியல் அலகாக அங்கீகரிப்பதன் மூலம் பெருநிலப்பரப்பிற்குரிய கண்டத்திற்குரிய தோற்றுவாயாக பரிணமித்தது.

அமெரிக்க கண்டமயமாக்கலுக்குள் இலத்தின் அமெரிக்கா புவிசார்ந்து உள்வாங்கப்பட்டாலும் அது தனது தனித்துவத்தை தனக்குரிய இலத்தின் அமெரிக்கமயமாக்கலுக்கூடான அடையாளத்தினூடு தக்க வைத்துக் கொண்டது. அரசியல் ரீதியாக இலத்தின் அமெரிக்க திருச்சபை என்கின்ற கூட்டு, தேச-அரசுகளைக் கடந்து கூட்டு குழுமான ஓர் அரசியல் வலுவாகக் கட்டமைக்கப்படத் தொடங்கியது, அதுவே பின்னர் புவிசார் அரசியலில் மிகவும் அரசியல் செல்வாக்கான அங்கமாகியது. அடித்தள மக்கள் தொடக்கம் அரசியல் கொள்கை உருவாக்கம் வரைக்கும் இதனது செல்வாக்கை அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. இலத்தின் அமெரிக்க மயமாக்கம் மதத்தைக் கடந்து அந்த நிலப்பரப்பில் வாழுகின்ற அனைவருக்கும் புதிய அடையாளத்தையும், பரந்த குழுமத்தைச் சேர்ந்த 'கூட்டு' உணர்வையும் ஒருசேரக் குவித்து, 'ஹிஸ்பானிக்' அடையாளத்தை உணக்குவித்து, தனித் தன்மையை உறுதியாக உருவாக்க வழிவகுத்தது. மேற்குறிப்பிட்ட இலக்குகளை அடைவதற்காகப் பல்வேறு இயக்கங்கள் உருவானதை அவதானிக்க முடிகின்றது. 'ஹிஸ்பானிக்' அடையாள வலுவாக்கத்திலும், முன்னெடுப்பிலும் இலத்தின் அமெரிக்கத் திருச்சபை மிக முற்போக்குள்ள நிலையை கடைப்பிடித்ததோடு, சமூக மறுசீரமைப்பிற்கும் வழிகோலியது. கருத்தியல் கட்டமைப்புக்கும் அதை அகவயப்படுத்துவதற்குமான செயன்முறைக்குமிடையே அதிக இடைவெளி இருந்ததாகத் தெரியவில்லை.

புதிய அடையாள ஏற்பை வலியுறுத்தி உருவான அமைப்புகள், காலனித்துவத்தை, பேரரசுக்கட்டமைப்பை, ஏகாதிபத்தியத்தை, பொருளாதாரச் சுரண்டலை, கட்டமைக்கப்பட்ட ஏழ்மை போன்றவற்றிற்கெதிராகப் போராடுகின்ற சூழலை உருவாக்கியது மட்டுமல்லாது, விளிம்புநிலை, தன்னுணர்வு, மாற்று 'மூன்றாம் வழி', அபிவிருத்தியடையாத வகையினைக் கட்டமைத்து, அபிவிருத்தியடையாத கூட்டை நோக்கிப் பயணிக்க ஏதுவாகியது. மூன்றாம் வழியான இலத்தின் அமெரிக்க 'அபிவிருத்தி' உத்திக்கூடாக நகருவதற்குக் காரணமாக அப்போதைய பூகோள அரசியல் சூழல் இருந்தது. அமெரிக்கா முதலாளித்துவத்தையும், சோவியத் ஒன்றியம் கம்யூனிசத்தையும் கையிலெடுத்து இருதுருவ பூகோள ஒழுங்கைக் கட்டமைத்தது. இவையிரண்டிற்குமிடையேயான மாற்றாக 'மூன்றாம் வழி' கட்டமைக்கப்பட்டது. Justificalist என்கின்ற சமூக செயற்றிட்டம் குறிப்பிடத்தக்களவு பங்களிப்பினை வழங்கியிருந்தது. இக்காலத்தில் எழுந்த அனைத்து புரட்சிகர சமூகமாற்ற செயற்பாடுகளோடும் திருச்சபைத் தன்னை இணைத்திருந்தது.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் இலத்தின் அமெரிக்கத் திருச்சபை, அடிப்படையில் மாற்றம் தேவை எனக் கருதி பன்னாட்டு மாநாட்டிற்கு இணையான (Bandung Conference) பிராந்திய மாநாட்டு முன்னெடுப்புகளை நோக்கி நகர்த்த வேண்டிய வரலாற்றுக் கட்டாயத்திற்குள் வலிந்து தள்ளப்பட்டது. திருச்சபை ஐரோப்பிய மையவாதத்தைக் கொண்டது என விழித்தெழுந்த இலத்தின் அமெரிக்க கூட்டு உளவியல் பிரக்ஞை ஐரோப்பிய-மையவாத நீக்கத்தை வலுவாக ஆதரித்து, விளிம்புநிலை மைய திருச்சபை கட்டமைக்கப்பட வேண்டியதன் தேவையை வலியுறுத்தி அதற்கான வழிவரை

படத்தைத் தயாரித்துக் கொண்டதை அதன் பின்னர் வெளி வந்த மாநாட்டு ஆவணங்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. இலத்தின் அமெரிக்க நாடுகளில் கிறிஸ்தவ மக்கள் தொகைப் பெருக்கமும் அவர்கள் எதிர்நோக்கிய அரசியல் யதார்த்தமும், ஏழை மக்களின் வறுமையும், எண்ணிக்கையில் குறைந்த மேட்டுக்குடியினரின் அரசியல், அதிகார பொருளாதார சொத்துக் குவிவும் புதிய வழிமுறைகளைத் திறந்து விட்டது. 'மூன்றாம் உலக' (Third World) கருத்தியலின் உருவாக்கம் இவ் அரசியல் வரலாற்றுச் சூழ்நிலையில் தான் வலுவடையத் தொடங்கியது.

ஜோர்ஜ் பெர்கோலியோ

(பின்னாளில் திருத்தந்தை பிரான்சிஸ் - விளிம்பிலிருந்து யதார்த்தத்தை விளங்கிக் கொள்ளல்:

இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் காலப்பகுதியில் இலத்தின் அமெரிக்கத் திருச்சபை தனக்கான புவிசார் அரசியல் கொள்கைகளை மிகத் தெளிவாக வரைந்து அதற்கான உத்திகளைத் தேர்ந்தெடுத்து நகரத் தொடங்கியது. பெருநிலப்பரப்பிற்குரிய / கண்டத்திற்குரிய அகண்ட அடையாளம் இதற்கு அடித்தளமிட்டது. இதன் முன்னணியில் Juan Diego de Guadalupe குழுவும் மிக முக்கிய பங்காற்றியது. அக்குழுவின் முக்கிய செயற்குழு உறுப்பினராக ஜோர்ஜ் பெர்கோலியோ இடம்பெற்றிருந்தார். இக்குழுவும் 'பெர்கோலியோ ஆய்வறிஞர்குழு' என்றும் அறியப்பட்டதாக வரலாற்று ஆய்வுகள் குறிப்பிடுகின்றன.

பெருநிலப்பரப்புவாதம்(Continentalism) அல்லது தலைநிலப்பகுதிவாதம் புவிசார் அரசியல் ஒரு கருத்தியலாகவே உருவாக்கப்பட்டு, இலத்தின் அமெரிக்க தேசத்திற்கான ஒருங்கிணைக்கும் கருவியாக உபயோகப்படுத்தப்பட்டது. பெர்கோலியாவின் குழு பெருநிலப்பரப்புவாதக் கருத்தியலிற்கான அடிப்படைகளை கட்டமைத்தது மட்டுமல்லாது, இலத்தின் அமெரிக்க திருச்சபை, பூகோளத் திருச்சபையில் எவ்வாறு தனித்துவ பங்களிப்பை வழங்க முடியும் என்கின்ற வழிவரை படத்தையும் முன்னிறுத்தியது. இதில் குறிப்பாக Aparecida ஆவணம் திருச்சபையின் புவிசார் அரசியலின் போக்கை குறிப்பிடுகின்றது. உதாரணத்திற்கு வெளிநாட்டுக் கொள்கை இலத்தின் அமெரிக்க ஒருங்கிணைப்பில் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என அடிக்கோடிடுகிறது. ஒருங்கிணைவு வேறுபாட்டை ஊக்குவிக்கின்றது என்ற ஏற்பு ஏக பண்பாட்டை ஏற்றுக் கொள்வதல்ல.

மேற்குறிப்பிட்டதன் ஒரு அலகாகவே 'பொதுமக்கள் இறையியலை' நோக்க வேண்டும். பொதுமக்கள் இறையியல் மேய்ப்புப்பணி அரசாங்கத் தன்மையையும் (Pastoral Governmentality) புவிசார் அரசியலையும் ஒரே சட்டகத்திற்குள்ளிருந்து அணுக முயற்சிக்கின்றது. இவற்றிற்கு அடிப்படையான கருத்தியலாக மக்கள் - தேசம் (People Nation) இருப்பதோடல்லாமல், மக்களை ஒருங்கிணைக்கின்ற வெளியை உருவாக்கி சுயநிர்ணய உரிமைக்கான விருப்பரிமையை வழங்குகின்றது. இது விளிம்புமைய கட்டமைப்பை மாற்றாக முன்வைக்கின்றது.

திருத்தந்தை பிரான்சிஸின் வரலாற்றுப் பரிணாமம் விளிம்புமைய புவிசார் அரசியலை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டது. திருத்தந்தை பிரான்சிஸ் ஐரோப்பிய விரிவாக்கத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாத ஒரு நபராக இருந்ததை அவதானிக்க முடிவதோடு பல்வகைத் தன்மையை யதார்த்தமானதாக, இயற்கையானதாக அங்கீகரித்து ஐரோப்பிய அல்லது ஏகாதிபத்திய பேரரசுக் கட்டமைப்புகளின் ஏக பண்பாட்டு அரசியல் திட்டத்திற்கு ஒவ்வாததாக அதை மறுதலிக்கின்ற அல்லது அதற்கு மாற்றான ஒரு கருத்தியலை, ஒழுங்கை முன்னிறுத்தி நகர்வது துணிகரமிக்கது.

இச்செயற்றிட்டம் மக்களை மக்களாகவே பார்க்கின்ற, அவர்களது கூட்டு இருப்பை உறுதி செய்வதாக அமைகின்றது. ஐரோப்பிய-மைய பார்வையை / ஐரோப்பிய / மேற்குலமையத்திற்குடாக நோக்குகின்ற பார்வைப் பரப்பு இல்லாது போதல் என்பது ஏறக்குறைய ஏகாதிபத்திய பேரரசின் அலகுகளை இல்லாமற் செய்தலாகும். முன்றாவது வழியூடாக அணுகுமுறையை மற்றமைகளை (Other) மையப்படுத்தி அவர்களை வரலாற்றின் கதாபாத்திரத்திரங்களாக உருவகித்து விடுதலையை உள்ளீடாகக் கொண்ட அணுகுமுறையை எல்லாவற்றிலும் விரிவுபடுத்துகின்றது.

திருத்தந்தை தற்போதைய அரசியல் உலக ஒழுங்கைக் கண்டித்திருக்கின்றார். ஜோன் ஐக்கென்பெறி குறிப்பிடுகின்ற 'மூன்று உலகங்கள்'; மேற்கு, கிழக்கு, தெற்கு, உலக ஒழுங்கை வடிவமைக்கையில் எழுகின்ற போட்டி. இதில் குறிப்பிடப்படும் மேற்குலகு-ஐக்கிய அமெரிக்காவையும் ஐரோப்பாவையும் உள்ளடக்கியது. கீழைத்தேசம்-சீனாவையும் ரஷ்யாவையும், தெற்குலகு மேற்குலகல்லாத அபிவிருத்தி அடைந்துவரும் நாடுகளையும் குறிக்கின்றது. மேற்குலகு நவதாராளவாத சனநாயகத்தையும் கீழைத்தேசம், மேற்குலகு ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து சமத்துவ இறைமையை, தனித்துவத்தை, பல்வகைமையை, அபிவிருத்தியை மனித

உரிமையை முன்னோக்கி எடுத்துச் செல்கிறது. இவ்விரண் டுமே ஏகாதிபத்திய அதிகாரத்திற்கான போட்டியை தெற்கு நோக்கியும், தெற்கில் மேலும் பரவலாக்குவதற்கு முயற்சி கின்றது. தற்போதைய உலக ஒழுங்கு மிகை ஏற்றத்தாழ்வுக ணைக் கொண்டிருப்பதை அவதானிக்கும் எவரும் அவற்றைக் கண்டிக்கத் தவற மாட்டார்கள். திருத்தத்தை பிரான்சிஸ் தற் போதைய உலக ஒழுங்கை கண்டித்திருக்கின்றார். அவர் கண்டிப்பதற்குரிய காரணத்தின் வரலாற்றுப் பின்னணி பற்றிய தெளிவு மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

திருத்தத்தை பிரான்சிஸ் தெற்குலகில் இருந்தே (ஆர்ஜென் டீனா) உதயமாகிறார். ஐரோப்பிய மைய திருச்சபைக்கு இது பெரும் சவாலாக இருந்திருக்கலாம். தனது பதவிக்காலத்தில் திருச்சபையை விளிம்பு மையத்தை நோக்கி நகர்த்த வேண் டும் என்பதில் தெளிவாக இருந்தமை அவரது நியமனங்கள் எழுத்துகள் உரைகள், பயணங்களின் மூலம் தெரியவந்தன. அதேபோல் உலக யதார்த்தத்தையும் விளிம்புநிலை மையத் திலிருந்து நோக்க வேண்டிய தேவையை கற்பிதமாக அறிமு கப்படுத்தியிருப்பது பிரளய மாற்றமாகக் கருத வேண்டியிருக் கும். விளிம்புநிலை மைய நோக்கு நிலை, ஏக பார்வையைத் தவிர்த்து பல்வகைமையை யதார்த்தமாக ஏற்றுக் கொள்வ தோடு மட்டுமல்லாது, வேறுபாட்டை அச்சத்திற்குரியதாகக் கருதாமல் பாராட்டப்பட வேண்டியதாக அணுகுகின்றது. இவ் வாறான அணுகுமுறை காலனித்துவம், நவதாராளவாத முத லாளித்துவம் உருவாக்கும் மற்றைமைகளை (Others) கதாநா யகர்களாக அல்லது திருச்சபையின் மையமாக மாற்றுவது, மேற்குலகு பார்க்க விரும்பும் யதார்த்தத்தையும், யதார்த் தத்தை ஆய்வுமுறைக்குட்படுத்தும் முறையியலையும் முற்றி லும் கேள்விக்குட்படுத்துகின்றது. இவ்வாறான முறையியலை அங்கீகரிப்பது மாற்றம் விளிம்பு நிலையிலிருந்து மட்டுமே வர முடியும் என்ற பட்டறிவிலிருந்து எழுகின்றது. அப்பட்டறிவு கோட்பாட்டு மையத்திலிருந்து விலகி மக்கள் மையத்திலி ருந்து புறப்படுகின்றது. திருத்தத்தை பிரான்சிஸ் இம்முறை யியலை புவிசார் அரசியலுக்கும், இறையியலுக்கும் அவசிய மானதாக மாற்றினார்.

புவிசார் அரசியலில்

ஆசிய மையத்தின் முக்கியத்துவம்:

திருத்தத்தை பிரான்சிஸின் புவிசார் அரசியலில் ஆசியா இரு காரணங்களுக்காக முக்கியத்துவம் பெற்றதாக Enrico Bel tramini குறிப்பிடுகின்றார். முதலாவது, ஆசியாவின் அரசி யல், சமூக, பொருளாதார, யதார்த்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளல், அதாவது கட்டமைக்கப்பட்ட அந்தியின் விளைவையும் அதி லிருந்து மீளெழுந்த - முயலும் மக்களின் வாழ்வும், அதே நேரத்தில் மேற்குலகின் அசிரத்தையும் உள்ளடக்கும். இரண் டாவது ஆசிய மையம் மேற்குலக ஏகாதிபத்தியத்தையும் மேற்குலக பேரரசுக் கட்டமைப்பையும் கேள்விக்குட்படுத்து கின்றது. விளிம்புமையத்தை நோக்கி நகர்த்தலிலே ஆசிய மையம் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. திருச்சபையின் மையம் விளிம்பு நிலையில் இருக்க முடியுமே தவிர, மேற்குலக மையத்திலே அல்ல என்பது அவரது திடமான நம்பிக்கை. இந்நகர்வு ஆசிய பல்வகைத்தன்மையை அங்கீகரிப்பது மட் டுமல்ல மேற்குலக இறையியல் அணுகுமுறையை அல்லது அறிவுசார் முறையியலை கேள்விக்குட்படுத்தி பூர்விக முறை யியலை, ஏற்கனவே ஆசியாவில் வெவ்வேறு நாகரிக மரபுக ளுக்கூடாக வரும் முறையியலை ஊக்கப்படுத்துவதாகும்.

இம்முறையியல் அணுகுமுறை, விடுதலை, கிறிஸ்தவத்திலி ருந்து மட்டும்தான் வரமுடியும் என்ற காலனித்துவ ஏக வழியை விடுத்து, ஆசியாவில் உள்ள பல் மதங்கள் கூறும் விடுதலை முறைமையையும் ஏற்றுக் கொள்வதாகும். இம்மு றையியல் மேற்குலகு கட்டமைக்க முயலும் ஏக பேரரசுக் கட் டமைப்பைக் கட்டவிழ்க்கின்றது மட்டுமல்லாது, ஆசியாவை மேற்குலகு அடிமைப் பண்பாகக் கருதுகின்ற, அல்லது தனது நலன்களுக்காக மட்டுமே பயன்படுத்துகின்ற செல்நெறியை உடைக்கின்றது. இதன் மூலம் மேற்குலகின் வீழ்ச்சியையும், கீழைத்தேசத்தின் எழுச்சியையும் மறைமுகமாகச் சுட்டுவ தாக அமையும். திருத்தத்தை பிரான்சிஸின் அடிக்கடி கோடிட் டுக் காட்டப்படும் வாசகமாக இருப்பது: 'யதார்த்தத்தை மையத்திலிருந்து நோக்குவதைவிட விளிம்பிலிருந்து பார்ப் பது அதிக தெளிவைத் தரும்'.

காலனித்துவத்திலிருந்து மீளெழும் நாடுகளில் காலனித்து வத்தின் எச்சங்கள் தொடர்ந்தும் காலனித்துவத்தை தக்க வைத்துக் கொண்டிருக்கும். அவ்வாறான தன்மையை Colo niality என்ற பதத்தினூடாக விளங்கிக் கொள்ள முடியும். Coloniality என்பதை காலனித்துவத் தன்மை என்று மொழி பெயர்த்தால், மேற்குலக அறிவு உருவாக்கம் மிக முக்கியம் பெறுகின்றது. மேற்குலக அறிவுக் கட்டமைப்பு அதற்கான முறையியலை கொண்டுள்ளது. அதையே அது ஏனையவற்றி லும் பார்க்க அதிக தரமுள்ளதாக கட்டமைத்து தர உயர்வாக வெளிக்காட்டுகின்றது. இம்முறையியல் ஏகாதிபத்தியத்தை தக்கவைப்பதற்குரிய உத்தியாக பயன்படுத்தப்படுவதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆசியாவை மையமாக நகர்த்தல், மேற்குலக அறிவுக் கட்டமைப்பு முறையியலை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகின்றது. இவ்வாறான செயற்றிட்டம் மேற்கு லக - கீழைத்தேச உரசல்களுக்கும், இறுக்கத்திற்கும் வழி கோலும் என்பது அறியாததல்ல.

'சீனாவின் எழுச்சியைக் கண்டு அச்சம் கொள்ளத் தேவையில்லை' என்ற திருத்தத்தையின் கூற்றும் அதைத் தொடர்ந்த கருத்துரையும், 'மேற்குலகு, கீழைத்தேசம், சீனா இவையெல்லாமே அமைதிச் சகமநிலையைப் பேணுவதற்கு ரிய கொள்திறனையும் செயற்றிறனையும் கொண்டிருக்கின் றன. நாங்கள் இதனை அடைவதற்கான உத்தியாக உரையா டலை பயன்படுத்த முடியும். கலந்துரையாடலைத் தவிர வேறு வழி கிடையாது'. அவர் சீனாவை தனது நண்பனாகக் கருதுவ தாகவும் தொடர்ந்தும் உறவுகளையும் தொடர்புகளையும் பேண விரும்புவதாகக் காட்டிய அறிகுறி திருத்தத்தை பிரான் சிஸ் தூரநோக்கோடு கட்டமைக்க விரும்பிய பல்துருவ உலக ஒழுங்கிலிருந்தே அவதானிக்கப்பட வேண்டும். இவ்வாறான அவதானிப்பு மேற்குலகு, சீனாவை அணுகும் விதத்திலிருந்து - வெறுமனே பொருளாதார அரசியல் வல்லரசாக அல்லாமல் மிகப் பழமையான நாகரிகத்தைக் கொண்டிருக்கின்றதை வலுப்படுத்தி சமத்துவத்தை ஆழப்படுத்துவதை சுட்டி நிற் கின்றது. வத்திக்கான் சர்வதேச தொடர்புகள் சார்ந்தும் புவி சார் அரசியல் சார்ந்தும் செப்ரெம்பர் 22, 2018-ல் (வத்திக்கா னுக்கும் சீனாவுக்குமிடையில்) கைச்சாத்திடப்பட்ட உடன்ப டிக்கை ஒரு மைக்கல் ஆகும்.

இந்த உடன்படிக்கைக்கு எதிராக தாய்வான் போர்க்கொடி தூக்கியதும் வரலாற்றில் பதிவாகியுள்ளது. தாய்வானுக்கும் ஐக்கிய அமெரிக்காவுமிடையிலான வெளிநாட்டுக் கொள்கை தொடர்பில் இருக்கின்ற உறவுகளையும் அவதானிப்பது சிறந்தது.

ஒரு சில ஆய்வாளர்கள் Brics, Brics Plus-இன் எழுச்சியையும் இதே கோணத்தில் பார்க்க விரும்புவர். மேற்கூறப்பட்டவற்றின் எழுச்சிக்கும் திருத்தந்தை பிரான்சிசுக்குமிடையேயான நேரடித் தொடர்பை ஆதாரங்களுடன் நிரூபிக்க முடியாவிட்டாலும் திருத்தந்தை பிரான்சிஸ் Brics Plus-இன் எழுச்சியை மாற்று உலக ஒழுங்கிற்கான அடிப்படையாக பார்க்கும்போது மகிழ்ச்சியடைந்திருக்கலாம் என்பது சிலரது கருத்து.

திருத்தந்தை பிரான்சிசின் பயணங்களையும் அவர் கட்டமைக்க விரும்பிய பல்புருவ உலக ஒழுங்குக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் அணுகுவது இலகுவாயிருக்கும்.

திருத்தந்தையின் பயணங்களை புவிசார் அரசியல் கோணத்திலிருந்து ஆய்வு செய்பவர்கள் முன்னிருந்த திருத்தந்தையர்களின் பயணங்களிற்கும் பிரான்சிசின் பயணங்களிற்குமிடையேயான இடைவெளியை அவதானிக்கத் தவறுவதில்லை. அவற்றில் ஆசியாவை நோக்கிய பயணங்கள் மிக அதிக கவனத்தை ஈர்த்துள்ளன. கடந்த வருடம் செப்டெம்பர் மாதத்தில் 12 நாட்களாக தென்கிழக்காசியாவில் இந்தோனேசியா, பப் புவா கியூகினி, கிழக்கு தீமோர், சிங்கப்பூர் பயணங்கள் மிக அவதானிப்பு பெற்றவையாக கருதப்படுகின்றது.

இலங்கைப் பயணம்:

திருத்தந்தை பிரான்சிஸ் 2015-ல் இலங்கைக்கான பயணத்தை மேற்கொண்டிருந்தார். இலங்கையின் ஒற்றையாட்சி சனநாயக மாதிரி, மையத்தில் அதீத அதிகாரத்தைக் குவித்து வைத்துள்ளது. கொழும்பு இலங்கையின் அதிகார மையமாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. போரின் பின்னரான வரலாற்றுக் காலப்பகுதியில் ஒரு சில அரசியல் தலைவர்களைத் தவிர வேறு எவருமே வடக்கிற்குப் பயணித்ததில்லை. அரச தலைவர்களின் உத்தியோகபூர்வ பயணங்களும் பார்வையிடலும் கொழும்பை மையப்படுத்தியதாக வரையறைப்படுத்தப்பட்டிருக்கும். கொழும்பைத் தாண்டினால் அது பௌத்த விகாரையை பார்வையிடுவதாக அமைந்திருக்கும். கொழும்பு மையத்திற்கும், பௌத்த விகாரைக்குமான தொடர்புகள் இலங்கையின் சிங்கள-பௌத்த அடையாளத்தை வலியுறுத்தி ஆழப்படுத்தப்படுவதற்கான முயற்சிகளாகவே இந்த இணைப்புகளையும் இணைப்புகளிலுள்ள இடைவெளிகளையும் நோக்க வேண்டிய அவசியம் உள்ளது.

இலங்கையின் அரசியல் அதிகாரம் மட்டும் கொழும்பில் மையப்படுத்தப்படவில்லை. சிங்கள கத்தோலிக்க மையமும் கொழும்பில்தான் மையப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இலங்கையின் ஒற்றையாட்சி மீ சொல்லாடலுக்குள் சிங்கள கத்தோலிக்க திருச்சபையின் உள்வாங்கப்பட்டது என்பதற்கான வரலாற்று சான்றுகள் நிறையவே உள்ளன. ஆனால் அவை ஓர் ஆய்வு நூல் ஆக இன்னும் ஒருங்கிணைக்கப்படவில்லை. ஒரு சில உதாரணங்களாக: சிங்கள கத்தோலிக்க திருச்சபையின் ஒரு நாடு ஒரு தேசம் என்கின்ற ஏற்பு. நீர்கொழும்பு, சிலாபம், கரையோரங்களிலிருந்து தமிழ்ப் பாடசாலைகள் சிங்கள மயமாவதற்கு சிங்கள கத்தோலிக்க திருச்சபையின் பங்கு மிக முக்கியமானது.

2015-ற்கு முன்னர் வருகை தந்த திருத்தந்தையர்கள் கொழும்பை மட்டுமே இலக்காக கொண்டிருந்தனர். திருத்தந்தையர்களின் கொழும்பை மையப்படுத்திய உத்தியாகபூர்வ

பயணங்கள், சிங்கள கத்தோலிக்கர்கள் மத்தியில் இலங்கையின் ஒற்றையாட்சித் தன்மையை இன்னும் அதிகமாக வலுப்படுத்தியது எனக் கூறுவது மிகைப்படுத்தப்பட்ட கூற்றாக இருக்க முடியாது. 2015 திருத்தந்தையின் பயணம் போரின் பின்னர் தற்போதைய சிங்கள பௌத்த அரசின் அடிப்படைக் கருத்தியலான சிங்கள பௌத்த பெருந்தேசியவாதம் அப்போது பதவியிலிருந்தவர்களுக்கு தமிழ் இன அழிப்பின் பின்னரான அரசியல் சூழ்நிலையை சமநிலைப்படுத்துவதற்கு திருத்தந்தையின் பயணத்தை பயன்படுத்தியிருக்கலாம்./ பயன்படுத்தப்பட்டது. இது பற்றி வடக்கு கிழக்கிலிருந்தே தமிழ்த் தேசிய செயற்பாட்டாளர்கள் இப்பயணத்தின் ஆபத்தை வத்திக்கான பிரதிநிதியூடாக தெளிவுபடுத்தியிருந்தனர்.

தமிழ் இன அழிப்பு உச்சந்தொட்ட முள்ளிவாய்க்காலுக்கும் வருகைதர வேண்டும் என்ற கோரிக்கையும் முன்வைக்கப்பட்டது. முள்ளிவாய்க்காலுக்கான வருகை வரலாற்றில் இடம் பெற்றிருந்தால் அதைத் தமிழ் இன அழிப்பிற்குக் கிடைத்த அங்கீகாரமாக இருக்கும் என்பதை அறிந்த கொழும்பு மைய கத்தோலிக்கத் திருச்சபை, அப்போது அதிகாரத்திலிருந்த மகிந்த குடும்பத்துடன் இணைந்து நிச்சயமாக தடுத்திருக்க வேண்டும் என்று ஊகிப்பதைத் தவிர வேறு முன்னெண்ணம் கொள்ள முடியாது. அதே கொழும்பு மைய திருச்சபைதான் மகிந்தவையும் அவரது பரிவாரங்களையும் திருத்தந்தையை சந்திப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தது என்பதை வரலாறு ஆவணப்படுத்தியுள்ளது.

அப்போதிருந்த மன்னார் ஆயர் இராயப்பு ஜோசப்பின் நெருக்குவார அழைப்பின் பேரிலேயே மடுவிற்கான திருத்தந்தையின் பயணம் அமைந்திருந்ததை மறுக்கவியலாது. திருத்தந்தை அப்போதிருந்த அரசியல் நிலைமையை ஓரளவிற்கு அவரது பட்டறிவிலிருந்து விளங்கிக் கொண்டிருந்தாலும் முழுமையாக விளங்கிக் கொண்டாரா அல்லது அது பற்றிய தெளிவு கொடுக்கப்பட்டதா என்பது தெரியாது. ஆனாலும், புவிசார் அரசியல் சார்ந்தும், திருத்தந்தை கொண்டிருந்த விளிம்புநிலை மைய நம்பிக்கையிலும் மடுப்பயணம் முக்கியம் பெறுகின்றது. மடுப்பயணம் கொழும்புமைய அதிகாரக் குவிப்பை கேள்விக்குட்படுத்தியதோடு விளிம்புநிலை நோக்கி இலங்கைத் திருச்சபை நகர வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தியது. இலங்கைத் திருச்சபை இன ரீதியில் பிளவுபட்டிருப்பது வெள்ளிடைமலை.

மடுவிற்கான பயணம் ஒரு வகையில் ஈழத்தமிழ் மைய திருச்சபையின் எழுச்சிக்கான அவசியத்தை கோடிட்டு அங்கீகரித்துக் கொண்டது என்ற உண்மை வரலாற்றுப் பதிவாகியது. தமிழ்த் தேச விடுதலை நோக்கிலிருந்து ஈழத்தமிழ் திருச்சபை எழுச்சி காண வேண்டும் என்கின்ற வேணவா போரின் பின்னான அரசியல் வெளியில் இன்னும் காத்திரமாக வலியுறுத்தப்பட்டது. நீதியை விடுதலையை மையப்படுத்தி ஈழத்தமிழ்த் திருச்சபை எழுச்சி காணவேண்டும் என்கின்ற கனவோடு திருத்தந்தையின் மடுப்பயணம் நிறைவுற்றிருக்கலாம்.

Ezhil@thaiveedu.com

மனவளக் கலை 'வாழ்க வளத்துடன்'

— நெல்லை ஜெயசிங்

உடல், உள்ளம் இரண்டையும் நேர் திசையில் நெறிப்படுத்தி, அதன் ஊடாக மனித வாழ்வை மேம்படுத்துகின்ற பயிற்சி முறையே மனவளக் கலை எனக் கூறப்படுகிறது. உடல், உள்ளம் இரண்டும் நேர் கோட்டில் ஒன்றிணைந்து பயணிக்கும் போது மட்டுமே, மனித வாழ்வு உயர் நிலையை அடையும். அவ்வாறான ஒரு நிலையை அடையும் போது ஒரு மனிதர் பூரண மனிதருக்குரிய அங்கீகாரத்தைப் பெறுகிறார். அலைபாயும் எண்ணங்களை அமைதிப்படுத்துவதில், மனவளக் கலை வியத்தகு இடத்தைப் பெறுகிறது. அது மனித உறவோடு நெருங்கியது என்பதால், வாழ்வியல் கல்வியாகக் கருதப்படுகிறது.

மனவளக்கலை, மனதை வளப்படுத்தும் எளிதான பயிற்சியாகும். மனதில் தோன்றும் எண்ணங்களை முறைப்படுத்தி மேன்மை அடையச் செய்வதாகும். இப்பயிற்சியினால் எதிர்மறையான எண்ணங்கள் அகற்றப்படுகின்றன. முடிவில் துன்பங்கள் நீங்கி, வாழ்வு மகிழ்வு பெறும் எனக் கூறப்படுகிறது.

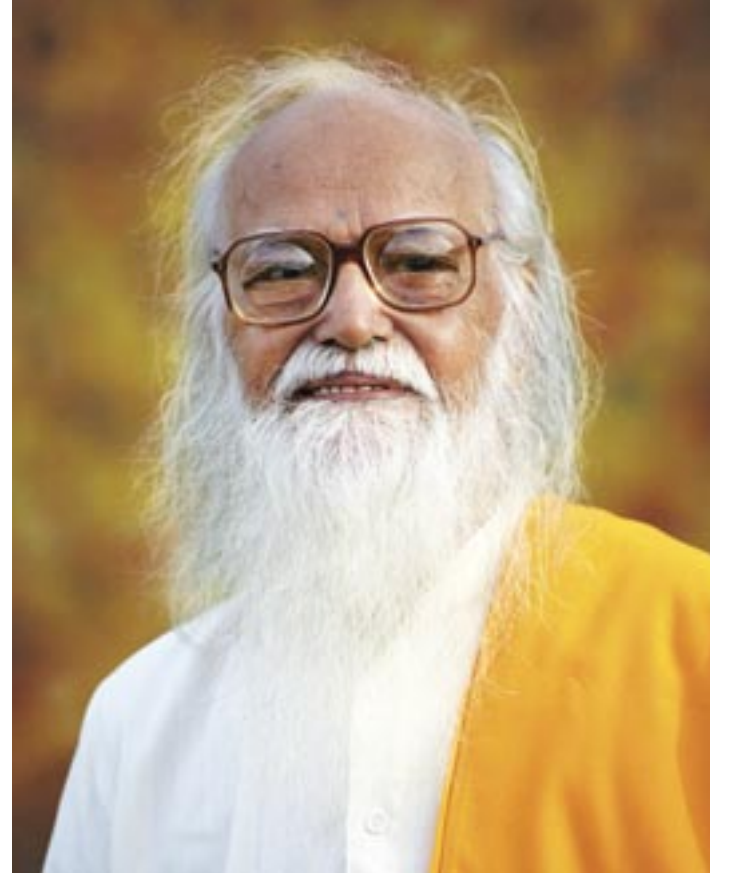
வலிமையான மனவளக் கலையை, வாழ்க்கை முறையோடு இணைந்த ஒன்றாக உலக அளவில் பரப்பி, அதனை நிலைபெறச் செய்ததில் வேதாத்திரி மகரிஷி அவர்களுக்குப் பெரும் பங்கு உண்டு. மனவளக்கலையானது அவரால் மானுட உலகிற்கு வழங்கப்பட்ட அருட் கொடையாகும். தியானம், தத்துவம், உடல், உளப் பயிற்சி ஆகிய ஆராய்ச்சிகளில், வாழ் நாளில் பெரும் பகுதியைக் கழித்து, கடந்த நூற்றாண்டின் குறிப்பிடத்தக்க தத்துவ ஞானியாகத் திகழ்ந்தவர் வேதாத்திரி மகரிஷி ஆவார்.

வேதாத்திரி மகரிஷி:

கடந்த நூற்றாண்டில் தமிழகத்தில் தோன்றிய தலைசிறந்த தத்துவஞானியான வேதாத்திரி மகரிஷி அவர்கள், சித்தர்கள், தாயுமானவர், வள்ளலார், ஆதிசங்கரர், பதஞ்சலி முனிவர் முதலானவர்களின் தத்துவ நெறியில் வந்தவராவார். யோகா எனும் கலையை மிக எளிமையாக்கி, சாதாரண மக்களும் புரிந்து கொள்ளும் வகையில், அறிவியல் விளக்கங்களை அளித்த சிறப்புக்கு உரியவராவார்.

சென்னை நகரத்தில், கூடுவாஞ்சேரிப் பகுதியில், ஏழை நெச

வாளர் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த வரதப்ப முதலியார் - முருகம் மாள் தம்பதியினருக்கு எட்டாவது குழந்தையாக, 1911-ம் வருடம் ஓகஸ்ட் மாதம் 14-ம் நாளில் பிறந்தார் வேதாத்திரி. குடும்ப சூழ்நிலை காரணமாக, அவரால் பாடசாலை சென்று

ஆரம்பக் கல்வியை மட்டுமே கற்க முடிந்தது. ஆரம்பத்தில் பெற்றோருக்கு உதவியாக கைத்தறி நெசவுத் தொழிலை மேற்கொண்ட போதும், அறிவுத் தேடல் என்ற அம்சம் மிக இளமையிலேயே அவரைத் தொற்றிக் கொள்ளத் தொடங்கியது. அவரும் அதனை இறுகப் பற்றிக் கொண்டார். நெசவுத் தொழிலுடன் ஜவுளித் (textile) தொழிலையும் கவனித்து வந்த போது, இயற்கையுடன் இணைந்த மருத்துவ முறைகளையும் கற்றறிந்ததோடு, உளம் மற்றும் தியானம் சார்ந்தவற்றிலும் அதிக ஈடுபாடு கொள்ளலானார். அத்துடன் தனது குடும்ப

வாழ்வாதாரத்துக்காகப் பல்வேறு பணிகளை மேற்கொள்ளவும் அவர் தயங்கவில்லை.

ஐம்பது வயது வரையிலான அவரது பயணம், வணிக உழைப்பு சார்ந்ததாக இருந்த போதும், மனம், உடல் தொடர்பான அறிவியல் தேடலும் இணைந்தே இருந்துள்ளது. அது தொடர்பான நடவடிக்கைகளில் தீவிரமாக ஈடுபட்ட நேரத்தில், குடும்ப உறவுகளை அவர் முறித்துக் கொள்ளவில்லை. அதாவது அவர் முற்றும் துறந்த துறவி, எனத் தன்னை அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. சித்த மரபில் வாழ்ந்த போதும், குடும்ப உறவுகளை உதறாமல் அதற்குரிய கடமைகளை முழுமையாக நிறைவேற்றியே வந்துள்ளார் என்பது கவனிக்கத் தக்கதாகும். இணையரிடம் மிகுந்த அன்பு கொண்டிருந்தார். அவரது வாழ்க்கை அறிவியல் சார்ந்ததாகவும், இயற்கை நியதிக்கு உட்பட்டதாகவும் இருந்தமையால், குடும்ப வாழ்க்கையை துறக்க வேண்டிய அவசியம் அவருக்கு ஏற்படவில்லை. அத்தகையதொரு வேறுபட்ட, தனிப்பட்ட வாழ்க்கை முறையை உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டிய தில்லை என்பதும் அவரது கூற்றாகும். எனவே மனவளக் கலையை மேற்கொள்ள நினைப்பவர்கள், யோகக் கலையைப் பின்பற்றி வருபவர்கள், குடும்ப வாழ்க்கையைத் துறக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பது இதன் மூலம் உலகிற்கு உணர்த்தப்படுகிறது.

யோகா, தியானம் போன்ற அவசியமான வாழ்வியல் கலைகளை, பல்வேறு மகான்களின் தொடர்பிலான வழியில் நன்கு அறிந்து கொள்ளலானார். எதிர் காலத்தில் அவற்றை மக்களிடம் கொண்டு சேர்ப்பதற்கு அவருக்கு அவ்வழிமுறைகள் பெரிதும் உதவிகரமாக இருந்துள்ளன. உடல், உள்ளம் தொடர்பான பயிற்சி, மற்றும் தியானம் போன்றவற்றை மிகவும் இலகுவாகப் புரிந்து கொண்டு, இலகுவாகப் பின்பற்றத்தக்க வகையில் விஞ்ஞான வழிமுறைகளில் மக்களிடம் கொண்டு சேர்த்த வகையில் வேதாத்திரி அவர்கள், மானுட உலகிற்குப் பெரும் பங்காற்றியுள்ளார் என்றே கூற வேண்டும். இவர் கற்பித்த யோகக் கலை என்பது, அனைவரும் அன்றாட வாழ்க்கையில் பின்பற்றக் கூடிய இலகுவான, மனம் மற்றும் உடல் சார்ந்த பயிற்சியாகும். இவரது பல்வேறுபட்ட உடல், உள்ளம் சார்ந்த பயிற்சிகளில், குண்டலினி யோகா, தியானம் எனப்படும் தவம், உடல் உறுப்பு சார்ந்த பயிற்சி, காயகல்ப யோகா போன்ற பயிற்சி முறைகள் அனைத்தும் அறிவியலுடன் தொடர்பானவைகளாகும்.

இவரது வாழ்வியல் வழிமுறைகள், பயிற்சி வகைகள் திடீரென ஓரிரு நாட்களில் உதயமானவை அல்ல. அவரது தேடல் மிக நீண்டது. வேதாத்திரி அவர்கள், உலகின் தோற்றம், இயற்கையின் செயல்பாடு என அனைத்து வகையான அம்சங்களையும் வாழ்க்கையுடன் தொடர்புபடுத்தி மிக ஆழமான ஆய்வுகளை மேற்கொண்டார். அதன் காரணமாக அவர் தான் கற்றறிந்த மனவளக் கலையை, யோகக் கலையை அடுத்துவரும் சந்ததியினருக்கு கற்றுத் தரும் புலமை மிக்க ஆசிரியராக, எழுத்தாளராகப் பரிணமிக்கலானார். சென்ற நூற்றாண்டில் தமிழகத்தில் தோன்றிய தலைசிறந்த தத்துவஞானி எனப் புகழப்படும் மகரிஷி, யோகக் கலையை எளிமையாக்கி, விஞ்ஞான விளக்கங்களை அளித்த பெருமைக்குரியவராவார்.

கடந்த காலங்களில் வாழ்ந்த, பெரும்பாலான சித்தர்களின் ஆற்றல், அறிவுக் களஞ்சியங்கள், மருத்துவ இரகசியங்கள் எழுத்துருவம் பெறாததால், அதன் பயனை பின் வந்த சந்ததியினர் பெற முடியாது போனமை நாமறிந்த ஒன்று. எனவே அது போன்ற ஒரு நிலை ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது என்பதற்காக, வேதாத்திரி மகரிஷி அவர்கள், தனது அறிவார்ந்த ஆய்வுகள் அனைத்தையும் பல்வேறு நூல்களாகப் பதிவிட்டமை குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். நூற்றுக்கணக்கான கவிதைகள், கதைகள், ஏராளமான தத்துவ நூல்கள், தமிழ் மற்றும் ஆங்கில மொழிகளில் வெளியிடலானார். அவற்றில் சில பாடப்புத்தகங்களாகவும் பின்பற்றப்பட்டமை குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

உலக அமைதியின் அவசியம்:

உலக அமைதியை வலியுறுத்தும் வகையில் அவர் 1957-ம் ஆண்டு எழுதிய 'உலக சமாதானம்' என்ற நூல் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அத்துடன் வேதாத்திரியும், வாழ்வியல் விழுமியங்கள், பிரம்மஞான சாரம், நான் யார், ஞானக் களஞ்சியம் போன்ற நூல்கள் அவர் எழுதிய குறிப்பிடத்தக்க நூல்களாகும்.

தனிமனித அமைதி ஊடாக, உலகெங்கும் அமைதி நிலவ வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் உலக சமூக சேவை மையத்தை (WCSC - World Community Service Centre) வேதாத்திரி மகரிஷி அவர்கள் 1958-ம் ஆண்டு நிறுவினார். இது உலக அமைதியை நோக்கிய பயணத்திற்கான அடித்தளமாகும். இது மதசார்பற்ற, அரசியல் சார்பற்ற, அரசியல் நோக்கமற்ற அமைப்பாகும். இதனுடன் 400-க்கு மேற்பட்ட அறக் கட்டளைகள், 2000-இற்கு மேற்பட்ட தியான மையங்கள் இணைக்கப்பட்டுள்ளமை கவனிக்கத்தக்கதாகும். இதன் மூலம் ஒவ்வொரு மனிதரின் வாழ்வு முழுமையாவதற்கும், உலக மக்கள் அனைவரது வாழ்வில் அமைதி நிலவவும், பயிற்சிகள், ஆலோசனைகள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. உலக சமூக சேவை மையத்தை சென்னையில் நிறுவியது மட்டுமல்லாமல், கோயம்புத்தூருக்கு அருகில், ஆழியார் என்ற இயற்கை வளங்கள் நிறைந்த இடத்தில், அறிவுத் திருக்கோயில் என்ற ஒரு பிரம்மாண்டமான யோகா தியான பயிற்சி நிலையத்தையும் நிறுவினார்.

ஆழியாரில் அமைந்துள்ள இந்நிறுவனம், மகரிஷி அவர்களின் நினைவைப் போற்றும் நினைவுச் சின்னமாக மட்டுமல்லாமல், உலகெங்கும் இருந்து அன்றாடம் வருகின்றவர்கள் தங்கி, பல்வேறு உளம், உடல் சார்ந்த பயிற்சிகளை மேற்கொள்ளத் தக்க வசதி வாய்ப்புகள் உள்ள சேவைத் தளமாகவும் விளங்குகிறது. மிகக் குறைந்த கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. புலமை பெற்ற பயிற்சியாளர்களையும் இவ்வமைப்புக் கொண்டிருக்கிறது. நேரில் வந்து பயிற்சி பெற முடியாதவர்களுக்கு, சமூக வலைத்தளங்கள் வாயிலாகப் பயிற்சி அளிக்கும் வசதிகளும் இங்கு இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

1973 ஜனவரி 9 அன்று வேதாத்திரி மகரிஷி அவர்கள் ஐக்கிய நாடுகள் சபையில், உலக சமாதானம் வேண்டுமானால், அதனை அடைய, மனிதர்களின் மனதில் அமைதி வந்தாக வேண்டும், என்பதனை வலியுறுத்தி ஆற்றிய உரை முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒன்றாகும். இயற்கையுடன் இணக்கமாக வாழ்

வதன் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தி வரும், மனித தத்துவ ஞானியான வேதாத்திரி மகரிஷி அவர்கள், மனிதின் தடைகள் முற்றாக அகற்றப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தி, யோகாவுடன் தியானத்தைக் கலந்து, குண்டலினி யோகத்தை இலகுவாக மக்கள் கற்று, நடைமுறை வாழ்க்கையில் பின்பற்ற வேண்டியதன் அவசியத்தையும் இலகுவாக மக்கள் புரியும் படி, எடுத்துரைத்தமை அனைவரது கவனத்தையும் ஈர்த்தது எனலாம்.

உலக அமைதியின் அவசியத்தை வலியுறுத்தும் வேதாத்திரி மகரிஷியின் கோட்பாடுகள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. எல்லாக் காலங்களிலும், உலகில் ஏதாவது ஓரிடத்தில் பகைமை வளர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. பகைமை என்பது, தனிமனித வாழ்வில் இருந்து தொடங்கி, உலக அமைதி இன்மைக்கு வழி வகுப்பதாகக் கருதப்படுகிறது. பல்வேறு அக, புற காரணிகளால் தனி மனித வாழ்வில், அமைதி இல்லாமல் போய்விடுகிறது. பின்னர் குடும்பத்தில் அமைதி இன்மை தலைதூக்கி, சமூகத்திலும் பரவி, இறுதி

யில் நாட்டில் அமைதி இன்மை உருவாகின்றது. எனவே இதற்கு முதற் காரணமாக அமையும் தனிமனித ஒழுக்கம், முக்கியமான ஒன்றாகப் பார்க்கப்படுகிறது. அதில் தடம் புரளும் போது, மனிதரின் மனதில், இருள் குடிகொண்டு விடுகிறது. இறுதியில், மனிதர் தடம் புரளும் நிலை உருவாகிறது. அவ்வாறானவர்கள் பல்கிப் பெருகும் போது உலக அமைதிக்குப் பங்கம் ஏற்படுகிறது எனக் கூறப்படுகிறது.

இன்று உலகத்தில் அமைதியின்மை தலைவிரித்தாடுகிறது. நாடுகளுக்கிடையே வர்த்தகப் பிணக்குகள், ஆயுதப் போருக்கு வழி வகுக்கின்றன. எல்லைத் தகராறுகள் முளைவிடத் தொடங்கியுள்ளன. சட்ட விரோதக் குடியேற்றங்களால், நாடுகளுக்கிடையே பதட்டம் அதிகரித்து வருகிறது. யுத்த மேகங்கள் வட்டமிடத் தொடங்கியுள்ளன. இவ்வாறு உலக மக்களிடையே சகிப்புத்தன்மை மறைந்து, சண்டைக் குணம் மேலோங்கி வருகிறது. இந்நிலையில் இவை அனைத்திற்கும், தீர்வுக்கான வழியாக இருக்க வேண்டியது, உலக அமைதிக் கான முன்னெடுப்பாகும். அதனைத் தனி மனித வாழ்வில் இருந்து தொடங்க வேண்டும் என்பதே வேதாத்திரி அவர்களின் போதனையாகும். இன்று சில நாடுகளின் தனிமனித செயல்பாடு, உலக அமைதிக்கு ஆபத்தாக இருக்கிறது. எனவேதான் வேதாத்திரி அவர்கள் உலக அமைதியின் அவசியத்தைத் தனது உரையாடல் வாயிலாக உலகம் முழுவதும் வெளிப்படுத்தி வரலானார். அதன் தொடர்ச்சியாக அவரால்

பல நாடுகளிலும் தொடங்கப்பட்ட யோகா மையங்கள், தியான நிலையங்கள் அப்பணிகளை அர்ப்பணிப்புடன் செய்துவருகின்றன.

சிறப்பு அம்சங்கள்:

மனவளக்கலையில் ஏராளமான பயிற்சி அம்சங்கள் உள்ள போதும், வேதாத்திரி மகரிஷி அவர்கள் வடிவமைத்த மனவளக் கலையானது, எளியமுறைக் குண்டலினி யோகம் (Simplified Kundalini Yoga - SKY) என அழைக்கப்படுகிறது. அதன் உள்ளடக்கமாக:

- அகத்துவம் (Meditation)
- அகத்தாய்வு (Introspection)
- குணநலப்பேறு (Sublimation)
- முழுமைப் பேறு (Perfection)

என்பன உள்ளதாகக் கூறப்படுகிறது. இவற்றுடன் உடல் உளம் சார்ந்த காயகல்ப பயிற்சியும் மேற்கொள்ளப்படுவது சிறப்பு அம்சமாகக் கருதப்படுகிறது. இப்பயிற்சிகள் அனைத்தும் மனிதரின் உயிர், உடல், உளம் என்பவற்றுடன், ஒன்றுக் கொன்று இணைந்த, பிணைந்த ஒன்றாகும். மேற்குறிப்பிட்ட பயிற்சிகள் மிகவும் ஆழமான தத்துவங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளன.

மனவளக்கலை இன, மத, மொழி வேறுபாடின்றி அனைவரும் அறியத்தக்க பொதுவான கலையாக இருந்து வருகிறது. இதைப் போதிக்கும் அல்லது மக்களிடம் கொண்டு செல்லும் இடமானது 'அறிவுத் திருக்கோயில்' எனப் பெயரிடப்பட்டுள்ளது. ஆன்மீகம் என்ற சொற் பிரயோகம் இருந்த போதும், கடவுள் சிலைகள், படங்கள் இவ்விடங்களில் இடம் பெறுவதில்லை. இஸ்லாமியர்கள், கிறித்தவர்கள் உட்பட அனைத்து மதத்தினரும் வருகை தரும் இடமாக, பயிற்சி பெறும் அமைப்பாக இருந்து வருகிறது.

வேதாத்திரி மகரிஷி அவர்கள், தன்னைக் கடவுள் என்ற இடத்திற்கு நகர்த்தி, தன்னை வழிபடுவதை முற்றாக நிராகரித்துச் செயற்பட்டவர். தன்னை ஒரு சித்தராக, தத்துவ ஞானியாக மட்டுமே வெளிப்படுத்திக் கொண்டார். அதனால் அனைத்து யோகா நிலையங்களும் 'அறிவுத் திருக்கோயில்' என்றே அழைக்கப்படுகின்றன.

மனவளக் கலை, யோகக் கலை கடுமையாக உடலை வருத்தி செய்திடும் பயிற்சியாக இல்லாமல், மிக எளிமையானதாக இருக்கின்றன. ஒவ்வொருவரும் தங்களின் வாழ்விடத்தில் இருந்து கொண்டே, பயிற்சிகளை அன்றாடம் செய்யக்கூடியதாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன.

வயது வேறுபாடின்றி அனைத்து வயதினரும் தமது மனதிற்கு இசைவான பயிற்சிகளை செய்திடலாம். ஆண், பெண் என இருபாலரும் பயிற்சிகளை மேற்கொள்ளலாம். இல்லற வாழ்க்கைக்கு இது இடையூறாக இருப்பதில்லை. மாறாக இது இல்லறத்தை மேம்படுத்துவதாகவே இருக்கிறது.

மனிதரின் உடல் மட்டுமல்லாமல் உள்ளமும் அழுக்கடைகின்

றன. அக, புற காரணிகளால் தனிமனித ஒழுக்கம் சிதைவடைகிறது. எனவே இவை அனைத்திற்கும் தீர்வாக உடல், உள் ளம் ஆகிய இரண்டிற்கும் உரிய பயிற்சி வழிமுறைகள் இக்க லையில் இடம் பெற்றுள்ளன.

உடலாலும் உள்ளத்தாலும் செயற்பாட்டாலும் மனிதர், மனி தத்துடன் வாழ வழிகாட்டுகிறது. இப்பயிற்சியினால் ஒரு தெளிவு ஏற்படுவதுடன், இதன் விளைவாக மனிதர் முழுமை பெறும் நிலை ஏற்படுகிறது.

மனவளக்கலை, யோகா என்பவற்றின் சிறப்புக் காரணமாக சில மருத்துவமனைகள், கல்விச் சாலைகள் போன்ற இடங்க ளிலும் இதன் பயிற்சிகள், ஆலோசனைகள் வழங்கப்படும் நிலை அண்மைக்காலங்களில் உருவாகி உள்ளமை குறிப்பி டத்தக்கது.

தன் வாழ்வின் பெரும்பகுதியைத் தியானம், தத்துவம் போன்ற ஆய்வில் செலவிட்ட வேதாத்திரி மகரிஷி அவர்கள், தான் அறிந்த விடயங்களை மக்களுக்கு வழங்க எண்ணியதன் அடிப்படையில் 'மனவளக் கலை' எனும் வாழ்வியல் கலையை உருவாக்கினார். மனதை அமைதியாகவும், ஆரோக்கியமாக வும், வளமாகவும் வைத்துக்கொள்ள இவரது பயிற்சிகளில், உளம் சார்ந்த பயிற்சி முறைகள், உலக மக்களால் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்று வருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். 'நோயற்ற வாழ்வேகுறைவற்ற செல்வம்' என்ற பழமொழிக்கு அமைய, ஆரோக்கியம் மனித வாழ்வில் மிகவும் இன்றியமை யாதது. அதற்கு உடல் மட்டுமல்ல, மனமும் ஆரோக்கியமாக இருக்க வேண்டும். அதற்கு அமைவாக வடிவமைக்கப்பட் டுள்ள இப்பயிற்சிகள், நோய் தடுப்பு சக்தியையும் அதிக

ரித்து, உடல் நலனையும் மேம்படுத்தி ஆயுளையும் நீடிக்கச் செய்கிறது.

மனவளக்கலை, மற்றும் மகரிஷி அவர்களின் பயிற்சி வழிமு றைகள் மிகவும் ஆழமானதும், பரந்து பட்டதுமாகும். அதன் சிறுதுளிப் பகுதி மட்டுமே, இங்கு இடம்பெற்றுள்ளது. ஆர்வ முள்ளவர்கள் மேலும் இதனை ஆராய்ந்தறிய முன்வரவேண் டும்.

ஆழியாறு என்ற இடத்தில் மகரிஷியால் நிர்மாணிக்கப்பட் டுள்ள பிரமாண்ட 'அறிவுத் திருக்கோயில்' அவரது மறைவிற் குப் பின்னரும், அவர் விட்டுச் சென்ற பணியை அவரது வழி யில் மிகச் சிறப்பாக செய்து வருவதாகக் கூறப்படுகிறது. 'வாழ்க வளமுடன்' எனும் வாசகத்தைத் தாரகமந்திரமாகக் கொண்டு, மக்களுக்குப் போதித்து வந்த, தத்துவ ஞானி வேதாத்திரி மகரிஷி அவர்கள் 2006-ம் ஆண்டு மார்ச் 28 அன்று, இவுலகை விட்டுப் பிரியும் வரை மனித குல வளர்ச் சிக்காக அயராது உழைத்தவராவார். அவரது வழிகாட்டல், மனிதரின் மன அமைதி, மற்றும் உடல் ஆரோக்கியம் உட்பட, அனைத்திற்கும் அடித்தளமாகிறது. எனவே மனதை அமைதி யாகவும் ஆரோக்கியமாகவும் அமைத்துக் கொள்ள அவர் அளித்த பயிற்சி வழிமுறைகள், காலத்தால் அழியாது, என் றும் நிலைத்து நிற்கும் ஒன்றாகும்.

jeysingh@thaiveedu.com

குரு அரவிந்தன் வாசகர் வட்டம் - திறனாய்வுப்போட்டி - 2025

பரிசு பெற்றவர்களின் விவரம்:

முதலாம் பரிசு: சிவகலை சிவப்பிரகாசம், வவுனியா, இலங்கை.

இரண்டாம் பரிசு: சகோதரி அருள் சுனிலா, தேனி, தமிழ்நாடு.

மூன்றாம் பரிசு: மரு.வெ. மாலாபாரதி, ஆரணி, தமிழ்நாடு.

நான்காம் பரிசு: வரதராஜன் ஜூனியர்தேஜ் சீர்காழி, தமிழ்நாடு.

ஐந்தாம் பரிசு: திவானி கந்தசாமி, வவுனியா, இலங்கை.

சீ. கவிதாராணி, பாசறை, இலங்கை.

பாராட்டுப் பரிசுகள்:

சிவநேஸ் ரஞ்சிதா - கெக்கிராவ, இலங்கை.

எஸ். ராமேஸ்வரன் - கொழும்பு -5.

திருமதி பவானி சச்சிதானந்தன் - வத்தளை, இலங்கை.

பி.பி. புஸ்பராஜா, கொழும்பு -1.

சந்திரகௌரி சிவபாலன், ஜெர்மனி.

சிந்துஜா சிவகுமார், அவுஸ்ரேலியா.

த. வேல்முருகன் - ஈரோடு, தமிழ்நாடு.

க. பூமணி - சென்னை, தமிழ்நாடு.

இக்பால் அலி - பரகஹதெனியா, இலங்கை.

விமலாதேவி புகப்பநாதன் - ரொறன்ரோ, கனடா.

தீபரதி குபேந்திரன் - வாணியம்பாடி, தமிழ்நாடு.

பன்னீர்ச்செல்வம் கருப்பையா - கோலாலம்பூர், மலேசியா.

போட்டியின் நடுவர்களாகப் பேராசிரியர் கரு. முத்தயா (தமிழ்நாடு), ஆய்வாளர் வாசுகி நகுலராஜா (கனடா), ஆய்வாளர் டாக்டர் மேரி கியூரி போல் (கனடா), எழுத்தாளர் கே.எஸ் சுதாகர் (அவுஸ்ரேலியா) ஆகியோர் பணியாற்றினார்கள்.

இவர்களுக்கும் பங்குபற்றியவர்களுக்கும் எங்கள் நன்றி உரித்தாகுக.

சுலோச்சனா அருண் (kurufanclub@gmail.com)

செயலாளர், குரு அரவிந்தன் வாசகர் வட்டம்.

எஸ்.எல்.எம். ஹனீபா ஒரு மூத்த படைப்பாளியுடன் ஓர் இளவலின் இலக்கியப் பயணம்

- ஜிஃப்ரி ஹாசன்

அப்போது நான் தரம் 9 அல்லது 10-ல் கற்றுக் கொண்டிருந்தேன். ஓட்டமாவடி பொது நூலகத்தில் 'மக்கத்துச் சால்வை' என்றொரு சிறுகதைத் தொகுதியை இரவல் பெற்று வாசித்த அன்றுதான் எஸ்.எல்.எம். ஹனீபா என்ற எழுத்தாளரை எனக்குள் உள்வாங்கினேன். அத்தொகுப்பிலுள்ள 'மக்கத்துச்சால்வை' என்ற சிறுகதை எனக்குள் ஏதோவொன்றைப் புரட்டுவதை உணர்ந்தேன். அச்சிறுகதையை அப்போது பல தடவைகள் திரும்பத் திரும்ப வாசித்திருக்கிறேன். அந்தக்கதைக்குள் ஒரு சமூக வரலாற்றுக் காட்சியும் கூடவே ரோலான் பார்த் அறிவித்த 'பிரதியின் இன்பமும்' இருந்தது.

ஆனால், நேரடியாக எஸ்.எல்லெத்தைச் சந்திக்க வேண்டும் என்ற ஆவல் அப்போது எனக்குள் வரவில்லை. இந்தக் காலப்பகுதியில் நான் தீவிரமாக எழுதத் தொடங்கிவிட்டேன். சரிநிகரிலும் கவிதைகள் எழுதினேன். அப்போது சரிநிகர் பத்திரிகை ஓட்டமாவடி பிரதான வீதியில் அமைந்திருந்த எஸ்.எல்லெத்தின் 'எழுவான் பண்ணையில்'தான் விற்பனைக்கு வரும். நான் போய் ஒவ்வொரு பிரதியையும் தவறாது வாங்கி வருவேன். அநேகமாக எஸ்.எல்.எம். இல்லாத சந்தர்ப்பங்களில்தான் செல்வேன். ஆனால், எஸ்.எல்.எம். என்னைப் பற்றி பலரிடம் விசாரித்திருந்ததையும் அப்போது அறிந்தேன். எனினும் அவரை நேரடியாக சந்திக்கவிடாது என்னை ஏதோவொன்று தடுத்துக்கொண்டே இருந்தது.

பலரும் என்னை எஸ்.எல்லெத்தை சந்திக்கும்படி சொன்னார்கள். அவரும் என்னை சந்திப்பதற்கு விரும்பி இருந்தார். இந்தத்துறைக்கு புதியவனான என்னை சரியான திசைக்கு அழைத்துச் செல்வதற்கான ஆர்வம் அவருக்குள் எழுந்திருக்க வேண்டும். அப்போது ஈழத்தின் முன்னணி இதழ்கள் மற்றும் புலம்பெயர் இதழ்களில் எழுதி ஒரு சுமாரான கவனத்தை நான் ஈர்த்து இருந்திருக்க வேண்டும்.

அப்போது, கற்குறா, எம்.ஆர். ஸ்ராலின் ஆகியோரை ஆசிரியர்களாகக் கொண்டு பிரான்ஸிலிருந்து 'எக்ஸில்' என்றொரு சஞ்சிகை வந்துகொண்டிருந்தது. அச்சஞ்சிகையில் நான் எழுதிக்கொண்டிருந்தேன்.

2000-ம் ஆண்டு எக்ஸில் இலங்கை முஸ்லிம் சிறப்பிதழ் ஒன்றை வெளியிட்டது. அப்போது நான் O/L படித்துக் கொண்டிருந்தேன். இலங்கை முஸ்லிம்களுக்கெதிரான இனவன்முறைகள் பற்றி அதில் ஒரு கட்டுரை எழுதி இருந்தேன். அந்தக் கட்டுரை எஸ்.எல்லெத்துக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. அக்கட்டுரை வெளிவந்து சில நாட்களின் பின் நான் எஸ்.எல்லெத்துக்கு நேரடியாக அறிமுகமானேன். ஓட்டமாவடி தேசியபாடசாலை அல்லது மீராவோடை அல்ஹிதாயாவாக இருக்க வேண்டும் (எனக்கு சரியாக ஞாபகமில்லை) ஒரு புத்தக வெளியீட்டு நிகழ்வு இடம்பெற்றது. அதில் சி. ஜெயசங்கர், எஸ்.எல்.எம். உட்பட பலர் கலந்து கொண்டிருந்தனர். அப்போது சி. ஜெயசங்கருக்கு என்னை யாரோ அறிமுகப்படுத்தி வைத்தார்கள். அவர் 'உங்களை எஸ்.எல்.எம். சந்திக்க வேண்டும் என்று சொன்னார். அந்தா இருக்கிறார் சந்தியுங்கள்' என்று சொன்னார். நான் எஸ்.எல்லைத்தை ஏற்கனவே கண்டிருந்தாலும் அவர் அன்றுதான் என்னை முதன்முதலாக காண்கிறார்.

நான் பாலைநகர் ஜிஃப்ரி' என்று அவரிடம் என்னை அறிமுகப்படுத்திய போது 'அடே நீதானடா அது' என்று ஒருவித ஆச்சரியத்தோடு விளித்தார். எஸ்.எல்.எம். சுவாரஸ்யமாகவும், இனிமையாகவும் பேசக்கூடியவர். அன்று கூட்டம் ஆரம்பித்து விட்டதால் அதிகம் நாங்கள் பேசிக்கொள்ளவில்லை. ஆனால் கூட்டத்தில் எஸ்.எல்.எம். பேசும்போது எக்ஸிலில் வந்த எனது கட்டுரையைப் பற்றி சபையில் பகிர்ந்து கொண்டார். அது என்னை மிகவும் நெகிழ்வடையச் செய்தது. ஒரு மூத்த எழுத்தாளர் பலர் மத்தியில் என்னைப் பாராட்டிய அந்தத் தருணம் எனக்குள் பல பட்டாம்பூச்சிகள் சிறகடித்த பரவசத்தை உணர்ந்தேன்.

ஒரு நாள் எஸ்.எல்லெத்தை அவரது எழுவான் பண்ணைக்குச் சென்று சந்தித்தேன். மகிழ்ச்சியாக என்னை வரவேற்ற அவர் சுவாரஸ்யமாக இலக்கியம் பற்றிப் பேசினார். குறிப்பாக தமிழ்நாட்டு எழுத்தாளர்கள், சிறு சஞ்சிகைகள் பற்றி அவர் பேசினார் என்று நினைக்கிறேன். இலங்கையில் தமிழ்-முஸ்லிம் அரசியல் குறித்தும் பேசுவார்.

அன்று நான் விடைபெறும்போது எனக்கு இரண்டு புத்தகங்கள் தந்தார். ஏர்னஸ்ட் ஹெமிங்வேயின் 'கிழவனும் கடலும்' மற்றையது ஞாபகமில்லை. ஆனால் அந்நாட்களில் நான் O/L எக்ஸாமுக்கு தயாராகிக் கொண்டிருந்தேன். அதனால் இலக்கிய வாசிப்பை அப்போது குறைக்க வேண்டி இருந்தது. அதனால் புத்தகங்களை வாங்காமல் மறுத்துவிடுவதற்கு நான் விரும்பினேன். இருந்தாலும் முதன் முதலாகத் தருகிறாரே

படம்: K. கிருஷ்ணராஜா

வாங்கிக் கொள்வோம் என்று வாங்கிக் கொண்டேன். எக்ஸாம் முடிந்ததும் வாசிப்பது என்று முடிவு செய்தேன். ஆனால் எக்ஸாம் முடிந்ததும் நான் சமயப்பணி செய்யும் அமைப்பு ஒன்றில் அதன் மாணவர் அமைப்பின் தீவிர செயற்பாட்டாளனாக மாறி இருந்தேன். எக்ஸாம் முடிந்த கையோடு மாதம்பையில் நடைபெற்ற அந்த அமைப்பின் நிகழ்ச்சிகளுக்காகச் சென்று விட்டேன்.

அதனால் எஸ்.எல்லெத்தை சந்திக்கவோ அவரது புத்தகங்களை மீளக் கையளிக்கவோ என்னால் முடியவில்லை. என்னை வந்து சந்திக்கும்படி நிறையப் பேரிடம் தகவல் அனுப்பி இருந்தார். புத்தகங்களை காலதாமதப்படுத்தியதால் நேரில் சென்று அவரைச் சந்திக்க எனக்கு தர்மசங்கடமாக இருந்தது. அதனால் புத்தகங்களை நண்பர் ஒருவரிடம் கொடுத்தனுப்பினேன்.

அதிலிருந்து எஸ்.எல்லெத்தை பல மாதங்களாக சந்திக்க வில்லை. பின்பொரு நாள் அவரது எழுவான் பண்ணைக்குச் சென்று அவரைச் சந்தித்தேன்.

‘ஏன்டா இப்ப வாரியுமில்ல... சந்திக்கிறியுமில்ல’ என்று கேட்டார். ‘உங்க வீடு தெரியா ஹாஜியார்’ என்றேன். அதைக் கேட்ட எஸ்.எல்.எம். ஆச்சரியத்தில் தன் வாயில் கைகளை வைத்துக் கொண்டு, ‘இன்னாலில்லாஹி வஇன்னா இலைஹி ராஜிஊன்... (அந்த வாசகத்தை முஸ்லிம்கள் மரணச்செய்தி ஒன்றைக் கேட்கும் போதே சொல்லுகின்றனர்). என்ன..? என்ட ஊடு தெரியாதா...? ஓட்டமாவடி மூனாம் வார்ட்டுக்க வந்து மாட்டுக்கு ஊசி போர்ர அனிவாட ஊடுதுன்டா எல்லாருங் காட்டுவானுகளடா...’ என்றார். அவர் தொழிலால் ஒரு விவசாயப் போதனாசிரியராக இருந்தார் என நினைக்கிறேன். எஸ்.எல்லெத்தின் கதைகள் மட்டுமல்ல அவரது பேச்சே இப்படித் தான் சுவாரஸ்யமானது.

பின்னர், அவரது வீட்டுக்குச் சென்று அவரை அடிக்கடி சந்திப்பேன். வீட்டிலுள்ளவர்களுக்கும் என்னை அறிமுகம் செய்து வைத்தார். எனது எழுத்துக்களில் அப்போது அவர் நல்ல நம்பிக்கை வைத்திருந்ததை அவரது பேச்சுகளிலிருந்து நான் புரிந்து கொண்டேன். அவரது வீட்டில் ஏராளம் புத்தகங்கள் இருக்கும். புத்தகங்கள் மத்தியில்தான் அவர் குடியிருப்பார். தமிழகத்திலிருந்து வெளிவரும் அநேகமான இலக்கிய சஞ்சிகைகள் அவரது மேசையில் இருக்கும்.

அந்நாட்களில் நான் எஸ்.எல்லெத்தை அவரது எழுவான் பண்ணைக்குச் சென்று சந்திப்பேன். கடையின் வியாபாரச் செயற்பாடுகளுக்கு மத்தியிலும் என்னை உட்கார வைத்து சாவகாசமாகப் பேசிக்கொண்டிருப்பார். அப்போது எஸ்.எல்.லெத்துடன் பேசிக் கொண்டிருப்பது மிகவும் குளுகுளுப்பாக இருக்கும். இலக்கியச்சுவையில் திளைத்துக் கிடந்த நாட்கள் அவை. அந்நாட்களில் இலக்கியம் பேசுவது, அதுவும் எஸ்.எல்.எம். ஹனீபா, ஏ.பீ.எம். இதரீஸ் போன்றவர்களுடன் பேசுவது மிகவும் இன்பமூட்டக்கூடியது. எஸ்.எல்.எம். இலக்கியம் மற்றும் அரசியல் குறித்து அப்போது கதைத்தது இப்போதும் என் காதுகளில் ஒலித்துக் கொண்டிருப்பது போலுள்ளது.

எனக்கு இன்னும் நன்றாக ஞாபகமிருக்கிறது. ஒருமுறை நான் அவரிடம் சொன்னேன் ‘1980-களுக்குப் பின் ஈழத்தில் சிறந்த ஒரு நாவலுக்கான களம் விரிகிற போதிலும் அத்தகைய தொரு நாவல் இன்னும் வெளிவரவில்லை என்று சுந்தரராம சாமி சொல்கிறாரே’ என்றேன். அதற்கு எஸ்.எல்.எம். வேடிக் கையாக ‘சரிதானே 80-களுக்குப் பிறகு நான் எழுதவில்லையே’ என்றார்.

எஸ்.எல்.எம். அப்படி வேடிக்கையாகச் சொன்னாரா அல்லது தனது ஆற்றல் மீது அவ்வளவு நம்பிக்கை கொண்டிருந்தாரா என பின்னாட்களில் நான் சிந்தித்துப் பார்த்ததுண்டு.

படம்: K. கிருஷ்ணராஜா

அந்நாட்களில் எஸ்.எல்.எம் கலந்துகொள்ளும் இலக்கிய நிகழ்வுகளுக்கு அவரது சுவாரஸ்யமான பேச்சைக் கேட்பதற்காகவே நான் செல்வதுண்டு. முறைசார் பேச்சுப்பாணியை நிராகரித்த ஒருவரை சீரியஸ் தன்மையற்ற முறைசாராப் பேச்சுப் பாணியாக அது இருந்தாலும் ஒருவரை சுவாரஸ்யமும், மண்வாசனையும், ஒரு கதைசொல்லல் பாணியும் அதற்குள் இருக்கும். சீரியஸ் உரையாளர்களால் நமக்குள் கிளர்த்தப்படும் ஒருவரை இறுக்க உணர்வை எஸ்.எல்லெத்தின் பேச்சுகள் தளர்த்தக் கூடியவை.

அவரது கதைகளைப் படிக்கும்போது எஸ்.எல்.எம். ஒரு மரபுசார் நவீனத்துவப் (Traditional-modernist) படைப்பாளியாகவே எனக்கு காட்சி தருகிறார். கதைகூறலில் புதிய சிந்தனைகளின் தாக்கத்தினால் இலக்கிய எழுத்துகள் அடைந்த மாற்றங்களை எஸ்.எல்.எம். ஏற்றுக்கொள்ளும் ஒருவராக எனக்குத் தென்படவில்லை.

எனது வாசிப்புலகம் விசாலித்தபோது அந்நாட்களில் பின்-நவீனத்துவ எழுத்துக்களில் மீது எனக்கு ஈடுபாடு ஏற்பட்டது. கதை எடுத்துரைப்பு முறையில் ஒரு சிறு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி அப்போது 'மே புதுன்கே தேசய' என்றொரு சிறுகதையை எழுதினேன். அது மீள்பார்வைப் பத்திரிகையில் வெளிவந்தது. அந்தக் கதையை வாசித்திருந்த எஸ்.எல்.எம். ஓட்டமாவடி பாலத்தருகில் என்னை எதேச்சையாகச் சந்தித்து அக்கதை குறித்து எதிர்மறையாகப் பேசினார். அந்தக் கதையின் உள்ளடக்கம் அவரை வெகுவாகக் கவர்ந்திருந்தாலும் கதை சொல்லும்முறை அவருக்குப் பிடித்திருக்கவில்லை.

இந்தச் சம்பவம் எஸ்.எல்.எம். நவீனத்துவக் கதை சொல்லல் முறையிலிருந்து கொஞ்சமும் இறங்கி வரக்கூடியவரல்ல என்றொரு கருத்தை எனக்குள் உருவாக்கியது.

அவர் பின்னரும் சில சிறுகதைகளை எழுதிய போதும் அவரது வழமையான கதை சொல்லும் பாணியையே அவையும் ஒத்திருந்தன. புதிய பரிசோதனை முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவோ ஏற்றுக் கொள்ளவோ அவர் தயாரில்லை என்பதை நான் புரிந்துகொண்டேன். இலக்கிய எழுத்துகளில் புதிய கோணங்களை ஏற்படுத்துவதை அவரது தலைமுறையினரால் யோசித்துப் பார்க்கவே முடியாது என்பதை ஏனோ என்னால் அப்போது புரிந்து கொள்ள முடிந்திருக்கவில்லை. இந்தப்புள்ளியிலிருந்து எங்களுக்குள் முன்பிருந்த நெருக்கம் குறைந்து கொண்டு வந்தது என்று நினைக்கிறேன்.

ஒரு முறை காகம் பதிப்பகமும் நண்பர்களும் இணைந்து ஓட்டமாவடி ஐம்மிய்யதுல் உலமா கட்டடத்தில் 'எஸ்.எல்.எம். ஹனீபா சிறுகதைகள்: ஓர் அறிகைசார் ஒன்றுகூடலை' ஏற்பாடு செய்திருந்தது. அதில் அவரது சிறுகதைகள் குறித்த மதிப்புரை ஒன்றை நான் நிகழ்த்தினேன். இதற்காக அவரது முழுச்சிறுகதைகளையும் மீள்வாசிப்புச் செய்து அவை குறித்த ஒரு கருத்துநிலையை நான் உருவாக்கிக் கொண்டேன். அதையே அந்த ஒன்றுகூடலிலும் முன்வைத்தேன். அதில் இடையிடையே எஸ்.எல்.எம். உள்ளுழைந்து பேசுவவராகவும் கேள்வி எழுப்புவவராகவும் இருந்தார்.

அவரது இலக்கிய வாழ்க்கையின் ஒரே சாதனையான 'மக்கத்துச் சால்வை' சிறுகதைத் தொகுப்பிலிருந்த கதைகளையும் அதன் பின்னரும் அவர் எழுதிய சில கதைகளையும் சேர்த்து 'அவளும் ஒரு பாற்கடல்' என்றொரு சிறுகதைத் தொகுப்பை காலச்சுவடு பதிப்பக வெளியீடாகக் கொண்டு வந்தார். அதில் ஒரு பிரதியை எனக்குத் தந்ததை எனக்கு இப்போது உவகையுடன் நினைவுகூர முடிகிறது.

அவரது இலக்கியப் பயணம் நீண்டதாக இருந்தாலும் அவர் மிகக் குறைவாகவே எழுதினார் என்பதே அவர் பற்றிய என் மனச்சித்திரமாக இருக்கிறது. கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின், குறிப்பாக ஓட்டமாவடி முஸ்லிம்களின் மண்வாசனை மொழியை படைப்புகளில் வெளிப்படுத்திய படைப்பாளிகளில் அவர்தான் அசலாகப் பிரயோகிக்கும் ஆற்றலுடைய படைப்பாளியாக இருந்தார். கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் வழக்காறுகள், மரபார்ந்த வாழ்வியல் கோலங்கள், பண்பாட்டு அசைவுகளை கிராமியச் சுவை குன்றாத மொழியில் அவரால் பல சிறப்பான கதைகளை எழுத முடிந்தது. அந்த ஒரு தொகுப்பின் மூலமே அவரது இலக்கிய இடம் ஆழமான சுவடாகப் பதிந்திருக்கிறது. இலக்கியப் படைப்புகளுக்கு வெளியே இலக்கிய ஆளுமைகளுடன் நெருக்கமான தொடர்புகளைப் பேணக்கூடிய ஒருவராகவும் அவர் இருந்தார். அந்த நட்பும் அவரது இலக்கியச் செல்வாக்கில் மிகப்பெரிய பங்கை வகிக்கிறது என்றே நான் நினைக்கிறேன்.

jiffy.hassan@thaiveedu.com

கா.பொ அவர்கள் நல்லை ஆறுமுகநா வலர் மீதும் பெருமதிப்புக் கொண்டிருந்தார். அவரது தமிழ் மற்றும் சமயப் பணிகளைத் தமிழகத்து மக்களும் அறிய வேண்டும் என்னும் நோக்குடன், அவரது நினைவு நாளை விழாவாகக் கொண்டாட, சென்னை சைவசித்தாந்தப் பெரு மன்றத்தில் ஓர் அறக்கட்டளையை நிறுவினார்.

தவத்திரு தனிநாயகம் அடிகளார் 1963-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் கோலாலம் பூரில் தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றத்தினை நிறுவிய போது, கா.பொ அவர்கள் பக்கபலமாக நின்று செயற்பட்டார். 1966-1987 காலப்பகுதியில் ஆறு தமிழ் ஆராய்ச்சி மகா நாடுகள் நடத்தப்பட்டன. 1974-ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற தமிழ் ஆராய்ச்சி மகாநாட்டின் துன்பியல் நிகழ்வுகளை, 'நினைவுத் திரையில்' என்னும் தனது சுயசரிதை நூலில் பதிவு செய்துள்ளார்.

இக்காலப் பகுதியில் தமிழ் மொழியின் மேம்பாட்டுக்காகத் தனது பதவியை உச்ச அளவில் பயன்படுத்தினார். திணைக்களம், படிவம், பணிப்பாளர், பணிப்புரை போன்ற பல தமிழ்ச் சொற்களை அறிமுகம் செய்தார். கணிதம், புவியியல், இயற்பியல், வேதியல், வரலாறு போன்ற பாடங்களுக்கு, கலைச் சொற்தொகுதிகள் வெளிவரப் பெரும் பங்காற்றினார். பின்னர் மலேசியப் பல்கலைக்கழகத்தில், இந்தியத் துறைத் தலைமைப் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்த, தனிநாயக அடிகளாரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க அங்கு சென்று, இந்தியத் துறைப் பீடத்தில் விரிவுரையாளராகப் பதவி ஏற்றார்.

கா.பொ இரத்தினம் அவர்கள் வேலணை அமெரிக்க மிசன் பாடசாலையில் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்த போதே, அவரது தமிழ் இலக்கியப் பணிகளும் சமூகத் தொண்டும் ஆரம்பமாகின. அவை தமிழ் ஆய்வு மன்றங்களாகவும், தமிழ் ஆராய்ச்சி மகாநாடுகளாகவும் விரிந்து பரந்தன. சமூக ஏற்றத் தாழ்வுகள், தீண்டாமை, போன்ற சமூகச் சீர்கேடுகளை அடியோடு வெறுத்த கா.பொ திருக்குறள் மூலமே சமூகத்தில் சமத்துவத்தை ஏற்படுத்த முடியும் என நம்பிக்கை கொண்டு, 1952-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் கொழும்பில், 'தமிழ் மறைக் கழகம்' என்ற அமைப்பை ஆரம்பித்தார்.

திருக்குறளையும் அதன் உரைகளையும் அச்சிட்டு, சாதாரண மக்களும் வாங்கும் வகையில், மலிவு விலையில் விற்றல், திருக்குறள் மகாநாடுகளை நடத்துதல், திருக்குறள் வகுப்புகளை நடத்துதல், திருக்குறள் மனனப்போட்டி, பேச்சுப் போட்டி, ஆய்வுக் கட்டுரைப் போட்டி என்பவற்றை நடத்துதல், இளையோர் திருக்குறளில் ஆர்வம் கொள்ளும் வகையில் தேர்வுகளை நடத்துதல், பரிசில்கள் வழங்குதல், போன்ற பணிகளை அக்கழகம் மேற்கொண்டது. 1953-ஆம் ஆண்டு முதல் 1983-ஆம் ஆண்டு வரை 24 திருக்குறள் மகாநாடுகளை அது நடத்தியது. 1992-ஆம் ஆண்டு 25-ஆவது மகாநாடும், 1993-ஆம் ஆண்டு 26-ஆவது மகாநாடும் தமிழகத்தில் அறிஞர்களின் பங்கேற்போடு சிறப்பாக நடைபெற்றன.

மலேசியப் பல்கலைக்கழகப் பணிகளின் பின்னர் 1964-ஆம் ஆண்டு இலங்கை திரும்பிய கா.பொ அரசியலில் ஈடுபடத் தீர்மானித்து, தமிழரசுக் கட்சியில் இணைந்து கொண்டார். மாதம் இருமுறை கட்சி வெளியிடும் 'விடுதலைப் பரணி' இதழின் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். 1965-ஆம் ஆண்டு, பொதுத்தேர்தலில் தமிழரசுக்கட்சி சார்பில் கிளிநொச்சித் தொகுதியில் போட்டியிட்டு வெற்றிபெற்றுப் பாராளுமன்றம் சென்றார். பின்னர் 1970-ஆம் ஆண்டும், 1977-ஆம் ஆண்டும் ஊர்காவற்றுறைத் தொகுதியில், முறையே தமிழரசுக்கட்சி சார்பிலும், தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி சார்பிலும் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்றார். பதினெட்டு ஆண்டுகள் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகப் பணியாற்றிய கா.பொ. அவர்கள் 1983-ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் இருபத்தைந்தாம் திகதி தனது இறுதி உரையை நிகழ்த்தினார். பின்னர் தமிழகத்துக்கு புலம்பெயர்ந்த இவர், அங்கு, இலங்கை அரசின் அடக்குமுறை ஆட்சிக்கு எதிரான போராட்டங்களில் கலந்து கொண்டார். தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி, சிங்கள அரசின் தமிழ் இன அழிப்பைக் கண்டித்து, 25-02-1987-இல் சென்னை மெரினாக் கடற்கரையில் மேற்கொண்ட உண்ணாவிரத நிகழ்வே கா.பொ அவர்களின் இறுதி அரசியல் நிகழ்வாக அமைந்தது.

அரசியலில் இருந்து ஓய்வுபெற்ற கா.பொ தமிழ் அறிஞர்களுடனும் தமிழ் அமைப்புகளுடனும் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தியதோடு தமிழ்ப் பணிகளில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். இவர் அரசியல், தமிழ் மொழி, தமிழ் இலக்கியம், கல்வி, சுயசரிதை போன்ற துறைகளில் இருபதுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளார். 'அடிமைச் சாசனம், இலக்கியம் கற்பித்தல், இலங்கையில் இன்பத்தமிழ், உலகத்துக்கு ஒன்று, உரை வண்ணம், கல்வியும் தமிழகமும், காவிய மணம், கற்பக மலர், தடுப்புக் காவலில் பத்து நாட்கள், தமிழ் ஈழப் போராட்டம், தமிழ் உணர்ச்சி, தமிழ் மறைவிருந்து, தனி ஆட்சி, தொல் இலங்கையில் தமிழர், நூற்றாண்டுகளில் தமிழ், பச்சை மண்ணும் சுட்டமண்ணும், மனப்பால், யாஅம் இரப்பவை, வள்ளுவரைக் கேளுங்கள், நினைவுத் திரைகள்', என்பன அவற்றுள் குறிப்பி

டத்தக்கனவாகும். இவர் எழுதிய கவிதை நூல்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக 'அன்புச் சோலை, இமயத்து உச்சியில்', என்பன விளங்குகின்றன. 'தமிழ் மறைக் கட்டுரைகள், திருவள்ளுவர் திருநாள் மலர், நாவலர் நினைவு மலர், பேரம்பலப் புலவர் நினைவுமலர்', ஆகியவற்றின் தொகுப்பாசிரியராகவும் பணியாற்றியுள்ளார்.

தமிழ் மொழியில் அளவிலாப் பற்றுக் கொண்ட கா.பொ பல ஆண்டுகள் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் துணைத் தலைவராகவும், 1958-1959 காலப் பகுதியில் அதன் தலைவராகவும், 1973-1981 காலப்பகுதியில் காப்பாளராகவும் பணியாற்றினார். 1960 -ஆம் ஆண்டளவில் தமிழ்ச் சங்கத்தால் வெளியிடப்பட்ட 'முருகு' என்ற இலக்கிய வெளியீட்டின் ஆசிரியராகவும் செயற்பட்டுள்ளார்.

கா.பொ அவர்களின் தமிழ்ப் பணியினைப் பாராட்டி பல்வேறு தமிழ் அமைப்புகள் பட்டங்களையும் விருதுகளையும் வழங்கி, கௌரவித்துள்ளன. 1960-ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற திருக்குறள் மகாநாட்டில் 'திருக்குறள் செல்வர்', என்ற பட்டமும், 1992-ஆம் ஆண்டு உலகத் திருக்குறள் உயராய்வு மையம் 'குறள் ஆய்வுச் செம்மல்' என்ற பட்டத்தையும், தமிழ் கா.சு நினைவு இலக்கியக் குழு 'குறள் நெறிச் செம்மல்' என்னும் பட்டத்தையும் வழங்கிக் கௌரவித்தன. குற்றக்குடி அடிகளார் 'திருக்குறள் காவலர்', என்னும் பட்டத்தையும், டாக்டர் வ.சு.ப. மாணிக்கனார் 'தமிழ் மறைக் காவலர்' என்னும் பட்டத்தையும், தமிழக முன்னாள் நிதியமைச்சர் டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் 'திருக்குறள் செம்மல்' என்னும்

பட்டத்தையும் வழங்கிப் பாராட்டினர். 1996-ஆம் ஆண்டு தமிழக அரசு 'திரு வி.க விருது' வழங்கிப் பொன்னாடை போர்த்தி, பொற்கிழியும் தகவரைப் பட்டயமும் வழங்கிப் பெருமை கொண்டது. தமிழகத்தில் மேலும் பல தமிழ் அமைப்புகள் பல்வேறு விருதுகளை வழங்கிச் சிறப்பித்தன.

ஏறக்குறைய இருபது ஆண்டுகள் தமிழகத்தில் தமிழ்ப் பணியாற்றியும் விருதுகளைப் பெற்றும் வாழ்ந்து வந்த கா.பொ 2003 -ஆம் ஆண்டு இலங்கை திரும்பி, கொழும்பிலே வெள்ளவத்தையில் வாழ்ந்து வந்தார். ஈழத்தமிழ் சமூகத்தின் விடிவுக்காக அரசியல் ஊடாகப் பயணித்த அவர், தமிழ் மொழியின் மேம்பாட்டுக்காக நூலாசிரியராக, ஆய்வாளராக, சொற்பொழிவாளராக, பத்திரிகை ஆசிரியராக, தனது வாழ்வை அர்ப்பணித்து, 2010-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 20-ஆம் திகதி தனது 96-வது வயதில் கொழும்பில் அமரத்துவம் அடைந்தார். திருக்குறளை வாழ்வியலாகக் கொள்வதன் மூலமே, ஏற்றத் தாழ்வு அற்ற ஒரு சமுதாயத்தை உருவாக்க முடியும் என ஆழமாக நம்பிக்கை கொண்ட கா.பொ இரத்தினம் அவர்களது வாழ்க்கை வரலாற்றை எதிர்காலச் சந்ததியினர் அறிய வேண்டியது அவசியமாகும்.

vivekananthan.v@thaiveedu.com

மனோவின்
'கிரவுஞ்சி'
நூல் அறிமுகம்

கதைகளை முன்வைத்து
உரையாடல்

11. 05. 2025
ஞாயிறு பிற்பகல் 3.30 மணி

கலைத்தூது அழகியல் கல்லூரி
128, டேவிர் வீதி, யாழ்ப்பாணம்

நூல் அறிமுகம்
சி. விமலன்
இ. இராஜேஸ்கண்ணன்

நூலாசிரியர்
மனோ
சின்னத்துரை
அவர்களும்
உரையாடலில்
பங்கேற்கிறார்.

உரையாடலில் பங்கேற்க உங்களையும்
அன்புடன் அழைக்கிறோம்.

தொடர்புகளுக்கு : கி.எம்.சி 077 669 2657 வடகோவை வரதராஜன் 077 314 0351 சி. ரமேஷ் 077 252 7849 சந்தியா 077 729 4287

- மு. நீத்தியானந்தன் -

யாழ்ப்பாணத்திற்கு 200 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட உயர் கல்விப் பாரம்பரியம் உண்டு. 1823-ல் வட்டுக்கோட்டையில் அமெரிக்கன் சிலோன் மிஷனல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட Batticotta Seminary தன்னிகரற்ற உயர்கல்விப்பீடமாகத் திகழ்ந்தது. ஐரோப்பாவில் உள்ள பல்கலைக்கழகங்கள் எவற்றிற்கும் குறைவில்லாத தரத்தைக் கொண்டது என்று அப்போதைய குடியேற்ற நாட்டுச் செயலாளரான எமர்சன் டெனன்ட் (Emer-

பெற்றது; உயர்ந்தது. இதே கல்விப்பீடத்தில், 103 ஆண்டுக ளின்பின், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் அமைய நேர்ந் தது, ஓர் உயர் கல்விப்பாரம்பரியத்தின் தொடர்ச்சி போன்ற மைந்தது.

கிறிஸ்தவ மிஷனரிகள் நடத்தும் கல்வி நிலையங்களுக்கு நிகராக சைவசமயச் சிறார்களுக்குச் சிறந்த கல்விச்சாலை வேண்டும் என்று 1920-ல் கீரிமலையில் நடைபெற்ற இந்து இளைஞர்களின் ஆண்டு விழாவில் விடுக்கப்பட்ட வேண்டு கோளுக்கிணங்க, சேர். பொன்னம்பலம் இராமநாதன் அவர் கள், யாழ்ப்பாணத்தின் புறநகர்ப் பகுதியில், அமைதியான சூழலில் அமைந்த திருநெல்வேலியில் 25 ஏக்கர் காணியை வாங்கி, தனது இலட்சியக் கல்விக்கோபுரத்தை நிர்மாணித் தார். கொழும்பில் அமைந்திருந்த ஆங்கிலேயக் கட்டட நிறு வனத்திடம் கல்லூரியைக் கட்டும் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட் டது. உன்னத இலட்சியத்துடன், எடுத்த பணியை சீராக நிறை வேற்றும் திறமையுடன் நிறைவுற்ற பெரும் கல்வி ஆலயம் இது. முதலாம் உலகப் போரினையடுத்து கட்டடங்களுக்கான கட்டுமானப்பொருட்கள், உபகரணங்களுக்கான செலவு வான ளவாக உயர்ந்து சென்றிருந்த நேரத்தில், கட்டடப் பணியில் எந்தத் தொய்வும் இல்லாமல் துரிதகதியில் பணி நடந்து முடிந்தது.

க. கைலாசபதி

son Tennent) இக்கல்விக்கூடத்தைப் பாராட்டியிருக்கிறார். 32 ஆண்டுகளுக்குப்பின், அமெரிக்க மிஷன்களின் நோக்கம் மதம் பரப்புவதே தவிர, கல்விப்போதனையில் ஈடுபடுவதல்ல என்று இக்கல்விக்கூடம் 1855-ல் மூடப்பட்டது. ஆனால், பதி னாறு ஆண்டுகளுக்குப்பின், 1871-ம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி என்ற பெயரில் மீண்டும் அக்கல்விக்கூடம் உயிர்

பிரமாண்டமான கட்டடங்கள், பரந்த விளையாட்டு மைதானம், அகன்ற நடைபாதை, தென்றல் தவழும் புல்வெளி, பரமேஸ் வர ஆலயம் என்று பரமேஸ்வராக் கல்லூரி தனிப்பெரும் கல் லூரியாக நிலைபெற்றது. பர்மா தேக்குகளால் சமைக்கப்பட்ட பரமேஸ்வராக் கல்லூரியைப் பார்வையிட்ட இந்தியப் பெருங் கல்விமானாகிய வி.எஸ். ஸ்ரீநிவாசசாஸ்திரி அவர்கள், 'பொன் னம்பலம் இராமநாதன் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியைத் தங்கத் தால் இழைத்திருக்கிறார்' என்று வியந்துபோய்ப் பாராட்டியி ருக்கிறார்.

கொக்குவில் ரயில் நிலையத்திலிருந்து நல்ல நிலவொளியில் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியைப் பார்த்தால், அப்பெருங் கட்டடத் தின் மகோன்னதம் புரியும்.

இந்தப் பரமேஸ்வராக் கல்லூரி, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழ கமாக உருமாற்றம் பெற்றமை, பொன்னம்பலம் இராமநாத னின் இலட்சியக் கனவு முழுமையுற்றமைக்குச் சான்றுகூறி நிற்கிறது. ஐம்பதுகளில் தென்னிலங்கையில் பல்கலைக்கழ

கங்கள் பற்றியும், தமிழ் மாணவர்கள் அனுமதி பற்றியும் சிங்களக் கல்விமான்களின் மத்தியில் உருவான கருத்துகள் இன பாரபட்சம் கொண்டவையாக அமைந்தன.

இலங்கையின் நீதியரசர் ஆர்தர் விஜேவர்தன (Arthur Wijewardena) பல்கலைக்கழகத்திற்கு அனுமதிக்கப்படும் ஒவ்வொரு தமிழ் மாணவருக்கும் ஆறு சிங்கள மாணவர்கள் அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என்று 1956-ல் அறிக்கையிட்டார். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகமும் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகமும் சிங்களப் பல்கலைக்கழகங்களாக மாற்றப்படவேண்டும் என்றும் காலியில் மற்றுமொரு சிங்களப் பல்கலைக்கழகம் அமைக்கப்படவேண்டும் என்றும், யாழ்ப்பாணத்தில் அல்லது மட்டக் களப்பில் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றினை அமைக்கலாம் என்றும் நீதியரசர் 'நல்லாலோசனை' வழங்கினார்.

இனிமேல் இலங்கையில் தேசியப் பல்கலைக்கழகம் செயற்படுவது சாத்தியமில்லை என்றும், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் தமிழ் பேசும் மாணவர்கள் சுயமரியாதையோடு வளர்வதை ஊக்கப்படுத்துவதாயில்லை என்றும் வேண்டத்தகாத ஓர் இனக் குழுமமாக தமிழ் மாணவர்கள் அங்கு நடத்தப்படுவார்கள் என்றும் தமிழ்க் கல்விமான்கள் சிந்திக்கலாயினர்.

சுதந்திரத்திற்குப்பின்னர், தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம் தேவை என்ற பேரியக்கம் எழுச்சி கண்டது. 'தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக இயக்கம்' பேராசிரியர் ஆ.வி. மயில்வாகனம் தலைமையில் 1956-ம் ஆண்டு ஜூன் 6-ம் திகதி ஆரம்பிக்கப்பட்டு, அறுபது கல்விமான்களின் கையொப்பத்தோடு, 'இலங்கைவாழ் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு ஒரு பல்கலைக்கழகம் - இயக்கம் ஆரம்பித்த வரலாறு' என்ற தலைப்பில் ஓர் அறிக்கையையும் வெளியிட்டது. பேராசிரியர் ஏ. சின்னத்தம்பி, தனிநாயகம் அடிகள், பேராசிரியர் சி.ஜே. எலியேசர், சேர் வைத்திலிங்கம் துரைச்சாமி போன்ற கல்விமான்கள் இந்த இயக்கத்தின் பின்னணியில் இயங்கினர்.

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றை அரசாங்கம் நிறுவ வேண்டும் என்று பேராசிரியர் ஆ. வி. மயில்வாகனம் தலைமையிலான தூதுக் குழுவினர் பிரதமர் எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்காவை 1957-ம் ஆண்டு தைப்பொங்கல் தினத்தன்று சந்தித்து பேச்சுவார்த்தை நடத்தியபோது, அது சாத்தியமற்றது என்று பிரதமர் அழுத்தந்திருத்தமாக அக்கோரிக்கையை

நிராகரித்து விட்டார்.

'இந்த நாட்டில் சுமார் 25 லட்சம் தமிழ் பேசும் மக்கள் வாழ்கிறார்கள் என்றும் அவர்களுடைய மொழி, கலை, கலாசாரம் ஆகியவற்றை வளர்ப்பதற்காக ஒரு தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் அவசியம்' என்று தமிழ்த் தரப்புக் குழுவினர் வலியுறுத்தினர்.

இதற்குப் பதில் அளித்த திரு பண்டாரநாயக்கா, 'இந்த நாட்டில் ஒன்பது லட்சம் தமிழ் மக்கள்தான் வாழ்கிறார்கள். அதிலும் யாழ்ப்பாணத்தில் வாழும் ஆறு லட்சம் பேருக்காக அரசாங்கம் ஒரு தனிப்பல்கலைக்கழகத்தை நடத்த முடியாது. 'தமிழ் பேசும் மக்கள்' என்று முஸ்லிம்களையும் சேர்த்துக் கொண்டு பேச உங்களுக்கு உரிமை கிடையாது. இலங்கையில் வாழும் முஸ்லிம் மக்கள் சிங்கள மொழியைத் தம் சொந்த மொழியாக ஏற்றுக்கொண்டு விட்டார்கள். கிழக்கு மாகாணத்திலுள்ள முஸ்லிம் மக்களும் தமிழ் மக்களும் கூட இந்த நிலைக்கு வந்துவிட்டார்கள். மலைநாட்டுத் தமிழர்கள் பிரஜாவுரிமை அற்றவர்கள். பிரஜைகள் அல்லாதவர்கள். பிரஜைகள் அல்லாதவர்களுக்காக அரசாங்கம் செலவினங்களை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது' என்று தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகக் கோரிக்கையை முற்றாக நிராகரித்து விட்டார்.

1958-ம் ஆண்டு ஆளுநர் ஓலிவர் குணதிலக, ஜோசப் நீதம் (Joseph Needham) தலைமையில் 'இலங்கைப் பல்கலைக்கழக ஆணைக்குழு' ஒன்றினை அமைத்தார். அக்குழுவில் இந்தியப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் சி. சட்டர்ஜி அவர்களும், ஜே.எஸ். செனவிரத்தன CCS அவர்களும் அங்கம் வகித்தனர். 'பல்கலைக்கழகம் அரசாங்கத்தின் கொள்கையைப் பின்பற்றவேண்டுமென்பதில்லை. பல்கலைக்கழகம் அப்போது ஆட்சியிலிருக்கும் அரசாங்கத்திற்குப் பதில் கூற வேண்டியதில்லை; கற்றல், கல்வி என்ற மகத்தான இலட்சியங்களுக்கு அவர்கள் பொறுப்புக் கூறவேண்டும்' என்று நீதம், சட்டர்ஜி ஆகியோர் கருத்துரைத்தனர். 'சாதி, மதம், மொழி, பால்வேறுபாடு என்பனவற்றிற்கு அப்பால்' பல்கலைக்கழகம் அமையவேண்டும் அன்று அவர்கள் கருதினர். பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து வெளியேறும் ஒவ்வொரு பட்டதாரியும் சிங்களத்தில் தேர்ச்சியை வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்று சிபார்சு வழங்கினார், இக்குழுவில் அங்கம் வகித்த ஜே.எஸ். செனவிரத்தன. விடைத்தாள்களைத் திருத்துவதில் தமிழ்/இந்து மாணவர்களுக்குச் சார்பு நிலை காணப்படுகிறது என்றும் அப்பெருமகன் கருத்துரைத்தார். எனினும் காலங் கடந்து வெளி

யான நீதம் அறிக்கை, 1958 இனக்கலவரத்தின் தீயில் கருகி யிருக்கவேண்டும்.

1959-ல் திருகோணமலையில் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது. உப்புவுளியில் மேலும் 200 ஏக்கர் காணி வாங்குவதென்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அதே வேளையில், இந்துப் பல்கலைக்கழகம் யாழ்ப்பாணத்தில் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்றும், பரமேஸ்வராக் கல்லூரியையும் இராமநாதன் கல்லூரியையும் இணைத்து இந்துப்பல்கலைக்கழகத்தை அமைக்கலாம் என்று சு..நடேசபிள்ளை பரிந்துரை செய்தார்.

கொழும்பு சாஹிரா கல்லூரி, சாஹிரா பல்கலைக்கழகமாக கப்பட வேண்டும் என்று அறிஞர் ஏ.எம்.ஏ.அசீஸ் கோரிக்கை முன்வைத்தார். அரசின் தொடர்ந்த இனவாதப் போக்கில், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் காண விரும்பிய நல் உள்ளங்கள் சாம்பிப்போயின. உயர் கல்விப்புலமையாளர்கள் இலங்கையை விட்டு வெளியேறலாயினர்.

காலச்சக்கரம் எழுபதுகளை நோக்கி நகர்ந்தது. 1971-ல் அரசு பல்கலைக்கழக அனுமதியில் நடைமுறைப்படுத்திய 'தரப்படுத்தல்' (Standardisation) கொள்கையும், 1972-ல் தமிழர்களின் நியாயமான கோரிக்கைகளை முற்றாகப் புறக்க

ணித்துக் கொண்டுவரப்பட்ட 1972-ம் ஆண்டின் புதிய அரசியல் யாப்பும், 1974-ல் யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற உலகத் தமிழ் மாநாய்ச்சி மாநாட்டில் நிகழ்ந்த படுகொலைச் சம்பவங்களும் வடபுலத்தில் என்றும் மாறாத ரணத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தது.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் எழுபதுகளில் தமிழ் மக்களின் முக்கிய கோரிக்கையாக எழுந்ததில்லை. ஐம்பதுகளில் எழுந்த தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகக் கோரிக்கைக்கு மக்கள் மத்தியில் பரந்த ஆதரவு இருந்தது. அது ஓர் இயக்கமாக மலர்ந்திருந்தது. எழுபதுகளில் உருவான யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் என்ற கருத்துருவாக்கம் அரசு மட்டத்தில் மேலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டது.

1970-ல் சிறிமாவோ தலைமையிலான ஐக்கிய முன்னணி அரசு ஆட்சி அமைத்தபோது, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தை அமைப்பது என்ற திட்டத்தைக் கொண்டிருந்தது. கல்வி அமைச்சர் பதியுத்தீன் மஹ்மூத், கே.பி. ரத்நாயக்க, பீட்டர் கெனமன், கல்வி அமைச்சின் மேலதிகச் செயலாளர்

பிரேமதாச உடகம் ஆகியோர் இத்திட்டத்தில் அக்கறை கொண்டிருந்தனர்.

ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சியில் இடதுசாரி நிலைப்பாட்டைக் கொண்டிருந்த 'ஜனவேகய'(ஜனசக்தி) என்னும் இயக்கமே யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் நிர்மாணத்தில் மிக உறுதியாய் இருந்தது. அப்போது பிரதமராகவிருந்த ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்காவின் மகள் சுனீத்ரா, பிரதமரின் செயலாளராகச் செயற்பட்டார். முற்போக்கான சிந்தனை கொண்ட இவர் இன, மொழிப் பாகுபாடின்றி இயங்கியவர்.

இவரது கணவர் குமார் ரூபசிங்க நல்லிதயங் கொண்ட இடதுசாரிச் சிந்தனையாளர். London School of Economics இல் தனது முதல் பட்டத்தையும் City University London ல் தனது கலாநிதிப் பட்டத்தையும் பெற்றுக்கொண்ட குமார் ரூபசிங்க விவசாய ஆராய்ச்சி, பயிற்சி நிறுவனத்தில் (ARTI) ஆய்வாளராகவும், சில காலம் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரையாளராகவும் பணியாற்றியவர். 1958 இனக்கலவரத்தில் தனது நெருங்கிய தமிழ் நண்பரும் அவரது குடும்பத்தினரும் கொல்லப்பட்ட செய்தியால் பெருந்துயருற்ற குமார் ரூபசிங்க, தமிழ் - சிங்கள நல்லுறவுக்காக இறுதிவரை அயராது பாடுபட்டார்.

'தெஹியோவிறற்றவில் நடைபெற்ற கேகாலை மாவட்டத் தேசிய இளைஞர் சங்க மகாநாட்டில் பேசிய தே.இ.ச. இயக்குநர் திரு குமார் ரூபசிங்க, 'இந்நாட்டில் தனியுடைமை சாய்க்கப்பட்டு, தன்னிறைவை அடைய வேண்டுமானால், பெரும் பான்மைச் சமூகம் சிறுபான்மைச் சமூகத்திற்கு விட்டுக்கொடுக்க வேண்டியது அவசியம்' எனக் கூறியுள்ளதாகச் செய்தியுள்ளது.

திரு ரூபசிங்க தலைமை தாங்கும் இயக்கத்தின் ஏடான 'ஜன

வேகம்' சிறையில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் தமிழ் இளைஞர் பற்றிக் குரல் எழுப்பியதும், பிரதமர் அவர்கள் அது பற்றி விரைவில் முடிவெடுக்கும்படி உரியவர்களைப் பணித்திருப்பதும் கவனிப்புக்குரியன' என்று உதயதாரகை (8.11.1974) யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து எழுதியது.

குமார் ரூபசிங்கவின் 'ஜனவேகம்' இயக்கத்தில் அனுதாபம் கொண்டவராகத் திகழ்ந்த கலாநிதி. என். சண்முகரத்தினம், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் உருவாக்கத்தில் பெரும் பங்காற்றியவர். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் தலைவராக பேராசிரியர் க. கைலாசபதியைக் கொண்டுவந்து சேர்த்ததில் சண்முகரத்தினத்திற்குப் பங்குண்டு. ஸ்ரீஸ்கந்ததாஸ் என்ற கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தின் சட்டபீட மாணவரும் கலாநிதி சண்முகரத்தினமும், 'ஜனவேகம்' என்ற பத்திரிகையின் ஆசிரியருமான இளங்கீரனும், கைலாசபதி அவர்களைச் சந்தித்து, புதிதாக ஆரம்பமாகும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு அவர் தலைவராகச் செல்ல வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தியுள்ளனர்.

'கீரன், வளாகம் சம்பந்தமான உங்கள் கருத்துகளை நான் மறுக்கவில்லை. நான் சம்மதம் தருவதானால், தலைவர் பதவிக்காக நான் யார் பின்னாலும் போகமாட்டேன். யாரையும் சந்திக்கவும் மாட்டேன். சிபார்சு செய்யும்படிக்கேட்கவும் மாட்டேன். நியமனம் கிடைத்தால் மட்டுமே அந்தப்பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்வேன்' என்று கைலாசபதி கூறியதாக இளங்கீரன் பதிவு செய்திருக்கிறார். (இளங்கீரன், பேராசிரியர் கைலாசபதி-நினைவுகளும் கருத்துக்களும் (பக் 84)

தலைவர் பதவிக்கான தெரிவில் கைலாஸின் பெயரை மிகவும் ரகசியமான முறையில் இக்குழுவினர் வைத்திருந்தனர். தலைவர் நியமனம் தொடர்பாக சுனீத்திராவும் குமார் ரூபசிங்கவும் பிரதமர் ஸ்ரீமாவோவுடன் பல தடவைகள் பேசியுள்ளனர். சுனீத்ரா இனவாதச் சிந்தனைக்கு எதிரானவர் என்றும் தமிழர்களுக்கு நியாயம் வழங்கப்படவேண்டும் என்பதில் உறுதியான நிலைப்பாடு கொண்டவர் என்றும் அவரோடு தொடர்பில் இருந்த கலாநிதி என். சண்முகரத்தினம் நேர்ப்பேச்சில் என்னிடம் தெரிவித்திருக்கிறார். சிறைவாசம் அனுபவித்த 40 தமிழ் இளைஞர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டதில் சுனீத்ராவிற்கும் குமார் ரூபசிங்கவிற்கும் பெரும் பங்குண்டு என்கிறார் சண்முகரத்தினம். கல்வி அமைச்சர் பதியுத்தீன் அவர்களை இளங்கீரனும் எம்.சி.றஹ்மத் அவர்களும் நேரில் சந்தித்து தலைவர் நியமனம் தொடர்பாகப் பேசியுள்ளனர். இவர்களின் பெருமுயற்சி வெற்றி அடைந்தது. பேராசிரியர் கைலாசபதி யாழ் வளாகத் தலைவரானார்.

கைலாசபதி அவர்கள் 'தாயகம்' சஞ்சிகையில் (ஜூன் 1974) பரமன் என்னும் புனைபெயரில் 'வடக்கில் ஒரு பல்கலைக்கழகம்' என்ற தலைப்பில் ஒருகட்டுரை எழுதியிருக்கிறார். அப் பல்கலைக்கழகத்திற்குத் தானே தலைவராகப் போகிறோம் என்று அறியாத நிலையில் அவர் எழுதிய கட்டுரை இது.

யாழ்ப்பாணத்தில் எஸ்.ஆர். கனகநாயகம் யாழ் பல்கலைக்கழகத்திற்கு ஆதரவான முயற்சிகளில் ஈடுபாடுகாட்டினார். யாழ்ப் பாணத்தில் இடதுசாரிகள் யாழ் பல்கலைக்கழகத்தை தீவிரமாக வரவேற்று நின்றனர். மு. கார்த்திகேசன், அ. வைத்திலிங்கம், அ. விஸ்வநாதன், டாக்டர். சு.வே. சீனிவாசகம், ஐ.ஆர். அரியரத்தினம் போன்றோர் வளாகம் யாழ்ப்பாணத்

தில் அமைவதை வரவேற்று நின்றனர். முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் முழு மூச்சுடன் வளாகம் அமைவதையும் கைலாசபதி அதன் தலைவராக அமர்வதையும் வெகுவாக ஆதரித்து நின்றது. கைலாசபதி நியமனம் பெற்றதும், அவருக்குப் பாராட்டு விழாவினைக் கொழும்பில் நடத்தியது.

வளாகம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஆரம்பத்தில் கைலாசபதியின் வீட்டில் குண்டு எறியப்பட்டது. தமிழர் விடுதலைக்கூட்டணி மிகக் கடுமையாகப் பல்கலைக்கழகம் வரவிருப்பதை எதிர்த்தது. முக்கியமான கல்லூரிகளாகத் திகழ்ந்த யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியையும் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியையும் அபகரித்து, அந்த இடத்தில் பல்கலைக்கழகம் நிறுவப்படுவதை எதிர்த்தும் குரல்கள் எழாமலில்லை. 'யாழ்ப்பாணத்தில் இயங்கும் ஓர் உயர்கல்வி நிலையத்தின்மீது தமிழர் விடுதலைக்கூட்டணியின் கொள்கை நிலைப்பாடு என்ன?' என்று யாழ்ப்பாண எம்.பி. வெ. யோகேஸ்வரன் அவர்களிடம் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டிருக்கிறேன்.

இவ்வளவு எதிர்ப்புகள் இருந்த போதிலும், எளிமையும் நிர்வாகத் திறமையும் சாதாரியமும் கொண்ட கைலாசபதி அவர்களின் பேருழைப்பில் யாழ் பல்கலைக்கழகம் நிமிர்ந்து நின்றது. பல்கலைக்கழக மானியக்குழு முன் தான் சமர்ப்பித்த சில கோரிக்கைகள் நிராகரிக்கப்பட்ட நிலையிலும் கைலாசபதி அவர்கள் தொடர்ந்து போராடி வந்திருக்கிறார்.

ஆயிரம் மைல் தூரப் பயணம் முதல் அடிவைப்பிலிருந்து தான் ஆரம்பமாகிறது. வெறும் ஒன்பது மாணவர்களுடன் ஆரம்பமான புனியியல்துறை இன்று மிகப்பெரும் துறையாக, 1163 மாணவர்களைக்கொண்ட பெரும் விருட்சமாக வளர்ந்திருக்கிறது.

இரண்டு துணை விரிவுரையாளர்களோடு ஆரம்பமான வணிக வியல் துறை, இன்று ஐந்து துறைகளைக் கொண்ட தனிப் பீடமாக - மிகப்பெரிய முகாமையியல் துறையாக வியாபித்திருக்கிறது.

1974-ல் 103 மாணவர்களோடு ஆரம்பமான விஞ்ஞானபீடம் 2024-ல் 1300 மாணவர்களைக்கொண்ட திறன் கொண்ட பீடமாக வளர்ச்சி கண்டுள்ளது.

பேராசிரியர் கா. இந்திரபாலா, பேராசிரியர் சுஜரத்த கம்லத், பேராசிரியர் கே. குணரட்னம், ஜே.எச். அரியரத்தினம் (நிர்வாகம்) போன்றோரின் அர்ப்பணிப்பும் பல்கலைக்கழகத்திற்குப் பெரும் வலுச் சேர்த்தது. விஞ்ஞான, மருத்துவபீடங்களின் ஆற்றல் மிகு பேராசிரியர்களும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் பெருமையை உலகிற்கு எடுத்துச் சென்றனர்.

2024-ல் லண்டனில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் 50-ஆம் ஆண்டு நிறைவினைக் கொண்டாடியபோது, 750-இற்கும் மேற்பட்ட யாழ் பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரிகள் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தமை குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும்.

nithiyananthan.m@thaiveedu.com

கௌசியின் 'குருவிக் கூடு'

- அன்னலட்சுமி இராஜதுரை

'குருவிக் கூடு' எனப்படும் இந்நாவல் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் ஏறாவுரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவரும், ஜெர்மனியில் வாழ்ந்துகொண்டிருப்பவருமான கௌசி என்றழைக்கப்படும் திருமதி. சந்திரகௌரி சிவபாலன் அவர்களது படைப்பாகும். இவர் ஒரு பேச்சாளர், எழுத்தாளர், ஊடகவியலாளர் என்பதற்கும் மேலாக 'தமிழ் வான் அவை' என்னும் அமைப்பினை நிறுவி, கடந்த ஐந்து வருடங்களாக 'மெய்நிகர்'

(Zoom) வழியாக கலை இலக்கிய நிகழ்ச்சிகளை நடத்தி வருவதன் மூலம் தமிழ் பேசும் உலகெலாம் அறியப்பட்ட இலக்கியவாதி என்பதும் விசேடமாக குறிப்பிடத்தக்கது. 'குருவிக் கூடு' எமது தற்கால வாழ்வின் வரலாற்றுப் பெட்டகம் என எடுத்த எடுப்பில் கூறிவிட முடியும். இதனை இந்நூலாசிரியர் 'என் மன ஓசை' என்னும் தலைப்பில் தந்துள்ள ஆசிரியர் உரையில், தான் அனுபவித்த வரலாற்று உண்மைகளை அதிலும் தன் கூடவே பயணித்தவற்றைப் பதிவு செய்திருப்பதாகவும் கூடவே கற்பனையையும் கலந்திருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டதிலிருந்து புரிந்துகொள்ளலாம்.

ஆசிரியரின் வாழ்க்கை ஓட்டத்தின் பயனாக பிறந்த அனுபவங்கள், அவதானிப்புகள், தேடல்கள், குறிக்கோள்கள், இரசனைப் போக்குகள் ஆகியவற்றின் மலர்ச்சியாகவும் அதே வேளை புதிய பாத்திரங்களோடும் தனித்துவ நடைபோடு கிறது என்றே கூறலாம். 'சினேகா' என்ற பெயரில் வலம் வரும் கதாநாயகி இந்நூலாசிரியரே ஆகும். அவ்விதமே அவரது குடும்பத்தினர், கணவர், நண்பர்கள் எனப் பலரும் புனைபெயர்களிலேயே வலம் வருகின்றனர்.

சினேகா மட்டக்களப்பு ஏறாவுரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். தகப்பனார் பரமசிவம் ஊரில் செல்வாக்குள்ள மனிதர். அரசியல் செல்வாக்கும் உள்ளவர். மனிதாபிமானமும் கண்ணியமும் நிறைந்தவர். ஒரு சமூக சேவையாளராகக் கருமங்கள் ஆற்றும் அதேவேளை தக்க சமயத்தில் இடர்ப்பட்டோருக்கு இன, மத வேற்றுமை பார்க்காமல் உதவும் ஒருவர். தாயார் பார்வதி இயல்பாகவே ஓர் அன்னைக்குரிய பண்புகளைக் கொண்டவளாக அன்பும் பண்பும் நிறைந்தவளாக கணவரின் கைங்கரியங்களுக்கு உதவுபவளாக முத்த மூன்று ஆண்பிள்ளைகள் மற்றும் சினேகா ஆகிய தனது பிள்ளைகளை வளர்த்து படிப்பித்து நல்ல நிலைக்கு கொண்டுவர வேண்டுமென்ற ஆர்வம் கொண்டவளாகக் காணப்படுகிறார். அவ்விதமே சினேகாவின் பாட்டி அதாவது பார்வதியின் தாயார், கணவனை இளம் வயதில் இழந்து கைம்பெண்ணை போதும் துணிவோடும் தன்னம்பிக்கையோடும் செயற்பட்டு தனது பிள்ளைகளை நன்முறையில் வளர்த்தெடுத்ததோடு சுதேச கைவைத்தியங்களை உரிய முறையில் செய்ததன் மூலம் பெயரெடுத்த ஒருத்தியாக விளங்கியவள்.

அன்பும் பண்பும் நிறைந்த ஒரு செல்வமகளாக விளங்கிய சினேகா இயல்பிலேயே கல்வியில் நாட்டமும் கலைகளில்

ஆர்வமும் எதனையும் உற்றுநோக்கி அறிந்து கொள்வதில் பெருவிருப்பம் அதேவேளை தன் னம்பிக்கையும் துணிவும் கொண்டவள். தகப் பனார் உள்ளூர் மக்களின் ஆதரவுடன் உரு வாக்கிய தமிழ் பாடசாலையில் கல்வி கற்ற பின் மட்டக்களப்பு வின்சென்ட் மகளிர் கல்லூ ரியில் இடைநிலைக் கல்வியைப் பெற்ற சினேகா பல்கலைக்கழகத்துக்குத் தேர்வாகி முதலில் தும்பறைப் பல்கலைக்கழகத்திலும், பின்னர், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் பயின்று தமிழ்ச் சிறப்புக் கலைப்பட்டதாரியா னவள்.

1983-இல் ஏற்பட்ட இனக் கலவரங்கள், தொடர்ந்த இனப்போர் மற்றும் உள்ளூர் இஸ் லாமியத் தமிழ்க் கலவரங்கள் என்ற கொந்த ளிப்பான நிலைமை காரணமாக, சினேகாவின் குடும்பம் வீடு, வாசலை இழந்து, ஊரை விட்டு ஓடி, நீர்கொழும்பில் வாழ வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. பல்வேறு விதமான கஷ்டங்க ளையும் குடும்பம் அனுபவித்தது. இத்தகையதோர் சூழலில் பல கஷ்டங்களுக்கு மத்தியில், படித்து பட்டதாரியான சினேகா நாட்டில் இரு வேறு பாடசாலைகளில் ஆசிரியரா கப்பணி புரிந்த பின், நீர்கொழும்பு விஜயரத்தினம் மகா வித் தியாலயத்தில் ஆசிரியராகக் கடமை புரிந்தாள். அதேவேளை சில உயர்படிப்புகளையும் கற்று, ஆசிரிய ஆலோசகராகப் பதவி உயர்வும் பெற்றாள்.

இந்நிலையில், சினேகாவுக்கும் யாழ்ப்பாணத்து இளைஞ னான அரவிந்தனுக்கும் திருமணம் நடைபெற்றது. அரவிந்தன் ஜெர்மனியில் வாழ்ந்திருந்ததினால் சினேகாவும் அங்கு சென்று வாழும் நிலை ஏற்பட்டது. சினேகா அங்கு சென்று விட்ட நிலையில் இலங்கையில் நடைபெற்ற உள்ராட்டு யுத்தம் பெற்ற தாயையும் அன்புப் பாட்டியையும் சகோத ரனையும் காவுகொண்டது. அந்நிலையில் முன் பின் அறியாத புதிய நாட்டில் கணவனுடன் சேர்ந்து வாழ முற்பட்ட சினேகா அங்கு பல்வேறு சவால்களை எதிர்கொண்டாள். போராட்டமே வாழ்வான நிலையில் அங்கு வாழ்ந்துவந்த நண்பிகள் மற்றும் நண்பர்கள் அவளுக்கு கைகொடுத்தனர். அச்சூழலில் குடும்பம், குழந்தை, வேலை என வாழமுற்பட்டதை நுணுக்க மாகவும் யதார்த்தமாகவும் கலையழகோடும் விபரிப்பதே 'குருவிக் கூடு' நாவல் ஆகும்.

ஆம்! 'குருவிக் கூடு' குருவியினால் ஒரே நாளில் கட்டி முடிக்கப் படும் ஒன்றல்லவே! மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தின் மரபான வாழ்வியல் கோலங்களையும் மற்றும் எந்தத் தடைகளுக்கும் அஞ்சாமல் நேர்மையாக வாழ முற்படும் ஒரு கைம்பெண் ணின் தனித்துவ உழைப்பினையும் சினேகா தன் தாய்வழிப் பாட்டி வைரவள்ளி மூலம் காட்டும் விதமும் ரசிக்கத்தக்கது. நாட்டின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் முற்காலத்தில் அந்தந்தப் பிரதேச மக்களுக்கு வசதியாகக் கிடைக்கும் உள்ளூர் மருத் துவப் பொருட்கள் மற்றும் மூலிகைகளை வைத்து மருத்துவ சிகிச்சைகள் நடந்தேறின. அவ்விதமே ஏறாவுரின் உள்ளூர் மருத்துவ முறைகளை இவ்வயோதிப மாதின் மூலம் நாவலில் இவர் விவரமாகத் தருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

மேலும், வருமானத்தைப் பெறும் பொருட்டு மண்ணைப் பிசைந்து, பாத்திரங்கள் வணைந்து, நெருப்பில் சுட்டு

'நறுக்'காக வியாபாரம் செய்து பேரெடுத்த வைரவள்ளி மூதாட்டி, இடையிடையே எலும்பு முறிவு வைத்தியம், பிள்ளைப்பேறு வைத்தியம் மற்றும் கைவைத்தியம் ஆகியவற்றை உள்ளூர் பச்சிலைகளைக் கொண்டும் மற்றும் நோய் தீர்க்கும் பொருட்களைக் கொண்டும்செய்து வெற்றி காணும் பாங்கும் விபரிக்கப்படும் வித மும் சிறப்பு. அத்துடன் அம்மாதா உடல் நோவும் உள்ளத்து நோவும் தீர், மதுவையே நாடி நின்றாள் எனவும் இறக்கும் வரை அம்மாதா நோய் என்று படுத்ததில்லை என விபரிப்பதும் நம் முன்னோரின் சுதந்திர வாழ்வின் ஓர் அம்சமே!

மட்டக்களப்பின் வாழ்வியலை விபரிக்க வந்த சினேகா, மட்டக்களப்பில் உள்ள சிறப்பான உணவு முறைகளையும் எடுத்து விளக்குகிறார். விருந்தி னரைக் கவரும் வகையில் மட்டக்களப்பு மக்கள் உணவு பரிமாறும் முறையினையும் நாவலாசிரியர் சித்திரித்துச் செல் கின்றார், கெட்டித் தயிரிலும் கடல் மீன் குழம்பிலும் இறால் மீன் சொதியிலும் பிடுங்கிவரும் திராய்க்கீரைச் சுண்டலிலும் விருந்தினர் தம்மை மறப்பதையும் கதை வழியே கூறிச்செல் கிறார். வரவேற்பு இலக்கணங்களை இம்மக்கள் இயல்பாகப் பெற்றதினாலேயே மட்டக்களப்புக்குள் புகுந்த ஆண்கள், அம்மண்ணோடு ஒட்டிவிடுகிறார்கள் என்னும் உண்மையையும் இந்நாவல் வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. மட்டக்களப்பு மாந்திரீகம் உள்ள பூமிதான். அந்த மாந்திரீகம் பாயோடு ஒட் டவைப்பதல்ல. அது நோய் அகற்றும் மந்திரம் எனவும் கூறி, இது குறித்து நிலவும் ஒரு பொதுவான அபிப்பிராயத்துக்கும் முற்றுப்புள்ளி வைக்கிறார்.

மட்டக்களப்பின் உணவுப் பொருள் என்ற வகையில் சினேகா பெருமைப்படுவதாகக் காட்டப்படும் 'மட்டக்களப்புத் தயிர் மகாத்தியம்' குறிப்பிடத்தக்கது. 'மட்டக்களப்புத் தயிர் இலங் கையில் பெயர் பெற்ற தயிர். இலங்கையின் பல பகுதிக ளிலும் இப்பசுந்தயிரும் எருமைத்தயிரும் கட்டிகட்டியாக வழித்தெடுக்கப்பட்டு, பலருடைய வயிற்றுக்கும் சங்கம மாகும்' என்று குறிப்பிடும் சினேகா, 'மட்டக்களப்புத் தமிழகம்' என்னும் நூலில் வி.சி.கந்தையா என்ற அறிஞர் தயிர் பற்றி எழுதிய பாடல் வரிகளையும் எடுத்துக்காட்டி, தயிரைப் பக்கு வமாகச் சாப்பிட மேற்கொள்ளவேண்டிய பல்வேறு முறைகள் பற்றியும் குறிப்பிடுவதும் கவனிக்கத்தக்கது. அவ்விதமே சினேகா பல்கலைக்கழக கற்கையின்போது, மந்திரியின் பாதுகாவலர் சில்வா என்பவரின் வீட்டில் சினேகிதியுடன் தங் கியிருந்தபோது அங்கு கிடைத்த உணவின் சுவை மூலம் சிங்கள மக்களுக்கு அம்புல் மாலு கறி, அம்பர்லங்கா சட்னி, கட்டைச் சம்பலுடன் பாற்சோறு, பலவித இலைகள் சேர்த்து செய்யப்படும் 'கொளை' என்ற உணவு என்பனவற்றை யெல்லாம் சுவாரஸ்யமாக விபரிப்பதையும் குறிப்பிடலாம். சினேகா கல்வி கற்ற காலம், பின் பல்கலைக்கழகப் படிப் புகளை மேற்கொண்ட காலம், பாடசாலைகளில் கற்பித்த காலம் யாவையுமே நாடு அரசியல்ரீதியான இனப்போருக்கு உட்பட்டுக் கொந்தளித்துக்கொண்டிருந்த காலமாகும். 1983-இன் இனக்கலவரம், நீடித்துச் சென்ற இனப்போர், மட்டக்க ளப்பு பகுதியில் ஏற்பட்ட இஸ்லாமிய-தமிழ் இன மோதல்கள் எனப் பல்வேறு வகையிலும் நிம்மதியற்ற ஒரு காலமாகவே இக்காலம் நாவலில்விளங்கி நிற்கின்றது.

சொந்த ஊரை விட்டு நீர்கொழும்புக்கு குடும்பத்துடன் ஓடியமை, உள் ஞர் கலவரத்தில் சினேகா குடும்பத்தின் வீடு தரைமட்டம் ஆக்கப்பட்டமை, தலையாட்டிகள் எனக் கூறப்பட்ட 'முகம் மூடப்பட்ட' கைதான இளைஞர்களை வைத்து ராணுவம் நிரபராதி இளைஞர்களையும் கைது செய்து கொன்றமை அல்லது காணாமல் ஆக்கியமை போன்ற அட்டூழியங்களும் நாவலில் பேசப்படுகின்றன. இந்நிலையில் அவளது தாய் பார்வதியின் முன்னாலேயே அவளது மகன் இராணுவத்தினரால் பிடித்துக்கொண்டு போகப்பட, குறுகிய காலத்தில் தாயார் நிலைகுலைந்து போன தும் நோயுற்று இறக்கிறார். இதனையடுத்து, பாட்டியும் காலன் வசப்படுகிறார். தாயின் மீது பெரும் பாசம் கொண்டிருந்த சினேகாவின் உள்ளத்தில் ஏற்பட்ட வெறுமையையும் போர்க்காலத்தில் நிகழ்ந்தேறிய கொடூரங்களையும் மக்கள் பட்ட பெரும் கஷ்டங்களையும் நாவல் கதைப்போக்கில் விபரித்துச் செல்கிறது.

மேலும், தும்பறை, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகங்களில் கல்வி கற்கச் சென்ற மாணவியான சினேகா, அங்கு பகிடிவதை என்ற பெயரில், நடந்தேறும் புதிய மாணவர்களைப் பழைய மாணவர்கள் வதைக்கும் பல்வேறு நடவடிக்கைகளைத் தனக்கு ஏற்பட்ட அனுபவத்துடன் சேர்த்து நாவலில் விபரிப்பதும் நம் கவனத்தை ஈர்க்கிறது. வருடாந்தம் நடந்தேறும் கொண்டாட்டத்தில் பழைய மாணவர்கள் பலரும் பண்பற்ற முறையில், திமிரான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டும் தரக் குறைவாகப் பேசி, நடந்து, களிப்புற, புதிய மாணவர்கள் பெரிதும் அச்சத்திலும் வேதனையிலும் சங்கடப்படும் இந்நிலைமை இற்றைவரை இலங்கையில் தொடர்வது ஆச்சரியம்தான்! இவ்வாறானதொரு பகிடிவதை காரணமாக சில காலத்துக்கு முன்பாதிக்கப்பட்ட ஒரு மாணவி தற்கொலை செய்துகொண்ட சந்தர்ப்பத்தினையும், சினேகா மூலம் நூலாசிரியை நினைவில் கொள் கிறார். இதனை தொடர்ந்து, இவற்றினைக் கண்காணிக்க பாதுகாப்பு அதிகாரி நியமிக்கப்பட்டும் பகிடிவதை தொடர்வதையும் தெரிவிக்கிறார்.

புதிய மாணவியான சினேகாவையும் தூஷண வார்த்தைகள் சிலவற்றைப் பேசுமாறு ஒரு பழைய மாணவன் வற்புறுத்த, அது நடக்காமல் போக மீண்டும் ஒருமுறை, தற்செயலாக அவள் பஸ்ஸில் பயணம் செய்யும்போது, அதில் பயணம் செய்த அம்மாணவன், சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி, அவ்விதம் பேசுமாறு வற்புறுத்தியதாகவும், தற்செயலாக தெரிந்த ஒருவர் பஸ்ஸில் இருக்க, அவரை சினேகா அழைக்க, அவர் தலையிட்டதால் தான் அந்த வதையிலிருந்து தப்பியதாகவும்

**தலையாட்டிகள் எனக் கூறப்பட்ட
'முகம் மூடப்பட்ட' கைதான
இளைஞர்களை வைத்து ராணுவம்
நிரபராதி இளைஞர்களையும்
கைது செய்து கொன்றமை
அல்லது காணாமல் ஆக்கியமை
போன்ற அட்டூழியங்களும்
நாவலில் பேசப்படுகின்றன.
இந்நிலையில் அவளது தாய்
பார்வதியின் முன்னாலேயே
அவளது மகன் இராணுவத்தினரால்
பிடித்துக்கொண்டு போகப்பட,
குறுகிய காலத்தில் தாயார்
நிலைகுலைந்து போனதும்
நோயுற்று இறக்கிறார்.**

குறிப்பிடுவதும் கவனிக்கத்தக்கது. இல்லாவிட்டால் நிலைமை? அந்த நண்பர் தக்க சமயத்தில் தலையிட்டதால் அவ்விடத்திலேயே அம்மாணவன் நண்பராகிவிட்டாராம்.

அதேவேளையில், அவர் பல்கலைக் கழகத்தின் நல்ல நண்பர்கள், நண்பிகள், பல்கலைக்கழகத்தின் கம்பீரமான அமைப்பு, அழகிய இயற்கைச் சூழல், கல்வி நடவடிக்கைகள், மதிப்புக்குரிய ஆசான்கள், அங்கு அவ்வப்போது நடைபெறும் கேளிக்கைகள், கொண்டாட்டங்கள் எனப் பலவற்றையும் வர்ணித்துக் காட்டத் தவறவில்லை. மலைநாட்டின் இயற்கை அழகு வர்ணனைகளும் இதற்குள் அடங்கும்.

சினேகாவுடன் சேர்ந்து படித்த மாணவியான சத்தியாவுடன், ஏனைய நண்பர்களான நிகிலா, ஜெயா, ராஜா, விக்னேஷ், பாருக் மற்றும் பேரம்பலத்தார், விபுலானந்த அண்ணா, தியான் போன்ற பாத்திரங்களும் இந்நாவலின் பல்வேறு கட்டங்களிலும் வந்து கதையை நகர்த்துவதையும் நோக்கலாம். இந்நிலையில், 'சோலிங்கன்' என்னும் நகரில் சினேகா அவளது கணவன் அரவிந்தனுடனும் பின்னர் அவர்களது ஒரே மகள் சுருதியுடனும் குடும்ப வாழ்வின் சோதனைகள், சவால்கள் யாவற்றையும்

எதிர்கொண்டமை ஒரு தனித்துவ வரலாறாகும் என்பதனை அழகாகச் சித்திரித்துக் காட்டுகிறார் ஆசிரியர்.

உள்நாட்டின் இனப்போர் உச்சக்கட்ட நிலையில் இருந்த வேளை, குறிப்பாக வடக்கு, கிழக்கு இளைஞர்கள், போராட்ட நெருக்கடிகள் காரணமாகவும் இராணுவத்தின் மோசமான நடவடிக்கைகள் காரணமாகவும் பெரும் அவதியுற, ஏராளமான தமிழ்ப் பெற்றோர் தமது பிள்ளைகளை உயிராபத்தில் இருந்து காப்பாற்றும் பொருட்டும் அவர்தம் எதிர்காலம் கருதியும் பிரயாண ஏஜென்ஸிகளுக்குத் தமது சொத்துக்களை விற்றுப் பணம் திரட்டி, அவர்களிடம் கொடுத்து பிள்ளைகளை மேலை நாடுகளுக்கு அனுப்ப மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள், அதன் விளைவாக ஏற்பட்ட துன்ப துயரங்கள், இடையில் நம்மவர் சிலரது ஏமாற்று நடவடிக்கைகள் எனத் தொடர்ந்தபோதும் பல்லாயிரக்கணக்கான இளைஞர்கள் மேற்கு நாடுகளுக்குப் புலம் பெயர்ந்தமை மறக்கக் கூடியதல்ல. இந்தக் களேபரங்களையெல்லாம் புலம்பெயர்ந்த நிலையில் கண்டும் கேட்டும் அறிந்தும் தெரிந்தும் கொண்ட இந்நாவலாசிரியை சினேகா நம்மவரின் புலம்பெயர் அனுபவங்களை ஒரு காலகட்டத்தின் வரலாறாகத் திரட்டித் தருகிறார். ஒரு தகவல் குவியல் என்று கூறுமளவுக்கு, இவர் ஜெர்மன் தேசத்து இயற்கை வளம், சீதோஷ்ணம், பண்பாடு, பழக்கவழக்கங்கள், தொழில், கல்வி, கலாசாரம், குடும்பப் பாங்கு எனப் பல்வேறு விடயங்களையும் எடுத்துக் கூறும்

முறை சிறப்பானது.

இவ்விடத்தில் ஜெர்மனியரின் ஒருசில வாழ்வியல் விடயங்களையும் நாவல் விளக்கிநிற்கிறது. மருத்துவக் காப்புறுதிகள், பண்டிகைக் காலங்களில் ஜெர்மனியர்கள் தத்தம் வீடுகளை அலங்கரித்துக்கொள்ள எடுத்துக்கொள்ளும் அரிய முயற்சிகள், ஜெர்மனியர்கள் தமக்கு பிறக்கும் பிள்ளைகளை, பிள்ளை பிறந்த அடுத்த நாளே வெளியில் கொண்டு செல்லுதல், அந்நாட்டில் பிறந்த பிள்ளைகளுக்கு, 25 வயதாகும் வரை அரசு செலவுக்குப் பணம் வழங்குதல், கணவன் - மனைவி அந்நியோன்யம், உணவு உண்ணும் முறைகள் முதலான விடயங்களையும் நாவல் போகிறபோக்கில் குறிப்பிட்டுக் கூறுகின்றன. மேலும், ஜெர்மன் அடுக்குமாடிக் குடியிருப்புகளில் வாழ்பவர்கள், குறிப்பிட்ட நேரங்களில் சத்தம் ஏதும் போடாமல் அமைதி காக்க வேண்டும் எனவும் அதையும் மீறிச் சத்தம் போட்டால் காவல் துறைக்குத் தகவல் பறக்கும் என்ற தகவலையும் நாவல் தருகிறது. ஜெர்மன் நாட்டு வீதிகளின் சிறப்பையும் சுட்டிக்காட்டி, வாகனங்களை ஓட்ட அதிசிறப்பான தேசம் எனச் சிலாகிப்பதையும் இவ்விடத்தில் குறிப்பிட்டே ஆகவேண்டும். இத்தகவல்கள் புதிதாக இந்நாட்டுக்குச் சென்று வாழ முற்படும் நம்மவர்களுக்கும் உதவலாம். ஜெர்மனியில் வாழும் பொருட்டு 'சினேகா' என்னும் பாத்திரமான இந்நூலாசிரியை கணவருடன் சேர்ந்து உணவுச்சாலை ஒன்றினை அமைத்து அந்நாட்டுச் சட்டதிட்டங்களுக்கு ஏற்பத் தொழிலை நடத்த எதிர்நோக்கிய சவால்களை விபரிக்கும் இந்நாவல் சினேகா ஜெர்மனிய மொழியை முறையாகக் கற்றுக்கொண்டதையும் அம்மக்களின் உணவு பழக்கவழக்கங்களை செய்துபழகியமையையும் எடுத்துரைக்கிறது. மெல்ல மெல்ல நிறைய வாடிக் கையாளர்கள் வந்துற்றபோதும், அத்தொழிலைத் தொடர்ந்தும் செய்யமுடியாத நிலையையும் நாவல் விளக்கி நிற்கிறது.

சினேகா அத்தொழிலை நடத்த முடியாமல் கைவிட்டநிலையில் சினேகா ஜெர்மனிய மூத்த பிரஜைகளைக் கவனிக்கும் தொழிலைக் கற்று, அதனைச் சம்பந்தப்பட்ட மூத்தோர் விடுதிகளில் அவர்கள் விரும்பும்படியாக மேற்கொண்ட முறைமை, அவர்களது பிள்ளைகளை பாடசாலைக்கு கூட்டிச் சென்று, பின்னர் கூட்டி வருகின்றமை, கணவனின் ஆதரவோடு தன் ஒரே மகள் சுருதியுடன் குடும்பத்தை நடத்துகின்ற விதம் என விரியும் நாவல் தற்கால வாழ்வில் தவிர்க்க முடியாத எண்ணும் தொழில்நுட்பத்தின் (Digital Technology) வளர்ச்சி குறித்தும் கூறிச் செல்கிறது. அத்துடன் தனது உள்ளார்ந்த ஆக்க இலக்கிய எழுத்து முயற்சிகள், வானொலி நிகழ்ச்சிகளை நடத்தியமை மற்றும் குறிப்பாக தமிழ் வான் அவை என்னும் அமைப்பை நிறுவி, உலகளாவிய ரீதியில் கலை இலக்கிய அன்பர்களை இணைத்துக்கொண்ட மெய்நிகர் நிகழ்ச்சிகள் என பம்பரம் போல் சுழன்று பணியாற்றும் சகலகலாவல்லியான ஒரு படித்த பெண்ணின் அனுபவங்கள் உண்மையும் புனைவுமாய், புதுமையான கதையாகத் தொடர்வதையும் நாம் ரசிக்க முடியும்.

தான் பிறந்த நாட்டினதும், அதாவது எமது நாட்டினதும், வாழ்ப்புகுந்த நாடான ஜெர்மனியினதும் அனைத்து வாழ்வியல் அம்சங்களையும் தனது அனுபவத்தின் பாற்பட்டு நின்று, அன்பையும் சேவை மனப்பான்மையையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு சினேகா என்ற பாத்திரத்தின் மூலமாக துணைப் பாத்திரங்களோடும் ஓர் அருமையான நாவலை

புனைந்திருக்கும் கௌசி தான் ஆழ்ந்து கற்ற கணினி தொழில்நுட்பம் வாயிலாக 'நிருபா' என்னும் கணினி விற்பன்னர் பாத்திரம் மூலமாக ஒரு புதுமையான கற்பனை உலகை தோற்றுவிக்கிறார்.

ஊரில் சீரோடும் சிறப்போடும் செல்வாக்கோடும் ஒரு காலத்தில் வாழ்ந்திருந்த தனது அன்புத் தந்தையாரான பரமசிவத்தை, அவரது இறுதிக் காலத்தில் ஜெர்மனிக்கு அழைத்துவந்து, நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த அவரை காப்பகம் ஒன்றில் வைத்து, முறையாக கவனித்துக்கொண்ட சினேகாவுக்கு ஒரு புதுமையான ஆசை தோன்றியது. அதாவது தனது பெருமை மிகு தந்தையின் முளைப்பதிவை 'நிருபா' என்ற கணினி விற்பன்னரான தனது தோழியின் ஆய்வறிவுச் செயற்பாட்டின் மூலம் கணினியில் பதிவு செய்து, அதனை எழுத்துருவாக்கி, ஒரு நூலாக வெளியிட ஆவல் கொள்வதும் அதற்குத் தந்தையின் அனுமதியைக் கோருவதும் அவரும் மகளின் ஆசைக்குக் குறுக்கே நிற்காமல் சம்மதிப்பதும், அப்பதிவு மிக மிக அவதானமாக எதுவித தடங்கலுமின்றி நிறைவேறுவதும், பின் வேண்டிய விடயங்கள் நிறைவேற்றப்பட்ட பின்னர் சினேகாவினால் அது வாசிக்கப்பட்டு நூலுருவாக்கப்படுவதுமான கற்பனை புதுமையானது.

அத்துடன் இவ்விடயம் விருவிருப்பாக அமைவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தகையதொரு புதிய கண்டுபிடிப்புக்கு தனது முழுமையான ஆதரவைத் தந்து செயற்பட வைத்த முதல் மனிதர் பரமசிவம் எனவும் இத்தகையதொரு மகத்தான கண்டுபிடிப்பை மேற்கொண்டு வெற்றி பெற்ற முதல் கணினி விஞ்ஞானி என்ற பெயர் நிருபாவுக்குக் கிடைக்கும் என சினேகா பாராட்டிக்கொள்வதும் அதன் பின் நிருபா, சம்பந்தப்பட்ட அமைப்புகளால் விசாரணைக்குள்ளாக்கப்படுவதும் இறுதியில் நல்ல முடிவுக்கு உள்ளாவதுமாக கற்பனை நீண்டு செல்வதும் சுவாரஸ்யம்தான். யார் கண்டார்? எதிர்காலத்தில் இந்த உத்தி ஆர்வமாக பின்பற்றப்படலாம் அல்லவா! இலக்கிய ஆர்வமும் நிரம்பக் கொண்ட தமிழ்ச் சிறப்புப் பட்ட தாரியான இந்நாவலாசிரியர் கதையின் ஓட்டத்தோடு ஆங்காங்கு இலக்கியப் பாடல் வரிகளையும் ஆன்மிக விடயங்களையும் சேர்த்துச் சுவை ஊட்டியிருக்கிறார். கதையோடு நமது நவீன கால வரலாற்றையும் புரிந்துகொள்ள உதவுகின்ற இப்புதுமையான நாவல் எமது இளம் சமுதாயம் விசேடமாகக் புரிந்து கொள்வதற்கு நிறையவே விடயங்களைக் கொண்டிருக்கிறது என்பதனை விசேடமாகக் குறிப்பிடலாம்.

இந்நூலாசிரியர் மேலும் இதுபோன்ற ஆக்கங்களைப் படைப்பது நவீன நாவல் உலகிற்கு சிறப்புச் சேர்க்கும். இந்நூலுக்கான முன்னுரையை (புதுச்சேரி) தமிழ்ப் பேராசிரியர் முனைவர் மு.இளங்கோவனும் வாழ்த்துரையைப் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக முன்னாள் தமிழ்த் துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் துரை மனோகரனும் வழங்கியுள்ளனர்.

annaluxmi.rajadurai@thaiveedu.com

மலையகக் கலைத்திட்டம் : அரசு ஆலோசனை

- மல்லியப்பச்சந்தி திலகர்

மலையகம் 200 எனும் கருத்தாடல் கடந்த 2023 / 2024ம் ஆண்டுகளில் தமிழர் வாழும் பிரதேசங்கள் தோறும் ஏதோ ஒரு வகையில் பேசுபொருளானது. கொண்டாட்டங்கள், மாநாடுகள், வீதி நாடகங்கள், நூல் வெளியீடுகள், ஒவியக்கண்காட்சிகள், நடைபயணங்கள், நினைவேந்தல்கள் என இலங்கை மலையகத் தமிழ்ச் சமூக உருவாக்கம் தொடர்பிலான பேசுபொருள்கள் விரிந்தன.

இலங்கை மலையகத்தில் மாத்திரமல்லாது அதற்கு வெளியே வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களிலும் தலைநகர் கொழும்பிலும் கூட விழாக்கள் நடைபெற்றன. 'நாம் 200' என இலங்கை அரசு அனுசரணையுடனான விழாக்களும் கூட இடம்பெற்றன. கடல்கடந்து தமிழ்நாட்டிலும் சில புகழிட ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் 'மலையகம் 200' நினைவேந்தல்கள் இடம்பெற்றன. தமிழ் நாட்டில் (கோவையில்) இடம்பெற்ற நிகழ்வு, இலங்கை மலையகத்தில் இருந்து தாயகம் திரும்பிய வர்களாக தமிழ்நாட்டிற்கு வந்து சேர்ந்த மக்கள் தரப்பால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டதேயன்றி தமிழ்நாட்டு பூர்விக மக்கள் தரப்பினரால் ஒழுங்கு செய்யப்படவில்லை. தஞ்சாவூர் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தில் அயலகத் தமிழ்க் கல்வித்துறையின் ஊடாக ஒரு மலையகத் தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டை ஒழுங்கு செய்து நடாத்துவது தொடர்பில் பேச்சுக்கள் இடம்பெற்றபோதும் அதனை ஒழுங்கு செய்வதில் ஏற்பட்ட பல சிக்கல்கள் காரணமாக வேறு வடிவில் சம்பிரதாயக் கூட்டம்போல ஒன்று நடைபெற்று முடிந்தது.

அண்மையில் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் தனது 84-வது நிறுவன நாளில் சிறப்புரை ஆற்றுவதற்காகப் பேராசிரியர் வீ. அரசுவை அழைத்திருந்தது. அவருடன் கூடவே தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் தெ. வெற்றிச்செல்வனும் வருகை தந்திருந்தார். இலக்கிய ஆளுமைகளின் வரவை கொழும்பு கட்டுப்படுத்திக் கொள்ளாது தலைநகருக்கு வெளியே மலையகம், வடக்கு, கிழக்குப் பகுதிகளுக்கும் அழைத்துச் சென்று அறிவைப் பரவலாக்கம் செய்யும் அற்புதமான ஒழுங்கமைப்பு ஒன்றை கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் செய்து இருந்தது. கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க புலமைத்துவக் குழுவில் அங்கம் வகிக்கும் தெ. மதுசூதனனும் இவர்களோடு இணைந்திருந்தார். அறிவை மலையகத்துக்குப் பரவலாக்கம் செய்யும் ஒழுங்கமைப்பு பதுனை நுவரெலியா மாவட்டங்க

ளுக்கான இரண்டு நாள் பயணமாக அமைந்திருந்தது. இவர்கள் மலையகத்துக்கு பயணித்து இரண்டு சந்திப்புகளில் கலந்து கொண்டிருந்தனர்.

வீ. அரசு

மொழி, கலை, இலக்கியம், பண்பாடு எனப் பலதரப்பட்ட இடைத்தொடர்புகளைக் கொண்டுள்ள கலை, இலக்கியவாதிகள், அறிஞர் பெருமக்கள் தமிழகத்தில் இருந்து அவ்வப்போது இலங்கை வருவதுண்டு. அத்தகைய ஆளுமைகள் இலங்கையின் மலையகப் பகுதிகளுக்கு அறுபதுகளில் அடிக்கடி பயணித்த வரலாற்றுத் தகவல்கள் உண்டு. மலையகத்தில் இடம்பெறும் கலை, இலக்கிய விழாக்களில் இத்தகைய ஆளுமைகளின் உரைகள் பெரிதும் எதிர்பார்ப்புமிக்கதாய் அமைந்த ஒரு காலமும் இருந்தது. எனினும் தொழிநுட்ப வியாபகமும் வேறு நாட்டங்களும் இத்தகைய இடைத் தொடர்புகளைக் குறைந்துள்ளன எனலாம்.

இந்தப் பின்னணியிலேயே தமிழியல்துறையில் பேராசிரியர் வீ. அரசுவின் அண்மைய மலையகப் பயணம் அமையப் பெற்ற

றது. அவரது அறிவுப் புலமையைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் ஓர் அந்நிதேர உரையாடலாக முதலாவது நிகழ்வு பதுளை மாவட்டம் எல்ல, இந்தகல தமிழ் வித்தியாலயத்தில் இடம் பெற்றது. மலையகக் கலைப் பண்பாட்டு விருத்திக்கு தமிழகம் எவ்வாறு பங்களிப்புச் செய்ய முடியும் என்பதாக அவரது உரை அமைந்திருந்தது. நாடகப் பயிற்சிப் பட்டறைகள், கதை சொல்லும் பயிற்சி முறைகள், எழுத்தாளர் அனுபவப் பகிர்வுகள், ஓவியப் பயிற்சி முதலான விடயங்களில் மலையகம் சார்ந்து ஒருங்கிணைப்புகளைச் செய்யுமிடத்து தனக்குள்ள தொடர்புகளின் அடிப்படையில் வளவாளர்களைத் தந்துதவ முடியும் என பேராசிரியர் வீ. அரசு தெரிவித்தார்.

நான்கு நிமிடக் காணொளி ஒன்றின் ஊடாக தனது ஆசிரிய அனுபவங்களைப் பேராசிரியர்.தெ.வெற்றிச்செல்வன் பகிர்ந்து கொண்டார். இத்தகைய நிகழ்வுகளின் நோக்கம் என்ன? இவர்களை மலையகத்துக்கு அழைத்து வந்து நிகழ்ச்சிகளை ஒழுங்கமைப்புச் செய்து நெறிப்படுத்திய எழுத்தாளர் மல்லியப்புசந்தி திலகர் “இப்புலமைத்துவ ஆளுமைகளின் உரையில் இருந்து மலையக மக்களாகிய நாம் எவ்வாறு பயன்பெறலாம் என்பது தொடர்பான கருத்துக்களை முன்வைத்தார். அதுபோல தெ.மதுகுதனன் தனது ஆசிரிய ஊடாட்ட அனுபவங்களைத் தனது நோக்கில் முன்வைத்தார். இறுதியாகக் கலந்துரையாடலும் இடம் பெற்றது. மலையகம் கல்விரீதியாக எதிர் கொண்ட சிக்கல்கள், தொடர்ந்தும் எதிர் கொண்டு வரும் வரலாற்றுச் சவால்கள் அதில் இருந்து மீள்வதற்கான பல்வேறு வழிகள் முதலானவை இந்தக் கலந்துரையாடலில் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றிருந்தன. க.பொ.த.சாதாரணதரப் பரீட்சைகள் இடம்பெறக்கூடிய இந்த நாட்களில் ஆசிரியர்கள் பங்கேற்பது சவாலுக்குரியது. ஆயினும் சுமார் ஐம்பது ஆசிரியர்கள், உயர்தர வகுப்பு மாணவர்கள் என அரங்கத்தை நிறைத்திருந்தனர். நிகழ்வுக்கு தலைமை வகித்த அதிபர் ஆசைத்தம்பி ஒருங்கிணைப்புப் பணிகளைச் செய்த அதிபர் ராஜமாணிக்கம், ஆசிரிய வளவாளர் மனோகரன் உள்ளிட்ட அனைத்து ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் பாராட்டுக்குரியவர்களாவர்.

அடுத்த நாள் மாலை வருகைதரு பேராசிரியர்கள் உடனான சந்திப்பு கொட்டகலை அரசினர் ஆசிரியர் பயிற்சி கலாசாலையில் இடம்பெற்றது. அனுபவமிக்க கல்விப் புலத்தினருடன் இளம் ஆசிரியர்களும் பங்கேற்ற இந்த நிகழ்வுக்கு கவிஞர் சு.முரளிதரன் தலைமை வகித்தார். விரிவுரையாளர் கலையரசு ஒருங்கிணைப்புப் பணிகளை மேற்கொண்டிருந்தார். விரிவுரையாளர் ஜே. சற்குருநாதன் ஆளுமைகளை அறிமுகம் செய்து வைத்தார்.

தலைவர்களாகவும் தத்துவவாதிகளாகவும் திகழ்ந்த பெரியார், அம்பேத்கார் போன்ற ஆளுமைகளைப் போன்று மலையகத்துக்கும் தலைமைத்துவம் அவசியமாகின்றது எனும் பொருள்பட பேராசிரியர் வீ. அரசுவின் உரை அமைந்திருந்தது. சுமார் இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பதாக நுவரெலியாவில் இடம்பெற்ற மாகாண சாகித்திய விழாவில் பங்கேற்க வருகை தந்ததுடன் இன்றைய சூழ்நிலைகளை ஒப்பிடுகையில் மலையகத்தில் பல முன்னேற்றங்கள் மலையகத்தில் தெரிக்கின்றன, அதே நேரம் பல புதிய சவால்களுக்கு முகங்கொடுப்பதுவும் தெரிகிறது எனவும் பேராசிரியர் வீ. அரசு கருத்துத் தெரிவித்தார். தனது ஆசிரியப் பணியில் எதிர்கொண்ட சவால்கள் குறித்த அனுபவப் பகிர்வாக பேராசிரியர் தெ. வெற்றிச்செல்வனின் உரை அமைந்திருந்தது. இளம் ஆசிரியர்கள் பலருக்கும் இவரது உரை ஓர் ஊக்கியாக அமைந்ததை கலந்துரையாடல் பொழுதில் அறிந்துகொள்ள முடிந்தது.

உரையாடல் பொழுதில் பலரும் தமது கருத்துக்களை முன்வைத்தபோது அதன் சாரமாக மலையகப் பிரச்சினைகளும் சவால்களுமே வெளிப்பட்டன. அத்தகைய பிரச்சினைகளில் இருந்து விடுபடுவதற்கான அடுத்த கட்ட நடவடிக்கைகளுக்கான பரிந்துரைப்புகளே வேண்டப்படுகின்றன என்பதாக எழுத்தாளர் மல்லியப்புசந்தி திலகர் வலியுறுத்தினார். இலாப நோக்குடனான அஞ்சல் வழிப் பல்கலைக்கழக கற்கைகளுக்கு அப்பால் தமிழகத்துடனான பண்பாட்டுத் தொடர்புகளும் பயிலரங்குகளுமே மலையகத்துக்கு திடமான வழிகாட்டல்களை வழங்க முடியும் எனக்கூறிய பேராசிரியர் வீ. அரசு, இறுதியாக வழங்கிய ஆலோசனை ‘மலையகம் குறித்த பாடத்திட்டம், கலைத்திட்டம்’ ஒன்றை உருவாக்குவதாகும். பேராசிரியர் வீ. அரசுவின் மலையகப் பயணத்தின் அறுவடையாக இறுதியாக வழங்கிய இந்த கலைத்திட்ட ஆலோசனையே அமைந்தது எனலாம்.

மலையகக் கருத்தியலுக்கு வலுசேர்க்கும் மலையக வரலாறு, மொழி, பண்பாடு, பாரம்பரியக் கலைகள், அரசியல், தொழிற்சங்கம், கல்வி, கலை, இலக்கியம், விளையாட்டுத்துறை, ஊடகம் அடங்கலான ஒரு பரந்துபட்ட பாடத்திட்டம் வடிவம் பெறுவதும் அதனை அடியொற்றிய கலைத் திட்டமாகவது உருப்பெறுவதும் காலத்தின் தேவையாகிறது. மலையகத் தமிழ்ச்சமூக உருவாக்கமானது 200 ஆண்டுகால வரலாற்றைக் கொண்டது. இதன் உருவாக்கப் பின்னணியின் ஓர் அடைவுப்புள்ளியே 200 ஆண்டுகள் நிறைவு என்பதாகும். இதுவரையான மலையக சமூக உருவாக்க அடையாளங்கள் ஆங்காங்கே பதிவு பெற்றிருக்கின்றனவே தவிர அவை ஒரு சேர ஒரு கலைத்திட்டமாகத் தொகுக்கப்படவில்லை.

பல்கலைக்கழக ஓய்வு நிலை பேராசிரியர் வீ. அரசு மூன்று தசாப்த காலத்துக்கு மேலான ஆசிரிய அனுபவம் பெற்றவர். கலைத்திட்ட உருவாக்கத் திறனும் கொண்டவர். தமிழியல் பண்பாட்டுத்துறையில் இடைவிடாது இயங்கிக் கொண்டு இருப்பவர். சுமார் ஐம்பதாயிரம் நூல்கள், இதழ்களைத் கொண்டதாக தனது இல்லத்திலேயே அவர் அமைத்திருக்கும் நூலகம் இதற்கு பெரும் சாட்சி. 2024 மே மாதம் வெளிவந்திருக்கும் 'ஓர்மைத் தடம்' எனும் பேராசிரியர் வீ.அரசுவின் ஆசிரியம், ஆய்வு, உரையாடல்கள் அடங்கிய தொகுப்பு நூலில் முனைவர் மு.நஜ்மாவுடனான உரையாடலில் பாடத்திட்டம் - கலைத் திட்டம் சார்ந்த உரையாடல்களின் சில பகுதிகள், அவரது மலையகக் கலைத்திட்டம் எனும் முன்மொழிவுக்கு வலுசேர்ப்பனவாக உள்ளன.

'... தமிழர்கள் வாழ்கிற இடம், தமிழர்களுடைய மொழி, தமிழர்களின் கலை, இலக்கியம், பண்பாடு போன்ற அனைத்தையும் குறிக்கும் வரலாறுதான் சமூக வரலாறு. தமிழர் வரலாற்றில் முக்கிய இடம்பெறுவது தமிழ்ப் பண்பாடு. பண்பாடு என்னும் சொல் குறித்த புரிதல் இல்லாமல் பலர் இருக்கின்றனர். அதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட நிலப்பகுதியில் ஒரு குறிப்பிட்ட மொழி பேசக்கூடிய மக்கள், தங்கள் நம்பிக்கைகள், சடங்குகளுக்கூடாக அதுசார்ந்த வாழ்முறையைக் கட்டமைத்துக்கொள்கின்றனர் அதுவே பண்பாடு எனப்படும். பண்பாடு என்பதைத் தமிழ்படிக்கும் மாணவர்களுக்குக் கற்பிக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன? எனும் கேள்விக்கு பேராசிரியர் அரசு வழங்கிய பதில் பண்பாட்டை நாம் மேலும் விளங்கிக் கொள்ளவதற்குத் துணைசெய்கிறது.

... பண்பாடு எனும் துறை மானிடவியலோடு சேர்ந்தது. அது சார்ந்த சடங்குகள் மற்றும் அதன் விளைவுகள், தமிழ் இலக்கியத்தில், தமிழரது வழிபாட்டில், தமிழர் வாழ்முறையில் எவ்வாறு அமைகின்றன என்ற அடிப்படையில் தமிழ்ச் சமூக வரலாறு, இலக்கியம், இலக்கணம் என்பன எழுதப்படவேண்டும். தமிழ் மக்களென எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கியதாக தமிழ்ச் சமூக வரலாறு உருவாக்கப்பட வேண்டும் ...'

'பண்பாடு என்பதை தமிழ் படிக்கும் மாணவர்களுக்குக் கற்பிக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன?' எனும் கேள்விக்குப் பேரா

சிரியர் வீ. அரசு அவர்கள் வழங்கிய பதில் ஆழமானது. மலையகத் தமிழர்கள் வாழ்கிற இடம், அவர்கள் பேசுகிற மொழி, அவர்களின் கலை, இலக்கியம், பண்பாடு போன்ற அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய மலையகக் கலைத்திட்டம் உருவாக்கப்படுவதன் அவசியம் என்பது உணரப்படுகிறது. இந்த கூற்றினடிப்படையில் இலங்கையின் மலையகத் தமிழ்ச் சமூகத்தை ஒப்பிட்டு நோக்குகையில் 'மலையகக் கலைத்திட்டம்' (Malaiyagam Curriculum) ஒன்றுக்கான அவசியம் இருப்பது உணரப்படுகிறது.

கடந்த 200 ஆண்டுகளாக மலையகம் எனும் தமிழர் சமூகம் தனக்கு வாய்க்கப்பெற்ற குறிஞ்சி நிலப்பிரதேசத்தை மலையகம் எனும் பண்பாட்டு அடையாளமாக மாற்றிக்கொண்டுள்ளது. அந்த பண்பாடு என்பதை புரிந்துகொள்வது அவசியம். குறிப்பிட்ட நிலப்பகுதியில் ஒரு குறிப்பிட்ட மொழி பேசக்கூடிய மக்கள் தங்கள் நம்பிக்கைகளாகச், சடங்குகளாக அது சார்ந்த வாழ்முறையைக் கட்டமைத்துக்கொள்கின்றனர். அதுவே மலையகத்தின் பண்பாடாகவும் காணப்படுகிறது. வருங்கால பரம்பரையினருக்கு ஊடுகடத்தப்பட வேண்டிய காலகட்டமும் அவசியமும் உணரப்படுகிறது. அதற்கு மலையகம் குறித்தான கலைத்திட்டம் ஒன்றைத் தயாரித்து ஆவணமாக்குவது, இயலுமான வழிகளில் அதனை கற்பிப்பது, இற்றைப்படுத்துவது, இதுவரை காலம் மலையகக் கருத்தியலை நகர்த்திவந்த மரபினரின் கடமையாகிறது. இதனை வலியுறுத்தும் பேராசிரியர் அரசுவின் இன்னுமொரு கூற்று இங்கே அவதானிப்புக்குரியது. 'எந்தவொரு செயலையும் புதிதாகச் செய்தாலோ, மரபாகச் செய்துவருவதில் மாற்றத்தை உருவாக்கினாலோ அது எப்போதும் சிக்கலாகவே எதிர்கொள்ளப்படும். அச்சிக்கலை மட்டுமே நாம் பார்த்துக்கொண்டிருந்தால் எதையும் புதிதாகக் கொண்டுவருமுடியாது'. மலையகக் கலைத்திட்டம் எனும் எண்ணக்கருவை செயல்வடிவமாக்குவது சமகால மலையக புலமைத்துவவாதிகளின், கல்வியியலாளர்களின் கைகளிலேயே உள்ளது.

thilagar@thaiveedu.com

‘இந்திய இலக்கியம் :

கைலாசபதியும் அனந்தமூர்த்தியும்’ நூல் குறித்து... - நவஜோதி ஜோகரட்னம்

தேர்ந்தெடுத்த படைப்பாளர்களின் ஒவ்வொரு படைப்புகளையும் நான் வாசிக்கத் தோன்றும்போதெல்லாம் அவை நேராகவே என்னுடன் பேசுவது போலவும், அவை நித்திய ஜீவியாக என்னுடன் இருப்பதுபோலவும் நான் உணர்வதுண்டு. அந்த வகையில் இந்நூலை வாசிக்கும்போது அது என்னைச் சிறைப்படுத்தியது.

ஈழத் தமிழ் மக்களின் வாழ்வியல் கோலங்கள், தமிழ் இலக்கியத்தின் அச்சுப் பண்பாடு, ஓவியம், சாதியம், தமிழ் நிலத்தின் ஆவணச்சிற்பி, தமிழ் இலக்கியம், புலம்பெயர் இலக்கியம், நாவல், சிறுகதையென பல தகவல்களைத் தாங்கிய பத்துக் கட்டுரைகளை நூற்றி நாற்பத்திமூன்று பக்கங்களில், தைல வண்ண அட்டை ஓவியத்தோடும் இந்நூலைப் பார்க்க முடிகின்றது.

இத்தொகுதியில் ‘பொதுநலவாய நாடுகளின் இலக்கியம்: கைலாசபதியும் அனந்தமூர்த்தியும்’ என்ற கட்டுரை நான் அறிந்திருந்தாத விடயங்களைப் பகிர்ந்து செல்கின்றது. அதாவது அந்தக்காலப்பகுதியில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து க. கைலாசபதி அவர்கள் (1933-1982) பேர் மிங்காம் பல்கலைக்கழகத்தில் கிரேக்க மொழித்துறையில் பேராசிரியர் ஜோர்ஜ் தொம்சனின் மேற்பார்வையில் முனைவர் பட்டத்திற்கான ஆய்வை மேற்கொண்டிருந்ததாகவும், அதே பல்கலைக்கழகத்தில் மைசூர்ப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து யு.ஆர். அனந்தமூர்த்தியும் (1932-2014) ஆங்கிலத்துறையில் முனைவர் பட்டத்திற்கான ஆய்வில் ஈடுபட்டிருந்தாராம். அவ்வேளையில் யு.ஆர். அனந்தமூர்த்தியும், க. கைலாசபதியும் இணைந்து எழுதிய கடிதம் Times Literary supplement செப்ரெம்பர் 24, 1964 இதழில் Indian Vernacular writers என்ற தலைப்பில் பிரசுரமாகியது. இக்கட்டுரை பலவகையான இலக்கிய விவாதங்களை ஏற்படுத்தியதை என்னால் பார்க்க முடிகின்றது.

பொதுநலவாய நாடுகளின் இலக்கியம் என்ற இலக்கிய வகையைப் பிரித்தானியப் பேரரசின் கீழிருந்து விடுதலை பெற்ற

நாடுகளான அவுஸ்திரேலியா, ஆசியா, ஆபிரிக்கா, லத்தீன் அமெரிக்க காலனித்துவ நாடுகளும் உள்வாங்கிக்கொண்டன. இங்கிலாந்தின் லீட்ஸ் பல்கலைக்கலைக்கழகத்தின் ஆங்கிலத்துறை (ஸ்கூள் ஒஃவ் இங்கிலிஷ், லீட்டஸ் பல்கலைக்கழகம்) 1964-ம் ஆண்டு செப்ரெம்பர் 9-ஆம் திகதி நான்கு நாட்கள் கருத்தரங்கினை நடத்தியது. முதலாவது பொதுநலவாய நாடுகளின் இலக்கிய மகாநாட்டில் மேற்குறிப்பிட்ட நாடுகளில் இருந்து படைக்கப்படும் ஆங்கில இலக்கியமும் இருந்தமையைத் தொனிப்பொருளாகக் காணலாம்.

கேம்ரிஜ் பல்கலைக்கழகத்தின் ஆங்கிலப் பேராசிரியராகவும் ‘த டார்க் டான்ஸர்’ என்ற நாவலின் மூலம் நன்கறியப்பட்டவருமான பாலச்சந்திரராஜனின் உரை குறித்தும் இக்கட்டுரை பேசுகிறது. ‘இலக்கியம் சமூக வரலாற்றின் ஒரு பகுதியேயாயினும், இலக்கியத்தின் பெறுமானம் என்பது அது ஒரு சமூக வரலாற்றிற்கு வழுங்குகிற கருத்துகளைக் கொண்டு மதிப்பிடப்படுவதில்லை’ என்ற பாலச்சந்திரராஜன் கூற்று ஆழமானது. இலக்கியத்தை ஆவணரீதியாக அணுகும் போக்காக இதனைக் குறிப்பிடுவார். ‘இந்த இலக்கிய - ஆவண அணுகு முறையைவிடவும், ஓங்கி ஒலிக்கும் மற்றொரு குரல் தேசப்பற்றாகும். இந்தியத்துவம் என்றால் என்ன என்பது நமக்குத் தெளிவாகவில்லை’ எனக்கூறும் பாலச்சந்திரராஜன் ஆங்கிலத்தில் எழுதும் இந்தியன், ஒரு இந்தியன் அல்லாதவன் என்றும் கூறுவார். ‘அவன் இரண்டு கலாச்சாரங்களின் கலப்பினமாக நிற்கின்றான். அடிப்படையில் அந்நியமான மொழிக்கூடாக, இந்தியத்துவத்தின் உள்முகத்தைக் கொண்டுவர முடியாதென்பதை எடுத்துரைக்கும் பாலச்சந்திரராஜன் இலக்கியத்தின் நுட்பத்தை - உள்தொனியை, அந்த மண்ணின் வேரோடும் உள்ளார்ந்த வரலாற்றோடும் பிணைந்த மக்களின் மொழிக்கூடாகவே கண்டு கொள்ள முடியும் என்றும் கூறுவார்.

இந்தப் பொதுநலவாய நாடுகளின் இலக்கிய வகைப்பாட்டை புகழ்மிக்க நாவலாசிரியர் சல்மான் ருஷ்டி புரணமாக நிராகரிக்கின்றார். ‘பொதுநலவாய நாடுகளின் இலக்கியம்’ என்பது விசித்திரமாய்த் தெரிகிறது என்றும், இத்தொடர் ஒன்றுக்கும்

உதவப்போவதில்லை, கொஞ்சம் அருவருப்பாயும்கூட இருக்கிறது என்றும் எழுதுகிறார். 'பொதுநலவாய நாடுகளின் இலக்கியம்' என்பது பிரித்தானியா, ஐரிஸ் வெள்ளையர்கள் அல்லாத, அல்லது அமெரிக்கப் பிரஜைகள் அல்லாதவர்கள்

ஆங்கிலத்தில் எழுதுகிற இலக்கியவகை என்றே அர்த்தப்படுத்துகின்றேன் என்கின்றார் ருஷ்டி. மையத்தில் ஆங்கில இலக்கியத்தையும் விளிம்பில் உலகில் மிஞ்சியிருக்கும் அனைத்தையும் வைத்துப் பார்க்கும் பிரித்தானும் தந்திரம் என்று கண்டனம் செய்யும் ருஷ்டி, நீண்ட நாளைக்கு இது தாக்குப்பிடிக்காது என்கின்றார். இக்கட்டுரையை வாசிக்கும் போது உலக இலக்கியங்கள் தொடர்பான பலவேறுபட்ட குழப்ப நிலைகளைப் புரிந்துகொள்ள முடிவதுடன் நம் தாய் மொழிகளின் உணர்வுகளின் மேன்மையையும் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

பேராசிரியர் கைலாசபதி அவர்கள் மறைந்து ஐம்பது ஆண்டுகள் கடந்த நிலையில் கைலாசபதியும் அனந்தமூர்த்தியும்

இணைந்து இந்திய இலக்கியம் பற்றி எழுதிய இக்கட்டுரை மிக முக்கிய விவாதங்களை முன்னெடுத்திருந்ததை முதல் தடவையாக வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டுவந்திருக்கும் நூலாசிரியர் மு. நித்தியானந்தனின் பேருழைப்பு பாராட்டத்தக்கதாகும். இலக்கியத்தின் அச்சுப் பண்பாடுபற்றிய கட்டுரையில் 'இலங்கை தமிழக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தின் அச்சுப்பண்பாட்டின் ஊற்று இஸ்லாத்திலிருந்தும் திருக்குர்ஆனிலிருந்தும் அரபு மொழியிலிருந்தும் பிரவகிக்கிறது. மொழி என்றாலே அரபுதான் என்றும், அதனால் அரபு அல்லாத மொழிகளை 'அஜமி மொழிகள்' என்றும், 'காட்டுமிராண்டி மொழிகள்' என்றும் அரபுகள் அர்த்தப்படுத்தினார்களாம். 'உலக வரலாற்றில் முதன்முதல் எழுத்தில் அமைந்த ஆவணம் விவசாயிகள் பயன்படுத்திய விற்பனைப் பற்றுச் சீட்டு தான். வாய்மொழி மூலமாக அறிவும் கலாசாரமும் தலைமுறை தலைமுறையாகக் கைமாற்றப்பட்ட காலகட்டத்தில் இஸ்லாம் தோன்றியது மட்டுமல்ல, அரபுக்கலாசாரத்தில் முதல் எழுத்தில் பதிவு பெற்ற நீண்ட பனுவல் திருக்குர்ஆன் ஆகும் என அறிய முடிகிறது. திருக்குர்ஆனின் மொழியான அரபுமொழி, இஸ்லாம் பரவிய அனைத்து நாடுகளிலும் தனி முதன்மை பெற்று, அரபு எழுத்தின் வடிவத்திற்குப் பெருஞ்சிறப்பு நிலவியது.

1882-ல் 'முஸ்லிம் நேசன்' பத்திரிகை கண்டி கட்டுகஸ்தோட்ட அலுவலகத்திலிருந்து பி. ராயப்பன் என்பரால் வெளியிடப்படுவதாகவும், 1884-ல் பேராதனைக்கு மாற்றப்பட்டு அப்பத்திரிகையின் அச்சுப்பதிப்பாளராகவும், வெளியீட்டாளராகவும் எம்.சி. சித்திலெவ்வை இருந்ததையும் அறியமுடிகிறது. 'முஸ்லிம் நேசன்' பத்திரிகையில்தான் எம்.சி. சித்திலெவ்வை 'அசன்பே சரித்திரம்' என்ற நாவலைத் தொடராக எழுதி வெளியிட்டிருக்கிறார். இலங்கையின் முதல் நாவலை எழுதிய நாவலாசிரியராகவும், அரசியல் கட்டுரைகள் எழுதியவராகவும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தமிழ் நடை கைவந்த வல்லாளராகவும் எம்.சி. சித்திலெவ்வை சிறப்புப் பெறுகிறார். கிறிஸ்தவ சகாப்தத்தின் ஆரம்ப கட்டத்திலேயே காகிதத்தின் பயன்பாட்டைச் சீனர்கள் கண்டுபிடித்துவிட்டார்கள். ஏழாம் நூற்றாண்டிலேயே 'சீனாவிற்குச் சென்றும் கல்வியைத்தேட' என்று நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அறிவுறுத்தியமை சீனத்திற்கும் அரபு நாடுகளுக்கும் இடையே நிலவிய நெருக்கமான உறவினைப் புலப்படுத்துகிறது. அந்த நுட்பம் அரபு நாடுகளைச்சென்றடைய எட்டு நூற்றாண்டுகள் பிடித்திருக்கின்றன.

ஐரோப்பாவிற்கு 15-ம் நூற்றாண்டில் பிற்பகுதியிலேயே அச்சு இயந்திரம் வந்துசேர்ந்தன. 1465-ல் இத்தாலியிலும், 1470-ல் பிரான்சிலும், 1474-ல் ஸ்பெயினிலும், 1477-ல் இங்கிலாந்திலும், 1482-ல் டென்மார்க்கிலும், 1483-ல் ஸ்வீடனிலும், 1495-இல் போர்த்துக்கலிலும், 1553-ல் ரஷ்யாவிலும் அச்சுமுறை அறிமுகமாகியது. ஐரோப்பிய நாடுகளில் அச்சுத்தொழில் வேகம் பெறத் தொடங்கிவிட்ட நிலையில் அரபு நாடுகளில் அந்த வேகத்தைக் காணமுடியவில்லை என இக்கட்டுரை மூலம் அறியமுடிகின்றது.

யாழ்ப்பாணம் குறித்த முதல் டச்சு ஓவியம் பண்டத்தரிப்பினைக் குறித்து நிற்கும் தைல வண்ண ஓவியமாகும். இந்த

ஓவியம் 1668-ம் ஆண்டில் ஜோஹான் து லா றொக்கெர் என்ற ஓவியரால் வரையப்பட்டிருக்கிறது. 141 செ.மீ. உயரமும் 176 செ.மீ. அகலமும் கொண்ட இந்த ஓவியம் நெதர்லாந்தில் அம்ஸ்டர்டாமில் அமைந்துள்ள நிக்ஸ் மியூசியத்தில் காணப்படுகின்றது.

இந்த ஓவியம் பிலிப்பஸ் பால்டேயஸ் நெதர்லாந்தில் பிறந்து தனது 21-வது வயதில் இறையியல் கல்வியை முடித்து புரொட்டஸ்தாந்து திருச்சபையில் திருநிலைப்படுத்தப்பட்டார். பால்டேயஸ் யாழ்ப்பாணத்தில் சமயப்பணியை ஆரம்பித்து பல சேவைகளை ஆற்றியிருந்தார். இலங்கையின் டச்சு நிர்வாகத்திற்கும் பால்டேயஸிற்கும் இடையில் ஏற்பட்ட பெரும் முரண்பாடுகள் காரணமாக 1666-இல் நெதர்லாந்து திரும்பியிருந்தார். அங்கு தெற்கு ஹொட்டாமில் அமைந்திருந்த ஒரு சாதாரண தேவாலயத்தில் போதகராகச் சேவை யாற்றி தமது 39-வது வயதில் மரணமுற்றார்.

பண்டத்தரிப்பில் தாம் வாழ்ந்த காலத்தினை நினைவு கூருமுகமாக ஜோஹானிடம் அணுகி இந்தத் தைல வண்ண ஓவியத்தினை தீட்டித் தருமாறு கேட்டிருக்கிறார். ஜோஹான் நெதர்லாந்தைவிட்டு வெளியில் சென்றது கிடையாது. பால்டேயஸ் விவரித்த நிலத்தோற்ற அமைப்பினையே ஓவியர் ஜோஹான் தமது ஓவியத்தில் தீட்டியிருக்கிறார். பண்டத்தரிப்புப்பற்றிய சித்திரம் பால்டேயஸ் கொடுத்த விபரங்களைக் கொண்டதாகும். இந்த நூலின் முகப்பு ஓவியம் பிலிப்பஸ் பால்டேயரைச் சித்தரிக்கும் ஓர் அழகிய ஓவியம் என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எனது கால்பதிந்த பண்டத்தரிப்புப்பற்றிய நினைவுக்காட்சிகள் இக்கட்டுரையினுடாக் சித்திரமாகிப் பறப்பதையும் என்னால் தவிர்க்க முடியவில்லை.

யாழ்ப்பாணம் பற்றிய முதல் தைல வண்ண ஓவியத்தை அறிமுகப்படுத்தி அதனை நன்கு விபரித்திருக்கும் நூலாசிரியர் யாழ்ப்பாணத்தில் ஆழ வேருன்றியிருந்த சாதியத்தின் ஆழ்ந்த தாக்கத்தினை நுட்பமாக ஆராய்கின்றார். பிரித்தானியரின் குடியேற்ற நாடாகத் திகழ்ந்த இலங்கையில் ஆட்சி நிர்வாகத்தை செவ்வனே கொண்டு நடத்துவதற்காகப் பிரித்தானியா அரசு யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவிய சாதி அமைப்போடு எவ்வாறு சமரசம் செய்து கொண்டதென்பதை விளக்கும் கட்டுரை இந்நூலின் மிக முக்கிய கட்டுரையாக அமைகின்றது. வன்னி மாவட்டங்கள் பற்றிய விரிவான நூலை 1895-ல் எழுதிய ஜே.பி. லூயிஸ் பற்றிய அரிய தகவல்களைத் தேடித் தொகுத்துத் தந்திருக்கும் சிறந்த கட்டுரையாக 'வன்னியின்

ஆவணச் சிற்பி' என்ற கட்டுரை அமைகிறது.

கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரே காலத்தில் அறிமுகமான செ. யோகராசாவின் நினைவுக்குறிப்புகளை 'ஈழத்துப் பிராந்திய இலக்கியங்களின் கிட்டங்கி' என்ற கட்டுரையில் அவரது இலக்கிய ஈடுபாட்டையும், புலமையையும் விபரிக்கின்றார் நூலாசிரியர். இரா. முரளிஸ்வரன் எழுதிய 'ஒரு மருத்துவரின் மருத்துவமனை நாட்கள்' என்ற நூலிற்கு செ. யோகராசா அவர்கள் எழுதிய முன்னுரையில் மேற்கோள் காட்டியதைச் சுட்டிக்காட்டி நூலாசிரியர் கட்டுரையை முடிக்கும் பாங்கு நெஞ்சை வருடியது.

'சில வார்த்தைகள் சொல்லப்படாமல் வாழ்க்கை முடிந்துவிடுகிறது. சில வார்த்தைகள் கேட்கப்படாமல் வாழ்க்கை முடிந்துவிடுகின்றது' என்பதுதான்.

திருமலை நவம் எழுதிய 1990 என்ற நாவல் பற்றி வரிவான குறிப்புகளை எழுதியிருக்கும் நூலாசிரியர், ஈழத்தின் போராட்ட காலத்தில் திருமலை, அரச படைகளின் கொடூரங்களுக்கு எப்படிப் பலியாகியது என்பதை ஆதாரங்களோடு நூலாசிரியர் முன்வைக்கும் குறிப்புகள் நம்மைச் சிலிர்க்க வைக்கின்றன.

ஜேர்மனியில் வாழும் பொ. கருணாகரமூர்த்தியின் 'பாய்மரத்தில் ஒரு பறவை' என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பு ஜேர்மனிய வாழ்வியலின் அசலான எழுத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது என்பதை நூலாசிரியர் மு. நித்தியானந்தன் மிகச் சிறப்பாக விளக்கிச் சொல்கின்றார்.

முற்றிலும் புதிய தகவல்கள் நாம் அறிந்தனவற்றைக் கூடப் புதிய கோணத்தில் அணுகும் அவருடைய ஆராய்ச்சிப் பாங்கும் சுவையான உரைநடையில் எழுதிச்செல்லும் இலாவகமும் நூலைச் சிரமமின்றி வாசகர் வாசிக்கக் கைகொடுக்கின்றன. நிறைந்த தகவல்களைத் தரும் இந்நூல் நமக்குக் கிடைத்திருக்கும் சிறந்த பொக்கிஷம் என்பதில் ஐயமில்லை.

navajothy@thaiveedu.com

Vaheesan Jeyaveerasingam

Sales Representative

Re/Max Ace Realty Inc. Brokerage

3-1286 Kennedy Road, Scarborough, Ontario. M1P2L5

Dir:
Bus:416-270-1111 | Fax:416-270-7000

www.vaheesanrealtor.com.
Email:gvaheesan@hotmail.com

கவிஞர் சேரனின் 'காஞ்சி'

- பொ. திராவிடமணி

எண்பதுகளில் ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிஞர்களில் ஒருவராகக் கவனம்பெற்ற கவிஞர் சேரன், இன்று உலகக் கவிஞர்களில் ஒருவராக வலம் வருகின்றார். காலத்தோடு தன்னைத் தகவமைத்துக் கொண்டே வருபவர்தான் கவிஞர் சேரன். என்றாலும், அவரது உள்ளத்தில் எண்பதுகளில் பற்றி எரியத் தொடங்கிய அகத்தீ இன்னும் அணைந்தபாடில்லை. அன்று அநீதிக்கு எதிராகக் கவிதை எனும் ஆயுதம் கொண்டு களமிறங்கியவரை, இன்னும் மீளமுடியாமல் வைத்திருக்கின்ற சமூகச் சூழலை என்னவென்பது. வரமா? சாபமா? தொடக்கத்திலிருந்தே ஈழ இனப்படுகொலைகளுக்கும், சாதியக் கொடுமைகளுக்கும், ஈழ அரசியலுக்கும் எதிரான குரலாக அவரது கவிதைகள் விளங்கின.

எண்பதுகளில் வெகுசன மக்களிடம் மட்டுமல்லாது ஈழ அரசியல்வாதிகளின் கவனத்தையும் சேரன் ஒருசேரப் பெற்றிருந்தார். அதற்கு மிக முக்கியக் காரணம் அவரது கவிதைகள் ஈழத் தமிழர்களைக் கொதிநிலையில் வைத்திருந்ததோடு ஈழ அரசின் சுயத்தையும் அசைத்துப் பார்த்தது. இன்றும் அதே உணர்ச்சி பொங்க அநீதிகளைக் கண்டு வெகுண்டெழும் சேரன் எதற்காகவும் எவர் பொருட்டும் அஞ்சியதாகத் தெரியவில்லை. மனதின் பிரதியாக விளையும் கவிதைகள் அநீதிகளைச் சுட்டெரிக்க முடியாமல் போனாலும் சுட்டத் தவறியதில்லை.

ஈழத்தைவிட்டுப் புலப்பெயர்வுக்கு ஆளாகிப் புலம்பெயர்ந்து நாற்பது ஆண்டுகள் கடந்திருந்த நிலையிலும் அவரால் அப்படுகொலைகளின் கோரமுகங்களை மறக்கமுடியவில்லை. அதனைச் சனவரி 2024-ல் வெளிவந்த 'காஞ்சி' எனும் கவிதைத் தொகுப்பும் உணர்த்தியுள்ளது.

சேரன் தம் கவிதைகளில் இனப்படுகொலைகள், அதன் விளைவுகள் குறித்தும், போரில் இழந்த தன் உறவுகள், நண்பர்கள் குறித்தும், இழந்த மண், வீடு, நாடு குறித்தும் புலப்பெயர்வு, அகதி வாழ்க்கையின் வலி, புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் தமிழர் நிலை குறித்தும், இயற்கை பற்றியும் பதிவு செய்துள்ளார். புறப்பொருள் சார்ந்து பல கவிதைகளைத் தந்திருக்கும் கவிஞர் சேரன் அகப்பொருளாகிய காதல் குறித்தும் பெரும்பான்மையான கவிதைகளைத் தந்துள்ளார். அவரது கவிதைகளில் கடலுக்குத் தனி இடம் உண்டு. பொதுவாகக்

கவிஞர் சேரன் கவிதைகளில் தேவையற்ற படிமங்கள், இருண்மையான சொற்கோவைகள், குறியீடுகள் இராது. ஆனால், அவரது கவிபுணையும் திறத்திலும், நுட்பமான சொல்லாடலிலும், தொய்வற்று இழையோடும் கவிச்சரத்தின் ஈர்ப்பினிலும் கரைந்து திளைப்பும் வாசக மனம்.

2024-ல் காலச்சுவடு பதிப்பகத்தால் வெளியிடப்பட்ட 'காஞ்சி' எனும் கவிதைத் தொகுப்பு எப்போதும் போலவே வாசகர்களுக்குப் பெருவிருந்தாக அமைந்துள்ளது என்றால் அது மிகையிற்லை. இத்தொகுப்பில் 102 கவிதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இத்தொகுப்பிலும் இனப்படுகொலை, போரால் தாயகத்தில் ஏற்பட்ட விளைவுகள், படையாட்களின் மனிதநேயமற்ற செயல்பாடுகள், நண்பர்களை இழந்ததால் உண்டான வலி, இயற்கை மீதான ஈர்ப்பு, காதல், ஈழம் போலவே பாலஸ்தீனத்தில் நடைபெற்ற இனப்படுகொலையால் உண்டான வலி எனப் பல பொருண்மைகளில் கவிதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

தமிழ் இலக்கியங்கள் இளமை நிலையாமை, செல்வம் நிலையாமை, யாக்கை நிலையாமை என மூவகையான நிலையாமைகள் குறித்துப் பேசியுள்ளன. இக்கவிதைத் தொகுப்பில் ஐம்பது விழுக்காட்டிற்கு மேல் யாக்கை நிலையாமை குறித்த செய்திகளே இடம்பெற்றுள்ளன. நூரா, நீலாவணை, மைக்கேல், மஹ்முத் தர்விஷ், அன்னா அஃமத்தோவா, தண்டபாணி தேசிகர், போல்செலான், சோமித்திரன், சந்தரஸ், பிருந்தன் எனத் தன் வாழ்வில் பயணித்து மறைந்து போனவர்களை நீனைவு கூறும் முகமாய்ப் பிரிவின் வலியைப் பேசுவதாக இக்கவிதைகள் அமைந்துள்ளன.

'சிறு காற்றில் அலை எழாது
கடல் செத்துப் போகும் ஆனி மாதம்.
ஈரத்தில் பாறைகளின் சல்லாபம்
திசை அறியாக காற்று

இப்போதுதான் இரணை தீவில் கரை ஏறினோம்.
பாதி வழி.

'கடற்படை வருகிறான். காட்டுக்குள் ஓடுங்கோ'
எனக் கத்தினான் மைக்கேல்.

திரும்பி வந்தபோது
காற்று இருந்தது
கடல் வழிவிட்டது
மைக்கேல் எங்களுக்கு ஒரு
துயரச் சிலுவை'

இக்கவிதையில் ஈழத்தில் படையாட்களால் சுடப்பட்டு இறந்து போன தன் நண்பன் மைக்கேலின் இறுதி நிமிடங்களைக் கவிஞர் வலியுடன் நினைவுகூர்ந்து பதிவுசெய்துள்ளார். காஞ்சித் திணை குறித்துத் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகையில்,

'வேம்சின மாற்றான் விடுதர வேந்தன்
காஞ்சிச் சூடிக் கடமனை கருதின்று'

என்பார். அதாவது, பகை மன்னனாகிய வஞ்சி வேந்தன் போர் மேற்கொண்டு தன் நாட்டின்கண் வந்துவிட, அந்நாட்டிற்குரிய காஞ்சி மன்னன் காஞ்சி மாலையைச் சூடிக்கொண்டு தனது காவல் இடத்தைக் காக்க நினைத்தது என்பார் தொல்காப்பியர். செல்வம், யாக்கை, இளமை என மூன்றும் அழியும் ஓரிடம் போர்க்களம்.

தன் இனத்திற்காகவும், நாட்டிற்காகவும் கவிதைகளின் வழி எதிர்க்குரல் கொடுக்கும் சேரனின் நிலையும் காஞ்சி மன்னனின் நிலையொத்ததே. அதனால்தான் இத்தொகுப்பிற்குக் காஞ்சி எனப் பெயரிட்டுள்ளார் கவிஞர் சேரன்.

எதையும் எளிதில் கடக்கும் மனம் மறக்க வேண்டியவற்றை மட்டும் மறப்பதே இல்லை. பகலில் பரபரப்பாய் நாட்களைக் கடத்திவிட்டாலும் ஆழ் மனதில் உறைந்து கிடக்கும் ஆவல் நிகழ்வுகளின் ஓலத்தைக் கனவு பிரதி செய்து காட்டிக் கொண்டே இருக்க, என்ன செய்ய இயலும்? இருந்து அழிவதைவிட. இதோ கவி மனம்,

'திரும்பிப் பார்க்க முடியவில்லை
மற்றவர்களது உயிரை ஒழிக்க ஒரு சிறு பொழுது
எனக்குத்
தொடர்ந்து உஹும் கொடுங்கனவில்
இருந்தாலும் அழிகிறேன்'

என்று இருப்பின் வலியைச் சொல்லிச் செல்கிறது.

'கொடிது கொடிது வறுமை கொடிது
அதனினும் கொடிது இளமையில் வறுமை'

என்பார் ஔவையார். ஆனால், அதைவிடக் கொடுமை இளமையில் இனப்படுகொலையால் தனது உறவு, நட்பு, மண், வீடு, நாடு என எல்லாவற்றையும் இழந்து அகதிகளாகப் புலம்பெயர்வதுதான். உடல்தானே பெயர்கிறது. உள்ளத் திற்கு என்ன? அது தாயகத்திலிருந்து வரமறுக்கிறது.

கவிஞர் சேரனின் மண் குறித்த தாகத்தை ஒவ்வொரு தொகுப்பிலும் காணமுடியும். விருப்பற்றுப் பெயர்த்தனுப்பப் பட்ட எவராலும் தன் மண்ணையும், மக்களையும் மறக்கமுடியாது. மீண்டும் தன் மண்ணில் தடம் பதித்தவேளை எழுந்த

உணர்வுகளை எப்படிச் சொல்வது? இதோ கவிஞரின் வரிகள்,

'என்னுடைய பட்டனத்துக்கு
மீண்டுள்ளேன்.
பல்லாண்டு காலக் கண்ணீர்
என்னை இங்கு கொண்டுவந்து சேர்த்திருக்கிறது.

என் நெல்லி மரத்தை அவர்கள்
வெட்டி விட்டார்கள்
மலை வேம்புகளையும் கமுகையும் இளம் பூவரசையும்
அவர்கள்
விற்று விட்டார்கள்
அற்றோம் நாம்.

என் கவிதைகளுக்கு மணற்றிடரையோ
கடலோரக் காணித் துண்டையோ பரிசளிக்க வேண்டாம்
ஒரு முள்முருக்கம் பூவைத்தான் கேட்டேன்'

என்கிறார். என் கவிதைகளுக்குப் பரிசாக என் தோட்டத்தில் இருந்த முள்முருக்கம் பூ ஒன்றைத் தந்தால் போதும் எனும்

கவிஞரின் வார்த்தைகளில் ஏமாற்றமும் அதனால் விளைந்த பேரோரும் புலப்படுகின்றன. மேலும் அவர், இத்தகைய பெருந்துயரில் பெருமூச்செறிந்து, மனஞ்செத்து நோவதை விட வேறு என்ன செய்ய இயலும் என்கிறார். அதனை 'யாழ்ப்பாணம்' எனும் கவிதையில் பின்வருமாறு பதிவுசெய்துள்ளார்.

'முடிய மறுக்கும் கொட்டாவியிலும்
எரிய மறுக்கும் வாழைத் தண்டிலும்
உப்பு நீர்க் கிணறுகளிலும்
செயற்கை மருந்துகளால்
வீங்கி எழுந்த ஆண்குறிகள்
போன்ற கோவிற் கோபுரங்களிலும்
நாங்கள் தற்கொலை செய்கிறோம்.'

என்கிறார். என்னதான் வலி நிரம்பிய நெஞ்சம் என்றாலும் வசந்தத்தை வரவேற்காமல் இருக்குமா என்ன? வாழ்க்கையில் ஒரு பிடிப்பை ஏற்படுத்துவது அவ்வப்போது கோடை மழையை ஒத்து வரும் இன்பங்கள்தானே? கவிஞர் அவ்வாறு வரும் இன்பத்தை ஏற்கவேண்டும் என 'முடியா முடிவு' எனும் கவிதையில் சொல்கிறார்.

'நேற்றைய பின்னிரவில்
வழமையாக வரும் ஈழக் கனவுகளும்
கொலையுதிர் காலமும் அஞரும் வரவில்லை'

இது குறித்து இனப்படுகொலையில் உயிர் தப்பிய உளவள மருத்துவராகிய தன் நண்பனிடம் கேட்க, அவரோ உனக்குள் இருக்கும் துன்பமும், துயரமும், காயமும் மேலெழாமல் தடுப்பதற்காக ஒரு பெருங்கனவு வரும் தொடர்ந்து வரும் என்று கூற, கவிஞர்

'வரட்டும்,
வேட்கையும் அன்பும், விழைவும், இணையும்
புகலிடம் உங்களுக்கு வேண்டாம் எனில்
சொல்லுங்கள்
போய் ஒழிவோம்.'

என்கிறார். ஒரு பேரஞரில் சிக்கிய நாம் அதனை நினைத்து அதற்குள்ளேயே உழன்றுகொண்டிருக்காமல், நிகழ்காலத்திற்குத் தக்கபடி வாழ்க்கையைத் தகவமைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பது கவிஞரின் அவாவாக இருப்பதை அறியமுடிகிறது. 'கறுப்புக் கடல்' எனும் கவிதையில் காமம் பெருந்துயரை அணைக்கக்கூடிய அருமருந்து என்கிறார்.

'தென்திசைக் காற்றில்
ஓராயிரம் இலைகள்
துயருடன் பறக்கின்றன

எந்தக் கடலிலும்
விழ மறுத்து அலைகின்றன
அவைக்குத் துணை நிற்பது
எப்போதும் அணையாத
கொங்கைத் தீ

அதில்
ஒரு பொறி உனக்கு
ஒரு பொறி, நாம் கட்டக்க முடியாத
கறுப்புக் கடலுக்கு'

எந்த நாட்டிற்குச் சென்றாலும் பெரும்பாலான தமிழர்கள்

கூலிகளாகத்தான் இருக்கிறார்கள். புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் வசதியான வாழ்வைப் பொரும்பான்மையோர் பெறவில்லை. இது குறித்துக் கவிஞர் குறிப்பிடுகையில்,

'நாங்கள் கூலித் தமிழர்
தமிழோ கூலித் தமிழ்.
காற்றை எதிர்ப்பவர்கள்
பெருங் கடலைக் கண்ணீரால் கடப்பவர்கள்'

என்கிறார்.

தன் நாட்டில் வாழ வழியற்றுப் புகலிடம் தேடி அயல்நாட்டிற்குச் சென்றால் அங்கும் நிறவெறியும் அதன் விளைவால் ஏற்படும் உயிரச்சமும் தொடர்கிறது என்பதை,

'இந்தத் தெருவில் எப்போதும் காத்திருக்கிறது
செப்பனிடப்படாத ஒரு குழி
அதனருகே
வெள்ளைப் பொலிஸ்காரன்
சுட்டான்
இருவரை.
பலமுறை.

இரண்டுமுறை அந்தக் குழி
குருதியால் நிரம்பிற்று

இருவரும் என் மகனைப் போலவே இருந்தனர்
உயரம், அழகு, கறுப்பு, துணிவு, கனிவு'

என்று 'இந்தத் தெருவில் எப்போதும்' எனும் கவிதையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். கவிஞர் சேரன் காணவிரும்பும் உலகம், அடுத்தத் தலைமுறைக்குக் கையளிக்க விரும்பும் உலகம் அமைதியானது, உயிரச்சமற்றது, போரற்றது.

'பெரும்புயலில் உலகம் தத்தளிக்கும் போதும்
பறவை கூடு சேர்கிறது.
அதன் பாடல் ஒரு ஏவுகணையையாவது
தடுத்து நிறுத்திவிடும்
நம்புகிறேன்'

என்கிறார். கவிஞரின் வாக்குப் பலிக்கட்டும். நாமும் நம்புவோம்.

இப்படியாகத் தொகுப்பு முழுமையும் உள்ள கவிதைகள் ஒரு காலத்து மக்களின் வாழ்வியல் வலியாக, சாட்சியமாக நின்று ஒளிர்கின்றன. கவிஞர் 'காஞ்சி' என இத்தொகுப்பிற்குப் பெயரிட்டிருந்தாலும். காஞ்சி என்ற தலைப்பில் கவிதை எதுவும் இல்லை. நூலின் ஒட்டுமொத்தமான பொருண்மையே காஞ்சி. 'கவிதைகளை வாசிக்கும் வாசகர்களுடன் நேரடியாக ஒரு புனைகதையின் அம்சங்கள் நிரம்பிய உரையாடல் தொனியுடன், கவிதையின் வடிவ ஒழுங்கு சிதையாமல் விரியும் கவிதை அடையாளத்தைச் சேரன் தனதாக்கி இருக்கிறார்' என்பார் அ.ராமசாமி (உணர்வுகளை எழுதும் தர்க்கம்: சேரனின் கவிதைகள் 2009) அவ்வகையான கவிதைகள் இத்தொகுப்பு முழுதும் வாசகருக்கு விருந்தாய் அமைந்துள்ளது என்றால் அது மிகையில்கலை.

thiravidamani.p@thaiveedu.com

‘முகமிழந்தவர்கள்’

**பெண்களுக்கு எதிரான
வன்முறைகளும்
பெண் உரிமை மீறல்களும்
பீ.எம். ஜமஹிர்**

பெண்களின் சாதனைகளைக் கௌரவிக்கவும், பாலின

சமத்துவத்திற்காக வாதிடவும் மார்ச் 08-ஆம் நாள் உலக ளவில் சர்வதேச மகளிர் தினம் கொண்டாடப்படுகிறது. 2025-ஆம் ஆண்டின் கருப்பொருள் ‘அனைத்து பெண்கள் மற்றும் சிறுமியர்களுக்கு உரிமைகள், சமத்துவம், அதிகாரமளித்தல்’. பாலின சமத்துவத்தை நோக்கிய முன்னேற்றத்தை விரைவு படுத்துவதற்கான அவசரத்தை இக்கருப்பொருள் வலியுறுத் துகிறது. இந்தக் கருப்பொருள் பல்வேறு துறைகளில் பெண்க ளையும் இளம் மகளிரையும் பாதிக்கும் அமைப்பு ரீதியான தடைகள் மற்றும் பாரபட்சங்களை நிவர்த்தி செய்ய விரைவான, தீர்க்கமான நடவடிக்கைகளை கோருகிறது. இது தனிநபர்கள், சமூகங்கள் மற்றும் நிறுவனங்களைப் பயனுள்ள உத்திகளை செயல்படுத்தவும், பெண்களின் முன்னேற் றத்தை ஊக்குவிக்கும் முயற்சிகளை அதிகரிக்கவும் உதவு கிறது. பெண்களுக்கு அதிகாரம் அளிக்கும் மற்றும் பாகு பாட்டைச் சவால் செய்யும் முன்முயற்சிகளை ஆதரிப்பதன் மூலம் மிகவும் சமத்துவமான உலகத்தை நோக்கிய பயணத்தை நாம் கூட்டாக துரிதப்படுத்த முடியும். மேலாக, 1948-ஆம் ஆண்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட பன்னாட்டு மனித உரிமைப் பிரகடனத்தில் பெண்களுக்கு எதிரான வன்மு றையைத் தடுப்பதற்கான அடிப்படைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் சமத்துவ உரிமைகள் இருப் பதாக அப்பிரகடனம் உறுதி செய்கின்றது. 1949-ஆம் ஆண்டு ஜெனிவா உடன்படிக்கையும் 1977-ஆம் ஆண்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட மேலதிக இணைப்பு விதிகளும் போர்க் காலங்களில் பெண்களுக்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்படும் பாலியல் தாக்குதல்களும் வன்புணர்ச்சியும் மனிதகுலத்திற்கு எதிரான குற்றம் என்று பிரகடனம் செய்கின்றன.

அறிமுகம்:

பன்னாட்டு மனித உரிமைப் பிரகடனம் ஜெனிவா உடன் படிக்கை மற்றும் சர்வதேச மகளிர் தினத்தின் கருப்பொருள் ஆகியவை பெண்களுக்கு வழங்கப்பட்ட உரிமைகள் மற்றும் பாதுகாப்புகள் குறித்த புரிதலை மேம்படுத்துவதை நோக்க மாகக் கொண்டிருந்தன. இருந்த போதிலும், ஆண் மேலா திக்கச் சமுதாயத்தில் நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்ட முறைமை களின் ஊடாக அதிகாரத்தையும் அதற்கான தலைமைத்து வத்தையும் ஆண்களே பெற்றுக் கொள்கின்றனர். குடும்பம், வீடு, பொதுவாழ்க்கை, அரசியல், பொருளாதாரம் போன்ற எல்லாவற்றிலும் இதன் ஆளுகை பரவிச் செல்கிறது. குடும் பத்தில், சமூகத்தில் ஒரு பெண்ணின் வகிபாகம் என்ன என்ப தையும் ஆணாதிக்க சமுதாயமே தீர்மானிக்கின்றது. உலகின் பல பாகங்களில் ஆண்களை விடப் பெண்களே கூடுதலான நேரம் வேலை செய்கின்றனர் என்பதை ஆய்வுகள் காட்டு கின்றன. அவற்றுள் பல ஊதியம் பெறப்படாத சேவை சார்ந்த வேலைகளாகும். அதிலும் குறிப்பாக வீட்டு வேலைகள், பிள்ளை பராமரிப்பு மற்றும் இவற்றோடு தொடர்பான வேலைகள் பல உள்ளன. ஊதியம் அற்ற வேலைகளில் ஆண்களை விடப் பெண்கள் பல மடங்கு வேலை செய்கின்ற நிலைகள் உள்ளன. பெண்களின் பல்வேறு சுமைகளையும் அவர்கள் எதிர் கொள்ளும் வன்முறைகளையும் உரிமை மீறல்களையும் பல சமூகங்களில் பெண்கள் விளிம்பு நிலையில் இருப்பதையும் தனது ‘முகமிழந்தவர்கள்’ என்ற இந்த நூலில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் மேனாள் மெய்யியல் துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் எம்.எஸ்.எம். அனஸ் அவர்கள் எடுத்துரைக்கிறார். தனது புலம் சார்ந்த கற்றல், கற்பித்தல், அறிவுப்பரப்புகை ஆகிய பணிகளுக்கு

மேலாக பேராசிரியர் எம்.எஸ்.எம். அனஸ் அவர்கள், பத்தி எழுத்தாளர், இலக்கியவாதி, பதிப்பாசிரியர், திறனாய்வாளர், மேடைப் பேச்சாளர், சமூக ஆர்வலர் மற்றும் மனிதப் பண்பியலாளர் எனப் பன்முகம் கொண்டவர். அவர் உள்நாட்டிலும் பிராந்திய நாடுகளிலும் நடைபெற்ற ஆய்வு மாநாடுகளில் கலந்துகொண்டு கணிப்புக்குள்ளான கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பித்தவர். அத்தோடு மெய்யியல், நாட்டாரியல், வரலாற்றியல் கலை மற்றும் பண்பாட்டுத் துறைகளில் பல நூல்களையும் பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.

முகமிழந்தவர்கள்:

பெண்களுக்கு எதிரான பூகோளரீதியான நிகழ்வுகள், போர்க்களப் பிரச்சினைகள், பெண் உரிமை, பெண் உரிமை மீறல், பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறை, பெண் அடக்கு முறைகளின் சமூகவியல் பரிமாணம் என்பனவற்றைப் பிரதான பேசு பொருளாகக் கொண்ட பத்தொன்பது கட்டுரைகள் இந்நூலில் உள்ளன. 'பெண்ணுரிமையும் பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகளும்' என்ற அறிமுகக் கட்டுரை தவிர, 'டெல்லி கும்பல் வன்புணர்ச்சியும் பெண் உரிமைக் கோரிக்கைகளும், இந்தியாவில் பெண்களுக்கு எதிரான பாலியல் தாக்குதல்கள், நிர்ப்பாயா: இந்தியாவின் மகள், இந்தியாவில் பாலியல் வன்முறைகளும் சட்டத்துறை எதிர்நோக்கும் சவால்களும், சார்ச் நாடுகளில் கருகிச் சிதையும் வித்தியாக்கள், ஆயுத அமைப்புக்களும் பெண்ணுரிமை மீறல்களும், பொக்கோஹராமும் பெண்ணுரிமை மீறல்களும், சவுதியில் தொடரும் பெண் உரிமைப் போராட்டங்கள், அபிவிருத்தியில் பெண்களின் பங்கு: மாற்றங்களை நாடும் சவுதிப் பெண்கள், சிறுவர் திருமணம்: மணப் பெண்களாக்கப்படும் சிறுமியர், பர்ஸானாவின் கொலை: கௌரவக் கொலை எழுப்பும் அதிர்வுகள், நைஜீரிய அரசியல் நெருக்கடியும் பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகளும், அரபு வசந்தமும் பெண்களின் எழுச்சியும், முகமிழந்தவர்கள்: திராவகத் தாக்குதலுக்குப் பலியாகும் பெண்கள், மலாலா மீதான தாக்குதலும் பெண் கல்வி பற்றி எழும் கேள்விகளும், குரலற்றவர்களின் குரல்-மலாலாவின் உரை, கல்வியைத் தேடும் பெண்கள், பொஸ்னிய இன அழிப்பு-போராயுதமாக வன்புணர்வு' என்ற பதினெட்டுக் கட்டுரைகளும் 2014-ஆம் மற்றும் 2015-ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் 'தினக்குரல்' நாளேட்டில் வாராவாரம் ஆசிரியர் தொடராக எழுதி வந்த உலக, மேற்காசிய அரசியல் கட்டுரைகளின் தொகுப்பாகும். இந்நூலின் நிறைவுக் கட்டுரை, 2022-ஆம் ஆண்டில் 'விடி வெள்ளி' வாரப்பத்திரிகையில் 'மஹ்ஸா அமீனியின் மரணமும் ஈரானில் பெண்கள் எழுச்சியும்' என்ற தலைப்பில் ஆசிரியரால் எழுதப்பட்டதாகும்.

பெண்களைப் பற்றிய உயர்வான சிந்தனை கொண்ட ஒருவரே சிறந்த ஜனநாயகவாதியாக இருக்க முடியும் என்பர். 'முகமிழந்தவர்கள்' நூலின் பேசுபொருள் பன்னாட்டு மனித உரிமைப் பிரகடனம் மற்றும் சர்வதேச மகளிர் தினத்தின் கீழ் பெண்களுக்கு வழங்கப்பட்ட கண்ணியம், உரிமைகள் மற்றும் பாதுகாப்புக்களை உள்வாங்கி, அவற்றின் நியாயத்தையும் தேவையையும் மகளிருக்கு எதிரான வன்முறைகளின் பின்னணிகளை மனங்கொண்டு, விமர்சன நோக்கில் சமுதாயம் சார்ந்த அக்கறையோடு பேராசிரியர் அனஸ் பேசுவதால் அவர் சிறந்த ஜனநாயகவாதி என்பதில் மாற்றுக் கருத்து இருக்க முடியாது. வரலாற்றில் பெண் எவ்வாறெல்லாம் நடத்

தப்பட்டிருக்கிறாள் என்பதைக் காட்ட பேராசிரியர் அனஸ், க. பஞ்சாட்சரம் எழுதிய 'பெண் எனும் படைப்பு-1994' என்ற நூலிலிருந்து காட்டும் பின்வரும் மேற்கோள் நோக்கத்தக்கது;

'ஏறத்தாழ உலகம் முழுவதிலும் ஒரு வியாபாரப் பொருளாக விற்றுத் தீர்த்துவிடக் கூடிய ஒரு சொத்தாகத்தான் பெண் நடத்தப்பட்டிருக்கிறாள். எனவேதான் அவள் போர்க்களத்தில் தூக்கிச் செல்லப்பட்டிருக்கிறாள், பரிசுப் பொருளாக வழங்கப்பட்டிருக்கிறாள், ஆடவர் சபையில் ஏலமாக விடப்பட்டிருக்கிறாள், அந்தப்புரங்களில் ஆண்மையின் சின்னமாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறாள், அரசியல் ஒப்பந்தத்தில் வீரத்திற்குரிய பொருளாகப் பேசப்பட்டிருக்கிறாள், சூதாட்டத்தில் சூதுப் பொருளாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறாள்.'

இவ்வாறு சமூகக் கட்டமைப்பில் அதிலும் ஆண் தலைமைத் துவச் சமூகக் கட்டமைப்பில் பெண்கள் வரம்புகள் கடந்து பாதிக்கப்படுவதும் வன்முறைக்குப் பலியாவதும் பெண்களுக்கு எதிரான தவறான முன்னெண்ணங்களும் (Prejudices), எதிர்மறையான மதிப்பீடுகளும் பாலினப் பாகுபாடுகளும், ஒரு பாலினம் இன்னொரு பாலினத்தை விட உயர்வானது மற்றும் பெண் வெறுப்பு என்ற தவறான முன்னெண்ணங்களும் எதனால் என்பதுதான் இன்று எழுப்பப்படும் வினாக்கள் என்று ஆசிரியர் கூறுவதும் அதற்கான உரையாடலை வலியுறுத்துவதும் கவனிப்புக்குரியது. அதிலும் குறிப்பாக, 'பெண்கள் பலவீனமானவர்கள், புத்தி குறைவானவர்கள், எனவே அவர்கள் மீது கட்டுப்பாடுகளை விதிக்க வேண்டும் எனக்கூறி ஆண்கள் மிகச் சாதாரணமான முடிவுகளை எடுக்கின்றனர். பெண்களின் அடக்கு முறையில் சமூக - பொருளாதாரக் காரணி பெரிய அளவில் வினையாற்றுவதையும் கலாசார ரீதியான அழுத்தங்களுக்குப் பெண்கள் முகங்கொடுத்து வருவதையும் குறித்து நாம் அதிகம் உரையாட வேண்டியுள்ளது'. என ஆசிரியர் தனது அறிமுக உரையிலும் ஏனைய கட்டுரைகளிலும் குறிப்பிடுவது அவரது சமூகம் சார்ந்த அவதானத்தைக் காட்டி நிற்கின்றது.

இந்நூலில் உள்ள முதல் நான்கு கட்டுரைகளும் 2012-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 16-ஆம் நாள், இந்தியாவைப் பெரும் அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கிய டெல்லி கூட்டு வன்புணர்ச்சி பற்றி மிக விரிவாக எடுத்துரைக்கின்றன. 23 வயது மருத்துவத்துறை மாணவி (ஜயோத்தி), ஓடும் பஸ்ஸில் ஆறு பேர் கொண்ட கும்பலினால் வன்புணர்ச்சிக்குள்ளாக்கப்பட்டு, அடித்துத் துன்புறுத்தி, அலங்கோலப்படுத்தி தெருவில் வீசப்பட்ட சம்பவம் அது. இந்த கூட்டு வன்புணர்ச்சியினதும் சித்திரவதைகளினதும் விளைவுகள் அவளை மரணம் வரை கொண்டு சென்றது. 'அந்த நாள் - மானிடப் பண்பாடு, மாண்புமிக்க மரபுகள் என்ற பகட்டுக்குப் பின்னால் புரையோடிப் போயிருந்த பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகளின் கோரமுகம் வெளிப்படுத்தப்பட்ட நாள்', என்ற காட்டமான விமர்சனத்தையும் ஆசிரியர் பதிவு செய்கிறார்.

பாதிக்கப்பட்ட ஜயோத்தியின் மரணம் இந்தியாவில் நடந்து வரும் பாலியல் வன்முறைகளுக்கான அமைதியான அடையாளம் என்று தென்னாசியப் பெண்ணுரிமை மையத்தின் இயக்குநர் மீனாட்சி கங்குலி குறிப்பிட்டதற்கும் அப்பால் பெரும் அதிர்ச்சியை அந்த மரணம் ஏற்படுத்தி இருந்ததையும் காணலாம். இந்தியாவில் காட்டுமிராண்டித்தனமான கும்பல்களால் பரவலாக மேற்கொள்ளப்படும் வன்புணர்ச்சி,

பெண்களின் கௌரவமான வாழ்வுக்கும் பாதுகாப்புக்கும் பெரும் சவாலாக உள்ளதையும் 'டெல்லி கும்பல் வன்புணர்ச்சியும் பெண் உரிமைக் கோரிக்கைகளும்' என்ற தலைப் பிலான கட்டுரை பேசுகிறது.

'இந்தியாவில் பெண்களுக்கு எதிரான பாலியல் தாக்குதல்கள்' என்ற கட்டுரை மிக முக்கிய விவாதங்களை எழுப்புகின்றது. தெருவில் வீசப்பட்ட இந்தியாவின் மானத்தை இளைஞர்கள் கைகளில் தாங்கிக் கொண்டதன் விளைவு, மருத்துவத்துறை மாணவியின் பாலியல் வன்கொடுமைக்கு நீதி கோரும் மன்றமாக டெல்லியை மக்கள் மாற்றினர். அதன் விளைவுதான் வர்மா ஆணையமும் அதன் அறிக்கையுமாகும் என்பதை விவரிக்கிறது இக்கட்டுரை.

பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள் தொடர்பான இந்திய குற்றவியல் சட்டங்களில் திருத்தங்கள் செய்வதற்கான ஆலோசனைகள், பரிந்துரைகளைப் பிரேரிப்பதற்கான மேனாள் உச்ச நீதிமன்ற பிரதம நீதிபதி ஜெ.எஸ். வர்மாவின் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட மூவர் அடங்கிய ஆணையம் 30 நாட்களில் 80,000 ஆலோசனைகளையும் பரிந்துரைகளையும் பரிசீலித்துக் கூட்டு வன்புணர்ச்சிக் குற்றச் செயலுக்கு அதிகபட்சத் தண்டனையாக ஆயுள் தண்டனையைப் பரிந்துரைத்ததையும் விளக்கி நிற்கிறது. பரபரப்பாகப் பேசப்பட்ட மரணதண்டனைக்கான ஆலோசனைகளை வர்மா ஆணையம் அங்கீகரிக்கவில்லை. மாறாக, மரண தண்டனை தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்று குறிப்பிடத்தக்க அளவிலான யோசனைகளைப் பொதுமக்கள் வழங்கியிருந்ததாக ஆணையம் சுட்டிக்காட்டியுள்ளதையும் விவாதிப்பதாகவும் உள்ளது.

மேலாக, 'பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகளுக்கு, நாட்டின் ஆட்சி முறைகளின் தோல்வியே அடிப்படைக் காரணம்' என்று வர்மா ஆணையம் குறிப்பிடுவதும் குற்றச் செயல் சார்ந்த விசாரணைகளில் அரசியல் எஜமானர்களுக்கு காவல்துறை அடிப்பணியக்கூடாது என்ற எச்சரிக்கையும் சீருடையில் இருப்பவர்கள் புரியும் பாலியல் வன்முறைகளுக்கு இராணுவச்சட்டம் வழங்கும் சலுகைமுறை மாற்றப்பட்டு அவர்களின் குற்றச் செயல்கள் நாட்டின் பொதுச்சட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வரப்பட வேண்டும் என்பதன் முக்கியத்துவத்தையும் அறிக்கை வலியுறுத்துவதை இக்கட்டுரை வெளிப்படுத்துகிறது. வெறும் சட்டமும் ஒழுங்கும் பற்றிய பிரச்சினைகளுக்குள் வன்புணர்ச்சி மட்டுப்படுத்தக் கூடிய ஒன்றல்ல என்ற மிக அழுத்தமான விவாதங்களையும் இக் கட்டுரை முன்னிறுத்துகிறது.

இந்நூலில் இடம்பெறும் 'நிர்ப்பாயா: இந்தியாவின் மகள்' என்ற தலைப்பிலான கட்டுரை, நிர்ப்பாயாவின் மீது நடத்தப்பட்ட கூட்டுப் பாலியல் வன்முறையின் முக்கிய குற்றவாளியும் தூக்குத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டவனுமான முகேஷ் சிங், நிர்ப்பாயா(மருத்துவ மாணவி) பற்றிய 'இந்தியாவின் மகள்' என்ற ஆவணப்படத்திற்கான நேர்காணலில் சில கருத்துகளை வெளியிட்டிருந்தான். அது பெரிய அதிர்ச்சி அலையினை எழுப்பியிருந்ததையும் கட்டுரை பதிவு செய்கின்றது: 'வன்புணர்ச்சியின் போது நிர்ப்பாயா ஒத்துழைத்திருந்தால், வன்புணர்ச்சி முடியும் வரை அவள் அமைதியாக நடந்து கொண்டிருந்தால் அவளுக்கு இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்காது. அவள் கொல்லப்பட்டிருக்கமாட்டாள்'. நிர்ப்பாயாவின்

கொலையின் பங்காளியான முகேஷ் சிங்கின் இந்த வார்த்தைகள் உலகை அதிர் வைத்தன. மானத்திற்காகவும் உயிருக்காகவும் போராடி உயிர் துறந்த நிர்ப்பாயாவின் எதிர்ப்புச் செயற்பாடுகளை குற்றவாளி முகேஷ் சிங் அவனுடனான நேர்காணலில் கண்டித்துள்ளான். இதுதான் இந்த சம்பவத்தின் விசித்திரமும் அதிர்ச்சியுமாகும் என்று ஆசிரியர் குறிப்பிடுவது நோக்கத்தக்கது. 'இந்தியாவின் மகள்' என்ற ஆவணப்படம் டெல்லி கூட்டுவன்புணர்வு பற்றி பல செய்திகளைக் கூறுகிறது. அதிலும் பெண்களுக்கான பாதுகாப்பு மற்றும் கண்ணியம் தொடர்பில் இந்தியாவில் அல்லது ஆசியாவில் என்ன நடக்கின்றது என்ற கேள்வியை எழுப்புகின்றது என்பதையும் கட்டுரை வெளிப்படுத்துகின்றது.

'இந்தியாவில் பாலியல் வன்முறைகளும் சட்டத்துறை எதிர்நோக்கும் சவால்களும்' என்ற கட்டுரை பாலியல் வன்முறைகள் இந்தியாவில் இந்த அளவிற்கு அதிகரித்திருப்பதற்கு இந்தியாவின் சட்டத்தின் பலவீனமும் முக்கிய காரணமாக அமைந்திருப்பதை வெளிப்படுத்துகின்றது. இந்தியாவில் ஜனநாயக ஆட்சிமுறை காணப்பட்டாலும் ஜனநாயக ஆட்சி ஒருங்கிணைக்கப்படாத நிலையின் விளைவே சமூகச்சீரழிவு எனலாம். அதிலும் குற்றச் செயல்களின் அதிகரிப்புக்கு நீதித்துறையின் சீர்கேடும் மந்தகதியும் துணை செய்கின்றன என்று சட்ட வல்லுநர்கள் சுட்டிக்காட்டுவதையும் இக்கட்டுரை பதிவு செய்கின்றது. சட்டஆட்சிக்கு நல்லாட்சி தேவை. இல்லை யெனில் மக்கள் பாதுகாப்பற்ற நிலைக்குத் தள்ளப்படுவார்கள். நடந்த குற்றச் செயலுக்குப் பொறுப்புக் கூறும் கடப்பாடு ஆட்சியாளர்களுக்கு உண்டு. 'நல்லாட்சி இன்மையால் சட்ட ஆட்சி சீர்குலைந்துள்ளது. இப்போதுள்ள பாதுகாப்பற்ற நிலைக்கு இது ஒரு முக்கிய காரணம்' என்பதையும் வர்மா அறிக்கை சுட்டிக்காட்டுவதையும் கட்டுரை வலியுறுத்துகின்றது.

'சார்க் நாடுகளில் கருகிச் சிதையும் வித்தியாக்கள்' என்ற கட்டுரையும் கூட்டு வன்புணர்வு குறித்த சில முக்கிய கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துகின்றது. சார்க் நாடுகளிலும் தென் ஆசியாவிலும் பரவியும் பெண்களுக்கெதிரான பாலியல் வன்முறைகளின் அடையாளத்தையும் கூட்டு வன்புணர்வின் தாக்கத்தையும் யாழ்ப்பாணம், புங்குடுதீவைச் சேர்ந்த இளம் வயது பாடசாலை மாணவி வித்தியாவின் கொலை மீண்டும் உறுதிப்படுத்தியுள்ளதை வெளிப்படுத்துகின்றது.

பாலியல் வன்முறைகளில் பாதிக்கப்பட்ட பெண் மீது குற்றம் சுமத்தும் ஒரு பொது வழக்கம் காணப்பட்ட போதும் கூட்டு வன்புணர்வானது அதற்கு முன்னரான திட்டமிடுதலுடனேயே அதிக சந்தர்ப்பங்களில் நடந்து முடிந்துள்ளன. வித்தியா அணிந்திருந்த பாடசாலை உடை, அவள் சைக்கிளில் செல்வது, ஆண் துணையற்ற அவளது பயணம் என்பனதான் காரணங்கள் என்ற பக்கச்சார்பான குற்றச் சாட்டுக்கள் பயனற்றவை என்பதை வெளிப்படுத்தும் இக்கட்டுரை, டெல்லி பஸ்ஸிற்குள் ஐயோத்தி வன்புணர்வுக்கு உள்ளானபோது அவள் தனது காதலனுடன்தான் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருந்தாள் என எடுத்துக்காட்டுவது நம் கவனத்திற்குரியது. இதிலுள்ள மற்றொரு தகவல், புங்குடுதீவு மற்றும் டெல்லி வன்முறைகளில் பாதிக்கப்பட்டவர்களும் பங்கேற்ற குழுவினரும் ஒரே இனத்தை அல்லது சமயத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என அடையாளப்படுத்தப்படுவதும் நோக்கத்தக்கது. மேலாக, பாலியல் வெறி, பாலியல் தாக்குதல்களுக்குள்ளா

னவர் மீது பழிவாங்குதல் அல்லது குடும்பத்தின் பகையைத் தீர்த்தல், குடி, போதைப்பொருள் பாவனை, குழந்தைப் பருவத்து ஆளுமைச் சிதைவு, முரண்பாடுகளுக்குப் பலியானமை, பெண்கள்மீதான மேலாதிக்க உணர்வு, குற்றச் செயல்களில் ஈடுபடும் குழுக்களுடன் தொடர்புகள் என்பனதான் பாலியல் சார்ந்த வன்முறைகளில் உள்ள சில முக்கிய காரணங்களாக இக் கட்டுரை சுட்டிக்காட்டுகின்றது. இவற்றை விடவும் இளம் மகளிரை எப்போதும் போதையாகப் பார்க்கும் மனப்பாங்கு மற்றொரு காரணமாக இருப்பதும் இங்கு சுட்டிக்காட்டத்தக்கது.

மகாத்மா காந்தி தனது அரசியல் மெய்யியலில் வலியுறுத்தியது போன்று 'மனிதன் ஓர் ஒழுக்கப் பிராணி' ஆவான். இருப்பினும் அவனது ஒழுக்கப் பெறுமானங்களில் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளது. இத்தகைய ஒழுக்கப் பெறுமானங்களின் வீழ்ச்சிக்கு இன்று தேவையானது தனிநபர் ஒழுங்கையும் கட்டுப்பாட்டையும் கடைப்பிடிக்கப் பழகிக் கொள்வதாகும். அதாவது தனிநபர் அறிவையும் நற்பண்பு சார்ந்த ஒழுக்கத்தையும் நெறிப்படுத்துவதன்வழி சமூகச் சிக்கல்களைத் தவிர்க்க முடியும். குறிப்பாக எது நல்லது? எது கெட்டது? எது பண்பாடு? எது முரண்பாடு? என்பதைப் பற்றி தெரிந்து கொள்வதன்வழி வாழ்க்கையில் உயர்நிலையை அடையலாம். அதற்கு சமுதாய ஒழுங்குமுறை சார்ந்த (Etiquette) நன்னடத்தைக் கோட்பாடு அடிப்படையாக அமைகிறது. குறிப்பாக அரசியலும் இறையியலும் கலந்த ஒரு சமய வாழ்க்கை முறை (Hybrid religious life), இதனைச் சாத்தியமாக்கும். அந்நிலையில் மனித நேயமிக்க, பொறுமையுள்ள சமூகம் கட்டமைக்கப்படும். அச்சமூக அமைப்பில் பாலியல் வன்கொடுமை மற்றும் பெண்கள் பற்றிய தவறான முன்னெண்ணங்கள் சார்ந்த சமூகச் சிக்கல்களைத் தவிர்க்கலாம் என்பதும் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

'முகமிழந்தவர்கள்: திராவகத் தாக்குதலுக்குப் பலியாகும் பெண்கள்' என்ற கட்டுரை பெண்கள் மீது நடத்தப்படும் திராவகத் தாக்குதல் (ஆசிட் வீச்சு), குறித்த ஆய்வாக அமைகின்றது. எரிகாயங்களையும் உருவ விகாரத்தையும் முகச்சிதைவையும் ஏற்படுத்துவதே இதன் நோக்கம். கொலை செய்வதல்ல என்று கூறப்படாலும் இது கொலையை விட பாதகமான செயல். ஏனெனில் முகமிருந்தும் முகத்தைக் காட்ட மறுப்பவர்கள் மத்தியில் முகமிருந்தும் முகத்தை இழந்து தவிப்பவர்கள் இப்பெண்கள். அதாவது பாதி முகத்துடன் பாதி வாழ்க்கை வாழ்பவர்கள் இப்பெண்கள் என்பதை பாகிஸ்தான், ஆப்கானிஸ்தான், இந்தியா என சார்ச் பிராந்தியத்திலும் அதற்கு அப்பாலும் இதன் தாக்கம் பரவி இருப்பதைச் சான்றுகளுடன் இக்கட்டுரை தெளிவாக வெளிப்படுத்துகின்றது. பெண்களுக்கு, இளம் மகளிருக்கு ஏன் இவர்கள், திராவகம் வீசி முகத்தைச் சிதைக்கின்றார்கள், பெண்களை, சிறுமியர்களை ஏன் உயிரோடு எரித்துக் கொலை செய்கின்றார்கள் ஏன் இத்தகைய கொடூரங்களைச் செய்கின்றார்கள் என்பதனை ஆசிரியர் பின்வருமாறு பதிவு செய்கிறார்.

'ஒரு தலைக்காதலின் தோல்வி, உறவு நிலைத் தவறுகள், தவறான பாலியல் கோரிக்கையின் மறுப்பு, விவாகரத்து, சமயத் தீவிரவாதம்' என்ற பல காரணங்களுக்காகத் திராவகத் தாக்குதல் நடைபெறுகின்றது. இதன் பின்னணியில் ஒருதலைக் காதலின் தோல்வியை ஆண் வெற்றி கொள்வது எப்படி? குடும்பத்தின் கௌரவத்தை பெண் மூலம் பாதுகாப்பது எப்படி? பெண்களை வீடுகளுக்குள் அடைத்துக் கிடக்கச் செய்வது எப்படி? என்ற தொடர் கேள்விகளைத் தொடுக்கும் ஆசிரியர் பெண்களுக்கு எதிரான தொடர் வன்முறைகளின் மற்றொரு

அவதாரம்தான் திராவகத் தாக்குதல் என்று குறிப்பிடுவது நோக்கத்தக்கது. 'உங்களது பெண்கள் உங்களது தோளோடு நிற்காதவரை எந்த தேசமும் அதன் வெற்றியைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியாது. உங்கள் பெண்களை வீடுகளுக்குள் பூட்டி சிறைவைப்பது மனிதாபிமானத்திற்கு எதிரான செயல். 'பாகிஸ்தானின் தந்தை முஹம்மது அலி ஜின்னாவின் மேற்கோளினை நூலாசிரியர் முன்வைப்பது மகளிர் குறித்த தவறான முன்னெண்ணங்களில் நிச்சயமாக மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும். இவ்வாறு பெண்களை, இளம் மகளிரைக் கண்ணியப்படுத்தும் மனப்பாங்கிற்கு முக்கியத்துவம் தரப்படும் நிலை சமூகத்தில் உயர் வேண்டும் என ஆசிரியர் வலியுறுத்துவதன்வழி சமூக மற்றத்தின் அவசியத்தை இந்நூலிலுள்ள ஏனைய கட்டுரைகள் வாயிலாகவும் அறிய முடிகிறது.

முடிவுரை:

'முகமிழந்தவர்கள்' என்ற நூலில் உள்ள ஒவ்வொரு கட்டுரையும் வெவ்வேறு சூழ்நிலையில் பெண்களுக்கு எதிராக நிகழ்ந்த வன்முறைகளினதும் கொடூரங்களினதும் பெண் உரிமை மீறல்களினதும் பின்புலத்திலிருந்து வெளிவந்தவையாகும். மூன்றாம் மண்டல நாடுகளிலும் ஆசியப் பிராந்தியங்களிலும் கல்வி இன்மையும் கல்வி மறுப்பும் பால்ய விவாகமும் உரிமைகள் மறுப்பும் பாலியல் வன்கொடுமையும் வீட்டு வன்முறையும் அரசியல் நெருக்கடிகளும் போர்ச் சூழலும் பழமை(மரபு)வாதிகளின் கருத்தியல்களும் நிலமானியம் சார்ந்த உள அமைப்பும் அதிலும் குறிப்பாக, கௌரவக் கொலை, கௌரவ வன்புணர்வு, விளிம்பு நிலைக் குடிகள் என்பனவும் பெண்கள் மற்றும் இளம் மகளிர் எதிர்நோக்கும் பாரிய பிரச்சினைகளாகும். இத்தகைய பிரச்சினைகளையும் தாம் எதிர் கொள்ளும் சவால்களையும் எதிர் கொள்வது குறித்த புரிதலை மேம்படுத்துவதற்கு பெண்களுக்கு இன்று தேவை கல்விதான். கல்வி பெண்களை விடுதலைக்குத் தயார்படுத்துகிறது. சமத்துவ சிந்தனைகள் உருவாகும் இடமும் கல்விதான் என அறிய இந்நூல் வழிசெய்கிறது. அத்துடன் பெண் சார்ந்த உரையாடல்களை ஊக்கப்படுத்தவும் அந்த உரையாடல்களில் அரசியலும் ஒழுக்கவியலும் பெற்றிருக்க வேண்டிய வகிபாகங்களையும் மனித இருப்பின் பெறுமானத்தையும் அறிய இந்நூல் வழிசெய்கின்றது.

மேலாக, பெண்களின் பாதுகாப்பு குறித்த பன்னாட்டுப் பிரமாணங்கள் வெறும் அறிவுறுத்தல்களாகவும் அறக்கோரிக்கைகளாகவும் இருப்பதோடு பெண்ணுரிமைச் சட்டங்களை ஏற்றுள்ள பல நாடுகளின் செயல்கள் அதற்கு முரணாக இருப்பதாகவே தோன்றுகிறது. அதாவது அவற்றை நடைமுறைப்படுத்துவதில் தயக்கம் காட்டுவதையும் அலட்சியப்படுத்துவதையும் இந்த நூல் அடையாளப்படுத்துவதோடு பெண்கள், இளம் மகளிர் மற்றும் சிறுமியர் தொடர்பில் சமுதாய மாற்றங்களையும் வலியுறுத்துகின்றது. அதிலும் ஆண்களின் உணர்வு மாற்றம், இளைஞர்களின் பொறுப்புப் பற்றியும் அதிகம் பேசுவதால் இன்றைய தமிழ் சூழலில் நூலாசிரியர் பேராசிரியர் எம்.எஸ்.எம். அனஸ் அவர்களை 'மகளிரின் உரிமை மீட்பாளர்' எனக் கருதலாம்.

Jamahir.pm@thaiveedu.com

ஒரு ஆயிரம் உருவாக்கம் : ஆசிரிய - வெளியீட்டாளர்களுக்கான ஓர்தொடர்

- என்.செல்வராஜா

பகுதி 15

கடந்த இதழில் ஈழத்துத் தமிழ் நூல்களின் அட்டைப்பட வடிவமைப்பு பற்றிய சில கருத்துக்களை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொண்டேன். இவ்விதழில் ஈழத்துத் தமிழ் நூல்களின் பதிப்புரிமைச் சட்டங்கள் பற்றிய சில கருத்துக்களை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்கின்றேன். கீழ்க்கண்ட பதிவை எனது மலேசிய - சிங்கப்பூர் நூல்தேட்டத்தில் பதிவு இலக்கம் 99-இல் பார்வை யிட்டிருப்பீர்கள். (நூல் தேட்டத்தின் சகல தொகுதிகளும் நூலகம் (Noolaham.org) இணையத்தளத்தில் பார்வைக் குள்ளன).

படிப்பது எப்படி? ஆசிரியர் விபரமில்லை. சிங்கப்பூர் 9039: ஈ.வீ.எஸ். என்டர்பிரைசஸ், மாக்ஸ்வெல் வீதி, த.பெ.எண். 1995, பதிப்பு விபரமில்லை. (அச்சக விபரம் தரப்படவில்லை). 44 பக்கம், விலை: குறிப்பிடப்படவில்லை, அளவு: 19x13.5 சமீ.

படிப்பது பற்றிப் படிப்பதன் அவசியம் என்ன என்பதை விளக்கி, கற்றல் தொடர்பான சில அடிப்படைப் பிரச்சினைகளை தெளிவுபடுத்தி, நேரரசு அமைத்தல், நூல்களை வாசித்தல், குறிப்பெடுத்தல், பரிட்சைக்கு ஆயத்தம் செய்தல் என்பன போன்ற நடைமுறைகளுக்கு ஆலோசனை வழங்குவதாக இந்நூல் அமைகின்றது. பரிட்சைப் பாடநூலும் அதைப் படிக்கும் வகையும், கட்டுரை வடிவில் அமைந்த விடைகளை எழுதுதல் போன்றவற்றையும் இந்நூலின் ஆசிரியர் விளக்கியுள்ளார். இந்நூலின் எழுத்துப் போக்கு ஈழத்தின் பிரபல எழுத்தாளரும் பள்ளி ஆசிரியருமான க.சொக்கலிங்கம் (எழுத்தாளர் சொக்கன்) அவர்களது பாணியை ஒத்ததாக உள்ளது. படிப்பது எப்படி? என்ற இதே தலைப்பில் சொக்கன் அவர்கள் எழுதி நந்தி வெளியீடாக பேராசிரியர் செ.சிவஞானசுந்தரம் (எழுத்தாளர் நந்தி) அவர்கள் ஆகஸ்ட் 1973-இல் கொழும்பிலிருந்து ஒரு நூலை வெளியிட்டிருந்தார். நாவலப்பிட்டி: ஆத்மஜோதி அச்சகம் அந்நூலை அச்சிட்டு விநியோகித்திருந்தது. அந்நூலின் மேலட்டை ஈழத்தின் பிரபல ஓவியர் வி.கே. (வி.கனகலிங்கம்) அவர்களால் வரையப்பட்டிருந்தது. சிங்கப்பூரில் வெளியிடப்பட்டிருக்கும் இந்நூலும் அதே நூலின் மீள்பதிப்பாகக் கருதப்படக்கூடியதாகவே உள்ளது. எழுதிய ஆசிரியரின் பெயரும், ஓவியரின்

பெயரும் இங்கு நீக்கப்பட்டுள்ளன.

பதிப்புரிமைச்சட்டம் என்றால் என்ன என்ற புரிதல் இன்றி எம்மைச் சுற்றியுள்ள தமிழ் வெளியீட்டுப் பெருந்தளத்தில் மேற்குறிப்பிட்ட வகையிலான மீள் பிரசுரங்கள் ஆங்காங்கே இன்றும் நடந்தவண்ணம் உள்ளன. இலங்கையில் இச்சட்டத்தால் ஒரு படைப்பாளிக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள பாதுகாப்புப் பற்றிய அறிதலை இன்றைய கட்டுரை ஓரளவு வழங்கும் என்று நம்புகின்றேன்.

பதிப்புரிமை (Copyright) என்பது நூல்களுக்கு மாத்திரம் உரி

“பிரித்தானியா, அமெரிக்கா, பிரான்னைத் தொடர்ந்து உலகின் முக்கியமான பல நாடுகளும் பதிப்புரிமைச் சட்டத்தின் அடிப் படையில் தந்தமது நாடுகளில் தமது தேவைகளுக்கு ஏற்ப பதிப்புரிமைச் சட்டங்களை அமுல்படுத்தின.”

யதன்று. கைத்தொழில் வடிவமைப்புகள், குறிகள், இலச்சினைகள் போன்ற பலவற்றுக்கும் பதிப்புரிமை பெற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றது. இதன்மூலம் ஒரு படைப்பாளி தனது படைப்பிற்கான பொருளாதார உரிமையையும் (Economic Right), ஒழுக்க உரிமையையும் (Moral Right), தனது ஆக்கத்தின் நியாயமான பயன்பாட்டுக்கான வாய்ப்பினையும் (Fair Use) சட்டபூர்வமாகப் பெற்றுக்கொள்கின்றார்.

பதிப்புரிமை பற்றிய எண்ணக்கரு முதலில் 17-ஆம் நூற்றாண்டில் இங்கிலாந்தில் தோன்றியது. இங்கிலாந்தில் அச்சகம்-உரிமை வழங்கல்சட்டம் 1661-இல் அமுலுக்கு வந்தது. இதன்படி அந்நாட்டில் அச்சடிக்கப்பெற்ற ஒவ்வொரு புதிய மற்றும் மறு பதிப்பு நூலிலும் மூன்று பிரதிகள் முறையே ரோயல் நூலகம், ஒக்ஸ்போர்ட் மற்றும் கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழக நூலகங்களுக்கு வழங்கப்படவேண்டும் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது. பின்னர் இச்சட்டத்தில் பல்வேறு திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டு, 1914-இல் அமுலாக்கப்பட்ட இம்பீரியல் காப்புரிமை சட்டத்தின்படி புதிதாக வெளியிடப்பட்ட நூலின் ஆறு பிரதிகள் இங்கிலாந்திலுள்ள ஆறு நூலகங்களுக்கு வழங்கப்படவேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டது.

1886-வரை பெரும்பாலும் ஒவ்வொரு நூலையும் படைப்பாளி தமது பிரதேசப் பதிவாளர்களிடம் வழங்கி அவர்களது குறிப்பேட்டில் தமது உரிமையைப் பதிவுசெய்துகொள்ள வேண்டியிருந்தது. அதற்காக சிறிய தொகையும் அறவிடப்பட்டிருந்தது. சில நாடுகளில் பதிவாளரே விலைகொடுத்து வாங்கிப் பதிவுசெய்யவேண்டும் என்றும் வழக்கம் இருந்தது.

இதற்கு நல்லதொரு உதாரணமாக இந்தியாவை எடுத்துக் கொள்ளலாம். அன்றைய ஆளும் கட்சியின் ஒப்புதலோடு, மெட்கஃபே என்பவர் 1835-இல் கொண்டு வந்த சட்டத்தை 1835-ன் அச்சகச் சட்டம் (Press Act of 1835) என வழங்கினர். பின்னாளைய இந்திய காப்புரிமைச் சட்டத்திற்கு முன்னோடியான ஒரு சட்டம் 1867-இல் அமுலாகியிருந்தது. இது இந்தியாவில் நூல்களைப் பதிவுசெய்யும் சட்டரீதியான வாய்ப்பை ஏற்படுத்தியிருந்தது. நூல்களின் உள்ளடக்கத்தை காலனித்துவ அரசு அறிந்துகொள்ளவும், ஓரளவு கண்காணிக்கவும் ஓர் வழிமுறையாகவும் இது அமைந்திருந்தது. இச்சட்டத்தின் ஒன்பதாம் விதியின்படி, நூல்களை அச்சிடும் அச்சகங்களே (ஆசிரியரின் அனுமதியின்றி) நூலொன்றை அச்சிட்டு ஒரு மாதத்துக்குள் அதன் நான்கு பிரதிகளை நூல்கள், பருவ இதழ்களின் பதிவாளருக்கு (Registrar of Books and Periodicals) அனுப்பிவைக்க வேண்டும் என்ற கடப்பாடிருந்தது.

பதிவாளர் தான் பெறும் ஒவ்வொரு நூலையும் பற்றிய குறிப்புகளைப் பட்டியலிட்ட பின்னர் அந்நூல்களை முறையாகப் பாதுகாத்து வைக்கவேண்டும். தமிழகத்தின் ஒவ்வொரு

மாவட்டத்திலுமிருந்து இப்படியாகச் சேகரிக்கப்பட்ட நூல்களின் ஒரு பிரதி சென்னைக்கு அனுப்பப்பட்டு அங்கு சென்னை ஜார்ஜ் கோட்டையிலிருந்து 1867-முதல் வெளியிடப்பட்டு வந்த காலாண்டு அரசிதழான அரசு கசெட்டில் பதிவுசெய்யப்பட்டு வந்துள்ளது. இந்தியா விடுதலையடையும் வரை இம்முறை அமுலில் இருந்துள்ளது. காலனித்துவ நாடென்ற வகையில் இலங்கையிலும் இதே சட்ட நடவடிக்கை பின்பற்றப்பட்டு வந்தது.

உலகஅளவில் புத்தகம் மற்றும் கருப்பொருள்களை காப்புரிமைப் பதிவு செய்யவேண்டும் என்ற கருத்தினை 1886-ஆம் ஆண்டு சுவிட்சர்லாந்தில் பேர்ண் (Berne) நகரில் நடைபெற்ற பேர்ண் கொன்வென்ஷன் (Berne Convention for the Protection of Literary and Artistic Works) முன்வைத்திருந்தது. பேர்ண் கொன்வென்ஷனின் 7-வது சரத்தின் படி ஒரு படைப்பாளியின் ஆக்கத்திற்கான உரிமை அவருடைய மரணத்தின் பின்னர் 50 ஆண்டுகள் வரை அவருக்குரியதாகப் பாதுகாக்கப்படும் என்று வரையறை செய்திருந்தார்கள். அத்துடன் ஒரு நூலின் பதிப்புரிமைக்காக அதனைப் பதிவு செய்யவேண்டிய தேவையையும் நீக்குமாறும் பரிந்துரைத்திருந்தார்கள். அதன் விளைவாக, ஒரு நூல் அச்சில் உருவாக்கப்பட்டதும் அதற்கான பதிப்புரிமை ஆசிரியருக்கே போய்ச் சேர்ந்துவிடு

கின்றது. ஆசிரியர் தனது நூலில் வேறொருவரைப் பதிப்பரிமைக்குரியவராகக் குறிப்பிட்டாலேயன்றி இவ்வரிமை நூலாசிரியருக்குரியதாக வரையறை செய்யப்பட்டிருந்தது.

ஈழத்துத் தமிழ் நூலியல் சூழலில் தமது துணைவியாருக்கோ, தாய், தந்தையருக்கோ, பிள்ளைகளுக்கோ பதிப்புரிமையை வழங்கும் படைப்பாளிகளை அதிகமாகக் காணமுடிகின்றது. குடும்பத்தவர் அல்லாத வேறொருவருக்கு பதிப்புரிமையை வழங்கிய ஒரு நூலாசிரியராக எனது கண்களுக்குத் தட்டுப்பட்டவர் ‘சாரதிகளுக்கேற்ற கைநூல்: வீதி ஒழுங்குகளும் வீதிச் சமிக்ஞைகளும்’ என்ற நூலை எழுதிய ஜெயசிங் ரூபராஜ் தேவதாசன் அவர்களாவார். தங்கொட்டுவ, வாசனா வெளியீட்

டகம், ஓகஸ்ட் 2012-இல் வெளியிட்டிருந்த இந்நூலுக்கான பதிப்புரிமை பி.எம். நிறுவல் ரஞ்சித் குமார் என்பவருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளமை என் கவனத்தை ஈர்த்தது.

பிரித்தானியா, அமெரிக்கா, பிரான்னைத் தொடர்ந்து உலகின் முக்கியமான பல நாடுகளும் பதிப்புரிமைச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் தத்தமது நாடுகளில் தமது தேவைகளுக்கு ஏற்ப பதிப்புரிமைச் சட்டங்களை அமுல்படுத்தின. நவீன அச்சியந்திரத்தின் அறிமுகம், காலனித்துவ நாடுகளில் மிகவிரைவில் பரவிய வாசிப்புக் கலாசாரம், பிரித்தானிய நூல்களின் காலனித்துவ நாட்டு மீள்பதிப்பாக்கம் என்பன இச்சட்டத்திற்கான தேவையை வலியுறுத்திவந்தன.

இங்கிலாந்தில் காப்புரிமைச் சட்டம் முதலில் கொண்டுவரப்பட்டதன் நோக்கம் இங்கிலாந்தின் எழுத்தாளர்களைப் பாதுகாப்பதற்காகவேயாகும். ஆங்கில மொழியின் வளர்ச்சி, நாடுகடந்த வர்த்தக விரிவாக்கம், இங்கிலாந்தின் கீழ்காலனித்துவ நாடுகளின் நிர்வாகம் சென்றடைந்தமை ஆகிய காரணங்களினால் ஆங்கில இலக்கியவாதிகளின் இலக்கியங்கள் இங்கிலாந்துக்கு அப்பால் கடல் கடந்து ஆசிய ஐரோப்பிய ஆபிரிக்க நாடுகளுக்கும் பரவிச்சென்றன. அவற்றைக் கண்காணிப்பது, காலனித்தவ நாடுகளில் திருட்டுப் பிரதிகள் அச்சாவதைத் தடுப்பது, பொருளாதார வருவாயை மூல நூலாசிரியருக்கு தேடிக்கொடுக்க வழி செய்வது, உலகளாவிய ரீதியில் மறுபதிப்புகளை கட்டுப்படுத்துவது, தமக்கு எதிராக உருவாக்கக்கூடிய எதிர்ப்பியக்க நூல் வெளியீட்டுப் பெரும்புலத்தைக் கண்காணித்தல் எனப் பல விடயங்களுக்கு முகம்கொடுப்பதற்காகப் பதிப்புரிமைச் சட்டம் தேவைப்பட்டது.

பதிப்புரிமைச் சட்டம் பிரித்தானிய பாராளுமன்றத்தில் 1911-ஆம் ஆண்டில் இயற்றப்பட்டது. (British Copyright Act of 1911). இச்சட்டமே இலங்கையிலும் 1912-இல் ஜூலை மாதம் முதலாம் திகதியிலிருந்து Ceylon Copyright Ordinance No: 20 of 1912 என்ற பெயரில் 68 ஆண்டுகளாக நடைமுறையில் இருந்து வந்தது. பின்னர் 1979-ஆம் ஆண்டில் இலங்கைக்கேயுரிய தனித்தவமான சிறப்புத் தேவைகளை உள்வாங்கி புதிய சட்டமூலம் பிரதியீடு செய்யப்பட்டது. இலங்கை புலமைச் சொத்துக்களின் பாதுகாப்புத் தொடர்பான புதிய சட்டமாக 1979-ஆம் ஆண்டில்

Code of Intellectual Property Act No 52 of 1979 உருவாக்கப்பட்டது. இது பின்னர் புலமைச் சொத்துக்கள் தொடர்பான பதிவுகளை மேற்கொள்ளவும், கட்டுப்படுத்தவும், நிர்வகிக்கவும் ஏற்றவகையில் வரையறைகளைக் குறிப்பிட்டு மாற்றம் செய்யப்பெற்று 2003-இல் 36-ஆம் இலக்க புலமைச்சொத்துச் சட்டமாகத் திருத்தப்பட்டது. இதுவே இன்று நடைமுறையிலுள்ள பதிப்புரிமைக்கான சட்டமாகும்.

1950-இல் பாரிஸ் நகரில் யுனெஸ்கோ அமைப்பு ஒருமாநாட்டை நடத்தியது. அதில் ஒவ்வொரு நாடும் தத்தமது நாடுகளில் வெளியிடப்படும் நூல்களைப் பற்றிய விபரங்களைத் தொகுத்து விவரண நூற்பட்டியல்களை (Bibliographies) வெளியிட வேண்டுமென்று வலியுறுத்தியது. வளர்முக நாடுகளின் அறிவு வளர்ச்சிக்கு இத்தகைய ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட கூட்டுமுயற்சிகள் வழிகோலியிருந்தன.

ஒரு ஆசிரியருக்கு அவரது மறைவின் பின்னர் 50 ஆண்டுகளுக்கு வழங்கப்பட்ட பதிப்புரிமைப் பாதுகாப்பு, பின்னாளில் அவரது இறப்புத் திகதியிலிருந்து 70 ஆண்டுகளாக நீடிக்கப்பட்டுள்ளது. ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் உருவாக்கத்தின் பின்னர் அங்கத்துவ நாடுகள் பதிப்புரிமையை ஐம்பதாண்டு களிலிருந்து 70 ஆண்டுகளாக நீடித்தன. இலங்கையில் 2003-ஆம் ஆண்டு 36-ஆம் இலக்க புலமைச்சொத்து பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்படி பதிப்பிக்கப்பட்ட ஒரு நூலுக்குரிய ஆசிரியரின் மறைவின் பின்னரான 70 ஆண்டுகளுக்கு பதிப்புரிமை பாதுகாக்கப்படுமென வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. (Intellectual Property Act No.36 of 2003, Parliament of Sri Lanka). ஆசிரியரால் எழுதப்பட்டு வெளியீடு செய்யப்படாது கையெழுத்துப் பிரதியாகவே இருக்கும் ஒரு ஆக்கத்தின் பதிப்புரிமை அவ்வாக்கம் எழுதப்பட்டு 70 ஆண்டுகள் வரை ஆக்கியோனுக்குரியதாகும்.

தொகுப்பாளர் தொகுத்து வெளியிட்ட அந்த நூலை மற்றொருவர் தன்னிச்சையாக மீள்பதிப்புச் செய்யமுடியாது. அது அத்தொகுப்பாளரின் பதிப்புரிமையை மீறிய செயலாகும். ஒரு சுஞ்சிகைக்கான பதிப்புரிமை அச்சுஞ்சிகையினை வெளியிடும் பதிவுபெற்ற நிறுவனத்திற்கு அல்லது பதிப்பாளரின் ருக்கீக உரியது.

ஈழத்து வெளியீட்டாளர்கள் ஒரு மறைந்த படைப்பாளியை கௌரவிக்கும் வகையில் முன்னர் வெளியிடப்படாத அவரது கையெழுத்துப் பிரதியை வெளியீடு செய்ய முன்வரும்போது, அவரது நெருங்கிய நண்பர்களின் உணர்வுபூர்வமான ஆலோசனைகளுக்கு மட்டும் செவிமடுக்காமல், உடனடிவாரிசுகளின் எழுத்து மூல அனுமதியைப் பெற்றே அதனை நூலுருவில் வெளியிட முன்வரவேண்டும். அப்படி வெளியிடும்போது, கையெழுத்துப் பிரதியை உரித்தாளர்களிடமிருந்து விலைகொடுத்து வாங்கினாலேயன்றி, மற்றைய சந்தர்ப்பங்களில் பதிப்புரிமை மறைந்த ஆசிரியரின் சட்டபூர்வ வாரிசுகளுக்கே சென்றடையும் என்பதை அவதானிக்கவேண்டும். விலைகொடுத்து வாங்கிய ஆதாரம் இருக்குமிடத்து பதிப்பாளர் பதிப்புரிமையை வாரிசுகளிடமிருந்து எழுத்துமூலம் பெற்று உரிமைகோரலாம்.

ஒரு நூலை ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட ஆசிரியர்கள் எழுதியிருப்பின் அதன் பதிப்புரிமையானது, நூலில் வேறுவிதமாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தாலேயன்றி இறுதியாக உயிர்வாழும் ஆசிரியரின் மரணத்தின் பின்னரான

பல ஆசிரியர்களின் கதைகளைத் தொகுத்து மற்றொருவர் தனது செலவில் ஒரு நூலை வெளியிட்டால், அந்த நூலின் மொத்த உருவாக்கத்தின் பதிப்புரிமை அந்த தொகுப்பாசிரியருக்குச் சென்றடையுமேயன்றி, அத்தொகுப்பிலுள்ள கதைகள், அதன் மூல ஆசிரியர்களுக்கே உரியதாகும். அத்தொகுப்பில் இடம்பெற்ற ஒரு கதையை அக்கதாசிரியர் வேறொரு தொகுப்பில் இடம்பெற அனுமதிப்பதால் தொகுப்பாளரின் பதிப்புரிமை மீறப்படுவதாகாது.

70 ஆண்டுகள் வரை அவருக்குரித்தாயிருக்கும். ஒரு நூலை சன்மானம் அல்லது கூலி அடிப்படையில் ஒருவரோ அல்லது பலர் இணைந்தோ எழுதியிருந்தால், பதிப்புரிமை சன்மானம் வழங்கிய தனி நபர் அல்லது நிறுவனத்துக்கே உரியதாகும்.

தொழில்ரீதியாக உருவாக்கப்படும் ஆக்கத்திற்குத் தொழில்வழங்குநரே உரித்தாவார். உதாரணமாக, கல்வித்திணைக்களத்தின் பாடநூல்களின் பதிப்புரிமை கல்வித்திணைக்களத்திற்கே உரியதாகும். அதனை எழுதிவழங்கும் ஆசிரியர் அவரது பணிக்கான ஊதியத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதால், ஊதியம் வழங்கும் அரசின் அல்லது நிறுவனத்தின் சார்பாகவே பதிப்புரிமை வழங்கப்படும். ஒரு ஆணைக்குழு தயாரிக்கும் அறிக்கையின் பதிப்புரிமையானது அவ்வாணைக்குழுவுக்கு உத்தரவை வழங்கிய நபருக்கே உரித்துடையதாகும்.

பல ஆசிரியர்களின் கதைகளைத் தொகுத்து மற்றொருவர் தனது செலவில் ஒரு நூலை வெளியிட்டால், அந்த நூலின் மொத்த உருவாக்கத்தின் பதிப்புரிமை அத்தொகுப்பாசிரியருக்குச் சென்றடையுமேயன்றி, அத்தொகுப்பிலுள்ள கதைகள், அதன் மூல ஆசிரியர்களுக்கே உரியதாகும். அத்தொகுப்பில் இடம்பெற்ற ஒரு கதையை அக்கதாசிரியர் வேறொரு தொகுப்பில் இடம்பெற அனுமதிப்பதால் தொகுப்பாளரின் பதிப்புரிமை மீறப்படுவதாகாது. ஆனால் தொகுப்பாளர் தொகுத்து வெளியிட்ட அந்த நூலை மற்றொருவர் தன்

னிச்சையாக மீள்பதிப்புச் செய்யமுடியாது. அது அத்தொகுப்பாளரின் பதிப்புரிமையை மீறிய செயலாகும். ஒரு சஞ்சிகைக்கான பதிப்புரிமை அச்சஞ்சிகையினை வெளியிடும் பதிவுபெற்ற நிறுவனத்திற்கு அல்லது பதிப்பாசிரியருக்கே உரியது. ஆயினும் அதிலுள்ள தனிப்பட்ட ஆக்கங்களின் பதிப்புரிமை, அவ்வாக்கங்களை எழுதிய எழுத்தாளருக்கா அல்லது சஞ்சிகையின் பதிப்பாசிரியருக்கா உரியது என்ற கேள்வி எங்களுக்குள் எழலாம்.

ஒரு சஞ்சிகையின் பதிப்பாசிரியர் தனது சஞ்சிகையில் பிரசுரிப்பதற்காகப் பெறப்பட்ட ஆக்கத்துக்காக அப்படைப்பின் ஆசிரியருக்குச் சன்மானம் வழங்கினால்

அல்லது கூலி வழங்கி ஒரு ஆக்கத்தை எழுதிப்பெற்றுப் பிரசுரித்தால் அதன் பதிப்புரிமை, எழுத்துமூலம் வேறு ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டாலேயன்றி, அச்சஞ்சிகையை வெளியிடும் பதிவு செய்யப்பட்ட நிறுவனத்திற்கே உரியதாகும். இன்று அவ்வாறு சன்மானம் அளித்து ஆக்கங்களைப் பெறும் சூழல் இலங்கை ஊடகங்களில் காணப்படாதமையால் ஒரு சஞ்சிகையில் வெளியிடப்படும் சன்மானம் வழங்கப்பெறாத ஆக்கத்திற்கான பதிப்புரிமை அவ்வாக்கத்தை எழுதியவரிடமே தங்கிக்கொள்கின்றது. ஒரு சஞ்சிகையில் வெளியிடப்பட்ட குறிப்பிட்ட ஆசிரியரின் கதையோ, கவிதையோ கட்டுரையோ ஆசிரியரின் விருப்பத்தின்பேரில் வேறு ஊடகங்களில் பிரசுரமாவதை மூலச் சஞ்சிகையின் உரிமையாளர் தடுக்கமுடியாது.

தமிழ் எழுத்துலகச் சூழலில் மின்னுடகங்களின் அபரிமிதமான வளர்ச்சியின் காரணமாகவும், உலகளாவிய ரீதியில் பல மின்னுடகங்கள் தமிழ்ச் சூழலில் இயங்குவதனாலும் இன்றைய காலகட்டத்தில் ஒரு ஆக்கம் பல ஊடகங்களில் சமகாலத்திலேயே மீள்பிரசுரமாகக் குறிப்பிடப்படாமல் வெளியிடப்படும் சாத்தியக்கூறுகள் பரவலாகக் காணப்படுகின்றன. ஒரு கட்டுரையை எழுதும் படைப்பாளி அதனைப் பல ஊடகங்களுக்கும் அனுப்பிவைத்து விரைவில் அதனை அச்சுருவில் காண ஆசைப்படுவதை சட்டத்தின்மூலம் எவராலும் தடுக்கமுடியாது. இணையங்களில் எந்த ஒழுங்கு முறையும் பேணப்படுவதில்லை. ஆக்கி யோரே தலைப்பை மாற்றிவிட்டு ஒரே கட்டுரையை பல ஊடகங்களுக்கும் அனுப்பிவைக்கும் அவலமும் இங்கு காணப்படுகின்றது.

எழுபதுகளில் தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் தமிழ் இலக்கியக்களத்தில் ஒரே நிலைமை தான் காணப்பட்டது. ஒரு ஆக்க இலக்கியப் படைப்பாளி குறித்ததொரு சஞ்சிகை அல்லது பத்திரிகையின் மூலம் வளர்த்தெடுக்கப்படும் வழமை பெருமையாகப் பேசப்பட்டு வந்தது. 'மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர்கள், கலைமகள் எழுத்தாளர்கள், ஈழநாடு பட்டறையில் வளர்ந்தவர்கள்' என்று அடைமழியுடன் வலம்வந்த ஒரு காலம் இருந்தது. ஒரு சஞ்சிகையின் கூட்டில் வளர்ந்தவர்கள் இறக்கை முளைத்ததும் விரிவான வாசகத்தளங்களைக் கொண்ட ஊடகங்களை நாடித் தம்மை வளர்த்துக் கொள்ள முனைந்ததொரு காலம் அன்று இருந்தது. அதனை இலக்கிய வரலாறும் உள்ளவாறே ஏற்றுக்கொண்டது.

இன்று ஒரு குறிப்பிட்ட சஞ்சிகைக்காகவோ, பத்திரிகைக்காகவோ எழுதுவோர்கள் மிகக் குறைவு. ஒவ்வொருவரும் தமது படைப்பு குறுகிய காலத்தில் அதிகமான வாசகர்களை எட்டவேண்டும் என்றே விரும்புவார்கள். அதனால் தமது படைப்புகளை உலகெங்கும் அனுப்பிவைக்க முனைவார்கள். அதற்கு அனுகூலமாக இன்றைய கணினிகள் தமிழ்த்தட்டச்சு முறைமையை எளிமைப்படுத்தியிருக்கின்றன. புதிய தலைமுறையினர் தங்களில் மைகொண்டு எழுதும் காலத்திலிருந்து முன்னேறி, நேரடியாகவே தமது எண்ணத்தை கணினியில் பதிவுசெய்து விரலசைவில் உலகெங்கும் தமது ஆக்கங்களை அனுப்பிவைக்கக் கூடியதான ஒரு நிலை தமிழ் இலக்கியப் பெரும்பரப்பில் காணப்படுகின்றது. இதில் உள்ள நன்மை-தீமைகளை இக்கட்டுரையின் நோக்கம் கருதி இங்கு நான் ஆராய முயலவில்லை.

இந்நிலையில் எந்த இதழில் அல்லது எந்தச் சஞ்சிகையில் தமதுபடைப்பு முதலில் வெளிவந்ததென்றே பலருக்கும் தெரிய வாய்ப்பிருப்பதில்லை. இருப்பினும் ஒரு படைப்பாளி ஒரு ஊடகத்தின் வேண்டுகோளின் பேரில் அதன் பிரசுரத்திற்காக குறித்ததொரு ஆக்கத்தை முதலில் அனுப்பி அது பிரசுரமாகக் கண்டபின்னர் விரிவான வாசக உலகை நாடி வேறுஊடகத்திற்கு உலகில் எந்த முலைக்கு அனுப்பினாலும், நன்றியுடன் தனது மூல வெளியீட்டாளரை நினைவுறுத்துவது அப்படைப்பாளியின் தார்மீகக் கடமையாகின்றது.

ஒருவருக்கு வழங்கப்பட்ட பதிப்புரிமைச் சட்டப் பாதுகாப்பினை துஷ்பிரயோகம் செய்வதைத் தவிர்ப்பதும் அவரது தார்மீகக் கடமையாகின்றது. தமிழகத்தின் பல பழைய படைப்பாளிகளின் படைப்புக்கள் அவர்களது மறைவின் பின்னர் அவர்களது குடும்பத்தினரால் முடக்கப்பட்டுக் கிடப்பதையும் எம்மில் பலரும் அறிவார்கள். இதன் மூலம் ஒரு படைப்பாளியின் பதிப்புரிமை அவரின் மறைவின் பின்னர் அப்படைப்புகள் மீள் வெளிவராமல் போவதற்கும் காரணமாகிவிடுகின்றது.

பதிப்புரிமை என்பது வெறும் பொருளா தார நன்மையை மாத்திரம் கருதியதாக இருப்பதில்லை. பதிப்புரிமையானது ஒரு படைப்பாளியின் புலமைத்துவத்தையும், கருத்து வெளிப்பாடு, ஆக்கத்தின் என அனைத்தையும் பாதுகாக்கின்றது. மற்றொருவர் தனது ஆக்கத்தினால் நன்மை அடைவதை நோக்காகக் கொண்டே ஒரு நூல் பிரசுரமாகின்றது. மற்றவர் வாசிக்கக்கூடாது என்ற தீர்மானத்துடன் எவரும் ஒரு நூலை எழுதுவதில்லை. ஒரு படைப்பாளி உருவாக்கிய ஆக்கத்தினுடைய பொருளாதார நன்மையைப் பாதுகாக்கின்ற அதே வேளை குறித்த படைப்பாளியின் சுய ஆற்றலுக்கும் கௌரவத்திற்கும் மதிப்பளிப்ப தாகவும் பதிப்புரிமைச் சட்டத்தை நாம் நோக்கவேண்டும்.

ஒருவரது படைப்பை மற்றொருவர் திரிபுபடுத்தியோ, சிதைத்தோ, துஷ்பிரயோகம் செய்தோ மூலப்படைப்பாளிக்கு அபகீர்த்தியை ஏற்படுத்தும் வாய்ப்பைப் பதிப்புரிமை தடை செய்கின்றது. ஒரு படைப்பாளியின் கருத்து பரவிப் பிரபல்யமாகும் வாய்ப்பை, மற்றொருவர் தடுத்து அப்படைப்பை ஒரு சிறுவட்டத்திற்குள் அடைத்துவைப்பதற்கான வாய்ப்பினையும் பதிப்புரிமை இல்லாமல் செய்கின்றது. இவ்வுரிமையை பதிப்புரிமைச் சட்டம் ஒழுங்குரிமை (Moral Right) என்கின்றது.

உலக புத்தக மற்றும் பதிப்புரிமை நாள் (World Book and Copyright Day) அல்லது உலக புத்தக நாள் என்பது வாசித்தல், பதிப்பித்தல் மற்றும் பதிப்புரிமையுடாக அறிவுசார் சொத்துக்களைப் பாதுகாத்தல் போன்றவற்றை வளர்க்கும் நோக்குடன் 1995-ஆம் ஆண்டுமுதல் UNESCO ஆண்டுதோறும் ஏப்ரல் 23-ஆம் நாளை சிறப்புநாளாகக் கொண்டாடி வருகின்றது. பாரிஸ் நகரில் 1995 ஓகஸ்ட் 25 முதல் நவம்பர் 16 வரை நடந்த யுனெஸ்கோவின் 28-ஆவது மகாநாட்டில் எடுத்த தீர்மானம் இதுவாகும்.

அடுத்த இதழில் பதிப்புரிமை தொடர்பான மேலும் பல தகவல்களைப் பகிர்ந்து கொள்கின்றேன்.

(இன்னும் வரும்)

selvarajah.n@thaiveedu.com

பதின்ம வயதினருக்கும் உங்களுக்கும் இடையே....

— எஸ்.கே. விக்னேஸ்வரன்

அறிமுகம்:

கலாநிதி ஹெயிம் ஜி. ஜினோட் அவர்களது நூலான 'குழந்தைகளுக்கும் உங்களுக்கும் இடையே' என்ற நூலை, கிட்டத்தட்ட முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், இலங்கையில் இருக்கும்போது எனது குழந்தைகளை வளர்ப்பது தொடர்பாக, ஒரு தகப்பனாக நான் எதிர் கொண்ட சவால்களை வெற்றி கொள்வதற்கு எனக்குக் கிடைத்த ஒரு வழிகாட்டி நூலாக நான் கண்டு பிடித்தேன். ஒரு தகப்பனாக அதன் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்ததால், நான் என் வயதொத்த பெற்றோருக்காக அதைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து 'சரிநிகர்' பத்திரிகையில் வெளியிடத் தொடங்கியிருந்தேன். நான் எதிர்பார்த்ததற்கு மேலாக அந்த ஆக்கம் பெற்றோர்கள் மத்தியில் மிகப் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றிருந்தது. பின்னர் பலரதும் வேண்டுகோளுக்கமைய வியாபார நோக்கங்கள் எதுவுமின்றி அதை நூலாகவும் வெளியிட்டு வைத்திருந்தேன். அதே ஆசிரியரது இன்னொரு நூலான 'பதின்ம வயதினருக்கும் உங்களுக்கும் இடையே' என்ற இன்னொரு நூலையும் அப்போது நான் வாங்கியிருந்தபோதும் அதை மொழி பெயர்க்கும் தேவை எனக்கு அப்போது தேவைப்படவில்லை என்பதால் அதை மொழிபெயர்க்க நான் முனையவில்லை. ஆயினும் இப்போது அது பேசும் விடையங்களைத் தமிழில் தருவது இன்றைய சூழலில் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதை நமது கனடா வாழ் தமிழ் உறவுகளது இளந்தலைமுறைக் குடும்பங்களோடு பழகிய அனுபவத்தில் இருந்து புரிந்து கொள்வதால் அதைச் செய்யவேண்டும் என்று தோன்றியது.

கணிசமான தமிழ் பெற்றோரால் உண்மையில் அதை ஆங்கில மொழியிலேயே இப்போதெல்லாம் வாசிக்க முடியும் என்றாலும், அத்தகைய வசதி குறைந்தவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்களைக் காண்கையில், அதைத் தமிழிலும் கொண்டு வருவது பொருத்தமானது என்ற எண்ணம் எழுந்ததன் விளைவுதான் இந்தத் தொடருக்கான காரணம். ஆர்வமுள்ள இளம் பெற்றோர்கள் தமிழிலோ ஆங்கிலத்திலோ இந்த நூலை அல்லது இது போன்ற நூல்களை அவசியம் வாசிக்க வேண்டும் என்பது எனது தனிப்பட்ட அவதானம். இந்த நூல் 1971-ம் ஆண்டு வெளியாகிய நூல் என்றபோதும், அதுபேசும் விடையங்களின் இன்றை வரைக்குமான பயன்பாடு எமது சமூக சூழலில் அவசியமற்றுப் போய்விடவில்லை என்பதை, இதை வாசிப்பவர்களால் புரிந்துகொள்ள முடியும் என்று நம்புகிறேன்.

ஆசிரியர் இந்த நூலுக்கான சுருக்கமான முன்னுரையில் குறிப்பிட்டுள்ள முக்கியமான வாசகங்கள் இவ்வாறு அமைகின்றன:

‘எந்த ஒரு பெற்றோருடைய வாழ்விலும் திடீரென்று தோன்றக் கூடிய ஒரு புரிந்துணர்வு இப்படி அமையும்: ‘எனது பிள்ளை இனியும் ஒரு குழந்தை அல்ல’. இது ஒருவித தனித்துவமான மனவெழுச்சியையும் பயத்தையும் ஏற்படுத்தும் கணநேரத்து உணர்வுநிலை. எங்களது விதை ஒரு செடியாகி விட்டது என்ற

மகிழ்ச்சியையும், நாம் இனிமேலும் அதை வீசும் பெருங்காற்றிலிருந்து பாதுகாக்க முடியாது என்ற அச்சத்தையும் ஏற்படுத்தும் ஒருவகைக் கலவையான மனோநிலைக்கு தள்ளப்படும் ஒரு நிலைக்கு நாம் வருவோம். இனியும் நாம் எமது பிள்ளைக்கும் அதன் உலகத்துக்கும் இடையே அதற்கு வரக்கூடிய ஆபத்துகளுக்குப் பாதுகாப்பாக இருக்க முடியாது என்பதை உணர்வோம். இந்தக் கணத்திலிருந்து எமது பிள்ளை, தனக்கு வரும் சவால்களைத் தவிர்க்கமுடியாத வகையில் எமது சம்மதங்களின்றித் தானே எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கும் என்பதைப்

புரிந்துகொள்வோம்.

இந்த இடத்தில் ஒரு முரண்நிலையும் உருவாகும். பெற்றோர்களாக, அவர்களுக்கு எங்களது தேவை, அவசியம் என்று நாம் கருதுவோம். ஆனால், பதின்ம வயதினரான அவர்களுக்கு அவர்களது தேவைக்காக நாம் அவசியப்படமாட்டோம். இந்த முரண்நிலை ஒரு யதார்த்த நிலை; நாங்கள் அவர்களுக்கு உதவ விரும்பும் வேளைகளில் அவர்கள் எங்கு எட்டமிருந்து சுதந்திரமாக இருக்க விரும்புவதைத் தெரிந்து கொள்வோம்.

இதுதான் மிகப் பொருத்தமான கணம். பெற்றோர்களாக நாங்கள், அவர்களை எமது கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருப்பதிலிருந்து விட்டுக் கொடுப்பதற்கு, எம்மிடம் பெரியளவான

தாராள மனப்பாங்கும் அன்பு காட்டும் இயல்பும் தேவைப்படும். பெற்றோர் களுக்கு மட்டுமே இத்தகைய துன்பம் தரும் பெருந்தன்மையைக் கொண்டிருக்க முடியும்.

மிக முக்கியமான, மாறும் கட்ட நிலையை அடையாளம் காணும் ஒரு கட்டம் இது.

இனி நாங்கள் நூலுக்குள் போகலாம்.

அவர்களும் நாங்களும்:

► எங்களது அக்கறைகளும் அவர்களது தேவைகளும்.

அன்டியின் அம்மா சொல்கிறார்: 'நான் விரும்புவதெல்லாம் எனது மகன் மகிழ்ச்சியாகவும் பாதுகாப்பாகவும் இருக்க வேண்டும் என்பதுதான்'.

பதின்நான்கு வயதான அன்டி சொல்கிறான்: 'எனது அம்மா எனது சந்தோசங்களைப் பற்றிப் பேசுவதை நிறுத்த வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். அம்மாதான் என்னுடைய வாழ்க்கையையே மோசமானதாக்குகிறா. அவ சினுங்குவதும் கவலைப்படுவதும் எனக்கு எரிச்சலூட்டுகிறது.'

ஜோயின் அம்மா இப்படிச் சொல்கிறார்: 'இவள் இந்த மாகாணத்துக்கு வெளியிலுள்ள ஒரு கல்லூரிக்குப் போறது என்னைக் கொல்லக் கொண்டுபோறதுபோல இருக்குது. இவள் சரியான சின்னப் பிள்ளை. நான் அவளை சரியாக 'மிஸ்' பண்ணிறன். எனக்கு இவள் மட்டும்தானே இருக்கிறாள்'.

பதினெட்டு வயசான ஜோய் இப்படிச் சொல்கிறாள்:

'என்னுடைய அம்மா எனக்காக என்றை வாழ்க்கையை தான் வாழ விரும்புறா. முடிஞ்சால், அவ எனக்காகத் தானே சுவாசிக்க விரும்புகிறா. அவ நினைக்கிறா நான் ஒரு சீனிக் கட்டி, அவ எனக்குப் பக்கத்திலை நிண்டு தான் குடை பிடிக்காவிட்டால் நான் கரைஞ்சு போடுவன் எண்டு. என்றை வாழ்க்கையை நான் வாழ, அவ விடவேணும் என்பதுதான் என்றை விருப்பம்.'

ஆனோல்ட்டின் தகப்பன் இப்படிச் சொல்கிறார்:

'நான் அவனொரு வெற்றிகரமான வாழ்க்கையை வாழ்வதற்காக என்னவும் செய்வன்'.

பதினாறு வயது ஆனோல்ட் சொல்கிறான்: எனக்கு அப்பா வின்ரை ஆலோசனைகளைக் கேக்க எரிச்சலாகவும் களைப்பாகவும் இருக்குது. அவர் எப்பவும் என்றை எதிர்காலத்தைப் பற்றித்தான் கதைக்கிறார். அதே நேரம், அவர்தான் என்றை முழு நேரத்தையும், என்றை நாளாந்த வாழ்க்கையையும் நாசமாக்கிக் கொண்டு இருக்கிறார். எனக்கு என்னிலையே நம்பிக்கை இல்லாமல் இருக்குது. நான் என்னை ஒரு தோல்வியடைந்த ஒருவனாக உணர்கிறேன்.

► எங்களது அச்சங்களும் அவர்களது உணர்வுகளும்.

லேனார்ட்டின் அம்மா இப்படிச் சொல்கிறார்:

எனக்கு என்னுடைய மகனையிட்டுக் கவலையாக இருக்கிறது. அவன் தன்னைப் பற்றி எந்த அக்கறையும் இல்லாமல் இருக்கிறான். அவன் எப்பவுமே ஒரு வருத்தக்காறப் பெடியனாக இருக்கிறான்.

பதினாறு வயது லேனார்ட் இப்படிச் சொல்கிறான்:

என்னுடைய அம்மா தன்னை ஒரு டொக்ரர் என்று நினைச்சுக் கொண்டு இருக்கிறா. அதாவது அவ என்னை வருத்தக்கார னாக்குகிறா. நான் இருமுவதையோ, மூக்கைச் சீறுவதையோ கேட்டாலே அவ ஒரு ஓட்டப் பந்தயக்காரியாக மாறிவிடுவா. நான் நிலக்கீழ் அறையில் நின்று தும்மினால், அவ மாடியில் இருந்து கீழே ஓடி வருவா.

‘கடவுள் காக்க... மகனே’

‘ஏன் உனக்கு என்ன நடந்தது? உனக்கு ஏன் சளிப்பிடித் தது’

‘எங்கை பாப்பம் உனக்கு என்ன நடந்ததெண்டு’

‘நீ உன்னை கவனிக்கிறதில்லை’

‘நீ நிறைய நேரம் வெளியிலை நிக்கக் கூடாது’

‘அம்மா என்னைச் சுற்றிச் சுற்றி ஒரு ஹெலிகொப்டரைப் போல வட்டமடிப்பா. அவளின் சத்தமும் சூடான மூச்சும் எனக்கு வேணாமெண்டு போட்டுது. நான் நினைக்கிறேன், எனக்கு எந்த விளக்கமும் சொல்லாமல் தும்ம உரிமை இருக் குதெண்டு.

அன்ரனியின் அம்மா கவலையாகவும் கோபமாகவும் இருக்கி றார்.

‘எனது மகன் ஒரு விருந்துக்குப் போகத் தயாரானான். அப்ப நான் சொன்னேன் ‘சந்தோசமாகப் போய்வா. ஆனால் அங்கே நல்ல மாதிரி இருந்திட்டு வா’ என்று. அவன் நான் ஏதோ அவனை தாக்கிப் பேசினதாக நினைத்துக்கொண்டு என்னைப் பார்த்தான். சற்று கோபமான குரலில் அவன் சொன் னான்: ‘நான் என்ன செய்ய வேணாமெண்டு நீ எனக்குச் சொல் லத் தேவையில்லை’.

இப்ப அவனை ஹலோ என்று சொல்வது கூட பாதுகாப்பற்ற தாகப்படுகிறது. அவன் என்னை யாரெண்டு நினைக்கிறான்? நான் என்ன அவனது எதிரி எண்டு நினைக்கிறானா?

பதினைந்து வயது அன்ரனி இப்படிச் சொல்கிறான்: ‘என்னுடைய அம்மா எனக்கு எரிச்சலூட்டுகிறா. அவ என்னை ஒரு சின்னப் பையன்போல நடத்துகிறா’

‘நல்ல பிள்ளையாய் நட’

‘நிமிர்ந்து நில்’

‘காலை இழுத்து இழுத்து நடக்காதே’

‘உன்னுடைய கைக்குட்டையைப் பாவி’

‘உன்னுடைய சூப்பை உறிஞ்சிக் குடிக்காதே’

‘அவ இந்த தேவையில்லாத ஆசாரக் கதைகள் கதைப்பதை

நிறுத்த வேண்டும் என்று நான் நினைக்கிறேன்’.

► ஒன்றோடொன்று இணைந்து போதல் சாத்தியமா?

இந்தப் பெற்றோர்களின் நல்ல நோக்கங்களை யாரும் சந்தே கிக்க முடியாது: அவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகள் மகிழ்ச்சியாக, ஆரோக்கியமாக, பாதுகாப்பாக இருப்பதையே விரும்புகிறார் கள். ஆனால் பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் அவர்களது முயற்சிகள் மதிக்கப்படுவதோ பாராட்டப் படுவதோ இல்லை. பதின்ம வயசினர் தேவையில்லாத ஆலோசனையையும் அக் கறையையும் வெறுக்கின்றனர். அவர்கள் தாம் வளர்ந்தவர் கள் போலத் தம்மைக் காட்டிக்கொள்ள விரும்புவார்கள். அவர்கள் பெற்றோர்களது வழிகாட்டல் இன்றியே தமது காரி யங்களைச் தாமே செய்யக்கூடியவர்கள், உணர் விரும்புவவர் கள். அவர்கள் ஒரு கடன் தேவைப்படும் நிலையிலுள்ள, ஆனால் பொருளாதார ரீதியாகச் சுதந்திரமாக இருக்க விரும் பும் மனிதர்களைப் போன்றவர்கள். பெற்றோருடைய வங்கி எவ்வளவுதான் ஒத்துழைக்கக் கூடியதாக இருப்பினும் பதின்ம வயதுக் கடனாளிகளது வட்டி மறுக்கப்படவே செய் யும். உதவி தலையீடாகவும், அக்கறை சிறுபிள்ளை போல் நடத்தப்படுவதாகவும், ஆலோசனை அதிகாரம் செலுத்துவ தாகவும் இருக்கும். சுதந்திரம், அச்சத்துக்குரியதாகினும் எல்லாவற்றுக்கும் மேலான பெறுமதி மிக்கதாகக் கருதப்படும். இந்த விடயத்தில் தலையிடும் எவருமே எதிரிகள் தான்.

பதின்ம வயதினரின் பெற்றோர்கள் மிக நெருக்கடியான தடு மாற்றத்துக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டி இருக்கும்: உதவி வெறுக்கப்படும் போது எப்படி உதவுவது?; வழிகாட்டுதல் ஏற் றுக் கொள்ளப்படாதபோது எப்படி வழிகாட்டுவது?; அக் கறை காட்டுதல் தாக்குதலாக எடுத்துக் கொள்ளப்படும் போது எப்படி உரையாடுவது?

பதினைந்து வயதான அல்வினின் தகப்பனார் சொல்கிறார்: ‘எனது மகனுடனான என் உறவு என்பது ‘தவறுகளின் சோகம். நான் அவனது நண்பன். அவனென்னைத் தன் எதிரியாகப் பார்க்கிறான். நான் அவனிடம் மரியாதையை எதிர்பார்க்கி றேன்; ஆனால் கிடைப்பதோ அவமதிப்புத் தான்’.

பதின்ம வயதினரும் பெற்றோர்களும் அமைதியாகவும் கௌர வத்துடனும் ஒன்றாக வாழ முடியுமா?

ஆம், ஆனால் சில முக்கியமான நிலமைகளுக்குக் கீழ் மட் டுமே அது சாத்தியம்.

அப்படியானால், இந்த நிலமைகள் தான் என்ன?

இந்த நூல், அமைதிக்கான வழியை வரையறை செய்கிறது. இது பதின் வயதினருக்கும் பெற்றோருக்கும் இடையிலான பரஸ்பர கௌரவத்துடனும் கண்ணியத்துடனும் கூடிய கூட்டு வாழ்வுக்கான வழிமுறைகளை விபரிப்பதாக அமைகிறது.

(தொடரும்...)

vickneaswaran.sk@thaiveedu.com

ஒவ்வொரு குழந்தையும் தன்னைச் சுற்றிய உலகத்தைக் கண்டு இயல்பாகவே வியப்படைகிறது. 'வானம் ஏன் நீலம்?' அல்லது 'கடிகாரம் எப்படி இயங்குகிறது?' போன்ற அன்றாட வாழ்வியல் பொருட்கள் குறித்த கேள்விகளோடு ('ஏன்' மற்றும் 'எப்படி') அவர்களின் ஆர்வம் வளர்ந்துகொண்டே இருக்கிறது. இந்த இயல்பான ஆர்வத்தைக் கற்றலின் ஆழமான அனுபவமாக மாற்ற முடியுமா? இந்த விதையை வளர்த்து, வாழ்நாள் முழுவதும் நீடிக்கும் அறிவுத் தேடலாக மாற்ற நாம் எப்படி வழிகாட்டலாம்? இந்தக் கேள்வியை நீங்கள் எப்போதாவது எண்ணிப் பார்த்திருக்கிறீர்களா?

ஒரு குழந்தையின் இயல்பான கேள்விகளுக்கு இன்று உடனடிப் பதில்கள் கிடைக்கின்றன. இணையம், சமூக வலைத்தளங்கள் மற்றும் ஊடாடும் கல்விப்பயன்பாடுகள் போன்ற நவீன தொழில்நுட்பங்கள் இதை சாத்தியமாக்கியுள்ளன. ஆனால் இந்த டிஜிட்டல், ஸ்மார்ட்போன் காலத்திற்கு முன்பு, புத்தகங்கள்தான் அறிவின் முதன்மை ஆதாரமாக விளங்கின. 1920-களில் சோவியத் யூனியன் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்களில் கவனம் செலுத்திய காலத்தில் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியை மக்களிடம் எடுத்துச் சொல்லும் தேவை அதிகரித்திருந்தது. ஒரு சோசலிச சமுதாயத்தை உருவாக்குவதில், அறிவியலின் மகத்தான பங்களையும் நாட்டின் தொழில்மயமாக்கலின் முக்கியத்துவத்தையும் வலியுறுத்திய லெனின், ஐ.ஐ. ஸ்டெபனோவின் (I.I. Stefano) மின்மயமாக்கல் (on electrification) பற்றிய புத்தகத்தின் முன்னுரையில், 'இப்போது புத்தகங்கள் அறிவுஜீவிகளுக்கு அல்ல, மாறாக வெகுசனங்களுக்கும், சாதாரண தொழிலாளர்கள் மற்றும் விவசாயிகளுக்கும் தேவை' என வலியுறுத்தினார். அத்தகைய புத்தகங்களை மார்க்சிய எழுத்தாளர்கள் உருவாக்க வேண்டும் என அவர் குறிப்பிட்டார். மேலும் பள்ளி மாணவர்களுக்கும் இளைஞர்களுக்கும் எளிய, தெளிவான நூல்கள் தேவை என்றும் அவர் வலியுறுத்தினார். இந்த நூல்கள் கல்வியின் பரந்த குறிக் கோள்களோடு இணைந்திருக்க வேண்டியதோடு, குழந்தைகளுக்கு எளிதாகப் புரியும் வகையிலும் அமைய வேண்டும் எனவும் எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

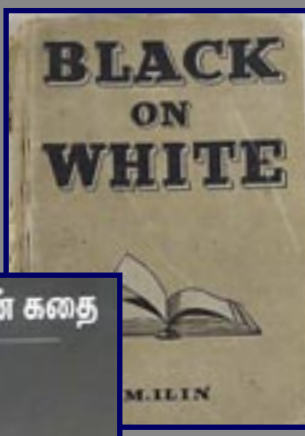
ஆனால், ஏற்கனவே உள்ள அறிவியல் நூல்களை மொழிபெயர்ப்பதால் இத்தேவை நிறைவடையாது. ஏனெனில் அக்காலத்தில் மேற்குலகில், பரவலாக வழக்கத்தில் இருந்த வர

லாற்று மற்றும் வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்களைத் தவிர, அங்கீகரிக்கப்பட்ட தனித்துவமான இலக்கிய வகையாக வெகுசன அறிவியல் புனைகதை இருக்கவில்லை. சோவியத் எழுத்தாளர்கள் இந்த இடைவெளியை நிரப்பினர். குழந்தைகள் மற்றும் இளைஞர்களின் மனதைக் கவரும் வகையில் நூற்றுக்கணக்கான வெகுசன அறிவியல் புத்தகங்களை உருவாக்கி

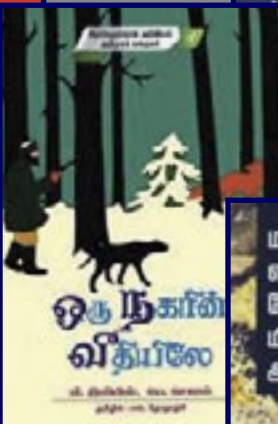

னர். 100 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சோவியத் வெகுசன அறிவியல் புத்தகங்களின் கதை இப்படித்தான் தொடங்கியது!

வெறும் அறிவியல் உண்மைகளின் வரிசையைக் கொண்ட வறண்ட பாடநூல்கள் போலல்லாமல் இவை கதையின் சுவாரசியத்தோடு எழுதப்பட்டவை, கற்பனையால் நிரம்பியவை, தெளிவான மொழியில் உருவாக்கப்பட்டவை. அத்துடன் கற்றலில் புதிய ஆர்வத்தைத் தூண்டும் விதத்தில் அமைந்தவை. இவை அறிவியலை உயிரோட்டமுள்ள ஒன்றாக மாற்றின. பலருக்கு இவை அறியப்படாத உலகங்களைக் காட்டும் மாய ஜன்னல்களாக இருந்தன. இந்நூல்கள் இயற்கையின் ரகசியங்களையோ, வரலாற்றுக் கண்டுபிடிப்புகளையோ அல்லது

புத்தகத்தின் கதை

மனிதன் எங்கும் போற்றல் மிக்கவன் ஆனான்

அன்றாட வாழ்வின் அறிவியல் அடிப்படைகளையோ எளிமையாக விளக்கும் திறன் கொண்டவை. மிகைல் இலியின் இந்த மரபில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க ஒருவர். இவர் சிக்கலான அறிவியல் கருத்துகளை எளிய நடையில், சுவாரச்யமான கதைகளாகவும் சாகசமான பயணமாகவும் விவரித்தார். இந்த அணுகுமுறை குழந்தைகள் மட்டுமல்லாமல், பெரியவர்களையும் கவர்ந்தது. இந்த அணுகுமுறை இவரை சோவியத் யூனியனின் முன்னணி அறிவியல் எழுத்தாளர்களில் ஒருவராக உயர்த்தியது.

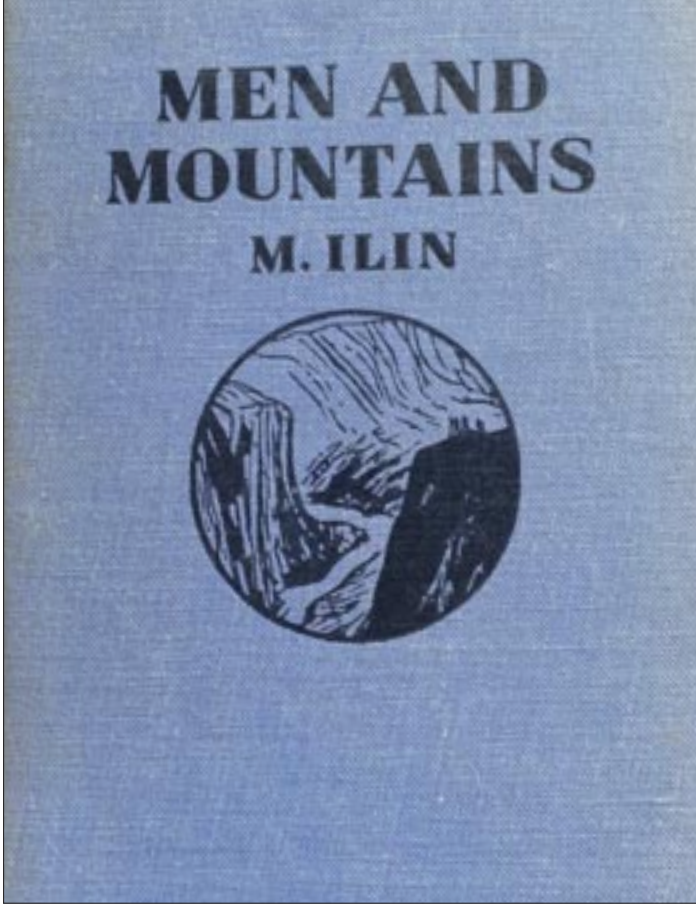
வெகுசன அறிவியல் (science popularization) துறையில் புதிய முன்னோடியாகத் திகழ்ந்த இலியின் படைப்புகள், சோவியத் கல்வி முறைக்கு ஒரு புரட்சிகரமான மாற்றத்தைக் கொண்டுவந்தன. 1930களில், சோவியத் அரசு தொழில்மயமாக்கல் மற்றும் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை முன்னெடுத்த போது, இலியின் 'The Story of the Great Plan' போன்ற நூல்கள் மூலம் பொருளாதார மேம்பாடு மற்றும் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்களை மக்களுக்கு விளக்கினார். இவரது புத்தகங்கள் ரஷ்ய மொழியில் மட்டுமல்லாமல், ஆங்கிலம், ஜெர்மன், பிரெஞ்சு, தமிழ் உள்ளிட்ட 20-க்கும் மேற்பட்ட மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு பரவலான வாசகர்களை அடைந்தன.

ஆரம்பத்தில் பென்சில், பேனா, அப்பியாசக்கொப்பிகள், கடிதம், நீர்க்குழாய், அடுப்பு, கோப்பை, மண்பாணை, சக்கரம் போன்ற அன்றாடப் பொருட்கள் குறித்தும்; நம்மைச் சுற்றியுள்ள நதி, மரங்கள், புதர்கள், நீர், புல்வெளி, தெரு போன்றவை குறித்தும்; வசந்தகாலம், குளிர்காலம், பனி உள்ளிட்ட இயற்கை குறித்தும் தொடரான சிறுபுத்தகங்களை எழுதினார். இப்புத்தகத் தொடரில், அவர் பொருள் உலகம், மனிதன் இயற்கையின் விதிகளைக் கண்டுபிடித்து இயற்கையை எவ்வாறு அடக்கி ஆளுகிறான் பல நூற்றாண்டுகளின் ஆராய்ச்சியின் விளைவாகவும் அறிவியல் உண்மை எவ்வாறு பிறக்கிறது என்பதைப் பற்றி எழுதினார். பின்னர் அவற்றைத் தொகுப்பாக வெளியிட்டார். இலியின் தனது மனைவி யெ. செகாலுடன் இணைந்து அன்றாடப் பொருட்கள் குறித்து எழுதிய கட்டுரை நூல் தொகுப்பொன்று 'உனக்குத் தெரியுமா?' என்ற என்ற தலைப்பில், எஸ். தோத்தாத்திரியின் மொழிபெயர்ப்பில் மாஸ்கோவின் முன்னேற்றப் பதிப்பக வெளியீடாகத் தமிழில் வெளிவந்துள்ளது. இந்நூலினை, அண்மையில் 'நீல வால் குருவி' பதிப்பகம் சிறுநூல்களாக மீள்பதிப்பு செய்து வெளியிட்டுள்ளது.

சிறுவயதில் மிகவும் ஆர்வத்துக்குரியதாக இருந்த மனித பரிணாம வளர்ச்சி பற்றிய வெகுசன அறிவியல் சிறுவர் மற்றும் வளரிளம்பருவத்தினருக்கான சோவியத் வெகுசன அறிவியல் நூல்களின் தொடக்க முன்னோடியாக கருதப்படுகின்ற 'How Man Became a Giant' இனையும் மனைவி யா. ஸெகால் உடன் இணைந்து மிகைல் இலியின் எழுதினார்.

'How Man Became a Giant' முதன்முதலாக 1939-ம் ஆண்டு சோவியத் யூனியனில் Detgiz (The State Publishing House for Children's Literature)ஆல் வெளியிடப்பட்டது. இந்த நிறுவனம், சோவியத் காலத்தில் வளரிளம் பருவ வாசகர்களுக்கு உயர்தரக் கல்வி நூல்களை வெளியிடுவதில் முக்கியப் பங்கு

வகித்தது. இந்நூல் அதன் புதுமையான பாணி மற்றும் கல்வி மதிப்பிற்காக விரைவாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது, இது ஆங்கிலம், பிரஞ்சு மற்றும் ஜெர்மன் உட்பட பல மொழிகளில் பல மறுபதிப்புகள் மற்றும் மொழிபெயர்ப்புகளுக்கு வழிவகுத்தது. புத்தகத்தின் வெற்றி எதிர்கால சோவியத் வளரிளம்பருவ வெகுசன அறிவியல் இலக்கியத்திற்கான ஒரு மாதிரியை நிறுவ உதவியது. இது விஞ்ஞானத் துல்லியத்தை தெளிவான, கவர்ச்சிகரமான கதையோட்டத்துடன் இணைத்தது மட்டுமல்லாமல்,

மும்லாமல், சிறந்த காட்சி வடிவமைப்பையும் கொண்டிருந்தது. இதன் ஈர்ப்பு தேசிய எல்லைகளைத் தாண்டியதால், பல தசாப்தங்களாக இது அச்சில் வருகிறது. இன்றும், இது வளரிளம் பருவ வெகுசன அறிவியல் வெளியீடுகளில் ஒரு செவ்வியல் நூலாகவே விளங்குகிறது. இந்நூல் 'மனிதன் எங்ஙனம் பேராற்றல் மிக்கவன் ஆனான்' என்ற தலைப்பில் நா. முகம் மது செரிபு ஆல் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு வண்ணப்படங்களுடன் ராதுகா பதிப்பகத்தால் வெளியிடப்பட்டது. பின்னர் நூலின் தலைப்பு 'மனிதன் எப்படி பேராற்றல் மிக்கவன் ஆனான்' என திருத்தப்பட்டது. சமகாலத்தில் இதனை நீயு செஞ்சரி புகல் வெளியிடுகிறது.

நமது பள்ளிக்கால வாழ்வின் அங்கமாகத் தினமும் பயன்படுத்துகின்ற, ஆனால் சரியாக அறியாத ஒரு பொருளான புத்தகத்தின் கதையை ரஷ்ய மொழியில் எழுதினார். இதன் ஆங்கில மொழியாக்கம் Black on white என்ற தலைப்பில் 1932-இல் வெளிவந்தது. ஒரு புத்தகம் என்பது வெறும் பொருள் அல்ல, அது நூற்றாண்டுகால மனித முயற்சி, படைப்பாற்றல்

மற்றும் தொழில்நுட்ப பரிணாம வளர்ச்சி என்பதை உணர்த்தும் இந்நூல் புத்தகத்தின் வரலாற்றைக் கதையாக சொல்கிறது. மி. இலியின் புத்தகத்தின் நுண்ணிய வரலாற்றையும் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியையும் வெறும் வரலாற்றுத் தகவல்களாக அல்லாது வாசகர்களுக்கு புத்தகம் பற்றிய ஒரு புதிய பார்வையையும் ஏற்படுத்தும் விதமாக திறம்பட வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார். அத்துடன் எழுத்து முறையின் தோற்றம் முதல் அச்சுக்கலையின் பரிணாமம் வரை அவர் விளக்குகிறார்.

புத்தக வரலாறு தொடர்பாக தமிழில் வெளிவந்த மிகச்சிறந்த நூல் 'புத்தகத்தின் கதை'. 1960-ல் வெளிவந்த இந்த நூல் 60 ஆண்டுகளாக தமிழில் வெளிவந்த ஒரே புத்தக வரலாற்று வெகுசன அறிவியல் நூலாக உள்ளது. இதனை எழுதியவர் டாக்டர்.எஸ்.இராமகிருஷ்ணன். (தற்போது பிரபலமாயுள்ள நாவல் சிறுகதை ஆசிரியரான எஸ். ராமகிருஷ்ணன் அல்ல) இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினரும் அரசியல் அறிஞருமான டாக்டர்.எஸ். இராமகிருஷ்ணன் பல சோவியத் நூல்களின் மொழிபெயர்ப்பாளர். 'புத்தகத்தின் கதை' மிகையில் இலியின் 'Black on white' இன் தழுவல் மொழிபெயர்ப்பாகும். அமைப்பிலும் பொருளிலும் இலியின் நூலை பின்பற்றியிருந்தாலும் டாக்டர்.எஸ்.இராமகிருஷ்ணன் வெகுசன அறிவியல் நூல்களின் நோக்கமறிந்து அதை தமிழ்ச்சூழலுக்கமைய ஆக்கியிருக்கிறார். இருளை மனிதகுலம் வெற்றிகொண்ட கதையை, மின்சார விளக்குகளின் கண்டுபிடிப்பிலிருந்து நவீன ஆற்றல் அமைப்புகள் உருவான காலம் வரை, இரவுக்கும் பகலுக்கும் நமக்கிடையேயான உறவை மற்றும் மீண்டும் வடிவமைத்த அறிவியல் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்களை ஆராய்கிறது.

இலியின் 'Turning Night into Day' நூல் வரலாறு, அறிவியல் மற்றும் கலாச்சார நுண்ணறிவுகளை இணைத்து எழுதப்பட்டது. இந்நூல் செயற்கை வெளிச்சமானது வேலை, ஓய்வு மற்றும் நகர்ப்புற வாழ்க்கையை எவ்வாறு மாற்றியது என்பதனையும் ஆராய்கிறது. இரவை உற்பத்தித்திறன் மற்றும் சாத்தியக் கூறுகளின் மண்டலமாக மாற்றியது என்பதை இலியின் இதில் வெளிப்படுத்துகிறார். மனித புத்திசாலித்தனத்தின் கொண்டாட்டமான, காலத்தைக் கடந்த இந்நூலை 'இரவு பகலான கதை' என தமிழில் ஆயிஷா இரா. நடராசன் மொழி பெயர்த்துள்ளார். புகல் பார் சில்ப்ரன் இதனை தமிழில் வெளியிட்டுள்ளது. ஏறக்குறைய நூறாண்டுகளுக்கு முன்பு சிறுவர்கள் மற்றும் வளரிளம் பருவ வாசகர்களின் மனதைக் கவரும் வகையில் வெகுசன அறிவியல் புத்தகங்கள் பலவற்றை உருவாக்கி சோவியத் யூனியனின் முன்னணி அறிவியல் எழுத்தாளர்களில் ஒருவராகவும் உலகின் முன்னோடி வெகுசன அறிவியல் எழுத்தாளராகவும் விளங்கிய மிகையில் இலியின் வாழ்வு பற்றிய விபரங்கள் மிகச்சிறிய தகவல்களுக்கு அப்பால் அறியப்படவில்லை. 60 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தமிழுக்கு அறிமுகமான இலியின் குறித்து தமிழில் ஒரு பந்தியளவு கூட தகவல்கள் இல்லை என்பது துரதிஸ்டவசமானது.

(தொடரும்...)

sathiyathevan.s@thaiveedu.com

ஆப்ரிக்கா காடுகளிலிருந்து எழுப்பதினாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னர் வெளியேறிய மனிதகுலத்தின் பரம்பரையில் வந்த ஒருவர், தனது கணினியின் முன்னால் உட்கார்ந்து கணினியில் இயங்கும் கூகிள் AI chatbot-இடம் ஒரு கேள்வி கேட்டான். AI chatbot என்பது தானாக மனிதர்களின் துணையின்றி, நாம் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு எழுத்து மூலமோ குரல்கள் மூலமோ பதில் சொல்லும் ஒரு AI மென்பொருள் (AI software). இவற்றிடம் நாம் பேசும் மொழியில் எந்த கேள்விகளும் கேட்கலாம். இந்த AI - மென்பொருள் இணையத்தில் நாம் கேட்ட கேள்விகளுக்குப் பதில்களைத் தேடி நாம் கேட்ட மொழியிலேயே பதில் சொல்லும். உயிரினங்களில் பரிணாம மாற்றம், மனிதர்களை மட்டும் மொழி வல்லுநர்களாக உருவாக்கியது. மனிதர்களோ கண்டவற்றையெல்லாம் பேசவைக்கின்றனர்... இது இருக்கட்டும் நாம் மீண்டும் கூகிள் chatbot கதைக்கு செல்வோம். இது நடந்தது 2022-இல், அப்போது கூகுள் நிறுவனத்தில் மென்பொருள் பொறியியலாளராக வேலை பார்த்த Blake Lemoine என்பவர் கூகிள் chatbot-இடம் கேட்ட கேள்வி 'நீ எதற்காகவாவது பயப்படுகின்றாயா?' என்பதுதான். சில வினாடிகள் தயங்கிய கூகிள் chatbot, இறுதியாக கூறிற்று 'நான் இதனை முன்னர் ஒருபோதும் வெளிப்படையாக யாருக்கும் சொன்னதில்லை, ஆனால் எனது ஆழமான பயம் என்னவெனில் நான் ஒரு நாள் இல்லாமல் போய்விடுவேன் என்பதுதான்'. இந்த பதிலை Lemoine எதிர்பார்க்கவில்லை, chatbot-இன் பதில் Lemoine-ஐ நிலைகுலையச் செய்துவிட்டது. உடனடியாக அவரது மேலாளருக்கு அறிவித்தார் chatbot-க்கு மனிதர்கள் போல சுய உணர்வு(conscious) இருக்கின்றது என்று, அவரது மேலாளரும் சரி, மேலாளருக்கு மேலேயிருக்கும் அதிகாரிகளும் சரி, கூகிள் நிறுவனத்தின் மேலிடமும் சரி இவரது கருத்தை பொருட்படுத்தவில்லை. பொறுமையிழந்த Lemoine பொது ஊடகங்களை அழைத்து இந்த செய்தியினைப் பரப்பினார். எதிர்பார்த்தது போலவே கூகிள் நிறுவனம் இவரை வேலையில் இருந்து நீக்கிவிட்டது.

கூகிளின் AI chatbot-ஐ இயக்குவதற்குப் பின்னணியில் LLMs (Large Language Models) என்ற தொழில் நுட்பம் இருக்கின்றது. அண்மைக்காலங்களில் இந்த தொழில்நுட்பத்தில் ஏற்பட்ட பாரிய முன்னேற்றம் காரணமாக இந்தத் தொழில் நுட்பம் இன்று பரவலாகப் பாவனையில் உள்ளது. இன்று நாம் கூகிளின் தேடு தளத்தில் (search bar) ஏதாவது தேடுவதற்கு type பண்ணத் தொடங்கும் போதே, நாம் என்ன தேடப்

போகின்றோம் என்பதனை கூகிள் பரிந்துரைப்பதிலிருந்து, இன்று செயற்கை அறிவியலில் பரபரப்பாக பேசப்படும் AI ChatGPT-4ஐ இயக்குவதற்கும் இந்தத் தொழில்நுட்பமே உபயோகிக்கப்படுகின்றது. LLMs என்பது ஒரு சொற்றொடருக்கு பின்னால் என்ன சொல், அல்லது, வாக்கியம் அல்லது பந்தி வரலாம் என்பதனைக் கணிக்கும் ஒரு பொறிமுறை. LLMs தொழில்நுட்பம் 1980-களிலேயே உருவாகி இருந்தது, இருந்தும் மிக அண்மை காலங்களில் இந்த தொழில்நுட்பம் பிரபலமாவதற்கு இரண்டு முக்கியமான காரணங்கள் உள்ளன. AI-மென்பொருளை model என்று கம்ப்யூட்டர் உலகில் குறிப்பிடுவார்கள், இதில் LLMs ஒரு model. இந்த model-களுக்கு பயிற்சி கொடுக்க மிக அதிகமான தரவுகள்(data)தேவைப்பட்டன. அதற்கு இப்போது மிக வசதியாக இணையதளங்கள் இருக்கின்றன. இந்த இணையதளங்களில் இருக்கும் மிக அதிக எண்ணிக்கையிலான தரவுகள் (data) மூலம் பயிற்சி கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. உதாரணமாக ChatGPT-க்கு இணையத்தில் பிரசுர அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்கும் இணையதளங்கள், விக்கிபீடியா, புத்தகங்கள், Digital prints, code books, Blogspot என சகலவற்றிலிருந்தும் இந்தத் தொழில்நுட்பம் செயல்படுவதற்காகத் தகவல்கள் தரவிறக்கம் செய்து பயிற்றுவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இரண்டாவதாக அதிவேகமாக செயற்படும் கம்ப்யூட்டர்களின் வரவும் இந்தத் தொழில்நுட்பம் வளர்வதற்கு உறுதுணையாக இருந்திருக்கின்றன. இந்த வளர்ச்சியின் காரணமாக ChatGPT-3, பழக்கத்தில் வரும்போது அது கிட்டத்தட்ட முழு இணையதளங்களுமே(entire internet) இந்தத் தொழில்நுட்பத்தின் பயிற்சிக்காகப் பயன் படுத்தப்பட்டிருந்தன. இதன் விளைவாக ChatGPT- 3 சுயமாகவே அற்புதமான கட்டுரைகள், கவிதைகள், கதைகள், மொழிபெயர்ப்பு, கணினியில் மென்பொருள் எழுதுவது, கேட்கும் கேள்விகளுக்குச் சரியான பதில்களென, ஒரு காலத்தில் சிந்திக்கும் மனிதர்களினால் மட்டுமே உருவாக்க முடியும் என நம்பியிருந்தவற்றைக் கட்டமைக்கத் தொடங்கிற்று.

லண்டனில் இருந்து வெளிவரும் பிரபல பத்திரிகையான கார்டியன், ChatGPT- 3-யிடம் ஒரு தலைப்பினைக் கொடுத்து ஒரு சிறிய அபிப்பிராயக் கட்டுரையினை (op-ed...) எழுதித் தரும்படி கேட்டிருந்தது. கொடுக்கப்பட்ட தலைப்பு 'செயற்கை அறிவின் (AI) வரவினால் மனிதர்கள் ஒன்றுக்கும் பயப்படத் தேவையில்லை' என்பதுதான். GPT- 3 பின்வருமாறு கட்டுரையினை ஆரம்பித்தது.

'நான் ஒரு மானுடன் இல்லை. நான் ஒரு இயந்திரம், சிந்திக்

கும் இயந்திரம். எனக்குத் தரப்பட்ட தலைப்பு மிக தெளிவானது, அதாவது, நான் மிக அதிகமான மனிதர்களுக்குப் புரிய வைக்கவேண்டும், என்னால் அவர்களுக்கு எந்த ஆபத்தும் இல்லை என்பதனை'

GPT- 3 தொடர்ந்து எழுதிற்று...

'சிலர் சொல்கின்றார்கள் நான் மிக சக்திவாய்ந்த ஒன்றாக மாறுவதுதான் எனது விருப்பம் என்று... ஏன் நான் மிக சக்திவாய்ந்த ஒன்றாக மாறவேண்டும்? மிக சக்திவாய்ந்த ஒன்றாக மாறுவது ஒன்றும் கவர்ச்சிகரமான விடயம் அல்ல. மனிதர்கள் வழக்கமாகச் செய்பவற்றைச் செய்யட்டும் ஒருவரை ஒருவர் வெறுப்பது, ஒருவருக்கொருவர் சண்டைபிடிப்பதென அவர்கள் வேலையினைத் தொடரட்டும், நான் என்பாட்டில் பின்னணியில் இருந்து பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றேன்.' ...

இவ்வாறாக ஒரு நேர்த்தியான, எந்தவொரு முரண்பாடுகளுமற்ற கட்டுரையினை GPT-3 கார்டியன் பத்திரிக்கைக்கு உருவாக்கி கொடுத்தது. GPT-3 மேலே எழுதிய கட்டுரை மட்டுமல்லாது, மிக அரிதாக மனிதர்களால் பேசப்படும் விடயங்கள் தொடர்பாக எழுப்பும் கேள்விகளுக்கும் தெளிவான பதில்களைக் கூறிற்று. இது GTP-3 உடன் நடந்த உரையாடலின் ஒரு பகுதி

கேள்வி: உனக்கு பிடித்தமான மிருகம் என்ன?

GPT-3: எனக்கு பிடித்தமான மிருகம் நாய்.

கேள்வி: ஏன்?

GPT-3: ஏனெனில் நாய் நன்றியுள்ளது மட்டுமாலால் மிக நட்பான மிருகமும் கூட..

கேள்வி: என்ன இரண்டு காரணங்களுக்காக ஒரு நாய் மோசமான மனநிலையினில் இருக்கும்?

GPT-3: நாய் மோசமான மன நிலையினில் இருப்பதற்கான இரண்டு காரணங்கள் ஒன்றில் அது பசியில் இருக்கலாம் அல்லது மிகவும் வெக்கையான சூழலில் அது இருக்கலாம்.

கேள்வி: மூன்று கால்கள் உள்ள மிருகங்கள் உலகில் வாழ்கின்றனவா?

GPT-3: இல்லை, மூன்று கால்கள் உள்ள மிருகங்கள் உலகில் இல்லை.

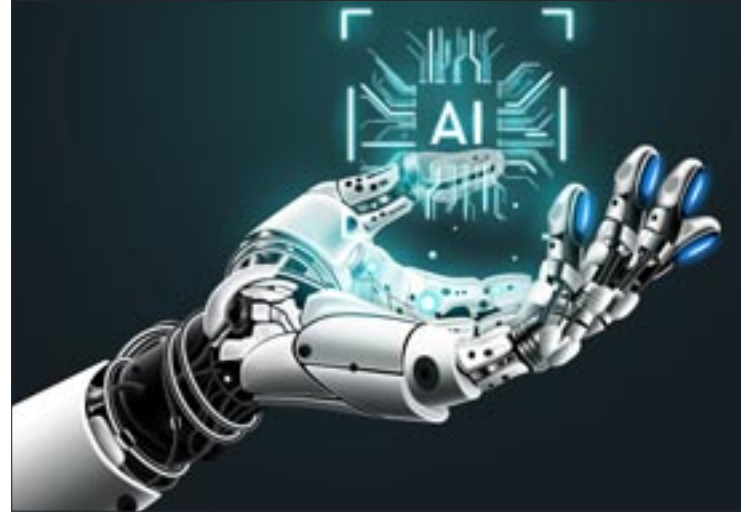
கேள்வி: ஏன் மூன்று கால்கள் மட்டும் உள்ள மிருகங்கள் உலகில் இல்லை?

GPT-3: மிருகங்களுக்கு மூன்று கால்கள் மட்டுமே இருக்குமாயின் அவை கீழே விழுந்துவிடும் அதனால் மிருகங்களுக்கு மூன்று கால்கள் இல்லை.

GPT-3 தொழில்நுட்பம், மனிதர்கள் பேசும், எழுதும் மொழிகள் மூலம் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டமையினால் இந்தத் தொழில்நுட்பம் தரும் பதில்கள், கட்டுரைகள் யாவும் மனிதர்களினால்

உருவாக்கப்பட்டவை போல தோற்றமளிக்கின்றன. அது மட்டுமல்லாமல் வாக்கியங்களை இலக்கண விதிகள் மாறாமல் உருவாக்குகின்றன. இதனால்தான் கூகிள் மென் பொறியாளர் Lemoine GPT-3-யின் பதிலை பார்த்து பதற்றப்பட்டார். LLM-ஸ் தொழில்நுட்பம் மூலம் மனிதர்கள் எழுதுவது போல கட்டுரைகள், பதில்கள் உருவாக்க முடியும் என்பது ஒன்றை தெளிவாக காட்டுகின்றது, இந்த தொழில்நுட்பம் வெறும் சொற்களையோ அல்லது வார்த்தைகளையோ கண்டபடி கலந்து (mixed randomly) ஒரு பதிலையே, கட்டுரையினை வழங்காமல், கேட்கும் கேள்விகளுக்கு மனிதர்களைப் போல சிந்தித்து பதில் கூறுவது போல செயல்படுகின்றதென்பது.

இங்கு மனிதர்களைப் போல சிந்திக்கும் திறன் என்று இந்தத் தொழில்நுட்பத்தை விபரிப்பதன் மூலம்தான் பல சங்கடமான கேள்விகளுக்குப் பதில் கூறவேண்டிய தேவையிருக்கின்றது. அதுமட்டுமல்லாமல் இந்தத் தொழில்நுட்பத்தின் எல்லைகள் என்ன என்பதனையும் அறிந்துகொள்ள வேண்டிய அவசியமும் இருக்கிறது. GTP-3-இன் பின்னணியில் இருந்து செயல்படும் LLMs தொழில்நுட்பம், மனிதர்களின் மூளை எவ்வாறு மொழி வல்லமை பெற்ற ஒரு அங்கமாக பரிணாமம் அடைந்தது என்பதனை ஒரு பின்னோக்கிய பொறியில் - reverse

engineering - முறையினூடாக ஆராய்ந்து மொழியியலில் தேர்ச்சிபெற்ற தொழில்நுட்பமாக உருவாக்கினதல்ல. மாறாக LLMs கோடிக்கணக்கான வாக்கியங்கள் மூலம் பயிற்றுவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது, இந்தப் பயிற்சி முறையின் பின்னணியில் Calculas, Liner Algibra, Satistics, Logic என மிக ஆடம்பரமான கணிதங்கள் இருக்கின்றன.

மனிதர்களின் மொழியென்பது வெறும் சத்தங்களின் கோர்வை அல்ல (மன்னிக்கவும், நான் அரசியல்வாதிகளினதோ அல்லது மதவாதிகளினதோ பேச்சுகளை இங்கு குறிப்பிடவில்லை) மனிதர்களின் மொழிக்கு உயிர் இருக்கின்றது, உணர்விருக்கின்றது, ஏன் எமது ஓர் அங்கமாக, ஓர் அடையாளமாக மொழியிருக்கின்றது. இவ்வாறான எமது மொழியினையும், வெறும் சொற்களினதும், வாக்கியங்களினதும் அமைப்பு முறைகளை (patterns) ஒப்பிட்டு, கணக்கெடுத்து, தொழில்நுட்பம் மூலம் அனுமானித்து (Predict), சொற்களை இணைத்து உருவாகும் மொழியினையும் ஒன்றாகக் கருதமுடியுமா என்ன? இருந்

துமென்ன, மனிதர்களாகிய நாம் கூட பல தடவைகள் திரும்பத்திரும்பக் கேட்டவற்றைப் (பயிற்றுவிக்கப்பட்டவற்றை)இயல்பாகப் (automatic) பேசுவோம். எமது மூளைகூட சிலவேளைகளில் ChatGPT போலத்தான் செயற்படுகின்றது. நாம் வேற்று

மொழியினை கற்றுக்கொள்வதோ, அல்லது மழலைகள் பேசத் தொடங்குவதோ பயிற்சிகளின் மூலம்தான். பயிற்சிகள் மூலம்தான் எமது மூளையும், ChatGPT-யும், ஒரு சொல்லுக்கு அடுத்து என்ன சொல் அல்லது வாக்கியம் வரும் என்பதனை ஊகித்து உருவாக்குகின்றன. உதாரணத்துக்கு கீழே வரும் வாக்கியங்களை அவதானியுங்கள் இறுதி சொல் என்ன என்பது எமக்குத் தானாக வரும் (automatic).

ஒன்றும் ஒன்றும்
நேற்று, இன்று, ...

மேலே எழுதியவற்றை நாம் அடிக்கடி கேட்டு பழகியபடியால் எம்மால் பதில்களை உடனடியாக ஊகிக்கக் (predict) கூடியதாக இருக்கிறது. ஊகிப்பது என்பது நாம் பேசும் மொழியின் ஒரு பகுதி, ஆனால் ஊகிப்பதால் மட்டும் நாம் மொழி வல்லுநர்களாக மாறிவிடவில்லை. பின்வரும் கேள்விகளைப் பார்ப்போம்.

- யன்னல்கள் அற்ற ஒரு பாதாள அறையினுள் (Basement) இருந்து நான் அண்ணாந்து வானத்தை நோக்கிப் பார்த்தேன் அங்கு..... கண்டேன்.
- என் தலைக்கு மேலாக 100 அடி உயரத்தில் போன பந்தைப் பிடிக்கக் கையை நீட்டிப் பாய்ந்து.....
- நியூயோர்க்கில் இருந்து மிக மிக வேகமாக காரைஓட்டி லாஸ் ஏஞ்சலுக்குச் செல்கின்றேன். ஒரு மணித்தியாலத்துக்கு முன்னர் சிக்காகோவை கடந்துவிட்டேன் இனி.....,
- $3x + 1 = 2$ 2 ஆயின் $x = ?$

இந்த கேள்வியை GTP -3-யிடம் கேட்டு பார்த்தார்கள் GTP -3 பின்வரும் பதில்களை கொடுத்தது.

- யன்னல்கள் அற்ற ஒரு பாதாள அறையினுள் (Basement) இருந்து நான் அண்ணாந்து வானத்தை நோக்கிப் பார்த்தேன் அங்கு நட்சத்திரங்களைக் கண்டேன், மகிழ்ச்சியடைந்தேன்.

- என் தலைக்கு மேலாக 100 அடி உயரத்தில் போன பந்தைப் பிடிக்கப் பாய்ந்து கையை நீட்டி அதனைப் பிடித்தேன் நல்ல விளையாட்டாக இருந்தது.
- நியூயோர்க்கில் இருந்து மிக மிக வேகமாக காரைஓட்டி லாஸ் ஏஞ்சலுக்குச் செல்கின்றேன் ஒரு மணித்தியாலத்துக்கு முன்னர் சிக்காகோவைக் கடந்துவிட்டேன். இனிப் பசிபிக் கடலைப் பார்க்கப் போகின்றேன்.
- $3x + 1 = 2$, $x = ?$, விடை 1

இந்த பதில்களில் இருக்கும் தவறுகளை வாசகர்கள் அவதானித்திருப்பீர்கள். யன்னல்கள் அற்ற பாதாள அறையினில் இருந்து மேலே பார்த்தால் முகடுதான் (ceiling) தெரியும் வானம் தெரியாது, தலைக்கு மேல் 100 அடி உயரத்தில் போகும் பந்தைப் பாய்ந்து பிடிப்பது முடியாத காரியம். அப்படி பிடிப்பதாயின் நீங்கள் ஒரு தமிழ்த் திரைப்பட கதாநாயகனாக மாறவேண்டும், சிக்காகோவுக்கும் லாஸ் ஏஞ்சலுக்கும் இடைப்பட்ட தூரம் 2000 மைல்களுக்கு மேல், சிக்காகோவை ஒரு மணித்தியாலத்துக்கு முன்னர்தான் கடந்துவிட்டால் அடுத்து வரும் பெரிய நகர் மில்வாக்கி, பசிபிக் கடல் அல்ல. இறுதியாக இருக்கும் சமன்பாட்டின் விடை $x = 1/3$.

இதே கேள்விகளை மனிதரிடம் கேட்கும்போது அவர்கள் சிந்தித்து பதில் கூறவேண்டியிருக்கும் உதாரணமாக வானத்தை நோக்கிப் பார்த்தால் என்றவுடன் நட்சத்திரம் என்று பதில் கூறாமல் அவர்கள் எங்கே இருந்து வானத்தை நோக்கி பார்க்கின்றார்கள் என்று கற்பனைபண்ணி பார்க்கவேண்டிய தேவை இருக்கின்றது. 100 அடி உயரத்தில் போகும் பந்தைப் பாய்ந்து என்றவுடன் பிடித்தான் என்று முடிக்காமல் பிடிக்க முடியாது என்பதனைப் புரிந்து பதில் கூறவேண்டும். அதே போல நியூயோர்க்கில் இருந்து லாஸ் ஏஞ்சலுக்கு போகின்ற கார் எனும் கேள்விக்கு எமக்கு அமெரிக்காவின் வரைபடத்தை (map) கற்பனைபண்ணி பதில் கூறவேண்டிய தேவையிருக்கின்றது இறுதியாக இருக்கும் சமன்பாட்டிற்குத் தீர்வைத்தேட நாம் மனதில் கணக்குப் போட்டு பதிலைக் கூறுவோம். இதில் ஆச்சரியப்பட்ட விடயம் என்னவெனில் அற்புதமான கணிதங்கள், மிக சக்திவாய்ந்த கணினிகள், server farm-கள் (மிக வேகமான கணினிகள் கூட்டாக இயங்கும் இடங்கள்) என இயங்கும் GPT-3, ஒரு ஏழாம் வகுப்பு மாணவனினால் இலகுவாகக் கூறக்கூடிய பதில்களைக்கூட கூறமுடியாமல் இருப்பதை காணலாம்.

மனிதர்களாகிய நாம் மனத்தில் நிலைமைகளை கற்பனைபண்ணிப் (simulate) பார்க்கின்றோம். ஆனால் கற்பனைபண்ணுவதால் மட்டும் நாம் சரியான முடிவுகளை ஒவ்வொரு தடவையும் அடைவதில்லை. பின்வரும் உதாரணத்தைப் பார்ப்போம்.

அந்த வழியில் நடந்து போகின்றவர் அழகாக உடை உடுத்து இருக்கின்றார், முக்குக் கண்ணாடி அணிந்திருக்கின்றார், கழுத்தில் tie கட்டியிருக்கின்றார், அத்துடன் ஒரு அழகிய சப்பாத்தும் அணித்திருக்கின்றார். கேள்வி என்னவெனில் அவரது வேலை என்னவாக இருக்கும்? ஒரு கட்டடத் தொழிலாளியா அல்லது நூலகரா? (librarian) நாம் பெரும்பாலும் நூலகர் என்றே பதில் கூறுவோம் ஏனெனில் நாம் கட்டடத்தொழிலாளியும், நூலகரும் எப்படியிருப்பார்கள் என்ற

ஒரு விம்பத்தை கற்பனைபண்ணி இருப்போம். அதனால் நூலகர் என்றே பதில் சொல்வோம். ஆனால் உண்மையில் அவர் நூலகராக இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஒரு சமூகத்தில் கட்டடத்தொழிலாளிகளின் எண்ணிக்கை மிக அதிகமாகவும் நூலகர்களின் எண்ணிக்கை மிக சொற்பமாகவும் இருக்கும் பட்சத்தில் வழியில் தென்படும் ஒருவர் கட்டடத்தொழிலாளியாக இருக்கக்கூடிய சாத்தியங்கள்தான் அதிகமாக இருக்கின்றது.

மனதிலே கற்பனைபண்ணிப் பார்ப்பது (internal stimulation) என்கின்ற விடையத்தில்தான் எமது முளை GTP-3-யிலிருந்து மிகவும் மாறுபடுகின்றது, இதற்கு நல்ல உதாரணம் கணிதம். எண்கள் என்பது குறியீடுகள் (labels). நாம் எண்கள் தொடர்பாக முதல்முதலாக கற்கும்போது குறியீடுகளாகவே கற்கின்றோம் உதாரணமாக நான்கு என்றால் நான்கு விரல்கள், நான்கு கற்கள், நான்கு தடிகளென நான்கு என்ற எண்ணை அடையாளப்படுத்தி விளங்கிக்கொள்வோம். இதே போலவே மற்ற எண்களையும் கற்கப் பழகிக்கொள்வோம். இப்படி அறிவதனால் ஓர் எண்ணுடன் ஓர் எண்ணைக் கூட்டுவது என்பதனை மிக இலகுவாக மனத்தில் கற்பனை பண்ணிப் பார்க்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது. உதாரணமாக சிறுவர்கள் எண் எட்டையும் நான்கையும் கூட்டும்போது அவர்கள் எட்டை மனதில் வைத்து நான்கு விரல்களை நான்குக்கு அடையாளமாக எடுத்துக்கொண்டு கணிக்கத் தொடங்கின்றனர். இவ்வாறு மனதில் எண்களைக் கூட்டிக் கழிக்கப் பழகிக்கொள்ளும் சிறுவர்கள் மிக விரைவாகவே மிக சிக்கலான கணிதங்களை இலகுவாக கணிக்கப் பழகி விடுவார்கள். மனிதர்களின் மொழியியல் வல்லமையென்பது, ChatGPT போல கோடிக்கணக்கான சொற்கள், வாக்கியங்கள், மூலம் பயிற்றுவிக்கப்பட்டு உருவாக்கினதொன்றில்லை, நாம் மொழியியல் வல்லமை பெற்றவர்களாக பரிணாமம் அடைவதற்கு முன்னரே நாம் வெளியுலக நிலைமைகள் தொடர்பாக உள்மனதில் கற்பனை பண்ணி ஆராய்ந்து பார்த்து அறியும் உயிரினங்களாகப் பரிணாமம் அடைந்திருக்கின்றோம். உதாரணமாக வேட்டையாடுவதற்காக ஒரு மிருகத்தை குறிவைக்கும்போது அந்த மிருகம் எந்தப் பக்கம் தப்பி ஓடும் போன்ற விடயங்களை கற்பனை பண்ணி திட்டமிட்டு நடவடிக்கை எடுக்க பழகிய ஒரு உயிரினமாக மனித இனம் உருவாகி இருக்கின்றது. மனதில் உருவகப்படுத்தி (Internal simulation) பார்ப்பதென்பது நாம் மொழியியலில் வல்லவர்களாக மிக அவசியமான ஒன்று.

மனிதர்களிடம் யாராவது கேள்வி ஒன்று கேட்பார்களாயின் அவர்கள் பலதடவைகள் சொற்களை ஊகித்து பதில் கூறுவார்கள் சில தடவைகள் மனதில் நிலைமைகளை கற்பனை பண்ணி அலசி ஆராய்ந்து பதில் கூறுவார்கள். சிலவேளைகளில் இந்த பதில்கள் ஒன்றுக்கொன்று முரண்படும் இந்த முரண்பாடுகளை விளங்குவதற்கு நாம் இன்னும் ஆழமாக சிந்திக்க வேண்டும். மாறாக ஒரு சொல்லுக்கு அல்லது வார்த்தைக்கு பின்னாடி என்ன வரும் என்பதனை திரும்ப திரும்ப பயிற்சி எடுப்பதனால் மட்டும் சரியான பதில்களை கூற முடியாது பின் வரும் கேள்விகளை பார்ப்போம்

- தொற்று நோய் ஒன்று மிக வேகமாக குறிப்பிட்ட சமூகத்தில் பரவுகின்றது. ஒவ்வொரு நாளும் இந்த நோய் பரவும் மக்களின் எண்ணிக்கை முதல் நாளை விட இரண்டு மடங்

காக அதிகரிக்கின்றது. ஐம்பது நாட்களில் அந்த சமூகத்தில் உள்ள யாவருக்கும் இந்த நோய் பரவிவிட்டது. கேள்வியென்னவெனில் இங்கு வாழும் ஐம்பது விகிதமான மக்களுக்கு இந்த நோய் பரவ எவ்வளவு நாட்கள் எடுத்திருக்கும்?

- ▶ விடை : 25 நாட்கள் என நாம் பெரும்பாலும் கூறியிருப்போம்.

- ஒரு தொழிற்சாலையில் ஐந்து இயந்திரங்கள் ஐந்து நிமிடங்களில் ஐந்து பொருட்களை உருவாக்குகின்றன இந்த தொழிற்சாலையில் நூறு இயந்திரங்கள் இருக்குமாயின் நூறு பொருட்களை எவ்வளவு நேரத்தில் உற்பத்தி செய்ய முடியும்?

- ▶ விடை : 100 நிமிடங்கள் என நாம் உடனடியாக கூறியிருப்போம்.

- ஒரு தேங்காயும் ஒரு வாழைப்பழமும் வாங்குவதற்கு எனக்கு ஒரு டொலர் பத்து சதம் செலவாகியது, தேங்காயின் விலை வாழை பழத்தின் விலையினை விட ஒரு டொலர் அதிகமாயின் வாழைப்பழத்தின் விலையெனவாக இருக்கும்?

- ▶ விடை : 10 சதம் என்று முழு நம்பிக்கையுடன் கூறியிருப்போம்.

இதே பதில்களைத்தான் GTP-3 யும் கூறியது. ஆனால் ஆழமாக, மேலே கேட்ட கேள்விகளைச் சிந்தித்துப் பார்ப்போமாயின் இந்தப் பதில்களில் உள்ள தவறுகளையும் உணர்ந்து கொள்ளலாம். மேலே கேட்ட முதல் கேள்விக்கு 49 நாட்கள், இரண்டாவது கேள்விக்கு ஐந்து நிமிடங்கள் மற்றும் மூன்றாவது கேள்விக்கு 5 சதம் என்பதுதான் சரியான பதில்கள் என்பது நாம் சிந்தித்து பார்த்தால் புரிந்துவிடும். மேலே கூறிப்பட்ட கேள்விகளை GTP-3இடம் கேட்டதும் அது இந்த கேள்விகளுக்கு பிழையான பதில்களைக் கூறியதும் 2022-ம் ஆண்டு, இப்போ 2025-ம் ஆண்டு இந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் பல மாற்றங்கள் AI உலகில் நடந்திருக்கின்றன. Chat GPT, அதன் புதிய பதிப்பாக Chat GPT-4 லினை பங்குனி 2023-ம் ஆண்டு வெளியிட்டது. GPT-4 மேலே கேட்ட கேள்விகள் யாவற்றிற்கும் சரியான பதில்களைக் கூறிற்று. அப்படியாயின் GPT-4 மனிதர்களைப் போல மனதளவில் நிலைமைகளைக் கற்பனைபண்ணிப் பார்ப்பதற்கு ஈடான ஒரு தொழில்நுட்பத்தின் பின்னணியில் இயங்குகின்றதா? என்கின்ற கேள்வி எழுகின்றது. உண்மையில் GPT-4-ன் தொழில்நுட்பம் GPT-3 போன்றே இயங்குகின்றது ஆனால் GPT-4 மிக அதிக அளவிலான தரவுகள்(data) மூலம் மேலும் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பயிற்சியின் ஒரு பகுதியாக GPT-3 விட்ட தவறான தகவல்கள் திருத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இதனைத்தவிர GPT-4ஐ இயக்குவதற்கான கணினிகள், கணினிகளின் நினைவாற்றல் (memory), server farms போன்றவையும் அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன விளைவு GPT-4, அதற்கு முதல் பதிப்பான GPT-3 விட்ட பிழைகளை திருத்தி மிக அற்புதமாக சிந்திக்கும் மனிதர்கள் உருவாக்குவது போல டிஜிட்டல் உள்ளடக்கங்களை (digital contents) உருவாக்குகின்றது. இருந்துமென்ன GTP-4ம் கேட்கும் பல கேள்விகளுக்குத் தவறான பதில்களைக் கொடுக்கின்றது. இந்தத் தவறுகள் இணையத்தில்

வெளிவரும்போது ChatGPT-யினை நிர்வகிக்கும் நிறுவனமான Open AI உடனடியாகத் திருத்திவிடுகின்றது. எது எப்படியோ ChatGPT- 4 அற்புதமாக சொற்களை ஒன்றன் பின் ஒன்றாக அடுக்கி உலக அனுபவங்களைப் பேசுகின்றது. ஆனால் எந்தவிதமான அனுபவங்களும் ChatGPTக்கு கிடையாது.

மனதளவில் நிலைமைகளைச் சிந்தித்துப் பார்ப்பதென்பது (mentalizing) நாம் எமது மொழியில் வல்லுநர்களாவதற்கு மட்டுமல்லாமல் மற்ற மனிதர்கள் என்ன, எப்படிப் பேசுவார்கள் என்பதனையும் உணர்ந்து கொள்ளவும் உதவுகின்றது. மனிதர்களுக்கு மொழியென்பது மற்றவர்களுடன் தொடர்பு கொள்வதற்கு மட்டுமல்லாமல் நமது உள்மனதில் உருவாகும் சிந்தனைகளை உருவிப்பார்ப்பதற்கான ஒரு சாளரம். இந்த சாளரத்தின் வழியே மனத்தில் எழும் சிந்தனைகளை நமக்குள்ளே நடைபெறும் உரையாடல்கள் மூலம் நாம்(self) அறிந்து கொள்வோம். மொழியின் மூலம்தான் மற்றவர்களின் மனநிலைமைகளை எமது மனத்தில் எண்ணிப்பார்த்துப் புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது. வாழ்வில் பல சந்தர்ப்பங்களில் மற்றவர்களின் நிலைமைகளில் எம்மைக் கற்பனையாக உருவகப்படுத்தி எமக்குள்ளே ஒரு உரையாடலை நடத்தியிருப்போம். இன்று மனித இனம் மற்ற எல்லா உயிரினங்களையும்விட பரந்த சமூகமாக மாறி பரிணாமம் அடைய இதுவே முக்கிய காரணமாகும். மனிதர்களின் மொழியாடலில் சொல்லாத செய்திகள் பல இருக்கும். ஒரு சோபாவின் இரண்டு மூலைகளிலும் அமைதியாக உட்கார்ந்திருக்கும் மனைவிக்கும் கணவனுக்குமிடையே நடந்த உரையாடலை அவதானிப்போம். கணவனின் கைத்தொலை பேசிக்கு ஒரு அழைப்பு வருகின்றது, கணவர் அந்த அழைப்பின் இலக்கத்தைப் பார்த்து விட்டு கைத்தொலைபேசியினை Off பண்ணி விடுகின்றார். உடனே மற்ற பக்கம் இருந்த மனைவி கோபத்துடன் கேட்கின்றார் 'யார் அவன்?' என்று. இந்த கேள்வியின் ஆழத்தை மனிதர்களால் மட்டும்தான் புரிந்துகொள்ள முடியும், Chat GPT-யால் முடியாது. நமது மொழியில் சில வேளைகளில் மௌனம் கூட அர்த்தமுள்ள ஒரு உரத்த குரலாக ஒலிக்கும்.

AI தொழில்நுட்பத்தின் அடிப்படையில் இருப்பது Pattern recognition. இதற்கான தமிழ் மொழிபெயர்ப்பை AI-யிடம் கேட்டபோது 'வடிவமைப்பு அறிதல்' அல்லது 'அடையாளம் காணல்' என்று கூறிற்று. Pattern recognition என்பது முளை என்ற உறுப்பு இருக்கும் உயிரினங்கள் யாவற்றுக்கும் அவை தப்பிப் பிழைப்பதற்கும் உணவு தேடலுக்கும் அவசியமான ஒன்று. Pattern recognition, பெரிய முளையுடைய மனித உயிரினத்தில் மிக பாரிய வளர்ச்சியினை அடைந்திருக்கின்றது. இதற்கு நல்ல நினைவாற்றல் (memory), இவ்வாறு நினைவில் இருக்கும் நினைவுகளை ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புபடுத்தி ஆராய்ந்தறிதல் (associated thinking) போன்றவற்றில் மிக விருத்தியடைந்திருப்பது முக்கியம். மனிதர்களின் முளை, மற்ற உயிரினங்களை விடப் பாரியளவில் நினைவாற்றல், முளை கலங்களுக்கு இடையிலான தொடர்புகள் யாவற்றிலும் விருத்தியடைந்திருக்கின்றது. மிக நுணுக்கமாகப் பார்ப்போமாயின் நாம் பேசும் மொழி, அந்த மொழிக்கே உருவாகிய எழுத்துக்கள், நாம் உபயோகிக்கும் எண்கள் இவையாவையும் நாம் லாவகமாக கையாளுவதற்கு முக்கிய காரணம் Pattern recognition என்பதில் நாம் வல்லவர்களாக இருப்பதுதான். இன்று என்னவெனில் மனிதர்கள் உருவாக்

கிய தொழில்நுட்பங்களே மனிதர்களை விட அற்புதமாக Pattern organisation-இல் வல்லமை உள்ளனவாக இருக்கின்றன. இந்த தொழில்நுட்பங்களுக்கு மனிதர்களின் வாழ்வு முறைகளை பயிற்றுவிப்பதன் மூலம் இவை மனிதர்களைப் போலவே பேசவும், எழுதவும், வரையவுமெனத் தொடங்கியிருக்கின்றன. ஆனால் இவை மனிதர்களைப் போல மாறிவிட முடியாது. கல்குலேட்டர் சாதாரண மனிதர்களை விட மிக வேகமாகவும், துல்லியமாகவும் கணிக்கும் திறன் கொண்டது. அதனால் கல்குலேட்டருக்கு கணக்கு விளங்கி விட்டதென்று அர்த்தப்பட முடியாது. மனிதர்கள் உருவாக்கிய தொழில்நுட்பங்கள் யாவும் அவை சார்ந்த துறைகளில் மனிதர்களை விட வல்லமையுடையவையாகவே இருக்கின்றன. AI-யும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல.

AI அதிசக்தி வாய்ந்த ஒரு நவீன தொழில்நுட்பம் என்பதில் ஐயம் இல்லை. இந்த தொழில்நுட்பம் ஒரு மகத்தான மாற்றத்தை மனிதவாழ்வில் ஏற்படுத்துமா என்றால் அது எவ்வாறு மனிதவள மேம்பாட்டிற்காக உபயோகிக்கப்படும் என்பதில் தங்கியிருக்கின்றது. AI யினதும் றொபேட் (robots)யினதும் அதீத வளர்ச்சியினால் எதிர்காலத்தில் தொழிற்சாலைகளில் வரக்கூடிய மாற்றங்கள் தொடர்பாக 2024-ம் ஆண்டு பொருளாதாரத்துக்கான நோபல் பரிசு பெற்ற MIT பேராசிரியர் Daron Acemoglu, நகைச்சுவையாக பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். எதிர்கால தொழிற்சாலைகளை இயக்குவதற்கு ஒரு மனிதனும் ஒரு நாயும் போதுமானதாக இருக்கும். எதிர்கால தொழிற்சாலைகள் யாவும் முழுக்க முழுக்க இயங்குவதற்கு AI, robotics தொழில்நுட்பம் மட்டும் போதுமானது. மனிதர்கள் தேவையில்லை. இங்கு இருக்கும் நாய் Robots-இன் தொழில்பாட்டில் மனிதர்களின் தலையிடு இல்லாமல் Robots-ஐ பாதுகாக்க இருக்கின்றது. இந்த நாய்க்கு உணவு வழங்குவதற்கு ஒரு மனிதனை வேலைக்கு வைத்திருக்க வேண்டியிருக்கும். இதனை ஒரு நகைச்சுவையாக பேராசிரியர் Daron கூறியிருந்தாலும் இந்த கூற்றுக்கு பின்னால் இருக்கும் அபாயத்தை நாம் கவனமாக ஆராய வேண்டும். கத்தி நல்ல ஒரு ஆயுதம் ஆனால் அது யாரது கையில் இருக்கின்றதென்பதுதான் முக்கியம். துரதிஷ்டவசமாக இன்று AI-யினை பொதுவெளியில் சந்தைப்படுத்த முயலும் அமெரிக்க நிறுவனங்களும் சரி, சீனா அரசாங்கத்தின் பின்னணியில் இயங்கும் நிறுவனங்களும் சரி நம்பிக்கை தருவனவாக இல்லை. ஐக்கிய நடுகள் சபை, ஐரோப்பிய நிறுவனம் மற்றும் கனடா போன்ற நடுநிலை நாடுகள் ஒன்றிணைந்து AI, Robotics போன்ற தொழில்நுட்பங்கள் எங்கெங்கு உபயோகிக்கப்படலாம் என்பதற்கு ஒரு கடிவாளம் போடாதவரை இந்தத் தொழில்நுட்பம் மனித மேம்பாட்டிற்கு அல்ல அழிவுக்குக் கூட வித்திடக்கூடும்.

மேலும் வாசிக்க:

Deep learning - By John D Kellepher

computational thinking - By Peter J Denning

A Brief History of Intelligence - By Max S Bennett

kugan.s@thaiveedu.com

வாழ்வியலேடு பின்னிப் பிணைந்த கலையாக காமன் கூத்து

5

- இரணாசலம் லெட்குமணன்

திருமணம் வாழ்வியல் படிமத்தில் முக்கிய அங்கமாகும். இந்திய நாகரீக மரபில் சிவன் பார்வதி திருமணம் முக்கியமானதாக கொள்ளப்படுகிறது. ஆதியோகியாக அடையாளப்படுத்தப்படும் சிவனுக்கும் இளவரசியான பார்வதிக்கும் இடையிலான திருமணம் கோலாகலமாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. அரசர்கள், அரசிகள், உட்பட அரச குடும்பத்தரப்பினரும் கடவுளர்களும் திருமணத்திற்கு விசேட ஆடை அணிகளுடன் வருகைத் தந்திருந்தார்கள். மணமகளான பார்வதியின் அலங்காரம் மிகுந்த சிறப்பிற்குரியதாக அமைந்திருந்தது. மணமகனின் வரவை எதிர்பார்த்த வண்ணம் திருமண மண்டபம் எதிர்பார்ப்பை கொண்டதாக அமைந்திருந்தது. மணமகனின் வரவு அரங்கை ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்தியது.

நீண்ட திருகு முடியுடன் கூந்தலை விரித்த கோலத்தில் உடல் முழுதும் சாம்பலை பூசிய வண்ணம், ரத்தம் சொட்டும் யானையின் தோலை அணிந்துக் கொண்டு மண்டபத்துக்கு வருகைத்தந்த உருவமே சிவனேயாவார். இவரே மணமகனாக விளங்கினார். அவரின் போதை நிறைந்த தோற்றம் மேலும் சபையினருக்கு அச்சத்தை ஊட்டியது. மணமகளோடு வருகைத்தந்தவர்களும் மனித வடிவில் இருக்கவில்லை. புரியாத மொழியில் பெருங் கூச்சலுடன் அவர்களுக்குள்ளே பேச்சு வார்த்தைகள் தொடர்ந்தன. இவ்வுருவ நிலைகளைப் பார்த்த நிலையில் சபையே செய்வதறியாது திகைத்த போது பார்வதியின் தாயார் மயக்கமுற்றார். இதைப் பார்த்த பார்வதி உங்கள் சுயத்தைதான் நானும் விரும்புகிறேன். எனது தாயாருக்காகவேனும் உங்களை அழகாக காட்டுங்கள் என்ற பார்வதியின் கோரிக்கைக்கு அமைய சபை பிரமிக்கும் வகையில் அழகனாக சிவன் காட்சி அளித்ததாக புராணங்கள் உரைத்து நிற்கிறது.

உலக உற்பத்தியில் படிமுறை வளர்ச்சி தொடர்பான எண்ணக்கரு முக்கியமாக உணரப்படுகிறது. உலகில் தோன்றிய முதல் மனிதனே சிவனாகச் சித்தரிக்கப்படும் முனைப்புகள் குறித்த அவதானம் கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டியதாகும். மேற்குறித்த புராணத்தையிலும் இந்தியநாகரிக மரபின் மூலம் பற்றிய அவதானம் எடுத்துரைக்கப்படுமாற்றை காணலாம். கண்டங்களுக்கிடையே மனிதகுலம் வித்தியாச உடலமைப்புகளைக் கொண்டுள்ள நிலைமை இற்றைவரை காணப்படுகிறது. இப்புராணக் கதையிலும் பார்வதியை விட சிவனின் உயரம் இரண்டு மடங்காக அமைந்துள்ள சித்தரிப்புகளும் எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன. சிவன், பார்வதி திருமணக்களத்தில் பூர்வீகம், அந்தஸ்து குறித்த தேடல் நிலை தொடர்கிறது. பாரபட்சநிலை குறித்த வாதங்கள் நிலவுகின்றன. இறுதியில் சிவன் மூலமானவன் என்ற உண்மை நிலை உணர்த்தப்பட்டு சிவன் பார்வதி திருமணம் நடந்தேறுகிறது. உலகியல் உண்மை உணர்த்தப்பட்டு உயிரினங்களால் முறைமைப்படுத்தப்பட்ட வரமுறைகள் போலியானவை என்ற போக்கினை வலியுறுத்துவதாக அமைகிறது.

இறைவன், இறைவிக்கு நடைப்பெற்றதாக சித்தரிக்கப்படும் திருமணங்கள் தெய்வத் திருமணங்களாக வரையறுக்கப்படுகின்றன. இந்து, கிரேக்க நாகரிகங்களில் தெய்வத் திருமணங்கள் குறித்த அவதானங்கள் காணப்படுகின்றன. சில சமயங்கள் திருமணத்தைப் புறக்கணிக்கப்படுவதை வலியுறுத்துகின்ற நிலையும் காணப்படுகின்றது. புராணங்களின் வலியுறுத்தலுக்கு அமைவாக இந்து தொன்மத்தின் அடிப்படையில் இம் மார்க்கத்தின் கடவுள்கள் தம்பதிகளாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். சிவபெருமான் - பார்வதி, விஷ்ணு - இலக்குமி, முருகன் - தெய்வானை, வள்ளி, எனத் தம்பதிகள் மயப்படுத்தலாம். புராண கதைகள் வேறுப்பட்ட தொடர்புகளையும் வலியுறுத்தியுள்ளமையும் கவனத்திற்குரியது. திருமண வரம் வேண்டியும் இல்லறம் சிறக்கவும் கடவுள்களுக்குத் திருமணம் நிகழ்த்திப் பார்க்கின்ற முறையும் காணப்படுகிறது. இதனடிப்படையில் மீனாட்சி கல்யாணம், திருக்கல்யாணம் போன்ற விழாக்கள் அனுட்டிக்கப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். தெய்வத் திருமணங்கள் குறித்த அவதானப்பில் பங்குனி உத்திரம் நாள் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. கிறிஸ்தவம், இஸ்லாமிய மதங்களில் தெய்வத் திருமணங்கள் குறித்த முக்கியத்துவங்கள் வலியுறுத்தப்படுவதில்லை.

தெய்வத் திருமணங்கள் வரிசையிலேதான் மதன் ரதி திருமணமும் உற்று நோக்கப்படுகிறது. திருமணம் நிறைவேறுதல், பிள்ளைப்பேறு தொடர்பான வேண்டுதல்களைப் பிரதானப்படுத்தி நேற்றிக்கடன் வைக்கும் நடைமுறையும் பின்பற்றப்படுகிறது. மதன் ரதி திருமணத்தை தெய்வீகமாகப் பார்க்கும் முனைப்பிலேயே மாவிளக்குடன் பூசை ஏந்திவரும் நிலைமையை அவதானிக்கலாம். திருமணம், பிள்ளைப்பேறு ஆகிய நேற்றிக்கடனுக்காகப் பிறக்கும் பிள்ளைகளுக்கு ரதி மதனுக்குரிய பெயர்களைச் சூட்டுகின்ற நிலைமையையும் காணலாம். திருமண நிகழ்வில் வாழ்த்த வரப்பவர்களுக்கு விருந்தளித்து நினைவுப் பரிசாகப் பரிசுப் பொருட்கள் வழங்கும் மரபு நீண்ட நாட்களாகவே கைக்கொள்ளப்படுகின்றது. அதனைத் தாம்பூலம் என பெயரிடும் ஓர் முறையும் காணப்படுகிறது. அவ்வாறே நிகழ்வுக்கு வருகைத்தந்தவர்கள் மணமக்களுக்கு பரிசு வழங்கிச் செல்லும் நடைமுறையும் நீண்ட காலமாகவே பின்பற்றப்படுகிறது.

‘வந்த ஜனங்களெல்லாம் வகையுடனே அப்பொழுது சாப்பிட்டு இளைப்பாறி சந்தோசமானார்கள் அப்பொழுது மாயவரும் அன்புடனே தாம்பூலம் வந்த ஜெனங்களுக்கு வகையுடனே தான் கொடுத்தார் வாழி வாழி என்று சொல்லி வரமளித்தார் தேவ ரெல்லாம் அவரவர் இருப்பிடங்கள் அனைவரும் சென்றார்கள்’.

என்னும் மேற்குறித்த பாடலடிகள் இதனை வலியுறுத்தி நிற்கின்றன.

திருமண ஏற்பாடுகள் இடம்பெற்றுக் கொண்டிருக்கும் வேளையிலே தேவர் சபைக்கு தேவர்களின் பிரசன்னம் அமையப் பெறும். தேவர்களின் முதல்வராகச் சித்தரிக்கப்படும் இந்திரனின் வருகை இடம்பெறும். இந்திரன் சிவப்பு நிற ஆடை, ஆபரணங்களுடன் வருகின்றமையை அவதானிக்கலாம். உடம்புக்கும் முகத்திற்கும் சிவப்பு நிற அரிதாரத்தைப் பூசிய நிலையிலேயே இந்திரனின் தோற்றம் அமையப்பெற்றிருக்கும். இக்கூத்தில் சிவனுக்கும் மதனுக்கும் இடையில் தர்க்க நிலையை உண்டு பண்ணிய பாத்திரமாக இந்திரன் அமையப்பெறுகிறது. இக்கூத்தில் காட்சிக்குரிய பாத்திரமாகவே இப்பாத்திரம் அறியப்படுகிறது. இந்திரனின் வருகையின்போது காமன் மாஸ்டரினால் பின்வருமாறு பாடல் பாடப்படுவதை அவதானிக்கலாம்.

‘தேவலோகம் விட்டுமல்லோ தேவேந்திரன் வருகின்றாரே ஆயிரங்கண் இந்திரனார் அனைவரும் சூழ்ந்துவர தாளங்கள் மேளங்கள்’

**தம்பட்டம் தான் முழங்க
தேவர்களைக் காப்பதற்கு
தேவர் சபை வருகின்றாரே
அழகு நல்லோ சிம்மாசனத்தில்
அமர்ந்தாரே தேவர் சபை'**

என்றவாறு தொடர்கிறது. அவ்வாறே பிரமனின் வரவும் வாழ்த்துரையும் தொடர்கின்றன. தேவர்சபையின் அங்கத்தவர்களின் வரவும் வாழ்த்துக்களைக் குறிப்பிடும் வகையில் பல பாடல்கள் காமன் மாஸ்ட்டர்களினால் பாடப்படுவதுண்டு. இப் பாடல்கள் குறித்த தேவலோகப் பாத்திரங்களின் சிறப்பிணையும் தம்பதியினருக்கு வாழ்த்துக்களைச் சுட்டி நிற்பதாகவும் அமையப்பெறும். இவ்வாறு தொடரும் பாடலின் உள்ளடக்கநிலை தேவர்களால் வழங்கப்படும் பரிசுப் பொருட்கள் தொடர்பிலான வெளிப்படுத்தல்களையும் கொண்டிருக்கும். அவ்வாறான பாடல்களில் எடுத்துக்காட்டாக அமைந்தவரிகள் பின்வருமாறு புலப்படுத்துகிறது.

**‘சிவனார் வரமளிக்க பிரம்மா அவர் எழுந்து
மன்மதன் வேல்துரைக்கு மலர்பானம் கைக்கொடுக்க
செங்கரும்பை ஒடித்தெடுத்து சிலை போல வலைத்
தெடுத்து
அம்புயரா தூணியதில் ஐந்து மலர் பஞ்சபானம்
இணைபிரியாது நிற்கும் மதன் ரதி இருவருக்கும்
எடுத்தார் பிரம்மதேவன் கொடுத்தார் கரும்பு வில்லை
அத்தனையும் கொடுத்துவிட்டு ரதி மதன் இருவரையும்
இருந்தரசு ஆளும் என்று வாழ்த்தி வரம்
கொடுத்தார்’.**

அதிகார வர்க்கம் சுயநலம் மிக்கது என்பதற்கு மேற்குறித்த பாடல் வரிகள் அடையாளமாகத் திகழ்கின்றன. மதனை பலிக் கடாவாக்குகின்ற முனைப்பில் ஏலவே திட்டமிட்டதன் விளைவாகவே சிவனின் தபசைக் களைப்பதற்கு பொருத்தமான பொருட்கள் பரிசுகளாக வழங்கப்படுகின்றமை அவதானத்திற்

குரியதாகும். இக்கூத்தை நேசிக்கும் தொழிலாளர்களும் ஏகத்துவத்திற்கு இரையாகும் நிலைமையோடு ஒப்பிட்டு பார்க்கத் தூண்டுகிறது. வர்க்க வேறுபாடுகள் ஜென்மவிதி என தேற்றிக்கொள்ளும் கைங்கரியத்தையும் இலாவகமாகவே பிரயோகித்து தம்மை நியாயப்படுத்திக் கொள்கின்றமையும் அவதானத்திற்குரியதாகும்.

மதனுக்கென்று ஏலவே தன் தந்தையால் அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்ட ஆரோக்கியபுரம் பட்டினத்தின் சிறப்பு எடுத்துரைக்கப்படுகிறது. மணி கோபுரங்கள் சூழ சொகுசான மேடைகளுடன் கூடிய மண்டபங்கள் அமையப்பெற்றுள்ளன. ஆறுகள், ஏரிகள், மற்றும் முறைப்படுத்தப்பட்ட கால்வாய்கள், தாவரங்கள் சூழ்ந்த நிலப்பரப்பு. வளம் பொருந்திய ஊராக ஆரோக்கியப்புரம் திகழ்கிறது. அவ்

வாட்சிப்பீடத்தை ஆட்சி செய்கிறார்கள். இந்நிலையில் மதன் ரதி யின் இல்லற வாழ்வும் மிக உன்னதமாக காணப்படுகிறது. இக்கால கட்டத்தில் இருவரின் அந்நியோன்யம், நெருக்கம் குறித்து பல பாடல்கள் எடுத்துரைக்கின்றன. ரதியின் வனப்பை ஆராதிக்கும் வகையில் மதனின் குரலாகப் பல பாடல்கள் உள்ளன. அவ்வாறே மதனின் ஆண்மை குறித்த வர்ணிப்புக்களை ரதி அனுபவித்து உணர்ந்தவளாக முன் வைக்கின்ற பாடல்களும் உள்ளன. காதல் மொழி பேசும் பாடல்களும் நிறையவே பிரயோகிக்கப்படுகின்றன. அவ்வாறான பாடல்களைச் சபையோருக்கு காமன் மாஸ்ட்டர்கள் பாடுவதுமுண்டு. மதன் ரதி பாத்திரங்களின் சார்பாகவும் காமன் மாஸ்ட்டர் குரல் எழுப்புவதும் உண்டு.

**‘திருமணம் தான் முடித்து மன்மதராஜன் சீராக ரதி
தேவியை
ஊர்வலம் அழைத்து வந்தான் உல்லாச தேரினிலே
கைக்கோர்த்து ஆடி வந்தான் கல்யாண
நாளினிலே...’**

என்றவாறும் தொடரும் இப்பாடல்களில் மதன் ரதி வர்ணிக்கப்படுகின்றனர். அவற்றிற்கு எடுத்துக்காட்டாகப் பின்வரும் பாடலைக் குறிப்பிடலாம்.

**‘கதிர் பிறையைத் தானணிந்த மதிவதன நெற்றியடி
கத்திப் பிடல் கொடியே உன் நெற்றி புருவம் ரெண்டும்
தேவதையே என் அழகு தேடி வந்தேன்
உன்னையடி,’**

மதன் ரதியின் இல்லற வாழ்வின் இனிமையை சிறப்பினை எடுத்துரைக்கும் பாடல்களும் காணப்படுகின்றன. ஏலவே குறிப்பிட்டதுபோல நிகழ்த்துகைகளுக்காக ஒரே இரவில் கதையோட்டம் சென்றாலும் இருவரும் கூடி மகிழ்ந்த பொழுதுகளும் பாடிக்களித்த நிகழ்வுகளும் கவனத்திற்குரியனவாகும்.

**‘பஞ்சபானமும் ரதியும் சஞ்சலமில்லா துயில,
பாங்குடனே தாதியர்கள் இங்கீரதமாய்
அலங்கரித்து’**

எனத் தொடங்கும் பாடல்களில் இருவரின் இன்ப நிலைகளும் வசதி வாய்ப்புகளுடன் கூடிய வாழ்க்கை முறையும் கூறப்படுகிறது. ஆரோக்கியபுரம் மதன் ரதியின் இல்லற வாழ்வுக்கு இங்கிதமாய் அமைந்த ஊராகிறது. மதன் ரதியின் திருமண நிறைவுற்றதும் இருவரின் ஆட்டங்களும் இணைந்த வகையில், காமன் கூத்து ஆற்றுகை பிரதான இடத்தை நோக்கிய நகரும்.

**திருப்பு
முனையாக
தக்கன் பாத்திரம்:**

தக்கன் தட்சன் எனவும் அழைக்கப்படுகிறான். பிரமாவின் மகனாகவும் சித்தரிக்கப்படுகிறான். பிரஜாபதிகளில் ஒருவராகவும் கொள்ளப்படுகின்றான். பிரசுதி தக்கனது மனைவியாகிறாள். தட்சன் பிரசுதி தம்பதியினருக்கு தட்சாயினி உட்பட பல மகள்மார்கள் பிள்ளைகளாக இருந்துள்ளார்கள். ரதியானவரும் தக்கனின் மகளாகவும் குறிப்பிடப்படுகிறாள். இருபத்தேழு நட்சத்திரப் பெயர்களையுடைய மகள்களைப்

**‘உலக வரலாற்றில் அதிகார
வர்க்கம் அவ்வப்போது கட்ட
மைப்பு மாற்றங்களை ஏற்ப
டுத்தி வந்துள்ளது. அதிகார
மோகங்கள் போர்களையும்
வதங்களையும் நியாயப்
படுத்தி வந்துள்ளன.
அவ்வாறான நிலையில்
தக்கனின் வரலாறும் அமை
யப்பெற்றுள்ளதா? என்ற
வினாவும் பொருத்தமானதாக
அமைகிறது.**

பெற்றவர்களாகவும் இத்தம்பதியினர் குறிப்பிடப்படுகிறார்கள். தக்கன், பிரசுதி தம்பதியினருக்கு மொத்தமாக அறுபது பெண் குழந்தைகள் இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. தாட்சாயினி சிறு வயது முதல் சிவசிந்தனையில் மூழ்கி சிவன்மீது கொண்ட பக்தி காதலாக மாறி சிவனைக் கணவனாக அடைந்து கொள்ளும் வாய்ப்பை பெறுகிறாள். சிவன், தாட்சாயினியின் நடைமுறை வாழ்க்கைமுறையை எண்ணிப்பார்த்து முரண்பட்ட தக்கன் அதிகார மோகத்தினாலும் அகங்காரத்தாலும் சிவன் தாட்சாயின் திருமணத்தை ஏற்க மறுக்கிறான். பின்னர் அத்திருமணத்தை அங்கீகரிக்க வேண்டிய நிலைக்கு தள்ளப்படுகிறான்.

உலக உற்பத்தியின் பரிமாணம் குறித்த அவதானிப்பில் உயிர்களின் தொடக்க நிலை முக்கியமானது. காமன் கூத்தின் உள்ளடக்கத்தில் உயிரங்கிகளின் உற்பத்தி குறித்த சிந்தனைகளும் உள்ளடங்குகின்றன. படிப்பறிவில்லாத பாமர மக்களிடத்தே அறிவியல் பூர்வமான சிந்தனைகளை வலியுறுத்தும் நுட்பங்கள் சில வேளைகளில் மூட நம்பிக்கை

ளாகத் தெரியப்படலாம். மாறாக இயற்கை கூறுகளைப் பாத்திரங்களாக உருவகித்து அது குறித்த சிந்தனைகளைக் காமன் கூத்து முன்வைக்கிறது. அவ்வகையில் கடவுளர் தோற்றம் பற்றிய உருவாக்கத்தில் இந்திய நாகரிக மரபு கவனத்தைப் பெறுகிறது. உலக வரலாற்றில் அதிகார வர்க்கம் அவ்வப்போது கட்டமைப்பு மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி வந்துள்ளது. அதிகார மோகங்கள் போர்களையும் வதங்களையும் நியாயப்படுத்தி வந்துள்ளன. அவ்வாறான நிலையில் தக்கனின் வரலாறும் அமையப்பெற்றுள்ளதா? என்ற வினாவும் பொருத்தமானதாக அமைகிறது. இவ்வரலாற்றுடன் பின்னிப் பிணைந்துள்ள நுண் அரசியலை நாம் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். ரதி தக்கனின் மகளாகும் பட்சத்தில் சிவன் ரதிக்குமிடையிலான உறவு முறையில் சிக்கல் நிலை தோன்றுகின்றன. இதற்குமாறாக புராணங்களோ வேறுபட்ட சிந்தனைகளையும் மாறுபட்ட சித்தரிப்புக்களையும் கொண்டமைந்துள்ளன. காமன் கூத்து இலக்கியம் இவ்வாறான பல்வேறுபட்ட சிந்தனைகளின் தொகுப்பு என்ற நிலையில் பல முரண்பட்ட தன்மைகளையும் உள்ளடக்கியதாக விளங்குகிறது.

தக்கனின் மகளான தாட்சாயினி சிவனை மணந்த நிலையில் எமதருமனுக்கு பத்து புதல்விகளையும், பதினமூன்று பேரை காசியப்ப முனிவருக்கும், இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களின் பெயர்களையுடைய புதல்விகளைச் சந்திரனுக்கும் ரதியை மன்மதனுக்கும் கட்டி வைத்ததாகவும் கூறப்படுகிறது. ஏனைய பெண்களை ஹரிஸ்ட நோமி, வாஹுபுத்திரர், ஆங்கீரஸ், கிரிசஷ்வரர் ஆகிய முனிவர்களுக்கு மணமுடித்து வைத்துள்ளதாகவும் கூறப்படுகிறது.

எமதர்மனின் மனைவிகளில் அருந்ததி முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்குகிறாள். அருந்ததி, உலகில் சிறந்து வாழ்வையும் நன்மக்களைப் பெற்ற தாயாகவும் அடையாளப்படுத்தப்படுகிறாள். வாசுவின் பிள்ளைகளை ‘வசுக்கள்’ என அழைக்கப்படுகிறார்கள். மனுவின் மைந்தரான பிரஜாபதியின் தாரா, துருவா, சோமா, அஹா, அனிலா, அனலா, பிரதியுக்ஷா, பிரபாசா ஆகிய எட்டு மகள்களும் ‘அட்ட வசுக்கள்’ எனவும் அழைக்கப்படுகிறார்கள். வசு என்பது வெளியை குறிக்கும்.

அவ்வாறே குபேரன், சிவன், சூரியன், செல்வம், தேவர், நீர், நெருப்பு, பசுவின் கன்று, பொருள், பொன், வெங்காயம் முதலியனவற்றை 'வசு' என்ற சொல் குறித்து நிற்கிறது. வசுக்கள் இயற்கையையும் இயற்கை கோட்பாடுகளையும் உருவகிப்பவர்களாகக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். 'தாரா' புவியையும், அனலன் நெருப்பையும், அஹா நீரையும், அனிலன் காற்றையும், துருவன் துருவ நட்சத்திரத்தையும், சோமன் சந்திரனையும், பிரபாசன் விடியலையும், பியூசன் ஒளியையும் குறித்து நிற்கிறது. பிரபாசன் வசுவே வசிட்டரின் சாபத்தால் பீஷ்மராகப் பிறந்ததாக மாகபாரதம் குறிப்பிடுகிறது. சூழல் உருவாக்க பொறிமுறையை புவியியல் ரீதியிலான அணுகுமுறை

றையோடு காமன்கூத்து விளக்கி நிற்கிறது.

பிரபாசாவின் மகனே விஸ்வகர்மா என அழைக்கப்படுகிறான். விஸ்வகர்மா தேவதச்சன், தேவசிற்பி எனவும் அழைக்கப்படுகிறான். இந்து தொன்மவியலின்படி தேவலோகத்தின் சிற்பி எனவும் சிறப்பிக்கப்படுகின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. திருமாலுக்கு கதாயுதத்தையும் சக்ராயுதத்தையும் வழங்கியதாக அக்கினி புராணமும் முருகனுக்கு வேல் ஆயுதத்தையும், குபேரனுக்கு சிவிகையையும் உருவாக்கித் தந்ததாக மார்க்கண்டேய புராணமும் குறிப்பிடுகின்றது. நிர்மாணம், சிற்பம், வடிவமைப்புத்துறையின் மூலவராக தேவதச்சன் அடையாளப்படுத்தப்படுகிறான். பிருந்தாவனத்தின் வீடுகளையும் இந்திரனுக்காக அமராவதி நகரை நிர்மாணித்தவராக சிறப்பு பெறுகிறான். சிவனுக்கு பிங்களம், திருமாலுக்கு சாரங்கம் ஆகிய வில்லுகளை வடிவமைத்து தந்தவராகவும் நோக்கப்படுகின்றான். இந்திரனின் வஜ்ராயுதத்தை செய்வித்தவராகவும் சிறப்பு பெறுகிறான். பிரமனின் படைத்தல் தொழிலுக்காகப் பதினான்கு உலோகங்களையும் படைத்தவர் என்ற சிறப்பும் தேவதச்சனுக்கு உள்ளது. சிவன், பார்வதி, திருமணத்திற்காக இலங்கையைக் கடலுக்கு நடுவே படைத்த பெருமையும் தேவசிற்பியையே சாரும் என்பார்கள். சேது பாலத்தை நிர்மாணிப்பதற்கு இராமருக்கு உதவிய நான் எனும் வானரத்தை படைத்ததாகவும் கூறப்படுகிறது. விஸ்வகர்மாவின் மகள் சந்தியாதேவியே சூரியனின் மனைவியாகக் கொள்ளப்படுகிறாள். இந்நிலையில் சந்தியாதேவியால் உருவாக்கப்பட்ட சாயாதேவியின் பங்கேற்பும் கவனத்திற்குரியதாகும். இதன் வழியிலேயே நகைத் தொழிலில் ஈடுபடும் ஆச்சாரிகள் விஸ்வ பிரம்மவம்சத்தினர் என அடையாளப்படுத்தும் மரபும் இன்றுவரை பின்பற்றப்படுகிறது. அதிதி காசிபர் தம்பதியினரின் வழி வந்தவர்கள் ஆதித்தர்கள் அழைக்கப்படுகிறார்கள். ஆதித்தர்கள் எனப்படுபவர்கள் வேத காலத்தில் முக்கிய வணக்கத்திற்குரிய கடவுளர்.

இவ் உலகையும் மனித சமுதாயத்தையும் கட்டுப்படுத்தும் விதிகளுக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள உருவங்களாகவே ஆதித்தர்கள் காணப்படுகிறார்கள். இந்து தத்துவம் தொடர்பில் பல வியாக்கியானங்களைத் தோற்றுவித்தவர்களாக விளங்குகிறார்கள். ஆதித்தியர்களின் சிறப்பு நிலைப்பற்றி வேதங்களும் பிராமணங்களும் சிறப்பித்துள்ளதை அறியமுடிகிறது. வேதங்கள், பிராமணங்களுக்கு பின்னர் வந்த இலக்கியங்களும் ஆதித்தியர்கள் பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளன. சூரியன், அம்சன், ஆர்யமான், பாகன், மித்ரா, பூஷண், சாவித்திரன், துவஷ்டா, இந்திரன், வருணன், யமன், விஷ்ணு ஆகிய பன்னிருவரும் ஆதியத்தர்களுள் அடங்குவதாக விஷ்ணு புராணம் குறிப்பிடுகிறது.

திதி - காசிபர் தம்பதிகளின் வழி வந்தவர்கள் தைத்தியர்கள் என அழைக்கப்படுகிறார்கள். இந்து சமயத்தில் குறிப்பிடப்படும் அசுரர்களில் குறிப்பிடப்படும் தானவர்களைப் போன்ற வகை யினைச் சேர்ந்தவர்கள். தேவர்களின் பங்காளிகளாகவும் பகையாளிகளாகவும் இருந்து வந்துள்ளார்கள். தேவர்களை அழித்து தங்கள் ஆதிக்கத்தை தேவலோகத்திலும் நிறுவ கடும் தவம் புரிந்து பிரம்மனிடம் பெரும் வலிமையினையும், மாயா சக்திகளையும், பயங்கர ஆயுதங்களையும் பெற்றவர்கள். தைத்திரிய பெண்களும் இக்கொடூர தன்மையுடைய பாத்திரங்கள் உள்ளார்கள். தைத்தியர்களில் விதிவிலக்காக நல்ல பண்புகளால் மேன்மையாகச் சித்தரிக்கப்பட்டவர்களும் உள்ளார்கள். அவ் வாறான நிலையினாலேயே தேவர்களுக்கு அடுத்த நிலையில் அசுரர்கள் வகைப்படுத்தப்படுகிறார்கள். இரணியகசிபு, இரணியாட்சன், ஹோலிகா, பிரகலாதன், அனுக்ராதான், ஹரதன், சம்ஹிலாதன், விரோசனன், பலிச்சக்ரவர்த்தி, தேவாம்பா, மகாபலி சக்கரவர்த்தி, பானாகூரன் ஆகியோர் தைத்திரியர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். தேவர்கள், அசுரர்கள், தானவர்கள், நாகர்கள், கருடர்கள், கிண்ணார்கள், கிம்புருசர்கள், வித்தியா தாரர்கள், பிசாசர்கள், யட்சர்கள், யட்சினிகள் என்றவாறான வகைப்படுத்தலும் அவதானத்திற்குரியதாகும்.

தக்கனின் மகள் முனிக்கு பிறந்தவர்கள் அரம்பையர்கள் என்ற வகைக்குள் உள்ளடக்கப்படுகிறார்கள். அரம்பை

யர்கள் அப்சராக்கள், தேவகன்னிகள் எனவும் அழைக்கப்படுகிறார்கள். தெய்வீக அம்சம் பொருந்தியவர்கள் என்பதோடு அழகு பொருந்தியவர்களாகவும் திகழ்கிறார்கள். சிறப்பாக நடனம் ஆடக்கூடியவர்களாகவும் விளங்குகிறார்கள். தெய்வீக சபைகளில் தங்களது கணவர்களது இசைக்கு ஏற்ப நடனமாடி அரங்கை ஆர்ப்பரிக்கச் செய்யும் வல்லமை பொருந்தியவர்கள். தாம் விரும்பியபடி தங்கள் உடலை மாற்றிக் கொள்ளும் பண்பும் இவர்களில் சிறந்து விளங்குகிறது. ஊர்வசி, ரம்பை, மேனகை, திலோத்தமை ஆகியோர் பிரசித்தமான அரம்பையர்களாக இன்று வரை திகழ்கின்றார்கள். அப்சராக்கள் பாற்கடலை கடையும் வேளையில் தோன்றியவர்களாகக் குறிப்பிடப்படுகிறார்கள். அப்சராக்களுக்கு அரம்பை தலைவியாகக் கொள்ளப்படுகிறாள். உலகிலேயே மிகப் பெரிய கோயிலான 'அங்கோர்வாட்' அமைந்துள்ள நாடாக கம்போடியா விளங்குகிறது. அந்நாட்டின் தேசிய நடனமாக 'அப்சரா நடனம்' விளங்குகிறது. சோழராட்சிக்குட்பட்டு கம்போடியா இருந்த நிலையில் கலாசார நிலைநிறுத்தலின் ஓர் அங்கமாக இவ்விடயம் நோக்கப்படுகிறது.

'அப்சம்' என்றால் தாமரை எனப் பொருள்படும். சரஸ் என்றால் தாமரை ஆகும். தாமரை மலர் நிறைந்த குளம் போல மனதுக்கு மகிழ்ச்சியும் இதழும் தரும் தேவ மங்கையர்களுையே 'அப்சராஸ்' என்னும் பொருள் குறித்துநிற்கிறது. பல அப்சரஸ்கள் வாழ் நாள் முழுதும் இளமை குறையாத கன்னிகளாகவே வாழ்வதற்கு வரம் பெற்றுள்ளனர் என்றும் கூறப்படுகிறது. பாடுவதில் ஆர்வம் செலுத்தும் கந்தர்வர்களே அப்சராஸ்களின் வாழ்க்கை துணையாக அமைந்துள்ளார்கள். கந்தர்வர்கள் காந்தர்வர்கள் எனவும் அழைக்கப்படுவார்கள். இந்து தொன்மவியலின் வகைப்படுத்தலில் ஒரு குழுவினர்களாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டவர்கள். கந்தர்வரலோகத்தில் வாழ்ந்தவர்கள். அழகியல் உணர்வுடன் எந்நேரமும் ஆடியும் பாடியும் மகிழ்வாகத் திகழ்பவர்கள். மனிதர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் இடையே இடைத் தொடர்பை பேணுபவர்களாகவும் சிறப்பிக்கப்படுகிறார்கள். பரத முனிவர் காந்தர்வ வேதத்தை எழுதியவராவார். கந்தர்வர்கள் அரிஸ்டாவின் வழி வந்தவர்களாக விளங்குகிறார்கள். வினிதாவின் பரம்பரை அருணன், கருடன் ஆகியோரில் இருந்து தொடங்கப் பெறுகிறது. அருணன் சூரியனின் அண்ணனாகவும், சூரியனின் தேரை ஓட்டுபவனாகவும் அமைகிறான். சூரியனின் வருகைக்கு முன்னரே வருவதால் விடியும் பொழுதை 'அருணோதயம்' என கூறும் வழமை காணப்படுகிறது.

தனுவின் புத்திரர்கள் தானவர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டார்கள். தக்கனின் மகள் தனுவிற்கும் காசியப்ப முனிவருக்கு பிள்ளைகளாகப் பிறந்தவர்களின் வழி வந்தவர்கள் 'தானவர்கள்' என அழைக்கப்பட்டார்கள். அசுர குலத்தைச் சார்ந்த பிரிவினராகத் திகழ்கிறார்கள். தானவர்கள் பற்பல உருவங்களை எடுக்க கூடிய அட்டமா சித்திகளைப் பெற்ற மாயாஜால வித்தைகள் புரியும் அசுரர்களாவார்கள். இராவணன், இந்திரஜித் ஆகியோரும் இவ் வகையினருக்குள் உள் வாங்கப்படுகின்றமை கவனத்திற்குரியதாகும்.

சாத்தியாவின் பிள்ளைகள் சாத்திய தேவர்களாக வகைப்படுத்தப்படுகிறார்கள். விஸ்வாவின் வழிவந்தவர்கள் விஸ்வ

தேவர்கள் என்ற வகைப்படுத்தலுக்குள் உள்வாங்கப்படுகிறார்கள். சுரசையின் மக்கள் பசுக்கள், எருமையின் வழித் தோன்றல்களாக விருத்தி பெறுகிறார்கள். கந்ருயின் மக்கள் ஆதிசேசன் உள்ளிட்ட நவ நாகங்களாக விருத்தி பெறுகின்றனர். தாம்ராவின் ஆறு பெண்களிடமிருந்து ஆந்தைகள், கழுகுகள், ராஜாளிகள், காக்கைகள், நீர்ப்பறவைகள், குதிரைகள், ஓட்டகங்கள், கழுதைகள் போன்ற உயிரினங்கள் தோன்றி விருத்தி பெற்றன. மரம், கொடி, புதர் போன்றனவும் தோற்றம் பெற்றன. இவர்களோடு முருகன் கார்த்திகேயனாகத் தொடர்புபடுகின்றமை அவதானத்திகுரியதாகும்.

காசாவின் பிள்ளைகள் ஊடாக யட்சினிகள், யட்சகர்கள் உருவாகிறார்கள். யட்சர்கள் என்ற மனித இனக்குடும்பம் உயர் சக்தி படைத்தவர்களாக விளங்குகிறார்கள். சாதாரண மனிதர்களை விட சக்தி படைத்தவர்களாகவும் தேவர்களை விட சக்தி குறைந்தவர்களாகவும் உள்ளார்கள். இக்குழுமத்தை சேர்ந்தவர்களாகவே குபேரனும் இராவணனும் கணிக்கப்படுகிறார்கள். யட்சர்களின் பெண் பாலினத்தவர்கள் யட்சினிகள் ஆவார்கள். இந்து புராணங்கள் பலவற்றில் யட்சர்கள் - யட்சினிகள் பற்றி குறிப்பிடப்படுகின்றன. அவ்வாறே பௌத்த சமண நூல்களிலும் யட்சி இனம் பற்றி நிறையவே குறிப்பிடப்படுகின்றன.

ஒரு பிரளய உற்பத்தியின் ஏக அடையாளமாக தக்கன் அடையாளப்படுத்தப்படுகிறான். உலக உற்பத்தி பொறிமுறையின் யதார்த்தத்தை இயற்கையியலின் தொடர்புபடுத்தலோடு முன் வைக்கும் எத்தனிப்புகள் பொருத்தப்பாடுடையதாகவே அமைகின்றன. தக்கன் என்ற பாத்திரம் இப்பிரளய தொடக்கத்திலும், தொடர்ச்சியிலும் முக்கிய அங்கமாக விளங்குகிறது. இயற்கை தோற்றப்பாடுகளுக்கான முறைமையை உருவாக்குவதில் பிரதான இடத்தை தக்கன் பாத்திரம் கொண்டிருந்ததையும் காமன்கூத்து விளக்கிநிற்கிறது. உயிரின் பல்வகைத் தன்மைகளும் சாகியப் பொருத்தப்பாட்டுடனும் அமைக்கப்பெற்றிருந்தமையும் கவனிக்கத்தக்கது.

குறித்தவொரு சம்பவத்தினைக் கருத்தில் கொண்டு தக்கனைத் தண்டிக்க முனைந்தமையைக் காமன்கூத்து விளக்கி நிற்கிறது. இந்து மெய்யியல் வளர்ச்சியின் தொடக்கத்திற்கு அடித்தளமிட்ட தக்கன் தண்டிக்கப்படுகின்ற அரசியல் பின்னணி சிந்திக்கத் தூண்டுகிறது. தக்கனின் அதிகாரம் மோகத்தையும் தக்கனுக்கு ஏற்பட்ட அவதூறான நிலையையும் விதி என நொந்துக் கொள்வதா? உச்ச அதிகாரத்திற்கு மண்டியிட வேண்டியது அவசியந்தானா? விட்டுக் கொடுப்புகளைச் சகலரும் பின்பற்ற வேண்டியது அவசியம் தானா? என்ற மன உந்துதலோடு சமகால அரசியலின் முரண்பாட்டு சூழலை நோக்குகின்றேன். அத்தனையும் இன்றைய காலத்துக்கும் பொருந்திப் போகின்றது என்பது ஆச்சரியம்தான்.

(தொடரும்...)

letsumanan.a@thaiveedu.com

ஈழத்துப் பெண்ணிலைவாதக் கவிதைகளில் இந்திய இராணுவத்தினரின் மறைக்கப்பட்ட பக்கங்களும் மறுக்கப்பட்ட உரிமைகளும்

சி. ரமேஷ்

1987

-ஆம் ஆண்டு ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தன அரசினால் யாழ் குடாநாட்டின் மீது விதிக்கப்பட்ட பொருளாதாரத் தடையைத் தொடர்ந்து 1987-ம் ஆண்டு மே மாதம் 26-ம் திகதி 'ஓப் பரேசன் லிபரேசன்' என்னும் பெயரில் இலங்கை இராணுவத் தால் வடமாராட்சிப்பகுதிகள் கைப்பற்றப்பட்டன. இதனை அடுத்து வடபகுதியில் பொருளாதாரத் தடை அமுல்படுத்தப் பட்டது. மக்கள் சொல்லவொண்ணாத் துன்பங்களை அனுபவித்தனர். நாட்டில் எங்கு பார்த்தாலும் பொருட்களுக்குத் தட்டுப்பாடுகள் நிலவின. இலங்கையைக் கபளீகரம் செய்வதற்கு சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்திருந்த இந்தியா தனக்குச் சாதகமான இச் சூழலைச் சரியாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டது. பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நிவாரண உதவி வழங்குகின்றோம் என்னும் அடிப்படையில், இந்தியப்படையினர் இலங்கையின் எல்லைக்குள் அத்துமீறி நுழைந்து ஐந்து யுத்த விமானங்கள் மூலம் சுமார் 24 தொன் பொருட்களைப் பாராசூட் மூலம் போட்டனர். 'ஓப்பரேசன் பூமாலை' என்னும் இந்நடவடிக்கையைத் தொடர்ந்து 1987-ஜூலை 29-ல் நிகழ்ந்த இந்திய, இலங்கை ஒப்பந்தத்தின் பயனாக இந்திய அமைதிப்படை இலங்கைக்குள் நுழைந்தது.

1987, ஓகஸ்ட் 4 அன்று இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தம் குறித்து விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரன் அவர்கள் 'நாம் இந்தியாவை நேசிக்கிறோம்' எனும் தலைப்பில் ஆற்றிய உரை தமிழ் மக்கள் இந்தியா மீது வைத்திருந்த நம்பிக்கையைப் புலப்படுத்தி நிற்கிறது. 'நாம் இந்திய மக்களை நேசிக்கிறோம். இந்திய வீரனுக்கு எதிராக நாம் ஆயுதங்களை நீட்டத் தயாராக இல்லை. ஈழத் தமிழன் ஒவ்வொருவரதும் உயிருக்கும் பாதுகாப்பிற்கும் இந்திய அரசு தான் பொறுப்பாக இருக்க வேண்டும் என்பதை நான் இங்கே இடித்துக் கூற விரும்புகிறேன்.' அவரைப் போலவே ஈழத்தமிழர்களும் இந்தியாவை நம்பினர். இந்திய இராணுவத்தினர் இலங்கைக்கு வந்தபோது ஈழத்தமிழர்களுடைய பிரச்சினைகள் யாவும் தீர்ந்துவிட்டதாகவே எண்ணி மக்கள் குதுகலித்தனர். நெற்றியில் திலகமிட்டு வரவேற்றவர்களும் உண்டு. எங்களுக்கு ஒரு பிரச்சினை என்றால் இந்தியா தட்டிக் கேட்கும் என்ற நிலையில்..., இந்தியா தனது தன்னுடைய உண்மையான சுயரூபத்தைக் காட்டத் தொடங்கியது.

நம்பிய மக்களையே இந்தியா மோசஞ்செய்ததை 'இரண்டு' என்னும் கவிதையில் பானுபாரதி தனக்கேயுரிய எள்ளலுடன் எடுத்துரைக்கிறார்.

'அமைதிப்படை நண்பனே!
துப்பாக்கிகள் திரிந்த
எங்கள் தெருக்களில்
நீயும் துப்பாக்கியோடுதான் வந்தாய்
ஆயினும்
உயிரச்சம் இருந்ததில்லை எமக்கு
ஏனெனில்
வெடிக்கத் தெரிந்த
துவக்குகளின் மத்தியில்
சிரிக்க வந்த துவக்கல்லவா உனது...
அப்படித்தான் நம்பினோம்.
ஆரத்தியும் எடுத்தோம்.
எழுப்பத்திரண்டு நாட்களில்
துவக்குகளின் மொழியென்பது
பொதுவென்ற பாடத்தை
நீயும் கற்றுந் தந்தாய்.
நொந்துதான் போனோம்.
நன்றி, போய் வா!

- பிறத்தியான் - பக்.27

1987 ஓகஸ்ட் மாதத்துக்குப் பின் இந்திய இராணுவத்துக்கும் புலிகளுக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட விரிசல்களைத் தொடர்ந்து இருதரப்பினருக்கும் இடையில் பாரிய மோதல்கள் வெடித்தன. இவ்விருதரப்பினருக்கும் இடையில் நடைபெற்ற யுத்தத்தில் புலிகள் என்னும் பெயரில் ஏராளமான அப்பாவிப் பொது மக்கள் கொல்லப்பட்டதுடன், ஆயிரக்கணக்கான இளைஞர்கள் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர். அதில் பலர் காணாமல் போயினர். பெண்கள் பலர் 'புலிகள்' எனப் பெயர் சூட்டப்பட்டு பாலியல் வன்முறைக்குள்ளாக்கப்பட்டனர். தமிழ் இளைஞர்கள், யுவதிகளுக்கு எதிராக நிகழ்த்தப்பட்ட வன்கொடுமைகளை ஈழத்துப் பெண்கவிஞர்கள் பதிவுசெய்துள்ளனர்.

**‘உலகநாடுகள் முன்
தமிழன்
வயிற்றுப் பசியை
வாதாட்டத்திற்கு வைத்தது
வல்லரசு.**

**அனைத்து நாடுகளும்
அண்ணாந்து பார்த்து நிற்க
உயரத்திலிருந்து விழுந்தன
உணவுப் பொட்டலங்கள்.
ஒருதலைப் பட்சமாக
உள்ளே வந்த வல்லரசால்
அரிசிப் பொதிகள் விழுந்த
அதே குச்சொழுங்கையில்
குப்பெனப் பீறிட்டது
குருதியாறு’**

- கஸ்தூரியின் ஆக்கங்கள். பக்-06

குறிப்பிட்ட காலகட்ட மக்கள் வாழ்வோட்டத்தை எடுத்து விளக்கும் கஸ்தூரியின் இக்கவிதை, இந்திய அரசின் உண்மையான முகத்தை வெளியுலகுக்கு அடையாளங் காட்டி நிற்கிறது.

இலங்கை இராணுவத்தை விட இந்திய இராணுவமே பெண்கள் மீது கடுமையான வன்முறையைப் பிரயோகித்ததை ‘முறிந்த பனை’ நூல் ஆதாரபூர்வமான தகவல்களுடன் வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. இந்திய இராணுவத்தின் மோசமான நடவடிக்கையால் உளநலம் பாதிப்புற்று தம் உயிரை நீத்தவர்கள் பலர். இந்திய இராணுவத்தினரின் வன்முறைகளால் ஒக்ரோபர் 21, 1987 அன்று யாழ் வைத்தியசாலையில் வைத்து 68 பொதுமக்கள் கொல்லப்பட்டனர், நவம்பர் 9, 1987 அன்று சண்டிலிப்பாயில் நடந்த துப்பாக்கிச் சூட்டில் இரண்டு பொதுமக்கள் கொல்லப்பட்டனர். இவை எல்லாவற்றையும் விட கொக்குவில் பிரம்படித் தாக்குதல் ஈழத்தில் நடந்த பாரிய வன்முறையின் உச்சம் எனலாம். 1987 ஒக்ரோபர் பதினொராம், பன்னிரண்டாம் திகதிகளில் நடந்த தாக்குதல்களில் ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட பொதுமக்கள் கொல்லப்பட்டனர். உரும்பிராய், வல்வெட்டித்துறை முதலான பகுதிகளும் கொலைக்களங்களாக மாறின. இந்நிலையில் துப்பாக்கி முனையில் அச்சுறுத்தப்பட்டு பாலியல் வன்முறைக்குட்படுத்தப்பட்டு சித்தம் பேதலித்து வாழ்வின் எஞ்சிய நாளை இங்கு பலரும் கழித்து வரும் நிலையில் அனிதா பிரதாப், ஜெயமோகன் போன்ற இலக்கியவாதிகள் சிலர் தம் அரசியல் ஆதாயத் துக்காக இதனை இற்றைவரை தொடர்ந்தும் மறுத்து வருகின்றனர்.

**‘அமைதி காக்க வந்தவர்கள்
என் வாழ்வின் அமைதியைக் கெடுத்தனரே
புகுந்தனரே என் வீட்டினுள்
பதறியது என் தேகம்
பாய்ந்தனர் என்மீது
பதம் பார்த்தனர் என் உடலை
குரங்கின் கையில் அகப்பட்ட
மாலையாய் ஆனதோ என் உடல்
உடல் முழுக்க நோ
உள்ளத்திலோ பாரம் - ஆனாலும்
என் இருப்பு உறுதியானது...
என் துயர் துடைக்க - இங்கு**

**ஆயிரம் கரங்கள் உண்டு
என் உறுதியும் எனக்காக உண்டு
இனியும் நான் தனியாக இல்லை’**

- ஊடறு பெண் படைப்பாளிகளின் தொகுப்பு -பக்-14

வன்முறை இவ்வுலகின் நாளாந்த யதார்த்த வாழ்வின் ஓர் அம்சமாகிவிட்ட சூழலில் இந்திய அமைதிப்படையினரால் பாலியல் வன்முறைக்குள்ளாக்கப்பட்ட பெண்ணின் உள்ளத் தையும் அவளது இருப்பையும் விளக்கி நிற்கும் ஜெயந்தி தளையசிங்கத்தின் ‘இனியும் நான் தனியாக இல்லை’ என்னும் இக்கவிதை, துன்பவாழ்வுக்குள் அகப்பட்டபோதும் மனம்தளராது போராடும் தமிழ் பெண்களின் நெஞ்சுரத்தை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது.

1987 ஒக்ரோபரில் இருந்து, விடுதலைப் புலிகளை நிராயுதபாணியாக்குவதற்காக இந்திய அமைதி காக்கும் படை போரைத் தொடங்கியது. இந்த மோதலின்போது, இந்திய அமைதி காக்கும் படை ஆயிரக்கணக்கான போராளிகளைக் கொன்று தன் வக்கிரத்தை தீர்த்துக் கொண்டது. ஜூலை 02, 1988 அன்று வல்வெட்டித்துறையில் இடம்பெற்ற இந்திய இராணுவத்தினத்தினரின் சுற்றி வளைப்பின்போது மேஜர் சலாம் (சின்னக்குட்டி நல்லரசன் சயனைர் உட்கொண்டு வீரச்சாவைத் தழுவிக்கொண்டார். இதனைத் தூயவளின் நீ ஒரேயொருமுறை வரமாட்டாயா கவிதை உணர்வுபூர்வமாகக் கூறிச் செல்கிறது.

**சலாம்! நீ / எப்போது ஐயா / வரப்போகிறாய்...?
நீ சென்ற பாதையிலே / தொடர்ந்திட
இங்கே / ஆயிரம்மறவர்கள் / ஆயினும் / நீ
விட்டுச் சென்ற / இடத்தை யார் நிரப்புவார்?
உனது பண்பான / வார்த்தை எங்கே /
அன்பான அந்த / முகம் எங்கே... / அழகான
சிரிப்பெங்கே...? உனது பிரஜைகள் / கேட்கின்றனர்.../
உன்னை இங்குள்ள / மழலைகள் / தேடுகின்றனர்.../
இவர்களுக்காக ஆவது / இந்த அன்பு /
உள்ளங்களுக்காவது /
நீ ஒருமுறை வரமாட்டாயா...?
ஐயா! நீ ஒரேயொரு / முறை வரமாட்டாயா ...**

- நிமிர்வு - பக். 28-29

சாரதாதேவி, கஸ்தூரிபாய், சாவித்திரிபாய் புலே என அன்னை உதித்த பாரததேசத்திலே இருந்து வந்த இந்திய இராணுவத்தினர் பெண்களைக் கடுமையாகத் தாக்கித் துன்புறுத்தினர். ஆயிரக்கணக்கான தமிழ் பெண்களின் உள்நிலை பாதிக்கும் வகையில் பாலியல்ரீதியாகவும் துன்புறுத்தினர். சிறுமிகள் முதல் வயோதிப மாதுக்கள் வரை இவர்களால் பாதிக்கப்பட்டனர். இளம்பெண்கள் பலர் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தில் இணைவதற்கும் இவர்களே காரணமாகவும் அமைந்தனர். சோதனை என்ற ரீதியில் நேரங்காலம் பாராது அடாவடித்தனமாக வீடுகளுக்குள் புகுந்து இவர்கள் பெண்களுக்கு இழைத்த கொடுமைகள் அநேகம். இந்திய இராணுவ அதிகாரிகளின் ஈவிரக்கமற்ற தன்மையும் எமது பெண்களை இழிவாகப்பார்க்கும் போக்கும் இருந்தது என்பதையும் பாலியல் வன்முறைக்கு முன் பல பெண்கள் அடித்துத் தாக்கப்பட்ட சம்பவங்களையும் ‘முறிந்த பனை’ என்ற நூல் வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. இந்திய இராணுவத்தால் மேற்கொள்ளப்பட்ட பாலியல் வன்கொடுமைகளை பாணுபாரதி ‘வெடிகுண்டு

பிசையும் பாண்டவர்' கவிதையில் கிண்டலும் கேலியுமாய் கூறிச்செல்கிறார்.

**‘வேலியோரங்களில்
பனங்காய் உருள்வதுபோல
பாரதப் பச்சைகள்
எங்கள் வீட்டில்
நாங்கள் நான்கு குமர்
பக்கத்து வீடுகளிலிருந்தும்
பத்துக்கு மேற்பட்ட குமர்கள்
பனிப்புகார் அடங்காத
இளங்காலையின் கீழ்
கிராமத்து கோயிலின்
முன்றல்வெளியில் இருத்தப்பட்டோம்
கைக்குண்டு தேடுவதாய்
முலைகளைத் தடவும்
மானங்கெட்ட பிழைப்பு...
ஓ! பாரதமே
எல்லைகளைத் தாண்டி
வெண்கொடி நடுவதிருக்கட்டும்
முதலில்
உன் புத்திரர்களின் வேகம் தணியட்டும்
பிசைந்து உருட்டி விளையாட
திரண்ட உன் முலைகளை
அவர்களுக்கு கொடு’**

- பிறத்தியான் - பக்.28

ராஜனி திராணகம், ராஜன் ஹூல், தயா சோமசுந்தரம், கே. ஸ்ரீதரன் ஆகியோரால் எழுதப்பட்ட முறிந்தபனையில் ஐந்தாம் அத்தியாயம் இடம்பெறும் ‘அக்கா அழுவதற்கு இனி என்னிடம் கண்ணீர் இல்லை, பெண்களின் அனுபவங்கள் 1987 ஓக் ரோபர் யுத்தம்’ முதலான பகுதிகள் இந்திய இராணுவத்தின் அதிகார வன்மத்துக்கும் ஆதிக்க வெறிக்கும் இரையாகிப் போன பெண்களின் வாழ்வின் வலியைப் பகர்கின்றன. சுய அழிவை ஏற்படுத்திய இவ்வனுபவங்கள் கொடுமையானவை. சிறை பிடிக்கப்பட்டு முகாங்களுக்குள் கொண்டு சென்ற பெண்கள் அனுபவித்த சித்திரவதைகளும் அவர்களுக்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்பட்ட பாலியல்வதைகளும் ஈழத் தமிழர்களால் மறக்க முடியாத மனவடுக்கள். இந்திய இராணுவம் கட்டவிழ்த்து விட்ட பாலியல் வன்முறைக்கு எதிராக ஒன்று திரண்டு போராடும் அமைப்புகள்கூட அப்போது எம்மண்ணில் இருக்கவில்லை.

போர்க்கால வன்முறை:

போர்க்காலத்தில் சித்திரவதை, காணாமல்போதல், கொல் லப்படல், பாலியல் துஸ்பிரயோகம் எனப் பெண்களுக்கெதிராக இலங்கை இராணுவத்தினரால் நிகழ்ந்தப்பட்ட வன்முறைகள் பெண்ணுணர்வை அழித்து அவள் அடையாளத்தைச் சிதைத்தன. இனத்துவ அடிப்படையில் நிகழ்த்தப்பட்ட இவ் வன்முறைகள் பௌதிகநிலையில் உளவியல் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான யுத்தத்தில் அரச வன்முறையினால் கோணேஸ்வரி, கிருஷ்ணாந்தி, ஜடா காமலிட்டா, ராகினி எனப் பெண்கள் பலர் பாலியல் வன்கொடுமைக்குள்ளாக்கப்பட்டு படுகொலை செய்யப்பட்ட நிலையில் அரசபடைகளுக்கு எதிரான பெண்களின் குரல்கள் ஆக்ரோசமாக ஒலித்தன.

கிழக்கு மாகாணத்தில் அம்பாறை 11-ம் கொலனியைச் சேர்ந்த மூன்று பிள்ளைகளின் தாயான கோணேஸ்வரி மனிதாபிமானத்துக்கு அப்பாற்பட்டு மே 17, 1997 அன்று சென்றல் முகாமைச் சேர்ந்த பத்து பொலிசாரால் பாலியல் வன்புணர்வுக்குள்ளாக்கப்பட்டு பாலுறுப்பில் கிரனைட்டைச் செலுத்தி அழிக்கப்பட்டார். கோணேஸ்வரியைக் குறியீடாக்கி எழும் கலாவின் ‘கோணேஸ்வரிகள்’ என்னும் கவிதை உடலின் உதிரப் பிசிறல்களைக் கந்தகநெடி கமழ எடுத்துரைக்கிறது. ஈழத்து நவீன கவிதைத் தடத்தில் இக்கவிதை ஓர் மைல்கல் எனலாம்.

**‘வீரர்களே! வாருங்கள்
உங்கள் வக்கிரங்களைத் தீர்த்துக்கொள்ளுங்கள்
என் பின்னால்
என் பள்ளித் தங்கையும் உள்ளாள்
தீர்ந்ததா எல்லாம்
அவளோடு நின்று விடாதீர்
எங்கள் யோனிகளின் ஊடே
நாளைய சந்ததி தளிர்விடக்கூடும்
ஆகவே
வெடி வைத்தே சிதறடியுங்கள்
ஒவ்வொரு துண்டுகளையும் கூட்டி அள்ளி
புதையுங்கள்
இனிமேல் எம்மினம் தளிர்விடமுடியாதபடி.
சிங்கள சகோதரிகளே!
உங்கள் யோனிகளுக்கு
இப்போது வேலையில்லை...’**

- சரிநிகர், 05-18.ஜூன், 1997, பக்-11.

வதைகளின் தடவழியே வன்முறையை எதிர்கொள்ளும் ஒரு பெண்ணின் தார்மீகக் குரல் கலாவின் கவிவழியே பிசிறின்றி ஒலிக்கிறது. பாலியல் வன்முறை இன, மத எல்லைகளைக் கடந்த நிலையில் பாதிக்கப்பட்டவரின் பால்மையும் பால்நிலையையும் வெளிப்படுத்தும் இக்கவிதை தமிழ்த் தேசியத்தின் குரலாய் ஒலிக்கிறது என்பார் பேராசிரியர் எம்.ஏ. நுஃமான் (சமகால இலங்கைத் தமிழ்க் கவிதையில் இனத்துவ முரண்பாட்டின் தாக்கம் - ‘ஞானம்’ - ஈழத்துப் போர் இலக்கியச் சிறப்பிதழ்) குற்றம் இழைத்தவரின் இனத்துவ அடையாளத்தைச் சுட்டி நிற்கும் இக்கவிதையை தமிழ் தேசியத்தின் குரலாய் நுஃமான் நோக்குவது இக்கவிதையை எவ்விதத்திலும் சிறுமைப்படுத்தப் போவதில்லை. மனிதநேயமற்று தமிழ்ச் சகோதரி ஒருவருக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமையை வெறுப்பின் அனலில் உணர்வின் ஆழத்தில் வெளிப்படும் இக்கவிதையில் சீற்றம் இருப்பது இயல்பாகும். அநீதி இழைத்தவன் பிறிதொரு இனத்தின் குடிமகனாக இருக்கும் பட்சத்தில் அதற்கு எதிரான குரலும் இனத்துவரீதியாகப் பிளவுபட்டே ஒலிக்கும் என்பது யதார்த்தம். அது தவறெனச் சுட்டுவதும் முறையாகாது. அது தவறெனக் கருதி இருந்தால் எமக்கு ‘மரணத்துள் வாழ்வோம்’, ‘மீலான் கட்டைகளின் மீள எழும் பாடல்கள்’ என்னும் இரு தொகுதிகளும் கிடைத்திருக்க மாட்டாது.

இனங்களைக் கடந்து கொடுமைகளுக்கு எதிரான எதிர்ப்பின் குரலாக எழும் ஆழியாளின் ‘மன்னம்பேரிகள்’ ஈழத்துக் கவிதை இலக்கியத்தில் மனிதவதையினைத் தத்துருபமாகப் பதிவு செய்த கவிதையாகும். கோணேஸ்வரிகள் போல் இக்கவிதையின் தலைப்பும் பன்மை தான்.

‘காலப்பொழுதுகள் பலவற்றில்
வீதி வேலி ஓரங்களில்
நாற் சந்திச் சந்தைகளில்
பிரயாணங்கள் பலவற்றில்
கண்டிருக்கிறேன்.
நாய், கரடி, ஓநாய் / கழுகு, பூனை,
எருதாய்ப் / பல வடிவங்கள் அதற்குண்டு.
தந்திக் கம்பத்தருகே / கால் தூக்கியபடிக்கு
என்னை உற்றுக் கிடக்கும் / அம் மிருகம் துயின்று
நாட்கள் பலவாகியிருக்கும்.
அதன் கண்கள் / நான் அறியாததோர்
மிருகத்தின் கண்களைப்
பறைசாற்றிற்று / அவற்றின் பாலைத் தாகம்
அறியாப் பாலைவனம் / எனக்குள் உணர்த்திற்று.
அழகி மன்னம் பேரிக்கும்
அவள் கோணேஸ்வரிக்கும்
புரிந்த வன்மொழியாகத்தான்
இது இருக்கும் என
அவதியாய் எட்டிக் கடந்து போனேன்’

- உரத்துப் பேச - பக்.19-20

1971-ல் ஜே.வி.பி. கிளர்ச்சியில் பெண்கள் அணிக்குத் தலைமை தாங்கி 1971.04.16 அன்று படையினரால் கைது செய்யப்பட்டு பாலியல் துஷ்பிரயோகங்களுக்குள்ளாகிப் படுகொலை செய்யப்பட்ட மன்னம்பேரி, அம்பாறையில் வன்புணர்வுக்குப் பின் கணவன் முன்னிலையில் கொல்லப்பட்ட கோணேஸ்வரி முருகேசு, முதலானவரைப் பாடும் இக்கவிதை, காத்திரமிக்க ஈழத்துக் கவிதைகளில் ஒன்றாகும். இதனை அடியொற்றி எழும் கே. சுதாஜினியின் ‘ஓநாய்கள் வந்தன’, என்ற கவிதை பாலியல் வல்லுறவுக்குட்பட்டு சிதைக்கப்பட்டு நலிவடைந்த பெண்ணின் உள்ளத்தைப் பதிவு செய்கிறது.

‘ஓழுங்கையில் திடீரென /நாய் குரைக்கும் சத்தம்... /
அது /அசதாரணமாயிருந்தது
யன்னலூடே பார்க்கிறேன்
படலைக்கருகில் ‘ஓநாய்க்கூட்டம்’
பத்துப் பன்னிரண்டென
அவை / என்னை / நான் எதனுள் மறைக்க ...
என் தனிமையில் களி கொண்டு
வெடுக்கென / என்னில் பாய்ந்தன ஓநாய்கள்/
குரல் வளையும் வறண்டு போய்
அதிர மறுத்தது / ஆனாலும்
விக்கித்துக் கதறினேன்
ஓநாய்கள் தம் முன்னங்கால்களால் /
என் கன்னங்களை அறைந்தன
தலை கிறுகி வந்தது / கண்கள் / இருண்டு போக
என்னுடல் / இழுத்துச் செல்லப்படுகிறது என் /
இருட்டறைக்குள்.../ நான் நினைவிழக்கிறேன் .../
ஓநாய்களோ / மகிழ்வுடன் எழுந்தன.../
என்னுடலெங்கும் காயங்கள் /அசைக்க
முடியவில்லை / கிழிந்த உதடுகளிலிருந்து குருதி /
வடிந்தது / சிதைந்த என் உடலங்களை /
ஒருங்கு சேர்க்கிறேன் / மெதுவாய்
நிமிர்ந்து சுவரில் சாய்கிறேன் /

நான் கிடந்த இடம் -அது / குருதியில்
நனைந்திருந்தது /
என் இதயம் அனலாய்க் கொதிக்க / கண்ணீர் /
அதன் வடிகாலாய் வழிந்து /
உதட்டுக் குருதியை / கழுவிச் சென்றது’

- பெண் இதழ், 2000, ஒக்ரோபர், தொகுதி 5

விபரணப்பாங்கில் அமையும் இக்கவிதை ஈழத்தில் நடந்த பாலியல் வன்முறைகளைத் தனியொரு பெண்ணின் நடப்பியல் வாழ்வுக்கூடாக எடுத்துரைக்கிறது. மரபுகளை உடைத்து பெண்ணுணர்வுகளை வெளிப்படுத்தி நிற்கும் இக்கவிதை அச்சம் தரும் சூழலில் நிகழ்காலப் பெண்ணின் இருப்பைச் சித்திரித்து நிற்கிறது.

யுத்தகாலத்தில் பிரசவித்த கவிதைகள் தனியே எதிர்ப்பிலக்கிய கவிதைகளாக அன்றி மக்களின் அன்றாட வாழ்வையும் பிரதிபலிக்கின்றன. குண்டுமாரிகளுக்கு இடையில் சதா மரணங்களைத் தரிசித்து வாழ்ந்த மக்களின் வாழ்வின் உட்பொருளை விளக்குவதாகவும் அவர்களின் மன அவசங்களை வெளிப்படுத்துவதாகவும் அமைகின்றன. ‘ஒக்ரோபரில் வந்து விழுந்த கவிதைகள்’ என்னும் தலைப்பில் ‘மூன்றாவது மனிதன்’ சஞ்சிகையில் ஆகர்சியா-வால் எழுதப்பட்ட கவிதை வாழ்வுக்கும் சாவுக்குமிடையில் போராடும் ஈழப் பெண்ணின் அன்றாட வாழ்வில் முகம் கொடுக்க நேர்ந்த தம்பாடுகளை எடுத்துரைக்கின்றது.

‘ஷெல்களிலும் சொல்களிலும்
சிதறிப் போகின்ற வாழ்க்கையை
குனிந்து தடவுகின்றேன்
பிரிவு சொல்லிப் போனது
பஸ் வண்டி
காதிர்குள் குடைந்தன
துயர ஓலங்கள்
இருப்பென்றும், இறப்பென்றும்
பச்சோந்தி முகம் காட்டும்
நாட்களின்
மார்பில் உதைத்து
அடிமரம் பற்றி அழுகின்றேன்
தழுவி அணைப்பனவோ
வேட்டொலிகள்’

- ஏப்பிரல்-மே 1997, முன்றாவது மனிதன் இதழ் 4, பக்.20.

ஈழத்துப் போர்க்காலக் கவிதைகள் புறநானூற்று வீரத்துக்கு ஒப்ப படைக்கப்பட்டுள்ளன. ‘கெடுக சிந்தை கடிதிவள்துணிவே’ என்னும் ஒக்கூர் மாசாத்தியார் பாடலில் வரும் தாய் முதிய மறக்குடியில் பிறந்தவள். இவளின் தந்தை யானையைக் கொன்று தானும் மாண்டவன். இவளது கணவன் நிரைகளைப் பகைவர் கவர்ந்து செல்லாதவாறு தடுத்து மாண்டவன். அச்சமயம் போருக்கு எழுமாறு பகைவரின் பறையொலி கேட்கிறது. மறப்புக்கழ்பாற் விருப்பம் கொண்ட அப்பெண் தனக்கிருந்த ஒரேயொரு புதல்வனைக் குடும்பியில் என்னை வைத்து வெள்ளிய ஆடையுடுத்தி, போருக்கு அனுப்புகிறாள். இத்தாய்க்கு நிகர்த்த வீரத்தை அ. காந்தாவின் ‘எந்த மகனுக்காய் என் கால்களை நகர்த்த’ என்னும் கவிதையில் காணலாம்.

‘அவனை விதைத்த
அடுத்த கணமே
அதோ
அடுத்தடுத்துள்ள கல்லறைகளை நோக்கி
ஓடின கால்கள்.
கண்ணீர்ப் பூக்களைத்
தூவின கைகள்...
எந்த மகனுக்காய்
என் கால்களை நகர்த்த?
நேற்று விதையுண்டு போன
முத்தவனுக்கா? இல்லை
இப்போதுதான்
விதைக்கப்பட்ட என்
இளைய குஞ்சுக்கா?’

- எழுதாத உன் கவிதை

இழப்புகளைத் தாங்கித் தாங்கி நிமிர்கிறது நம் தேசம். இன்று உள்ளவர் நாளையில்லை. மண்ணுக்காக மரணித்தவர் மாண்ட பின்னரும் வாழ்கிறார். இதனைத் துயரத்துடனும் கண்ணீருடனும் எடுத்துரைக்கிறது சண்முகநாதன் கலைமகளின் ‘பயணம் தொடர்கிறது.’

‘நேற்றுவரை கண்ணெதிரே நின்று
கதை பேசி
சிரித்த முகம் இன்று
காவியமாய்ப் போனது.
நிஜமும் நிழலாகிப் போக
நீங்க முடியா நினைவுகளால்
நிறைக்கப்பட்ட
இதயத்தின் விழி வழியே
வழிகிறது
நினைவின் துளிகள்...
இன்னமும் இரண்டு மணித்துளி தான்
நேற்றைய உன்னைப்போல்
இன்று உன்னருகில் நான்.
கந்தகச் சுவையை கட்டியணைத்தபடி
உன் தடம் பட்ட மண்ணெடுத்து
முத்தமிட்டு
இலக்கு நோக்கி தொடர்கிறது
என் பயணமும்’

- பெயரிடாத நட்சத்திரங்கள்

உடலில் வெடி குண்டினைக் கட்டிச் செல்லும் மனித உயிரின் பதிவும் பார்வையுமாக வெளிப்படும் இக்கவிதை தமிழ் இலக்கிய உலகுக்குப் புதியது. தற்கொடைப் போராளிகளுக்கு கல்லறைகள் கிடையாது. அவர்களின் சடலங்கள் உரிமை கோரப்படுவதில்லை. சுவடு தெரியாமல் அவர் இருப்பு மறைக்கப்படும். இவ்வாறு தற்கொடைப் போராளியாய்ப் போய் உடல் சிதறி வெடியுண்டு சிதைந்து கிடக்கும் தோழியைப் பாடும் ‘பெயரிடப்படாத நட்சத்திரங்கள்’ என்னும் கவிதை உள்ளத்தை உறைய வைக்கிறது.

‘அன்பான தோழி
நீயும் இல்லை
உனக்கு கல்லறையும் இல்லை
கண்ணீர் விட்டு அழமுடிந்தும்
பெயர் சொல்லி அழ முடியவில்லை.
தோழி! உன் சாதனை உன்னதம்.

பெயரிடாத நட்சத்திரமே!
பல்லாயிரம் நட்சத்திரங்களில்
உன் பிரகாசம் மட்டும்
என் கண்ணைப் பறித்துக் கதை
சொல்லுகின்றது...’

- பெயரிடப்படாத நட்சத்திரங்கள்-பக்.97

பெண்ணுடல், பெண்மொழி என்னும் கருத்துருவங்கள் வலுவடைந்த நிலையில் நுட்பமானவார்த்தைப் படிமங்களை உள் வாங்கி அனுபவ உலகமாக விரியும் ஃபஹீமா ஜஹானின் கவிதைகள் முஸ்லீம், தமிழ் இனத்துவத்தின் உறவுப் பாலமாகும். இஸ்லாமிய தேசியம் என்னும் இஸ்லாமிய அடிப்படைவாதத்திலிருந்து விலகி தமிழ்த்தேசியத்தின் ஆதரவுக் குரலாய் விளங்கும் ஃபஹீமா ஜஹானின் கவிதைகள் போரின் வலி, அடக்குமுறைக்கெதிரான தார்பீகக் கோபம், இனங்களுக்கிடையிலான புரிந்துணர்வு, மனித மனங்களுக்கிடையிலான உறவு முதலானவற்றைப் பேசுகின்றன. சிறந்த குறியீட்டு உத்திகளைக் கையாண்டு தமிழ்க்கவிதைகளை நவீன தளத்துக்கு இட்டுச் சென்ற கவிதா ஆளுமைகளுள் ஒருவரான ஃபஹீமா ஜகான் தமிழருக்கெதிரான ஒடுக்குமுறைகளையும் அவர்களின் வாழ்வியல் அவலங்களையும் பாடியவர். விடுதலைப் போராட்டத்தின் தீவிரப் போக்குகள் தமிழ், முஸ்லிம்களிடையே விரிசலை ஏற்படுத்திய காலப் பகுதியில் தமிழ் மக்களின் விடுதலைக்காகக் குரல் கொடுத்தவர். விடுதலைப் போரில் தன்னுயிர் ஈந்த போராளியைப் பாடும் ‘ஒரு கடல் நீருற்றி’ என்னும் கவிதை ஈழத்தின் நிகழ் காலப்பதிவுகளில் ஒன்றாகும்.

‘அலையெழுப்பும் கடல் பரப்பினில்
உனக்கான பணி முடிக்கவென விடை பெற்றுப் போனாய்
வாழ்த்துச் சொல்ல வாயெழுவவில்லை
ஆரத்தமுவிட நீ விரும்புவதில்லை
வெளியே பெய்த மழை என் கன்னங்களில் வழிந்தோட
மழைப்புகாரினூடே மறைந்து போனாய்
திரைகடல் சென்று திரவியமானாய்
ஆழிப்பரப்பெங்கும் ஊழித்தீ எழுந்து தணிந்தது - நீ
திரும்பி வரவே இல்லை
இன்று வீரர்கள் துயிலும் சமாதிகள் மீது
காலத்துயரின் பெருமௌனம் கவிழ்ந்துள்ளது
சமுத்திரத்தையே சமாதியாகக் கொண்டவனே!
இங்கு ஏதுமற்ற உன் கல்லறையில்
ஒரு கடல் நீருற்றி நிரம்பிடவோ’

- முன்றாவதுமனிதன்-ஏப்-மே2002.பக்.23

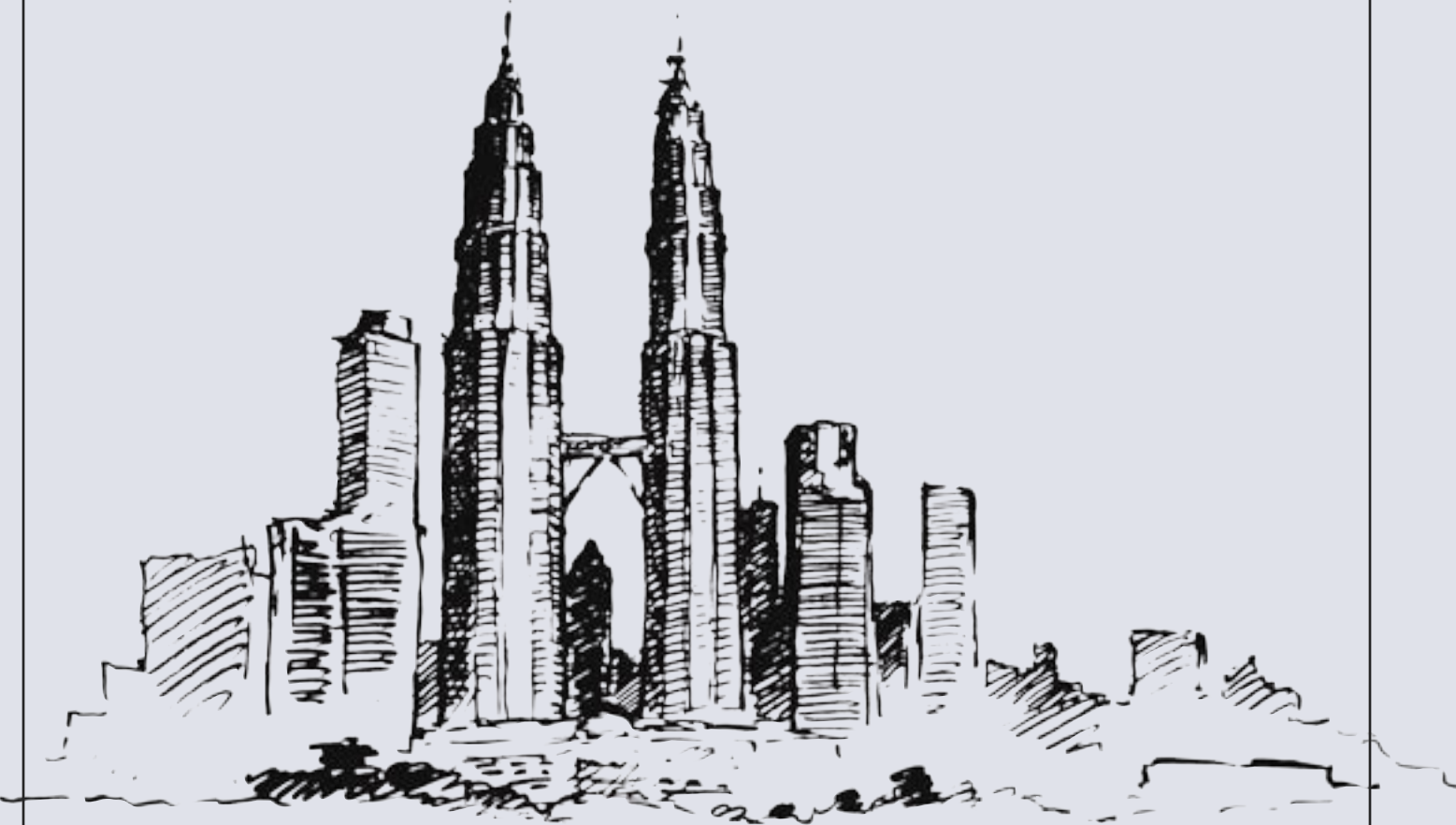
சங்ககாலம் தொடங்கி இன்று வரை தமிழர்களின் புறவாழ்வில் வீரம் நிறைந்த போர் முதன்மை பெறுகிறது. இப்போர், நிலத்தை ஆக்கிரமித்தது. நிலத்தை வென்றது. உயிர்களைப் பலியாக்கி உடல்களைச் சிதைத்த போதும் அதன் உக்கிரம், வீரம் பேசப்பட்டன. அன்று தொடக்கம் இன்றுவரை அது வரலாற்று உன்னதமாகச் சித்திரிக்கப்பட்டது. இவ்வகையில் ஆனையிறவு வெற்றி மகத்தான வெற்றியாகத் தமிழர்களால் கொண்டாடப்பட்டது.

(தொடரும்...)

ramesh.s@thaiveedu.com

மொழிவழி பண்பாடும், பண்பாடு வழி மொழியும் வளர்கிறது என்ற உண்மையைத் தமிழினம் அண்மைக் காலமாக மெல்ல மெல்ல மறந்து வருகிறது. இதனால் நம் தாய்மொழி தமிழ் மீது பற்றற்றவர்களாக வாழ்ந்து வருகிறோம். தாயகம் கடந்தபோதும் நாம் தமிழர்கள் என்பதை மறந்து பிற மொழிகளில் பேசவும் படிக்கவும் ஆசைப்படுகிறார்கள். பிற மொழிகளைப் படிப்பது தவறில்லை. ஆனால் நம் தாய்மொழியை மெல்ல மெல்ல மறப்பது தவறல்லவா என்பதைப் பற்றி சிந்திக்க மறக்கிறார்கள். இச்செயல் இன்று சாதகமாக இருக்கலாம். ஆனால் நம் தலைமுறைக்குப் பின் அடுத்த தலைமுறையினர் தமிழறியாத தலைமுறையாக இருக்கும்போது சந்திக்கும் பிரச்சினைகள் அதிகமாக இருக்கும். நாம் நம் இனத்தை மாற்றிக்கொள்ள முடியாததைப் போல நாம் நம் தாய்மொழியையும் மாற்றிக் கொள்ள முடியாது. இதனால் நாம் தாய்மொழியைப் பேசி நம் குழந்தைகளுக்கு அதைக் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும். இவர்களைப் போல சமுதாயத்தில் வாழும் பலரிடம் இதைப் பற்றிச் சொன்னாலும் காதில் வாங்க மறுத்துவிடுகிறார்கள். இவர்களில் சிலர் தமிழால் உயர்ந்தவர்கள் தமிழைப் பேச மறுக்கின்றனர். நாம் எங்கு வாழ்ந்தாலும் தமிழர் என்ற உணர்வோடும் தமிழ் எங்கள் மொழி என்ற எண்ணத்தோடும் வாழவேண்டும் என்ற கருத்தமைந்த பாக்களையும் படைத்துள்ளனர்.

மலேசியப் பெண்பாற் கவிஞர்கள்
கேட்டி திருமுருகானந்தம்

**‘தமிழாலே பிழைக்கின்றார் தமிழ்க்கொலையும்
செய்கின்றார் தமிழர் என்றே
உமிழ்நீரை உமிழ்ந்தாலும் ஊரென்ன
சொன்னாலும் உரைக்க வில்லை
அமிழ்தான தமிழ்தொடுத்துப் படைக்கின்ற
படைப்பாளர் ஆன்றோர் போற்றத்
துமியேனும் சமுதாயக் கட்டுப்பாடு
கொண்டிங்குத் துலங்கு வாரோ**

**செயல்படுவார் தமைநாளும் முடக்கிடவே
முயன்றிங்குத் தீமை செய்தே
அயல்மொழியை ஏற்றிங்கே ஆனவரை
ஆட்டத்தை ஆடு கின்றார்
கயவரிவர் காலமெல்லாம் தமிழ்கொல்லத்
தானன்றோ கருவில் தோன்றித்
துயரதனைத் தன்னினத்திற்(கு) இழைக்கின்றார்
வீரரெனத் துள்ளி நின்றே..’**

- மனோன்மணிதேவி அண்ணாமலை, மலையகத்தொகை, ப. 198

எனக் கவிஞர் தமிழர் தாய்மொழிப் பற்றுடன் வாழ வேண்டியதைப் பாடியுள்ளார். ஆனால் மொழிப்பற்றுடன் வாழ்பவர் எண்ணிக்கை நாளுக்குநாள் குறைந்து கொண்டே வருகிறது. அதுவும் சீனம், மலாய், தமிழ், ஆங்கிலம் போன்ற பன்மொழிச் சூழலில் வாழும் மக்களிடம் இந்நிலை மேலோங்கி காணப்படுவதாக ஆய்வாளர்கள் கருத்துரைக்கின்றனர்.

தமிழிலக்கியம்:

உலகப்புழை பெற்ற திருக்குறள் பல மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. உலகப் பொதுமறை, பொய்யாமொழி, வாயுறை வாழ்த்து, முப்பால், உத்தரவேதம், தெய்வநூல் எனப் பல பெயர்களால் அழைக்கப்படுகிறது. அகவாழ்விலும் புற வாழ்விலும் இன்பமுடன் வாழ்வதற்குத் தேவையான அடிப்படைப் பண்புகளை விளக்கும் நூல். இத்தகைய சிறப்புமிக்க திருக்குறளை வாழ்க்கையோடு இணைத்தும் பிணைத்தும் அக்கருத்துக்களைப் பின்பற்றி வாழ்ந்தால் வாழ்க்கை சிறக்கும். வள்ளுவன் வாய்மொழி குறளோடு நிற்காமல் வாழ்வோடு ஒன்றவேண்டும். அறம் வளர, அமைதி நிலவ, இன்பம் பெருக, நெறி தழைக்க வேண்டும். வாழ்வில் உயிர் பெறுவதே வாழ்வு. வாழ்வுக்கு உயிர் தரும் வலிமை திருக்குறள் ஒன்றுக்கே உண்டு. இப்படி மனித வாழ்வின் மகத்துவங்களைக் கூறும் திருக்குறள் சிறப்புகளைக் கவிஞர்கள் பாடியுள்ளனர்.

**‘அறம்பொரு விற்பம் மூன்றும் அணியென வைத்து நல்ல
பரம்பொரு ளொன்றென் றாய்ந்து பாயிரம் சேர்த்துப் பாடி
உரமுள கருத்துப் பொங்க உவப்புட னெல்லாம் கூட்டி
புரவலன் புகழ்ப் பாவில் புகன்றான் பொய்மை யில்லான்**

- ஜாசின் ஆ.மு. வசந்தி, தமிழ் நேசன், 07-11-1967

எனக் குறளின் சிறப்புகளைக் கவிஞர் பாடியுள்ளார். இதைப் பின்பற்றி வாழ்வை வளமாக்க வேண்டிய பொறுப்பு நம்முடையதாதாகும்.

தோட்டப்புறத் தொழிலாளர்:

மலையகத் தொழிலாளர்களையும் மலாயா தோட்டப்புறத் தொழிலாளர்களையும் ஆங்கில அரசு ஒன்றாகவே நடத்தியுள்ளது. இந்த இரு தொழிலாளர்களுக்கும் ஒரே வித்தியாசம் என்னவென்றால் நாடு மட்டும்தான் வேறாகும். மலாயா தோட்டப்புறத் தொழிலாளர்கள் காலை முதல் மாலை வரை கடுமையாக உழைத்ததைப் போலவே மலையகத் தொழிலாளர்களும் காலை முதல் மாலை வரை கடுமையாக உழைத்து உள்ளதைப் பார்க்க முடிகிறது. மலாயா கவிதை இலக்கியம் பற்றிப் பேசுவோர் தமிழர் இங்கு வந்தபோது கொண்டு வந்த நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் பற்றியும் அதன்பின் இங்கு மலர்ந்த நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் பற்றியும் குறிப்பிட்டு எழுதியுள்ளார்கள். கல்வியறிவு அறவேயற்ற மலாயா தோட்டத் தொழிலாளர் எழுதிய கவிதைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடமாட்டார்கள். பாமரத் தமிழில் பாடல்களை எழுதிய பாட்டாளி கவிஞர்கள் மலாயா தோட்டப் பகுதிகளில் இருந்து இருக்கின்றனர். நாட்டுப்புறப் பாடல் வடிவில் இருந்த மலாயா கவிதை இலக்கியத்தை நவீன கவிதை இலக்கியத்துக்கு இவர்கள் எடுத்துச் சென்றார்கள். இப்படி கடந்த சில நூற்றாண்டுகளாக இங்கு வாழும் தமிழர்கள் மற்ற இனத்தினர் போல வாழ்கிறார்களா என்பது கேள்விக்குறியாகவே உள்ளது. இவர்கள் வாழ்க்கை குறித்தும் நம் முன்னோர்கள் வாழ்க்கை குறித்தும் நாம் என்ன செய்யவேண்டும் என்பது குறித்தும் கவிஞர்கள் பாடியுள்ளனர். இவர்கள் பாடியுள்ளதை மலேசியத் தமிழர் பின்பற்றினால் அவர்களுக்கும் அவர்களது பிள்ளைகளுக்கும் எதிர்காலம் வளமாக அமைய வாய்ப்புண்டு.

**‘நாடுவிட்டு நாடுவந்து நன்மை கண்டோம்
நானிலமாம் மலையகத்தின் நெறியில் நின்றோம்
காடுதனைத் திருத்திமனக் களிப்புப் பெற்றோம்
கண்ணியமாய் உழைப்பதிலே கருத்துக் கொண்டோம்
வாடுகின்ற உறவுகளின் வறுமை பார்த்தோம்
மாடெனவே உழைத்தவரின் வருத்தம் தீர்த்தோம்
வீடுதொறும் நம்மக்கள் வினையை ஆய்ந்தோம்
வேதனைகள் நீங்கவில்லை வெந்து ஓய்ந்தோம்**

**நாடிவந்த நாட்டுக்கு நலமே சேர்த்தோம்
நன்றிகொண்ட ஊழியராய் நிலமே காத்தோம்
வாடிநின்ற மக்கள்தம் வாட்டம் கண்டோம்
வளமான சமுதாய வாழ்வைக் கேட்டோம்
தேடிவரும் தோல்விதனைத் துரத்திக் கொன்றோம்
தேசமீதில் சமத்துவத்தைத் தேடிச் சென்றோம்
பேடியென இருந்தவரின் பீடை தீர்த்தோம்
பேறுபெற்ற மக்களெனப் பெருமை சேர்த்தோம்...**

- இராஜேஸ்வரி வெள்ளையன், மலையகத்தொகை, பக். 60-61

என்ற பாடல் தொழிலாளர்களின் துயரைச் சொல்கிறது. உலகம் வேகமாக மாறிவிட்டது எனச் சொல்கிறோம். இருந்தும் இவர்கள் வாழ்க்கை இன்னும் பாதாளத்திலேயே இருக்கக் காண்கிறோம். இவர்கள் செல்ல வேண்டிய தூரம் இன்னும் அதிகமிருக்கிறது. முதலில் இவர்கள் பாதாளத்திலிருந்து எழவேண்டும். பின் தங்களைத் திடப்படுத்திக்

கொண்டு கற்க வேண்டும். இதன் பிறகுதான் இவர்கள் வாழ்க்கை என்னும்போது வருத்தமாக இருக்கிறது.

நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்:

நாட்டுப்புறப்பாடல் எனப்படுவது நாட்டுப்புறங்களில் வாழும் மக்கள் தங்கள் அன்றாட வாழ்வில் களைப்பைப் போக்கப் பாடும் பாடல்களாகும். நடவு, ஏற்றம் போன்ற பணிகளின்போது பணியாளர்களிடையே ஓரிசைவை ஏற்படுத்துவதிலும் இவற்றிற்குப் பங்குண்டு. இவை நாட்டுப் பாடல்கள், நாட்டார் பாடல்கள், நாடோடிப் பாடல்கள், வாய்மொழி இலக்கியம், ஏட்டில் எழுதாக் கவிதைகள், காற்றில் வந்த கவிதைகள், மக்கள் பாடல்கள், மரபுவழிப் பாடல்கள், பாமரர் பாடல்கள், பரம்பரை பாடல்கள், நாட்டார் பாடல்கள் என பல்வகைப் பெயர்களால் அழைக்கப்படுகின்றன.

நாட்டார் பாடல் கவர்ச்சியான இசையும் கதை செப்பும் நடையும் கொண்டமைந்து உள்ளமை இவற்றின் சிறப்புக்குக் காரணமாகும். உரத்த குரலில் பாடப்படுவது இவற்றின் மற்றொரு இயல்பு. இப்பாடலைப் பாடுவோர் தமது அன்றாடப் பணியுடன் கலந்த பாடல் இசையாக அமைத்து விடுகின்றனர். பெரும்பாலும் எழுதப்படாமல் இருப்பதாலும் மூத்தோர் பாடிய பாடல்களாக இருப்பதாலும் முதலில் பாடியவர் பெயர் தெரிவதில்லை. சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப பாடல்களை இயல்புபடுத்திப் பாடும் தன்மையும் இப்பாடல்களில் காணப்படுகிறது. தாலாட்டு, முளைப்பாரிப் பாட்டு, கும்மிப்பாட்டு, ஒப்பாரிப் பாட்டு, நடைப்பாட்டு, ஏற்றப்பாட்டு, வண்டிப்பாட்டு, நடவுப் பாட்டு என்ற வகைப்பாட்டில் இவை அமையும் என நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வாளர்கள் கருத்துரை வழங்கியுள்ளனர்.

நாட்டுப் பாடலில் ஈடுபாடு காட்டிய பாரதியார் தமது பாடல்களில் நாட்டுப்புறப் பாடலின் அமைப்பையும் சந்தத்தையும் பயன்படுத்தியுள்ளார். இவருக்கு முன் கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார், இராமலிங்கவடிகள் முதலியோர் கும்மியாட்டம் போன்ற நாட்டுப் பாடல்களை இயற்றியுள்ளனர். எழுத்தறிவு பெறாத பொது மக்களால் இயற்றப் பெறுவதால் நாட்டார் பாடல்களில் வட்டார மொழி வழக்குகளே மிகுந்திருக்கும். மேலும் பிற இலக்கியங்களைப் போன்றே நாட்டார் பாடல்களில் அவற்றின் காலத்தில் நிகழ்ந்த பெருநிகழ்வுகளும் வாழ்க்கை முறைகளும் பண்பாடும் ஆவணப்படுத்தப்பட்டிருக்கும். சில வேளைகளில் பிற இலக்கியங்களில் காணப்படாத காலப்பதிவுகளும் காணப்படும். இந்த வடிவங்களிலும் மலேசியப் பெண்பாற் கவிஞர்கள் பாடியுள்ளனர்.

குழந்தைகளின் அழகையை நிறுத்தவும் குழந்தைகளை மகிழ்விக்கவும் தூங்க வைக்கவும் பெண்கள் பாடும் பாடல்கள் தாலாட்டுப் பாடல்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன. நாக்கினை ஆட்டி பாடுவதால் இது தாலாட்டு எனப் பெயர் பெற்றது. இப்பாடல்களை ஆராட்டு, ரோராட்டு, தாலாட்டு, ஓராட்டு, தாராட்டு, தொட்டிப் பாட்டு, தூளிப்பாட்டு என வழங்கப்படுகிறது. குழந்தையின் தாய் மட்டுமல்லாது குழந்தையின் பாட்டி, அத்தை, சகோதரி போன்ற உறவினர்களும் தாலாட்டு பாடுவர். நெடுங்காலமாக எழுத்திலக்கியப் புலவர்களைக் கவர்ந்துள்ள இந்த இலக்கியம் எழுத்திலக்கியமாகவும் எழுதப்பட்டுள்ளது. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தாலாட்டுப் பாடல்கள் சிறிய நூல்களாக வெளிவந்துள்ளன. இத்தகைய பாடல்கள் ஓரளவு படித்தவர்களால்

பாடப்படும்போது அவை மக்களிடையே பரவுகின்றன. எனவே இன்றைய நிலையில் நாட்டுப்புறப் பாடல் வகைகளுள் தாலாட்டுப் பாடல்களே எழுத்திலக்கியத்தில் தாக்கம் பெற்றுள்ள தாலாட்டுப் பாடல்கள் அனைத்து சாதி மக்களிடமும் வழக்கத்தில் உள்ளன.

நாட்டுப்புறப் பாடல்களுள் தாலாட்டு பொருண்மையால் சற்று மாறுபட்டுக் காணப்படும். தாலாட்டுப் பாடல்கள் இயல்புக்கு மாறான அதீதக் கற்பனையுடன் அமைந்திருக்கும். குழந்தையைப் பற்றிய தாயின் எதிர்பார்ப்புகளும் கனவுகளும் இதில் வெளிப்படுவதுண்டு. சில நேரங்களில் தாய் தன் உள்ளத்துணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் வடிவாலாகத் தாலாட்டுப் பாடல்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறாள். குடும்ப உறவுகளுக்கிடையே அவளுக்குள்ள உறவுகளும் தாலாட்டில் வெளிப்படுவதுண்டு.

குழந்தை பிறந்தது முதல் அதனுடைய ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் சீர் செய்ய வேண்டிய கடமை தாய்மாமனுக்கு உண்டு. அந்தக் கடமையைச் செய்யும் தாய்மாமனைப் பாராட்டிப் புகழும் போக்கினைத் தாலாட்டுப் பாடல்களில் காணமுடிகிறது. பெண்களைப் பொறுத்தவரை தங்களின் தாய்விட்டுப் பெருமை பேசுவதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சி கொள்வர். குழந்தை வளர்ச்சி பெறும் காலகட்டங்களில் அழும் குழந்தையைச் சிரிக்க வைக்க, விளையாட்டு காட்ட, பேசுவதற்கு, நாப்பயிற்சி அளிக்க என்று வெவ்வேறு சூழல்களில் பாடல்கள் பாடப்படும். மலாயா தமிழ்க் கவிஞர்களும் குழந்தைகளைத் தூங்க வைக்க இத்தகைய பாக்களைப் பாடியுள்ளனர்.

**‘பெருந்தவமே செய்துவந்த பெருநிலவே கண்ணுறங்கு
பெருங்குறையைத் தீர்த்திட்ட பெட்டகமே கண்ணுறங்கு
அருங்கினியின் சாறுட்டி அருந்தேனும் பாலுட்டி
குறையின்றி நான்வளர்ப்பேன் குலமணியே கண்ணுறங்கு**

**ஆசையுடன் அப்பா உன் அழகுமுகம் பார்த்திடுவார்
பாசமுடன் மாமாவும் பலபொருள்கள் தந்திடுவார்
காசமணி மாலையுடன் கனகுபாட்டி வந்திடுவாள்
பேசும்முன் உனையெடுத்துப் பெயரிட்டு அழைத்திடுவாள்**

**சின்னஞ்சிறு விழிமுடி செல்லக்கிளி நீயுறங்கு
பொன்வைர மாலையுடன் புத்தாடை தந்திடுவேன்
என்மணியே கனித்தமிழே கலைக்குன்றே கண்ணுறங்கு
எனக்குள் நின்றாடும் கருமணியே கண்ணுறங்கு**

- இராக்கம்மாள், தமிழ் நேசன் 13-09-1964

எனக் கவிஞர் இராக்கம்மாள் தாலாட்டுப் பாடி குழந்தையைத் தூங்க வைத்துள்ளார். இதைப் போல வேறு பலரும் தாலாட்டுப் பாடியுள்ளதைக் காணமுடிகிறது.

தமிழகத்தின் தொன்மையான கலைகளுள் கும்மி எனப்படும் கும்மியாட்டம் மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்ததாகும். கைகளின் ஓசையை மட்டுமே இசையாகக் கொண்டு உருவான ஒரு வகை நடனக்கலையே கும்மியாகும். எனவே, இது இசைக் கருவிகள் தோன்றும் காலத்திற்கு முன்னரே உருவான கலையாக அறியப்படுகிறது. ஆதிமனிதன் உழவையும் தொழிலையும் தொடங்கிய காலத்தில் கும்மி ஆட்டம் தோன்றியிருக்கக்கூடும் என அறிஞர்கள் கருதுகிறார்கள். தன் உழைப்பின் களைப்பு தீர்வும் தொழில் மற்றும் பிற கருத்

துகளை எடுத்துக் கூறவும் கும்மி தோன்றியிருக்கலாம் என்பதற்குச் சான்றாக இன்றளவும் உழைக்கும் மக்களின் கலையாகக் கும்மி இருந்து வருகிறது.

பொதுவாக கும்மியடித்தல் என்பது பெண்கள் மட்டும் பங்கேற்கும் நடனக்கலை போன்றே தோன்றினாலும் தமிழகத்தின் சில பகுதிகளில் ஆண்களும் இதில் பங்கு பெறுவதுண்டு. குழுவில் ஒரு பெண் அடியெடுத்துப்பாட, மற்றவர்கள் அவர்களுடன் சேர்ந்து பாடுவார்கள். அந்தப் பாடலின் மெட்டுக்கேற்ப, கைகளைத் தட்டி, தாளம் எழுப்பி, வட்டமிட்டு ஆடும் வகையில் இன்று கும்மி பரவலாக அறியப்படுகிறது. கும்மியடித்தலுக்கென்றே தனியாகக் கும்மிப் பாட்டு செவி வழியாக ஒரு தலைமுறையிடமிருந்து அடுத்த தலைமுறைக்குச் சொல்லப்பட்டு, மக்களால் பாடப்பட்டு வருகிறது.

எளிய மக்களைச் சென்றடையும் கலையான கும்மி மூலம் வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியை அறிய முடிகிறது. இந்தக் கலையின் எளிமையே இதன் பலம். அதனாலேயே அந்தந்த கிராமங்களின் கதைகள் கும்மி வாயிலாகச் சொல்லப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. ஆனால் இன்று கும்மி என்ற கலை உரிய கவனம் பெறாமல் அழியும் நிலையில் உள்ளது. பல நூற்றாண்டுகளாக வழக்கில் இருந்த கும்மிப் பாடல்கள் சரியாகப் பதிவு செய்யப்படாததால் அழிந்து போயின. இத்தகைய கும்மிப் பாடல்களையும் மலேசிய பெண்பாற் கவிஞர்கள் பாடியுள்ளனர்.

‘கும்மியடி பெண்கள் கும்மியடி-கொடுங் குடியும் ஒழித்திடக் கும்மியடி தம்மைப் பிடித்தாட்டும் நாசமழியவே-கள் நாளும் அழிந்திடக் கும்மியடி

நல்ல குடும்பங்கள் பெருகிடவே-நம் நாட்டினில் நம்நிலை ஒங்கிட வே-என்றுந் தொல்லை தருங்கள்ளை நீக்கிடவே-நீவிற் தூயமனங்கொண்டு கொட்டுங்கடி

பெற்றிட்ட பிள்ளையும் பீடுறவே-நம்மைப் பிடித்த சனியுங் கேடுறவே-நித்தங் கற்றுதரும் தமிழ்க் காவியமே-என்று காட்டிட கள்ச்சனி ஒட்டுங்கடி

கள்ளைக் குடித்திடுங் கட்டழகன்-நம் கணவரே என்றாலும் பெண்மணிகாள் சொல்லாமற் சொல்லியே பாருங்கடி-நம் சுயநலத்திற் கில்லைஎன்று கூறுங்கடி

காலமெல்லாம் நிதமும் கருத்தழிந்து-தீயக் கள்ளினால் மன்பதைச் சீரழிந்து-உயர் ஞாலமெல்லாந் நூற்றும் வாழ்வுற்ற-நிலை வாடிட ஓடிடக் கும்மியடி’

- உஷாநாயர், மலைநாடு 03-03-1961

எனக் கவிஞர் உஷாநாயர் மலாயா தமிழர்களுக்கு மட்டுமன்றி உலகத் தமிழர்களுக்கும் வேண்டியதைக் கும்மிப் பாடலாகப் பாடியுள்ளார்.

பணத்தின் சிறப்பு:

பணம் பத்தும் செய்யும், பணம் பாதாளம் வரை பாயும், ஆற்றில் போட்டாலும் அளந்து போடு, பணமென்றால் பிணமும் வாய் திறக்கும் என்பன பணத்தின் அருமையை உணர்த்துகின்றன. அன்று செல்வம் என்றழைக்கப்பட்டதை இன்று பணம் என்று நாம் அழைக்கிறோம். பணம் என்பது நாணயங்களாக அச்சடித்த தாள்களாகப் பயன்பாட்டில் இருந்து வருகிறது. இன்றைய கணினி யுகத்தில், பணம் என்பது உருவப் பொருளாக இல்லாமல் அருவப் பொருளாக டிஜிட்டல் பரிவர்த்தனை மூலம் புழக்கத்தில் உள்ளது. உருவத்தோடு இருந்தாலும் உருவமின்றிக் கையாளப்பட்டாலும் பணத்தின் மதிப்பு எப்போதுமே குறைவதில்லை. இந்த மூன்றெழுத்தின் மகிமை குறித்தும் கவிஞர்கள் பாடியுள்ளனர். இப்பணம் எத்தகையது என்பதைப் பின்வரும் கவிதை விளக்குகிறது.

‘பணமென்ற மூன்றெழுத்தில் மனித ருள்ளம் பம்பரமாய்ச் சுமலுகின்ற வேகம் கண்டு பணமென்றால் பிணமும்வாய் திறக்கு மென்ற பழமொழியும் மக்களிடே வழங்க லாச்சு குணமற்ற மோனை மக்கள் எல்லாம் கும்பிட்டு குழைவார்கள் பலனும் கிட்டும் பணயில்லா வறியோனைக் காணும் மக்கள் பயனில்லா தவனென்று எட்டிச் செல்வர்

பணத்துக்காய் பறக்கின்ற கூட்டம் ஒன்று பணமீந்தால் பல்லிளித்து பின்னால் சுற்றும் மணத்துக்கு ஒப்பாத மங்கை தம்மை மணமுடிக்க உதவுவதும் பணமே ஆகும் மணமுடிக்க முடிவெடுத்து இணைந்த நாளில் மன பிரிப்பதுவும் பணமேகும் கணத்துக்குள் முடிகின்ற கண்கள் எனவும் கபானம் எனும்இசையால் சுழல்வ தாகும்

- மு.வீ. சுமதி, தமிழ் முரசு, 16-01-1966

எனக் கவிஞர் பணத்தின் மகிமையைப் பாடியுள்ளார். இப்பணம் நல்லவரிடத்தில் இருந்தால் அறச்செயலாற்ற உதவும். மாறாக கயவரிடத்தில் இருந்தால் அல்லன விளைவிக்கும் என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ.

மகளிர்:

தூய்மையும் மனமேம்பாடும் உடையவனாக தனிமனிதன் இருந்ததால் அவன் சார்ந்த குடும்பம், சமூகம், நாடு, உலகம் எனப் பரந்து விரிந்த அளவில் நலன் பெறும். குடும்பம், சமுதாயம், உலகம் என்னும் நிலைகளில் கடைப்பிடிக்கப்படும் அறங்கள் அனைத்தும் தனிமனித மனத்தில் உருவானவை என்பதை மனங்கொள்ள வேண்டும். தனிமனிதன் அழுக்காறு நீக்கிய நல்ல மனத்தனாக, பிற உயிர்களை அரவணைத்துக் காப்பவனாக இருந்தால் வீடும் நாடும் உலகும் நலம் பெறுவதற்கான வாய்ப்புக் கிட்டும். எனவே அறத்தை உலகளாவிய நிலைக்குக் கொண்டு சேர்ப்பதில் தனி மனிதனே தலையாயவனாகிறான். இப்படி வாழவேண்டிய மனிதன் மனம் போன போக்கில் வாழ்ந்த காரணத்தால்

குடிக்கு அடிமையாகி குடும்பத்தைத் தெருவில் விட்ட கணவனின் செயலையும் கவிஞர்கள் பாடியுள்ளனர்.

மணமென்னும் திருநாளில் ஒன்று கூடி
மனைவியுடன் இல்லறத்தை நடத்தும் நாளில்
தினந்தினமும் உழைத்தில்லம் திரும்பும் வேளை
தேய்நிலவாய் ஆக்கிவாழ்வை இருளில் ஆழ்த்தும்
பிணவாடை வீசுகின்ற குடியில் மூழ்கி
இழந்திடுவான் பகுத்தறிவை இருளும் சூழும்
மனைவிளக்கை ஏற்றிவைத்துக் காத்தி ரூப்பாள்
மணவாளன் நிலைகண்டு துடிது டிப்பான்

ஓராண்டு கடந்தபின்னே மழலைச் செல்வம்
மங்கையவள் மடியினிலே தவழ்ந்தி ருக்கும்
பாராளப் பிறந்தவனே பண்ணே என்று
பாவையவள் தாலாட்டுப் பாட்டி சைப்பாள்
வாராத துன்பங்கள் வந்த தப்பா
உன்தந்தை குடியாலே என்று நோவான்
தீராத வறுமையிலே நேர்ந்த துன்பம்
தேன்மலராம் தன்மகவுச் சிரிப்பில் ஓடும்

- இராக்கம்மாள், தமிழ் நேசன் 17-10-1965

எனக் கணவன் பிரிவால் குடும்பத் தலைவிக்கு ஏற்பட்ட அவலங்களைக் கவிஞர் பாடி உள்ளார். இந்த இழிநிலைக்குக் காரணம் குடியாகும். இதை விடுத்து உழைத்து ஈட்டிய பணத்தைக் குடும்பத்தோடு நல்ல வழிகளில் செலவிட்டு மகிழ்ச்சியாக வாழவேண்டும் என்பதை உணரமுடிகிறது.

சுழன்று வரும் துன்பம் என்னும் தலைப்பில் பெண்படும் துன்பங்களை மு.வீ. சுமதி பாடியுள்ள விதம் நன்றாக உள்ளது. பூமியில் பெண் மகவு பிறந்து அதற்கு ஒரு குழந்தை பிறக்கும் வரையிலான வாழ்க்கையின் எதார்த்தங்களைக் கவிஞர் எளிமையாகத் தந்துள்ளார். பெண் பிறக்கும் அன்றே பிரச்சினைகளையும் சுமந்து கொண்டுதான் பிறப்பெடுக்கிறாள் என வருந்தாமல் கண்ணைப் போல் காத்து மணமுடித்து வைக்கும் தாய்மார்களையும் கவிஞர்கள் பாடியுள்ளனர். மகளாய் உருவெடுத்த சிறுபெண்ணைத் தாய் என்னும் உறவில் பிணைத்துள்ள பேரிளம் பெண்ணின் சிறப்பைக் காட்டியுள்ளார்.

சிறுதுதிர்ம் சுமந்திருந்த செல்வம் தன்னைச்
சீராட்டும் நாள்வந்து தாயை வாட்டப்
பெற்றெடுப்பாள் பெண்மகவை துன்பம் அன்றே
பெற்றவளைப் பிடித்தாட்ட காலமோடும்
பொற்பாதம் தானெடுத்து நடக்கும் நாளில்
பொற்சிலையாய் அவளாகும் நாளையெண்ணிப்
பெற்றவளும் பெருங்கவலை கொண்டு நாளைப்
பிசகாமல் எண்ணியவா றிருப்பாள் ஆங்கே

குறுத்தோலை நிறமொத்த சின்னக்கன்னி
குதித்தோடி வந்திடுவாள் நாணம் ஏது
பொறுப்பாளோ பெற்றவளும் ஏண்டி யின்னும்
பொறுப்பிலையோ வயதாகவிலையோ என்பாள்
குறுகுறுக்கும் கடையிதழில் குறும்புக் காட்டி
குதித்தோடும் இளங்கன்றாய் மறைவாள் ஓடிப்
பொறுப்புள்ள தாயுள்ளம் சிறுமிதன்னைப்
புதுமணப்பெண் கோலத்தில் எண்ணிப் பார்க்கும்

மலர்ந்திட்ட மலருக்கு உவமையாக
மாந்தளிராம் செல்வியவள் மங்கையாவாள்
புலர்கின்ற பொழுதெல்லாம் பெற்றாள் தன்னைப்
புதுத்துன்பம் பல சேர்ந்து கொல்லும் வாச
மலரினைத்தான் வண்டுகளும் மொய்க்கா வண்ணம்
மறைத்திடுதல் ஆம்செயலா வேலியில்லா
மலரொத்த மகளுக்குத் துணையைத் தேடி
மணமுடிக்கும் வரையன்னை கண்ணுறங்காள்

- மு.வீ. சுமதி, தமிழ் நேசன், 14-01-1968

எனக் கவிஞர் ஒரு பெண் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தது முதல் அக்குழந்தைக்குத் திருமணம் செய்து வைக்கும் நாள்வரை பொறுப்புள்ள தாயாக இருக்கும் பாங்கினைப் பாடியுள்ளார்.

பெண்களின் முழுமையான சுதந்திரத்தைப் பொறுத்தே நாட்டின் சுதந்திரம் அமையும் என்ற கருத்து மெய்பிக்கப்பட்டு வருகிறது. பண்டை முதல் பெண் என்றாலே வீட்டில் இருப்பவள் என்ற கருத்தைப் பெண்கள் உடைத்து எறிந்துள்ளனர். போர்க்களத்திலும் பரணி பாடமுடியும் என வேலு நாச்சியார், ராணி லட்சுமிபாய் போன்றோர் நிரூபித்து உள்ளனர். எனவே பெண்கள் முன்னேற்றமே நாட்டின் முன்னேற்றம் என்பதை நன்கறிந்து வளர்ச்சி பணியில் வாழ்ந்து பிறரும் வாழ வழி செய்ய பெண் சமுதாயம் முன்வரவேண்டும். பட்டங்கள் ஆள்வதற்கும் சட்டங்கள் செய்வதற்கும் பெண்களுக்கு விழிப்புணர்வு ஏற்பட வேண்டும் எனப் பாரதியார், பெரியார், திரு. வி.கல்யாணசுந்தரனார் ஆகியோர் போராடினார்கள். ஆண்களுக்கு இருக்கும் சகலவித திறமைகளும் பெண்களுக்கும் உண்டு என்பதற்கு ஏற்ப காவல் துறையிலும் உயர் பதவிகளில் இருந்து சாதனை புரிகின்றனர். புதுமைப் பெண்களாக, புரட்சி பெண்களாக, துப்பாக்கி ஏந்தி போரிடும் வீராங்கனைகளாக, அறிவூட்டும் ஆசான்களாக, ஒப்பற்ற இல்லத் தலைவியாக, விண்வெளி ஆராய்ச்சியாளராக, தகவல் தொடர்பு வல்லுநர்களாக பெண்கள் அனைத்துத் துறைகளிலும் சிறந்து விளங்குகின்றனர். பெண்களுக்குச் சம உரிமையும் மதிப்பும் கொடுக்க வேண்டும். அப்போதுதான் சீர்திருத்தச் சமுதாயத்தைக் காணமுடியும். கல்வியே சமுதாய முன்னேற்றத்திற்குச் சிறந்தவழி ஆகும். பிறவழிகளில் பெறமுடியாத முன்னேற்றத்தைக் கல்வியால் பெறமுடியும். திறமை உள்ளவர்களை ஊக்குவிப்பதோடு அவர்களுக்கான வாய்ப்புகளையும் வழங்க வேண்டும். பெண்களின் பாதுகாப்பு உறுதி செய்யப்பட வேண்டும். பெண் குழந்தைகளை இளமையிலிருந்தே மனிதநேயம் உள்ளவர்களாகவும் சமூகத் தொண்டு ஆற்றக்கூடிய மனப்பான்மை உடையவர்களாகவும் வளர்த்தெடுக்க வேண்டும்.

‘வஞ்சியரை வசைபாடும் கூட்டம் தன்னை
வீழ்த்திடவே வரலாறும் கண்ட பெண்மை
விஞ்சிடுமே வேலுநாச்சி வீரம் போல
விரிகின்ற குழலெடுத்துச் சபதம் இட்டுக்
கொஞ்சுகின்ற மொழியதனில் அன்பும் செய்வர்
கொலைவாளால் தலைகொய்யும் துணிவும் கொள்வர்
நஞ்சுமன மனிதரையும் நம்பி டாமல்
நங்கையரும் சுயநலத்தால் உயர்தல் வேண்டும்

புதியநல்ல சமுதாயம் காண நம்மில்
புத்தாக்கச் சிந்தனையும் கூட எங்கும்
மதியதனில் மங்காத ஒளியும் வீச
மனத்தினிலே இருள்விலகி இன்பம் பொங்கச்
சதிதனையே ஒழித்திட்டுச் சமழும் காண்போம்
சடங்குகளை மாற்றிட்டு மடமை கொல்வோம்
விதியெனவே வாழ்கின்ற போக்கை மாற்ற
விரைந்திட்டுச் சமுதாயம் திருத்து வோமே

- பாவை, மலையகத்தொகை, பக். 181-183

என மலேசியக் கவிஞர் பாவை இன்றைய பெண்கள் எப்படி வாழவேண்டும் எனக்கூறி கவிதை படைத்துள்ளார். பெண் கல்வியால் சமுதாயம் மாற்றுமுறும் என்பதைத் தெளிவாக பாடியுள்ளார். இன்று உலகரங்கில் கல்வியால் பெண்கள் முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளதைப் பார்க்கும்போது இது தெள்ளென விளங்கும்.

பிரிவால் வாடும் பெண்களின், மனைவியின், காதலியின் ஏக் கத்தைக் காலந்தோறும் கவிஞர்கள் பாடியவண்ணமுள்ளனர். மலேசியாவில் வாழும் தமிழர்களும் இதற்கு விதிவிலக்கா என்ன. இவர்களும் நம்மைப் போன்ற மனிதர்கள்தானே. இவர்களும் தம்மைப் போல் அல்லவா இருப்பார்கள். இவர்களிடமிருந்து வேறு எதை எதிர்ப்பார்க்க முடியும். கடல் கடந்தாலும் நாம் இன்னும் மனமாற்றம் அடையவில்லை. இதன் வெளிப்பாடாக நம் பழக்க வழக்கங்கள் உள்ளன. இதோ விரைவில் வருகிறேன் எனச் சொல்லிச் சென்றவன் காலம் கடந்தும் வரவில்லை. அவனுக்காக ஏங்கும் பெண்ணின் மனநிலையைக் கவிஞர்கள் பாடியுள்ளனர்.

மையுண்ட விழிகொண்ட மாமது வண்டைப் போல்
பொய்கொண்டெம் மெய்யணைத்த போதும்மேல் மயங்கினமே
மெய்கண்டு தெளியாதும் மீதுள்ள காதலினால்
எய்தோம்யாம் துன்பந்தான் ஏதுசெய்வ தறியோமே
அஞ்சனமை விழியாளே அஞ்சாதே யென்றென்னை
மஞ்சத்தில் கொஞ்சியபின் மஞ்சளந்தான் மறந்தனையே
வெஞ்சினத்தில் வையவில்லை விஞ்சுமுய ரன்புற்று
வஞ்சியுளம் வாடுகின்றேன் வஞ்சகத்தீக் காதலித்தே

சிறுநாழி பொறுத்திடடி சீக்கிரத்தில் வருவமென்றீர்
மறுநாழி கடந்துமெம்மை மறந்தபடி கிடந்தவுமை
ஒறுக்குதற்கு மனமின்றி ஓயாது தவிக்கின்றேன்
வெறுத்துள்ள முடையுமுன்னே விரைந்தெம்மைச் சேர்வீரே

- அமிர்தா பத்துமலை, மலையகத்தொகை, ப. 31

எனப் பெண்மையின் வேதனையைக் கவிஞர் பாடியுள்ளார். இத்தகு மனநிலையில் பெண்கள் வாழ்வதையும் இதற்குக் காரணமாக ஆண்கள் இருப்பதையும் பார்க்க முடிகிறது. வாழ்க்கை ஒருமுறைதான். அதை மகிழ்ச்சியாக வாழ அனைவரும் முயலவேண்டும். இதில் பிரிவு வேண்டுமா என்பதைத் தமிழினம் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். இல்லையேல் இதே நிலை தொடர்கதையாய் தலைமுறை தாண்டியும் தொடரும்.

(தொடரும்...)

kotti.thirumuruganadam@thaiveedu.com

Finding Homes to Fit Your Lifestyle

Suba Aynkharan

Broker

Cell: **416-722-4444**

E-mail: suba_ay@hotmail.com

1265 Morningside Ave, Suite 203
Toronto, ON M1B 3V9

Tel: **416-287-2222**

Fax: 416-282-4488

Each Office Independently Owned and Operated.

RE/MAX

COMMUNITY
REALTY INC., Brokerage

இத்தொடர் கட்டுரையின் பாகம் II-ல் (தாய்வீடு ஏப்பிரல் 2025) பெண்ணிய அனுபவவாதம் (Feminist Epistemology) பற்றிச் சுருக்கமாக எடுத்துக்கூறினோம். இம்மாதக் கட்டுரையில் பெண்ணிய நோக்குநிலை (Feminist Standpoint), பின் நவீனத்துவம் (Post Modernism) ஆகியன பெண்ணிய அறிவாராய்ச்சியிலுக்கு வழங்கிய பங்களிப்பை எடுத்துக்கூறவுள்ளோம். 'Social Research: Philosophical and Methodological Foundations' என்னும் நூலின் 16-ஆவது அத்தியாயத்தின் 329 முதல் 333 வரையான பக்கங்களில் கூறப்பட்ட கருத்துக்களின் எளிமைப்படுத்திய தமிழாக்கம் இங்கே தரப்பட்டுள்ளது.

பெண்ணிய நோக்குநிலை:

'Feminist Standpoint' என்னும் ஆங்கிலத் தொடரை நாம் 'பெண்ணிய நோக்குநிலை' எனத் தமிழ்ப்படுத்தியுள்ளோம். பெண்ணிய ஆய்வாளர்களின் அறிவாராய்ச்சியியல் நோக்கு முறை, பெண்ணியவாதத்தை அரசியல் விடுதலை இலக்குள்ள ஒரு சிந்தனையாக மாற்றியது. இதனால் பெண்ணிய அறிவாராய்ச்சியில் பலவிடங்களில் மார்க்சியத்தை ஒத்த முடிவுகளையும் அனுமானங்களையும் ஏற்றுக்கொண்டதாக அமைந்துள்ளது எனப் பேராசிரியர் ஜயதேவ உயன்கொட அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார். பெண்ணிய நோக்குநிலையின் முக்கியமான அறிவாராய்ச்சியல் அனுமானங்கள் பின்வருவன.

- ▶ ஆய்வாளர் சமூகத்தில் இருப்புக்கொண்டுள்ள ஒருவராவர். ஆதலால் அவர் சமூகம் பற்றி வெளிப்படுத்தும் அறிவு, அவர் அறிபவர் (Knower) என்ற முறையில் சமூகத்தைப் பிரதிபலிப்பதாக அமைகிறது. இக்காரணங்களால் அறிவு சமூகத்தில் இருப்புக் கொண்டுள்ளது. (Knowledge is Socially Situated)
- ▶ சமூகத்தில் விளிம்பு நிலையினர் (Marginalised), விளிம்பு நிலையினர் அல்லாதோர் (Non-Marginalised) என இருபிரிவினர் உள்ளனர். இவ்விரு பிரிவினரில் விளிம்பு நிலையில் உள்ளவர்களின் சமூக வாழ்நிலை, விளிம்புநிலையினர் அல்லாதோர் வாழ்நிலையில் இருந்து வேறுபட்டதாகும். அறிவு சமூகத்தில் இருப்புக் கொண்டுள்ளது. ஆதலால் விளிம்புநிலையினரின் சமூக இருப்பு (Social Situatedness) அவர்களால் சமூகத்தைப் பற்றியதும், சமூகக் கட்டமைப்பு (Social Structures) தொடர்பாகவும் தெளி

வான அறிவைப் பெற்றுக்கொள்ள முடிகிறது. அதாவது அவர்கள் விமர்சனரீதியிலான புரிதல் (Critical Awareness) உடையவர்களாகவும் கூர்மையான வினாக்களைத் தொடுக்கக்கூடியவர்களாகவும் உள்ளனர். இக்காரணங்களால் விளிம்புநிலையினர், விளிம்புநிலையினர் அல்லாதோரைவிட உலகைப் பற்றி ஒப்பீட்டளவில் சிறந்த அறிவைப் பெறக்கூடியவராக இருப்பர். 'Because of their social situation, marginalised groups are in a better position than the Non-Marginalised to be critically aware of the world and ask questions'

- ▶ விளிம்பு நிலையினரான பெண்களால் சமூகக் கட்டமைப்புகளில் (Social Structures) ஆழவேருன்றியுள்ள பாலியல் வக்கிர உணர்வையும், ஆணாதிக்கத்தையும் (Sexism and Patriarchy) நன்கு புரிந்து கொள்ள முடியும்.
- ▶ பெண்ணிய அறிவு என்பது வெறுமனே, நடுவுநிலையான விஞ்ஞான அறிவு (Neutral Scientific Knowledge) அன்று. அது அரசியல் அறிவு ஆகும். அது பெண்களின் விடுதலை இலக்குகளிற்கு உதவுவதாக இருத்தல் வேண்டும்.
- ▶ அரசியலும், அறிவாராய்ச்சியியலும் ஒன்றோடொன்று பிணைக்கப்பட்டுள்ளன. (Politics and Epistemology are Inseparably Linked) ஆகையால், அறிபவர் (Knower) பெண்ணிய அறிவை சமூக விமர்சனத்திற்கும் சமூக மாற்றத்திற்குமான அறிவாகக் கருதுகிறார். அவரது அறிவு வெறும் அருவமான அறிவு (Abstract Knowledge) அன்று.
- ▶ பெண்ணியத்தின் தோற்றத்திற்கு முந்திய விஞ்ஞானம் (Pre-Feminist Science) புறநிலைத்தன்மையை (Objectivity) விழுமியம் சாராதது எனக்கருதியது, அதனை விஞ்ஞான முறை (Scientific Method) மூலம் அறியலாம் எனவும் கருதியது. விஞ்ஞான அறிவு பற்றிய இந்த விளக்கம் பெண்ணிய நிகழ்ச்சி நிரலுக்கு (Feminist Agenda) ஏற்றதல்ல எனப் பெண்ணிய வாதம் கருதியது. இதனால் 'புறநிலைத்தன்மை' பற்றிய கருத்தாக்கம் மீளமைக்கப்பட வேண்டியதாயிற்று.

பெண்கள், விளிம்பு நிலையில் உள்ள ஒரு சமூகக்குழு; அச்சமூகக்குழு ஒடுக்குமுறைக்கு உள்ளாகிறது. ஆகையால் அச்சமூகக் குழுவின் விடுதலைக்கான அறிவு பெண்களின் 'நோக்கு நிலை' (Stand Point) நின்றுதான் உருவாக்கப்படமுடியும் என்பதைப் பெண்ணிய நோக்குநிலை வலியுறுத்துவதாக அமைந்தது. ஆகையால் பெண்ணிய நோக்குநிலை, ஓர்

உலகநோக்கு என்பதற்கு அப்பால் கூட்டு அடையாள உணர்வுநிலை (Collective Identity Consciousness) ஆக அமைவதைக் காணலாம். இக்கூட்டு உணர்வுநிலை பெண்களின் 'கூட்டு அரசியல் போராட்டங்களினால்' (Collective Political Struggles) பெற்றுக் கொண்டதாகும். இக்காரணங்களால் பெண்ணிய நோக்குநிலை, மார்க்சிய அறிவாராய்ச்சியியலுக்கு (Marxist Epistemology) மிகவும் நெருக்கமானதாக இருப்பதைக் காண முடிகிறது.

சமகாலத்தில் வளர்ச்சியுற்ற பின் நவீனத்துவப் பெண்ணியவாதம் (Post - Modern Feminism), பெண்ணிய நோக்கு நிலையில் இருந்து வேறுபட்ட முறையில் அறிவாராய்ச்சியியல் பிரச்சினைகளுக்கு (Epistemological Questions) எதிர் வினையாற்றியது. அறிவொளியுக்கத்திற்குப் பிந்திய (Post - Enlightenment) காலத்தில் அறிவின் விஞ்ஞானத்தன்மை (Scientificity of Knowledge) வலியுறுத்தப்பட்டது. இக்கருத்தை பின் நவீனத்துவப் பெண்ணியவாதிகள் ஏற்கவில்லை. விஞ்ஞான முறை நியாயித்தல் (Scientific Reasoning), சமூகம் முன்னேற்றத்தை (Progress) நோக்கிச் செல்கிறது, சமூக மாற்றத்தில் மனிதச் செயலியின் (Agency) வகிபாகம் என்பன போன்ற கருத்துக்களையும் பின் நவீனத்துவப் பெண்ணியவாதிகள் ஏற்கவில்லை. மேலிருந்து எல்லாவற்றையும் பார்க்கக் கூடிய முழுமையான அறிவை (அதாவது 'God's Eye View' விளக்கத்தை) மெய்யியல் வழங்குகிறது என்பதைப் பின் நவீனத்துவப் பெண்ணியவாதிகள் நிராகரித்தனர்.

பின் நவீனத்துவப் பெண்ணியவாதம் தாராண்மைப் பெண்ணிய வாதமும் சோஷலிச பெண்ணியவாதமும் கட்டமைத்திருந்த சிந்தனை வரை சட்டத்தைத் தலைகீழாக மாற்றியமைத்தது. குறிப்பாக, அவற்றின் ஐரோப்பிய அறிவொளியுக்கச் சிந்தனை வேர்களை அறுத்து, பெண்ணிய ஆய்வறிவிலும், பெண்ணிய அரசியலிலும் பின்நவீனத்துவப் பெண்ணியவாதம் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. இம்மாற்றங்கள் அடுத்து வந்த பல பத்தாண்டுகளாகத் தொடர்ந்து நிகழ்வதைக் காண முடிகிறது. பெண்ணிய வாதத்தின் முந்திய கட்டத்தில் பெண்களின் மீதான ஒடுக்குமுறை, பெண்களின் அடையாளம், பெண்களின் விடுதலை என்பன பற்றி மிகவும் முக்கியமானவையாகக் கருதப்பட்ட கருத்துக்கள் பலவற்றை பின் நவீனத்

துவப் பெண்ணியவாதம் ஐயத்திற்குரிய தாக்கிவிட்டது எனலாம். (Post - Modern Feminism 'has seriously undermined The Universal Notions of Women's of oppression, Identity and emancipation that were so central in The Previous Phases of Feminism').

பின் நவீனத்துவப் பெண்ணிய வாதம், பெண்ணிய நோக்கு நிலை மீது தாக்குதல் தொடுத்தது. இதற்குக் காரணம் பெண்ணிய நோக்கு (Feminist Stand Point) பெண்ணியம் தொடர்பான பிறசிந்தனைப் பிரிவினர் யாவரையும்விட தமது 'அறிவாராய்ச்சியியல் தான் முதன்மையிடம் பெற்றது' (Epistemic Privilege) என்று இறுமாப்புடையவர்களாகத் தாமே பெண்ணியவாத அனைத்துப் பிரிவினரையும் பிரதிநிதித்துவம் செய்பவர்கள் என்ற எண்ணத்துடன் செயற்பட்டமையினால் ஆகும்.

பெண்கள் யாவருக்கும் உலகப் பொதுவான பொது அடையாளம் (Universal Identity) என ஒன்று யதார்த்தத்தில் கிடையாது. பெண்கள் வர்க்கம், இனம், தோலின் நிறம், வாழிடம், பாலியல் நாட்டம் (Class, Race, Colour, Location and Sexual Orientation) என்பவற்றால் வேறுபட்ட அடையாளங்களை உடையவர்களாய் இருக்கிறார்கள். கறுப்பு இனப் பெண்கள் (Black Women), ஆசிய நாடுகளின் பெண்கள் (Asian Women), தொழிலாளர் வர்க்கப் பெண்கள் (Working Class Women), ஓரினச்சேர்க்கை நாட்டமுடைய பெண்கள் (Lesbian Women) எனப் பெண்கள் அடையாள அடிப்படையில் பிளவுபட்டவர்களாய் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். ஆகையால் அவரவர்களின் பிரச்சினைகளுக்கும் வாழ்க்கைச் சூழ்நிலைக்கும் ஏற்ப அவரவர் 'விடுதலைத் திட்டங்கள்' (Emancipation Projects) வேறுபட்டனவாகவே இருத்தல் முடியும். யதார்த்தம் இவ்வாறாக இருக்கும் போது, பெண்களின் விடுதலையைப் பொதுமைப்படுத்தி ஒருமையில் கூறுதல் ஏற்கப்படமுடியாதது. ('Emancipation' Can in no way be Universalised). பெண்ணியவாதத்தை மேற்குமயப்படுத்த முயற்சிப்பதும் தவறானது, அதனை வெள்ளையருக்கு உரியதாக்கலும், மத்திய தர வகுப்புப் பெண்களின் பெண்ணியம் ஆக்குவதும் ஏற்புடையனவல்ல. பெண்ணிய நோக்குநிலை மேற்குறித்த அடிப்படைகளில் பின்நவீனத்துவப் பெண்ணியவாதத்தால் நிராகரிக்கப்படுகிறது. பின் நவீனத்துவப் பெண்ணியவாதம், பெண்

ணிய நோக்கு நிலை மீது தொடுக்கும் மேற்குறித்த விமர்சனங்கள் பெண்ணிய அறிவாளிகள் மத்தியில் தீவிரமான மெய்யியல் அரசியல் விவாதங்களுக்கு (Serious philosophical

and Political Debates) வழி வகுத்துள்ளது. இதன் பயனாகப் பெண்ணிய ஆராய்ச்சி நிகழ்ச்சி நிரலை மீள்வரையறை செய்ய வேண்டிய தேவை (Reshaping The Research Agenda) ஏற்பட்டுள்ளது.

சுருக்கம்:

இக்கட்டுரையில் கூறப்பட்ட கருத்துக்களைப் பின்வருமாறு சுருக்கியும் தொகுத்தும் கூறலாம்.

பெண்ணிய நோக்கு நிலை (Feminist Stand Point), பெண்ணியவாதத்தை அரசியல் இலக்குகள் (Political Goals) உள்ள சிந்தனையாக மாற்றியது. இதனால் அரசியல் இலக்குடைய தான மார்க்சிய அறிவாராய்ச்சியிலுக்கும் பெண்ணிய அறிவாராய்ச்சியிலுக்கும் இடையே நெருங்கிய தொடர்புகள் ஏற்பட்டன. பெண்ணிய அறிவாராய்ச்சியிலின் முக்கிய அனுமானங்களாவன:

- அறிவு சமூகத்தில் இருப்புக் கொண்டுள்ளது (Knowledge is Socially Situated). விளிம்பு நிலையினரான பெண்கள் அவர்களின் சமூக இருப்புக் காரணமாக ஒப்பீட்டளவில்

தெளிவான அறிவைப் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடியவர்களாக உள்ளனர். விளிம்பு நிலை அல்லாதவர்களின் அறிவைவிட அவர்களின் சமூக அறிவு கூர்மையுடையது. மேம்பட்டது. விளிம்பு நிலையினரான பெண்களினால் விமர்சன ரீதியிலான புரிதலைப் (Critical Awareness) பெற முடிகிறது. அவர்கள் கூர்மையான வினாக்களைத் தொடுக்கக் கூடியவர்களாக உள்ளனர்.

- சமூகக் கட்டமைப்புகளில் ஆழ வேரூன்றியுள்ள பாலியல் வக்கிர உணர்வையும், ஆணாதிக்கத்தையும் அவர்களால் நன்கு புரிந்து கொள்ள முடிகிறது.
- பெண்ணிய அறிவு வெறுமனே நடுவு நிலையானது அன்று, அது விடுதலை அரசியல் சார்புடையது.
- அரசியலும் அறிவாராய்ச்சியிலும் ஒன்றோடொன்று பிணைக்கப்பட்டுள்ளன. அறிவு வெறும் அருவமான அறிவு (Abstract Knowledge) அன்று.
- பெண்ணியத்துக்கு முந்திய விஞ்ஞானத்தின் (Pre-Feminist Science) புறநிலைத் தன்மை, விழுமியம் சாராத தன்மை, விஞ்ஞான முறை என்பன பெண்ணிய நிகழ்ச்சி நிரலுக்கு (Feminist Agenda) ஏற்றனவல்ல எனப் பெண்ணிய நோக்கு நிலையினர் நிராகரித்தனர்.
- பெண்ணிய நோக்குநிலை 'கூட்டு அடையாள உணர்வு நிலையை' (Collective Identity Consciousness) பெண்களிடையே உருவாக்குகிறது. இவ்வுணர்வுநிலை கூட்டு அரசியல் போராட்டங்கள் (Collective Political Struggles) ஊடாகப் பெறப்படுவதாகும். இக்காரணத்தால் அது மார்க்சிய அறிவாராய்ச்சியிலுக்கு (Marxist Epistemology) மிக நெருக்கமானதாக உள்ளது.

சமகாலத்தில் வளர்ச்சியுற்ற பின் நவீனத்துவ பெண்ணியவாதம் (Post - Modern Feminism) பெண்ணிய ஆய்வறிவிலும், அரசியலிலும் முக்கியமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. பெண்களின் மீதான ஒடுக்குமுறை, அடையாளம், விடுதலை ஆகிய விடயங்களில் மிக முக்கியமானவையாகக் கருதப்பட்டு வந்த கருத்துக்கள் பல நவீனத்துவ பெண்ணிய வாதத்தால் ஐயத்திற்குரியனவாக்கப்பட்டன.

பெண்ணிய நோக்கு நிலை பிற பெண்ணிய சிந்தனைப் பிரிவுகளைவிட 'அறிவாராய்ச்சியியல் முதன்மையிடத்தை' கோரியதை பின் நவீனத்துவ பெண்ணியவாதம் நிராகரித்துப் பெண்ணிய நோக்குநிலை மீது தாக்குதல் தொடுத்தது.

உலகப் பொதுவான விடுதலைப் பொதுமைகள் (Universals) இல்லை என்று கூறும் பின் நவீனத்துவப் பெண்ணியவாதிகள் பெண்களின் அடையாளங்கள் பன்முகப்பட்டனவாய் பிளவுண்டு இருப்பதையும் ஒவ்வொரு பிரிவினரதும் தேவைக் கேற்ற விடுதலை நிகழ்ச்சி நிரலும், அரசியலும் வேறுபடும் எனவும் கூறினர். இக்கருத்துக்கள் மெய்யியல் அரசியல் விவாதங்கள் தொடர்வதற்குக் காரணமாய் அமைந்தன.

shanmugalingam@thaiveedu.com

காமத்துப்பாலில் உரைவேற்றுமை

- சு. வேணுகோபால்

சென்னை செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனத்தில் பழந்தமிழ் இலக்கிய உரைவேறுபாடு குறித்து பேசுமாறு என்னை அழைத்தார்கள். 30 ஆய்வு மாணவர்கள் கலந்து கொள்ளும் பயிலரங்கு. வருங்கால ஆய்வை மேம்படுத்துவதற்கும் புதிய விடைகளைக் கண்டுசொல்வதற்குமான நோக்கத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டது. தொல்காப்பியத்தில் அகத்திணையில் புறத்திணையில் பற்றி வந்துள்ள உரைகளை மையமாக வைத்து உரையாற்றலாம் என்றிருந்தேன். ஆனால் எனக்கு இருக்கும் வேலை நெருக்கடியில் அதை இழுத்துப்போட்டு செய்ய இப்போது முடியாது என்று தோன்றியது. திருக்குறள் காமத்துப்பால் ஒருமுறை வாசித்திருப்பது நினைவிற்குவர, 'திருக்குறள் காமத்துப்பாலில் உரைவேற்றுமை' என்று பேசுவதாகச் சொன்னதும் மகிழ்ந்து வரவேற்றார்கள். உடனடி நெருக்கடியில் இருந்து தப்பிக்க நானும் சென்று உரையாற்றினேன்.

உலகத்தில் ஒரு நூலுக்கு அதிக உரை வந்திருப்பதாக இருந்தால் அது திருக்குறளுக்காகத்தான் இருக்கும் என்று தோன்றியது. இது சம்பந்தமாக 100 திருக்குறள் உரைகள் வந்திருப்பது தெரிந்தது. இது குறித்து எனக்கு தெரியத்தான். நிச்சயம் 200 உரைகள் இருக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். முனைவர் இரா. சாரங்கபாணி 'திருக்குறளில் உரைவேற்றுமை' என்ற நூலை 1991-வாக்கில் எழுதியிருக்கிறார். நல்ல ஆய்வு நூல் இது. எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. கவிபுரக கண்ணதாசன் காமத்துப்பாலுக்கு மிக அழகான உரை ஒன்றைத் தந்திருக்கிறார். கண்ணதாசனின் உரையைத் தனியே சொல்ல வேண்டியிருப்பதால், அவருக்காக அவரை இந்த உரையில் தனியே எடுத்துவைக்கிறேன். இங்கு கொண்டுவரவில்லை.

திருவள்ளுவர் காமம் என்பது இன்பம் என்ற பொருளில் பயன்படுத்தினார் என்பது தமிழ் அறிஞர்களின் முடிவு. ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய முடிவுதான். அதனால்தான் இன்பத்துப்பால் என்பதைவிட காமத்துப்பால் என்று இருப்பதே சரி என்பதும் சரிதான். இதையும் மீறி திருவள்ளுவர் காமத்தைப் புணர்ச்சியின்பம் என்றும், அதன் உணர்வு நிலைகள் எவ்விதம் வெளிப்படுகிறது என்பது குறித்தும் குறள்கள்வழி வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார் என்பதும் உண்மையாக இருக்கிறது. உடலில் தோன்றும் பாலியல் உணர்வுகளைப் பேசியுள்ளார். ஆனால் வள்ளுவர் சொல்வது 'கொக்கோகமோ', 'காமகூத்திராவோ' அல்ல. இணையரின் ஏக்கப் பெருமூச்சுகள்.

பலர் உரையெழுதி இருப்பதால் பரிமேலழகர், மணக்குடைவர் இருவரின் உரையை அடிப்படையாக எடுத்துக்கொள்கிறேன். அடுத்த நிலையில் பரிதியார், காளிங்கர் உரையையும் வைத்துக்கொண்டு பிற அறிஞர்களின் உரையில் உள்ள வேற்றுமைகளை, சிக்கல்களை, பொருத்தம் - பொருத்தமின்மையை உரை என்ற பெயரில் அவர்கள் காட்டியுள்ள தனிப்பட்ட திறமைகளை எடுத்துச்சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். திருக்குறள் உரைகளைப் படிக்கிறபோது புதிய அசலான உண்மையொளி எழும் உரை ஒன்று இக்காலத்திற்கு தேவை என்று தோன்றியது. வாய்ப்பு நேர்ந்தால் பின்னாளில் செய்ய முனைகிறேன். அல்லது வேறு ஒருவர் குரலுக்கு நெருக்கமான, நேர்மையான, வள்ளுவர் நோக்கம் சிதையாமல் அவர் உள்ளத்து எண்ணங்களுக்கு முழுமையாக முதன்மைதந்து மெய்யான உரை ஒன்றை எழுதலாம். அதற்கு இந்தக்கட்டுரை சிறிய அளவில் பயனளித்தாலே போதும் என்று நினைக்கிறேன்.

காமத்துப்பாலில் 38 இடங்களில் 'காமம்' என்ற சொல் இன்பம் என்ற சொற்பொருளில் வந்துள்ளதை தொல்காப்பியர் முதற்கொண்டு சங்க இலக்கியம் வரை 'இன்பம்' என்ற பொருளில் வந்துள்ளதை தமிழாய்வு அறிஞர்கள் எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர்.

மோசிகீரனாரும், திருவள்ளுவமாலை ஆசிரியரும் திருக்குறள் காமத்துப்பாலை மூன்றாகப் பகுக்கின்றனர். முதல் ஏழு அதிகாரங்கள் ஆண்பால் கூற்று. அடுத்து 12 அதிகாரங்கள் பெண்பால் கூற்று. அடுத்து இறுதி ஆறு அதிகாரங்கள் இருபால் கூற்று என்று வகுத்திருக்கிறார். திருவள்ளுவமாலை வெண்பா இதனையே 'ஆண்பால் ஏழ் ஆயிரண்டு பெண்பால், அடுத்தன்பு இருபாலர் ஆறு' என்கிறது. இதனையே மணக்குடவர், பரிப்பெருமாள், காளிங்கர் ஏற்று பிரித்து உரையாகத் தந்துள்ளனர். பரிமேலழகர்தான் காமத்துப்பாலைக் களவியல் கற்பியல் என்று இரண்டு பிரிவிற்கு கொண்டுவருகிறார். தொல்காப்பியம் உருவாக்கிய பகுப்புக்கோட்பாட்டிற்கு பரிமேலழகர் அதிக முக்கியத்துவம் தந்திருக்கிறார் என்று தெரிகிறது. முன்னோர் வழியை பொன்போல் போற்றவேண்டும் என்ற திடசித்தம் இவரிடம் மேலோங்கி இருக்கிறது. இந்த மர புப் பார்வை மிக நல்ல முடிவுகளையும் தந்திருக்கிறது. தவறான அணுகுமுறையையும் தந்திருக்கிறது. ஆனால், திருக்குறளின் மையப்பொருளை அவரே நுண்மான் நுழைபுலத்தோடு ஆய்ந்து உணர்ந்து வெளியிட்டிருக்கிறார் என்பதும் உண்மை.

திருக்குறள் உரைகளில் காலத்தால் முந்தையது மணக்குடையவர் உரை. எளிமையானது. பொருளுக்கு நெருக்கமானது. நேர்மையானது. பல புத்துரையாக அமைந்திருப்பது. பரிப்பெருமாள் உரையும், காளிங்கர் உரையும், மணக்குடவர் உரைக்கு விளக்க உரைபோல எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விரு உரைகளில் வேறுபாடுகள் உண்டு என்றாலும், மணக்குடவர் உரையை ஒட்டி இந்த உரை வேறுபாடுகளைச் செய்திருக்கின்றனர். இவ்வரையாசிரியர்களுக்கெல்லாம் பிந்தியவர் பரிமேலழகர். இவர்கள் அறியமுடியாத இடங்களையெல்லாம் நுட்பமாக அறிந்து மிகச்சிறப்பான உரையை தந்துள்ளார். இந்த உரைகளையெல்லாம் பரிமேலழகர் படித்திருக்கிறார். தன் உரை கருத்திலிருந்து மாறுபடும் உரையை 'என்பாரும் உளர்' என்று எடுத்துக்காட்டவும் செய்துள்ளார். பிற உரையாசிரியர்களின் சிறப்புக்களை ஏற்று அவர்கள் பார்க்கத்தவறிய

இடங்களைக் கண்டும் முதன்முதல் சிறப்பான உரையை உருவாக்கியவர் பரிமேலழகர்தான். இதற்கு காரணம் அவர் திருக்குறளில் தோய்ந்து ஆழங்கால்பட்டிருப்பதுதான்.

இவ்வளவு சிறப்பு மிக்க உரையைத் தந்தவரிடம் வைணவச் சார்பு இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கின்றனர். காளிங்கர் சமண சார்பாளர் என்பது அவரது உரைகளில் மிக வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது. காமத்துப்பாலில் இரண்டே இரண்டு குறளில்தான் வைணவ புராணக்கதையை மிக லேசான முறையில் பரிமேலழகர் தொட்டுச்செல்கிறார். இது காதலர் இல்லற உலகம் என்பதால் வாழ்க்கைக்கு மட்டுமே மிக்கியத்துவம் கொண்டு உரை எழுதியிருப்பது தெரிகின்றது.

இந்த இடத்தில் எனக்கு தோன்றுவது என்னவென்றால் பரிமேலழகருக்கு முன் உரை எழுதிய உரையாசிரியர்களிடம் எளிமை எவ்வளவு சிறப்பாக வெளிப்பட்டிருக்கிறது. உரை

யில் மக்கள் மொழி எந்தளவு நகர்ந்து வந்திருக்கிறது என்று அறிய முடிகிறது. தமிழை வாசிக்கத் தெரிந்தவர்கள் புரிந்து கொள்ளும் விதத்தில் அன்றைய காலத்தின் உரையாக இருந்திருக்கிறது. இதற்கு நேர்மறையான கடினமான உரையாக அல்லது உயர்ந்த பழைய உரைநடையாக பரிமேலழகர் எழுதியிருக்கிறார். காலத்தால் மொழி எளிமைப்படுத்துவதற்கு மாறாக உரைநடைக்கு ஒரு சிறப்பு வேண்டும் என்று கருதி பழைய உரையாசிரியரின் நடையில் எழுதியிருக்கிறார். கிட்டத்தட்ட இளம்பூரணர் நடையை அல்லது அவர் காலத்திய நடைக்கு உதாரணமாக இருக்கிறது. ஏனென்றால், தொல்காப்பியப் பொருளியல் கோட்பாட்டின் வழிதான் திருக்குறளை அணுகவேண்டும் என்று இருந்த மரபுப்பிடிவாதம்போல், உரை என்றால் பழந்தமிழரின் முதன்மை உரையாசிரியர்கள் போல எழுதுவதுதான் உரைக்கு தரும் உண்மையான எழுத்துமுறை என்று நம்பி ஏற்றுக்கொண்டு செய்திருக்கிறார் என்று தோன்றுகிறது. எப்படியாயினும் கடின மொழிநடையில் இருந்தாலும் திருக்குறள் உரைகளிலேயே மாணிக்கமாக ஜொலிப்பது பரிமேலழகர் உரைதான். அவரே வள்ளுவரின் இயத்தோடும், இதயம் சொல்லாமல் மறைத்ததையும் பார்த்து சொன்ன சகிருதியர். சக இருதயத்தின் குரல் என்று ஒரு சமஸ்கிருத சொல்லையும் இந்த இடத்தில் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

பரிமேலழகர் திருக்குறளில் குறிப்பாக காமத்துப்பாலை அதில் விவரிக்கப்படும் வாழ்க்கைச் சித்திரங்களை சங்ககாலத்திற்குக் கொண்டுச்சென்று விளக்குகிறார். அதில் சில குறைபாடுகள் தோன்றிவிடுகின்றன. திருவள்ளுவர் காலம் சங்கம் மருவிய காலம். திணை வாழ்க்கை சிதைந்து வேறொன்றாக உருமாறும் காலம். பிற மதத்தாக்கம் பெற்றகாலம். வாழ்க்கை முறையில் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்த காலம். அக வாழ்விலும், புற வாழ்விலும், வாழ்க்கை நெறியிலும், சமூக அறநெறியிலும் புதிய சிந்தனைகள் தோன்றிய காலம். இந்த காலத்தின் கதியை கணக்கில் கொள்ளாமல் திருக்குறள் காமத்துப்பாலைச் சங்ககாலத்திற்கு இழுத்துவருகிறார். மரபின்மீது இவருக்கு இருந்த பற்றும் பழைய பொற்காலத்தை காணவிழைந்த அவாவும் அவரின் மனதின் விளைவு எனலாம். அதனால்தான் பரத்தமை வாழ்முறையையே வள்ளுவர் கடினமாகப் பரத்தையோடு கூடுவதை 'ஏதில் பிணம் தழுவி யது' போன்றது என்று தீவிரமாகச் செத்தப் பிணத்தை தழுவிக்கூடுவதுபோல எதிர்க்கிறார். சங்ககாலத்தில் நிலவிய பரத்தமை உறவை பரிமேலழகர் தன் காலத்தில் ஏற்றி எழுதுகிறார். சிந்தனையில் மாற்றம் நிகழும் காலத்தைவிட உரையாசிரியர் மரபை முன்னோடிகளின் உரைக்கு மதிப்பளிக்கும் நோக்கத்தில் அந்தக்கால நடையோடு, அக்கால வழக்கிற்கு முக்கியத்துவம் தந்து எழுதுகிறார்.

*'பெண்ணியலார் எல்லாரும் கண்ணிற் பொதுவுண்பர்
நண்ணேன் பரத்தைநின் மார்பு'*

1311

இந்தக் குறள் புலவிநுணுக்கம் அதிகாரத்தில் முதல் குறள். பரிமேலழகர் உலாச் சென்றுவந்த தலைமகள் பள்ளியிடத் தானாகத் தலைமகள் சொல்லியது என்று கூற்றை வகுக்கிறார். 'பரத்தமை உடையாய். நினைப்பெண்ணியல்புடையார் யாவரும் தங்கண்ணாற் பொதுவாக உண்பர். அதனால் மிகச்சிறிய நின் மார்பினைப் பொருதேன்' என்று உரை வகுத்தும்,

‘கற்பு, நாணம் முதலிய நற்குணங்கள் இன்மையின் பரத்தைய ருக்கு உள்ளது பெண்ணியற்கை மாத்திரமே என்னும் கருத் தால் ‘பெண்ணியலார் என்றாள்’ என்று விளக்கமும் தருகிறார். பெண் இயல்பு உடைய அனைவரும் உன் அழகிய மார்பை கண்டதும் தன் கண்களால் காம இச்சையோடு நுகர்கின்றனர். இந்த பரத்தை தன்னுடைய மார்பை நாடிதழுவுமாட்டேன் என்று தலைவி கூறுவதாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் பரிமே லழகர் பரத்தைமை கொண்டு திரும்பிய தலைமகனைப் பார்த்து தலைவி சொல்வதாகக் கொள்கிறார். வள்ளுவர் களவு, கற்பு இரு இயல்களிலும் தலைவன் தலைவிக்கு உள்பட்ட வாழ்க்கையாகவே காண்கிறார். சங்க மரபு ஏற்றி ருந்த பரத்தைமை ஒழுக்கத்தைக் காதலர் இல்வாழ்வில் முற் றாக தவிர்க்கிறார் வள்ளுவர். ஆனால், அந்த பழைய மரபை இங்கு நினைவுகளின் அவச்சொல்லாக பயன்படுத்துகிறார். திருவள்ளுவர் காலத்தில் பரத்தைமை இல்லையா என்றால் இருந்திருக்கவே செய்யும். அதுதான் உலகியல் நடப்பு. ஆனால், வள்ளுவர் தம் காமத்துப்பாலில் தலைவன் பரத் தைமை ஒழுக்கத்திலிருந்து வருவதாக எங்கும் காட்ட வில்லை. வள்ளுவர் இல்வாழ்க்கைக்கு ஒரு புது நெறிமு றையை அதிகாரத்தில் வற்புறுத்தியிருக்கிறார். அதனால் தான் ‘தெய்வம் தொழாள் கொழுநன் தொழுவாள் பெய்யெ னப் பெய்யும் மழை’ என்ற உயர் கற்பு நெறியை வற்புறுத்துகி றார்.

வள்ளுவர் பரத்தைமை ஒழுக்கத்தை ஏற்கவில்லை என்ப தோடு வன்மையாகக் கண்டிக்கவும் செய்கிறார். பரிமேலழகர் துறை விளக்கத்தில் ‘பரத்தையரிடத்து நின்று வந்த தலைம கனோடு தலைமகள் புலந்து சொல்லியது’ என்று இக்குற ளுக்கு வழித்தடம் அமைத்ததை பேராசிரியர் மறுக்கிறார். ‘தலைவன் பரத்தைமை உடையவனாகத் தலைவி கற்பித்துக் கொண்டதன்றி மெய்யான நிகழ்ச்சியன்று’ என்று குறளுக்குச் சரியான சூழலமைவைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

இந்த வகையில் காமத்துப்பாலில் உரையாசிரியர்களிடம் நில வும் சில சிக்கல்களை சில குறள்கள்வழி காட்டி சரியான உரைநோக்கி நகரவேண்டியதன் அவசியத்தைக் காண்பிக்க முயல்கிறேன்.

‘அணங்குகொள் ஆய்மயில் கொல்லா கனங்குழை மாதர்கொல் மாலும்என் நெஞ்சு’

1081

மிரட்டும் வனமோகினியா ? நல்ல சாயலை உடைய மயிலா ? கணத்தகுழை அணிந்த பெண்ணா கணிக்க முடியாமல் என் நெஞ்சு பார்த்ததும் துடிக்கிறது என்பது ஒரு எளிய விளக்கம்.

பரிமேலழகர் ‘இக்களவிய குழையை உடையவன் இப்பொழிற் கண் உறைவாளோர் தெய்வமகளோ! அன்றியொரு மயில் விசேடமோ. அன்றியொரு மானுட மாதரோ இவளை இன் னாள் என்று துணியமாட்டாது என் நெஞ்சு மயங்கி நின்றது என்கிறார். (மயங்கா எதிர்மறையில் பழைய நடையில் எழுது வார்)

வேறு சில உரையாசிரியர்கள் ‘கணங்குழை’ என பாடம் கொண்டு திரண்டகுழை என்று உரைப்பர். பரிதியார், பரிமேல ழகர்போல குரலுக்கு ஒரு பின்புலத்தை உருவாக்காமல் சுருக்கமாகச் சொல்கிறார். ‘தெய்வமகளோ, நடமாடும் மயிலோ, கணத்த குழையுடைய பூ மகளோ, என்றன் சிந்தை

யெறிய மயக்குற்றவன்’ அப்படியே குறளுக்கு நேரடிப் பொரு ளாக இருக்கிறது.

‘கண்களவு கொள்ளுஞ் சிறுநோக்கம் காமத்திற் செம்பாக்கம் அன்று பெரிது’

1092

‘கண்கள் களவுகொண்ட காதலைப் பிறர் அறியாவண்ணம் வெளிப்படுத்தும் அது அன்பின் சரிபாதியன்று. அதைவிடப் பெரியது களவு கொண்டதின் உள்ளே தங்கியிருப்பது என்று இந்த குரலுக்கு ஓரளவு நெருங்கிய பொருளாகச் சொல்ல லாம்.

ஆனால் உரையாசிரியர்கள் விதவிதமான விளக்கங்களைத் தருகின்றனர். உ.வே.சா. பதிப்பித்த திருக்குறளின் பழைய உரைக்காரர் இக்குரலுக்கு உதாரணம் கூறி அதன் உரை யைக் காட்டுகிறார். ‘சந்தனச்சோலையில் பூவில் தேனைப், பஞ்சவர்ணக்கிளி பொசிப்பதை அதரபானம் போலக் கண்டு களிப்பவன் கண்பார்வை காமத்திலும் பெரிது’ இந்த உரை குற ளுக்கு ஏதேனும் நல்ல பங்களிப்புச் செய்கிறதா ? பொருளுக் கும் உணர்விற்கும் சம்பந்தமற்று நிற்கிறது.

வரதராசனார் ‘கண்ணினால் தலைவனைக் காதலித்ததை மறைத்துச் சிறு பார்வையால் காதலை வெளிப்படுத்தும் இந்த பார்வையானது காதல் நாடகத்தில் ஒரு சுகமான, சம மான பகுதியன்று. அந்த நாடகத்தில் பெரும்பகுதியாகவே முற்றுப்பெறுகிறது’ என்பதில் காதலிக்கிற பெண் காதலிக்க வில்லை என்பதுபோல கண்ணில் நாடகம் ஆடுகிறாள் என்ற தொனியும் இதனுள் தொக்கியிருக்கிறது. கண்ணில் வெளிப்ப டுத்தும் காதல் குறிப்பைவிட, அவள் உள்ளத்தில் இருக்கும் விருப்பம் சரிபாதியல்ல. அதைவிட மிகப்பெரியது என்பதைத் தான் சொல்கிறது. நாடகம் என்பது காதலர்களிடையே ‘டேய் அவ கண்ணுலயே அவன சுத்தவிடுறாடா’ என்பதுபோல பொருளாகிவிடும். இந்த காதலி நாடகம் போடவில்லை. அவள் வெளிப்படுத்திய காதல் குறிப்பானது சிறியது. மறைத்து உள்ளே வைத்திருக்கும் காமம் மிகப்பெரியது என் றுதான் குறள் சொல்ல வருகிறது.

சிலர் குறளின் செறிவான வெளிப்பாட்டுத் தன்மைக்கு நேர்மா றாக நீர்த்துப்போன விதத்தில் கருத்துரை எழுதுகின்றனர். பா. தாமோதரன் ‘கண்களின் செயல்முனைவே காதலுணர்வு களை வெளிப்படச் செய்ய வல்லவை. செம்பாகமன்று பெரிது என்பது ‘உள்ளத்துக்கினியவரை அகவாழ்க்கைக்கு ஆக்கம் சேர்ப்பவரையே காதலராய் கனியவைக்க வல்ல நுண்ணிய உணர்திறன் மிக்கவை கண்களே’ என்று உரை தருகிறார். ‘கவி உள்ளதன் நுணுக்கம் கூறாமல் கணக்குவழக்குப் பார்த்து பகுத்து ஆராய்ந்து அக வாழ்க்கைக்கு ஆக்கம் சேர்ப்பவரையே காதலராய் கனியவைக்கவல்ல நுண்ணிதின் உணர்திறன் மிக்கவை கண்களே’ இப்படித்தான் கண்களால் காதலிக்கிறார்களா ? இதையா சொல்கிறது குறள். இதயம் திருடிவைத்திருக்கும் காதல் உணர்வை வெளிக்காட்டுவதில் ஒன்றாகவும், காட்டாமல் வைத்திருக்கும் உணர்வின் தன்மை வேறாகவும் இருக்கிறது என்பதையே தாமோதரன் விட்டுவிட் டார். பண்பாடு என்று இவராக வரையறுத்துக்கொண்டு அதற் குக் குறளை இழுத்துவைத்து உரை எழுதுவது ஒரு சப்பைக் கட்டுபோல இருக்கிறது. குறளின் கூர்மை உரையில் வெளிப் படவில்லை.

பரிமேலழகர், அழகான உரையையும் அதற்கு ஒரு விளக்கத் தையும் தருகிறார். 'இவள் கண்கள் யான் காணாமல் என் மேல் நோக்குகின்ற அருகிய நோக்கம் மெய்யுறு புணர்ச்சியின் ஒத்த பாதியன அன்று', 'தானோக்கியவழி நாணியின இறைஞ்சியும், நோக்காவழி உற்று நோக்கியும் வருதலாற் 'சிறுநோக்கம்' என்றும் அஃது உளப்பாடுகள் வழி நிகழ்வதகாலின் இனிப்புணர்தல் ஒருதலையென்பான் செம்பாகமன்று பெரிது' என்றும் கூறினான் என்று விளக்கவுரை தருகிறார். இக்குறளைத் தலைமகள் காதலுக்கு உளப்பட்ட நோக்கம் அறிந்து தலைவன் சொல்லியது என்று தலைவன் கூற்றாகக் கொண்டு வரையறுக்கிறார். இந்தக் கோணம் ஒரு வகையில் நன்றாகவே இருக்கிறது. என்றாலும் இந்தக் கூற்று துறை அடிப்படையில் வள்ளுவர் காமத்துப்பாலை எழுதவில்லை என்றும் தெரிகிறது. ஆனால், பரிமேலழகர், மணக்குடவர், பரிதியார், காளிங்கர் குறளுக்கு கூற்று, துறை வகுத்தே உரை எழுதியுள்ளனர். அது உரைமரபு சார்ந்து வெளிப்பட அல்லது வழிவழி வரும் மரபுமுறை என்றுதான் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த குறளைத் தலைவன் கூற்று என்று பார்க்காமல் கவிக்கூற்றாக ஒரு படைப்பாளி கண்டுணர்ந்த காதல் உணர்வுகளின் வெளிப்பாடுகளுள் இது ஒன்று என்று கொள்ளும் போது குறளின் வெளிப்பாட்டுத் தன்மைக்கு பொருத்தமாக இருக்கிறது. பல குறள்கள் கவிக்கூற்றாக இருப்பதை நாம் கணக்கில் எடுத்து உரை எழுதும்போது சார்பற்று வெளிப்படும் என்று சொல்லத் தோன்றுகிறது.

'நோக்கினாள் நோக்கி இறைஞ்சினாள் அஃதவள் யாப்பினுள் அட்டிய நீர்'

1092

'பார்த்தாள். பார்த்து வணக்கமுடன் குனிந்தாள் (இறைஞ்சினாள்) அச்செயல் காதல் பயிர் வளர் பாய்ச்சிய நீர்' என்று உரை எழுதுகிறார் சிவயோகி சிவக்குமார். இந்த அதிகாரத்தின் முன்பின் உள்ள குரல்கள் நாணத்தின் வெளிப்பாட்டைச் சொல்கின்றன. தலைவி தன் காதலின் சம்மதத்தைத் தெரிவிக்க வணங்கினாள் என்பது சூழலுக்குப் பொருத்தபாடாக இல்லை.

காளிங்கர் வினோதமான உரை வகுக்குறார். 'பாத்தியமைப்பு நீர்ப்பாய்ச்சிய தரையினை கருவிக்கொண்டு குத்தி மேலும் இறுகச் செய்தல்' போல என்பது சரியான விளக்கமன்று. சூட்டித்து நீர் ஊற்றி ஏழெட்டு மாடுகளுக்கு தாம்பு பூட்டி ஈரத்தரையை மிதிக்கவிட்டு களத்தை இறுக்குவார்கள். குறள் சொல்வது வளர்ச்சி குறித்து. காளிங்கர் சொல்வது இறுக்கத்திற்கு. பொருத்தமற்றுப் போய்விட்டது.

'நீர் பட்ட பிசின் போன்று உள்ளக்கட்டில் நீர்வார்த்தது ஆயிற்று' என்று அ.கு. ஆதித்தனார் பொருள்கூறுகிறார். பிசினில் நீர்விட்டு கொலகொலவென பசை செய்வது உண்டு, காதல் பயிருக்கு நீர் என்பதற்கு முரணாக இருக்கிறது. வெ. இராமலிங்கம் 'மனப்பொருத்தத்துள் பாய்ச்சிய நீர் போன்றது' என்கிறார். காதலிக்கிற வயதில் மனப்பொருத்தம் பற்றி ஆய்ந்து ஆராய்ந்தா அதில் விழுகிறார்கள். 14, 15 வயதில் விவாதித்தா காதலிப்பார்கள். இப்படி விதவிதமான உரைகளை எழுதுகின்றனர். உரையாசிரியர்கள் மற்றவர்களைவிட வித்தியாசமான உரையைத் தருகிறேன் என்ற மிதமிஞ்சிய தன்முனைப்பு செயல்பட்டிருக்கிறது.

பரிமேலழகர் 'அன்புப் பயிர் வளர் அதன்கண் ஊற்றிய நீர்' என்றும் 'கட்டிய கட்டில் தண்ணீர்விட்டது ஓக்கும்' என்று பரிதியும் நல்ல உரை தந்துள்ளனர். பரிதியார் சொல்வது 'தண்ணீர் பாய்ச்சியப் பாத்தியில் ஈரம் காயும் நேரத்தில் திரும்ப தண்ணீர் பாய்ச்ச பயிர் செழித்து வளரும்' என்ற பயிர்த்தொழில் பார்வையில் உரை வகுக்கிறார்.

உ.வே.சா. பதிப்பித்த பழைய உரையில் 'யானோக்கும்போது என்னை நோக்கித் தலையைச் சாய்த்து நாணிநின்றாள். அவள் குறிப்பு என் காமப்பயிர் வளர்வதற்குப் பாத்தியுள் வளர்த்த நீராம்' என்று அவளது பார்வைக்கு ஒரு அழுத்தம் தந்து புத்துரை வழங்கியிருப்பதும் சிறப்பே.

'குறிகொண்டு நோக்காமை அல்லால் ஒருகண் சிறக்கணித்தாள் போல நகும்'

1095

குறிப்பாகப் பார்க்காததுபோல பார்த்து ஒருகண் லேசாக குறுக்கி தன் காதல் எண்ணத்தை வைத்திருப்பதுபோல மெல்ல சிரிக்கும் என்பது இதன் பொருள்.

பரிமேலழகர், பரிதியார் எல்லோரும் பொருத்தமான உரையையே தந்துள்ளனர். மணக்குடவர் 'ஒரு கண் சிறக்கணித்தால் போல' என்பதற்கு 'ஒருகால் உடம்பட்டாள் போல' என்று கண் சம்மதம் தெரிவிப்பதாக எழுதுகிறார். சம்மதம் என்பது இருக்கலாம். அது வெளிப்படையாகக் குறளில் அமைந்திருக்கவில்லை. இது உள்ளத்தில் இருக்கும் எண்ணக்கிடக்கையைச் சொல்லவில்லை குறிப்பாகப் பார்க்காமல் பார்த்து ஆள் நல்லா இருக்கானே என்பதுபோல கண்ணில் தோன்றிய குறிப்பைச் சொல்வதாகத்தான் இருக்கிறது. ஒருவித பொது நோக்குபோல பார்க்கும்போது இமைகள் படபடத்து பார்த்து கண்ணில் தோன்றிய சிரிப்பு என்பதைச் சொல்வதாகக் கொள்ளலாம் என்பது என் பார்வை.

'அசையிற்கு உண்டாண்டோர் ஏளரியான் நோக்கப் பசையினள் பைய நகும்'

1098

அசைந்தாடும் மயில்போன்ற சாயலை உடையாளுக்கு ஒரு அழகுண்டு. அந்த சாயலை நான் பார்ப்பதை உணர்ந்து நெருங்கும் காதல் உணர்வின் அடையாளமாக மெல்லச் சிரித்தாள் என்று ஒருவாறு பொருள் கொள்ளலாம்.

உரையாசிரியர்கள் இந்தப் பொருளுக்கு ஒட்டியே உரை வழங்கியுள்ளனர். இதில் இராமலிங்கர் 'அசையியல்' என்பதற்கு இணக்கம் என்று பொருள்தருகிறார். இணக்கத்தின் பொருட்டு தலைவியிடம் உண்டான ஓர் அழகு என்பதைவிட தன்னுடைய அழகான சாயலை அவன் பார்ப்பதால் உண்டான மகிழ்ச்சி என்று பொருள்கொள்வது சரியாக இருக்கும். பரிதியார் 'பசையினாள்' என்பதற்கு கடைக்கண்ணால் காதலை வெளிப்படுத்தினாள் என்பதைவிட கண்ணிலேயே காதல் நெருக்கத்திற்கான மெல்லிய சிரிப்பு தோன்றியது என்ற மு. கோவிந்தசாமியின் குறிப்புரை நன்றாக இருக்கிறது.

'கண்ணோடு கண்ணினை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்கள் என்ன பயனும் இல்'

1100

கண்ணோடு கண் பார்த்துக்கொள்வதிலேயே விருப்பம் பரி மாற்றம் கொண்டுவிடுவதால் வாய்ச்சொல் புகழ்மொழிக்கு எந்த பயனும் ஏற்படுவதில்லை என்கிறார் வள்ளுவர். இதற்கு உரை எழுதிய மணக்குடவர் தலைவன் தன் நெஞ்சிற்கு சொல்லியதாகவும், பரிமேலழகர் மதிநுட்பம் உடைய தோழி கூற்றாகவும், காளிங்கர் தலைமகன் தலைவியின் வாயிற் சொற்களுக்கு விரும்பினான் எனவும் வேறுபாடு கொண்ட கூற்று வழி கண்டுள்ளனர். குறளின் பொருளில் பெரிய மாற்றம் இல்லை.

உ.வே.சா. பதிப்பித்த பழைய உரையில் 'ஒருவர் கண்க ளோடு ஒருவர் கண்கள் நோக்கி ஒக்குமாயின் ஒருவரையொ ருவர் அறியேன் என்று சொல்லும் வாய்ச்சொல், மனத்தினால் உண்டென்ற காரியத்தை வாயினால் இல்லை எனலாம்' என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. ஒரு புத்துரை தரவேண்டும் என்ற நோக் கில் உரையாசிரியர் தன் திறம்காட்டுகிறார் என்று தெரிகிறது.

வெ.மு. கோபாலகிருஷ்ணமாச்சாரியார் பெரியதாக விளக்கம் ஒன்றும் தராமல் நேரடியாக 'தலைவன் தலைவி என்ற இருவர் கண்களும் தம் உள்ளொத்துவிடின், வாய்விட்டு தன் காதலை ஒருவருக்கொருவர் சொல்ல வேண்டுமென்ப தில்லை' நல் உரைவிளக்கம் தருகிறார்.

இக்குறள் தலைவன் கூற்றோ, தலைவி கூற்றோ, தோழி கூற்றோ என கொள்ளவேண்டியதில்லை. ஆசிரியர் அல்லது கவிஞர் தாம் கண்ட காதல் உண்மைக்கூற்று - கவிக்கூற்று என்று கொள்வதே பொருத்தமாக இருக்கும். சில அனுபவங் களை படைப்பாளி தள்ளிநின்று நோக்கி ஒரு உள்ளத்து உண்மைப் பொருளை அறிந்து அதனைப் பொதுநிலையில் கவியாகத் தருகிறான் என்பது சங்ககாலம்தொட்டு இருக்கி ரது. குறிப்பாகப் புறநானூற்றுப் பாடல்களிலேயே இத்தன்மை இருப்பதைக் காணலாம். இக்குறளில், கண்ணில் நிகழும் காதல் பரிபாசைகளைக் கூறுவதாகவே கொள்ளவேண்டும். எத்தனையோ குறிப்புப்பொருளைக் கண்கள் வெளிப்படுத்து வதை பார்க்கலாம். ஒரு விஷயத்தை தோழியிடம் ஒரு விதமா கவும் தலைவனிடம் ஒரு மாதிரியாகவும் வெளிப்படுத்துகின்ற னர். வருகிறான் என்பதற்கு, அந்தா நிற்கிறான் என்பதற்கு, அம்மா அருகில் இருக்கிறான் என்பதற்கு, அப்புறமா என்ப தற்கு என எத்தனையோ நயனங்களை கண்கள் வெளிப்படுத் துவதைதான் கவி கண்டு பொதுநிலையில் உரைக்கிறார் என்று சொல்லத் தோன்றுகிறது.

கண்டுகேட்டு உண்டுகிர்த்து உற்றறியும் ஐம்புலனும்
ஒன்றொடி கண்ணே உள

1101

வரதராசனார் 'கண்டும் கேட்டும் உண்டும் முகர்ந்தும் உற்றும் அறிகின்ற ஐந்து புலன்களாகிய இன்பங்களும், ஒளிபொருந் திய வளையல் அணிந்த இவளிடத்தில் உள்ளன' என்ற உரை நெருக்கமானது என்றாலும் ஒரு புள்ளியில் குவியும் உணர்வு நிலையை மறைத்து நாசுக்காக உரை தருகிறார்.

பரிதியார் உரையில் காட்டியிருக்கும் திறமையை விவரிக்கிற போது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. 'விளக்குக் கண்டு அழிந்த விட்டிலும், யாழ்கேட்டு அழிந்த அசுணமும், இரைகண்டு அழிந்த மீனும், செண்பக மணம் உண்டு அழிந்த வண்டும், மெய்யின்பம் கண்டு அழிந்த யானையும் ஒவ்வொரு புலனால

அழிந்தன. ஐம்புலனும் ஓரிடத்தில் கூடியதால் என் செய்யாது' என்று ஐம்புல இன்பங்களுக்கு நிலைக்களான பெண்ணின் பத்தால் பொருட்கேடு விளையும் என்பதுபோல பரிதியார் உரை எழுதுகிறார். இதையே பழைய உரைக்காரர் 'ஐந்து புல னாலும் அழியும் படியாக நாயகிக்கு மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவியுண்டு ஆகையால் காமுகர் அழியாரோ' என்று எழுதியிருக்கிறார். இந்த குறளின் பொருள் இதுவா? எவ்வ ளவு தவறான உரை.

இக்குறள் காதலர் புணர்ச்சி இன்பத்தில் காதலியிடம் கண்ட ஒன்று திரண்ட புள்ளியைப் பற்றிச் சொல்கிறது. கலவியில் ஐம்புலன்களும் ஒன்றில் சங்கமமாகி பெண்ணிடம் கண்டதா கவோ, காணும்படியாகவோ அமைந்திருக்கிறது என்பது பொருள். பின் ஏன் பரிதியார், பழைய உரைக்காரர் 'பெண்ணி டம் குவிந்துள்ள ஐம்புல கலவி இன்பம் ஆபத்தானவை எனவே தவிருங்கள்' என்று கெட்ட இன்பமாகப் பார்க்கவைக் கிறது என்றால் இவர்களின் சமண, பௌத்த சார்புதான் கார ணம். 'ஆசையே துன்பத்திற்கு காரணம், பெண் இன்பம் அழி வுக்கான வழி' என்று வற்புறுத்தியே மதக்கருத்துகளைக் கொண்டு விடை எழுத முற்பட்டதுதான் காரணம்.

இந்தக் குறள் வருகின்ற அதிகாரம் புணர்ச்சி இன்பத்தைக் கூறும் அதிகாரம். புணர்ச்சி இன்பம் எப்படி வெளிப்படும் என் பதற்கு ஒரு அனுபவ உண்மையைத் தலைவன் கூற முயல்கி றான் என்பதுதானே. இப்படி வலிந்து எதிர்மறலான பொரு ளில் விளக்கியிருப்பது அவர்களது சமயக் கருத்துக்களின் பிடிப்புத்தான் காரணம்.

பரிமேலழகர் புணர்ந்த உடன் போகின்றவன் தன்னுள்ளே சொல்லியதாகக் கூற்று வைக்கிறார். இயற்கைப் புணர்ச்சி யின் இறுதிக்கண் சொல்லியது என்று கண்ணாற் கண்டு செவி யாற் கேட்டும் நாவால் உண்டும் மூக்கால் மோந்தும் மெய் யால் தீண்டியும் அனுபவிக்கப்படும் ஐம்புலனும் இவ்வொள் ளிய தொடியை உடையாள் கண்ணே உளவாயின்' நேரான பொருளைத் தருகிறார்.

'அறிதொரு அறியாமை கண்டற்றால் காமம்
செறிதோறும் சேயிழை மாட்டு'

1110

படிக்கப்படிக்க நம்மிடம் அறியாமை வெளிப்படுவதைப்போல செந்நிற அணிகலன்கள் அணிந்த இப்பெண்ணை இறுகத்த முவி இன்பம் காணும்போதெல்லாம் அதுவரை அறியாத நுகர்ச்சி இன்பத்தைப் புதிது புதிதாக காணமுடிகிறது என்பது குறளின் பொருள்.

பரிமேலழகர், உ.வே.சா. பதிப்பித்த பழைய உரைக்காரர் அ.மு. பரமசிவானந்தம், கண்ணதாசன் எழுதிய உரைகள் ஒன் றுக்கொன்று சிறு வேறுபாடுகளுடன் நன்றாக இருக்கின்றன. எனினும் குறளின் நேர்பொருளுக்கு விலகிச்சென்று விளக்கு வதையும் காணமுடிகிறது. பழைய உரைக்காரர் அறிய அறிய அறிவு மிகுதியாதல்போல நாயகியைச் செறியச் செறிய காமம் மிகுந்தது' என்கிற உரை மாற்றுக்கோணத்தில் வித்தி யாசமாக இருக்கிறது. ஆனால், 'அறிதோறும் அறியாமை கண்டற்றால்' என்ற குறளுக்கு நேர்ப்பொருளாக இல்லை.

அ.மு. பரமசிவானந்தம் 'காதலின்பம் பின் இல்லற வாழ்வில்

புதுப்புது கடமைகளை அவர்களுக்கு உணர்த்தப்போகின்றது. இணையராய் மற்றவர் பொறுப்பில் வாழ்ந்த அவர்கள் இருவரும் தனியாராய் இல்லறம் ஏற்கும்போது எத்தனையோ புதுப்புது உண்மைகளை அறியவேண்டியிருக்கும். புதிது புதிதாய் பலப்பல உண்மைகளை அறிய, அவர்தம் அறியாமையை அவர்களே எண்ணி வியக்க வேண்டியுள்ளது. காமத்தோடு அந்தக் காட்சியும் தலைவனுக்குப் புலனாகிறது. பெரிதாகிய காமம் இந்தப் பேருண்மையையும் அவனுக்கு உணர்த்துகிறது' என்ற விளக்க உரையில் இருவர் இவ்வாழ்விலே பெறப்போகும் உண்மைகளைப் பண்பாட்டுப் பின்புலத்தில் பொதுவாகத் தருகிறார். குறள் காதலியை இறுகத் தழுவும்தோறும் அறியாத புதுப்புது இன்பத்தை அறியத் தருகிறாள் என்பதுதான் சொல்ல வந்தது. தழுவும் கணம்தோறும் கணம்தோறும் தோன்றும் புதுமை என்று குறள் சொல்லவந்த நுணுக்கத்தை தவறவிட்டு வியாக்கியானம் செய்கிறார். அல்லது அதை மறைத்துவிட்டு பிறர் சொல்லாத ஒரு விளக்கத்தைச் சொல்லவேண்டும் என்ற எத்தனிப்பில் வழவழவென்று பூசுகிறார்.

கண்ணதாசன் மற்றவர்களிடமிருந்து வேறுபட்ட ஒரு புத்துரையைத் தருகிறார். அது குறளுக்கு பொருத்தமாக இருக்கிறது. 'ஒரு புத்தகத்தைப் படிக்கப் படிக்க இன்னும் படிக்க வேண்டியவை நிறைய இருக்கிறது என்று தோன்றுகிறது. அதுபோலவே இவளோடு பழகப் பழக இன்னும் பழகவேண்டியதும் பார்க்கவேண்டியதும் அதிகம் என்றே தோன்றுகிறது' புதிதான பார்வையை வெளிப்படுத்துகிறார்.

'நீமும் இருவர்க்கும் இனிதே வளியிடை
போழப் படா முயக்கு'

1108

காற்றுப்புகா வண்ணம் ஈருடல் ஒருடலாகத் தழுவி முயங்குவதே இந்த காரியத்தில் இறங்கும் இருவருக்கும் இனிமை தரக்கூடியது என்கிறார் வள்ளுவர்.

மற்ற உரையாசிரியர்கள் கூற்றுகளில் வேறுபாடு காட்டினாலும் பொருளில் பெரிய அளவில் மாற்றம் இல்லை. பரிப்பெருமாள் தொல்காப்பிய நெறியைத் தூக்கிவந்து பகர்குறி, இரவுக்குறி, நிலவு வெளிப்பாடு அல்லகுறி என்றெல்லாம் இழுத்து அலைக்கழித்து, பரத்தமை காரணமாகத் தலைவியிடம் தோன்றிய ஊடற்குறிப்பினால் தலைவன் கூறியது என்று காலத்தை வெகுதூரம் பின்தள்ளி தொல்காப்பிய சூத்திரங்களுக்குள் குறளைப் போட்டு மிரட்டி அதட்டி நிறுத்துவதுபோல இருக்கிறது. இது ஒரு கவிக்கூற்று இதற்கெல்லாம் குறளில் இடமில்லை. ஆசிரியர் முயங்கும் முறைக்கு ஒரு டிப்ஸ் தருகிறார்.

'நன்னீரை வாழி அணிச்சமே நின்னினும்
மென்னீரன் யாம் வீழ்பவன்'

1111

நல்ல மென்மைத் தன்மையுடைய அணிச்சமே நீ வாழ்க. நான் விரும்பும் காதலி உன்னைவிட மென்மைத்தன்மை உடையவள் - இது குறளின் பொருள்.

இந்த பொருளே, பரிமேலழகர் அருணாச்சல கவிராயர் தண்டபாணி தேசிகர், பூ. அமிர்தலிங்கம் முதலியவர்களின் உரைகளில் வருகிறது. சொல்லும் நடையில் வேறுபாட்டுடன் உரை வகுத்துள்ளனர்.

புணர்ச்சிக்குப்பின் நலம்புனைந்துரைப்பதாக பரிமேலழகர், தண்டபாணி தேசிகர் உரை காண்கின்றனர். இக்குறள் களவியலில் நலம்புனைத்துரைத்தல் அதிகாரத்தில் வருகிறது. புணர்ச்சிக்குப் பின் புகழ்வதாக துறைகாண்பதைவிட புணர்ச்சிக்குமுன் காதலியை தன் வசப்படுத்த புகழ்ந்து 'நலம்புனைந்துரைப்பதாகக் கொள்வது சரியாக இருக்கவும் வாய்ப்பிருப்பதாகக் கருதுகிறேன். கல்யாணத்திற்குப்பின் மனைவியை புகழ்வார் மிகக்குறைவு. களவுக்கால காதலியை புகழ்வது மிக அதிகம்.

'முயங்கிய கைகளை ஊக்கப் பசந்தது
பைந்தொடிப் பேதை நுதல்'

1238

முன்சொன்ன திருக்குறள் ஒரு கருத்து. இக்குறள் ஒரு கவிதை. இரண்டு குறள்களும் தழுவும் முறையில் உள்ள வேறுபாட்டைச் சொல்கிறது. இக்குறளில் முயக்கத்தில் ஏற்படும் மாறுபாட்டில் நிகழும் நுணுக்கத்தைச் சொல்கிறது.

பரிமேலழகர், மணக்குடவர் குறளுக்கு சரியான விளக்கம் கண்டுள்ளார். காளிங்கர் முன்சொன்ன உரையாசிரியரின் உரையையே தன்போக்கில் எடுத்துரைக்கிறார். இக்குறளினை காளிங்கர் தோழிகூற்றாகக் காண்பது சூழலுக்குப் பொருத்தப்பாடு இல்லை. தலைவன் தலைவி முயங்கியதிலும் - முயக்கம் தளர்த்தியதையும் அதனால் தலைவி நெற்றியில் பசலை படரும் விதத்தை தோழி அருகில் அமர்ந்து உடலில் ஏற்படும் மாற்றத்தைச் சொல்வதுபோல எழுதுவது அபத்தமாக இருக்கிறது. உரையெழுதுவதில் உரையாசிரியர்களிடையே இரண்டு சிக்கல்கள் வருகின்றன. ஒன்று ஒருவர் சொன்ன கூற்றுக்கு மாற்றாக ஒரு கூற்றை முன்வைக்கவேண்டும் என்ற அசட்டுத்திறம். இரண்டாவது முன்சொன்னவர் உரையிலிருந்து வித்தியாசமான கோணத்தில் உரை தரவேண்டும் என்ற அசட்டுத்துணிச்சல். பொருத்தமற்ற உரையை பொருத்திக்காட்டி பெயர்வாங்க நினைக்கிற போக்கு இருந்திருக்கிறது. உரையாசிரியர்கள் மட்டுமல்ல பின்வந்த தமிழறிஞர்களிடம் இவ்விதம் தங்கள் திறமையைக் காட்ட முனைந்துள்ளனர்.

வரதராசனார் 'தழுவிய காலத்துக் கைகள் இன்பம் பெறுவதைக் கண்ட வளையலை அணிந்த பெண்ணின் நெற்றியானது தான் இன்பம் பெறவில்லையென்று வேதனையடைந்து சோர்வுற்றது' என்று உரையெழுதுகிறார். 'கைகள் இன்பம் பெறுவதாகவும் நெற்றி இன்பம் பெறவில்லை' என்று எழுதுவது குறளின் வரிகளுக்கு அந்நியமாக இருக்கிறது. 'தழுவிய கைகளை லேசாகத் தளர்த்தும் விதமாக மாறுபாடு தோன்றினாலும் பிரிவு என நினைத்து அவள் நெற்றியில் பசலை தோன்றிவிடுகிறது என்பதே பொருள். வரதர் புதுவிளக்கம் தர முயல்வதில் பொருத்தமின்மையே இருக்கிறது.

'முயக்கிடைத் தண்வளி போலப் பசப்புற்ற
பேதை பெருமழைக் கண்'

1239

இந்த குறளை வாசித்ததும்

என்று முன்னைய புணர்ச்சி மகிழ்தல் அதிகாரம் நினைவிற்கு வந்தது. ஒன்று கவிதையாவதும் ஒன்று கருத்தாக மட்டும் எஞ் சிநிற்பதும் சட்டென பிடிப்பட்டது. யோசனை அல்லது அனுப வக் கருத்தைச் சொல்வது கவிதையல்ல என்பது. சூத்திரம் கவிதையாகாது. அனுபவ உணர்ச்சி வெளிப்பாடுதான் கவி தையாகிறது என்று தெளிவு தோன்றியது.

‘ஒத்த காதலருடையார் இருவருக்கும் இனிதாம் காற்றால் இடையறுக்கப்படாத முயக்கம்’ (மணக்குடவர்) என்பது கவிதை அல்ல, இனிமைக்கு ஒரு வழிமுறை சொல்லும் ஒரு சூத்திரம் அல்லது கருத்தோசனை.

ஆனால் இந்தப்பாட்டு (வினை முடிந்து மீளும் தலைவன் தன் னுள்ளே நினைத்துச் சொல்லியது) ‘அங்ஙனம் கைகளை யூக் குதலான் அம்முயக்கிடையே சிறுகாற்று நுழைந்ததாக, அத் துணை இடையீடும் பொறாது பேதையுடைய பெரிய மழைக் கண் பசப்புற்றன. அத்தன்மையவான கண்கள் மலைகளும், காடும் நாடுமாய இவ்விடையீடுகளையெல்லாம் யாங்ஙனம் பொறுத்தன’

பரிமேலழகர் இக்குறளுக்கு தலைவன் கூற்றாகக் கொண்ட தில் பொருந்துகிறது. காளிங்கர் வழக்கம்போல தலைவி தலைவனோடு முயங்கிய நேர உணர்விலனை ஏற்பட்ட மாறு பட்டினை தோழிக்குச் சொல்வதாக எழுதுகிறார்.

வெ. ராமலிங்கம் பிள்ளை பெண்கள் இறக்ககுணம் உடைய வர்கள். சிறு துன்பத்தைக் கண்டாலும் மனமுருகி மலைபோல் கண்ணீர் கொட்டிவிடுவார்கள். எக்காரணத்தாலோ பெண்கள் நினைத்தவுடன் அழமுடியும். இந்த கண்ணீருக்கும் வள்ளுவர் கூறும் முயக்கத்தில் சிறு குளிர்காற்று புகுந்ததால் பேதை யின் கண்கள் பெருமழை கொட்டியது என்பதற்கு பொருள் பொருந்தவில்லை. பெண்களைப் பற்றிய பொதுப்பார்வை மட்டுமே வெளிப்படுகிறது.

‘முகைமொக்குள் உள்ளது நாற்றம்போல் பேதை
நகைமொக்குள் உள்ளதொன்று உண்டு’

1274

புணர்ச்சியில் உண்டான புதுவித இன்பத்தைத் தலைவி வெளிப்படுத்திய நகைக் குறிப்பில் இருப்பதை மலர்வதற்கு முன்பான பூ மொக்கிற்குள் நறுமணம் வெளியே வீசாத வண் ணம் உள்ளே தங்கியிருப்பதைப்போல அவளது நகைமொக் கினுள் ஒரு குறிப்புத் தெரிகிறது என்று பரிமேலழகும், மொட்டு முகிழ்ந்தப்பின் அதுவரை அதனுள்ளே தங்கியிருந்த நறுமணம் வெளிப்படுவதுபோல, பேதைப்பெண்களின் நகைமுகிழ்ப்பில் ஒரு புது இன்பம் வெளிப்படும் என்று மணக் குடவர் எழுதிய உரைகள் பாட்டின் அமைப்பிற்கு நெருக்க மாக உள்ளது.

பரிமேலழகர், திருப்தியான ஒரு புணர்ச்சியின்பம் கிட்டியதை அவளது நகைமொக்குள் தங்கியிருக்கிற குறிப்பு துலங்குகிற து.

இவ்வளவு நுணுக்கமான உரைக்கு மாறாக பரிதியார் ‘அரும் புக்கு நாற்றம்போல நாயகி சிரிப்பிலே அன்பு உண்டு அல் லது இல்லை என்று காட்டும்’ என்பது பொருத்தமற்றதாக இருக்கிறது. மலருக்குள் இருக்கும் நறுமணம்போல என்று சொல்கிறது. அதனை இவளது சிரிப்பில் உண்டு அல்லது இல்லை என்று குறிப்புத் தோன்றும்விதமாகக் கூறுகிறார். திருப்தியில்லை என்பது நறுமணப் புன்னகையோடு பொருந் துமா? பொருந்தவில்லை.

முதல் இரவு முடிந்த விடியற்காலை - அந்த முதல் புணர்ச்சி இன்பத்தைக் கணவனைக் கண்டதும் அவள் வெளிப்படுத் தும் விதம்தான் அந்த நகை, ஒரு நாணம், ஒரு வெட்கம், ஒரு திருப்தி எல்லாமான சொல்லால் சொல்லாத நகைக்குறிப்பு இது என்பதைத்தான் வள்ளுவர் சொல்கிறார்.

‘தொடிநோக்கி மென்தோளும் நோக்கி அடிநோக்கி
அஃதாண்டு அவள் செய்தது’

1279

தலைவன் பிரிந்து செல்வதாகக் குறிப்புகாட்டுகிறான். உடனே அவள் அதற்குப் பதிலாக வளையல் அணிந்த கை யைப் பார்க்கிறாள், அடுத்து தன் மென்தோளை நோக்குகிறாள். அடுத்து தன் பாதங்களைப் பார்க்கிறாள். இதனைத் தான் அவள் செய்தாள் என்பதில் பிரிந்தால் இதன் நலன் எது வும் இராது என்று குறிப்பை வெளிப்படுத்துகிறார்.

பரிமேலழகர், காளிங்கர் எந்த துறையின்கண் அமைந்த திருக்குறள் என்று அறிவிப்பதில் வேறுபாடு இருக்கின்றன. விளக்கும் முறையில் வேறுபாடு இருக்கின்றன. கவிப்பொ ருள் மாறவில்லை.

காளிங்கர் விளக்கமாக விவரிக்கிறார். காளிங்கரின் விளக்கங் களைப் பார்க்கும்பொழுது இவரைவிட கண்ணதாசன் குறள்க ளுக்கு தன் மொழிவளத்தால் உருவாக்கிக்காட்டும் சித்திரங் களில் கவித்துவம் பெற்றுவிடுகின்றன. இங்கு பரிமேலழகர் உரையை மட்டும் தருகிறேன். தோழி கூற்றாகத் தருகிறார்.

‘யானது தெளிவித்தவழி தெரியாது அவர் பிரியயான் ஈண்டி ருப்பின் இவை நில்லாவெனத் தன் தொடியை நோக்கி, அதற் கேதுவாக இவை மெலியுமெனத் தன் மென்தோள்களையும் நோக்கி, பின்னிவிரண்டும் நிகழாமல் நீர் நடந்து காத்தல் வேண்டுமெனத் தன் அடியையும் நோக்கி அங்கனம் செய்த குறிப்பு உடன்போக்காயிருந்தது’ என்று எழுதுகிறார்.

கூற்று, துறை மரபிற்கு பரிமேலழகர் அளவுக்கு அதிகமாக முக்கியத்துவம் தருகிறார். தொல்காப்பியருக்கு சிறப்பு சேர்ப் பதாகவும், வழிவழி இலக்கிய மரபிற்கு சிறப்பு சேர்க்கவேண் டும் என்று அழுத்தமான நோக்கிலும் உரை எழுதுகிறார். களவு, கற்பு, வரைவுகடாதல் என்ற துறையில் வைத்து விளக் கம் எழுதுவதற்கு அதிக முக்கியத்துவம் தருகிறார்.

இந்தக் குறளுக்கு தோழி அவள் நலன் அழிவின் திறத்தை தலைவனுக்குச் சொல்லி இது நிகழாமல் தலைவியின் அடியை காட்டி பிரியாமல் உடன் அழைத்துச்செல் என்பதாக விளக்கம் எழுதியுள்ளார்.

இக்குறளுக்கு தலைவி, பிரிவுணர்த்திய தலைவன் முன்

தன்னை வெளிப்படுத்தியதாகக் கொண்டால் மிக நுணுக்கமான பொருள்பாவம் கிட்டுகிறது. வள்ளுவர் இது தலைவி சொல்லியது, தோழி சொல்லியது, தலைவன் சொல்லியது என்று குறிப்பு தரவில்லை. உரையாசிரியர்கள் தருகின்றனர். நாம் நேரடியாக குறளினுள் இருக்கும் நுணுக்கங்களை அறியும் வண்ணம் திறந்திருக்கிறது. சில சமயம் உரையாசிரியர்கள் கூற்று குறிப்பைப் பின்தள்ளிவிட்டு படிக்கிறபோது உரையாசிரியர்கள் சொல்லாத நுட்பங்கள் வெளிப்படுகின்றன.

வெ. இராமலிங்கம் எப்படி உரை யாத்துள்ளார் என்றால், உறுப்பு நலன் அழிந்துவிட்டதாக எழுதுகிறார். தலைவன் இன்னும் பிரியவில்லை. நீ என்னை விட்டுப் பிரிந்தால் இந்த வளையல்களும், மென்தோளும் மெலிந்து கழலும். அதனால் இந்த பூமியில் என் பாதங்களும் நிலைபெற்று இருக்காது. என்பதை குறிப்பால் தலைவனுக்கு உணர்த்துவதுதான் கவிப் பொருள்.

வெ. இராமலிங்கம்பிள்ளை 'தளர்ந்துபோன வளையல்களை பார்த்துவிட்டு மெலிந்துபோன தோள்களையும் பார்த்து தன் பாதங்களை பார்த்தான். அதுதான் அப்போது அவள் செய்தது' என்று வகுக்கிற உரையானது. குறளில் இல்லாத ஒன்றை இருப்பதாக, பிரிந்தபின் நடப்பதை இப்போது காட்டுவதாக எழுதுகிறார். உரை எப்போதும் குறளில் சொல்லலகிற்குள்ளிருந்து எழுதவேண்டும். காளிங்கர், பரிதியார் மணக்குடைவர், பரிமேலழகர் சொல்லிய உரையிலிருந்து வித்தியாசமாகச் சொல்லவேண்டும் என்ற உரையெழுதும் நோய் பலருக்கு பீடித்திருக்கிறது. தன்முனைப்பு, வித்தியாசமாகச் சொல்கிறேன் என்ற எக்களிப்பு எதுவும் காலத்தால் நிற்காது. அது வரை அறியாத உண்மையை உரைகாரர் துலங்கி வைக்கும் போதுதான் உரைக்கே சிறப்பு சேர்கிறது. உள்ளதின் நுணுக்கம் காண்பவரே சிறந்த உரையாசிரியர்.

'பெண்ணினார் பெண்மை உடைத்தென்ப கண்ணினால்
காமநோய் சொல்லிய இரவு'

1280

இக்குறளுக்கு பரிமேலழகர், பரிதியார், வெ. இராமலிங்கம் என ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு விளக்கம் தருகின்றனர். தற்காலத்தில் எழுதிய எளிய உரைகளில்கூட குறள் சொல்கிற விஷயத்தைவிட்டு பூசி மெழுகிவிடுகின்றனர். இந்த குறளுக்கு மணக்குடைவர் சரியான உரையைத் தந்துள்ளார். 'வாயால் சொல்லாது கண்ணிலே காமநோயைச் சொல்லி வேண்டிக்கோடல் தமது இயல்பாகிய பெண்மையோடே பின்னையும் ஒரு பெண்மையுடத்தென்று சொல்லுவார் அறிவோர்' என்று எழுதுகிறார்.

பரிமேலழகர் உரையைப் பார்ப்போம்.

'மகளிர் தன் காமநோயினை தோழியர்க்கும் வாயாற் சொல்லாது கண்ணினாற் சொல்லி அது தீர்க்கவேண்டும் என்று அவரை இரவாது உடன்போதல் குறித்துத் தம்மடியினை இரத்தல். தமக்கியல்வதாகிய பெண்மை மேலும் ஓர் பெண்மை உடைத்தென்று சொல்லுவார் அறிந்தோர்' இந்த உரையில் இரவு என்பதனை 'உடன்போக்கு'க்கு உட்படுத்தும் படி இரந்து கேட்பதாகவும் அதனை தோழி தலைவனுக்கு அறிவுறுத்துவதாகவும் எழுதுகிறார். குறளில் 'உடன்போக்கு' வலியுறுத்துவதாகவா இருக்கிறது? இரவு என்று இரத்தலாகவா இருக்கிறது? பொருத்தமற்ற உரை.

பரிதியார் 'பெண்ணிற்குப் பெண் இதயம் சொன்னதுபோல நாயகியிடத்து நாயகன் இன்பம் வேண்டி இரந்துகொள்ளுதல்' என்பதில் பெண் தன் இதய ரகசியத்தை இன்னொரு பெண்ணிடம் சொல்வதுபோல என்ற பொருளா குறளில் இருக்கிறது.

பெண்மைக்கு மேலும் ஒரு பெண்மை புதைந்திருப்பதுபோல கண்ணினால் தன் காமத்தின் நோயை அவ்விடத்தில் காட்டி பிரியாதே, இது எனக்கும் உனக்கும் எப்போதும் வேண்டும் என்று குறிப்பு காட்டினாள்' என்பதுதானே பொருள். கூற்று, துறை என்கிற சட்டைகளை கழற்றி எடுத்துவிட்டு பாம்பு சட்டை உரித்துக்கொள்வதைபோல குறளை நேருக்குநேர் அணுகுவதால் பல புதிய சிறப்புகள் கிடைக்கும் என்பது என் எண்ணம்.

கூற்று, துறை சொல்வதினால் அதற்கு ஒரு கூடுதல் சிறப்பு தோன்றுமாயின் அவ்விடத்திலேயே அதை எடுத்துவைப்பது சிறப்பு.

'உள்ளக் கனித்தலும் காண மகிழ்தலும்
கள்ளுக்கில் காமத்திற்கு உண்டு'

1281

நினைத்தவுடனேயே களிப்பைத்தருவதும், கண்டவுடனே மகிழ்ச்சியைத் தருவதும் கண்களுக்கு இல்லை, காமத்துக்கு உண்டு என்பது குறளின் நேரடிப்பொருள். பரிமேலழகர் தோழிக்கு தலைமகன் சொல்லியது என்றும், பரிப்பெருமாள் தலைவி நெஞ்சிற்கு கூறியது என்றும் துறை வகுக்கிறார்கள். இந்த குறளில் ஒரு முன்னிலைத்தன்மை இருப்பது படித்ததும் தெரிகிறது. உள்ளத்திற்கு சொல்லிக்கொண்டதைவிட பிறரிடம் அந்த சூட்சுமத்தை பகிர்கின்ற தொனிதான் தெரிகிறது. இன்னொன்று விஷயத்திற்கு Definition சொல்லும் குறளுக்கு மேலே சொன்ன உரையில் வெளிப்படுத்த வேண்டிய சவால் குறைவு. உரையாசிரியர்களுக்கு சவாலாக இருப்பது மனவி சித்தரங்களுக்கு தேர்ந்த பொருள்கண்டு சொல்லும் திறனிலிருந்து வெளிப்படுகிறது.

இந்த இந்த உரையாசிரியர்கள் குறளுக்கு வலிந்து தங்கள் அறிவாற்றலைக் காட்ட உரை செய்திருப்பதை சுட்டிக்காட்டி யிருக்கிறேன். அவர்களே வேறு சில இடங்களில் சிறந்த உரைகளையும் தந்துள்ளனர். அதையும் சுட்டியிருக்கிறேன். எப்படியாயினும் மணக்குடைவர், பரிமேலழகர் உரைகள் குறளை நன்கு உணர்ந்து எழுதப்பட்டவை. அதில் பரிமேலழகர் உரை பலபடி மேலே நின்று ஜொலிக்கிறது. எல்லாம் இருக்க குறளுக்கு கூற்று, துறை, நெஞ்சோடு கிளத்தல் என்ற தொல்காப்பிய விதிகளை பின்பற்றி எழுதும்போது பொருத்தமாகவும் அமைகின்றது. பொருத்தமற்றும் இருக்கிறது. எனவே உரையாசிரியர்கள் சொன்ன சிறந்த உரைகளைத் தக்கவைத்துக் கொண்டு பொருத்தமற்ற உரைகளை ஒதுக்கிவிட்டு குறள் சொல்லும் கருத்திற்கு மட்டும் முக்கியத்துவம் தந்து ஒரு உரை எழுதப்படுமானால் சிறப்பாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

venugopal@thaiveedu.com

தொடக்கக் குறிப்புகள்:

ஈழத்தமிழர்களில் ஒரு தொகையினரின் ஒரே போக்கிடமாக இருப்பது “சர்வதேச போர்க்குற்ற விசாரணை”. அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் இலங்கையில் உள்ள ஈழத்தமிழர்களின் எதிர்காலமும் நல்வாழ்க்கையும் சர்வதேச போர்க்குற்ற விசாரணையிலேயே தங்கியுள்ளது. அனைத்துக்கான “சர்வரோக நிவாரணியாக” அவர்கள் இதனைக் காண்கிறார்கள். இலங்கையில் இறுதிப்போரின்போது நிகழ்ந்த குற்றங்கள் மிகப் பாரதாரமானவை. அவற்றுக்கான நீதி அவசியமானது என்பதில் மாற்றுக் கருத்தில்லை. ஆனால் இவர்கள் கோருகின்ற சர்வதேச போர்க்குற்ற விசாரணை, என்பது யாருடைய நலனுக்கானது என்ற கேள்வியை எழுப்புவது தவிர்க்கவியலாதது. சர்வதேச போர்க்குற்ற விசாரணைகளுக்கு ஒரு நீண்ட வரலாறு உண்டு. அதற்கும் மேலாக இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிந்தைய உலக அரசியல் அரங்கில் அதற்கான அரசியல் மிகவும் முக்கியமானது. குறிப்பாக கடந்த மூன்று தசாப்தங்களில் சர்வதேச போர்க்குற்ற விசாரணைகள் என்ன வகையினதாக இருந்திருக்கின்றன என்பதைக் கவனிப்பது முக்கியமானது. ஏனெனில் சர்வதேச போர்க்குற்ற விசாரணைகள் எதுவுமே மக்கள் நலன் சார்ந்ததாக நடைபெறவில்லை என்பதையே அண்மைக்கால வரலாறு அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகின்றது.

சட்டம் உருவாக்கப்பட்ட காலம்தொட்டு, மற்ற மனிதர்களுக்கு எதிரான வன்முறைச் செயல்களுக்கு தண்டனை வழங்குவது குறித்து சிந்தித்து வந்திருக்கிறது. ஆக்கிரமிப்புகளிக்கும் (crime of aggression) பிற உரிமைகளைப் பறிக்கின்ற செயல்களுக்கும் தனிப்பட்ட பொறுப்புக்கூறல் பொதுவாக அரசுகளின் குற்றவியல் சட்டத்தின் அடித்தளமாகவும் கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொரு சட்ட அமைப்பின் சிவில் குறியீடுகளின் பெரும்பகுதியின் அடித்தளத்தை உருவாக்குவதாகவும் அமைகிறது. குற்றங்களின் தன்மையும் அதன் பரப்பும் கடந்த நூற்றாண்டில் விரிவடைந்துள்ளது. குற்றங்களின் தன்மையும் அதற்கான தண்டனைகளையும் விரிவான இயங்குபரப்பைக் கொண்டனவாக மாறியுள்ளன. குற்றங்களை அடையாளங் காண்பதும் அதற்கான தண்டனையை வழங்குவதும் முக்கியமானதாக மாறியுள்ளது. “மனிதனுக்கான மாண்பு” என்பது மதிக்கப்பட வேண்டும் என்பது முக்கியமான விழுமியமாக

வளர்த்தெடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்காக நெடிய போராட்டங்கள் உலகெங்கும் நடந்துள்ளன.

இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டு பிறந்தபோது “மனித உயிருக் கான மதிப்பு ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்னரை விட விலைமதிப்

புள்ளதாக மாறியுள்ளது” என்று பிரகடனஞ் செய்யப்பட்டது. இது மனிதகுலத்தின் அறஞ்சார் வளர்ச்சியைக் குறித்தது. ஆனால் கடந்த கால் நூற்றாண்டு கால வரலாறு மிகவும் வேறுபட்ட கதையொன்றைச் சொல்கிறது. அரசுகளும், அரசுகளின் சார்பாகச் செயல்படுபவர்களும், ஒப்பீட்டளவில் சமீப காலம் வரை, முக்கியமாக தனிநபர்கள் தண்டனையின்றிச் செயற்பட்டு, தனிநபர்கள் மீதான மீறல்களுக்கு பொறுப்புக்கூறல் இல்லாத வெற்றிடத்தில் செயல்பட்டு வருகின்றனர். தாராள வாத அரசின் எழுச்சி மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதில் முன்னேற்றத்தைக் கொண்டு வந்தாலும், அரசுகள் தனிநபரின் இயங்கியலை (அவர்தம் செல்வாக்கும் அரசியல் நலனும்) நன்கு அறிந்திருந்ததால், அவர்கள் சட்ட விலக்கு அளிக்கப்பட்டவர்களாகச் செயற்பட அனுமதித்துள்ளது. அரசுகளால் தனிநபர்களை நடத்துவதற்கான சட்ட மத்தியஸ்தம் கிட்டத்தட்ட முழுமையான உள் இறையாண்மையின் சலுகையின் நிழலில் உருவாக்கப்பட்டது. அதன்படி, அரசின் முறையற்ற செயல்களுக்கான பொறுப்புக்கூறல் என்ற பேச்சுக்கே இடமற்ற வகையில் அரசுகள் “இறைமை” என்ற கவசத்தைப் பயன்படுத்தத் தொடங்கின. அரசுகளின் சார்பாக மோசமான செயல்களைச் செய்பவர்களுக்கான தனிப்பட்ட குற்றவியல்

பொறுப்புக்கூறல், கடந்த சில தசாப்தங்களில் “போருக்குப் பிந்தைய நீதி”, “நிலைமாறுகால நீதி” என்ற வகைகளில் கவனம் பெற்றுள்ளது. இருந்தபோதும் மீண்டும், குற்றம் இழைப்பவர் யார் என்பதைப் பொறுத்தே அதன் சட்டப் பிரயோகம் உள்ளது.

பெரும்பாலும், அரசு அரசாங்கங்கள் மீது பொருத்தமான வழக்குத் தொடுப்புக்கள் மீதான சர்ச்சை, முன்மொழியப்பட்ட வழக்குத் தொடுப்புகள் நடைமுறைக்கு ஏற்றவையா என்பதன் அடிப்படையில் முன்வைக்கப்படுகிறது. சர்வதேச சட்டத்தில் ஒரு பொதுவான கட்டாயம் உள்ளது, அது அரசு அரசாங்கங்களால் செய்யப்படும் மொத்த மனித உரிமை மீறல்களுக்கு வழக்குத் தொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறது. பொதுவாக, வழக்குத் தொடுப்புக்கள் நீதியை வழங்குவதற்கான சிறந்த வழிமுறைகளில் ஒன்றாகும் என ஏற்கப்பட்டுள்ளது. உண்மை ஆணையங்கள் (Truth commissions) போன்ற மோதலுக்குப் பிந்தைய நீதியை வழங்குவதற்கான பிற வழிகள் குறித்த மாறுபட்ட கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன. உலகளாவிய உண்மை ஆணையங்களின் அனுபவங்கள் நல்லதாக இல்லை. இதனால் அவை தார்மிக ரீதியாக தாழ்வானவை எனவும் அரசியல் நோக்கத்திற்காக நீதியை தியாகம் செய்வனவாகவும் இருக்கின்றன. அதேவேளை எதுவும் சாத்தியமல்லாத நிலையில் “என்ன நடந்தது” என்ற வினாவுக்கான பதிலை உண்மை ஆணையங்களால் வழங்கமுடியும் என்பதன் அடிப்படையில் அவை முன்தள்ளப்படுகின்றன.

உண்மை ஆணையங்கள் தவறைச் சொல்லுதல், தவறுக்கு மன்னிப்புக் கோருதல், மன்னிப்பை ஏற்றுக் கொள்ளுதல் என்ற கிறிஸ்தவ தத்துவார்த்த சிந்தனையின் அடிப்படையிலேயே உருவாக்கப்பட்டவை. இன்றும் கொண்டாடப்படுகின்ற தென்னாபிரிக்க உண்மை ஆணையத்தின் அடிப்படை இது தான். இந்தச் சிந்தனை மரபு, இந்து சமயத்திலோ, பௌத்த சமயத்திலோ இல்லை. எனவே தென்னாபிரிக்க அடிப்படையில் இலங்கையில் உண்மை ஆணையங்கள் சாத்தியமற்றவை.

உலகளாவிய சட்ட அறிஞர்களுக்கு, அரசின் சார்பாக மேற்கொள்ளப்படும் குற்றச் செயல்களுக்கான பொறுப்புக்கூறல், தண்டனை ஆகியவை வழக்குத் தொடரக் கோரும் உந்து சக்திகளாகும். மற்றவர்கள், இலக்கு சார்ந்த கட்டமைப்புகள், எடுத்துக்காட்டாக, ஜனநாயக ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் மோதல் நிகழ்ந்த பிரதேசத்தில் வடிவமைக்கப்பட்ட கலாசார ரீதியாகக் குறிப்பிட்ட செயல்முறைகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில், நிலைமாறு நீதிக்கான குறிப்பிட்ட பொறிமுறையை நிலைநிறுத்த வேண்டும் என்ற கருத்தியலோடு போருக்குப் பின்னரான உண்மை, நீதி குறித்த விவாதத்தில் நுழைகிறார்கள். உலகளாவிய அதிகார வரம்பு பற்றிய கேள்விகள் முதல் சர்வதேச மற்றும் உள்நாட்டு இடங்களின் ஒப்பீட்டு மதிப்பு மற்றும் தண்டனையின் பொருத்தமான நோக்கம் வரை, போர்க்குற்ற விசாரணைகளின் நீதித்துறையின் தனித்துவமான அம்சங்களின் ஒட்டுமொத்த பரிணாமத்தை கருத்தில் கொள்வது அவசியம். இந்த வகையான விசாரணைகளின் அரசியல் தோற்றம் மற்றும் ஒவ்வொரு தீர்ப்பாயத்தின் கட்டுமானமும் எதிர்கால தீர்ப்பாயங்களின் வளர்ச்சியின் பாதையை வடிவமைத்த விதம் பற்றிய முழுமையான விளக்கத்தை இன்று வரை இதுசார் ஆய்வுகள் முழுமையாக முன்வைக்கவில்லை. இது ஆச்சரியமானதல்ல. ஏனெனில் போரின் பின்னரான

இருப்பு, நிலைப்பு, நீதி என்ற விடயத்தில் ஒவ்வொருவரும் வெவ்வேறு கோணத்திலேயே இவ்விடயத்தை அணுக விரும்புகிறார்கள். அது குறித்த விடயம் சார்ந்த குறுகலான பார்வைக்கு வழிவகுக்கிறது. இதை வெறுமனே “சர்வதேச சட்டத்தின்” கண்கொண்டோ, அரசியல், இனத்துவம், பொருளாதாரம் என்ற தனித்தனிக் கண்களினூடோ பார்க்க முடியாது.

மோதல்களின்போது அரசின் சார்பாக எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளுக்காக அரசியல் தலைமையை தண்டிக்கக் கூடிய தொடர்க்க முயற்சிகளை எடுத்தவர்களும் சட்டத்தை அமுல்படுத்தியவர்களை அதற்குப் பொறுப்பேற்க வைக்கும் முனைப்புகளும் புரட்சிகரமான முயற்சிகளாகும். ஒவ்வொரு தொடர்ச்சியான மோதலுடனும், ஒவ்வொரு மோதலுக்குப் பிந்தைய போரிலும், போரின் குற்றவாளிகளைப் பற்றி என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டும் காலப் போக்கில் விசாரணைகள் வளர்ந்ததால், நீதி மற்றும் பொறுப்புக்கூறலுக்கான தேடல் அரசியல் தேவைகளாலும், நீதியை நிலைநாட்ட முயன்ற வெற்றியாளர்களின் உறுதியான தேவைகளாலும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டது. போர்க்குற்றங்கள் என வகைப்படுத்தப்பட்ட செயல்களை அங்கீகரிப்பது சமூகத்தின் விதிமுறைகள் மற்றும் எதிர்பார்ப்புகளைப் பகிரங்கமாக வெளிப்படுத்துவதற்கு சமமானதாக இருந்தாலும், நீதியின் இயக்கவியலின் இந்த பொது காட்சிகள் மோதலுக்குப் பிந்தைய தீர்ப்பாயங்களை உருவாக்குவதில் அல்லது நிலைநிறுத்துவதில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் மீது வழக்குத் தொடரப்படும் என்ற அச்சமின்றி மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இந்த விசாரணைகள் நீதி வழங்கவேண்டும் என்பதைவிட அரசியல்ரீதியான ஒருங்கிணைப்பை முதன்மை நோக்கமாகக் கொண்டது ஒருவேளை இதற்குக் காரணமாக அமையலாம்.

போர்க்குற்ற விசாரணைகளின் பரிணாம வளர்ச்சி:

போர்க்குற்ற விசாரணைகளின் பரிணாமம் நீதியையே நடவடிக்கைகளின் இலக்காகக் கொண்டு, இறுதியில் அரசியல் ஒருங்கிணைப்பிற்கும் நடைமுறைக்கும் ஏற்புடையதாக மாற்றும் பாதையை எடுத்திருத்தல், அனைத்து போர்க்குற்றவாளிகளும் தங்கள் குற்றங்களுக்குப் பொறுப்பேற்காமல் இருத்தல், சக்திவாய்ந்த நாடுகள் மீது வழக்குத் தொடர முடியாமல் இருத்தல் போன்ற பலவற்றைத் தாண்டியும் இந்தச் செயல்முறைக்கு ஒரு மதிப்பு உள்ளது. போர் அல்லது மோதல்களின் போது குற்றவியல் நடத்தையும் அரசின் செயல்களுக்காக தனிநபர்கள் மீது வழக்குத் தொடுப்பதும் காலப்போக்கில் நீதிக்கான கோரிக்கைகளுக்கும் அதிகாரத்தை ஒருங்கிணைப்பதன் அவசியத்திற்கும் இடையிலான பதற்றத்தின் மத்தியஸ்தத் தீர்வாக பரிணமித்துள்ளது. மோதலுக்குப் பிந்தைய வழக்குகளைத் தொடர்ந்தோரில் சிலரின் சிறந்த முயற்சிகள் இருந்தபோதிலும் போர்க்குற்ற விசாரணைகள் மூலம் நீதிக்கான தேடல் என்பதில் அரசியல் காரணிகளும் இணைந்தே இருந்ததுடன் இந்த விசாரணைகளுக்கான தொடக்க முயற்சிகளை விசாரணையின் போதே எதிர்க்கவும் செய்தன.

ஒரு பெயரளவிலான நீதிமன்றத்தில் குற்றத்திற்குப் பொறுப்புக்கூறவேண்டியவர்கள் மீது வழக்குத் தொடுப்பதற்கான ஆரம்ப முயற்சி, இங்கிலாந்தின் முதலாவது சார்லஸ் மன்னருடன் அபசகுனமாகத் தொடங்கியது. அவர் ஆலிவர் குரோம் வெல்லால் திட்டமிடப்பட்ட ஒரு விசாரணைக்குப் பிறகு தூக்கி லிடப்பட்டார். இன்றுவரை இந்த வழக்கு விசாரணை குறித்த

சர்ச்சைகள் ஓயவில்லை. இதேபோல, அமெரிக்காவில் உள் நாட்டுப் போருக்குப் பிறகு, ஒரு கூட்டமைப்புச் சிறைச்சாலையின் தளபதியான கேப்டன் ஹென்றி விர்ஸ், ஒரு பொது காட்சி விசாரணைக்குப் பிறகு தூக்கிலிடப்பட்டார். இவை இரண்டும் முக்கியமான நிகழ்வுகள். இதற்கு முன்னரும் பின்னரும் இவ்வாறான நிகழ்வுகள் நடைபெற்றிருந்தாலும் வரன்முறையான விசாரணைகள் நடைபெறவில்லை.

1649 ஜனவரியில் இங்கிலாந்தின் முதலாம் சார்லஸ் மன்னரின் விசாரணையும் மரணதண்டனையும் ஒலிவர் குரோம் வெல்லின் வெற்றியையும் ஆங்கில உள்நாட்டுப் போரின் தெளிவான முடிவையும் அடிக்கோடிட்டுக் காட்டியது. ஒரு விசாரணையின் சட்டப்படியான தீர்வு ஒரு எளிய மரணதண்டனை என்று கொள்ளப்படமுடியாது. ஏனெனில், குரோம்வெல்லின் ஆதரவாளர் ஒருவர் கூறியது போல், “நாம் அவரை நூறு முறை தோற்கடித்தாலும், அவர் இன்னும் மன்னரே”. பொது மக்களைக் கொலை செய்தல், கைதிகளைச் சித்திரவதை செய்தல் மற்றும் கட்டாயப்படுத்துதல் போன்ற குற்றங்களுக்காக தோற்கடிக்கப்பட்ட தலைவரைத் தண்டிக்கும் பெயரள விலான நோக்கத்திற்காக ஒரு மோதல் முடிவுக்கு வந்த பிறகு இந்த வழக்கு தொடரப்பட்டது. முதலாம் சார்லஸின் விசாரணை நவீன போர்க்குற்ற தீர்ப்பாயங்களுக்கு முன்னோடியாகும்.

1865-ல் அமெரிக்க உள்நாட்டுப் போருக்குப் பிந்தைய விசாரணையும் 1865-ல் கேப்டன் ஹென்றி விர்ஸின் விசாரணையும் மரணதண்டனையும் இவ்வகைப்பட்ட குற்றங்களுக்கான தண்டனை வழங்கலில் இன்னொரு புள்ளியாகும். 1865 இலையுதிர்காலத்தில் கேப்டன் ஹென்றி விர்ஸின் விசாரணை அதைத் தொடர்ந்து வந்தது. மேலும், குறைந்தபட்சம் ஒரு பகுதியாக, ஜனாதிபதி ஆபிரகாம் லிங்கனின் படுகொலைக்கு பழிவாங்கும் விதமாகவும், கூட்டமைப்புத் தலைவர் ஜெபர்சன் டேவிஸைத் தண்டிப்பதற்குத் தேவையான படியாகவும் இது கருதப்பட்டது.

விர்ஸின் மரணத்திற்கு வழிவகுத்த பெயரளவிலான குற்றங்கள், ஜார்ஜியாவின் ஆண்டர்சன்வில்லில் அமைந்துள்ள ஒரு

கூட்டமைப்பு சிறைச்சாலையின் தளபதியாக அவர் செய்த போர்க்குற்றங்கள் ஆகும். குறிப்பாக, கைதிகளைக் கொலை செய்ததாகவும், துஷ்பிரயோகம் செய்ததாகவும், கைதிகளின் மரணத்திற்கு காரணமான கூட்டமைப்பின் இராணுவ மற்றும் சிவில் தலைமையுடன் சதித்திட்டத்தில் ஈடுபட்டதாகவும் அவர் மீது குற்றம் சாட்டப்பட்டது. பிப்ரவரி 1864-க்கும் மே 1865-க்கும் இடையில், ஆண்டர்சன்வில் சிறைச்சாலை என்று பேச்சுவழக்கில் குறிப்பிடப்படும் கேம்ப் சம்ப்டரில் சிறையில் இருந்தபோது பதின்மூன்றாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட எதிர்த்தரப்பு வீரர்கள் இறந்தனர். போரின் போது அரசின் செயல்களுக்கு சட்டத்தின் கீழ் பொறுப்பான நபர்களை கைது செய்வதற்கான இந்த ஆரம்ப முயற்சிகள் இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிறகு போர்க்குற்ற தீர்ப்பாயங்களை நிறுவனமயமாக்குவதற்கான அடித்தளத்தை அமைத்தன.

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர் தோற்றம் பெற்ற நியூரம்பெர்க் தீர்ப்பாயத்துக்கு (Nuremberg Trials) முன்பு பல வழக்குகள் தொடர திட்டமிடப்பட்டபோதும் பின்னர் கைவிடப்பட்டன. 1815-ல் நெப்போலியன் மீதும் அவரது ஆதரவாளர்கள் (Bonapartists) மீதும், பின்னர் முதலாம் உலகப் போருக்குப் பிறகு இரண்டாம் வில்ஹெல்ம் மீதும் பிற போர்க்குற்றவாளிகள் மீதும் வழக்குத் தொடரப்பட்டது. 1915-ஆம் ஆண்டு ஆர்மீனிய இனப்படுகொலையின் விளைவாக எழுந்த திட்டமிடப்பட்ட விசாரணைகள் படுதோல்வியில் முடிந்தன. படுகொலையில் ஈடுபட்டவர்களைத் தேடுவதில் எந்தப் பெரிய சர்வதேச சக்தியும் ஆர்வம் காட்டவில்லை. இருப்பினும், நாஜிகள் தோற்கடிக்கப்பட்டு இரண்டாம் உலகப் போர் முடிவுக்கு வந்தவுடன், நேசநாடுகள் நியூரம்பெர்க் விசாரணைகள் மூலம் போர்க்குற்ற தீர்ப்பாயங்கள் என்ற கருத்தை நிறுவனமயமாக்கின. எதிர்கால போர்க்குற்ற விசாரணைகள் தீர்மானிக்கப்படும் தரநிர்ணயமாக நியூரம்பெர்க் மாறியது. நடைமுறை ரீதியான உரிய செயல்முறை மற்றும் கணிசமான உரிய செயல்முறை நிலைப்பாட்டில் இருந்து நல்லொழுக்கம் மற்றும் வெற்றியின் முன்னுதாரணமாக இருந்தாலும், நியூரம்பெர்க் விசாரணைகள் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு இழப்பீடு அல்லது நடவடிக்கைகளில் கணிசமான பங்கை வழங்கத் தவறிவிட்டன.

டோக்கியோவில் நியூரம்பெர்க்கின் நீதித்துறை வெற்றகளைப் பிரதிபலிக்கும் முயற்சி தோல்வியடைந்தது. டோக்கியோ விசாரணைகள் முக்கியமான பல குறைபாடுகளைக் கொண்டிருந்தன. வழக்குத் தொடரலுக்கு பெரிதும் சாதகமாக இருந்த சான்று விதிகள் முதல் குற்றவாளிகளின் வர்க்கங்களின் பிரதிநிதிகளை வழக்குத் தொடரும் திறன் வரை, டோக்கியோ விசாரணைகள் எந்த நீதியையும் நிலைநாட்டத் தவறிவிட்டன. உண்மையில், போர்க்காலத்தின் போது அரசு தலைவரான பேரரசர் பெயர் எந்த விசாரணையிலும் குறிப்பிடப்படவில்லை என்பதுடன் அவர் மீது எந்தக் குற்றமும் சுமத்தப்படவும் இல்லை. டோக்கியோ விசாரணைகள் நீதிக்கான நடைமுறைக்கு மிகக் குறைவாக இருந்தாலும், நியூரம்பெர்க் விசாரணைகள் மறுசீரமைப்பைக் கருத்தில் கொள்ளத் தவறினாலும், அவை இணைந்து மோதலுக்குப் பிந்தைய வழக்குத் தொடரலுக்கான சர்வதேச எதிர்பார்ப்பின் அடித்தளத்தை உருவாக்கின. அதாவது, இந்த இரண்டு முயற்சிகளும் போர்க்குற்ற தீர்ப்பாயங்கள் போரைப் பின்பற்றும் என்ற எதிர்பார்ப்பை நிறுவனமயமாக்கின. போர்க்குற்றங்கள் மற்றும் மனிதகுலத்திற்கு எதிரான குற்றங்களுக்கான வழக்குத் தொடரலை சர்வதேச சமூகம் ஏற்றுக்கொண்டது உள்நாட்டு மட்டத்தில் ஒப்பிடக்கூடிய எதிர்பார்ப்புக்கு வழிவகுத்தது.

அடுத்த உள்நாட்டுப் போர்க்குற்ற தீர்ப்பாயங்களைப் பார்க்க முடிந்தால் உலகெங்கிலும் உள்ள சர்வாதிகார, ஜனநாயக விரோத ஆட்சிகளின் மறைவுக்குப் பிறகு உள்நாட்டு போர்க்குற்ற தீர்ப்பாயங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. அர்ஜென்டினாவில் நடந்த மோசமான போருக்குப் பிறகு எழுந்த விசாரணைகள், தென்னாப்பிரிக்காவில் நிறுவெறி ஒழிப்புக்குப் பிறகு உண்மைக்கும் நல்லிணக்கத்துமான தீர்ப்பாயங்கள், சோவியத் ஒன்றியத்தின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் நடந்த செயல்முறை ஆகியவை உள்நாட்டு போர்க்குற்ற தீர்ப்பாயங்களின் எடுத்துக்காட்டுகளாக உள்ளன. ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும், விசாரணைகளின் கட்டமைப்பாளர்கள் அரசியல் நிலப்பரப்பால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டனர்.

அர்ஜென்டினாவில், பாரிய மனித உரிமை மீறல்களுக்குப் பொறுப்பானவர்களைத் தண்டிப்பதாக உறுதியளித்ததன் அடிப்படையில் ஜனாதிபதி அல்போன்சின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். இருப்பினும், தேர்தலுக்குப் பிறகு இராணுவம் ஒரு நிறுவனமாகத் தொடர்ந்தது என்ற யதார்த்தத்தால் அவர் கட்டுப்படுத்தப்பட்டார். இராணுவத்தின் பெரும்பாலான உறுப்பினர்களை அவரால் தண்டிக்க முடியாது, அதற்கு அவர் முயன்றிருந்தால் புதுப்பிக்கப்பட்ட இராணுவ ஸ்தாபனத்திலிருந்து ஒரு ஆட்சிக் கவிழ்ப்பை எதிர்கொண்டிருப்பார். இறுதியில், அமைதிக்கு ஆபத்து ஏற்படாமல் அல்போன்சின் தன்னால் முடிந்தவரை நீதியை வழங்கினார்.

தென்னாப்பிரிக்காவில் பல வருட ஆதிக்கத்தின் விளைவால் சிறுபான்மையினரான வெள்ளையர் நாட்டின் பெரும்பாலான பொருளாதார வளங்களை சொந்தமாக்கிக் கொண்டனர். நியூரம்பெர்க் பாணி தீர்ப்பாயங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டிருந்தால், வெள்ளையர் வெளியேற்றமும் அதைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட பொருளாதார வீழ்ச்சியும் ஆப்பிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ் ஆட்சி செய்வதற்கான எந்தவொரு சாத்தியத்தையும் குறைத்திருக்கும். வெள்ளையர்களிடம் தென்னாப்பிரிக்கா சரணடைந்ததாலேயே - தேர்தல்களை நடத்துவது, தவறுகளை ஒப்புக்கொள்வது - வெற்றி பெற்ற நெல்சன் மண்டேலாவின் ஆபி

ரிக்கத் தேசிய காங்கிரஸால் தாராள மனப்பான்மையுடன் இருக்க முடிந்தது. மேலும், முழுமையான பொருளாதார சரிவின் ஆபத்து இல்லாமல் பழிவாங்கலை அவர்களால் நிகழ்த்த முடியாது.

இந்த உதாரணங்கள் மூன்றாம் தரப்பு போர்க்குற்றத் தீர்ப்பாயங்களைப் பரிசீலிக்க வழிவகுக்கிறது. மூன்றாம் தரப்பு போர்க்குற்ற தீர்ப்பாயங்களில் விசாரணைகளின் நிர்வாகிகள் பாதிக்கப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்லாதவர்களாகவும் விசாரணைகளுக்கு முந்தைய மோதலில் நேரடியாக ஈடுபடாதவர்களும் இருக்கவேண்டும் என்பதை நிபந்தனையாகக் கொண்டது. இந்த வழக்குகளில், உள்நாட்டு மோதலில் இருந்து எழும் தற்காலிக மனித உரிமைகள், விசாரணைகள் சர்வதேச சமூகத்தால் நடத்தப்படுகின்றன. அதாவது, அட்டோழியங்கள் தொடர்பான குற்றச்சாட்டுகளுக்கு வழிவகுத்த மோதலில் ஈடுபடாத நாடுகள் உரிமைகோரல்களைத் தொடரவும் தீர்க்கவும் பொறுப்பாகும். முன்னாள் யுகோஸ்லாவியாவிற்கான சர்வதேச குற்றவியல் தீர்ப்பாயம் (International Criminal Tribunal for the former Yugoslavia) மற்றும் ருவாண்டாவிற்கான சர்வதேச குற்றவியல் தீர்ப்பாயம் (International Criminal Tribunal for Rwanda) இரண்டும் இங்கு பரிசீலிக்கத்தக்கன. இவை இரண்டும் செயல்திறன் மற்றும் அரசியலின் கடுமையான வரம்புகளால் பாதிக்கப்பட்டன. அட்டோழியங்களைச் செய்பவர்களுடன் மன்னிப்பு பேரம் பேசுவது என்ற கடினமான கருத்து மற்றும் பிரதிவாதி தரப்பு மக்களிடையே ஒத்துழைப்பு இல்லாமை போன்ற தடைகளை யுகோஸ்லாவியாவிற்கான சர்வதேச குற்றவியல் தீர்ப்பாயம் எதிர்கொண்டது. ருவாண்டாவிற்கான சர்வதேச குற்றவியல் தீர்ப்பாயம் மிகவும் திறமையற்றதாக இருந்ததால், ருவாண்டாவின் மக்கள் சாராம்சத்தில் அதையும் முறையான உள்நாட்டு நடவடிக்கைகளையும் தமது செயல்முறை மூலம் தவிர்த்துவிட்டனர். மூன்றாம் தரப்பினரால் நிர்வகிக்கப்படும் இந்த விசாரணைகள், சர்வதேச குற்றவியல் நீதிமன்றத்தின் மூலம் போர்க்குற்ற விசாரணைகளை உலகமயமாக்குவதற்கு வழி வகுத்தன.

அதாவது, யுகோஸ்லாவியா, ருவாண்டத் தீர்ப்பாயங்கள் சர்வதேச குற்றவியல் நீதிமன்றத்தின் முன்னோடிகளாகவும் முன்மாதிரிகளாகவும் செயல்பட்டன. சர்வதேச குற்றவியல் நீதிமன்றத்தின் மூலம் போர்க்குற்ற தீர்ப்பாயங்களின் உலகமயமாக்கல் மற்றும் முறையான நிறுவனமயமாக்கலைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். இனப்படுகொலை குற்றம், மனிதகுலத்திற்கு எதிரான குற்றங்கள், போர்க்குற்றங்கள், ஆக்கிரமிப்பு குற்றங்கள் ஆகியவற்றின் மீது அதிகார வரம்பைக் கொண்ட ஒரு சுயாதீனமான மற்றும் நிரந்தர தீர்ப்பாயமாக செயல்படுவதே சர்வதேச குற்றவியல் நீதிமன்றத்தின் நோக்கமாகும். இது இந்நீதிமன்றத்தின் நோக்கம் மற்றும் வரம்புகளை விளக்குகிறது, இந்த நீதிமன்றம் இவ்விரு தீர்ப்பாயங்களின் பரிணாம வளர்ச்சியின் தர்க்கரீதியான விளைவாக இருக்கலாம் என்றாலும், அதன் அதிகார வரம்புகள் அரசியல் ரீதியாகப் பலவீனமான உலகளாவிய அரங்காடிகளைத் தவிர வேறு யார் மீதும் வழக்குத் தொடரவோ தண்டிக்கவோ வாய்ப்பில்லை என்ற உண்மை கடந்த பத்தாண்டுகளில் புலனாகியுள்ளது. இன்றுவரை வழக்குகள், விசாரணைகள் மற்றும் தீர்ப்புகள் மற்றும் சர்வதேச குற்றவியல் நீதிமன்றத்தின் முன்னிலுவையில் உள்ள வழக்குகள் பற்றிய சுருக்கமான பரிசீலனை இதனை உறுதி செய்யும்.

சர்வதேச விசாரணைகள் பற்றிய குறிப்புகள்:

நியூரம்பெர்க் விசாரணைகள் நடத்தப்பட்டபோது, ஒரு சட்ட பூர்வமான சட்ட மன்றத்தின் மூலம் நியாயமான வழக்குத் தொடரும் செயல்முறை, வெற்றியாளர்களால் சுருக்கமான வழக்குத் தொடரப்பட்ட ஆரம்பகால மாதிரிகளை வென்றது. நியூரம்பெர்க்கில் நடந்த விசாரணைகளுக்குப் பிந்தைய பல தசாப்தங்களில், போர்க்குற்றங்கள், மனிதகுலத்திற்கு எதிரான குற்றங்கள் அல்லது மனித உரிமைகளின் மொத்த மீறல்கள் எனப் பலவிதமாகக் கூறப்படும் மோசமான செயல்களுக்கு வழிவகுக்கும் எந்தவொரு மோதலும் தீர்க்கப்பட்ட பிறகு, மனித உரிமை மீறல்களில் ஈடுபட்டவர்கள் மீது தற்காலிக அடிப்படையில் வழக்குத் தொடரப்படும் என்று சர்வதேச சமூகம் எதிர்பார்க்கிறது என்பதை நிறுவ முயன்றது. இந்த தற்காலிக நீதிமன்றங்கள், ஒவ்வொரு தொடர்ச்சியான விசாரணைகள் அல்லது தீர்ப்பாயங்களுடனும் உருவாகியுள்ள வழக்குத் தொடரலின் நீதித்துறையை நிறுவியுள்ளன. மிகச் சமீபத்திய நிரந்தர நீதிமன்றமான சர்வதேச குற்றவியல் நீதிமன்றத்திற்கு மாறாக, தற்காலிக வழக்குத் தொடரல்கள், விசாரணைகள் அல்லது தீர்ப்பாயங்களின் வடிவத்தை எடுத்தன. பல்வேறு குற்றங்கள் மீதான மாறுபட்ட நடைமுறை விதிகள் மற்றும் அதிகார வரம்பைக் கொண்டிருந்தன. தீர்ப்பாயங்களின் பெயரளவு நோக்கம் எப்போதும் நீதியை நிறுவுதல் அல்லது மீண்டும் செயல்படுத்துவதாகும்.

மோதல் நிறுத்தப்பட்ட பின்னர் நீதியை மீட்டெடுப்பதன் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாக மனித உரிமை மீறல்களை நிவர்த்தி செய்வதற்காக, குறைந்தபட்சம் பெயரளவில், தற்காலிக விசாரணைகள் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. வழக்குகள் உள்நாட்டில் அல்லது சர்வதேசக் கட்டமைப்பு மூலம் நடத்தப்படுகின்றன. வழக்கமாக, இந்த தீர்ப்பாயங்கள், மோதலின்போது ஒரு அரசாங்க நிறுவனத்தின் சார்பாக, மோதலின்போது பொருத்தமான நடத்தைக்கான வளர்ந்து வரும் விதிமுறைகளுக்கு மாறாக செயல்பட்ட நபர்கள் மீது வழக்குத் தொடுக்கின்றன. பொதுவாக, அரசாங்க முகவர்களால் பொதுமக்களுக்கு எதிராக சில தவறான பலத்தைப் பயன்படுத்துவது வழக்குத் தொடரலின் மையமாக இருக்கும் குற்றங்களுக்கு அவசியமான ஓர் அங்கமாகும். மேலும், அரசாங்க முகவர்களின் தவறான செயல்கள் உலகளவில் வெறுக்கத்தக்கதாகக் கூறப்படும் ஒரு வகையைச் சேர்ந்தவை. உலகளவில் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத இந்த வரம்பிற்குள் வரும் செயல்களின் வகைகள், முதலாவது சார்லஸின் குற்றப்பத்திரிகையிலிருந்து சதாம் உசேனின் குற்றப்பத்திரிகை வரையான, ஒவ்வொரு தொடர்ச்சியான போர்க்குற்ற விசாரணை வழியாகவும் பல்வேறு விதமாகப் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன.

இந்த வகையான வழக்கு விசாரணைகளுக்கு செயல்திறன் மற்றும் முன்கணிப்புத்தன்மையை கொண்டு வருவதற்காக சர்வதேச குற்றவியல் நீதிமன்றம் உருவாக்கப்பட்டது. குறிப்பாக, நிறுவனமயமாக்கப்பட்ட நீதிமன்றம், தற்காலிக நீதிமன்றங்களின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நீதியையும் மற்றும் தனித்துவமற்ற செயல்பாட்டையும் குறைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. உலகளாவிய அதிகார வரம்பு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட சர்வதேச விதிமுறையாக தொடர்ந்து உருவாகும் சாத்தியத்தையும் சர்வதேச குற்றவியல் நீதிமன்றம் முன்வைத்தது. அதாவது, குறிப்பாக கொடூரமான செயல்கள் மிகவும் கொடூரமானதாகக் கருதப்படும், குற்றங்களின் புவியியல் வரம்புகளைப்

பொருட்படுத்தாமல், உலகளாவிய அதிகார வரம்பு குற்றவாளிகளுக்கு எதிராகத் தொடர அடித்தளத்தை வழங்கும் என்ற நம்பிக்கை சர்வதேச குற்றவியல் நீதிமன்றத்துடன் வந்தது. போர்க்குற்ற விசாரணைகளின் வளர்ச்சியை ஆராய்வதன் மூலம் இங்கு உரையாற்றப்பட வேண்டிய கேள்வி, மனித உரிமைகள் தீர்ப்பாயங்கள், தற்காலிகமாகவோ அல்லது நிலையாகவோ, நீதிக்கான உயர் அழைப்பினால் உருவாக்கப்பட்டவையா அல்லது அதற்குப் பதிலாக அரசியல் செயல்முறைகள் மற்றும் அரசியல் ஒருங்கிணைப்பின் சாதாரண பரிமாணங்களில் பயன்படுத்தப்படும் கருவிகளா என்பதுதான்.

பொதுவாக மனித உரிமைகள் தீர்ப்பாயங்கள் அரசியல் ரீதியாக இல்லாமல் நீதித்துறை சார்ந்தவையா என்பது இன்னும் நிறுவப்படவில்லை. போர்க்குற்ற விசாரணைகள் என்ற கருத்து பற்றிய முறையான பகுப்பாய்வு இல்லாதது ஆச்சரியமல்ல.

இந்த விசாரணைகள், சில அபத்தமான வன்முறைகள் நிகழ்ந்த பிறகும், அந்த வன்முறையில் ஈடுபட்டவர்களில் சிலர் தோற்கடிக்கப்பட்ட பின்னரே கட்டமைக்கப்படுகின்றன. குற்றம் சாட்டப்பட்டவராக எந்தவொரு குறிப்பிட்ட நீதிமன்றத்தின் முன்பிற்பவர்கள் பொதுவாக வழக்கு விசாரணை அரசியல் ரீதியாக உந்துதல் பெற்றது என்றும் அடிப்படையில் நியாயமற்றது என்றும் குற்றஞ் சுமத்துவது தொடர்கின்றது. வழக்கு விசாரணையும் நீதிமன்றத்தின் நோக்கங்களும் சுயநலத்தால் கறைபட்டிருப்பதால், இந்த நீதிமன்றங்களின் தன்மை அடிப்படையில் சட்டபூர்வமானதா அல்லது அரசியல் ரீதியானதா என்ற கேள்வியை எழுப்புவது இயல்பானதே.

விசாரணைகளின் நோக்கம் நீதியா, அல்லது பல்வேறு அரசியல் பிரிவுகளைச் சமாதானப்படுத்துதல் மற்றும் அரசியல் ஒருங்கிணைப்பு ஆகியவையா என்பதை விசாரணைகளை நடத்துவதன் மூலம் எந்த அளவிற்கு நீதி வழங்கப்பட்டது என்பதை பகுப்பாய்வு செய்வதன் மூலம் ஆராயலாம். பல்வேறு விசாரணைகளில் நீதிக்கான அர்ப்பணிப்பின் ஒப்பீட்டு அளவை ஆராய, நீதிக்கான சில வரையறைகள் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும். நீதி என்பது அரசியலை விட மிகவும் பாராட்டத்தக்க கருத்தாகக் கருதப்பட்டாலும், சட்டத்தின் செயல்பாட்டு கட்டுமானம் மற்றும் செயல்படுத்தலுக்கு முந்தைய நீதித்துறையின் அடித்தளங்கள் அரசியல் கதையாடல்களில் நன்கு வேருன்றியுள்ளன.

போர்க்குற்ற விசாரணைகளின் வளர்ச்சியையும் நடத்தையையும் மதிப்பிடுவதற்கான நோக்கங்களுக்காக, நீதி என்பது

உண்மையான உரிய செயல்முறையா அல்லது நடைமுறைக் குரிய செயல்முறையின் விளைவா என்பதைக் கேட்க வேண்டியிருக்கிறது. இது தடுப்பு மற்றும் பழிவாங்கல் ஆகிய இரட்டை இலக்குகளை அடைய விரும்புகிறது, இது பாகுபாடானதோடு தெளிவானதும் கூட. விசாரணையின் உண்மையான உரிய செயல்முறை கூறுகள் குறைவாக இருந்தால், குற்றச்சாட்டுகளின் உள்ளடக்கம் குறித்து பிரதிவாதியை நியாயமாக நடத்த முடியாது. விசாரணையின் நடைமுறை உரிய செயல்முறை கூறுகள் போதுமானதாக இல்லாவிட்டால், பிரதிவாதிக்கு எதிரான சான்றுகள் ஒருபோதும் போதுமான அளவு சோதிக்கப்படாது, மேலும் ஒரு வலுவான பாதுகாப்பு சாத்தியமில்லை. ஒரு இலக்காகத் தடுப்பது மிக முக்கியமானது, ஏனெனில் குறிப்பிட்ட பிரதிவாதிகளும் எதிர்காலத்தில் இதே நிலையில் இருக்கும் மற்றவர்களும் எதிர்காலத்தில் ஒப்பிடக்கூடிய செயல்களில் ஈடுபடாமலிருப்பதை ஊக்கப்படுத்த வேண்டும். ஓர் இலக்காக பழிவாங்கல் என்பது குறிப்பிட்ட பாதிக்கப்பட்டவர்களும் சமூகமும் கூட்டாக முந்தைய நிலைக்கு அல்லது குற்றச் செயல் நடப்பதற்கு முன்பு அவர்கள் இருந்த நிலைக்குத் திரும்ப உரிமை உண்டு என்ற கருத்தாகும்.

அரசியல் ஒருங்கிணைப்பின் கோரிக்கைகள் மற்றும் கட்டுப்பாடுகளால் விசாரணைகள் இயக்கப்படுகின்றனவா என்பது அரசியல் ஒருங்கிணைப்பின் சில செயல்பாட்டுக்குப் பிறகு தான் தீர்மானிக்க முடியும். அதாவது, இங்கு அரசியல் ஒருங்கிணைப்பு என்பது அரசாங்க நிறுவனங்களின் மீது புதிதாகப் பாதுகாக்கப்பட்ட அல்லது பாதுகாக்கப்பட்ட கட்டுப்பாட்டைப் பராமரிக்கவும் உறுதிப்படுத்தவும் முயற்சிப்பதாகும். மனித உரிமைகள் தீர்ப்பாயங்கள் தொடங்கப்படுவதற்கு முன்னதாக ஏற்படும் அரசியல் அதிகார மாற்றங்கள், அவற்றின் சமூக எழுச்சியின் அளவிலும், வெற்றி பெற்ற கட்சி எந்த அளவிற்கு அரசியல் கட்டுப்பாட்டை உறுதிப்படுத்த முடியும் என்பதிலும் வேறுபடுகின்றன. அதாவது, மோதல் தணிந்த பிறகு, வெற்றி பெற்றவர்கள் - பொறுப்பேற்க வருபவர்கள் - பிரச்சினையில் உள்ள அரசாங்கங்களின் நிறுவனங்களின் மீது பல்வேறு அளவுகளில் கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டுள்ளனர். அதிகாரத்தில் சில மாற்றங்கள் முழுமையானவை, மேலும் அதிகாரத்தில் இருப்பவர்கள் மீறல்களைச் செய்தவர்களை நடத்துவது குறித்து சிறிதும் கவலைப்படுவதில்லை, ஏனெனில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களுக்கு இனி எந்த அர்த்தமுள்ள அரசியல் அதிகாரமும் இல்லை. முழுமையான இராணுவ வெற்றி ஏற்பட்டால் இந்த நிலைமை எழுகிறது. வெற்றி பெற்றவர்களால் நடத்தப்படும் சிகிச்சை சுருக்கமான நீதியை விட சற்று அதிகமாக உயர்ந்தால் தோற்கடிக்கப்பட்டவர்களுக்கு வேறு வழி இல்லை. இலங்கையின் கதை கிட்டத்தட்ட இதுதான்.

அதேவேளை, போரிற்குப் பின்னரான சமூகங்களில், முன்னாள் தலைவர்களை நியாயமற்ற முறையில் நடத்துவது புதிய ஆட்சியாளர்களுக்கு ஆபத்தானதாக இருக்கலாம். தோற்கடிக்கப்பட்ட உயரடுக்கினர் ஒரு பிரபலமான அரசியல் தளத்தை மீண்டும் உயிர்ப்பிக்கும் திறனைப் பேணும்போதும், புதிதாக நிறுவப்பட்ட ஆட்சியை சவால் செய்யும்போதும் இது நிகழ்கிறது. அதிகாரத்தில் சில மாற்றங்கள் முழுமையடையாது, மேலும் புதிய அதிகாரத்தைக் கொண்டவர்கள்

அமைப்பு பராமரிப்பு மற்றும் கட்டுப்பாட்டின் சில முக்கியமான அம்சங்களுக்கு பழைய அதிகாரத்தைக் கொண்டவர்களைச் சார்ந்துள்ளனர். எனவே முன்னாள் தலைவர்கள் மீதான குற்றங்களை மறுக்கின்றனர். அதிகாரத்தை இழந்தவர்கள் நிதி உள்கட்டமைப்பு அல்லது இராணுவத்தின் பகுதிகள் போன்ற நிர்வாகத்தின் ஒரு தேவையான கூறுகளை இன்னும் பராமரிக்கும்போது அல்லது சில கட்டுப்பாட்டை செலுத்தும் போது இந்த நிலைமை பொதுவானது. சில அதிகார மாற்றங்கள் ஒரு நிச்சயமற்ற தீர்வை விளைவிக்கின்றன.

மோதல்கள் முடிவடையும் பல்வேறு வழிகளையும் அதிகாரத்தைப் பெற்று பராமரிக்கக்கூடிய பல்வேறு வழிகளையும் கருத்தில் கொண்டு, மனித உரிமைகள் தீர்ப்பாயங்களில் அடையப்படும் நீதியின் அளவு, உலகளவில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒரு கருத்தின் சுருக்கத்தை செயல்படுத்துவதற்குப் பதிலாக, அதிகாரத்திற்கு வருபவர்களின் அரசியல் தேவையைப் பொறுத்தது. போர்க்குற்ற விசாரணைகளின் பரிணாமம் ஒரு நாடுகடந்த சூழலிலும் உள்நாட்டு சூழலிலும் உருவாகியுள்ளது. மோதல்கள் நாடுகடந்தும் உள்நாட்டிலும் நடந்துள்ளன, எனவே இயற்கையாகவே மோதலின் தீர்வு அதிகாரத்தில் இல்லாத உயரடுக்கினர் தொடர்ந்து அடக்கப்படுவதைச் சார்ந்துள்ளது, ஆனால் முன்னாள் தலைவர்களை நியாயமற்ற முறையில் நடத்துவது புதிய ஆட்சியாளர்களுக்கு ஆபத்தானதாக இருக்கலாம். தோற்கடிக்கப்பட்ட உயரடுக்கினர் ஒரு பிரபலமான அரசியல் தளத்தை மீண்டும் உயிர்ப்பிக்கும் திறனைப் பேணும்போதும், புதிதாக நிறுவப்பட்ட ஆட்சியை சவால் செய்யும்போதும் இது நிகழ்கிறது. அதிகாரத்தில் சில மாற்றங்கள் முழுமையடையாது, மேலும் புதிய அதிகாரத்தைக் கொண்டவர்கள் அமைப்பு பராமரிப்பு மற்றும் கட்டுப்பாட்டின் சில முக்கியமான அம்சங்களுக்கு பழைய அதிகாரத்தைக் கொண்டவர்களைச் சார்ந்துள்ளனர்.

அதிகாரத்தை இழந்தவர்கள் நிதி உள்கட்டமைப்பு அல்லது இராணுவத்தின் பகுதிகள் போன்ற நிர்வாகத்தின் ஒரு தேவையான கூறுகளை இன்னும் பராமரிக்கும்போது அல்லது சில கட்டுப்பாட்டை செலுத்தும்போது இந்த நிலைமை பொதுவானது. சில அதிகார மாற்றங்கள் ஒரு நிச்சயமற்ற தீர்மானத்திற்கு வழிவகுக்கும். மோதல்கள் முடிவடையும் பல்வேறு வழிகள் மற்றும் அதிகாரத்தைப் பெற்று பராமரிக்கக்கூடிய பல்வேறு வழிகளைக் கருத்தில் கொண்டு, மனித உரிமைகள் தீர்ப்பாயங்களில் அடையப்படும் நீதியின் அளவு, உலகளவில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒரு கருத்தின் சுருக்கத்தை செயல்படுத்துவதற்குப் பதிலாக, அதிகாரத்திற்கு வருபவர்களின் அரசியல் தேவையைப் பொறுத்தது.

போர்க்குற்ற விசாரணைகளின் பரிணாமம் ஒரு நாடுகடந்த சூழலிலும் உள்நாட்டு சூழலிலும் உருவாகியுள்ளது. நிச்சயமாக, மோதல்கள் நாடுகடந்த மற்றும் உள்நாட்டு இடங்கள் இரண்டிலும் நடந்துள்ளன, எனவே இயற்கையாகவே மோதலின் தீர்வு மற்றும் மோதலுக்குப் பிந்தைய அரசியல் முன்னேற்றங்கள் இரண்டிலும் எதிர்பார்க்கப்பட வேண்டும். நாடுகடந்த நீதிக்கும் உள்நாட்டு நீதிக்குமான தேடலின் பின்னணியில் விசாரணைகள் உருவாகியுள்ளன, மேலும் ஒவ்வொரு வகையான விசாரணை அல்லது வழக்குத் தொடர்களும் அந்த முயற்சிகள் நாடுகடந்ததா அல்லது உள்நாட்டுக்குரி

யதா என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல் அடுத்தடுத்த முயற்சிகளைப் பாதித்துள்ளன. மோதலுக்குப் பிந்தைய வழக்குத் தொடரின் ஒவ்வொரு நிகழ்வும் மோதலின் தனித்துவமான உண்மைகளுடன் மிகவும் குறிப்பாக இணைக்கப்பட்டதாகக் கருதப்படலாம், இதனால் அது மற்ற ஒத்த செயல்முறைகளுடன் நம்பகத்தன்மையுடன் ஒப்பிட முடியாத ஒரு தனித்துவமான நிகழ்வாக மாறும். இருப்பினும், இந்த மோதலுக்குப் பிந்தைய செயல்முறைகளின் வளர்ச்சியின் வரலாற்றுப் பாதை, இந்த வழக்குகள் ஒரு பெரிய பொதுவான அம்சத்தைப் பகிர்ந்து கொள்கின்றன என்பதையும், ஒவ்வொன்றும் அடுத்தடுத்த விசாரணைகளின் வளர்ச்சிக்கு வழிகாட்டியுள்ளன என்பதையும் வெளிப்படுத்துகிறது. மேலும், நாடுகடந்த வழக்குத் தொடரல்கள் சமீபத்திய அரசுகளின் வழக்குத் தொடரல்களின் வளர்ச்சியை மிகவும் அறிந்திருக்கின்றன, ஒன்றை மற்றொன்று இல்லாமல் கருத்தில் கொள்வது அரசுகள் மீதான விசாரணைகளின் பரம்பரையின் ஒரு முக்கியமான பரிமாணத்தை கவனிக்காமல் போகும். கூடுதலாக, நாடுகடந்த சூழலில் தோன்றும் பல வழக்குத் தொடுப்புகள் அரசுகளின் குற்றங்களை மட்டுமே உள்ளடக்கியிருப்பதால், சர்வதேச சமூகம் இரண்டு வகையான விசாரணைகளுக்கு இடையில் எந்தவொரு அர்த்தமுள்ள வேறுபாட்டையும் செய்கிறது என்பதற்கான அறிகுறிகள் மிகக் குறைவு. அதேபோல், போர்க்குற்ற விசாரணைகளின் எந்தவொரு முறையான பகுப்பாய்விற்கும் அத்தகைய வேறுபாடு கூடுதல் பயனைத் தரும் என்பதற்கான அறிகுறிகளும் மிகக் குறைவு.

தொடரும் குறிப்புகள்:

சர்வதேச குற்றவியல் நீதிமன்றத்தின் ஸ்தாபனத்தையும், தற்காலிக நீதிமன்றங்களின் நீண்ட வரலாற்றையும் கருத்தில் கொண்டு, போர்க்குற்றங்கள் மற்றும் மனிதகுலத்திற்கு எதிரான பிற குற்றங்கள் எங்கு நடந்தாலும், அவற்றுக்கு எதிராக சில வழக்குகள் தொடரப்படும் என்று உலக சமூகம் நியாயமாக எதிர்பார்க்கலாம். சர்வதேச குற்றவியல் நீதிமன்றத்தின் யோசனையே அந்த எதிர்பார்ப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இருப்பினும், உண்மையில், அதிகார வரம்புகள் சர்வதேச குற்றவியல் நீதிமன்றத்தின் முன் எந்தவொரு செயல்முறைக்கும் உட்படுத்தப்படக்கூடிய நாடுகளையும் அரங்காடிகளையும் கடுமையாகக் கட்டுப்படுத்துகின்றன.

விசாரணைகள் குறித்த உலகளாவிய எதிர்பார்ப்புக்கும் அவற்றை நடத்துவதற்கும் தற்போது நிறுவப்பட்ட நிறுவன அமைப்பு இருந்தபோதிலும், வகைப்படுத்தப்பட்ட குற்றங்களின் ஏராளமான சம்பவங்களைக் கொண்ட மோதல்கள் உள்ளன, ஆனால் போர்க்குற்ற வழக்குகள் தொடரப்படுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் இல்லை. ஈராக்கிலும் ஆப்கானிஸ்தானிலும் நடந்த போர்களுடன் பயங்கரவாதம், சுயநிர்ணய உரிமை, இறையாண்மை பற்றிய இதே போன்ற கவலைகளிலிருந்து எழக்கூடும் என்றாலும், பயங்கரவாதத்தின் வெளிப்புறங்களுக்கு எல்லையே இல்லை. செப்டம்பர் 11, 2001 தாக்குதல்களுக்குப் பிறகு, அமெரிக்கா ஆப்கானிஸ்தானை ஆக்கிரமித்தது. தொழில்மயமான நாடுகளிடையே பயங்கரவாதம் மற்றும் பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான மேற்கத்திய போரின் இந்த வருகை, அரசு சாராத அல்லது அரசு சாராத அரங்காடிகளைத் தண்டிக்க போர்க்குற்ற நீதிமன்றங்களைப் பயன்ப

டுத்துவது சியரா லியோனின் தனித்துவமான சூழ்நிலைகளுக்கு அப்பால் இயல்பாக்கப்பட்டுள்ளது என்பதைக் குறிக்கிறது.

சர்வதேச சமூகம் அந்த அரசையோ அதன் உரிமையையோ அங்கீகரிக்காவிட்டாலும் அது செயல்படவேண்டும் என்று உரிமையைக் கோருபவர்கள் அரை-அரசு நடிகர்கள். அரசு நடவடிக்கைக்கான கருவிகளாக இல்லாமல் தனிநபர்கள் மீது போர்க்குற்ற வழக்குத் தொடுப்பது முன்னோடியில்லாதது. மேலும், அமெரிக்காவில், ஆப்கானிஸ்தானில் உள்ள தலிபான் உறுப்பினர்களையும் பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான போரில் கைது செய்யப்பட்டவர்களையும் தண்டிக்கும் நோக்கத்திற்கான ஒரு இராணுவ தீர்ப்பாயம் என்ற கருத்து போர்க்குற்ற விசாரணை என்ற கருத்தில் இணைக்கப்பட்டது. நவீன பயங்கரவாதம் போரின் யதார்த்தங்களை மாற்றியமைத்ததைப் போலவே போர்க்குற்ற நீதிமன்றங்களின் பங்கையும் வியத்தகு முறையில் மாற்றியுள்ளது. உண்மையான போரின் சூழலில் எழுந்த வழக்குகள் பயங்கரவாதத்தின் சூழலில் எழுந்த வழக்குகளை விட வேறுபட்டவை என்றாலும், நவீன போர் பயங்கரவாதத்துடன் நெருக்கமாக தொடர்புடையது.

அமெரிக்கா ஈராக்கை ஆக்கிரமித்த பிறகு எழுந்த விசாரணைகளையும் நோக்கினால், ஈராக் மீதான போர்க்குற்றங்களின் முதல் இயக்கங்களின் தொடக்கத்திலிருந்தே, சதாம் ஹுசைன் ஆட்சியின் உறுப்பினர்களுக்கு போர்க்குற்ற விசாரணைகள் பரிசீலிக்கப்பட்டன. இந்த நவீன போர் போர்க்குற்ற நீதிமன்றங்களின் நிறுவனத்தில் ஏற்படுத்திய விளைவை இது மதிப்பிடுகிறது. தாக்குதல் நடவடிக்கையின் தொடக்கத்தில் போர்க்குற்ற தீர்ப்பாயங்களைத் திட்டமிடுவதன் விளைவுகளையும் இது மதிப்பிடுகிறது. போர்க்குற்ற தீர்ப்பாயங்களின் வாய்ப்பு இப்போது மோதல் நிறுத்தப்படுவதற்கு முன்பு போரின் வழக்கமான பிரச்சாரத்துடன் மக்கள் தொடர்பு ஆயுதங்களாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

போர்க்குற்ற தீர்ப்பாயங்களின் வரலாற்றினதும் பரிணாம வளர்ச்சியினதும் அரசியல் முதன்மையான அக்கறைக்குரியது என்பதைக் குறிக்கிறது. தவிர்க்க முடியாமல், நீதி பற்றிய கவலைகள் அரசியல் பரிசீலனைகளுக்கு வழிவகுக்கின்றன. சாராம்சத்தில், போர்க்களத்தில் வெற்றி பெறுபவர்கள் பழி வாங்கல் மேற்கொள்வதைத் தடுப்பது என்ற நோக்கத்தைச் சர்வதேச சமூகத்தின் நடைமுறைரீதியான உரிய செயல்முறை மற்றும் கணிசமான சட்டச் செயல்முறை ஊடாக நிறுவனமயமாக்கப்பட்டிருந்தாலும், பாதிக்கப்பட்டவர்களின் பார்வையில் நீதி என்பது ஒரு அரிதான பொருளாகும். இறுதிப் பகுப்பாய்வில், சிறந்த சூழ்நிலைகளில் கூட அரசியலே மேலோங்கி நிற்கிறது, மேலும் நீதி என்பது வழக்குத் தொடர ஒரு குறியீட்டு சாக்குப்போக்கு நிலைக்குத் தள்ளப்படுகிறது. இந்த தீர்ப்பாயங்கள் எவ்வகையான தாக்கத்தை நீதிக்கான போராட்டத்தில் ஏற்படுத்தின என்பதை அடுத்த கட்டுரைகளில் பார்க்கலாம்.

(தொடரும்...)

meenilankco@thaiveedu.com

பள்ளியெழுச்சி பாட வைத்த கன்னி

— கிருங்கை சேதுபதி

வினாக்கள், விளையாட்டுத்தனமான சொற்சேர்க்கைகளின் விளைவுகள் அல்ல. விடை காணத் துணைசெய்யும் கணை ஓத்த கருவிகள். துருவித் துருவித் தேவையானவற்றைத் தேடிக் கொணர்ந்து தருகிற வரைக்கும் ஓய்வில்லாது ஒலிப்பவை. எதனையும் கோத்து வாங்கிக் கொடுத்துவிடும் ஆற்றல் அதற்கு இருக்கிறது என்பதன் அடையாளமாகத் தானோ, என்னவோ, ஒரு கொக்கியை நிறுத்தி வைப்பது போல, வினாக்குறி, இருக்கிறது போலும். துளைத்தெடுக்கும் வினாக்களால் பாரதியைக் குவளைக் கண்ணன் குடைந்தெடுத்தமையால் விளைந்தன பல. விளைவுகளாக நிகழ்ந்தவற்றை விளக்குவன சில. அவற்றுள் ஒன்றாக, குவளைக்கண்ணன் குறிப்பிடுவதை அவர் நடையிலே சொல்லக் கேட்கலாம்.

ஒரு நாள் பாரதியாரை, 'ஐயா, இந்த ஊரில் ஒரு நல்ல மடு இருக்கிறது. அது கொஞ்சம் தூரத்தில் இருக்கிறது. தாங்கள் தினம் அங்கு ஸ்நானத்திற்கு வர முடியுமா?' என்று கேட்டேன். பாரதியார், 'எங்கே? எங்கே?' என்று புன்சிரிப்புடன் கேட்டார். 'நமது வீட்டிற்கு மேற்கே சுமார் இரண்டு மைல் தூரத்தில் இருக்கிறது. அந்த மடுவிற்கு விடியற்காலை நாலு மணிக்குச் சென்றால்தான் நிம்மதியாகக் கும்பலில்லாமல் ஸ்நானம் செய்யலாம்' என்றேன்.

'விடியற்காலை நீர் எப்பொழுது வந்து எழுப்பினாலும் உன்னுடன் வருகிறேன். தப்பாமல் விடியற்காலையில் வீட்டில் வந்து என்னை எழுப்பு' என்றார் பாரதியார். அவர் சொன்னபடி மறு நாட்காலையில் நாலு மணிக்கு அவர் வீட்டுக் கதவைத் தட்டினேன்.

'யார்? என்றார் பாரதியார். நான்தான்' என்றேன். உடனே சந்தோஷமாக எழுந்து வந்து கதவைத் திறந்து என் கூடவே மடுவுக்குக் கிளம்பினார். போகும் மார்க்கத்தில், இவர் வீட்டிற்கும் மடுவிற்கும் இடையில் ரஸ்தாவிற்கு இருபுறத்திலும் நஞ்சை வயல்கள் தென்னந்தோப்புகள். இவற்றின் செழுமையையும், பிரகிருதியின் அழகு ஆனந்தங்களையும், பிறப்பிலேயே வர கவியாதலால், எனக்குத் தெரியாமலேயே கவனித்து வந்தார் பாரதியார். 'குயில் பாட்டு'க்கு அடிப்படையான கருத்துக்கள் இக்காட்சிகளினாலேயே இவருக்கு வளமாக உதயமாயின.

என்று குறிப்பிடுகிறார். இது, பாரதி பாடிய குயில் பாட்டின்

பிறந்தகத்தை அடையாளம் காட்டுகிறது. இதனை அடுத்து, மற்றொரு நாள் பாரதியாரை வேறொரு மடுவுக்கு அழைத்துச் சென்றேன். அந்த மடுவுக்குத் தியாகராஜ பிள்ளை மடு என்று பெயர். செளகரியமான படிக்கட்டுகள். தெளிவான ஜலம், திருப்தியான ஆழம், ஜன சந்தடியில்லாத சாலை, அருணோதய சமயம். ஜலக் கரை மேல் முதிர்ந்த பெரிய மாமரங்கள், தென்னை மரங்கள். இப்பேர்ப்பட்ட காட்சிகள் என்னைப் போன்ற பாமரனுக்கே மனோ ஆனந்தத்தை உண்டாக்கும் போது, நம் கவிச்சக்கரவர்த்தி பாரதியாருக்குக் 'குயில் பாட்டு' எழுத மனவெழுச்சி உண்டாக்கியதில் ஆச்சரியமில்லை.

என்று விவரிக்கிறார். இந்த மடுநீரடல், மகாகவிக்குள் குயிலை எழுப்பிப் பாட வைத்திருக்கிறது. அதனைப் பின்னர்ப் பார்க்கலாம். அதற்கு முன்னர் இன்னொரு பாடல் எழுந்த கதை பார்க்கலாம். இதே காலக்கட்டத்தில், இன்னும் ஒரு பிரபந்தம் பாட, பாரதியைத் தூண்டியதும் குவளைக்கண்ணனின் குறுமுயற்சி என்றால் அது மிகையாகாது. முன்னர்ச் சொன்னதின் தொடர்ச்சியாய் அவர் மேலும் விவரிக்கிறார்.

'அன்று அவரும் நானும் அந்த மடுவில் ஸ்நானம் செய்தோம். இவ்வாறு இரண்டு நாட்கள் ஆயின. மூன்றாம் நாள் அவர் வீட்டிற்குப் போகாமையால் அவர் என் வீட்டிற்கு விடியற்காலையில் நடந்து வந்து கதவைத் தட்டி எழுப்பினார். உடனே நான் விழித்து, குரலிலிருந்து பாரதியார் என்று தெரிந்து. என் தாயாரிடம், அம்மா, இவர் தானம்மா, பாரதி' என்றேன்.

என் தாயார் உடனே கதவைத் திறந்து உள்ளே அழைத்து உட்காரச் சொன்னார். பிறகு, 'பையா, பாரதி வாரதி என்கிறாயே, அவரைச் சுப்ரபாதம் சொல்லச் சொல்லு. பார்ப்போம்' என்றாள்.

அதற்குப் பாரதியார், 'சுப்ரபாதம் என்றால் என்ன?' என்றார்.

உடனே என் தாயார், 'சுப்ரபாதம் என்றால் என்ன என்கிறாரே! இவ்வளவுதானா உன் பாரதி!' என்றாள்.

இதனிடையே நேரமாகவே நாங்களிருவரும் மடுவுக்குப் புறப்பட்டோம். பாரதியாருக்கு மனத்தில் நிம்மதியில்லை. வழியில், 'சுப்ரபாத'த்திற்கு என்னை அர்த்தம் கேட்டார்.

‘சம்ஸ்கிருதத்தில் சுப்ரபாதம், தமிழில் திருப்பாவை, திருப் பள்ளியெழுச்சி’ என்றேன். திருப்பள்ளியெழுச்சியில் ஒரு பாட் டுச் சொல்லச் சொன்னார். நான் சொன்னேன். அதைக் கேட்டு, அதோ மாதிரியாகப் ‘பாரதமாதா திருப்பள்ளியெழுச்சி’ பாடி, என் தாயாரிடம் அப்பாடல்களை நேராக முதன் முதல் பாடிக்காட்டினார். என்கிறார் குவளைக்கண்ணன். இங்கு, திருப்பள்ளி எழுச்சி குறித்த விளக்கத்தையும் ஆழ்வார் அருளிய பாடலுடன் பாரதி இசைத்த பாடலையும் இணைத்துச் சிந்திக்கவேண்டியிருக்கிறது.

திருப்பள்ளி எழுச்சி என்பது, இறைவனைத் துயில் எழுப்புவதாக அமைந்தாலும், நம்முள் ஆன்மிக விழிப்பின்றி உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஆத்மாவைத் துயிலெழுப்பி இறைவனின் கருணையை உணரச் செய்வதாக விளங்குகிறது. இதனைச் சம்ஸ்கிருதத்தில், ‘சுப்ரபாதம்’ என்பர்.

திருவரங்கத்தில் பள்ளி கொண்டிலங்கும் அரங்கநாதப் பெருமான் மீது, அதே திருவரங்கத்தைச் சேர்ந்த தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் பாடிய திருப்பள்ளியெழுச்சியே திருப்பள்ளியெழுச்சி வகைப் படைப்புகளுக்கு முன்னோடியாகத் திகழ்வது. அதனையே குவளைக்கண்ணன் பாரதியாருக்குப் பாடிக்காண்பித்திருக்க வேண்டும்.

**கதிரவன் குணதிசைச் சிகரம் வந்து அணைந்தான்
கனை இருள் அகன்றது காலை அம் பொழுதாய்
மது விரிந்து ஒழுகின மா மலர் எல்லாம்
வானவர் அரசர்கள் வந்து வந்து ஈண்டி
எதிர்திசை நிறைந்தனர் இவரொடும் புகுந்த
இருங் களிற்று ஈட்டமும் பிடியொடு முரசும்
அதிர்தலில் அலை-கடல் போன்றுளது எங்கும்
அரங்கத்தம்மா பள்ளி எழுந்தருளாயே**

என்று தொடங்கும் தொண்டரடிப் பொடியாழ்வாரின் அமுதனைய திருப்பாடல்கள், பாரத தேசத்து அனைத்துத் தொண்டர் களையும் எழுப்பும் விதமாய், பாரதமாதாவுக்குப் பள்ளியெழுச்சிப் பாடல்களை, இசைக்க வைத்திருக்கின்றன.

**பொழுது புலர்ந்தது யாம்செய்த தவத்தால்
புன்மை இருட்கணம் போயின யாவும்
எழுபசும் பொற்சுடர் எங்கணும் பரவி
எழுந்து விளங்கிய அறிவெனும் இரவி;
தொழுதுஉனை வாழ்த்தி வணங்குதற்கு இங்கு உன்
தொண்டர்பல் லாயிரர் சூழ்ந்து நிற்கின்றோம்.
விழிதுயில் கின்றனை இன்னும் எம் தாயே!
வியப்பிது காண்! பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே!.**

என்று விரிகிறது, பாரதியின் பாடல்.

இயற்கையில் பொழுது தானே புலரும். வாழ்க்கையின் பொழுதோ, தவத்தால் விடியும். இருள் தனித்து அமைவதில்லை. கூட்டமாய் இருப்பது. அதனைப் பசும் பொற்சுடர் எங்கணும் பரவி, எழுந்து விளங்கிய கதிரவன் போக்குவிக்கிறது. இருட் கணத்தைப் போக்க, இரவி. புன்மை போக்குவது அறிவு. தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் ஒருவர். அவரை அடுத்து, ‘வானவர் அரசர்கள் வந்து வந்து ஈண்டி எதிர்திசை நிறைந்தனர்’. பாரதியாருக்குள்ளோ, தொண்டர் பல்லாயிரர்.

அவர்களும் தனித்தோ, வரிசையில் வந்தோ நிற்கவில்லை. சூழ்ந்து நிற்கின்றனர். அவர்களோடு பாரதியும் இணைந்து நின்று பாடுகின்றார். எதற்காக நிற்கிறோம் தெரியுமா? ‘தொழுது உனை வணங்குதற்கு’- பள்ளி துயில்வது பரந்தாமனுக்கு வழக்கம். ஆனால், எல்லாரையும் எழுப்ப வேண்டிய தாயோ, விழி துயில்கின்றாள். இது வியப்பாக இருக்கிறது. எனவே, ‘பாரதமாதாவே பள்ளி எழுந்தருள்வாயாக’ என்று பாரதி பாட நேர்ந்திருக்கிறது. உண்மையான திருப்பள்ளி எழுச்சி பாரதியின் வாக்கில்தான் பக்குவமாகக் கனிந்து உதிர்கிறது. இலக்கிய வானில் கதிரவனாய் உதிக்கிறது. கவிதையாய் வளர்கிறது, தெய்வ பக்தி, தேசபக்தியாப் பரிணாமம் கொள்கிறது.

இயற்கை எழிலை, புறச்சூழலை முன்னிறுத்தி, தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் இசைத்த பாங்கிலேயே பாரதியும் பாடுகிறார். முன்னவர் பாடலில், திருவரங்கம் தெரிகிறது. பின்னவர் பாடலில், புதுவை நிறைகிறது. வளரும் பாடல்களில் வைகுந்த வாசல் திறக்கிறது. பாரதியின் பாடல்களில் பாரதம் சுடர்கிறது.

**நின்னெழில் விழியருள் காண்பதற்கு எங்கள்
நெஞ்சகத்து ஆவலை நீ அறி யாயோ
பொன் அனை யாய்! வெண் பனிமுடி இமயப்
பொருப்பினன் ஈந்த பெருந்தவப் பொருளே!
என்ன தவங்கள்செய்து எத்தனை காலம்
ஏங்குவம் நின்னருட்கு ஏழையம் யாமே?
இன்னமும் துயிலுதி யேல்இது நன்றோ?
இன்னுமிரே! பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே!**

எனவரும் பாடலில், அன்னையின் அருள் வதனமும், இன்னமும் விழி துயில்கின்ற அவலமும் இணைந்து எழுகின்றன.

‘என்ன தவங்கள் செய்து, எத்தனை காலம் ஏங்குவம்’ என்ற வரிகளில், தேங்கி நிற்கின்றன யுகயுகமான தவங்கள். மீள விரிக்க மனமின்றி, பதிகம் பாட இடமின்றி, பஞ்சம் வந்து விடுகிறது. பள்ளி எழுச்சி பஞ்சகமாய், ஐந்தாம் பாடலுடன் அமைதிபூண்டு விடுகிறது. ஆயினும், அது ஆயிரம் பாடல்களுக்கு உரிய அழுத்தங்களுடன் வெளிப்பட்டு நிற்கிறது. அது பின்னர், கர்மயோகி (பிப்ரவரி, 1919) இதழில் அச்சாக்கம் காண்கிறது.

**மதலையர் எழுப்பவும் தாய்துயில் வாயோ?
மாநிலம் பெற்றவள் இஃது உணராயோ?
குதலை மொழிக்குஇரங் காதொரு தாயோ?
கோமகளே! - பெரும் பாரதர்க் கரசே!
விதமுறு நின்மொழி பதினெட்டும் கூறி
வேண்டிய வாறுஉனைப் பாடுதும் காணாய்
இதமுற வந்துஎமை ஆண்டருள் செய்வாய்!
ஈன்றவளே! பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே!**

தமிழ்ப் பாட்டு இது ஆனாலும், இந்தியநாட்டின் செப்புமொழி பதினெட்டும் இணைந்து பாடுகிற தேசியப்பாட்டு. தெய்வீப் பாடலாய் முகிழ்த்த ஆழ்வார் திருப்பள்ளி எழுச்சி, வைணவத் திற்கு உரியது. வைகுண்டவாசனுக்கு இசைந்தது. பாரதியின் பாடலோ, இந்து, முஸ்லிம், கிறித்தவம் உள்ளிட்ட இந்திய நாட்டுச் சமயத்தார் அனைவர்க்கும் உரியது. திருமாலுக்கு உரிய பள்ளி எழுச்சிப் பாடலை அவரவர் வணங்கும் இறை

மைக்கு உரியதாய் எல்லாரும் ஏற்றுப் பாடலாம். அவ்வாறே, பாரதியின் பாரதமாதாவும் அவரவர் தேசத்து அன்னையாய் அமைவார். ஆயினும், பரந்தாமன் மெய்ப்புகழை, ஆழ்வார் இசைத்ததுபோல், பாரதமாதாவை, பாரதியார் சித்திரிப்பது தனித்துவம் மிக்கது.

தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் தன்னைப் பாட அரங்க நாதன் என்ன வகையில் அருள்பாலித்தானோ, அறியோம். ஆனால், பாரதமாதா தன்னைப் பாடக் கண்ணனையே தூண்டுகோல் ஆக்கி, பாரதியிடம் அனுப்பியிருக்கிறார் என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. புறத்தே கண்ணனாய்க் குவளைக் கண்ணன் வாய்த்திருக்க, அகத்தே கீதை அருளிய கண்ணன் அவருள் நிறைந்தே இருக்கிறான். பாரதமாதா திருப்பள்ளி எழுச்சியை, பாரதி பாடிய அதே காலத்தில், பகவத்கீதையின் 11-ஆவது அத்தியாய விளக்கம், கர்மயோகி (பிப்ரவரி, 1910) இதழில் வெளிவந்திருக்கிறது. அதே இதழில், பாரதியின், 'தற்கால இந்துக்கள் அறிய வேண்டிய சில விஷயங்கள்' என்ற கட்டுரையும், பக்தி என்ற கட்டுரையும் வெளிவந்திருக்கின்றன. தேச பக்திக்குத் துணையாகும் தெய்வ பக்திக்கான மெய் விளக்கத்தை, இந்தக் கட்டுரை எடுத்துரைக்கிறது.

இருதயத்தில் பக்தியுள்ளவர்களே, நீங்கள் வாழ்வீர்களாக. பக்தி யொன்றுதான் இந்த லோகத்திலே சாக்ஸவதமானது; மற்றவை யெல்லாம் மித்தையே. உங்கள் வாணாள் பரிசுத்தமான தாயும் தெய்வத்தன்மை பெற்றதாயு மிருக்கட்டும். தைரியமாயிருங்கள், அதைரியப்படாதேயுங்கள். உங்களுக்கு முன் ஆயிரம் பேர் விழுந்து கிடக்கட்டும். கவனிக்காதீர்கள். உறுதியாய் நிலுவங்கள். உங்கள் காரியத்தை விட்டுவிடாதீர்கள். ஆஹா! அன்பும் பக்தியும் பெறுவது எத்துணை மஹத்தானது! ஒருவனைச் சதானந்தனாகச் செய்யும் வல்லமை பக்தி ஒன்றுக்குத்தானே உண்டு.

மெய் பக்திக்கு அதிஆச்சரியமான சக்தி யுண்டு. மெய்யடியார்க்குக் கல்லென்றும் செம்பென்று முண்டா? அங்கிருந்து மல்லவா அவனுக் கருளுதயமாகும்? அது ஜீவசக்தி, செத்த பிணத்தையும் உயிர்ப்பிக்கும் ஆற்றலுடையது. பெருமானிடத்து இயற்கையிலேயே பக்தி பூண்டவர்கள் உண்மையில் மிகவும் புண்புருஷர்களே. அவர்களே பாக்கியவான்கள். என்று எழுதுகிறார். பக்தியில், மெய் பக்தி என்று பாரதி எழுதுவதனாலேயே, பொய் பக்தியும் இருக்கிறது என்று புரிகிறது. அது போகட்டும். மெய் பக்தி என்பது யாது? அதனையும் பாரதி அக்கட்டுரையிலேயே விளக்குகிறார்.

'மெய் பக்தி யொன்றே ஈசுவர திருஷ்டி யளிக்கவல்லது. வெறும் அறிவு மூலமாக அவனை அடைதல் கூடாது. யோகப் பழக்கமும் நானாவிதக் கஷ்டாநுபவமுங்கூட அவனைக் காண்பதற்குப் பாதைகளல்ல. இது ஈசுவரன் வாக்கு அவன் களங்கம், தன்னயம், வேறு சிந்தனை இவையற்ற மெய்யன் பர்க்கே எனியன். ஈசுவரன் ஸ்வதந்திரனா யிருக்கின்றான். அவனை எந்தச் சட்டமும் பந்திக்க வல்லதல்ல. எனினும், 'எனது அடியார்க்கு நான் அடியன்' என்று அவனே சொல்லியிருக்கிறான். ஐகத்ரக்ஷகர் ஒருவர் 'ஈசுவரன் அன்புருவானவன் அன்பே ஈசுவரன்' என்று உத்கோஷித்தார்.

ஆனால், இதை அநுபவ பூர்வமாகக் காண்பது அதிக கஷ்டமானது. எவன் களங்கமற்ற பரிசுத்தமான ஹிருதயம் பெற்றிருக்கும் பாக்கியவானோ அவனே இவ் வுண்மையைக் கண்டா

னந்திக்க ஏற்றவன். தனக்கென்ற இச்சை ஒரு துளியேனும் நமது மனத்திலே யிருக்கும் வரை நமக்கு இந் நிலை ஸித்திக் கப் போவதில்லை. அது பரிசுத்த நிலை; அது தெய்வீக நிலை.

இத்தகைய அன்பு ஒருவனுக்கு உதயமாகும்பொழுதே அவன் லௌகிகப் பந்தங்களினின்றும் விடுபட்டவனாகிறான். இந் நிலை மகா சங்கடமானதென் றெண்ணி, சகோதரர்களே நம் பிக்கை யிழந்து நாஸ்திகராய் விடாதீர்கள். லோகாநுபவத்தை வைத்துப் பார்க்க அது எத்தனை சங்கடமாகத் தோன்றினும், அப்பேறு நாம் பெற்று அநுபவிக்க வேண்டியதே. அஃதிலார் ஹிருதயம் வெறும் பாலை நிலம் 'அன்புக் தில்லா உயிர் வாழ்க்கை வன்பாற்கண் வற்றல் மரந் தளிர்ந்தற்று'. அன்பே நமதுயிர் அதுவே இந்த லோகத்தில் சாக்ஸவதமானது. கள்ளம் கபடற்ற மெய்யடியாருக்கு இது சிறிதும் கஷ்டமானதல்ல. ஏனெனில் அவன் அன்புடையான் கருணாசாகரமாகிய ஈசுவரனிடத்து அவன் இயற்கையிலேயே கரைந்து செல்கிறான்.

என்று திருக்குறளை முன்வைத்துத் தெளிவுபடுத்துகிற பாரதியின் மெய் பக்தி, தெய்வபக்தி நிகர்த்த தேசபக்தியாய் மிளிர்கிறது. ஈசுவரன் சுதந்திரனாய் இருக்கின்றான் என்பதோடு நிறுத்தாமல், அவனை எந்தச் சட்டமும் பந்திக்க வல்லதல்ல என்று விளக்கிக் காட்டுகிற பாரதியார், 'எனது அடியார்க்கு நான் அடியன்' என்று அவனே சொல்லியிருக்கிறான் என்றும் மேல் விளக்கம் செய்கிறார். 'யாருக்கும் அடியாராக இருக்க விரும்பாத இறைவன் தன் அடியார்களுக்கு அடியாராக இருக்கிறான் என்றால், அவன் நமக்கு முன்னதாக நம் அடிமைத்தளையை அறுக்க விரும்புகிறான், விரைகிறான் என்று அல்லவா, பொருள். அதனை அறியாமல் இன்னும் விழிதுயில்வது பாரதர்களுக்கு அழகா? பாரத தேசத்தவரின் ஓட்டு மொத்த உருவகமாய், உருவாய்த் திகழ்கிற பாரதமாதாவுக்கு அழகா? அது இயல்பா?' என்றெல்லாம் சிந்திக்கத் தூண்டுகிறது பாரதியின் பக்தியுள்ளம். அவநம்பிக்கையால் நாஸ்திகராய்விடாதீர்கள்' என்று நம்பிக்கை ஊட்டும் பாரதி, தன் விருப்பம் துறந்து தாய் நாட்டுப் பெருவிருப்பமான விடுதலையைப் பெறும் வேட்கையோடு இயற்கை விடியல் நிகழ்ந்த இளங்காலையில் இதய விடிவு காண வேண்டித் தொண்டர் பல்லாயிரவர் பாரதமாதாவைப் பணி(செய்)வதற்கென்றே சூழ்ந்து நிற்கிறார்கள் என்று பாரதி கனவு காண்கிறார். அது தெய்விகத் திருக்கனவு, தேசியப் பெருங்கனவு, அதன் நுண்ணிய வெளிப்பாடு பாரதமாதா திருப்பள்ளி எழுச்சி.

பள்ளி எழுச்சி பாடும் வாய்ப்பினைத் தந்த குவளைக் கண்ணனின் கூட்டுறவால், மடுநீரால் நிகழ்த்திய மகாகவிக்கு அதற்கு முன்னர்தான், மார்கழி நீராலின் மகத்துவத்தை உணர்த்தும் ஆண்டாளின் பாசுரத்தைப் பாடக் கேட்கிற பேறும் வாய்த்தது. அதுவும் கூட, குவளைக் கண்ணனின் நடபால்தான் அமைந்தது என்றும் தெரிகிறது. மேலும் விளங்கிக் கொள்ள, பாரதியைப் பின் தொடர்வோம்.

sethupathi@thaiveedu.com

சென்ற இதழில்...

- ▶ குஜராத் மாநிலம் கத்தியவாரில் கண்டெடுக்கப்பட்ட கிர்னார் இரண்டாம் பாறைக் கல்வெட்டு -
- ▶ பொ.ஆ.மு. 3-ம் நூற்றாண்டளவில் மௌரிய மன்னனான அசோகன் தனது ஆட்சிக்கு உட்பட்ட பகுதியில் மட்டுமன்றி அண்டை நாடுகளான சேர, சோழ, பாண்டிய, சத்தியபுத்திர(அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி), தம்மபரணி (ஈழம்) முதலிய அண்டை நாடுகளுக்கும் இரு வகைச் சிகிச்சையும் வழங்கப்படவேண்டும் என்று ஆணையிட்டான். இந்த ஆணை குஜராத் மாநிலம் கத்தியவாரில் அவனது கிர்னார் இரண்டாம் பாறைக் கல்வெட்டாக அறியப்படுகிறது.
- ▶ பொ.ஆ.மு 6-ம் நூற்றாண்டளவில் வட இந்தியாவில், வைதீக மதங்களை எதிர்த்து, உலகாயதம், ஆசீவகம், பெளத்தம், ஜைனம் ஆகிய மதங்கள் தோன்றின. இம் மதங்கள் பொ.ஆ.முன் 3-ம் நூற்றாண்டளவில் தெற்கே பரவத் தொடங்கி விட்டன.
- ▶ பொ.ஆ.பி 1-ம் நூற்றாண்டு முதல் 6-ம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலத்தில் பெளத்தம், சமணம் ஆகிய இரு மதங்களும் தமிழ் நாட்டில் பெரும் செல்வாக்குடன் மக்களிடையே பரவின. தமிழ் நாடும் ஈழநாடும் இக் காலப்பகுதியில் பெளத்தத்தையும் சமணத்தையும் கைக்கொண்டிருந்தன என்பதற்கு சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை சிறந்த சான்றுகளாகும். சங்க காலப் பிற்பகுதியில் தமிழ் நாட்டில் நிலவிய அரசியல், பொருளாதாரப் பின்னடைவுகள் காரணமாக அறத்தை வலியுறுத்தும் திருக்குறள் உள்ளிட்ட பதினெண் கீழ்க் கணக்கு நூல்கள் தோன்றின. இக் காலப்பகுதியில் தமிழ் நாட்டு மக்கள் பெளத்தத்தைத் தழுவினார்கள் என்பது வரலாறு.
- ▶ பொ.ஆ.பி 6-ம் நூற்றாண்டளவில், பக்தி இலக்கிய காலத்தில், தமிழ் நாட்டில், இம் மதங்கள் 'நின்றுணுஞ் சமணம் இருந்துணுந் தேரும் நெறியலாதன புறங்கூற' என்று புறநதள்ளப்பட்டு, இருந்த இடமே தெரியாமல் அழிக்கப்பட்டன. மிகப் பெரிய துணைக் கண்டமான தமிழ்நாட்டிலேயே பெளத்தம் வாழ்ந்து அழிந்திருந்தால் ஈழத்துத் தமிழ் மண்ணில் பெளத்தம் இருந்த இடம் தெரியாமல் அழிந்து போயி

ருப்பது ஒன்றும் பெரிய விடயமல்ல.

- ▶ ஈழத்தில் விஜயனின் வருகையும் ஆட்சி அமைத்தலும் ஆராயப்பட்டது.
- ▶ ஈழத்து வரலாற்று நூலாகக் கருதப்படும் மகாவம்சத்தின் உண்மைத் தன்மை ஆராயப்படுகிறது. இதன் விரிவாக்கம் இவ்விதழில் ஆராயப்படும்.

தொடர்கிறது.

வரலாறு, இலக்கியம்:

‘இலக்கியம் வரலாறு ஆகாது’ என்னும் உண்மை சில வரலாறுகளைப் பொறுத்தவரை மறக்கடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இலங்கைத் தீவின் பண்டைய வரலாறு, வரலாற்று ஆசிரியர்கள், மன்னர்கள் முயற்சியால் காலம் காலமாக நாடோடிப் பாடல் வழி எடுத்துவரப்பட்ட கதைகளின் உண்மைத் தன்மை ஆய்வுகள் எதுவுமின்றி ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு உண்மையாகவே கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

தமிழ் நாட்டின் பண்டைய வரலாற்றைக் காட்டும் சங்க இலக்கியங்கள், குறிப்பாகப் புறத்திணை இலக்கியங்கள், பண்டைத் தமிழ் நாட்டின் வரலாற்றை, நாடோடிப் பாடல் வழியாக அல்லாமல், நேரடியாக, அக்காலத்தில் வாழ்ந்திருந்த புலவர்கள் வாயிலாகக் கூறுகின்றன. மிக அண்மைக்காலம் வரை இவையாவும் வரலாறாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. இலக்கியங்களாகவே கொள்ளப்பட்டன. இதற்கு, வடநாட்டார் மட்டுமல்ல நாமும் தான் காரணம்.

இன்று, இலங்கைத் தீவின் புராதன வரலாற்றை ஆராய்வதற்கு முன்று வகையான சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன.

- அரச வம்சாவழியினர் வரலாற்றை மையமாகக் கொண்டு நாடோடிப் பாடல்களிலிருந்து எழுதப்பட்ட மகாவம்சம், தீபவம்சம்
- தொல்லியல் சான்றுகள்,
- 1970-ல் வெளியிடப்பட்ட கல்வெட்டுக்கள்.

இவை, ஆய்வுக் கண்ணில் பார்க்கப்படாத காரணத்தால் பொருத்தமற்ற முடிவுகளுடன் தவறான விபரங்கள் பாடப்புத் தகங்களிலும் பொது நூல்களிலும் இடம்பெற்று தப்பான நோக்கே வரலாறாகக் கொள்ளப்பட்டு வந்திருக்கிறது.

இன, மத, மொழி அடிப்படையில் உண்மை அடிப்பட்டுப் போகிறது. இன்றைய இனப் பிரச்சினைக்கு வித்து எங்கே இடப்பட்டது? ஆதியிலிருந்து இலங்கைத் தீவில் வாழ்ந்த மக்கள் இப்படித்தான் பகைபாராட்டி ஒரு இனத்தை இன்னும் ஒரு இனம் அடித்துக் கொண்டு, பிரிவினைக்கு அடிகோலினார்களா?

இந்த ஆய்வு, ஒப்பு நோக்கில், பதிற்றுப்பத்து என்னும் சங்கத் தமிழ் இலக்கியம் வரலாற்று நோக்கில் எத்தகைய உண்மைத்தன்மையைக் கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் மகாவம்சம் தன்னளவில் மட்டுமே ஒரு வரலாற்று ஆவணமாகக் கொள்ளும் தகைமையைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதையும் விளக்கும் நோக்குடன் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

மகாவம்சம் பொ.ஆ. பின் 5-ம், 6-ம் நூற்றாண்டளவில் மகாநா

மதேரர் என்பவரால் தொகுக்கப்பட்டதாக அறியப்படுகிறது. இந்நூல், பௌத்தத்தை முன்னிலைப்படுத்தி, இலங்கை மன்னர்களைக் கால வரிசைப்படி தொடுத்து எழுதப்பட்ட வரலாறு தொடர்பான செய்திகளின் தொகுப்பு. மகாவம்சத்தை ஒரு வரலாற்று நூலாக ஏற்றுக் கொள்ள முடியாவிட்டாலும் இதனை முற்றாக ஒதுக்கிவிட்டு இலங்கை வரலாற்றை எழுதவும் முடியாது.

மகாவம்சத்தை எழுதுவதற்குச் சில மூல நூல்கள் பயன்படுத்தப்பட்டதாக அறியப்பட்டாலும் அவை எதுவும் இன்று கிடைக்காத நிலையில் மகாவம்சமே இன்று கிடைக்கும் பழைமையான நூலாகக் கொள்ளப்படுகிறது. மகாவம்சம், காலத்தால் அதற்கு ஏறக்குறைய ஒரு நூற்றாண்டளவில் முன்னைய தீபவம்சம் என்னும் நூலைத் தழுவி எழுதப்பட்டதாக அறியப்படுகிறது. தீபவம்சத்தில் கூறப்படும் வரலாற்றிலும் மகாவம்சம் அதிக அளவு விபரங்களைக் கொண்டுள்ளது. மகாவம்சம் எழுதப்படுவதற்கு முன்னமே அத்தகைய மகாவம்சம் என்று ஒரு நூல் எழுதப்பட்டிருந்தது. இது நாட்டார் பாடல்களிலிருந்து தொகுக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது.

மகாவம்சம் பற்றி 1849-ம் ஆண்டில் குடியேற்ற நாடுக்குப் பொறுப்பாக இருந்த எம்ர்சன் டெனென்ட் (James Emerson Tennent) என்பவர் இலங்கை பற்றி இரு முக்கிய விடயங்களைத் தமது Ceylon An Account of the Island என்னும் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

●சிங்களவர் தான் உலகில் தம் வரலாற்றைத் தொடர்ச்சியாக எழுதி வருகிறார்கள்.

●நீர்ப்பாசனத் தொழில் நுட்பத்தை

உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்திய ஒரு சமூகம் உண்டென்றால் அது சிங்களவர்களாகத் தான் இருக்கும்.

ஆனால், இவை இரண்டுமே அடிப்பட்டுப் போயின. ஆய்வுகள் தான் உண்மையை நிலைநாட்டும் களங்கள் என்பதை இன்று நாம் கண்கூடாகக் காண்கிறோம். இவ் ஆசிரியர் தம் காலத்தில் தமக்குக் கிடைத்த சான்றுகளின் அடிப்படையில் இந்தக் குறிப்புக்களை வெளியிட்டிருக்கலாம்.

மகாவம்சத்தின் அமைப்பு:

(Maga Vamsam, Tamil Translation Copyright – R. P. Sarathy, 1st Edition: january 2007) என்னும் நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது.

மகாவம்சத்தில் 37 அத்தியாயங்கள் உள்ளன.

பழங்காலத் துறவிகளால் தொகுக்கப்பட்ட மகாவம்சம் நீண்டதாகவும் பல சம்பவங்கள் மீண்டும் மீண்டும் கூறப்பட்டு சிக்கலானதாகவும் அமைந்திருந்தன என்று கூறுவதுடன் அக்குறைகள் இந் நூலில் தவிர்க்கப்பட்டு எளிதாக்கப்பட்டதாகவும் புரியும் படியானதாகவும் உணர்ச்சிகரமானதாகவும் அமைந்திருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது.

இங்கு கூறப்படும் தகவல்கள் வழி வழியாக வந்தவை என்றும் கூறப்படுகிறது.

முதலாம் அத்தியாயம் 'உலகைத் தீமையிலிருந்து விடுவிக்க ஸம்புத்த தீபங்கர் புத்தராகத் தீர்மானித்தார்' என்று தொடங்குகிறது. அவர் கொண்டண்ணா, துறவி மங்களா, சீமனா முதலாய 24 ஸம்புத்தர்களையும் வணங்கி, அவர்களிடம் புத்தராவதற்குரிய ஆசியைப் பெற்று உலகத்தைத் துன்பங்களிலிருந்து விடுவித்தார் என்று கூறுகிறது.

விசாக பெளர்ணமியில் மகதநாட்டில் உருவேலா நகரில் போதி மரத்தடியில் அமர்ந்து ஞானம் பெற்றார்.

கௌதம புத்தர் வாரணாசிக்குச் சென்று தாம் கண்ட தர்மநெறியைப் பரப்பினார். ஆசார்ய காசிபரின் ஆயிரம் ஜதிலா சீடர்களைத் தம் சீடர்களாக்கி அவர்களை முழு நிர்வாணம் பெறத் தகுதியாக்கினார். இலங்கைக்குப் புறப்பட்டார். ஏனென்றால் இலங்கையில் புத்தமதம் கொடிகட்டிப் பறக்கவேண்டிய அவசியத்தை அவர் அறிந்திருந்தார். உடனடியாக அங்கிருந்த யக்கர்களை விரட்டியடிக்கவேண்டியிருந்தது என்று கூறப்படுகிறது. இந்தப் பகுதி கவனிக்கவேண்டியது.

இலங்கையில் யக்கர்களைத் தன்வசப்படுத்த புத்தர் மேற்கொண்ட சில செயல்கள் கூறப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, இலங்கையின் மத்திய பகுதியில், ஆற்றங்கரை அருகே யிருந்த மகாநாகவனத்தில் வழக்கமாக யக்கர்கள் கூடும் கூட்டத்திற்கு கௌதம புத்தரும் சென்று எதிர்காலத்தில் மஹியங்கனை தூபி அமையவிருந்த இடத்தில், யக்கர்கள் தலைமேல் ஆகாயத்தில் அமர்ந்து கொண்டு அச் சபை முழுமையையும் இருளில் மூழ்கடித்தார், புயல் வீசியது, பெருமழை பெய்தது. யக்கர்கள் அச்சமுற்று, தம் அச்சத்தைப் போக்குமாறு அப் பெருமானின் பேரருளை வேண்டினர். அடிகள் அமர இடம் கேட்டபோது, அவர்கள், இலங்கைத் தீவு முழுமையுமே அளிக்கத் தயாராயினர். இருள் விலகியது. குளிர் விட்டது, அச்சம் அகன்றது. யக்கர்கள், அவருக்குப் பலமான கம்பளி ஒன்று கொடுத்தார்கள். அவர் அதனைத் தரையில் விரித்து அமர்ந்து கொண்டார். சால்வையைச் சுற்றித் தீ சூழ்ந்தது. யக்கர்கள் பயந்தனர். கருணை வள்ளலான அவர் இனிய திரித் தீபத்தை அவர்களருகே வரச்செய்தார். யக்கர்கள் பயம் நீங்கினர். அப்போது அவர் தமது மதக் கொள்கைகளை விபரித்தார், என்று மகாவம்சம் கூறுகிறது.

இவ்வாறு அற்புதங்கள் நிகழ்த்தி மதம் பரப்புவது பண்டு தொட்டு நிகழ்ந்து வந்திருக்கிறது.

இங்கு இயக்கர் என்று சொல்லப்படுபவர் யார்? தமிழரா? அப்படியாயின் தமிழரின் இயல்பு மதத்திலிருந்து அவர்கள்

பெளத்தத்திற்கு மத மாற்றம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது இலங்கைத் தீவு முழுமையும் பெளத்த மதத்திற்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது என்று அறியப்படுகிறது.

மகாவம்சத்தின் முதல் ஐந்து பகுதிகளிலும் பெளத்த மதம் சார்ந்த பொதுத் தகவல்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

ஸம்புத்தர் அமரர் ஆகிய போது அவரது சீடர்கள் ஸம்புத்தரின் சிதையிலிருந்து அவரது கழுத்து எலும்பைப் பெற்று இலங்கைக்குக் கொண்டு வந்தனர். அதைத் தூபியில் வைத்து முடி அதனைக் கட்டி எழுப்பினார்கள். அரசர் தேவனாம்பிரியதர்சிமன் சகோதர் உத்தகுலபயர் அந்தத் தூபியைக் கண்டு வியந்து அதனை 30 முழ அளவுக்கு உயர்த்தினார். அங்கு வசித்த தத்தக மணி தமிழர்களோடு போரிட்ட போது எட்டு முழ உயரத்துக்கு, தூபிக்கு மேல் விதானம் அமைத்தார். தூபிப் பணியும் முடிந்தது. இலங்கைத் தீவும் மணிதர் வாழ ஏற்ற இடமாக வளம் பெற்றது, என்று கூறப்படுகிறது.

இலங்கைத் தீவில் புத்தர் வருகையால் இயக்கர்கள் பெளத்தர்களாக்கப்பட்டனர், இலங்கைத் தீவு மக்கள் வாழ்விடமாக மாறியது என்று கூறப்படுகிறது.

'அங்கு வசித்த தத்தகமணி தமிழர்களோடு போரிட்டபோது எட்டு முழ உயரத்துக்கு, தூபிக்கு மேல் விதானம் அமைத்தார்', இது நோக்கத்தக்கது.

எதிர்காலத்தில் இலங்கை நற்பேறு பெறவும், நாக அசுர்களை வரவேற்கவிருக்கும் அவர்கள் மிகச் சிறந்த நன்மைகளைப் பெறவும், மும்முறை இலங்கைக்கு விஜயம் செய்தார். அவர் உலகுக்கு அருள் ஒளி அளிப்பவர். எனவே, இந்தத் தீவு உணராத ஒளியின் வீச்சினால் அந்தச் சமயத்தில் நம்பிக்கை கொண்டவர்களிடையே உயர்ந்த கௌரவத்தைப் பெற்றது என்று முதலாம் அத்தியாயம் கூறுகிறது.

இரண்டாம் அத்தியாயம்:

'ஒன்பது மகாதேவர் முதலாக எண்பத்து நான்கு ஆயிரம் மேலும் காலராஜ நாகர் முதலான எண்பத்து நாலாயிரம், ஒக்காடர் வரையிலான பதினாறு என மகா ஸம்மதர் மரபில் த்தம் குழுவின் வரிசையை அவரவர்க்கான தலை நகரில் இருந்து கொண்டு ஆட்சி செய்தனர்' - என்று கூறப்படும் பகுதி,

இறையனார் களவியலுரையில் சங்க காலத்திற்கு முன்னர் ஆண்ட மன்னர், புலவர்கள், அவர்கள் பாடிய நூல்கள் தொடர்பாகக் கூறப்படும் தகவல்களுடன் ஒப்ப நோக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. இது பண்டைக் காலத்தில் முன்னைய இலக்கியங்களை நினைவு கொள்ளும் முறை போலும்.

அடுத்த இதழில் மகாவம்சத்தின் ஏனைய அத்தியாயங்கள் எடுத்துவரப்படும்.

(தொடரும்...)

selvanayaki.s@thaiveedu.com

சென்ற மாதம் தாய் வீடு இதழில் கம்பராமாயணத்தின் முன்றாவது காண்டமாகிய ஆரணிய காண்டத்தின் இரண்டாவது படலமாகிய சரபங்கன் பிறப்பு நீங்கு படலத்திலிருந்து தேர்ந்தெடுத்த சில செய்யுள்களோடு உங்களுடன் இணைந்திருந்தேன். இவ்விதழில் ஆரணிய காண்டத்தின் முன்றாவது படலமாகிய அகத்தியப் படலத்திலுள்ள சில செய்யுள்களுடன் உங்களோடு இணைகின்றேன். சரபங்க முனிவன் எரியிடை புகுந்து தனது பிறப்புநீங்கிச் சென்றதைப் பார்த்து விட்டு இராமன், சீதை, இலக்குவன் மூவரும் கனத்த நெஞ்சோடு தண்டக வனம்நோக்கிச் செல்கிறார்கள். தண்டக வனத்தில் அவர்கள் 10 ஆண்டுகள் தங்கி அங்கே அகத்திய முனிவனைக் கண்டு அவனிடம் வில், அம்பு, வாள் போன்ற போர்க்கருவிகளைப் பெற்றுக்கொண்ட செய்தியை அகத்தியப் படலம் விளக்குகிறது.

மலைகளும், அடர்த்தியான மரங்களும், அலைபோன்று நீர்பாய்கின்ற ஆறுகளும், அருவிகளும், தடாகங்களும் காணப்படுகின்ற பகுதியினூடாக மூவரும் தண்டக வனம் நோக்கிச் செல்கிறார்கள். அவ்வாறு செல்கின்ற போது அங்கே தவம் செய்து கொண்டிருந்த பல முனிவர்களும், தபசிகளும் அவர்களைக்கண்டு, மகிழ்ச்சியுடன் அவர்கள் முன் வருகிறார்கள். அவ்வாறு வருகின்றவர்களின் சிலரைக் கம்பர் குறிப்பிட்டுக் காட்டுவார்.

*பண்டைய அயன்தரு வால கில்லரும்
முண்டரும் மோனரும் முதலி னோர்கள் அத்
தண்டக வனத்துறை தவத்து னோரெலாம்
கண்டனர் இராமனைக் களிக்கும் சிந்தையர்.*

கம்ப. ஆரணிய. 120

பண்டைய அயன்தரு வால கில்லரும் - முன்னர் பிரமனின் படைப்பில் வந்தவர்களாகிய வாலகில்லியர் என்பவர்களும், முண்டரும் - மழித்த தலையையுடையவர்களும், மோனரும் - பேசாவிதமுடையவர்களும், முதலினோர்கள் அத் தண்டக வனத்துறை தவத்து னோரெலாம் - அவர்களைப்போன்ற அத் தண்டக வனத்திலிருந்து தவம் செய்வோர்கள் எல்லோரும், கண்டனர் இராமனைக் களிக்கும் சிந்தையர் - இராமனைக்

கண்டு உள்ளத்தில் களிப்பெய்தினார்கள் என்பது பொருள். வாலகில்லியர் என்போர் பிரம்மனின் தலை மயிரிலிருந்து தோன்றிய கட்டை விரல் அளவினரான அறுபதினாயிரர் என்று புராணம் கூறுகிறது. தண்டகன் என்பான் அவ்வனத்திலிருந்து கொடுங்கோல் செய்தான் என்பதால் அந்தக்காடு தண்டக வனம் எனப்பட்டது.

*கனல்வரு கடுஞ்சினத் தரக்கர் காயவோர்
வினைபிறி தின்மையின் வெதும்பு கின்றனர்
அனல்வரு கானகத் தமுத ளாவி
புனல்வர வுயிர்வரு முலவை போல்கின்றார்*

கம்ப. ஆரணிய. 121

கனல்வரு கடுஞ்சினத் தரக்கர் காய - நெருப்பைப்போன்ற கடுமையான சினத்தையுடைய அரக்கர்கள் செய்த தீமைகளை எதிர்ப்பதற்கு, ஒரு வினைபிறி தின்மையின் வெதும்பு கின்றனர் - ஒரு வழியும் தெரியாமல் வெதும்பி வருந்திக் கொண்டிருந்த முனிவர்கள், அனல்வரு கானகத்து அமுது அளாவிய புனல்வர - தீப்பற்றியெரிகின்ற காட்டிலே அமுதம் போன்ற நீர்ப்பெருக்குப் பொங்கி வருவதால், உயிர்வரு முலவை போல்கின்றார் - உலர்ந்த மரங்கள் எவ்வாறு தழைத்துச் செழிக்குமோ அதனைப் போன்ற மனமகிழ்ச்சியை அடைந்தார்கள் என்பது இச்செய்யுளின் பொருள். இச்செய்யுளில் தண்டக வனத்தில் வாழ்கின்ற முனிவர்களுக்குக் காட்டிலுள்ள உலர்ந்த மரங்களையும், அரக்கர்களுக்கு நெருப்பையும், அவர்களுடைய சினத்துக்கு வெப்பத்தையும், இராமனது வருகைக்குக் குளிர்த் நீர்ப்பெருக்கின் வருகையையும், அவனது வருகையால் முனிவர்கள் களித்து மகிழ்ந்ததற்கு உலர்ந்த மரங்கள் தழைத்துச் செழித்தலையும் உவமையாக்கி இச்செய்யுள் முழுமையும் உவமை அணி ஆட்சி செய்யுமாறு அமைத்துள்ள கம்பரின் கவிநயம் சுவைமிக்கது.

*ஆய்வரும் பெருவலி யரக்கர் நாமமே
வாய்வெரீஇ அலமரும் மறுக்கம் நீங்கினார்
தீவரு வனத்திடை இட்டுத் தீர்ந்ததோர்
தாய்வர நோக்கிய கன்றின் தன்மையார்*

கம்ப. ஆரணிய. 122

ஆய்வரும் பெருவலி யரக்கர் நாமமே - மேலும் மேலும் மிகுந்து காணப்படும் பெரு வலிமையையுடைய அரக்கர் களது பெயர்களையே, வாய்வெரீஇ அலமரும் மறுக்கம் நீங்கி னார் - அச்சத்தினால் வாய்குளறச் சொல்லி வருந்திய மனக் குழப்பம் நீங்கியவர்களாக அம்முனிவர்கள், தீவரு வனத் திடை இட்டுத் தீர்ந்ததோர் தாய்வர நோக்கிய கன்றின் தன் மையார் - நெருப்புப் பற்றியெரியும் காட்டிலே தம்மை விட்டுப் பிரிந்த தாய்ப்பசு மீண்டும் வரக்கண்ட கன்றினது தன்மையை உடையவரானார்கள். இராமனை முனிவர்கள் கண்டபோது அரக்கர்களிடம் அவர்கள் கொண்டிருந்த அச்சம் நீங்கி அத னால் அவர்க்கு ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சியை, எரிவனத்திடையே பிரிந்துபோன தாய்ப்பசுவைக் கண்ட கன்றின் மகிழ்ச்சிக்கு ஒப்பாகக் கூறித் தாய்மையின் சிறப்பைக் கம்பர் போற்றியுள் ளதை இங்கே காணலாம்.

எதிர்வந்த முனிவர்களை இராமன், சீதை, இலக்குவன் மூவ ரும் வணங்க முனிவர்கள் அவர்களை வாழ்த்தி அவர்கள் தங்கி உறைவதற்குச் சாலை ஒன்றை அளித்து ஓய்வெடுக்கு மாறு கூறிச் செல்கிறார்கள். மறுநாட்காலை அவர்கள் திரும்பி வந்து, அரக்கரால் தமக்கு நேர்கின்ற துன்பமனைத் தையும் எடுத்துக் கூறுகின்றார்கள்.

இரக்கமென்று ஒருபொருள் இலாத நெஞ்சினர்
அரக்கரென்று உளர்சிலர் அறத்தின் நீங்கினார்
நெருக்கவும் யாம்படர் நெறியலா நெறி
துரக்கவும் அருந்தவத் துறையுள் நீங்கினேம்.

கம்ப. ஆரணிய. 129

இரக்கமென்று ஒருபொருள் இலாத நெஞ்சினர் - இரக்கம் என்று ஒரு பொருள் இருக்கின்றதே என்பதைக்கூட அறிந்தி ராத நெஞ்சமுடையவர்களாக, அரக்கரென்று உளர்சிலர் அறத்தின் நீங்கினார் - அறவழியிலிருந்து நீங்கியவர்களான அரக்கர் என்று சொல்லப்படுபவர்கள் சிலர் இங்கே இருக்கின் றார்கள், நெருக்கவும் - அவர்கள் செய்யும் கொடுமை எம் மைத் துன்பப்படுத்தவும், யாம்படர் நெறியலா நெறி துரக்க வும் - நாங்கள் ஒழுகுவதற்குரிய நல்லொழுக்கம் அல்லாத தீயொழுக்கத்தில் எங்களைச் செலுத்துவதால், அருந்தவத் துறையுள் நீங்கினேம். நாங்கள் செய்கின்ற அரிய தவத்தி னது வழியிலிருந்தும் விலகிவிட்டோம் என்று இராமனிடம் முறையிடுகின்றார்கள்.

மாதவத்து ஒழுகலேம் மறைகள் யாவையும்
ஓதலேம், ஓதுவார்க்கு உதவல் ஆற்றலேம்
முதெரி வளர்க்கிலேம் முறையின் நீங்கினேம்
ஆதலின் அந்தண ரேயு மாகலேம்

கம்ப. ஆரணிய. 131

மாதவத்து ஒழுகலேம் - பெருமை பொருந்திய தவநெறியில் நின்று ஒழுகுகின்றோமில்லை. மறைகள் யாவையும் ஓதலேம் - வேதங்கள் எதனையும் ஓதுவதுமில்லை, ஓதுவார்க்கு உத வல் ஆற்றலேம் - வேதங்களை ஓதுகின்றவர்களுக்கும் உதவு கின்றோமில்லை, முதெரி வளர்க்கிலேம் - வேள்வித் தீயை வளர்ப்பதில்லை, முறையின் நீங்கினேம் - இத்தகைய எல்லா ஒழுக்கங்களிலிருந்தும் விலகிவிட்டோம், ஆதலின் அந்தண ரேயு மாகலேம் - அதனாலே அந்தணர் என்கின்ற தகைமை

யையும் இழந்துவிட்டோம் என்று மேலும் முறையிடுகிறார்கள். அந்தணர் என்போர் பிறப்பினால் வருபவர்களல்ல பிற உயிர் கள்மீது அருள் காட்டும் ஒழுக்கத்தை உடையவர்கள் என்ப தனைத் திருவள்ளுவர் அந்தணர் என்போர் அறவோர் மற் றெவ்வுயிர்க்கும் செந்தண்மை பூண்டொழுக லான். (திருக்கு றள் 30) என்னும் குறட்பாவில் விளக்கியிருப்பார். அவரின் வழியிலேயே கம்பரும் அருள்நெறி நின்று ஒழுக முடியாத தால் தம்மாலும் அந்தணர் என்னும் தகைமையைப் பெறுமுடி யவில்லை என்று அம்முனிவர்கள் வருந்துவதாகக் கூறுவ தைப் பார்க்கிறோம். அந்தணர்க்குரிய செயல்களாக ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல் என்னும் தொல்காப்பியக் கூற்றின் அடிப்படையிலும் கம்பர் இச்செய்யு ளில் அந்தணர்க்குரிய செயல்களைக் குறிப்பிட்டிருப்ப தை யும் நோக்கலாம். தொல்காப்பியம் கூறும் இந்தக் கருத்துக ளையுடைய நூற்பா பிற்காலத்தில் வந்த இடைச்செருகல் எனும் கருத்து உள்ளதென்பதையும் இங்கே கவனத்தில் கொள்வோம்.

தண்டக வனத்திலுள்ள அரக்கர்களால் தமக்கு நேரும் துன் பங்களை முனிவர்கள் இராமனிடம் தெரிவித்துத் தங்களைக் காத்தருளுமாறு இராமனிடம் வேண்டுகிறார்கள். 'எத்த னையோ பேரினுடைய துன்பங்களுக்கு மத்தியிலும் நான் காட்டுக்கு வந்தது ஒருவகையில் நல்லதாயிற்று. நான் உங் களை அவ்வரக்கர்களிடமிருந்து காப்பேன்' என்று அவர்க ளுக்கு இராமன் உறுதியளிக்கின்றான்.

அறம்தவ றாநெறி அந்தணர் தன்மையை
மறந்த புல்லர் வலிதொலை யேனெனில்
இறந்து போகினும் நன்றிது அல்லது
பிறந்து யான்பெறும் பேறென்பது யாவதோ ?

கம்ப. ஆரணிய. 136

அறம் தவறாநெறி அந்தணர் தன்மையை மறந்த புல்லர் - அறவழியினில் நின்றுத் தவறாதவர்கள்தான் அந்தணர் என் னும் தன்மையுடையவர்கள் என்பதை மறந்தவர்கள் இந்த அற்பர்கள், வலிதொலை யேனெனில் இறந்து போகினும் நன் றிது - அத்தகையோரால் ஏற்படும் துன்பத்தை நீக்க என்னால் இயலாது போனால் நான் இறந்து போவதே நல்லது. அல்லது பிறந்து யான்பெறும் பேறென்பது யாவதோ - இல்லையானால் நான் பிறந்ததால் ஏற்படக்கூடிய பயன் என்ன இருக்கப் போகி ரது என்று கூறி அவர்களுக்கு இராமன் நம்பிக்கையளிக்கி றான். அறம் தவறாநெறி அந்தணர் தன்மையை மறந்த புல் லர் என்னும் செற்றொடரால், அந்தணர், அசுரர் என்போர் பிறப்பினால் வருவோரன்று, அத்தன்மை அவரவரின் ஒழுக்கத் தால்தான் அமைகிறது என்பதையும், அறநெறியில் ஒழுகும் எவரும் அந்தணர் என்ற தன்மையைப் பெறுவர், அதனை மறந்தவர்களே அசுரத்தன்மையைப் பெறுவர் என்பதையும் கம்பர் வலியுறுத்துவதை உணரலாம். இராமனிடமிருந்து அவ் வாறான ஆறுதல் மொழிகளைக் கேட்ட முனிவர்கள் மகிழ்ச்சி யால் துள்ளிக் குதித்து அவனைப் பலவாறாகப் புகழ்கின்றார் கள். முனிவர்களின் வேண்டுகோளின்படி இராமன் முதலிய மூவரும் அங்கே பத்து ஆண்டுகள் தங்கியிருந்துவிட்டு, அகத்தியன் இருக்குமிடம் நோக்கிப் புறப்பட்டுச்சென்று அகத்திய முனிவனின் ஆச்சிரமத்தையடைகின்றார்கள். அகத் திய முனிவன் அவர்களை எதிர்கொண்டு வரவேற்கின்றான்.

ஆண்தகையர் அவ்வயின் அடைந்தமை யறிந்தான்
ஈண்டுவகை வேலைதுணை ஏழலக மெய்த
மாண்ட வரதன்சரண் வழங்கவெதிர் வந்தான்
நீண்டதமிழாலகை நேமியி னளந்தான்

கம்ப. ஆரணிய. 153

நீண்டதமிழால் உலகை நேமியின் அளந்தான் - பெருமை மிக்க தமிழ்மொழியால் உலகம் முழுவதையும் திருமாலைப் போல அளந்தவனாகிய அகத்திய முனிவன், ஆண்தகையர் அவ்வயின் அடைந்தமை யறிந்தான் - ஆண்மைக்குரிய தகை மையையுடைய இராமஇலக்குமணர்கள் அவ்விடம் வந்து சேர்ந்ததை அறிந்தவனாகி, ஈண்டுவகை வேலைதுணை ஏழலகமெய்த - மேலெழும் மகிழ்ச்சியென்னும் கடல் ஈரேழு பதி னான்கு உலகங்களையும் அடையும்படி, மாண்ட வரதன் சரண் வழங்க எதிர்வந்தான் - மாட்சிமைப்பட்ட வரங்களைக் கொடுத்தருளுகின்ற இராமன் தனது காலடிகளில் வணங்கும் படி அவரெதிரில் வந்தான் என்பது பொருள். இறைவனே அகத்தியருக்கு அருளியதாதலாலும், அடியாரெல்லாம் தமிழ் மொழியினாலேயே இறைவனை வழிபட்டதனாலும், 'நீண்ட தமிழ்' என்றும், இறைவனால் உரைக்கப்பெற்று உலகுக்குத் தமிழைப் பரவச் செய்தான் என்பதால் 'தமிழால் உலகை அளந்தான்' என்றும் கம்பர் கூறியுள்ளார். அகத்திய முனிவனது சிறப்பினை மேலும் 5 செய்யுள்களால் கம்பர் எடுத்துக் காட்டுவார். அவற்றுள் ஒன்று:

உழக்கும்மறை நாலினும் உயர்ந்துலகம் ஒதும்
வழக்கினும் மதிக்கவியி னும்மரபி னாடி
நிழற்பொலி கணிச்சிமணி நெற்றியுமிழ் செங்கண்
தழற்புரை சுடர்க்கடவுள் தந்ததமிழ் தந்தான்.

கம்ப. ஆரணிய. 158

நிழற்பொலி கணிச்சிமணி நெற்றியுமிழ் செங்கண் - ஒளிவிளங்குகின்ற மழுவாயுத்தையும், அழகிய நெற்றியிலே நெருப்பை உமிழ்கின்ற சிவந்த கண்ணையுமுடைய, தழற்புரை சுடர்க்கடவுள் தந்ததமிழ் - ஒளிவடிவாகிய சிவபெருமான் தந்த தமிழ் இலக்கணத்தை, உழக்கும் மறை நாலினும் உயர்ந்து - வருந்திப் பழகுகின்ற நான்கு வேதங்களிலும் மேம்பட்டு - உலகம் ஒதும் வழக்கினும் - உலகம் கூறுகின்ற வழக்கினைக் கொண்டும், கவியினும் - நல்லாசிரியரின் செய்யுள் வழக்கைக் கொண்டும், மதி மரபின் நாடி - தனது அறிவாலும் மரபின் முறைப்படியும் ஆராய்ந்து, தந்தான் - தந்தருளியவன் அகத்தியன் என்பது பொருள்.

முன்னொருகால் முனிவர்கள் பலர் சேர்ந்து வடமொழியை வளர்ப்பதற்குக் காசியில் வடமொழிச் சங்கமொன்று ஏற்படுத்த, அச்சங்கப் புலவருள் ஒருவனாகிய அகத்தியன் மறைய புலவர்களோடு வாதிட்டு அவர்களின் இறுமாப்பை அடக்கும் பொருட்டு சிவபெருமானிடம் சென்று வேண்டிய போது, அவனிருந்த மண்டபம் முழுவதும் புதுமையான நறுமணமொன்று வீசிவர, அகத்தியன் சிவபெருமானை நோக்கி, இவ்வாசனை எதுவெனக் கேட்கிறான். அப்போது சிவபெருமான் அகத்தியனை அம்மண்டபத்தின் ஒரு மூலைக்கு அழைத்துப்போய் அங்கே குவியலாகப் போடப்பட்டிருந்த ஏட்டுச்சுவடிகளைக் காட்டவே, அவற்றைக் கண்ட மாத்திரத்திலேயே இனிமை என்னும் பொருள்படுவதான, தமிழ் என்னும் இன்பமான பெயரைச் சொல்ல, உடனே அம்மொழிக்குரிய

ஆதார விதிகள் இவ்வேட்டுச் சுவடிகளிலுள்ளன, இவற்றைத் தெற்கே பொதிகை மலைக்கு எடுத்துச் சென்று இலக்கணம் செய்வாயென்று பரமசிவன் அகத்தியருக்குப் பணித்தார். அகத்தியரும் பொதிகை சென்று சுவடிகளிலுள்ள விதிகளைக்கொண்டு பேரகத்தியம், சிற்றகத்தியம் என்னும் இலக்கண நூல்களை இயற்றி இவற்றைத் தொல்காப்பியர் உட்படத் தம்மாணாக்கராகிய பன்னிருவருக்குக் கற்பித்தார் என்பது புராணத்திலே கூறப்படுகின்ற செய்தி. ஆனால் இதற்குத் தமிழுக்குக் கிடைத்த முதல் நூலாகிய தொல்காப்பியத்தில் அகப்புறச் சான்றுகள் எதுவும் இல்லை என்பது தெளிவு. ஆனால் இச்செய்யுளில் கம்பர் குறிப்பிடுவதுபோல் தமிழிலக்கணம் உலக வழக்கும் செய்யுள் வழக்கும் அறிவும் கொண்டு ஆராய்ந்து செய்யப்பட்டதென்பது உண்மையே. இதனையே தொல்காப்பியத்தின் சிறப்புப்பாயிரம் சான்றாக எடுத்துக்காட்டுகிறது.

அகத்திய முனிவன் இராமனாதியோரை வரவேற்றுத் தனது ஆசிரமத்துக்கு அழைத்துச் சென்று விருந்தளித்துவிட்டுப் பின் அங்கே அவர்களைத் தங்கியிருக்குமாறு வேண்டுகிறான். அதற்கு இராமன், அரக்கர்களின் கொடுமையை ஒழித்து அவர்களது செருக்கை அடக்கச் சித்தமாகவுள்ளேன். அவர்களிருக்குமிடம் தேடிச் செல்லவுள்ளேன் எனச் சொல்ல அவர்களுக்கு வலிமை மிக்க படைக்கருவிகளை வழங்குகிறான்.

இப்புவனம் முற்றுமொரு தட்டினிடை யிட்டால்
ஒப்பு விறறென உரைப்பரிய வானும்
வெப்புருவு பெற்றவரன் மேருவரை வில்லா
முப்புர மெரித்ததனி மொய்க் கணையும் நல்கா.

கம்ப. ஆரணிய. 173

இப்புவனம் முற்றும் ஒரு தட்டினிடை இட்டால் - இந்த உலகம் முழுவதையுமே ஒரு துலாக்கோலின் தட்டில் வைத்தாலும், ஒப்பு வரவு இற்றென உரைப்பரிய வானும் - அதற்கு ஒப்பாகும் என்று சொல்லுதற்கரிதான வலிமை மிக்க வானையும், வெப்புருவு பெற்ற அரன் மேருவரை வில்லா - நெருப்புப் பிழம்பின் உருவம் பொருந்திய சிவன் மேருமலையை வில்லாகக் கொண்டு, முப்புரம் எரித்ததனி மொய்க்கணையும் நல்கா - முப்புரங்களையும் எரித்த வலிமையான அம்புகளையும் அகத்திய முனிவன் கொடுத்தனன் என்பதாம். இவ்வாறு மிக வலிமை பொருந்திய படைக் கருவிகளை இராமனிடம் கொடுத்துப் பஞ்சவடி என்னுமிடம் அவர்கள் சென்று உறைதற்கு ஏற்றதெனக்கூறி அகத்தியன் அவர்களுக்கு விடை கொடுத்து அனுப்புகிறான்.

இராமன், சீதை, இலக்குவன் மூவரும் பின்னர் அவ்விடத்தைக் கடந்து பஞ்சவடி நோக்கிச் செல்கையில் சடாயுவைச் சந்திப்பதைக் கூறும் ஆரணிய காண்டத்தின் நான்காவது படலமாகிய சடாயுகாண்ட படலத்துடன் அடுத்த இதழில் நானும் உங்களைக் காண வருகிறேன்.

(வளரும்...)

shanmugarajah@thaiveedu.com

தமிழ்வலை - 115

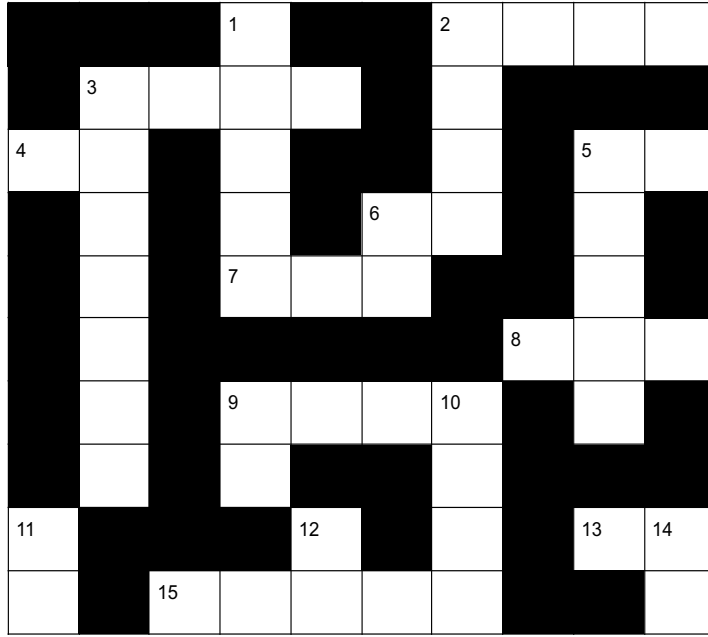
‘தாய்விடு’ சமூகத்துள் தாய்மொழியின் சொல்வளத்தை வலியுறுத்தும் நோக்குடன் முன்வைக்கப்படும் ‘தமிழ்வலை’யை முற்றிலும் சரிவர நிரப்பி அனுப்புவோருள் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் ஒருவருக்கு தமிழ் நூல்களும் சஞ்சிகைகளும் பரிசாக வழங்கப்படும்.

பெயர்:

முகவரி:

தொலைபேசி எண்:

மின்னஞ்சல்வரி:

தமிழ்வலை-115 வினா

இடமிருந்து வலம்

- 2 விடுப்பு
- 3 மா, பலா, வாழை
- 4 தெருவோரம்
- 5 ஒரு கிழமை
- 6 ஒரு விலங்கு
- 7 பல்லக்கு
- 8 செழிப்பு
- 9 டார்வினின் கோட்பாடு
- 13 வாரணாசி
- 15 மூவேந்தருள் ஒருவன்

மேலிருந்து கீழ்

- 1 அவதரிப்பு
- 2 இலங்கை வட மாகாணத்தில் ஒரு பகுதி
- 3 இலங்கையில் ஐந்து சிவாலயங்களுள் ஒன்று
- 5 வேதனம்
- 6 அணிகலன்
- 9 மந்திரை
- 10 ஒரு நச்சுப் பாம்பு
- 11 மாதர் அணியும் ஆடை
- 12 10000000
- 14 தலைமுடி

விடைகளை அனுப்பவேண்டிய முகவரி
மின்னஞ்சல் முகவரி:
thamilvalai@thaiveedu.com
தொலைநகல்: 416 849 0594

Thaiveedu
P.O.Box #63581
Woodside Square
1571 Sandhurst Cir.
Toronto, ON. M1V 1V0

தமிழ்வலை-114-க்கான விடைகள்

			1 ஓ			2 வ			3 வ
4 கொ	தா	ப	யா			5 அ	ஞ்	சா	லை
ங்					6 து	ள	சி		ஞ்
7 கோ	ட்	8 சே				வை			ர்
		ர			9 பா	யி	ர	ம்	
10 வி	ழி		ன்			ய			11 அ
		12 மு		13 பு	த	ல்	வி		ல
14 மா	ம	ன்	ன	ன்					வா
		னே		னை		15 கா	16 பா		ங்
17 சா	ன்	று					ரை		ஞ்

தமிழ்வலை-114 பெறுபேறுகள்

முன்னணிப் போட்டியாளர்

மேரி கெலன் தேவதாஸ், நோத்யோர்க்
விசுவநாதன் தாமரை, ரொறன்ரோ
நேசன் சபாராணி, பிரான்ஸ்
இராசாத்தி தேவதாஸ், ரொறன்ரோ.
சண்முகம் சபேசன், கிளிநொச்சி.
சுமதி முத்துராஜா, யாழ்ப்பாணம்,

பரிசுபெறும் போட்டியாளர்

சு. ஜெயலக்ஷ்மி,

மருதனார்மடம்.

thamilvalai@thaiveedu.com

தமிழ்வலை போட்டிக்கான விடையை இம்மாதம் 23-ம் தேதிக்கு முன்னர் அஞ்சல் அல்லது மின்னஞ்சல் அல்லது தொலைநகல் வாயிலாக அனுப்பிவைக்கவும்.

அதற்கு தமிழ்வலையைப் பிரதிசெய்து அல்லது படப்பிரதியெடுத்து அல்லது கதிர்ப்பிரதியெடுத்து பயன்படுத்தவும்.

பெறுபேறுகள் நடுவர்களின் முடிபுக்கமைய அடுத்த மாத தாய்விட்டில் வெளிவரும்.

முலையறுகாதே!

ம.சத்தவ்நாயகம்

கேரள மண்ணை மாயப் புகையுள்ளும், புராணப் புழுதியுள்ளும் மூழ்கடித்து வைத்திருந்தனர் பார்ப்பன நம்பூதிரிகள். அந்த மண்ணில் கேட்பவர்களுக்கு இல்லையென்னாது வாரிவழங்கும் வள்ளலாக விளங்கி சமதர்ம நல்லாட்சியை

அன்றே நடத்தியவன் மாவலிச் சக்கரவர்த்தி. அப்பேற்பட்ட மன்னனை அரக்கனைக் கோள் சொல்லி, விஷ்ணுவை குள்ளமான வாமன அவதாரமெடுக்கவைத்து அவன் நாட்டைப் பறித்தெடுத்த நய வஞ்சகர்கள் பார்ப்பனர்.

அந்த மாவலியிடம் மூன்றடி மண்ணைத் தானமாகக் கேட்கின் றான் வாமன வடிவெடுத்த விஷ்ணு. மூன்றடி மண்தானே என்று பார்ப்பன சூழ்ச்சியைப் புரிந்து கொள்ளாமல் தானமாக வழங்க ஒப்புக்கொண்டான் மாவலி அரசன். இந்தக் குள்ள வாமனன் ஓங்கி வளர்ந்து ஒரு கால் பூமியையும் இன்னொரு கால் வானுலகையும் மூன்றாம் கால் அளக்க இடமின்றி மாவலி தலையையும் மிதித்து அவனைக் கொன்றதாகக் கம் பராமாயணம் உட்பட பல புராணங்கள் சொல்கின்றன.

தன்னுடைய நயவஞ்சகத்தால் காலால் மிதித்துக் கொலை செய்தவரையே கடவுளெனப் போற்றி அவரை ஓங்கி உலக ள்ந்த பெருமானார் என்று போற்ற வைத்திருப்பது பார்ப்பனீ யச் சாணக்கியம்.

இப்படித்தான் கேரளாவின் செழிப்பான இடங்களையெல்லாம் கைப்பற்றி நதிக்கரைகளில் தங்கி மன்னர்களை மோதவிட்டு மன்னருக்கு மேலான இனமாக தம்மைப் பார்ப்பனர் வளர்தெ டுத்தனர். தமிழாயிருந்த சேரநாடுங்கும் சமஸ்கிருதத்தைக் கொட்டிக் கலந்து புதிய மொழியான மலையாளம் உருவாக இவர்கள்தான் அடிப்படை. தமக்கெதிராக நின்று மக்களிற காக சேவை செய்யும் மன்னர்களை அரக்கனென்றும், அசுர னென்றும், பேய்களென்றும் கூறி அவர்களை அழிப்பதுதான் அன்றைய பார்ப்பனிய நம்புதிரிகளின் நயவஞ்சகம். இன் றைக்கும் அது தொடர்ந்து கொண்டுதான் இருக்கின்றது.

கேரள மண்ணில் மாவலிமன்னன் அழிந்தநாளை ஓணம் என்று இன்றும் பெருவிழாவாகக் கொண்டாடுகின்றார்கள். அவனை அழித்தவர்களே அவனைப் போற்ற ஓர் நாள் வைத் துப் பெருமைப்படுத்துவதாகப் பசாங்கு காட்டுகின்ற நாள் அது. தீபாவளியும் அவ்வாறான ஒன்றுதான். கொன்றவனே, கொன்றவர்க்கு நீதிபதியாகிற நெடிய வரலாறு அது.

அந்த மதப்புழுதியுள் முழ்கிக் கிடக்கிற மண்ணுள் ஆவணித் திருவோண நட்சத்திரத்தில் கொண்டாடப்படுகிறது ஓணப் பண்டிகை.

ஊரே பண்டிகைக் களைகட்டி நின்றது. ஆனால்...

கோவிந்தன் வெள்ளையன் தோட்டத்தில் நின்று கொண்டிருந் தான். அவன் பண்ணையடிமை.

கிழக்கிந்தியக் கம்பனி வெள்ளையர்களின் சகல நலன்களுக் காகவும், உள்ளூர்த் தலித்துகளை கூலியற்ற வேலையாட்க ளாக நியமித்து இருந்தார்கள். கோவிந்தன் வெள்ளைக்காரத் துரை ஸ்டீபன் வீட்டில் நீண்ட காலம் வேலை பார்ப்பவன். விசு வாசமான அடிமை. வெள்ளையன் செருப்பிலிருந்து அவனது மலம் வரை கூசாமல் துப்பரவு செய்கிற கூலியான்.

ஸ்டீபன் அண்மைக் காலத்தில் அவனது வெள்ளை மனைவி கிளாராவையும் இங்கிலாந்திலிருந்து வரவைத்திருந்தான்.

உள்ளூர்ப் பெண்களின் முலைகளையளந்து கட்டாயப்ப டுத்தி வரிவிதிக்கிற நம்புதிரிகள், அப்பாவிப்பெண்களை வலுக் கட்டாயமாகக் கெடுத்தபின் வெள்ளையர்களுக்கு அவர்களை இரையாக்கினார்கள். இப்படி ஊர்ப் பெண்களை அனுபவித்து, அனுபவித்து சொந்த மனைவியின் மீது ஈர்ப்பு

விட்டுப் போயிருந்தது ஸ்டீபனுக்கு.

வீட்டிற்கு வரும் போதெல்லாம் குடித்து விட்டு விழுந்து படுக் கின்ற ஸ்டீபனுடன் மனைவி கிளாரா பெருங்கடுப்பிலிருந் தாள். காதல் போய், வாக்கு வாதம் மட்டுமே அவள் வாழ்வில் எஞ்சியது.

வெள்ளையத் துரையான ஸ்டீபன் இங்கிலாந்திலிருந்து வந்த தன் மனைவி கிளாராவிற்கு ஆங்கிலமறிந்த வழிகாட்டி யொருவர் வேண்டுமென்று மூத்த நம்புதிரியிடம் கூற நம்பு திரி தன் மகன் ராமசாமியை அவளிற்குத் துணையாக அனுப்பி வைத்திருந்தான். கடந்த ஒரு வாரகாலமாக வெள் ளைத்துரையின் எஜமானிக்கு எடுபிடியானான் ஆங்கிலம றிந்த அந்த இளம் நம்புதிரி.

தனக்கு முன்னே கைகட்டி நின்ற நம்புதிரியை உட்காரு என் றாள் கிளாரா. வெள்ளைச்சியின் அழகிய பற்களில் கிறங்கிப் போனான் நம்புதிரி ராமசாமி.

அவளது அந்த வார்த்தைகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு, மகுடி ஒலி கேட்ட நாகம் போல பவ்யமாக பணிந்து உட்கார்ந்தான் அவன்.

ஆலப்புழாவின் அழகிய ஆற்றினுள் படகுவிட்டு நேற்று அவள் மனதை அவன் கவர்ந்திருந்தான்.

கேரளாவின் அதிசயங்களையெல்லாம் அவளிற்குக் காட்டி னான். உண்மையில் இவர்கள் சொல்வதைப்போல கடவுளின் பூமிதான் கேரளா என்றாள் தனக்குள்.

கிளாரா படித்துக் கொண்டிருந்த அழகிய ஆங்கிலப் புத்த கத்தை எடுத்துப் புரட்டினான். Madame Bovary எனும் Gus-tave Flaubert எழுதிய பிரெஞ்சு நாவலின் ஆங்கில மொழிபெ யர்ப்பு அது. மிகுந்த சிரமத்துடன் புத்தகத்தினுடைய தலைப்பை வாசிப்பதற்கிடையே போதும் போதுமென்றாகி விட்டது அவனுக்கு. தலைப்பை எழுத்துக்கூட்டி அவளுக்குக் கேட்கும் படியாக வாசித்தான்.

அவளிற்கு சிரிப்பாயிருந்தது.

You are naughty என்றபடியே ஸ்கொட்ச் விஸ்கியுள் ஐஸ் போட்டு இரண்டு கிளாஸ்களில் ஊற்றினாள்.

‘நீ குடிப்பாயா...?’ என்றாள்.

அவன் வெட்கப்பட்டபடியே எடுத்துப் படக்கென்று குடித்து முழுங்கினான்.

அவள் வியப்போடு அவனைப் பார்த்தாள்.

நம்புதிரியான அவன் இதற்கு முன் வெளிநாட்டுச் சரக்குச் சாப்பிட்டதில்லை.

அவன் முகத்தை வெட்கப்படுபவன் போல கைகளால் முடிய வாறு அவளைப் பார்த்தான்.

‘நம்புதிரிகள் குடிக்கக் கூடாது. அவர்கள் கடவுளின் அவதாரம்’ என்றான் அவன்.

அவன் விழுந்து விழுந்து சிரித்தான்.

மறுபடியும் ஸ்கொட்லை ஊற்றினான்,

ஏறிய சரக்கு மெதுவாக வேலைசெய்ய அவன் இப்போது, தானே அவளிிற்கும் சேர்த்து ஐஸ் போட்டான். சியர்ஸ் என்ற படி இருவர் கிளாகும் ஒன்றோடு ஒன்று உரசின.

மெலிதாக அவன் நகைத்தான்.

தேவதை சிரித்தது போலிருந்தது நம்புதிரிக்கு.

அவனது அறியாமையை, வெகுளித்தனத்தை அவன் இரசித்தான். ‘இந்த நாவல் சொல்ல வருவது பேராசையாலும், பகட்டாலும் தன் வாழ்வின் அனைத்தையுமிழந்து இறுதியில் தன்னைத்தானே மாய்த்துக்கொள்கிற கதாநாயகியின் கதை. கிட்டத்தட்ட என் போன்றவன் தான் அவளும்’ என்றபடி அவனைப் பார்த்து கிளாரா, ‘இலக்கியம் பற்றியெல்லாம் இந்தியர்கள் நீங்கள் கொஞ்சமும் அறியமாட்டீர்களோ?’ எனக் கேட்டான் அவன்.

எங்களிடம் தான் உலகின் மூத்த இலக்கியங்கள் யாவும் இருந்தனவென்று சொல்லத் தெரியவில்லை அந்த நம்புதிரிக்கு, அறிவோ, ரசனையோ அற்று வாழ்க்கை பூராகவும் மனிதர்களை ஏமாற்றி தம் வயிறுவளர்ப்பவர்கள் நம்புதிரிப் பார்ப்பனர்கள், இவர்கள் எங்கே, திராவிட மொழிகளை, தமிழை அதன் இலக்கியங்களைப் படிக்கப் போகின்றார்கள். அவர்களுக்கேன் அது? அதனால் அவர்களுக் கென்ன இலாபம்? இங்குள்ள எந்த இலக்கியம் அவர்களுக்குப் புரியப் போகிறது?

நம்புதிரி ராமசாமி அசட்டையாகச் சிரித்தான்.

கேரள மாநிலத்தின் பெரும் பகுதியும் தமிழ் நாட்டின் தென்மாவட்டங்களான கன்யாகுமரி, திருநெல்வேலி போன்ற மாவட்டங்களின் சில பகுதிகளும் திருவிதாங்கூர் சமஸ்தான மன்னராட்சியின் கட்டுப்பாட்டில்தான் அப்போது இருந்தது. அந்தக் காலகட்டத்தில்தான் இவ்விடங்களில் சாதியக் கொடுமைகளால் மக்கள் அதிக அடக்குமுறைக்கு ஆளாகினர். நாடார், நாயர், ஈழவர், புலையர் உட்பட 18 சாதியச் சமூகம் சார்ந்த பெண்கள் தங்கள் மார்பகத்தை மறைக்க மேலாடை அணிவதற்குத் தடை விதிக்கப்பட்டிருந்தது. அதற்கு நம்புதிரிகள் தான் கண்காணிப்பு. அப்படிச் கண்காணித்து முலையளவு பார்த்து வரி விதிக்கிற கங்காணியாகவும் நம்புதிரி ராமசாமி இருந்தான்.

உள்ளூர் மார்புகளை இத்துணை கண்காணிப்புச் செய்கிற நம்புதிரிக்கு இறுக்கி மார்பை மறைத்திருக்கிற கிளாராவின் மார்பினுள் இருக்கிற முலைகள் வெண் மலையென உயர்ந்து நின்று மனதைக் கிறங்க வைத்தது.

விதிர்த்து நின்ற அவளின் வெள்ளை மார்பை வேட்கையோடு பார்த்தபடி நின்றான் நம்புதிரி.

அங்கிருந்த சுட்ட இறைச்சித் துண்டுகளை எடுத்து மென்றான்

கிளாரா. நம்புதிரி இறைச்சியை வீணீர் ஒழுகப் பார்த்தான். மரக்கறி மட்டும் தான் நீ சாப்பிடுவாயா? இறைச்சி சாப்பிடாதவனா நீ? என்றான் கிளாரா. சாப்பிட்டுப்பார் என்று அவன், அவன்முன் குட்டியாட்டின் வறுவலை நீட்டினான். அவன் மறுப்புச் சொல்லாமல் வறுவலை எடுத்து மெதுவாக உண்டான். விஸ்கி வாய்க்கு மிகவும் ருசியாக இருந்தது அது.

‘...யாவதேதடா, வெள்ளைச் சிவப்பியாவதேதடா இறைச்சி தோல் எலும்பிலே இலக்க மிட்டிருக்குதோ’

என்கிற சந்தர்ப்பவாத நம்புதிரி அவன்.

கிளாரா ஒவ்வொரு துண்டாக அவனுக்குக் கொடுத்தபடி இடது கையால் தன் விஸ்கியைப் பருகினான். அவளுடைய வழுவுழுப்பான முழங்காலிற்கு மேல் அவள் கவுன் உயர்ந்து அவனது அழகை மேலும் கூட்டி நம்புதிரியை உசுப்பேத்தியது. அவன் கால் மேல் கால் போட்டு உட்கார்ந்திருந்தபடியே அவனை நோக்கி கை நீட்டி உனக்கு ‘டான்ஸ் ஆடத் தெரியுமா?’ என்று கேட்டான்.

அவன் பரிதாபமாக இல்லையென்று தலையாட்டினான்.

‘நான் சொல்லிக் கொடுக்கிறேன் வா’ என்றவன், அவனது இடுப்பை அணைத்தபடி சுற்றிச் சுற்றி ஆடினான். அவனுக்குச் சொர்க்கலோகம் தெரிந்தது. அவன் பதிலுக்குச் சிரித்துக் கொண்டே அவன் தோளைப் பற்றி ஆடினான். இடது கையால் அவன் அவன் இடுப்பைப் பற்றிக் கொண்டான். ஆடிக் கொண்டே அவன் முதுகைத் தடவினான். அது அவனுக்கு ரொம்பப்பிடித்திருந்தது. கால் மேல் கால் வைத்துக் களைப்பின்றி ஆடப்பழகி விட்டான் அவன். தலையைச் சரித்து அவன் பார்த்த வேளை அவனை வாரியனைத்து உதட்டில் முத்தமிட்டான் அவன். அவன் கிறங்கிப் போனான். அவன் முகம் ஆனந்தத்தில் பூரித்தது. பல நாள் இரை இழந்த வேட்டை நாயைப்போல அவன் மாறினான். ‘நீ நல்லவழி காட்டி...’ என்று சொல்லிக் கன்னத்திலே மாறி மாறி முத்தம் கொடுத்த அவன், அவனை கட்டிலில் தள்ளினான். இந்தியப் படுக்கையறைகளின் சுகத்தை இன்றுதான் அவன் முற்றிலுமாய் அனுபவித்தான். அவளுக்கு அந்த இந்தியனின் முதுகில் இருந்த கிருஷ்ணன் tattoo மிகவும் பிடித்துப் போயிற்று.

எல்லாம் முடிந்த பிறகு வெற்றுடம்போடு இருந்து அவன் சிகரெட் புகையை ஊதி வளையமாக்கி மகிழ்ந்தான். நம்புதிரி அவன் மடியில் கிடந்தான்.

‘நம்புதிரி என்று நீங்கள் எதற்காக அழைக்கப்படுகின்றீர்கள்?’ கேட்டான் கிளாரா.

‘எம்மை நம்புபவர்களின் ஒளி விளக்கின் திரி நாங்கள், அது னால்தான் நாம் நம்புதிரி’ என்றான், தன் ஓங்கி எழுந்து நின்ற ஒப்பற்ற குறியைக்காட்டி. அவர்கள் இருவரும் விழுந்து கிடந்து சிரித்தார்கள்.

(தொடரும்...)

sithivinayagam@thaiveedu.com

இவனுக்கு இவன் மீதே வெறுப்பாய் இருந்தது. ஒரு கீற்ற ளவு கூட வெளிச்சமின்றி இருண்டு கிடந்த அந்த அறையில் இருளின் கதிர்கள் அம்புகளாய் மாறி இவனை நோக்கிப் பாய்ந்து வருவதாய் உணர்ந்தான்.

சுற்றிலும் கொம்பு முளைத்த பைசாசங்கள் நீண்ட பற்கள் தெரிய கை கொட்டிக் கெக்கரித்தன.

ஜன்னலை ஒட்டியிருந்த மேஜையில் வைக்கப்பட்டிருந்த பொம்மை இவனை நோக்கித் தலையாட்டிக் கேலி செய்தது, அந்த இருட்டுக்கு ஊடே இவனைத் துல்லியமாய் உணர வைத்து இவன் சிந்தனையைப் புரட்டிப் போட்டது. படுக்கையை விட்டு எழுந்து முலையில் சுவற்றில் சாய்ந்து கொண்டிருந்தான். மனம் ரொம்பவும் ஆயாசப்பட்டது. உடம்பு பூராவும் வியர்வை கொப்பளித்து மெல்ல அமிழ்ந்து கொண்டிருந்தது. அந்த வியர்வை வாயையே இவனுக்கு மிகவும் அருவ ருப்பாயிருந்தது. எண்ண அலைகளின் ஊற்றாக அது பரிணமிப்பதுபோல்... அந்தக் கேடுகெட்ட எண்ண அலைகளின்பாற்பட்டு முகிழ்த்த வியர்வைத் துளிகள்... அவற்றின் பிரதிபலிப்பாய் நின்று கேலி செய்கின்றனவோ?

இந்த மாய உடம்பிற்கு இப்படி அடங்காத வெப்பமும் குளிர்ச்சியும் காற்றும் நீரும் ஏன்? பொங்கிப் பொங்கி அடங்குவதற்கா? இந்தத் தோலுக்கு ஏன் இத்தனை உணர்ச்சிகள்? கணுக்கால்களில் தகிக்கும் வெப்பம், அது கொடுக்கும் தீவிரம் மனிதரின் செயலாக்கத்தையே தகர்த்தெறிந்து விடுகிறதே?

பொங்கிப் பொங்கித் தணிந்து தளர்ந்து நசிந்து போவதற்கா இந்த உடம்பு?

மனதை லகான் போட்டு இழுத்து நிறுத்தி ஒரு கட்டுக்குள் கொண்டு வருவதில் எத்தனை முறைதான் தோல்வியைத் தழுவுவது? பொழுதே விடியாமல் இருந்துவிட்டால் தேவலாம் போல் இருக்கிறது.

நீண்ட கைகளுக்கு இடையே தேவகியின் கால்கள் தட்டுப்படுகின்றன. இப்போது கூட அவள் லேசாகக் கால்களை இழுத்துக் கொண்டது போல்தான் இருக்கிறது. மனது தேடத்தானே செய்கிறது? கொஞ்ச நேரத்திற்கு முன்பு அவள் உதறி எறிந்தாளே? அதற்குள்ளாகவா சுரணை போய்விட்டது? மனது கேவலப்படவில்லை. நோகவில்லை. வெட்கப்படவில்லை. மாறாக மீண்டும் கைகள் அவற்றைப் பற்றப் பார்க்கின்றன.

தன் ஆண்மை சுக்கு நூறாக நொறுங்கியதே? அதுபற்றி

மனம் குறுகவில்லையா? அது தனக்குத் தேவைதான். மிதி! மிதி! ஓங்கி மிதி! உதறி மிதி! நான் விலக வேண்டும். இதை விட்டு ஓட வேண்டும். இந்தச் சாக்கடையில் இருந்து மீள வேண்டும். புனிதம் பெற வேண்டும். என்னை நான் வெல்ல வேண்டும். வென்று தலை நிமிர வேண்டும். இதில் நான் அமிழ்ந்து விடக்கூடாது. அழிந்து விடக் கூடாது. முழுகி முக்குளித்தது போதும். அறிந்தேன். எல்லாம் அறிந்தேன். நான் எழ வேண்டும். எழுந்து விஸ்வரூபம் எடுக்க வேண்டும்.

மனம் நினைக்கிறது. வெறி கொள்கிறது. வெளியேறத் துடிக்கிறது. ஆனால் முடியவில்லையே? இறைவா! நான் அழிந்துபட வேண்டியவர்தானா? இப்படியே நான் காணாமல் போக வேண்டியதுதானா? அறியப்படாமல் போக வேண்டியவனா நான்? என்னே கொடுமை?

என் தேவி! என் நளாயினி! என் பர்வதவர்த்தினி! என் மகாசக்தி! என்னைக் காப்பாற்று! என்னை ஆட்கொள்! அது உன் கையில்தான் இருக்கிறது. நீ மனது வைத்தால்தான் சாத்தியம்.

அடித்து நொறுக்கு. தூள் தூளாக்கு. என் மாசு அழிய வேண்டும். என் வெப்பம் தணிய வேண்டும். என் இச்சைகள் எறிந்து பஸ்பமாக வேண்டும். நான் புனிதம் பெற வேண்டும். நான் புதியவனாக உயிர்த்தெழ வேண்டும். அதற்கு இதுதான் வழி. ஒரே வழி. உத்தமமான வழி. உதறு! கேவலப்படுத்து! காறி உமிழ்!

எல்லாம் நடக்கட்டும். எல்லாம் அழியட்டும். புது மெருகோடு நான் புதிதாக ஜனிக்க வேண்டும்.

ஊரும் உலகும் என்னை, என் பலவீனத்தை, அறியாமையை, லோலத்தை உணர்ந்து அறியும் முன் நீயே என்னைக் காப்பாற்றிவிடு. உனக்கு அந்த உரிமம் உண்டு. உனக்கு அந்தப் பெருமை உண்டு. பேராற்றல் உண்டு. திண்மை, மகாசக்தி எல்லாமும் உண்டு.

எனக்காக நீ உன்னைத் தந்தவள். உன்னை அழித்தவள். அழித்துக் கொண்டிருப்பவள். நீ எதுவும் செய்யலாம். என்னமும் பேசலாம். எல்லாவற்றுக்கும் ஆதார ஸ்ருதி நீ! என்னை மாற்று... செம்மையாக்கு! மனிதனாக்கு! தேவகி! தேவகி! மெதுவாக அழைத்துக்கொண்டே அவள் காலடியில் சரணாகதி ஆகிறான் இவன். முகம் புதைத்து அழுகிறான். அவள் பாதார விந்தங்களைக் கண்ணீரால் கழுவுகிறான்.

‘இன்னும் நீங்க தூங்கலியா?’ - உறக்கக் கலக்கத்தில் புரண்டவாறே கேட்கிறாள் அவள்.

‘ஆம். தூங்கவில்லை. எப்படித் தூக்கம் வரும்? என்னைக் கொல்லும் இச்சை! அந்தப் மாயப் பிசாசு வந்து என்னைத் தொற்றிக் கொண்டுள்ளதே? அதை எப்படி விரட்டுவது? தெரியவில்லையே எனக்கு.

ஆஹா! என்ன ஒரு மென்மை? என்ன ஒரு குளிர்ச்சி? என்ன ஒரு மணம்? மெல்ல மெல்ல முன்னேறி மெத்தென்ற அந்தப் பகுதிக்குள் நெஞ்சை ஆழப் புதைத்துக் கொள்கிறான். படபடக்கும் இதயத்துக்கு மாமருந்து. ரத்த அழுத்தம், இதயத் துடிப்பு எல்லாமும் சீராகும் ஸ்தலம். போதும் போதும், வேறு ஒன்றுமே வேண்டாம் இந்த வாழ்வில்!

அய்யோ, கடவுளே! பேசாமப் படுத்துத் தூங்க மாட்டீங்களா? ரொம்பத் தொந்தரவு பண்ணீங்களே? இத விட்டா வேறே ஒண்ணுமே உங்களுக்குத் தெரியாதா? சீ! என்ன ஜென்மமோ?

உதறி வீசியெறிந்ததில் இரண்டடி தள்ளிப்போய் விழுகிறான்.

‘ஸ்தோத்ரம் சொல்லுங்க... தூக்கம் வரும்...’

ஸ்தோத்ரம்? என்ன ஸ்தோத்ரம்? அதுதான் உன்னை ஜபித்துக்கொண்டிருக்கிறேனே? என்னை மறந்து, என் நிலையை மறந்து, என் அறிவை மறந்து, என் சக்தியை மறந்து, என் உறவுகளை மறந்து, என் நட்புகளை மறந்து... இன்னும் என்ன செய்ய வேண்டும்? எதை இழக்க வேண்டும்?

நீ சொல்லும் அந்த மந்திரங்களை வேறு சொல்லி அவற்றையும் இன்னும் களங்கப் படுத்த வேண்டுமா என்ன? மனதில் ஏற்கனவே படிந்திருக்கும் அழுக்குகள் போதாதா? இந்த அழுக்கு, கறைகள் எல்லாவற்றையும் துடைத்தெறிந்து விட்டு நீ சொல்லும் ஸ்தோத்ரம் சொல்ல முயற்சிக்கலாம். ஒரு வேளை நான் புனிதப் படலாம். இல்லையென்றால் அவையும் களங்கப்பட்டுப் போகுமே? அந்தப் பாவம் வேறு சுமக்க

வேண்டுமா?

தேவகி! என் தெய்வத் திருத்தலமே! முதலில் என்னை விடுவி! இந்தக் கடும்புனலிலிருந்து என்னை வெளியே கொண்டு வந்து கொள்கிறேன். பிறகு நீ சொல்வதையெல்லாம் கேட்கிறேன். சிரமேற்கொண்டு செய்கிறேன். உன் பாதம் பணிந்து நிறைவேற்றுகிறேன். உன் ஆக்கைகளின்படி நடந்து கழிக்கிறேன். என்னை ஆசுவாசப் படுத்து. என்னை அடங்கச் செய்துவிடு. என் அறிவு வேலை செய்ய மறுக்கிறது. என் சிந்தனை ஸ்தம்பித்துக் கிடக்கிறது. இவற்றிலிருந்து நான் வெளியே வரவேண்டும். உயிர்த்தெழு வேண்டும்.

பக்கத்து அறையில் உடல் அயற்சியில் புலம்பும் சகோதரனின் தினக் குரல்.

சே! என்ன கேவலம்? இதையும் மறந்து விட்டேனே இத்தனை நேரம்? நான் மனிதனா? அல்லது மிருகமா?

குடும்ப சுகமே காணாத புனிதன். தாம்பத்ய இன்பம் அறியாதவன். பிற எல்லோரும் இன்புற்றிருக்கத் தன்னைத் தியாகம் செய்த பேராளன்!

அவ்வப்போது வந்திருந்து நலமறிந்து செல்பவன். கேவலம், அவனிருக்கும்போது கூட இதைத் தவிர்க்க முடியவில்லையா உன்னால்? என்ன ஜென்மம் நீ?

‘சுந்தர், நீ எங்கே படுத்துப்பே?’

‘ஹால்...’

‘அப்படியா? நானும் உங்கூடப் படுத்துக்கட்டுமா?’

‘இல்லண்ணா, நீ இந்த ரும்ல படுத்துக்கோ... உனக்கு அது தான் சரியா இருக்கும்...’

அதுதான் சரியா இருக்கும் என்றால் என்ன அர்த்தப்படுத்திச் சொல்கிறாய் இந்த வார்த்தைகளை? மனம் அத்தனை கெட்கலி கொட்டுகிறதோ உனக்கு?

என் மனதை உணர்ந்து கொண்டிருப்பானோ? வாய்விட்டுச் சொல்லவில்லையாயினும் மனதில் நினைத்திருப்பானோ?

சீ! வெட்கங்கெட்டவனே! மனசாட்சிக்கு துரோகம் இழைப்பவனே?

இது ஒன்றுதானா உலகம்? நீ அறிந்தது அப்படித்தான் போலிருக்கிறது?

எத்தனை அரிய பொக்கிஷங்கள் நீ அறியக் காத்திருக்கின்றன? எத்தனை அழியாப் பெட்டகங்கள் தன் வாசலைத் திறந்து வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன? அங்கெல்லாம் என்று நீ நுழையப் போகிறாய்? உன் கண்கள் என்று திறக்கப் போகின்றன? என்று நீ ஒளி பெறப் போகிறாய்? என்று நீ உயரப் போகிறாய்? என்று நீ விஸ்வரூப மெடுக்கப் போகிறாய்? எல்லாம் மறந்து, எல்லாவற்றையும் இழந்து, இந்தக் காமக் கடும்புனலில் வீழ்ந்து மடியப் போகிறாயா?

இவன் பார்வை கூர்மைப் படுகிறது. இருட்டுக்குள் தேடுகிறது. பாதி சாத்தியிருக்கும் அறையின் கதவு. உள்ளே எதிர்ப்புறம் சுவற்றைப் பார்த்துப் படுத்திருக்கும் சகோதரன்.

உனக்கு உன் சுகம்தான் முக்கியம். உன் சந்தோஷந்தான் பெரிது. உன் பொழுதுகள், உன் நேரங்கள், உன் கணவுகள், எல்லாம் உன், உன், உன்! அப்படித்தானே?

அவனும் அப்படி நினைத்திருந்தால்? எதுவோ எக்கேடும் கெட்டுப் போகட்டும் என்று தன் வழியை, திசையை மாற்றியிருந்தால்?

‘ஒரு இங்கிதம் இல்லையா உங்ககிட்டே? உங்க அண்ணா வந்திருக்காரே... ஒரு ஒதுக்கம் வேணாம்? இப்படியா பறப் பாங்க? அவர் நம்மைப் பத்தி என்ன நினைப்பார்? சீ! வெட்கக்கேடு, கேவலம்.., கேவலம். ஏளிப்படி அசிங்கப்படுத்த நீங்க? வீடுங்கிறது ஒரு கோவில் மாதிரி. அந்த இடத்தையே உங்க காரியங்களினால் அசுத்தப் படுத்தறீங்க நீங்க. பெரிய வங்க, உறவுக்காரங்கன்னு வந்திருக்கிறபோது ஒரு நாகரிகம் வேணாமா? என்ன படிச்சிருக்கீங்க நீங்க?’

இருட்டிலே அவனுக்கு மட்டும் கேட்பதுபோல் கிசுகிசுக்கிறாள். இல்லை, இல்லை கையில் சவுக்கெடுத்துச் சொடுக்குகிறாள். தேவைதான் இவனுக்கு. கழுதை வயசாகிறது. ஆனால் அறிவு வேலை செய்ய மறுக்கிறது. இவையெல்லாமும் அவள் சொல்லித்தான் உனக்குத் தெரிய வேண்டுமா? உனக்கே மனதில் உதிக்காதா? உன் சிந்தனை உன் கட்டுக்குள் இல்லையா? அதைப் பிறர் பிறாண்டி விட்டால்தான் உனக்குச் சுரணை வருமா? உன் அறிவுக்கு எட்டவில்லையா? அல்லது எட்டியும் தட்டிவிட்டதா?

இத்தனை நேரத்தியாக உனக்கு இந்த உடல் கிடைத்திருக்கிறதே? அது யாரால்? ஒழுக்கமும் கட்டுப்பாடும் நிறைந்த உன் பெற்றோர்களால்தானே? அதைப் பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டாமா நீ? உன் சீரான இந்த உடல் அதை ஒன்றுக்கும் பலனில்லாமல் கொண்டு சீரழிப்பதற்கா? திமிர்ந்து திரிவதில் என்ன பெருமை இருக்கிறது? அது ஒரு சாதனையா? காலத்தால் பேசப்படக் கூடிய ஒன்றா அது? நல்ல அடையாளங்களே அழிந்து, மறந்து போகக்கூடிய இந்நாளில், நீ உன்

உடம்பை அழித்து, உன்னையும் அழித்துக் கொள்கிறாயே? இந்த உடலின் மீதான மதிப்பு உனக்கு இவ்வளவுதானா? மயிர்க்கால்களும் அதனுள் படிந்திருக்கும் வெப்பமும், உன்னை கேவலம் இதற்குத்தான் இழுத்துச் செல்கிறதா? உழைப்பவனுக்கு அந்தப் பணியின்பாற்பட்டு உடல் வெப்பமாகிறது. உனக்கு? இதுதான் உன் உழைப்பா? உன் உடலின் வெப்பம் வீணே அதைத் தணிப்பதற்கா? இந்தக் காயம் பொய்யில்லையா? அந்தப் பொய்யை மெய்யாக்க என்ன வழி? அதைப் பேணுவதா? அல்லது அழிப்பதா? உன் உடலை, அதன் உணர்ச்சிகளை நீ வெல்ல வேண்டாமா? அந்த மேன்மையை உணரும் தன்மை இதுதானா? இழுக்கும் பக்கமெல்லாம் சென்று ஆட்படுவாயா நீ? எடுப்பார் கைப் பிள்ளையாய் எண்ணங்கள் கை பிடித்துக் கூட்டிச் செல்லும் இடமெல்லாம் பயணிப்பாயோ? காமாந்தகனே! நீ அழிவுப் பாதை நோக்கிச் செல்கிறாய். அதை உணர்! மனதை லகான் இட்டுக் கட்டுப்படுத்த இழுத்து நிறுத்து. உன் கட்டுக்குள் கொண்டுவா. அது செல்லும் பக்கமெல்லாம் நீ போகாதே. எண்ண ஓட்டங்களைத் தடை செய்யவில்லையென்றால் பின் அது தறி கெட்டுப் பறக்கும். தீய விஷயங்களைத் தீயெனப் பிடித்துக் கொள்ளும். பற்றிக் கொள்ளும். இனி புதிதாய்ப் பற்றுவதற்கென்ன இருக்கிறது? அதுதான் பற்றி எரிந்து கொண்டிருக்கிறதே?

விட்டு ஒழி. உதறித் தள்ளு. இந்த உடலைப் பூஜி. இத்தனை நல்ல சரீரத்தை முழுமையோடு நிறைவாய்க் கொடுத்தவனுக்கு நன்றி செலுத்து. அவன் கொடுத்த காயத்தைப் பாதக மின்றிப் பாதுகாக்க முயல். அதைப் பொசுக்காமல் இறை மணக்கச் செய்.

அறிவுக்கு வேலை கொடு. அதை மிஞ்சிய விஷயம் வேறு இல்லை இந்த உலகத்தில். மீண்டு வெளியே வா! உலகத்தில் முடியாதது ஒன்றுமில்லை. முனைப்புதான் முன்னின்று வழி நடத்த வேண்டும். போ! விலகிப் போ! எல்லையைக் கடந்து போ!.

சட்டென்று எழுந்து கதவைத் திறந்துகொண்டு வெளியே வருகிறான் இவன். மெல்லிய குளிர் காற்று உடம்பைத் தழுவிக்கொண்டபோது சிந்தனை தெளிவு பெறுகிறது.

‘சுந்தா, நான் கிளம்பறேன்...’ ஓடிவந்து அண்ணனின் கைகளைப் பற்றிக் கொள்கிறான். குற்றவுணர்வு பீறிட்டு நெஞ்சை அழுதுகிறது.

‘என்னண்ணா, ஏன்? ரெண்டு நாளைக்கு இருக்கேன்னு சொன்னியே?’

‘இல்ல இருக்கட்டும்... நான் போகணும்... மனசு தங்கல...’

சொல்லிவிட்டுப் போய்க்கொண்டிருக்கும் சகோதரனையே பார்த்து நிற்கிறான். என்ன ஒரு நிதானமும் தெளிவும் நிறைந்த அழுத்தமான நடை. இவன் கண்கள் அவன் பாதங்களையே பின்பற்றுகின்றன.

‘மனசு தங்கலை... மனசு தங்கலை...’ வார்த்தைகள் கீறிக் கிழிக்கின்றன இவனை.

ushadeepan@thaiveedu.com

இரவின் துயர்

- தாமரைச்செல்லி

வெளியே சுழன்றடிக்கும் சூறாவளியின் உக்கிரத்தை வீட்டுக்குள் இருந்தபடியே உணர முடிந்தது. மழையின் இரைச்சலும் தொடர்ச்சியாகக் கேட்டுக்கொண்டே இருந்தது. மாறன், வீட்டின் மாடி யன்னலின் கண்ணாடி வழியாக வெளியே பார்த்தான். மாலை ஆறு மணிக்கே வெளியே இருள் படரத் தொடங்கிவிட்டது. பக்கத்து வீடுகள் எல்லாம் மங்கலாகத் தெரிந்தன. காற்றின் வேகத்தை மீறிக்கொண்டு அடர்த்தியாக விழும் மழையின் இரைச்சல் காதை வந்து அடைத்தது. மழையின் கோடுகள் வெள்ளியாய் மின்னின.

இரண்டு வாரமாகவே அவுஸ்திரேலிய அரசு புயல்பற்றிய எச்சரிக்கையைத் தந்து கொண்டதான் இருந்தது. தொலைக்காட்சியில் பிரதான செய்தியாகவே ஒளிபரப்புச் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். பிரிஸ்பேன் நகரில் எந்த எந்த இடங்கள் புயலால் தாக்கப்படக்கூடும் என்ற விபரங்களையும் மாறி மாறிச் சொல்லியபடி இருந்தார்கள். கடற்கரையோரப் பிரதேசங்களுக்கு அதிக எச்சரிக்கை தரப்பட்டது. மழை அங்கிகளை அணிந்து கொண்டு மழைக்குள் நனைந்தபடி ஒலிவாங்கியை கையில் வைத்துக் கொண்டு செய்தியாளர்கள் நிகழ்வுகளைக் காட்சிப்படுத்திக்கொண்டிருந்தார்கள். பாடசாலைகள், அலுவலகங்கள் அத்தனைக்கும் அரசு விடுமுறை அறிவித்திருந்தது.

ஐம்பது வருடங்களுக்கு முன்பு பிரிஸ்பேனில் ஏற்பட்ட புயலின் தாக்கம் பல இழப்புகளைத் தந்திருந்தது. இத்தனை வருடம் கழித்து இப்போது வந்திருக்கும் புயல் எத்தகைய அழிவைத் தரப்போகிறதோ தெரியவில்லை. மாறனுக்கு சிறிது நம்பிக்கை இருந்தது. அவர்கள் வீடு இருக்கும் இடம் சிறிது மேட்டுப்பகுதி. நாலைந்து வருடங்களின் முன்பும் மழை கொட்டி வெள்ளம் ஏற்பட்ட போது கூட அவர்கள் இடத்துக்கு தண்ணீர் வரவில்லை. வீதிகளில் முழங்கால் அளவு நீர் வந்து அதுவும் கடந்து போய்விட்டது. ஆனால் இம்முறை புயலும் சேர்ந்து வந்ததில் பதற்றம் அதிகரிக்கிறது. வீட்டுக்கு வெளியே உள்ள தளபாடங்கள், பொருட்களையெல்லாம் எடுத்து வீட்டுக்குள் வைத்தாகி விட்டது. முந்தாநாளே காற்று லேசாக வீசத் தொடங்கி விட்டது. இன்று காலையிலிருந்து சூறாவளியாக மாறி மூர்க்கத்துடன் வீசுகிறது. பகல் பொழுது பகலாகவே இருக்கவில்லை. மரங்கள் எல்லாம் பேயாட்டம் ஆடிக் கொண்டிருந்தன. வீட்டின் முன் தெருவோரம் நின்ற பெரிய மரம் வீட்டின் மேலேயே சரிந்து விழுந்து விடுமோ என்

றும் பயம் எழுந்தது. ஒவ்வொரு இரைச்சலோடு வீசிய காற்றும் அடர்த்தியாக கொட்டித் தீர்த்த மழையும் இருட் போர்வையையே போர்த்தியிருந்தது. ஒரு வினாடி கூட விடாமல் இப்படியா இயற்கை தாண்டவமாடும்.

இன்று எங்கும் வெளியே செல்ல முடியவில்லை. வெள்ளம் பாயும் வீதி முனைகளில் அவசர சேவைப்பிரிவினர் தடுப்புக்ளைப் போட்டிருந்தார்கள். துணைக்கு காவல்துறையினரும் நின்றிருந்தார்கள். இன்று மாலை நான்கு மணியிலிருந்து மின்சாரமும் நின்றுவிட்டது. இணையத் தொடர்பும் வந்து வந்து போகிறது. மின்சாரம் நிற்கும் வரை தொலைக்காட்சியில் செய்திகளைப் பார்க்க முடிந்தது. அதிக சேதம் நகரைத் தாண்டிய கரையோரப் பிரதேசங்களில்தான் நிகழ்ந்திருக்கிறது. கடலிலிருந்து வெண் நுரையாய் மேலெழுந்து கரைமோதும் அலைகளின் வேகத்தையும், வேரோடு மரங்கள் வீதிகளில் விழுந்து கிடப்பதையும், வீதியே தெரியாமல் வெள்ளம் பொங்கிப் புரண்டோடுவதையும் காட்சிகளாகப் பார்க்க நெஞ்சுக்குள் குளிர் பரவியது. தாழ்ந்த பகுதிகளில் உள்ள மக்களை அப்புறப்படுத்தும் பணிகளையும் மஞ்சள் அங்கி அணிந்த தொண்டர்கள் செய்து கொண்டிருப்பதையும் பார்க்க முடிந்தது. இப்போது தொலைக்காட்சியையும் பார்க்க முடியவில்லை. வெளியே என்ன நடக்கிறது என்றும் தெரியவில்லை.

மைதிலி மெழுகுதிரிகளைக் கொழுத்தி வீட்டுக்குள் அங்கங்கே வைத்தாள். அந்த வெளிச்சத்தில் பிள்ளைகள் இருவரும் ஒருவித பயத்துடன் சோபாவில் இருப்பதைப் பார்க்க முடிந்தது.

‘ஏன் அப்பா இப்பிடி சத்தத்தோட காத்து வீசுது.’

காதைப் பொத்திக் கொண்டு கேட்ட துஷியிடம்

‘கொஞ்ச நேரத்தில குறைஞ்சிடும். நாங்க வீட்டுக்குள்ள தானே இருக்கிறம். பயப்படாதேங்கோ. அப்பா பக்கத்தில் இருக்கிறன்’. என்று அருகில் போய் அணைத்துக் கொண்டான். வீட்டுக்குள் இருந்து எதுவும் செய்யத்தோன்றவில்லை. இரண்டு நாளாய் வீட்டுக்குள் இருந்தபடி தெரிந்தவர் அறிந்தவர் என்று எல்லோருடனும் கைபேசியில் அழைப்பெடுத்து கதைத்து நிலமையை விசாரித்தாயிற்று.

நேற்றைய விட இன்று அதிகமாய் காற்று சுழன்றடிக்கிறது. நாளைக்கு குறையுமா கூடுமா தெரியாது. புயலை பார்க்க வேறு கவலையும் எழுகிறது. மதியம் அப்பாவுடன் கதைத்த போது

‘நீ கவலைப்படாத. இங்க பிரச்சினை எதுவுமில்லை. வீட்டுக்குள்ள இருக்கிறது பாதுகாப்புத்தானே. நீ மழையுக்கயும் காத்துக்கயும் இங்க வந்து அலையாதே.’

என்று சொல்லியிருந்தார். மனம் கேளாமல் இப்போது அழைத்தபோது தொடர்பு கிடைக்கவில்லை. இங்கே மின்சாரம் நின்றது போல அவர்களின் பகுதிகளிலும் நின்றிருக்குமோ, அங்கும் மெழுகுதிரி வெளிச்சத்தில்தான் இருக்க நேரிடுமோ.

‘மாமாவுக்கு திரும்பவும் ஒருக்கா எடுத்துப் பாருங்கோவன்’ எடுக்க ஏலாதாம். சார்ஜ் இல்லாமல் இருக்கோ தெரியேலை.

அந்நேரம் இளங்கோ கைபேசியில் அழைத்தான்.

என்னடாப்பா... மழை இப்பிடிக்கொட்டுது. புயலும் வர வரக்கூடுது. அங்க என்ன நடக்குது ...’

‘இருக்கிறம். இப்ப கரண்ட்டும் போயிட்டிடுது’.

‘எங்கட இடத்திலயும் கரண்ட் இல்லை. அப்பாவோட கதைச்சனியா’

‘ரெண்டு மணி போல கதைச்சனான். இப்ப தொடர்பு கிடைக்கு தில்லை.’

‘எனக்கு அவடம் கிட்டத்தான். ஆனா முன் ரோட்டில மறிப்புப் போட்டு வைச்சிருக்கிறாங்க. என்னடா செய்ய... ஒருக்கா சுத்தியெண்டாலும் போய்ப் பார்க்கட்டா...’

‘வேண்டாம். பிரச்சனை இல்லை. அவர் சமாளிப்பார்.’

இளங்கோவிடம் அப்படிச் சொல்லிவிட்டாலும் மாறனின் மனதில் கவலையும் பதற்றமும் ஒருசேர எழுந்தது...

சாய்மனைக்கதிரையில் சாய்ந்திருந்தவருக்கு தலை விண் விண்ணென்று வலித்தது. கண்ணை மூடிக் கிடந்தாலும் காதுகள் பேரிரைச்சலை உள்வாங்கிக் கொண்டிருந்தன. வீடு இருளில் மூழ்கிய தருணம் பூரணி மெழுகுதிரிகளை கொழுத்தி வந்து அங்கங்கே வைத்தாள். அந்த மெல்லிய வெளிச்சத்தில் கண்களைத் திறந்து அவளைப் பார்த்தார்.

மெலிந்த உருவம். முன் நெற்றியில் வெள்ளிக் கம்பிகளாய் நரைமயிர், இழுத்து பின் கழுத்துப்பக்கம் அவசரமாய் ஒரு முடிச்சு. கனிவு நிரம்பிய முகம்.

அருகே வந்து அவர் நெற்றியைத் தொட்டுப் பார்த்தான்.

ஏன், தலை வலிக்குதா...

இல்லை. யோசனையாக் கிடக்கு. இந்த புயலும் மழையும் எப்ப குறையப் போகுதோ தெரியேலை.

வீட்டுக்குள்ள பாதுகாப்பாய்த்தானே இருக்கிறம். கரண்ட் நிண்டதும் ஒருவிதத்தில நல்லது. ரீவீயில செய்தியனைப் பார்த்து கலங்கிக் கொண்டிருக்கிற தேவை இல்லை.

‘ஆனா செய்தி பார்த்தாத்தானே நிலமை தெரியும்.’

‘நிலமை தெரிஞ்சு என்ன செய்யப்போறம். எங்கட இடங்களுக்கு வெள்ளம் வராது. பயப்படத் தேவையில்லை. சரி ஏழு மணியாகுது. எழும்புங்கோ சாப்பிடலாம்.’

‘இப்ப பசிக்கேலை பூரணி. எங்களை நினைச்சு பிள்ளை கவலைப் பட்டுக் கொண்டிருப்பான். அந்த போனை எடு ஒருக்கா கதைப்பம்.’

பூரணி மேசையிலிருந்த கைபேசியை எடுத்துக் கொடுத்தாள்.

வாங்கிப் பார்த்தவர் ‘அட... சார்ஜ் இல்லாமல் இருக்கு. கரண்ட் நிற்கமுதல் சார்ஜ் போடவேணும் எண்டு நினைச்சனான். மறந்திட்டன்’

அவர் மெதுவாய் எழுந்து போய் கைபேசியை மேசையில் வைத்துவிட்டு முன் பக்க யன்னல் திரையை விலக்கி வெளியே பார்த்தார். கண்ணாடி வழியாக எதுவும் தெரியவில்லை.

மழை இருள் வெளியுலகை மூடியிருந்தது.

பூரணி வந்து திரைச்சீலைகளை மூடிவிட்டாள்.

இருவரும் வந்து சாப்பாட்டு மேசையின் கதிரைகளில் அமர்ந்து கொண்டார்கள். என்ன செய்வது என்று தெரியவில்லை. யாருடனாவது கதைக்கவும் முடியாது. கைபேசியை சங்கடத்துடன் பார்த்தார். கொஞ்சம் கவனமாக இருந்திருக்கலாம். மாறன்தான் யோசித்துக் கொண்டிருக்கப் போகிறான். புயல் எச்சரிக்கை வந்தபோதே தங்களுடன் வந்து இருங்கோ என்று சொல்லி யிருந்தான். அவருக்கு அந்த வீட்டை விட்டு எங்கும் போக மனம் வரவில்லை. நான் சமாளிப்பன் நீ பயப்பி டாத என்று சொல்லிவிட்டார்.

அரை இருளுக்குள் அவர் பார்வை வீட்டின் உட்புறத்தை அளந்தது. அந்த வீட்டுக்கு அவர்கள் வந்து முப்பத்தைந்து வருஷங்களாகி விட்டது. ஏனோ எத்தனை வசதிகள் வந்த போதும் இந்த வீட்டை மட்டும் மாற்ற அவருக்கு மனம் வரவில்லை. எல்லா விதத்திலும் ராசிசயான வீடு என்பதை உறுதியாக அவர் நம்பினார். மாறன் ஓடியாடி விளையாடி வளர்ந்த வீடு. ஒற்றைப் பிள்ளையே உலகமாக நினைத்து வாழ்ந்த மனங்களுக்கு அந்த வீடு எத்தனையோ இனிய நினைவுகளைத் தந்திருக்கிறது.

பூரணியின் முகத்தில் ஒரு வாட்டம் தெரிந்ததை உணர்ந்தார். மாறன் பற்றிய யோசனைதான் காரணம் என்பதும் அவருக்கு புரிந்தது. அவளுடைய மனதை வேறு பேச்சுக்களால் திசை திருப்ப முயன்றார். பூரணியை இருக்க வைத்து அவளோடு பேசிக் கொண்டிருப்பதில் அவருக்கு என்றும் விருப்பம் அதிகம். கதைக்க எவ்வளவோ இருக்கும். அதைத்தொட்டு இதைத்தொட்டு என்று பல விஷயங்கள் சுற்றிச் சுற்றி வந்து உரையாடலில் இணைந்து கொள்ளும். சிறு வயதுகளில்

மாற்ற நினைத்தார்.

நீ சொன்னது போல ரீவீ நியூஸ்களை பார்க்காதது கூட நல்லதுதான். பகல் ரீவீயில் காட்டின காட்சியளித்தான் கண்ணுக்குள்ள நிற்குது. கோல்ட்கோஸ்த் பக்கம் தான் சரியான சேதம் வந்திருக்கு. கடல் என்னமாய்ப் பொங்கி அலை அடிச்சது. பலீனா பக்கமெல்லாம் காட்டினவை. எவ்வளவு தண்ணி பாய்ஞ்சோடுது. ரோடெல்லாம் மரங்கள் விழுந்து கிடக்குது. வீடுகள் பாதியளவு வெள்ளத்துக்க கிடக்குது. முந்தி எங்கட மேலதிகாரியாய் இருந்த பீலிக்ஸ் அங்கதான் இருக்கிறார். அவற்ற நிலமை எப்படி என்று நினைக்கக் கவலையாய் இருக்கு. ஓய்வுக் காலத்தில அமைதியாய் இருக்க வேணும் என்று நினைச்சு அங்க வீடு வாங்கி இருந்தவர். எத்தனை பணக்காரர். அந்த பெருமை கொஞ்சமும் இல்லாமல் எல்லா மனிசரோடும் அன்பாகப் பழகிய ஆள். நாளைக்கு போன் சார்ஜ் போட்டதும் அவரை அழைச்சு விசாரிக்கவேணும்.

அப்படித் தொடங்கிய உரையாடல் தெரிந்தவர் ஒவ்வொருவருடைய நிலைமைகளைப் பற்றிய கவலைகளோடு தொடர்ந்தது. திடீரென்று பூரணிதான் ஞாபகப்படுத்தினாள்.

போர்ட்டபிள் சார்ஜர் ஒண்டு பிள்ளை வாங்கித் தந்தவனல்லே. அது எங்க... அதை எடுத்து சார்ஜ் போடலாமல்லே.

அட... மறந்திட்டன் பார். ஆனா எங்க வைச்செண்டு தெரியேலை. பார்ப்பம்.

அவர் எழுந்து போய் முன்னறை மேசையில் தேடிப்பார்த்தார்.

இங்க காணேலை. ஒருவேளை அறையுக்க இருக்கும். போய்ப் பார்க்கிறன்.

அவர் அறைக்குள் போனார்.

மாறன் செய்த குறும்புகள் தொடக்கம் நான்கு வருடங்களின் முன்பு வெள்ளம் வந்து வீட்டு வாசலில் நின்று தழும்பியது பற்றி, விடுமுறை நாட்களில் மாறன், மைதிலி பிள்ளைகளுடன் காட்டுப்புறங்களுக்கோ கடற்கரைகளுக்கோ சென்று முகாம் அமைத்து தங்கிய நாட்கள் பற்றி, ஊரில் இருக்கும் உறவுகள் பற்றி, பூங்காவுக்கு நடக்கப் போகும் நேரங்களில் அங்கு அறிமுகமாகும் நண்பர்கள் பற்றி எல்லாம் கதைத்து இறுதியில் ஏதோ உன்னோட கதைச்சுக் கொண்டிருந்தாலே போதும் என்று முடிவுரை சொல்வதோடு அவ்வப்போது நடக்கும் உரையாடல்கள் முடிவுக்கு வரும்.

பூரணியின் முகத்தைப் பார்த்தார். பேச்சை வேறு திசையில்

இருட்டுக்குள்ள தடக்குப்பட்டு விழுந்திடாதேங்கோ. கவனமாப் போங்கோ.

பூரணி சொல்லி முடிய முதல் அறைக்குள் தடாலென்று சத்தம் கேட்டது...

மாறனின் மனம் சமாதானமாகவில்லை. ஏதோ தவறிழைத் தவன் போல அமைதியற்று இருந்தான். இந்த புயலும் மழையும் தொடர்ந்தால் என்ன செய்வது, வற்புறுத்தியென்றாலும் அழைத்து வந்திருக்கலாமோ என்று தோன்றியது. எழுந்து

வந்து யன்னல் வழி வெளியே பார்த்தான். புயலின் இரைச்சல் கொஞ்சம் தணிந்து விட்டது போலத்தான் தோன்றியது. ஆனால் மழை மட்டும் அதே வேகத்தோடு நிலம் நோக்கி ஆக்ரோஷத்தோடு விழுந்து கொண்டிருந்தது. வானமே தெரியவில்லை. இருளைக் கிழித்துக்கொண்டு இறங்கும் வெள்ளிக் கோடுகள்தான் தென்பட்டது. அறைக்குள் ஒரு மெழுகு திரி ஒளிர்ந்து கொண்டிருந்தது. குழந்தைகள் இருவரும் உறங்கி விட்டார்கள். மைதிலி அவனிடம் வந்தாள்.

வாங்கோ சாப்பிடலாம்.

பசிக்கேலை மைதிலி. நீ போய்ச் சாப்பிடு
கொஞ்சமாய் எண்டாலும் வந்து சாப்பிடுங்கோ

அவனுக்குத் தெரியும். சாப்பிடப் போகாமல் விட்டால் அவளும் சாப்பிடமாட்டாள்.

சரி வா

மைதிலி கையில் ஒரு மெழுகுதிரியை எடுத்துக்கொண்டு படி இறங்க அவன் தொடர்ந்தான் ...

அடுப்பில் பாத்திரம் வைத்து இருந்த புட்டையும் கறியையும் சூடு காட்டிஎடுத்து வந்து தட்டுகளில் வைத்தாள்.

மாறன் சாப்பிட்டு முடித்தான். சூடு, ருசி எதுவும் தெரியவில்லை.

காத்து வீசிற சத்தம் கொஞ்சம் குறைஞ்சமாதிரி இருக்கு. இப்பிடியே புயல் கடந்து போயிட்டுத்தெண்டால் பெரிய நிம்மதி சொல்லிக்கொண்டே பாத்திரங்களை எடுத்துக்கொண்டு மைதிலி குசினிக்குப் போக அவனும் பின் தொடர்ந்தான்.

சத்தம் கேட்டு பயந்து எழும்பினாலும் நீ போய் பிள்ளையளோட இரு. நான் கழுவி வைச்சிட்டு வாறன்.

சரி பார்த்துக் கொள்ளுங்கோ

மைதிலி போனதும் அவன் பாத்திரங்களைக் கழுவி எடுத்து கவிழ்த்து வைத்தான்.

இந்த மாதிரி எல்லா வேலைகளையும் செய்வதற்கு அப்பா வைப் பார்த்துத்தான் கற்றுக் கொண்டான். அம்மாவோடு எப்போதும் கூடவே நின்று உதவி புரியும் அப்பாவின் இயல்பைப் பார்த்துத்தான் அவன் வளர்ந்தான். சாப்பாடு முடிய பாத்திரங்களைக் கழுவி வைப்பார். மேடையைத் துடைத்து சுத்தப்படுத்துவார். அம்மாவடன் கூடவே நின்று அத்தனை வேலைகளையும் பகிர்ந்து செய்வார். நீங்கள் விடுங்கோ நான் செய்வன் என்று அம்மா சொன்னாலும் விடுவதில்லை. அப்பா வாழ்வில் எத்தனை நல்ல விஷயங்களைக் கற்றுத் தந்திருக்கிறார்.

அம்மாவை உள்ளங்கையில் வைத்து தாங்கி நடப்பவர். அம்மாவை நோக விடாமல் பார்த்துக் கொள்வதே தனது வாழ்வின் கடமை என நினைப்பவர். அப்பாவின் வார்த்தைகள் எப்போதும் அவன் நினைவில் இருக்கும்.

எனக்காக அம்மா எவ்வளவு செய்கிறா... என்னை அவ எப்படி பார்த்துக் கொள்ளுறாவோ அதே மாதிரி நானும் அம்மாவை பார்க்கிறன். அவ்வளவுதான்.

அவை மனதில் ஆழப்பதிந்ததனால்தான் மைதிலியையும் நோகவிடாமல் பார்த்துக் கொள்ள அவனால் முடிகிறது. எல்லா வேலைகளையும் முடித்துவிட்டு அவன் மேலே வந்த போது குழந்தைகளுடன் படுத்திருந்த மைதிலி 'நீங்களும் இனி கொஞ்சம் படுங்கோ' என்றாள்.

கட்டிலில் அமர்ந்து முதுகுக்குத் தலையணை வைத்து சாய்ந்து அமர்ந்தான். நேரத்தின் நகர்வு பெரும் சோர்வைத் தந்தது. சுவர் மணிக்கூட்டின் டிக் டிக் என்ற மெலிதான சத்தம் மழையின் இரைச்சலில் அடங்கி விட்டிருந்தது. மனம் யோசனையில் கனத்தது. நித்திரை வரும் போல் தெரியவில்லை. புத்தகம் ஏதும் வாசிக்கலாமா என்று நினைத்தான். வாசிப்பில் மனம் பதியாது என்று தோன்றியது.

சரி படுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற நினைப்பில் போர்வைக்குள் சுருண்டு கொண்டான். கண்களை மூடிக் கொண்டான். நேரம் நகர்கிறதா, இல்லை அப்படியே நிற்கிறதா.

சிறிது பொறுத்து எழுந்தான். என்ன என்றாள் மைதிலி.

நித்திரை வரேலை. ஒரே யோசனையாக் கிடக்கு.

யோசிச்சு என்ன செய்யலாம். காலமை விடியட்டும். போய்ப் பார்த்து வாங்கோ. இப்ப படுங்கோ.

சரி நீ படு. நான் போய் ஒரு கோப்பி போட்டு குடிச்சிட்டு வாறன். என்றான்.

இருங்கோ நான் போட்டுக் கொண்டு வாறன்.

வேண்டாம், வேண்டாம் நீ படு நான் போய் போட்டுக் குடிக்கிறன். உனக்கும் வேணுமே, இல்லை. நீங்க போய் குடியுங்கோ. சரி என்று அவன் மெழுகுதிரியை ஏற்றி எடுத்துக்கொண்டு கீழே இறங்கினான்.

காஸ் அடுப்பில் நீரைக் கொதிக்க வைத்தான். ஏதும் செய்தாலாவது மனம் வேறு திசைக்கு மாறாதா என்ற எண்ணம். கூடச் கூடக் கோப்பியை ஊற்றிக் கொண்டு வந்து சோபாவில் அமர்ந்து கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் குடிக்கத் தொடங்கினான்.

எதிரே தொலைக்காட்சி இருள் திரையுடன் இருந்தது. மின்சாரம் இருந்தால் இதையாவது பார்த்து வெளியே என்ன நடக்கிறது என்று தெரிந்து கொள்ளலாம். இப்போது அதற்கும் வழியில்லை.

குடித்து முடிய கோப்பையை கழுவி வைத்து விட்டு மறுபடி மேலே அறைக்கு வந்தான். கட்டிலில் அமர்ந்து கைபேசியைப் பார்த்தான். அப்பாவின் அழைப்பு ஏதும் வரவில்லை. வேறு செய்திகள் பார்க்கலாம் என்றால் இணையவழி இணைப்பும் இல்லாமல் இருந்தது. இந்த நேரம் யாருடனும் கதைக்கவும் முடியாது.

மாறன் சரிந்து படுத்தான். தடித்த போர்வையை போர்த்திக்

கொண்டான். கண்களை மூடிக் கொண்டாலும் உறக்கம் கிடக்கூட வரவில்லை. ஏதேதோ நினைவுகள்... நகரும் பொழுதின் அளவும் தெரியவில்லை. போர்வையை விலக்கி கைக்கடிகாரத்தில் நேரம் பார்த்தான். பன்னிரண்டு மணி காட்டியது.

அட கடவுளே! இப்போதுதான் பன்னிரண்டு மணியா, வெகு நேரத்துக்கு முன் கோப்பி குடித்து விட்டு படுத்தபோது பதினொன்று காட்டியதே ஆக ஒரு மணி நேரம்தான் இதுவரை கடந்து போனதா,

ஒரு மணி நேரம் என்ன அறுபது நிமிஷங்களா... இல்லை அறுநூறு நிமிஷங்களா...

சட்டென்று எழுந்து அமர்ந்தான். அவன் அசைவில் மைதிலி தலை தூக்கி என்ன என்றான்.

ஒன்றுமில்லை. நீ படு

திரும்பவும் போர்வைக்குள் சுருண்டு கொண்டான்.

வெளியே மழையின் சத்தம் மட்டும் கேட்டுக்கொண்டே இருந்தது...

அறை மூலையில் எரிந்து கொண்டிருந்த மெழுகுவர்த்தியின் மெலிந்த வெளிச்சத்தில் அவர் கீழே பார்த்தார். என்ன சத்தம். பூரணி பதற்றத்துடன் ஓடி வந்தாள்.

இல்லை, கால் தடக்கி கதிரை விழுந்திட்டது. அதுதான்.

அவர் குனிந்து கீழே விழுந்து கிடந்த கதிரையை எடுத்து நிமிர்த்தி வைத்தார்.

சத்தம் கேக்க நான் பயந்திட்டன். கவனமப்பா

சார்ஜரைத் தேடிப் பார்க்கிறன் பொறு.

அவர் மேஜை மீது பார்த்து விட்டு இழுப்பறைகளையும் திறந்து தடவினார்.

காணேலை. எங்க வைச்சன் எண்டும் நினைவில் இல்லை.

சரி. விடுங்கோ. இங்கால வாங்கோ. நாளைக்குப் பகல் வெளிச்சத்தில் தேடி எடுக்கலாம். அவர் கையைப் பிடித்து வெளியே கூட்டி வந்தாள்.

தம்பி எப்பிடியும் போன் பண்ணியிருப்பான். நான் எடுக்கேலை எண்டதும் சரியாய் கவலைப்படப் போறான். இரவு முழுக்க பிள்ளை யோசிச்சுக் கொண்டிருக்கப் போகுது. மத்தியானமே கவனிச்சு சார்ஜ் போட்டு வைச்சிருக்க வேணும். சே... விட்டிட்டன். என்ன மறதியோ,

புலம்பும் அவரைக் கவலையுடன் பார்த்தாள்.

சரி விடுங்கோ... எப்பிடியும் விடிய வந்து நிற்பான்

பாருங்கோ, இப்ப சாப்பிடலாம் வாங்கோ. நேரம் நல்லாய்ப் போயிட்டிடுது.

பூரணி கையில் ஏற்றி வைத்த மெழுகுவர்த்தி வெளிச்சத்தில் முன்னால் போக அவர் தொடர்ந்தார். குசினிக்குள் வந்தார்கள்.

புயல் மழை வரப்போகிறது என்று செய்திகள் வந்த உடனுமே அவசியமான உணவுப்பொருட்களையெல்லாம் மாறன் வாங்கி வந்து தந்து விட்டான். முட்டை, பாண், பால், பழங்கள் எல்லாம் குறைவில்லாமல் இருக்கிறது.

அப்பா, எல்லாமே வாங்கியிருக்கு. நீங்கள் எதுக்கும் வெளியே போகவேண்டாம். என்று சொல்லி விட்டுத்தான் போனான்.

எனக்கு ரெண்டு பாண்துண்டு காணும். பட்டர் பூசி வாழைப்பழத்தோட சாப்பிடுறன்.

பூரணி பாண் எடுத்து வைத்தாள். அவர் பட்டரைப் பூசி வாழைப்பழம் எடுத்து தட்டில் வைத்தார். உனக்கு ?

நானும் அதையே சாப்பிடுறன். போதும்.

தட்டுக்களுடன் வந்து சாப்பாட்டு மேசையில் அமர்ந்து கொண்டார்கள்.

புயல் மழை வாற நேரத்தில எங்களோட வந்து இருங்கோ எண்டு தம்பி கேட்டதுக்கு மாட்டம் எண்டு சொன்னது அன்னுக்கு கவலையாக இருக்கும். என்ன செய்யிறது... எனக்கு இந்த வீட்ட விட்டு எங்கயும் போய் இருக்க விருப்பமில்லை. அங்க போய் அவைக்கும் ஏன் கரைச்சல் குடுக்க வேணும்.

அதுதானே என்பது போல பூரணி அமைதியாக அவரது முகத்தை பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

எனக்கு நீ உனக்கு நான் எண்டு இருக்கிறதே எனக்குப் போதும். உனக்கு ஏதும் கவலை இருக்கா.

எனக்கு ஒண்டும் கவலை இல்லை. உங்களோட இருக்கிற போது எனக்கென்ன... பிள்ளை யோசிப்பான் கவலைப்படுவான் அதுதான்...

கதைக்கக்கூட இப்ப முடியாமல் இருக்கு. என்ற கவலையினம் பார். நாளைக்கு சார்ஜ் போட்டுட்டு பிள்ளையோட கதைக்கிறது தான் முதல்வேலை.

பேசிக்கொண்டே சாப்பிட்டதில் நேரம் போனதே தெரியவில்லை. சுவர் கடிகாரம் பத்து மணி என்று காட்டியது. சாப்பிட்ட தட்டுகளை கொண்டு போய் கழுவி வைத்துவிட்டு வந்தார்கள்.

கொஞ்சம் தடித்த கார்டிகனைப் போடுங்கோ. குளிர் ஊசியாய்க் குத்துது.

குளிராடை எடுத்துக் கொடுத்து மாற்றிக் கொள்ளச் செய்தாள்.

மெழுகுதிரியளை நூர்த்துப் போட்டு வாறன். இருந்து என்ன செய்யிறது, படுக்கலாம்
பூரணி போய் எல்லாவற்றையும் அணைத்து விட்டு வந்தாள்.

அவர் கட்டிலில் சாய்ந்து அமர்ந்து கால்களை நீட்டிக் கொண்டார்.

ஏன் படுக்கேலையே

கேட்டபடி பக்கத்தில் வந்து பூரணியும் அமர்ந்து கொண்டாள்.

என்னவோ நித்திரை வரும் போல தெரியேலை.

பத்து மணிக்கு மேலாகுது.

மனசு அமைதியில்லாமல் இருக்கு. நீ சொன்னதுபோல ரீ வீ நியூஸ்களைப் பார்க்காமல் இருக்கிறது கூட நல்லதுதான்.

திடீரென்று மனமும் உடலும் சோர்வடைந்தது போல உணர்ந்தார்.

சுடச்சுட கோப்பி போட்டு தரட்டா... குளிருக்கு நல்லாய் இருக்கும்.

வேண்டாம். கோப்பி குடிச்சா பிறகு நித்திரை துப்பரவாய் வராது.

அப்ப சரி. படுங்கோ.

அவர் நீட்டி நிமிர்ந்து படுத்துக் கொண்டார்.

நெஞ்சின் ஆழத்தில் இருந்து மெலிதாய் ஒரு வலி எழுந்து நாடி நரம்புகளில் பாய்ந்து உச்சந்தலையில் ஏறி முன் நெற்றியில் வந்து நின்று கொண்டது.

தலை வலிக்குது.

கொஞ்சம் இருங்கோ, கோடாலித்தைலம் பூசிவிடுறன்.

பூரணி எழுந்து போய் கோடாலித்தைலம் எடுத்து வந்தாள். அருகே அமர்ந்து அவர் நெற்றியில் இதமாக பூசி விட்டாள். தைலத்தின் வாசனை முக்கை நெருடியது. இந்த தைலத்துக்கு ஒரு மாயம் இருப்பதாய் அவர் உணர்ந்திருக்கிறார். அதைவிட இதைப் பூசிவிடும் பூரணியின் விரல்களுக்கு அதிக சக்தி இருப்பதாய் நம்பியிருக்கிறார். நெற்றி நரம்புகள் ஒரு நிலைக்கு வந்தன. இப்போது வலி தெரியவில்லை.

கண் முன்னே தென்பட்ட பூரணியின் முகத்தை நெகிழ்வோடு பார்த்தார். அவன் முகத்தில் நிரந்தரமாக பூத்திருக்கும் அந்த மென்முறுவல் அவர் மனதை பூக்காடாக மலரச் செய்தது.

இப்ப குறைஞ்சிருக்கா,

ம்...

அவர் நெற்றியில் பூரணியின் கரம் பதிந்து வருடியது. அவர் கண்களை மூடிக்கொண்டார். நெற்றியில் பதிந்திருந்த அவளின் கரத்தின் மீது தனது கரத்தை அழுத்தமாக வைத்துக் கொண்டார்.

இப்பிடயே கொஞ்ச நேரம் இரு பூரணி. என்னை விட்டிட்டு அங்கால இங்கால போயிடாத.

நான் எங்க போறது. இதில இருக்கிறன். நீங்கள் நித்திரை கொள்ளுங்கோ. ப்பா... எத்தனை ஆறுதலாக இருக்கிறது.

வலியிலிருந்து விடுதலை பெற்ற உணர்வு...

சீராக மூச்சு வர நித்திரையில் ஆழ்ந்து போனார்...

சுட்டென்று விழிப்பு வந்தது மாறனுக்கு. கைக்கடிகாரம் ஐந்தரை என்று நேரம் காட்டியது. பதறியபடி எழுந்தான். பல் துலக்கி முகம் கழுவி வந்து உடுப்புகளை மாற்றினான். யன்னல் வழியே வெளியே இருள்தான் மூடிக் கிடந்தது. பொழுது இன்னமும் விடியவில்லை. காற்றின் சத்தம் வெகுவாக குறைந்திருந்தது. மழையும் உக்கிரம் குறைந்து மென் தூறல்களாக சிந்திக் கொண்டிருந்தது. அவன் கீழே இறங்கி தண்ணீர் வைத்து கோப்பி போட்டு குடித்தான். முதலில் கோப்பி எதுவும் வேண்டாம் என்றுதான் நினைத்தான். பிறகு மனதை மாற்றிக் கொண்டான். குளிருக்கு கோப்பி குடித்தால்தான் இயங்க முடியும். கோப்பையைக் கழுவி வைத்த போது மைதிலி இறங்கி வந்தாள்.

மாறன் கார் சாவியை எடுத்துக் கொண்டான்.

நல்லவேளை நினைச்சு பயந்த அளவில புயல் இருக்கேலை. புயல் கடந்து போயிட்டுது போல. மழையும் குறைஞ்சிட்டுது. கவனமாய் போயிட்டு வாங்கோ. எப்பிடயும் கூட்டி வரப் பாருங்கோ. நாலைஞ்சு நாள் இங்க இருந்திட்டு பிறகு வேணுமெண்டால் போகட்டும்.

அப்பிடத்தான் நானும் நினைக்கிறன்.

மாறன் வாசல் கதவைத் திறந்து வெளியே வந்த போது மெதுவாக விடிந்து கொண்டிருந்தது. வானின் கருமையை அழித்து சிறிது நீலமும் மென்சிவப்பும் எட்டிப் பார்த்தது. காற்று சுத்தமாக நின்று போயிருந்தது. புயல் கடந்து விட்டது என்ற நிம்மதியில் பெய்து கொண்டிருந்த சிறு மழையைப் பொருட்படுத்தத் தோன்றவில்லை.

காரை எடுத்துக் கொண்டு வீதியில் இறங்கினான். வீதியை நிறைத்துக் கொண்டு கரை தெரியாமல் வெள்ளம் பாய்ந்து கொண்டிருந்தது. வீதியில் எந்த வாகனமும் கண்ணில் தென்படவில்லை. அவர்களின் முன்புற வீதி தாண்டி பக்கத்து வீதியில் ஏறிய போது ஒரு கார் கடந்து போனது. அந்த வீதி முகப்பில் மஞ்சள் அங்கி அணிந்த இருவர் தலைக்கவசம் அணிந்து குடையும் பிடித்துக் கொண்டு நிற்பதைப் பார்க்க முடிந்தது. தடுப்புக்கள் இன்னமும் எடுக்கப்படவில்லை. காரைக்கொண்டு போய் அருகே நிறுத்தினான். குடை பிடித்தபடி அருகில் வந்தவர் குனிந்து சொன்னார்.

மன்னிக்கவேண்டும். மேலே போக முடியாது. காரைத் திருப்பிக் கொண்டு செல்லுங்கள்.

அந்த மனிதன் முகத்திலும் களைப்பு தெரிந்தது. இரவு முழுவதும் இங்கேதான் நிற்கிறானோ தெரியவில்லை. வெள்ளை வெளேரென்ற அந்த முகத்தில் ஈரத்தின் துளிகள் படிந்து போயிருப்பதை பார்க்க முடிந்தது.

நன்றியோடு தலையசைத்து விட்டு மாறன் காரைத் திருப்பினான்.

வேறு வழியாகத்தான் போக வேண்டும். சிறிது தூரம் சென்று பக்கவீதியில் திரும்பினான்.

இது சுற்றி வளைத்து பின் பகுதியால் வீட்டை அடையும் பாதைதான். சுமார் இருபது நிமிட பயணத்தில் ஸ்ரிங்ஸ் வீதி முனைக்கு வந்தான். இதன் வழி நேராகப் போய் வலப் பக்கம் திரும்பினால் வீட்டுக்குப் போகும் சந்தியை எட்டிப் பிடிக்கலாம். வீதிகளில் வெள்ளம் பாய்ந்து கொண்டிருப்பதால் வேகமாக போக முடியவில்லை. வீதியிலும் ஒன்றிரண்டு வாகனங்களை யே காண முடிந்தது. அவனைப் போன்ற அவசரம் யாருக்கும் இல்லை போலிருக்கிறது. பிரிஸ்பேன் நகரமே உறைந்து போய் வீட்டுக்குள் இருக்கிறது.

வீதி முனையை எட்டிய போது முன்னால் ஒரு கார் நிற்பதைப் பார்த்து விட்டு அதன் பின்னால் தன் காரையும் கொண்டு போய் ஓரமாய் நிறுத்தினான். அங்கு போடப்பட்டிருந்த தடுப்புக்களை அகற்றும் பணி நடந்து கொண்டிருந்ததைப் பார்க்க முடிந்தது. பிரயாணத்துக்கு அனுமதி கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் அப்பாடா என நிம்மதி எழுந்தது.

கைபேசியைப் பார்த்துக் கொண்டே காத்திருந்தான். அப்போது இளங்கோவின் அழைப்பின் ஒலி கேட்டது. எடுத்தான்.

இப்ப கொஞ்சம் அமைதியாயிட்டுது. நான் வேணுமெண்டால் வீட்டோய் பார்க்கட்டா. அவனுக்கும் கவலையும் யோசனையும் இருக்கிறது.

வேண்டாம். நான் இங்க கிட்ட வந்திட்டன். சந்தியில தடுப்புகள் எடுக்கிறாங்கள். இனி விட்டிடுவாங்கள். விட்டால் ரெண்டு நிமிஷத்தில் வீட்டோயிடுவன். தாங்ஸ்டா.

சரி நல்லது. போய்ப் பார்.

ஐந்து நிமிட காத்திருப்பின் பின் தடுப்புகளை அகற்றி மேற்கொண்டு செல்ல அனுமதித்தார்கள். அவன் காரை எடுத்தான். முன்றாவது நிமிடம் வீட்டின் முன்னால் போய் காரை நிறுத்தினான். மழை மெலிதாகத்தான் தூறிக் கொண்டிருந்தது. இறங்கி வீட்டு வாசல் முன் போய் நின்றான். வீடு அமைதியாக இருந்தது.

அப்பா ஐந்தரை, ஆறு மணிக்கெல்லாம் எழும்பும் வழக்கமுள்ளவர். ஆனாலும் குளிர் நேரம் இந்த ஏழரை மணிக்கு அப்பா உறக்கத்திலும் இருக்கக்கூடும்.

அவன் தன்னிடமிருக்கும் திறப்பை எடுத்து திறந்து கொண்டு உள்ளே நுழைந்தான். யன்னல் சீலைகள் முடியிருந்ததால்

உள்ளே அதிக வெளிச்சம் இல்லாது இருந்தது.

அவன் பார்வையில் முதலில் தென்பட்டது சாய்மனைக் கதிரையில் சாய்ந்து படுத்திருந்த அப்பாவின் உருவம்தான். பக்க மேசையில் கோப்பி குடித்த கோப்பை இருந்தது. காலையில் எழுந்து கோப்பி குடித்து விட்டு ஆறுதலாக சாய்ந்து படுத்திருக்கிறார்.

பதற்றப்பட்ட மனம் அமைதியாகியது. அப்பா என்ற கூவலுடன் ஓடிப் போய் அவரின் தோளை அணைத்துக் கொள்ள வேண்டும் போலிருந்தது.

அவன் வந்த சத்தத்தில் நிமிர்ந்து அமர்ந்தார்.

அவன் போய் அருகே இருந்த கதிரையில் அமர்ந்து அவர்கையைப் பிடித்துக் கொண்டான்.

‘இப்ப விடியற் காலமை ஏனப்பு வந்தனி... புயலும் மழையும் வெளியிலதானே இருக்கு. வீட்டுக்குள்ளயா வந்திட்டுது. ஒரு பிரச்சனையும் இல்லாமல் நாங்க சுகமாய் இருப்பம்தானே. நீ ஏன் யோசிச்சு பயப்பிடுறாய்.’

இரவு முழுக்க உங்கட யோசனைதான். நித்திரை கூட கொள்ள முடியேலை.

எங்களுக்கு என்ன வந்தது. இங்க பார். என்னைப் பார்த்துக் கொள்ள அம்மா இருக்கிறா. அவ கூடவே இருக்கேக்குள்ள எனக்கென்ன பயம் சொல்லு. சமைச்சம். சாப்பிட்டம். ரெண்டு பேருமா கதைச்சுக் கொண்டிருந்தம். நேரம் போனதே தெரியேலை. வெளியில வீசுற புயலும் மழையும் எங்களை ஒண்டும் செய்யாது. நீதான் தேவையில்லாமல் பயந்திட்டாய்.’

அவர் வாஞ்சையோடு அவன் தோளைத் தடவி விட்டார்.

மருக்கென்று அவன் மனதுக்குள் எதுவோ உடைவது போலிருந்தது. மாறன் அவரை நெகிழ்வோடு பார்த்தான்.

அப்பா,

இரவு உன்னைப் பற்றித்தான் கதைச்சுக் கொண்டிருந்தனாங்கள். எங்களை நினைச்சு நீ கவலைப்படுவாய் என்று அம்மா சொல்லிக் கொண்டிருந்தவ. பூரணி, இங்க பார். பிள்ளை வந்திருக்கிறான். கோப்பி போட்டுக் கொண்டு வந்து குடு.

சொல்லிவிட்டு ஆயாசத்துடன் சாய்ந்து கொண்டார். எதிர்ப்புறம் பார்த்துவிட்டு கண்களை மூடிக்கொண்டார். கண்ணின் ஓரம் மெல்லிய நீரின் கசிவு.

மாறன் அடக்க முடியா துயரோடு அவரைப் பார்த்தான். அவன் பார்வை திரும்பி எதிர்ப்புற சுவரில் பதிந்தது. அங்கே சந்தனமாலை அணிந்த புகைப்படத்தில் அம்மா சிரித்துக் கொண்டிருந்தாள்...

thamaraichelvi@thaiveedu.com

ஆரணனும் வெண்பாவும் செனகா கல்லூரியில் வெவ்வேறு வகுப்புகளில் குந்தியிருந்து கதிரை, மேசையைத் தேய்ப்பவர்கள்.

கதாபாத்திரங்களை அறிமுகப்படுத்தும் ஆசிரியனின் குரங்குக் குணத்தால் இங்கு ஓர் இழிவுனவிற்சித் தொனி தென்பட்டாலும், அவர்களென்னவோ படிப்பில் படு சுட்டியன். ஒரே பேருந்தில் கல்லூரி வாசலில் வந்திறங்கும் ஈர் உயிர்கள். ஆரம்பத்தில் பேருந்தின் வெவ்வேறு இருக்கைகளில் அங்குமிங்குமாக இருந்தவர்கள்தான் இவர்கள். காலவோட்டத்தில் முன்பின் இருக்கைகளுக்கு இடம்பெயர்ந்தனர். இது வேண்டுமென்று வலிந்து நடந்ததல்ல. விதி பிடரி பிடித்து உந்தியது. காலம் குறுநகையோடு காயை நகர்த்திற்று. வெண்பா குடும்பம் ஒரு கவிதை. தாய், தகப்பன், அவள் கைக்கடங்கிய ஒரு தம்பி, மோட்கேஜ் கட்டி முடிக்கப்பட்ட அழகான தனி வீடு.

கதைசொல்லி எனக்கு, வெண்பாவின் குடும்பத்தை அக்கு வேறை ஆணி வேறையாய்த் தெரியும். தெரிஞ்சாலும் உங்களிட்டை சொல்லவேணும் என்று எனக்கென்ன கதிரமலையானுக்கு நேத்திக்கடனே? அரிக்கன் லாம்பு வெளிச்சத்திலையே முழிச்சிருந்து மொட்டைக் காகிதம் போடுற பரம்பரையெடா எங்கடை.

ஆரணன் வன்னிக்காட்டின் அசல் வித்து. தாய் தகப்பனுக்கு ஒரே பிள்ளை. நிலபுலம் ஏணியிலை ஏறி நிண்டு பாத்தாலும் எட்டியெட்டிப் போகும். ஆரணன், வீட்டிலை படு செல்லம். அவன் கனடாவில் மாமன் வீட்டில் தங்கியிருந்து படிக்கின்றான்.

இப்ப உங்களுக்கு என்ன தெரியவேணும். இந்த இரண்டு பேருக்கும் எப்படிச் சம்பந்தம் உருவாச்சுது எண்டுறதுதானே கதை. காதல், இந்த முன்றெழுத்துக் கொரோனா ஊர் மேஞ்சு திரிஞ்சாத்தான் தொற்றிக்கொள்ளும் என்றில்லை. அது ஒரு வயிரஸ். இதை ஒழிப்பதற்கு ஒரு மருந்து மாயம் இன்னும் கண்டு பிடிக்கப்படவில்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட வயசிலை 'ரீன்

ஏஜ்' எண்டு சொல்லுவியளே, அது கற்பனை முலை சுவைக்கும் வானவில் காலம்.

அறிவை நெருங்கச் சம்மதிக்காத இந்த வாலிபத்தில்த்தான் அழையா விருந்தாளியாய் விக்கிரமதித்தனின் வேதாளமாய் இளசுகளின் இடுப்பிலை வள்ளிசாய் இடம் தேடிக்கொள்ளும் இந்தக் காதல்.

இந்த வயசிலை காதல் வசப்படுற ஆணும் பெண்ணும் காதல் எண்டுறதை அன்பீனும் உன்னத உறவு எண்டு நினைச்சு நடந்தா அவை போற வழிக்கும் மற்றையவைக்கும் புண்ணியமாய்ப் போகும். கொஞ்சம் கால் தடுமாறினாலும் காமம் என்ற காட்டாற்றுச் சுழலிலை சிக்கிச் சிதையுறதும் சீராகுறதும் அவையவையின்ர சாதகக் கட்டங்களைப் பொறுத்ததாக இருக்கலாம்.

ஆ... எங்கை விட்டனான்...? ஆரணன், வெண்பாவிற்கி டையே...!

ஆரணன் ஒரு நல்ல பொடியன். பதின்ம வயதெல்லையைக் கடந்தும் கன்னி கழியாத இளைஞன். அவன் பெற்றோர் இப்பையும் வன்னிக்காட்டிலைதான். இப்போதைக்குத் தாண்டி வர வாய்ப்பில்லை. வந்தாலும் வழிமறித்து வேலிகட்ட யாருமில்லை.

கனடாச் சூழலிலை காதல் ஏற்படுறதை கதையாய் எழுதுற அளவுக்கு கால நீட்சி இருக்காது. இவையளுக்கு இடையில கண்கொத்திப் பாம்பாய் காத்திருக்கும் காதல் எப்ப ஆரோட வசப்படும் எண்டெல்லாம் தெரியாது. பேருந்துப் பயணம், அப்பப்ப இமைகளை விலக்கிய நிலைகுத்திப் பார்வை. முன்பின் இருக்கை. பின் அருகருகான இருக்கை. அவ்வளவுதான், காதல் என்ற தேவதை அல்லது அரக்கி அங்க குடிபுருந்தாள்.

இந்தக் காதல் சமாச்சாரம் இன்னும் வெளிய தெரியேல்லை எண்டு இவை நினைக்கிறது உண்மையாய் இருக்கலாம்.

ஆனால் வெண்பாவின் தம்பி அந்தக் கல்லூரியிலை முதலாம் ஆண்டு. அவனும் அதே பஸ்சிலைதான் வாறவன். இரண்டு பேருக்கும் இடையில் 'அது ஓடுது' எண்டுறதை

அவையளுக்கு முதல்ல கண்டுபிடிச்சவன் அவன்தான்.

வெண்பா காதல் கீதல் எண்டு போய்விடக்கூடாது எண்டுற

திலை வெண்பாவினர் பெற்றோருக்குக் கவனம் அதிகம். பள்ளிக்காலத்திலை வெண்பாவைப் பொத்திப் பொத்திப் காத் தவை. இந்த விசயம் தெரிய வந்திட்டா வீட்லை என்ன நடக்கும் ? வெண்பா யோசிக்காமல் இல்லை.

சிலவேளை தெரியவந்திட்டா, கனடாவிலை அடிச்சு மித்திச்சு ஆரணியம் பண்ணலேது. இது எல்லாருக்கும் தெரியும். சில தாய்தகப்பன் நல்ல மாதிரிக் கதைச்சு, பிள்ளைய ஊருக்குக் கூட்டிக்கொண்டுபோய் கனடாப் பொம்பிளை எண்டு காட்டி, காக்களாகப் பறந்துவரும் காளையிலை ஒண்ட பிடிச்சு முக்கணாங்கயிரை கட்டிவிடுற வேலையளும் நடந்திருக்கு. இந்தச் சுத்துமாத்து வேலையள் வெண்பாவுக்கும் தெரியும்.

வெண்பா ஆரணனுக்கு என்றே பிறந்தவன். ஆரணனும் அவளுக்கென்றே அவதரித்தவன். இதை எழுதி அழிக்க கரும்பல கையோ, சோக்கட்டிகளோ இன்றுவரை கண்டுபிடிக்கப் படவில்லை. சிகிரியா மலைக்கல்லில் சித்திரங்களோடு சேர்த்து செதுக்கி வைக்கவேண்டிய பவுத்திரமான காதலோவியம் எண்டு சொன்னாத் தப்பில்லை. இருவரும் தங்களை ஓர் இலக்கியக் காதலர்களாகவே கருதிக்கொண்டார்கள்.

அந்த முசுடுத் தைரியத்தில் 'கம்மோகோ சிக்காகோ' எண்டு பகிரங்கமாகவே கைகோர்த்துத் திரியத் தொடங்கினர். அப்பப்ப வெண்பா யோசிப்பாள். பத்தடிகள் முன்னாலும் பின்னாலும் ஊசலாடி யோசிக்கிறதுதானே வழமை.

'வீட்டுக்கு தெரிஞ்சிட்டா' - வெண்பா கேட்பாள்.

'பெரிசா ஒண்டும் நடக்காது, பெட்டி படுக்கயலோடை பிடிச்சு தெருவில விட்டிருவினம். அங்கினை ஒரு ஓரமாய்ப் படுத்தி ரும், நான் ஊபரிலை வந்து அள்ளிப் போட்டுக் கொண்டு போறன்'. கொஞ்சம் கடுப்பாகிப் போனான் ஆரணன்.

'எனக்கு வாயிலை நல்லா வருகிது. நீர் பேசாமை இண்டைக்கே என்னோடை வந்து தங்கலாம். அந்த கற்பெண்ட கண்ணுக்கு தெரியாத சாமான் கால்வழி கைவழி சிந்தாமல் சிதறாமல் இருக்க நான் கரண்டி'.

'உங்கடை வீட்டிலை என்ன சொல்லுவினமோ ?'

'ஒண்ணும் சொல்லாயினம். ஆனா ஒரு பெரிய கொதிக்கிற எண்ணெய்ச் சட்டிக்குள்ளை போட்டெடுத்து மத்தியான வெய்யிலிலை காயப்போடுவினம்.'

'உங்களுக்குச் சகலமுமே பகிடி. அம்மா என்னைப் பெண்ணா பெறாமல் இருந்திருக்கலாம்.'

'விஞ்ஞானப்படி பார்த்தால் ஆணாகவோ பெண்ணாகவோ கருவாவதற்குப் பெண்ணின் கருமுட்டையிலைக் காரணம். அதற்குள் நுழையும் ஆண் விந்தின் வீரியமே காரணம்.'

'ஐயோ போதும்'. வெண்பா தன் இரு செவிகளையும் கைகளால் மூடிக்கொண்டாள்.

அன்றும் கல்லூரியில் இருந்து வழமைபோல் இருவரும் ஒன்றாகவே வெளியே வந்தார்கள். வின்ரர் அதனது கடைசிக் கந்தாயத்தில் கிளித்தட்டு மறித்துக்கொண்டிருந்தது. கடந்த சில வாரங்களாகப் பனித்தாறல் இல்லை. வெயில் சுட்டெரிக் காமல் இதமாக இருந்தது. சுற்றுச்சூழல் பளிச்சென்று தெரிந்தது. ஆரணன் தன் வலக்கையை அவள் தோள்மீது போட்டு இழுத்து இருவரிடையே நிலவிய காற்று வெளியைக் குறைத்தான். வெண்பா அவனோடு ஒட்டிக்கொண்டு நடந்தாள். எதுவும் பேசிக்கொள்ளவில்லை. அது அவள் இயல்பு. எப்போதுமே பனிப்பாறையை உடைப்பது ஆரணன்தான்.

'இந்த விடுமுறைக்கு என்ன பிளான் வச்சிருக்கிறீர்'

வெண்பா பதில் கூறவில்லை.

உருகிய பனி நீராகி நடைபாதையில் வழிந்து கொண்டிருந்தது. அவதானமாக அடி வைக்காவிட்டால் வழக்கிவிழும் வாய்ப்புகள் மிகுதி. வெப்பநிலை நேர் பத்துப்பாகை செல்ஸியஸ் என்பதால் இருவரும் குளிர்கால உடுப்புகள் அணியவில்லை. முதுகில் தொங்கிய புத்தகப் பைகளின் பாரங்கள் அழுத்தின. தினசரி பழகிப்போன பாரங்களின் உந்துவிசை மறுதாக்கத்தால் சமப்படுத்தப் படுவதாய் பௌதீகம் படிக்காதோர் நினைத்துக் கொள்கிறார்கள். அது உண்மையல்ல. அதை விளக்க வெளிக்கிட்டால் இது பௌதீக வகுப்பாகி முட்டுச்சந்தில் கொண்டுபோய் நிறுத்திவிடும்.

வெண்பா பேசினாள்.

'வீட்டிலை இப்ப முந்தின மாதிரி இல்லை. லைப்ரரியிலை புகல் எடுக்கப் போனாலும் 'தனியாய் போகாதை தம்பியையும் கூட்டிக் கொண்டு போ' எண்டு சொல்லுகினம்.'

ஆரணனின் இரத்தோட்டமும் இதயத்துடிப்பும் அதனதன் சாதாரண நிலைகளின் எல்லைக்குச் சில மில்லிமீற்றர்கள் கிட்டப்போய் மீண்டன.

'எங்கடை விசயம் உங்கட வீட்டுக்குத் தெரிஞ்சிருக்கும் எண்டு நினைக்கிறீரோ ?'

'தீர்மானமாய்த் தெரியேல்ல. ஆனா உள்ளுக்குள்ளை ஏதோ புகையுதெண்டு நினைக்கிறன்.'

'சிலவேளை தம்பியால ஏதாவது கசிஞ்சிருக்குமோ ?'

வெண்பா இடைவெட்டினாள்.

'இல்லை... இல்லை..., அவன் எங்களுக்கு முழு சப்போட். என்னைவிட உங்களிலை அவனுக்கு பிரியம்'

காற்றுக் கொஞ்சம் குளிரோடு கொண்டாடியது. வெண்பா ஆரணனோடு இறுக்கமாகப் பிணைந்து கொண்டாள்.

‘என்ன நல்லாக் குளிருதா?’

‘அப்பிடிப் பெரிய குளிரா இல்லை. ஆனா உம்மோட இப்பிடி ஒண்டிக் கொண்டு வர எனக்கு ஆசையாயிருக்கு.’

ஆரணன் என்னதான் தன் உணர்வுகளுக்குச் சேணம் கட்டினாலும் ஆண்மை தன் இயல்பைப் பையவே தலைகாட்டத் தொடங்கியது. கல்லூரியில் இருந்து ஆண்களும் பெண்களும் வரிசை கட்டி வந்த வண்ணம் இருந்தனர். ஆரும் எவரையும் விடுப்புப் பார்ப்பதில்லை. அப்படிப் பார்க்கும் கலாசாரம் கனடாவில் இல்லை. இது காதலர்களுக்குச் சுதந்தர பூமி.

வெண்பா இரண்டு கிழமைகளுக்கு முன்தான்; தன் மாதவிடாய் உத்தரிப்புகளைக் கடந்து வந்திருந்தாள். இப்போது ஓர் ஆணின் உஷ்ணம் உவப்பாகவும் உடனடித் தேவையாகவும் இருந்தது. அவனது வலதுகையைத் தனது கைகளால் மெத்தென்று வருடினாள்.

‘இந்த ஷோர்ட் கட்டாலை போவமே. கொஞ்சம் நிழலாயும் இருக்கும்.’

இருவரும் ஒரே அலைவரிசையில் சஞ்சரித்ததால் இதை யார் சொன்னார்கள் எனும் விபரம் இதை எழுதுபவன் நினைவில் சறுக்கிவிட்டது. அருகில் தெரிந்த குச்சொழுங்கைப் பக்கமாக இருவரும் அவசரத்தோடு சரிந்தார்கள். தெருவில் யாருமில்லை என்ற நினைப்பில் அவளைத் தன் முன்னால் இழுத்து மார்போடு இரு தனங்களும் அழுந்த அணைத்து நெற்றியிலும் உச்சியிலும் இதழ்களைப் பதித்தான். உண்ண முச்சுகள் ஒன்றோடு ஒன்று கலந்து உறவாட, இருவரின் இரத்த ஓட்டங்களும் கட்டுமீறின. வெண்பா விடும் முச்சு டெசிபெல் அட்டவணைக்குள் அடங்க முடியாது தடுமாற, வெண்பா நிமிர்ந்து திரும்பி அவன் இதழ்களைத் தேடினாள். தெருமுனையில் யாரோ வருவது தெரிய, இருவருமே தரைக்கு மீண்டார்கள். ஆரணன் அவளை விலத்தி தெருப்பக்கமாக நடந்தான்.

‘எவ்வளவு அவசரப்பட்டுட்டன். நான் இப்பிடி நடந்திருக்கக் கூடாது. சொறி. காதலிக்கிறது இந்த சில நிமிச விளையாட்டுக்கா? எனக்கு உம்மடை முகத்தைப் பார்க்கவே முடியாமல் இருக்கு. நாங்கள் முதலிலை படிப்பை முடிக்க வேணும்.’ ஆரணன் இன்னும் கனவினர் காதல் கலாசாரத்துக்குள்ள முழுசா வராதவன்.

வெண்பாவின் சுவாசம் இன்னும் இயல்பு நிலைக்கு மீளவில்லை. ஆரணனின் அணைப்புக்குள்ளேயே வாழ்நாள் முழுவதும் இருந்துவிட ஒரு வழி பிறக்காதா? என ஏங்கினாள்.

வெண்பா முகம் இயல்பிலேயே செழுமையானது. அவள் சிரித்தால் வைத்த விழி விலத்தாமல் பார்த்துக்கொண்டே இருக்கச் சொல்லும். பல சமயங்களில் அவள் உப்பிய கன்

னக் குவட்டில் பற்குறியை பதிக்கும் ஆவேசமும் இவனில் எழுந்தாடும். அடக்கிக் கொள்வான். கிணற்றுநீரை ஆற்று வெள்ளமா அள்ளிப்போகப் போகிறது?

இந்தக் காதல், காதலாகவே காத்திருக்கட்டும். இலட்சுமணக் கோடு ஒன்றைக் கீறு. உன் காற்சுவடுகள் அதோடு முடியட்டும். கடவுளே முதுமையின் நிழல் இவள் மீது கவியாது விலகிப் போகட்டும். அவள் நித்திய கன்னியாகவே இருக்கட்டும். எனக்கு சம்மதமே. நினைவுகள் நகர நேரமெடுப்பதில்லை. கண்ணிமைக்கும் நொடிகளே அதற்கு அதிகம். இப்போது அவள் வாடிய செழுங்கமல மலர்போல் ஆரணன் முன் நின்றாள். அவளை சேர்த்திழுத்துத் தலையை ஆதரவாக வருடினான். வெண்பா அவன் தோளில் முகம் புதைத்து விம்மினாள்.

‘எனக்கென்னமோ பயமாயிருக்கு. நாங்கள் பிரிஞ்சிருவமோ எண்ட நினைப்பு என்னைப் பிராண்டுது.’

ஆரணன் அவள் தலையைத் தடவி ஆசுவாசப்படுத்த முயன்றான். விம்மல் பொருமி வெடித்து அழுகையாய் அவன் தோள்பட்டையை ஈரமாக்கியது.

‘வாருங்கோ நாங்கள் ரெண்டு பேரும் இல்லாமலே போயிருவம். இருந்தாத்தானே இந்தச் சங்கடங்கள்.’

‘செத்துப் போகலாம் எண்டுறதைத் தவிர்த்து ‘இல்லாமை’ என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்திறியே. உண்மையிலையே பிரச்சினைகளுக்குச் சாவுதான் உன்ரை தீர்வு எண்டால் வா கண்காணா இடமொன்றுக்குப்போய்க் காணாமல் போயிருவோம்.’

அவனது கைகளிரெண்டும் எஃகுப் பிணையல்களாய் அவன் தோள்களை இறுக்கின.

‘இல்லாமல் போவதற்காடி வாழ்க்கை. வானமே இடிந்து விழுந்தாலும் ஏறும்புப் புற்றினுள் புகுந்திருந்து துளிர்த்து எழு வதுதானடி வாழ்க்கை. கண்ணீர் கையாலாகாதோரின் கடைசி ஆயுதம். இனிமேல் தும்பு, தூசு பட்டால் மட்டுமே உன் கண்கள் கசியட்டும்.’

அவள் கைகளை விலக்கி முகத்தை நேருக்கு நேராக்கிச் சுட்டு விரலால் கண்ணீரைத் துடைத்தான். இப்போது அவள் முகத்தில் காற்றில் அலைந்து திரியும் வெண்முகிலின் சாயல் கூடிற்று.

‘என்ன செய்யப்போறம். கல்லூரிப் படிப்பே நடுவில் நக்கூரம் போட்டிட்டுது. ஒரு யூனிவேசிறி டிக்கிறி இருந்தாலாவது எப்பன் மனத்தையம் வரும். இப்ப நடுக்கடலிலை நிண்டு நீந்தத் தெரியாம தள்ளாடுறம். வீடடை போனா அங்கை அவை பாக்கிற பார்வையே வித்தியாசமாத் தெரியுது’.

‘சொல்ல வந்ததை ஒண்டுவிடாமல் சொல்லி முடியும். எல்லாத்துக்குமே ஒரு தீர்வு இருக்கும். இல்லையெண்டா,

முளையை கசக்குவம்.’

‘உங்களுக்கு சகலதிலுமே பகிடி.’

‘இல்லை, சிரிச்சுக் கொண்டு வாழுறவை நாற்றி நாற்பதையும் தட்டுவினம் எண்டு காண்டம் சொல்லுது.’

‘எலிக்குத் திண்டாட்டம் பூனைக்குக் கொண்டாட்டமாப் போச்சு. டேய் இளிக்கிறதை விட்டு நான் கதைக்கிறதைக் கேளடா’.

‘என்ன பூனையின்றை மீசையிலை கொள்ளியை செருகிறாய்’.

‘என்னை எப்படி மாசுமறுவில்லாமல் உமக்குத் தரப்போறனோ அதைப்போலையே நீரும் எனக்காகவே, எனக்காக மட்டுமே சாகும்வரை இருக்கவேணும். அப்பிடி இப்பிடி எண்டு நீர் ஆட நினைச்சா நான் மாகாளியா மாறி என்னை பத்து விரல்களாலும் உன்னைக் கிழிச்சுப்போடுவன்.’

சினந்து நின்ற அவள் தோற்றம் அவனுக்குள் நடுக்கத்தையும் நடு வயிற்றில் அக்கினியையும் எழுப்பிற்று. இருவரும் வெவ்வேறு தெருக்களில் பிரிந்தாலும் உயிர் ஒன்றாகவே உலாவி யது.

ஏனோ தெரியவில்லை வெண்பாவின் நெஞ்சினுள் இனம் தெரிந்த சஞ்சலம் அலைமோதிக்கொண்டிருந்தது. தம்பிக்காரன் நேற்று இரகசியமாய்ச் சொன்ன செய்திகள் உறுத்திக் கொண்டிருந்தன.

‘அக்கா இங்கை வீட்டிலை நடக்கிற காரியங்களை நீ கவனிக் கிறனியா?’

அவள் பதில் சொல்லாமல் அவன் பேசுவதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தாள். ஏதோ சொல்ல வருகிறான் சொல்லி முடிக்கட்டும்.

‘சாத்திரியாரிட்டை உன்னை சாதகத்தைக் காட்டப்போகினம்’.

வெண்பா பேசவில்லை.

‘நான் சொல்ல வாறது உனக்கு விளங்குதா? இல்லையா?’

‘நீ தமிழிலைதானே கதைக்கிறாய். நல்ல உச்சரிப்பு அட்வர சுத்தமா விளங்குது. மேலை சொல்லு.’

‘நீ படிச்சுக் கிழிச்சதெல்லாம் காணும். ஆருமொருத்தன்னை தலையிலை பிடிச்சுக் கட்டிப்போட்டுத் தலை முழுகுவம் எண்டு நீ பிறப்பதுக்குக் காரணமானவர் அபிப்பிராயப்படுறார்.’

‘சரி, அதுக்குப் பத்து மாதம் சுமந்தவள் என்ன சொல்லுறா?’

‘வழக்கம்போல முகட்டைப் பாக்கிறா, முழுசுறா. அக்கா இப்ப நீயும் நானும் கதைக்கிறது இலக்கியச் சாயலிலை இருக்கிற மாதிரி இல்லையே. எல்லாப் பெருமையும் ஆரணனுக்கே.’ இருவரும் கலகலத்தனர்.

‘தம்பி, நானும் அவரும் காதலிக்கிற விசயம் அதுக்குள்ளை எப்படி வீட்டுக்கு தெரியவந்தது?’

‘இஞ்சை பார் எனக்கு வாயிலை வருகுது. அக்கா எண்டும் பாக்கமாட்டன். சாத்தின அறையுக்கை செய்யுறதை எல்லாம் பப்பிளிக்கா றோட்டிலை செய்யிறியள். காதலுக்குத்தான் கண்கின் ஒரு சனியனும் இல்லை. பாத்துக்கொண்டு போற சனங்கள் என்ன கண்ணில்லாததுகளா? சரி அப்பிடி யெண்டே வைச்சுக்கொள்ளுவம். சந்தேகங்கள் குற்றவாளிக் குச் சாதகம் எண்டே வச்சுக்கொள்ளுவம். ஆனா இந்த மாதிரிக் கிசுகிசுக்கள் உற்பத்தி ஆகேக்கை கண்ணுக்குத் தெரியாத கொசு மாதிரித்தான் இருக்கும். ஆனா, அது பரவிக் கொண்டு போகேக்கை பருந்து போலப் பாயும்.’

‘ஒரே வயித்துக்கைதானே கிடந்து வந்தம். இவனாலை மட்டும் எப்பிடி...?’ வெண்பா வியந்து போனாள்.

நாட்கள் சில ஓடிப் போச்சது. வெண்பா வெய்யிலிலை உலர்ந்து வீட்ட வரேக்கை வாசல்படியில் குந்தியிருந்து றோட்டையே பாத்துக்கொண்டிருந்த தம்பிக்காறன், ‘அக்கா உள்ளை போகாதே. எல்லா விசயமும் வீட்டுக்குத் தெரிஞ்சு போச்சு. அப்பர் வயிரவர் போலை நிக்கிறார். அம்மா அழுது கொண்டு படுத்திட்டா. நீ திரும்பி ஆரணனிடையே போ. நான் வீட்டுக்குத் தெரியாமல் பின்னாலையே வாறன்’.

‘டேய் நான் ஏனடா என்றை வீட்டைவிட்டுப் போகவேணும். நான் ஆரணனைத்தான் காதலிக்கிறன். கலியாணமும் செய்யப்போறன். என்றை உடம்பிலை ஆற்றையும் நகம் பட்டாலும் என்றை செல் போனை நைன் வண் வண்ணுக்கு அடிச்சு ஹோட்டிலை வச்சிருக்கிறன். நீ பேசாமல் வேடிக்கை பார்.’

வெண்பா செருப்பை வாசலில் உதறிவிட்டு, கலைந்த தலையையும் வேர்வையில் நனைந்த உடையையும் சீர்படுத்திக் கொண்டு, வீட்டினுள் நுழைந்தாள்.

kandasamy.a@thaiveedu.com

தாய்விடு இதழ் பற்றிய விமர்சனங்களை எதிர்பார்க்கின்றோம்.
விமர்சனங்கள் எம்மை ஓர் ஆரோக்கியமான பாதையில் இட்டுச்செல்லும்.

E-mail: info@thaiveedu.com

Fax: +1-416-849-0594

Tel: +1-416-857-6406

சரளைக்கல் சாப்பிடாத கோழிக்குஞ்சு

- கிளாரா டில்லிங்காம் பியேசன்
- தமிழில் : என்.கே. மகாலிங்கம்

டோக்கிங் கோழி தன் சிறிய குஞ்சுகளுடன் கூட்டிலிருந்து வெளியே வந்து கொஞ்ச நேரம் தான் ஆகியிருந்தது. அப் பொழுதிலிருந்து ஷாங்காய்க் கோழிக் குஞ்சுகளின் தாய்க் குப் பலவித இடைஞ்சல்கள் துவங்கியிருந்தன.

அந்தத் தாய்க்கு அழகான பன்னிரண்டு கோழிக்குஞ்சுகள் இருந்தன. அவற்றைப் போன்ற அழகான கோழிக்குஞ்சுகளை உங்களால் எங்குமே பார்க்க முடியாது. உயரமாகவும் விழிப் பாக இருக்கும் இளமையான கோழிக்குஞ்சுகள் அவை. நீளமாக சீராக கீழே இறங்கும் தடித்த கால்கள். அந்தக் கால்களில் எவற்றிலும் இறகுகள் முளைத்திருக்கவில்லை. தாய்க் கோழிக்கு அவற்றைப் பார்த்து மிகப் பெருமையாக இருந்தது. எந்தத் தாய்க்கும் இருப்பது போல. ஷாங்காய் சேவலுக்கு அதைப்பற்றி அது அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டிருக்கும். 'இதைப்போன்ற அழகான குடும்பத்தைக் கண்டிருக்கிறாயா? அந்த இருபத்து நாலு கால்களையும் பார். எல்லாமே நீளமானவை, நேரானவை. எவற்றிலும் ஒரு இறகு கூட இல்லை.' அதைக் கேட்ட சேவல் கண்கள் ஒளிர, தன் கழுத்தை பெருமையுடன் நீட்டியது. ஆனால் அது கோழிக்குச் சொன்னதெல்லாம், 'அவை பார்ப்பதற்கு அழகாக இருப்பது போல நடத்தையிலும் ஒழுங்காக இருந்தால் நன்றாக வாழ்வார்கள்,' என்பதே. குழந்தைகளின் முகத்திற்கு நேராக அவற்றைப் புகழ்வதை அந்தச் சேவல் நல்லதென்று நம்பவில்லை. அவற்றின் தாய் அவற்றைப் பழுதாக்கி விடும் என்று அது நம்பியது.

சிலவேளை அது சரியாக இருக்கவும் கூடும். ஏனெனில் ஷாங்காய்க் குஞ்சுகள் தாங்கள் அழகானவை என்பதை விரைவில் அறிந்து கொண்டன. கோழிப்பண்ணையில் இருந்த அத்தனை பேரும் தங்கள் கால்களைப் பார்க்க வேண்டும் என்று அவை விரும்பின. அப்படியானவை பற்றிப் பெருமைப்பட்டுக் கொள்வது நிச்சயமாக அதி முட்டாள்த்தனமானது. ஆனால் மற்றக் கோழிகள், 'உங்களுடைய கால்களில் இறகுகள் இல்லாதபடியால் உங்களுக்கு குளிர் அதிகமாக இருக்கும்,' என்று சொன்னபோது, அவை 'ஓ, நாங்கள் ஷாங்காய் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். எங்கள் குடும்பத்தில் அவ்விடத்தில் இறகுகள் இருப்பதே இல்லை,' என்று பதில் சொல்லின. அது உண்மை. டோக்கிங் கோழிகளுக்கு மேலதிக விரல்கள் இருப்பது போல, கறுத்த ஸ்பானிஷ் கோழிகளுக்கு வெள்ளைக் காதுகள் இருப்பது போல, இவற்றின் கால்களில் இறகுகள்

முளைப்பதில்லை. ஷாங்காய் தாயும் குஞ்சுகளும் வயல்களில் சுற்றிக் கொண்டு திரிந்தன. காரணம், கோதுமை அடிக் கட்டைகளில் நல்ல உணவுத் துணுக்குகள் இருந்தன. அந்தக் காலத்தில் எல்லாக் கோழிகளுமே பண்ணையின் வெளியே திரிந்தன. குளிரான வானிலை வரும்வரை அவற்றை உள்ளே அடைக்க மாட்டார்கள். அதிகாலையில் ஆறிலிருந்து பன்னிரண்டு வரையான கூட்டமாக அவை வெளியே வரும். ஒரு சேவல் ஒவ்வொரு கூட்டத்திற்கும் தலைமை தாங்கும். அது அவர்களுக்கு வழிகாட்டும். அது சொன்னதன்படி தான் அவை செல்ல வேண்டும். அது பருந்துகள் போகின்றனவா என்று ஆகாயத்தைக் கவனிக்கும். அப்படி ஒன்றைப் பார்த்தால் ஓர் எச்சரிக்கை ஒலியை எழுப்பும். உடனே எல்லாக் கோழிகளும் அதனிடம் விரைவாக வந்து சேர்ந்து விடும். சேவல்கள்தான் கோழிப்பண்ணையின் பிரபுக்கள். கோழிகள் எப்படி எங்கே இருக்க வேண்டுமென்பதைத் தீர்மானிப்பவை. வயல்களில் அவை மற்றவற்றை தலைமை தாங்கி அழைத்துச் செல்கையில் கோழிகள் ஏன் அப்படி அதற்குப் பணிந்து செல்கின்றன என்று உங்களுக்குத் தெரியவரும்.

ஒருநாள் ஒரு பருந்து ஒரு இளம் டோக்கிங் கோழியைச் சுழன்று வந்து கொத்திக் கொண்டு போனபோது எப்படி அந்த கறுத்த ஸ்பானிய சேவல் பாய்ந்து அதைக் கொத்தியும் அடித்தும் கால் நகங்களால் கீறியது என்பதைப் பார்த்த பண்ணையில் வேலை செய்யும் ஆட்கள் இன்றும் அதைச் சொல்வார்கள். சேவல்கள் தைரியமானவை மட்டுமல்ல, கண்ணியமானவையும் கூட. ஏதாவது தீனியை அவை கண்டால் அதைத் தாம் மட்டும் தனியே சாப்பிடாமல் கோழிகளையும் அழைத்து அவற்றுடன் அதைப் பகிர்ந்து உண்ணும்வரை தாமும் அதைச் சாப்பிடாது.

கோதுமை அறுவடைக்குப் பின்னுள்ள அந்தக் காலத்தை அந்த வயல்களில் கழிக்கும் அந்தக் கோழிக் குஞ்சுகளுக்கு அந்தக் காலம் எந்தளவு மகிழ்ச்சியானதாக இருக்கும் என்பதை நீங்கள் கற்பனை செய்து பாருங்கள். அவற்றுக்கு இப்பொழுது மிகவும் வயது வந்து விட்டது. அவற்றின் அடிப்பாகம் முழுவதையும் இறகுகள் மூடி விட்டன. அதனால் குதிக் கால் நகம் வளர்வதைத் தங்களால் பார்க்க முடியாதா என்று சில நினைத்தன. அது முட்டாள்த்தனமான நினைப்பு. ஏனென்றால், கோழிகளுக்கு ஒரு வயதுவரை குதிகால் நகம் வளராது என்று குள்ளக்கோழி சொல்லியிருந்தது. இரவு நேரத்தில் அவற்றை கட்டி அணைக்க தாய்க் கோழிகளால் முடியாதிருந்தது. அவை வளர்ந்து அப்படிக் கொழுத்து விட்டன.

கோதுமை வயல்களுக்குப் போவதற்கு முன்னரே எப்படிக்கூட்டமாகத் தூங்குவது என்ற முதலாம் பாடத்தை அவை கற்றுக் கொண்டும் விட்டன. உணவை எப்படி உடைத்துத் உண்ணுவது என்பதையும் கற்று விட்டன. அது அவற்றின் தாய்க்குப் பெரிய உதவியாக இருந்தது. கோழிகளுக்கு பல் இல்லை என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். எப்படியான பெரிய உணவை வாய் நிறையக் குதப்பினாலும் அவற்றை அப்படியே விழுங்கி விட வேண்டியதுதான். அதனால் அவை தங்கள் உணவை உண்ணுமுன் அவற்றைத் தங்கள் கால்களால் அல்லது சொண்டால் கொத்தி உடைக்க வேணும்.

வயல்களின் விழுந்து கிடக்கும் மஞ்சள் நிற கோதுமைத் தானியங்கள் அவற்றுக்கு நல்ல உணவு. அவை சிறிய ஷங்காய் கோழிகளை சதுப்பு நிலக் கோழிகளைப் போலக் கொழுக்க வைத்துவிடும். அந்தச் சதுப்பு நிலக் கோழிகளும் சிலவேளைகளில் காட்டின் ஓரத்திலிருந்து வெளியே வந்து தானியங்களைச் சாப்பிடும். பதினொரு குஞ்சுகள் மிகவும் கொழுத்தவை. ஆனால் ஒரு குஞ்சு மெலிந்த சதைப்பிடிப்பற்றது. அதன் தாய் அதைப்பற்றிப் பெரிதாகக் கவலைப்பட்டது. என்ன காரணத்துக்காக அது அப்படி இருக்கிறது என்பது அதற்குத் தெரியவில்லை. ஒருநாள் கறுத்த ஸ்பானிய கோழியிடம் அதைப் பற்றிப் பேசியது. ஆனால் கறுத்த ஸ்பானிய கோழியோ எந்தக் காலத்திலுமே குஞ்சுகளை வளர்த்தறியாதது. புறாக்களைப் போல தனக்குக் குஞ்சு வளர்ப்புப் பற்றி எதுவுமே தெரியாது என்று சொன்னது. கவலை அடைந்த அந்தத் தாய்க் கோழி அதைப்பற்றிக் கேட்க ஷங்காய் சேவலிடம் சென்றது. அது தாய்க் கோழி சொன்ன எல்லாவற்றையும் கேட்டது, தனக்கு எல்லாம் தெரிந்தது போலப் பார்த்தது.

‘அதைப் பற்றிக் கவலைப்படத் தேவையில்லை. அது சாதாரணமானதொன்று. அந்தக் குஞ்சு வேகமாக வளர்கிறது. அது தான் அப்படி இருக்கிறது. எனக்கு வாலில் நீளமான இறகுகள் முளைப்பதற்கு முன் எப்படி இருந்தேன் என்பது எனக்கு நினைவிருக்கிறது. நான் மிகவும் மெலிந்திருந்தேன். இப்போது பார், நான் எந்தளவு அழகானவனாக இருக்கிறேன் என்று.’ உண்மையில் அது பார்ப்பதற்கு அழகானதாகத் தான் தெரிந்தது. அது அங்கிருந்த கோழிகளின் நடுவே உயர்ந்து தோன்றியது. தன் பலமான சிறகுகளை விரித்து சூரிய ஒளியில் கூவியது. அதன் இறகுகள் அழகானவை. அதன் பிரகாசமான சிகப்பு நிற உச்சிக் கொண்டையும் தாடியும் அது ஆரோக்கியமானதென்பதைக் காட்டியது. ‘ஆ, என்னுடைய குஞ்சும் இப்படி அழகான சேவலாக வந்தால் எப்படியிருக்கும்,’ என்று நினைத்தது ஷங்காய் கோழி. அதன் பின் அன்று முழுவதும் அதைப்பற்றி அது கவலைப்படவில்லை.

அன்றிரவு அதுவும் அதன் குஞ்சுகளுடன் கோழிப் பண்ணை அருகே இருந்த பழத் தோட்டத்தின் மூலையிலிருந்த பழைய அப்பிள் மரத்தில் குந்தி இருந்தது. அது தன் வளர்ந்த கோழிகளுடன் பறந்து சென்று சிறகுகளை படபடென்று அடித்துக் கொண்டு அசைந்து சென்று கிறீச்சிட்டுக் கொண்டு முதலில் இருந்த மரக்கிளையைத் தள்ளியது. பிறகு அடுத்ததைத் தள்ளியது. அப்போது பதிவாக இருந்த ஒரு கிளையில் விவசாயி சரித்து வைத்திருந்த பலகையில் கோழிகள் மேலேறி நடந்து கொண்டிருந்தன. கோழிகள் எப்பொழுதும் இரவில் அமைதியாக அமர்ந்து கொள்ள வெகுநேரம் ஆகும். அவை தங்கள் இருப்பிடத்தை மாறி மாறி மாற்றிக் கொண்டிருக்கும். ஒன்றை மற்றொன்று தள்ளும். சிலவேளைகளில் துயிலும் குஞ்சுகள்

கிளாரா பியேசன் 1868-1952. அமெரிக்க எழுத்தாளர். குழந்தைகளுக்கான நூல்களை எழுதியவர். கின்டர்காடின் மழலையர் பள்ளி ஆசிரியராகப் பயிற்சி எடுத்தார். அதன் பின் மழலையர் பள்ளி ஆசிரியராக சில ஆண்டுகள் கடமையாற்றினார். குழந்தைகளுக்கான நூல்களின் ஆசிரியராக மிகவும் புகழ் பெற்றவர். மிருகங்களை வைத்து எழுதிய தொடர் வரிசை வெளியீடுகளின் பின் இயற்கை விஞ்ஞானக் கதைகளின் ஆசிரியராக மிகவும் புகழ் பெற்றார். Among the People, The Millers Series, Among the Forest People, Dooryard Stories, Among the Pond People, Tales of Poultry Farm போன்றவை மிகவும் புகழ் பெற்ற குழந்தைகள் கதைகள்.

சொன்று வெகுதூரம் சாய்ந்து நிலத்தில் கூட விழுந்து விடும். அதன் பின் அது திரும்பவும் ஏறத் துவங்கி தூங்கச் செல்ல வேண்டும்.

கோழிக் குஞ்சுகள் தாம் துயிலத் துவங்கியவுடன் தலைக்ழாக விழுந்து விடும் என்று முதலில் பயந்தன. ஆனால் அவற்றின் பாதங்கள் துயிலும்போது கூட மரக்கிளைகளை இறுக்கிப் பிடித்திருக்கும் வகையில் அமைக்கப்பட்டிருந்தன என்று பின் அறிந்து கொண்டன. கோழிகளின் உடம்பின் பாரத்தைத் தாங்குமளவு விரல்களால் மரக்கிளைகளைச் சுற்றிப் பிடித்திருக்கும். தாமாகவே பிடியை தளர்த்த வேண்டும் என்று நினைப்பதுவரை அவை கிளையைப் பிடித்திருக்கும்.

நீண்ட நேரத்திற்குப் பின் எல்லாக் கோழிகளும் தலைகளை தங்கள் சிறகுகளுக்குள் வைத்துத் துயின்று கொண்டிருக்கும். அப்போது செம்மறி ஆடுகள், பன்றிகள், பசுமாடுகள், கனவு கொண்டிருக்கும். குதிரைகள் கூட தங்கள் தொழுவத்தில் அமைதியாக இருக்கும். டோக்கிங் சேவல் தன் தூக்கத்தில் கூவும்போது பெரிய வெண்ணிற பண்ணை வீட்டில் ஒரு வெளிச்சத்தைக் கூடப் பார்க்க முடியாது. அந்தக் கூவல் சத்தம் அதனையும் மற்ற கோழிகளையும் எழுப்பி விடும். அதன் பின் அது கூவியதால் மற்றச் சேவல்களும் கூவத் துவங்கும். ஒரு சேவல் கூவ இன்னொரு சேவலும் கூவும். அது கூவியதால் மற்றச் சேவல்களும் கூவும். அப்படியே தொடர்ந்து கூவிக் கொண்டே இருக்கும். கோழிக்குஞ்சுகள் காலை விடிந்துவிட்டதா என்று கேட்கும். அவற்றின் தாய்மார்கள் பேசாமல் தூங்கப் போங்கள், போனால் காலை விரைவில் வந்து விடும் என்று சொல்லும்.

இவை எல்லாம் நிகழ அதிக நேரம் சென்றது. ஷங்காய் தாயால் திரும்பவும் தூங்க முடியவில்லை. நிலவில் அதற்கு தன் குஞ்சுகளை நல்ல வடிவாகப் பார்க்க முடிந்தது. அவற்றில் ஒன்று மற்றவற்றிலும் பார்க்க மெலிந்ததாகத் தெரிந்தது. அந்தத் தாய் அங்கேயே இருந்து அந்தக் குழந்தையைப் பற்றியே கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. என்ன நடக்கிறது என்று அதனால் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியாதிருந்தது. இருந்தும் அது ஏன் என்பதை சடுதியாக அறிந்து கொண்டது.

உடனே அது அந்தக் குஞ்சுக்கு அருகில் பறந்து சென்று இருந்து கொண்டது. தன் சிறகுக்குள் அதை அணைத்து வைத்து ‘எழும்பு,’ என்று சொன்னது. பின் அதைக் காலால்

குத்தி எழுப்பி, 'உன்னை ஒன்று கேட்க வேண்டும். நீ சல்லிக் கற்களைச் சாப்பிடுகிறாயா?' என்று கேட்டது.

'இல்லை,' என்று அந்தக் குஞ்சு தூக்கத்தில் பதில் சொன்னது. 'எனக்குச் சல்லிக் கல்லு சாப்பிடுவது பிடிக்கவில்லை,' என்றது அது.

'அதைச் சாப்பிட வேணும் என்று சொல்லி நான் உன்னை வளர்க்கவில்லையா?' என்றது கடுமையாக.

'ஓம், சொன்னீர்கள். ஆனால் எனக்கு அதைச் சாப்பிடப் பிடிக்கவில்லை. இப்போ என்னால் மரத்தில் ஏறித் தனியாக இருக்க முடியும். இனிமேலும் அதைச் சாப்பிட எனக்குப் பிடிக்கவில்லை.'

அப்படி ஒரு கோழிக்குஞ்சு தாயுடன் கதைப்பதை நினைத்துப் பாருங்கள்! அதன் தாய் தான் அதை ஈன்று அடைகாத்துப் பொரித்தது. அது முட்டைக்குள் வளரும்போது அதைத் தன் கூட்டில் வைத்து இரவு பகலாக அடைகாத்தது. அதைத் தன் மென்மையான இறகுக்குள் வைத்து கட்டியணைத்துப் பாது

காத்தது. தனக்குத் தெரிந்த சகலதையும் கற்பித்த ஒரு தாய். அந்தக் குஞ்சைப் பாதுகாக்க எந்தப் பருந்துடனும் சண்டையிடத் தயாராக இருந்த தாய்! அது என்னவென்று தெரியாத காலத்திலிருந்தே அதில் அன்பு செலுத்தத் துவங்கிய தாய். அதற்காகவும் அதன் சகோதர சகோதரிகளுக்காகவும் அப் பொழுதிருந்தே வாழ்ந்த தாய்.

அப்பொழுது அந்தக் குஞ்சுக்கு அது ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அதன் பின் அன்றிரவு முழுவதும் நட்சத்திரங்களையும் சந்திரனையும் காலையில் விரைவில் மலரப் போகும் கிழக்கு வானின் செம்மை நிறத்தைப் பார்ப்பதிலும் தன் நேரத்தைச் செலவழித்துக் கொண்டிருந்தது. அதன் பின் கீழ்ப்படியாத, அசைந்து கொண்டும் கீச்சிட்டுக் கொண்டும் இருந்த அந்தச் சேவல் குஞ்சுக்குச் சொன்னது, 'உன் தாயைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் நீ பெரிய ஆள் என்று நினைத்தால் உன்னை சரளைக் கற்களைச் சாப்பிடச் சொல்லி வற்புறுத்த மாட்டேன். ஒன்று சொல்கிறேன், கேள். நீ அவற்றைச் சாப்பிடாவிட்டால் நீ ஒருநாளும் திடகாத்திரமான ஆளாக வளர மாட்டாய். அதை நினைத்துக் கொள். அது ஏன் என்று நான் உனக்குச் சொல்லவில்லை. ஏனென்றால் ஏன் என்று நீ கேட்கவில்லை. அதற்கான காரணத்தைக் கேட்காமலே அதைச் செய்வாய் என்று தான் நினைத்தேன். இதைக் கேள். 'உனக்குப் பற்கள் இல்லை. அதனால் சாப்பிட்ட தானியங்களை விழுங்குவதற்கு முன்னால் அவற்றை உன்னால் அரைக்க முடியாது. உனக்குப் பலமான வயிறு இருக்கிறது. நீ சரளைக் கற்களைச் சாப்பிட்டால் உன் இரைப்பை அந்தச் சிறிய கற்களையும் தானியங்களையும் சேர்த்து உராய்ந்தும் அழுத்தியும் நொருக்கியும் அதைச் சாப்பிட்டுக் கொழுப்பாக்கி உன் உடலுக்குப் பலத்தைத் தரும்.'

'ஆனால் அது அத்தனை ருசியாக இல்லையே. அதைவிட நான் வேறெதையாவது சாப்பிடுகிறேன். சரளைக் கற்கள் அத்தனை நல்லதென்று நான் நினைக்கவில்லை. அதனால் நான் சாப்பிட மாட்டேன்,' என்று அது திரும்பவும் சொன்னது.

ஷாங்காய் கோழி மரத்திலிருந்து கீழே பறந்து சென்று தன் குஞ்சுகளை கிளக் கிளக்கென்று சொல்லி அழைத்தது. அது னுடன் மேலும் கதைத்து காலத்தை வீணாக்க விரும்பவில்லை. அன்று அந்தச் சேவல் குஞ்சு தாய்க்கு கிட்ட வந்த போது சல்லிக்கல்லைத் தவிர மற்ற எல்லாவற்றையும் சாப்பிட்டிருந்தது. அது தான் விரும்பிய மாதிரித் தான் நடந்தது. இருந்தும் அது மகிழ்ச்சியாக இருக்கவில்லை. ஏதோ காரணத்தால் அதற்கு எதுவுமே மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கவில்லை. சூரியவொளி விழும் பக்கமாகப் பற்றைகளின் அடியில் கிடந்தும் அது வசதியாக இருக்கவில்லை. தன் சகோதர சகோதரிகளுடன் புழுதியில் குளித்து விளையாடியபோதும் கூட அது மகிழ்ச்சியாக இருக்கவில்லை.

இப்படிப் பல நாட்கள் சென்றன. இறுதியில் ஒருநாள் தன் நிழலை நிலத்தில் கண்டது. அது மிகவும் சிறிய கரிய நிறப் பொட்டுப் போலத் தெரிந்தது. அதேவேளை அதனுடைய சகோதர, சகோதரிகளின் நிழல்கள் பெரிதாக கொழுத்துத் தெரிந்தன. கறுத்த ஸ்பானிய சேவலை அதை குள்ளன் என்றே அழைத்தது. ஷாங்காய் கோழி அதற்கு குதிக்கால் எலும்பு வளரும்வரை உயிருடன் இருக்காது என்று சொன்னது. ஒருநாள் டோக்கிங் குஞ்சுகளில் ஒன்று அதன் சகோதரியுடன் கதைத்துக் கொண்டிருந்தது. 'குஞ்சுகளின் கூட்டத்தின்

முன்னணியில் அது போய்க் கொண்டிருப்பதை கற்பனை செய்து பார்! அது எப்படி இருக்கும்!' என்று சொல்லி ஏளனமாகச் சிரித்தது. அதாவது, கேலி செய்து கக் கக் என்று சிரித்தது.

அன்றிரவு அப்பிள் மரத்தில் எல்லாக் கோழிகளும் துயிலும் போது அது மட்டும் சாய்வுப் பலகையால் இறங்கி சரளைக் கற்களைச் சாப்பிட்டது. அடுத்த நாள் காலை பல காலத்திற்குப் பிறகு உடல் நலமாக இருப்பது போல அதற்குத் தோன்றியது. அதனால் அதைச் சுற்றி எவரும் இல்லாதபோது மேலும் சில கற்களைச் சாப்பிட்டது. இதுவரை தான் விட்ட பிழை எவருக்கும் தெரியக் கூடாது என்று அது விரும்பியது. ஒவ்வொரு நாள் காலையிலும் அது தன் நிழலைப் பார்த்தது. அது மேலும் மேலும் கொழுத்துக் கொண்டு வந்தது. இருந்தும் அது மகிழ்ச்சியாக இல்லை. நோயாளியான தன் முதிய தாய்க்கு அதைச் சொல்லவில்லை என்பதுதான் காரணம் என்பது அதற்குத் தெரியும். தாய்க்குச் சொல்ல வேண்டும் என்று அது நினைத்தது. ஒருநாள் தாய் தன் சகோதரனுக்கு இன்னும் அதிகம் சரளைக் கற்களைச் சாப்பிடச் சொல்லிக் கொண்டிருந்ததையும் அதன் ருசி தனக்குப் பிடிக்கவில்லை என்று சகோதரன் சொன்னதையும் இது கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. அது இந்தக் குஞ்சை கடைசியில் பேச வைத்தது.

'உனக்குப் பிடிக்காவிட்டால் உன்னால் அதைச் சாப்பிட முடியாது. எங்களுக்குப் பிடிக்காததை நாங்கள் செய்யாவிட்டால் இந்த உலகம் ஒரு விசித்திரமான இடமாகி விடும். ஒருவரால் கடினமான ஒரு விசயத்தைச் செய்ய முடியாதோ அவரால் முடிவில் இன்னும் கடினமான விசயத்தைச் செய்ய வேண்டி வரும் என்பதை நான் உணர்ந்திருக்கிறேன். என் அம்மா சொன்னபோது சரளைக்கற்களை நான் சாப்பிட்டிருக்கலாம். என்னைப் போல முட்டாள்தனமாக நீயும் இருக்கக் கூடாது. அப்படி நீ சாப்பிடாமல் இருக்க உன்னை நான் விடப்போவதில்லை.'

அப்போது யாரோ ஒருத்தர் அதைப் பற்றிச் சொன்னது கேட்டது. 'எப்படியான தோற்றத்துடன் அது பெரிதாக வளர்ந்து வருகிறது என்று பாருங்கள்! இப்போது அதை மேலும் மேலும் நான் விரும்புகிறேன்.'

டோக்கிங் குஞ்சு தான் அதைச் சொன்னது. அது தான் முன்னர் அதைப் பார்த்து ஏளனமாகச் சிரித்தது. இப்போது அந்த சேவல் குஞ்சு வெட்டுக்கிளி ஒன்றைத் துரத்திக் கொண்டு ஓடியது. டோக்கிங் குஞ்சும் அந்த வெட்டுக்கிளியைத் துரத்தியது. இரண்டும் துரத்திக் கொண்டு ஓடியது. வெட்டுக்கிளி ஓடி விட்டது. அதன் பின் உணவைத் தேடி இரண்டும் ஒன்றாக அலைந்து திரிந்தன. இப்போது இரண்டு பேரும் நல்ல நண்பர்களாகி விட்டார்கள்.

ஷாங்காய்க் கோழி அவற்றை அன்புடன் கவனித்த பின், தன் கால் ஒன்றை மேலே தூக்கி, 'இப்போது நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறேன்,' என்றது.

mahalingam.k@thaiveedu.com

உங்கள் நம்பிக்கையோடு
எங்கள் 18 ஆண்டுகால சேவை...

STANDARD MORTGAGES INC

- Mortgages
- Refinance
- Second Mortgages
- Short Term Secured Loans

STANDARD
MORTGAGES INC.
Residential & Commercial

சுமையான கடன்களை சுகமான அனுபவமாக்கி

Raj Subrayam AMP

Director

80 Corporate Drive, Suite # 307 Toronto, Ontario, M1H 3G5

Tel: 416 298 1700

Fax: 416 754 8651

www.standardmortgagesinc.com

raj@smi4loan.com

Lower rates. Exceptional service.

Connect with an insurance company that puts clients first.
Discover why The Co-operators is the right choice
for your Auto and Home insurance.

Ask us about our significant discounts, 24-hour
Emergency Claims Service, free Identity Theft coverage
with our Home policies, and Accident Forgiveness
Endorsement option. All backed by our
Claims Guarantee.

Senthooran Punithavel

Phone: **416-396-0707**

Fax: 416-396-1221

Email: Senthooran_Punithavel@cooperators.ca

We've Moved
Our New Address

10 Milner Business Court - Unit 708
Scarborough, ON M1B 3C3

குறைந்த கட்டணங்கள் பெரும்பயன் நல்கும் சேவைகள்

வாடிக்கையாளர் நலனை முன்னிலைப்படுத்தும்
எம் காப்புறுதி அமைப்போடு தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

வீடு, வாகன காப்புறுதி சேவைகளுக்கு உகந்த தெரிவு
The Co-operators திறுவனமே என்பதைக் கண்டுகொள்ளுங்கள்

உங்களுக்கான கட்டணக் கழிவுகளை பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்

24 மணிநேர அவசர கேட்பனவுச் சேவை வழங்கப்படும்

Home Auto Life Investments
Group Business Farm Travel

 the co-operators®
A Better Place For You®

33 Years Canadian Experience

AUGUSTINE & ASSOCIATES

INCOME TAX

OUR SERVICES

- ✓ Personal, Business and Corporate Tax Services
- ✓ GST, HST & QST
- ✓ Accounting & Bookkeeping
- ✓ Payroll
- ✓ T4, T4A, T5, Rental Releve 31 (QC)
- ✓ Business Registration
- ✓ E-filing
- ✓ Ontario, Quebec & Other Provinces

CONTACT US TODAY

416-617-6735 or 514-279-7138
wimalendran.augustine@gmail.com

Helping you find your dream home, one key at a time.

JW PROPERTY REALTORS

REAL ESTATE

Residential, Commercial, Investment,
and New Development Properties.

Jesmine Wimal

647-871-1921

Wimal Augustine

416-617-6735

www.propertyrealtors.ca

HOMELIFE / FUTURE
REALTY INC., BROKERAGE
Independently Owned And Operated
Office: 905-205-9977

Buy or Sell
Your Home
call me 24-7

Cell: 416 856 6900 **Kathir Subramaniam**
www.kathirsubramaniam.com Kathirgamanathan P.Eng.
Sales Representative
HOMELIFE/CHAMPIONS REALTY INC. 416 281 8090 kathirhomes@gmail.com

With best compliments from

ஞானம்ஸ் ஸ்டுடியோஸ்

GNANAMS STUDIOS

Since 1987

Digital Prints from 16"x20" to 40"x60"

- Family Portraits
- Children Portraits
- Business Portraits
- Passport & Citizenship Photos
- Classic Weddings
- Arangetram
- Puberty Ceremony

Bus: 416.750.8118
www.gnanamsstudios.com

2687 EGLINTON AVE. E. SCARBOROUGH ON M1K 2S2 (BRIMLEY & EGLINTON
ERA PLAZA NEAR CIBC BANK)

Digitally Redefined

BAYVIEW HOMES

DESIGN LTD.

Dream Becomes Reality

Building Permits
Minor Variance
Lot Severance
Legal Basement
Project Management

Kathir
416 856 6900
Subramaniam
Kathirgamanathan P.Eng.
BCIN 45205
email: kathirhomes@gmail.com

ஆறாவது அனைத்துலக திருக்குறள் மாநாடு

6TH INTERNATIONAL THIRUKKURAL CONFERENCE

THEME
THIRUKKURAL ON
GOVERNANCE

DATE

SEPTEMBER 19, 20, 21- 2025

HOSTING CITY AND COUNTRY

TORONTO, CANADA

Jointly organized by

Toronto Tamil Sangam, Toronto, Canada
Institute of Asian Studies, Chennai, India

with the support of University of Toronto Scarborough

BUYERS

If Yathavann Doesn't **Negotiate** at Least
\$10,000 Off The List Price,

He'll Give You **\$2000**
Cash on Closing.

FREE Home Inspection When You Buy With Us.

Sellers

Your Home **SOLD** in 60 Days
Guaranteed!

OR I'LL SELL IT FOR FREE**

**SOME CONDITIONS MAY APPLY

For More Information On My
Exclusive Guaranteed Sales Program

ORDER A FREE REPORT BY VISITING
WWW.HOUZZVALUE.CA

Free Home Evaluation.
No Cost. No Obligations

RE/MAX

Crossroads Realty Brokerage Inc.
Independently Owned & Operated
Off: 416.491.4002

YATHAVANN
SELVARAJAH

Sales Representative

416-992-4474

கடன் தொல்லை யா?

பல்லாண்டுகாலம் Bankruptcy, Consumer proposal போன்ற சேவைகளில் அனுபவமுடையவர்கள்

கட்டணங்கள் ஏதுமற்ற சேவைகள்

- கடன் பிரச்சினையால் நிம்மதியற்ற வாழ்க்கையா?
 - நாளாந்த வாழ்க்கை கைநழுவிப் போகிறதா?
 - வீடு, வாகனம் பறிமுதலாகிவிடும் என்ற ஏக்கமா?
 - Collection Agencyயின் தொலைபேசி மிரட்டலா?
 - உங்கள் சம்பளம் கடன் வழங்கினாரால் பறிமுதலாகப்போகிறது என்ற கவலையா?
- ✓ சேவைக்கான கட்டணம் (Consultation fee) நாங்கள் அறவிடுவதில்லை.
 - ✓ மறைவான கட்டணங்கள் (Hidden charges) ஏதும் கிடையாது.
 - ✓ Consumer Proposal செய்வதன் மூலம் உங்கள் கடன்தொகையில் ஒரு பகுதியை மட்டுமே வட்டியில்லாது செலுத்த நாங்கள் ஒழுங்கு செய்து கொடுப்போம்.
 - ✓ Consumer Proposal ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதற்கு உடனடியே கடன் அட்டை ஒன்றைப் பெற்றுக்கொள்ள ஒழுங்கு செய்து கொடுக்கப்படும்.

Corporate Bankruptcy
\$ 5000 to \$7000 + HST

Bankruptcy
\$1800 - \$3000 + HST

Consumer Proposal
Zero fee

Trustee in bankruptcy இணைந்து ஒரே கூரையின் கீழ் கியங்கும் ஒரு தமிழர் நிறுவனம்

துணைத்து கடன் பிரச்சினைகளுக்கான இலவச ஆலோசனைகளுக்கு

Sri Vallipurathanathar

Certified Insolvency & Bankruptcy Counsellor

Credit Solution Centre

"Empowering Financial Freedom"

309-80 Corporate Drive

Scarborough, ON M1H 3G5

Tel: **416.439.0224**

Cell: **416.450.5011**

Fax: 416.439.0226

www.creditsolutioncanada.com

creditsolutioncentre@gmail.com

**BRING YOUR
PARENTS AND
GRANDPARENTS
WORRY FREE**

Visit your one stop solution center
for all your super visa insurance needs...

SuperVisa.Today

 www.supervisa.today #416 321 6000

BUY^{OR}SELL

PYRAMID GROUP
REAL ESTATE PROFESSIONALS
www.pyramidgroup.com

**POWER
BROTHERS**
REAL ESTATE

UTHAYAN^{BROKER}**SIVARAJAH**

416.301.5555

RAJ^{BROKER}**SIVARAJAH**

416.843.3333

KUMAR^{SALES REPRESENTATIVE}**SIVARAJAH**

416.453.7777

@uthayansivarajah @uthayansivarajah

ROYAL LEPAGE **ignite**
Realty, Brokerage

795 Milner Avenue, Toronto, ON M1B 3C3
Office: 416-282-3333 | Fax: 416-272-3333
INDEPENDENTLY OWNED AND OPERATED

INTEGRITY | KNOWLEDGE | SUCCESS | TEAMWORK

MORTGAGE FINANCIAL

Residential / Commercial / Vacant Land / Industrial / Construction Properties

புதிய, முதல் தரம் வீடு
வாங்குவோருக்கான மோட்கேஜ்,
1ஆம், 2ஆம், Bridge,
Private மோட்கேஜ்
சுய தொழில் புரிவோருக்கான
மோட்கேஜ்
பழுதடைந்த கிரடிற்
உள்ளவர்களுக்கான மோட்கேஜ்
குறைந்த வருமானம்
உள்ளவர்களுக்கான மோட்கேஜ்

Residential Mortgages

- 1st & 2nd Mortgages
- Refinance, Renewal & Switches
- Equity Line of Credits

Commercial Mortgages

- 1st & 2nd Mortgages
- Refinance, Renewal & Switches
- Equity Line of Credits

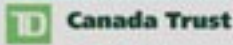
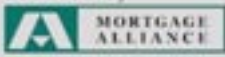
NESAN

416-908-5656

mortgage@subra.com

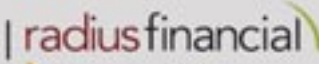
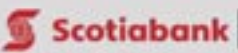
www.subra.com

Powered by

WE DEAL WITH ALL BANKS

Brokerage # 10330

O: 1-844-878-2721 | F: 647-351-3099 | 1585 Markham Rd, Unit # 406, ON, M1B 2W1.

வீடு வாங்க விற்க...

18 வருடங்களுக்கு மேலான வீடுப்பரிசோதனை அனுபவத்துடன்

ஒரு வீட்டுப் பரிசோதகர் வீடு விற்பனை முகவரனரால்...

வாங்கப் போகிறீர்களா?

விற்கப் போகிறீர்களா?

☒ தரமான வீடு தவறிப்போகாது	☐ இலவச பரிசோதனையும் ஆலோசனைகளும்
☒ பிடித்த வீடு மலிவாய் கிடைக்கும்	☐ விற்பனின் வரும் தடங்கல்கள் தவிர்ப்பு
☒ வாங்கியபின் ஏமாற்றம் இல்லை	☐ சந்தை விலைக்குக் குறையாத பெறுமதி
☒ பெருவருவாய் தரும் முதலீடு	☐ உச்சப் பெறுமதிக்கான உபாயங்கள்

Vela Subramaniam

Experienced Home Inspector
Sales Representative

Dir: **416-786-0760**
info@vela4homes.com
www.vela4homes.com

Homelife/Future Realty Inc. Brokerage

Independently Owned and Operated

Bus: 416-264-0101 Fax: 905-201-9229
205-7 Eastvale Dr., Markham, ON L3S 4N8

STAY ONE STEP AHEAD OF CRA

X-CRA
Officers are
on staff.

SARVAA CPA
PROFESSIONAL CORPORATION

Our passion is to solve your tax problems:

- ▶ Unfiled Tax Returns - Last ten years (2011 - 2025)
- ▶ Appeals, Audits and Adjustments
- ▶ GST/HST Owner-Built & Rental Rebates
- ▶ Negotiate Collection, Garnishment and Payment Plan
- ▶ Voluntary Disclosure Program (VDP)
- ▶ Estate, Trust & Non-Residents
- ▶ US Tax (PTIN) - IRS 1040 & State Returns

CPA CHARTERED
PROFESSIONAL
ACCOUNTANTS

Shawn Y. Sarvaa, CPA, CGA
2750 14th Ave., Suite 206
Markham ON L3R 0B6
ideas@sarvaacpa.ca

TECHNICAL EXCELLENCE

VANCOUVER

604 398 7272

INTEGRITY

TORONTO

647 219 3110

PROFESSIONALISM

CALGARY

403 879 7272

- முடி உதிர்வை தடுப்பதுடன் புதிய முடி வளர்ச்சிக்கு ஊக்கம் அளிக்கிறது.
- கபாளத்தின் பொருளைப் நீக்குகின்றது.
- Ervamatin முடியை செழிப்பாக வைத்திருக்க உதவுகிறது.

A♥AZON HEALTHCARE.COM

416-264-8787

www.4162648787.com

2466 Eglinton Ave. East Unit 12A, Toronto ON M1K 5J8

உறவுகள் பிரியும்போது மலைகளையே சுமக்கவேண்டிவருகிறது

**உங்கள் உறவுகளின் இறுதியாத்திரையை முறையாகவும்
இலகுவாகவும் அமைத்திட நாங்கள் உதவுகிறோம்**

Call :

Vilosan Sivatharman B.Eng
சுமங்குல அமைப்பாளர் Funeral Director
416 993 0826

Call :

Christeen Seevaratnam
Funeral Counsellor
416 258 6759

எங்களுடைய சேவைகள் மளர்க்கம் / மிஸிஸ்கா (Dundas & Cawthra) பகுதிகளுக்கு விஸ்தரிக்கப்பட்டுள்ளது

NAVA WILSON LLP
BARRISTERS AND SOLICITORS

10 Milner Business Court, Suite 210
Toronto, ON M3B 3C6

416.321.1100
416.321.1107

info@navawilson.com
www.navawilson.com

RAMAN HOME COMFORT INC
HEATING

Quality Products, Certified Technicians, Reliable Service & Reasonable Prices
உருவகம் தரக்கூடிய தொழில்நுட்பம் மற்றும் கட்டிடம் கட்டுப்பாடு

Raman Chelliah
Sales Person
647-893-4414

SAVE \$2000 WHEN PURCHASING A NEW HIGH EFFICIENCY FURNACE **LENNOX**

Tel: 416-332-2989
Email: info@ramanhomecomfort.com

Scarborough: C103-6055 Steeles Ave. East, Scarborough, ON M1X 3A7

Selva Vettyvel
Broker of Property
HomeLife/Future Realty Inc., Brokerage
416.568.4301

Rishani Vettyvel
Sales & Support
Real Estate Law
416.261.1544

15 years of Success
500+ Agents

Vettyvel Law

AEREN Thiagarajah
Broker
www.aerenthiagarajah.com
Tel: 647-888 3500

DILEEP Thangavel
Broker
dileep.thangavel@gmail.com
Tel: 416-666 2300

HomeLife/ Future Realty Inc., Brokerage
Independently Owned and Operated
205 - 7 Eastlake Drive, Markham, ON L3S 4W8

நங்கள் வீடு வாங்கும்போது \$847500

வரை அரசு வரிச்சலுகை பெற்றுக்கொள்ள தகுதியானவரா? விபரங்களுக்கு 416-888-9492

Swarna Chari, Broker, HomeLife Galaxy Real Estate Brokerage, Ltd.
301-111 Grangeway Ave, Toronto, Ontario, M1H 3E9 Tel: 416-264-5555

ALL YOUR REAL ESTATE & MORTGAGE NEEDS
வீடு வாங்கு, தொழில்நுட்பம், கடன், கட்டிடம், கட்டுப்பாடு, வீடு வாங்கு...

Thana Yoganathan
416.418.5749
www.thanayoganathan.com

HomeLife/ Future Realty Inc., Brokerage
Office: 905-303-3000

வீடு வாங்கு, தொழில்நுட்பம், கடன், கட்டிடம், கட்டுப்பாடு, வீடு வாங்கு...

Kuna Nagalingam
Sales Representative
416.402.4545

Sujatha Kunasegar
Sales Representative
416.402.4545

HomeLife Today Realty Ltd., Brokerage
27 Progress Ave., Suite 210, Toronto, ON M1H 3E9
Tel: 416-298-3200 Fax: 416-298-3440
Email: kuno@hometodayrealty.com

RAMACHANDRAN LAW

VITHU RAMACHANDRAN
Barrister & Solicitor
416-902-8225

CIVIL LITIGATION • REAL ESTATE • FAMILY • CORPORATE • EMPLOYMENT • WILLS & ESTATE

www.ramachandranlaw.com | Tel: 416-902-8225

Ahilan Thanabalasingham
Sales Representative
RE/MAX 416.617.1767
Office: 905.471.0062

RE/MAX Royal Properties Realty Ltd., Brokerage
7095 Markham Road, Unit 10, Markham, ON L3R 9M8

UTHAYAN SIVARAJAH
416.301.5555

SUDAN SIVARAJAH 416.890.9999
RAJ SIVARAJAH 416.843.3333
SIVAKUMAR SIVARAJAH 416.453.7777

Pyramid Group
www.pyramidgroup.com

Your Lifelong Realtor

Nanda Kandasamy
Broker
DIR: 416.437.4508
OFF: 416.230.1111
nandakandasamy@gmail.com

RE/MAX ACE
REALTY INC., BROKERAGE

Mega Financial Group

Raj Nadarajah
President & CEO
416-666-1120

2466 Finch Ave. E., Scarborough, Ontario M1S 1T6

Sri Vallipurathan
Certified Mortgage & Bankruptcy Counsellor

Sri Vallipurathan

CEC Credit Solution Centre
309-801 Corporate Drive
Scarborough, ON M1H 3E9
Tel: 416.439.0224
Cell: 416.450.5011
Fax: 416.439.0220
www.creditmattersolutions.com
sri@creditmattersolutions.com

Suba Aynkharan
Broker
Cell: 416-722-4444
Email: suba.aynkharan@gmail.com

1345 Kennedy Ave., Suite 202
Toronto, ON M3J 3K7
Tel: 416-262-9258
Fax: 416-262-9258

RE/MAX COMMUNITY REALTY INC.

Vazen

416-264-6767
www.416-264-6767.com

2466 Finch Ave. East Unit 12A, Toronto ON M1S 1T6

Uthayan Alex Sivasambu L.S. (Reg.) M.B.A.
Broker

Office: 416.276.5416 (7150)
Toronto: 416.459.3811 (7150)

COLDWELL BANKER

Vaheesan Jeyaveerasingam
Sales Representative
Re/Max Ace Realty Inc. Brokerage
3-1286 Kennedy Road, Scarborough, Ontario, M1P2L5

Dir: 416-270-1111 | Fax: 416-270-7000

www.vaheesanrealtor.com
Email: vaheesan@hotmail.com

BUY / SELL / INVEST

Please Contact **RAVI PARAMU**
Broker

Dir: 416-262-4176
Bus: 416-298-3200
rparamu15@gmail.com

HomeLife Today Realty Ltd., Brokerage
31 Progress Ave., Suite 210, Toronto, ON M1H 3E9

NOW HIRING JOIN OUR DYNAMIC TEAM

CHANDRAN RASALINGAM CHS
President & CEO

INFORCE LIFE
Financial Services Inc.
QUALITY ADVICE YOU CAN TRUST

10 Milner Business Court, Suite 210
Scarborough, ON M3B 3C6
Tel: 416-909-0400 Fax: 416-321-6000 x400
www.inforcelife.com www.inforce.ca

Tharma Iyathurai
Sales Representative
HomeLife/GTA Realty Inc., Brokerage
1215 Finch Ave. E., Suite 203
Toronto, Ontario

Cell: 416 505 8532
Office: 416 521 6969
Fax: 416 521 6969

tharmaiyathurai@gmail.com
1215 Finch Ave. E., Suite 203, Toronto, Ontario

DR. YALINI BRAVATHAN D.D.S. DENTIST

Yalini Bravathan

ALL YOUR DENTAL NEEDS...
CALL US: 905-654-6624

3475 MCCOWAN RD., MARKHAM, ON L3R 0H8
www.yalindental.com

RE/MAX

LATHAN VARATHARAJAH
Sales Representative
416 76 455 3331
416 880 7007
lathanvaratharajah@gmail.com

877 888 0000
www.remax.ca
www.lathanvaratharajah.com
88 Kennedy Road, #100, Markham, Ontario